

www.e-rara.ch

Breviarium ordinis praedicatorum sancti Dominici ...

Wolff, Jakob

[Basel], [1492]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-9148>

Incipit breviarium secundum consuetudines ordinis sacratissimi fratrum predicatorum

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

omeliā in dñica euenerit. Tunc em̄ tres vltime lectiōes erūt de omelia vigilie: et omelia dominicalis in aliquā feriā transference tur: preter q̄ in vigilia s̄cti andree: qñ in dñica euenerit. Tunc em̄ omelia dñicalis legēda ē: et omelia de vigilia illo anno penitus dimittēda. Quādo vero ppter aliqd̄ impedimentū dñicalis omelia nō legif: in dñica se per infra hebdomadā suā in aliqua feriā est legenda: nisi qñ festū s̄cti siluestri in dñica euenerit: et qñ festū beati petri martyris vñ aploz philippi et iacobi: vñ sancte katherine de senis: vñ sancte crucis vñ corone dñi i dominica ante ascēsiōē euenerit. Tunc em̄ omel. dñicalis dimittitur illo anno. Dimittunt etiam due vltime omelie dñicales que sūt post dñicā: **Dñe ne i ira** qñ inf̄ octa. epiphaniē et septuagesimā nō sūt ferie vacantes i q̄bus possūt legi. Similit̄ et omelia euāgelij. **Loquente iesu.** dimittit qñ tm̄ viginti due septimane fuerint inf̄: **De oim.** et aduētū si in vicesima secūda septimana nō fuerint tot ferie vacantes q̄ oīa euāgelia legi possint. **Te deū** dicat oib⁹ dñicis pter q̄ in aduētū et in lxx. et deinceps vñ q̄ pascha exclusiue: nisi qñ festū purificatiōis in lxx. vñ lxx. vñ qñ quagesima euenerit.

De diuisiōe historie dominicalis per ferias.

Sciendū q̄ per totū annum responsoria de historia dominicali p hebdo-

madā quando de tēpore agitur hoc ordine sunt dicenda: videlicet in secunda et quinta feria tria p̄ma. In tertia et sexta feria media. In quarta feria et sabbato tria vltima: et hoc obseruandū est nisi aliē sint signata. Quādo autem festum aliquod infra hebdomadā celebratur: nihilominus ordo in reliquis feriis obseruetur.

Ubi aduentus domini celebrandus sit.

Aduētus domini semper celebrari debet in dominica que vicinior est diei sancti andree siue precedat siue sequat: vel in ipso die sancti andree quando in dñica euenerit. Omnia que ad horas tā diei q̄ noctis per totū aduētū dicenda sunt que i breuiario nō sunt notata dicenda sunt: scdm̄ q̄ in dñica. **Dñe ne i ira:** et eius feriis sunt signata.

Incipit breuiarium scdm̄ consuetudine et ordinis sacratissimi fratrum predicatorum.

Dominica prima in aduētū domini sabbato p̄cedēti ad vesp̄as añ. Benedict⁹. Ps. Ip̄m cetera ad ceteros. Capitulū.

Ecce dies veniūt dicit dñs et suscitabo dauid germen iustū: et regnabit rex et sapiēs erit: et faciet iudiciū et iusticiā i terra. **R.**

Aduētus est. **Hymnus.** **O**nditor alme fidei et lux credētium: xp̄e

depro: oim: exaudi preces sup-
plicū. **Q**ui cōdolens interitū:
mortis p̄re sc̄lm: saluasti mūdū
languidū: donās reis remediū
Vergēte mūdi vespere: vti spō-
sus de thalamo: egressus hone-
stissima virginis matris clau-
sula. **Q**uius forti potētē: genu-
curuant om̄ia: celestia t̄restria
nutu fatent̄ subdita. **T**e dep̄ca-
mur agie: v̄ture iudex sc̄li: con-
serua nos ī tpe: hostis a telo p̄-
fidi. **L**aus honor virt̄ gl̄ia deo
patri et filio: sc̄tō simul parac̄li-
to in sempiterna sc̄la Amen. **V.**
Rozate celi desup: et nubes pluant ius-
tum. **R.** Aperiat̄ terra et germinet
saluatorem. **Admagt̄ añ.** Ecce no-
men dñi venit de longinquo: et clari-
tas eius replet orbē terrarū. **Oratio**

Axcita qm̄s dñe potētia
tuā et veni vt ab īminen-
tibus pctōz n̄roz picu-
lis te mereamur p̄tegēte eripi:
te liberante saluari. **Qui viuīs.**

Ad matuti. inuitato. Ecce veniet
rex occurrām? obuiā Saluatori n̄ro.

Ps. Venite exultem? **Hymn?**

Uerbū sup̄num p̄diēs a
patre olim exiens: qui
nat? orbi subuenis: cur-
su declinū t̄pis. **I**llumina nunc
pectora: tuoq; amore cōcrema:
audito vt p̄conio: sint pulsa tan-
dem lubrica. **I**udexq; cuz post
ader: rimari facta pectoris: red-
dēs vicem p̄ abditis: iustisq; re-
gnū p̄ bonis. **N**on demū arte-
mur malis: p̄ q̄litate criminis:
sed cū bt̄is copotes: sim? phen-
nes celibes. **L**aus honor. **In**
p̄mo noct. añ. Sciētes qz hora est

iam nos de somno surgere. nūc em̄ p̄-
pior est n̄ra salus q̄ cū credidim? nox
p̄cessit: dies aut̄ appropinquauit. **Ps.**
Beat? vir. **Ps.** Quare fre. **Ps.**
Dñe qd. **Ps.** Dñe ne ī furore.
V. Gl̄ia patri. **Ps.** Dñe de? me-
us. **Ps.** Dñe dñs noster. **Ps.**
Cōfitebor tibi dñe. **Ps.** In do-
mino. **V.** Gl̄ia patri. **Ps.** Sal-
uum me fac. **Ps.** Usq; q. **Ps.**
Dixit insipiēs. **Ps.** Dñe quis.
Gl̄ia patri. **V.** Ex syon species de-
coris eius. **R.** Deus noster manife-
ste veniet. **Lec. p̄ma ysaie. 1. cap.**

Uisio ysaie filij amos quā
vidit sup iudā et hierl̄m
in diebus ozie: ioathā:
achaz: et ezechie regū iuda. **Au-**
dite celi et aurib? pcipe terra: q̄-
niā dñs locut? ē: Filios enutri-
ui et exaltaui ip̄i aut̄ spreuerunt
me. **Hec dicit.** **R.** Aspiciēs a lon-
ge ecce video dei potētia venientem
et nebulā totā terrā tēgentē. **Ite** obui-
am ei et dicite: **M**uncia nobis si tu es
ipse: qui regnaturus es in poplō isrl̄.
V. Quicq; terrigene et filij hominū sūt
in vñū diues et pauper: **Ite** obuiam.

Repetat vsq; in finē. **V.** Qui re-
gis israel intē de q̄ deducis velut oues
ioseph. **M**uncia. **vsq; in finē.** **V.** Ex-
cita dñe potētia tuā et veni vt saluos
facias nos: Qui regnaturus. **vsq; in**
finē. **V.** Gloria patri. **In** poplō israel.
R. Aspiciēs. **Lectio ij.**

Agnouit bos possesso-
rem suū: et asinus prese-
pe domini sui: israel aut̄
me non cognouit: et popul? me-
us nō intellexit. **V**e gēti pecca-
trici: populo graui iniquitate:
semini neq; filijs scelerati. **D**e-

reliquerunt dominum: blasphemauerunt sanctum israel ab alienati sunt retro sum. **Hec dicit. R.** Aspiciebam in visu noctis et ecce in nubibus celi filius hominis venit: et datum est ei regnum et honor. Et omnis populus tribus et lingue seruiet ei. **V.** Potestas eius potestas eterna que non auferet et regnum eius quod non corrumpet. Et omnis **Lec. iij.**

Sper quo per **ysaie. j.** tiam vos ultra addentes per uariationem. Omne caput languidum: et omne cor me res a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Vulnus et liuor et plaga tumens: non est circumligata: nec curata medicamine neque fota oleo. **Hec dicit dominus.**

R. Adhuc est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph: nunciatus ei verbum et expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum: ecce concipies et paries. Et vocabitur altissimi filius. **V.** Dabit ei dominus deus sedem dauid patris eius: et regnabit in domo iacob in eternum. Et vocabitur al. Gloria pa. Et vocabitur.

In ij noctur. an. Hora est iam nos de somno surgere: et aperti sunt oculi nostri surgere ad christum quia lux vera est fulgens in mundo. **Ps.** Conserua. Gloria. Exaudi domine. Gloria. Bili gam te. Gloria. **V.** Egredietur virga de radice iesse. **R.** Et flos de radice eius ascendet. **Lectio quarta.**

Uerra vestra deserta: ciuitates vestre successe igni. Regionem vestram coram vobis alieni deuorant et desolabunt sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia syon ut vmbra aculeum in vinea: et sicut tuguri

um in cucumerario: sicut ciuitas que vastata est. **Hec dicit. R.** Ave maria gratia plena dominus tecum. Spiritus sanctus superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctus vocabitur filius dei. **V.** Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco: et respondens angelus dixit ei. Spiritus. **Lectio quinta.**

Nisi dominus exercituum reliquisset nobis seminem: quasi sodomam fuisset: et quasi gomorra siles essemus. Audite verbum domini principes sodomorum: auribus percipite leges dei vestri populi gomorre. Quomibi multitudinem victimarum vestrarum dicit dominus: Plenus sum. **Hec dicit dominus. R.** Saluatorem expectamus dominum iesum christum: Qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue. **V.** Sobrie et iuste et pie viuamus in hoc seculo: expectantes beatam spem et aduentum glorie magni dei. Qui refo-

Holocauit. **Lectio vi.** Marietum et adipe pinguium: et sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui. Cum veniretis ante conspectum meum: quis quesuit hec de manibus vestris: ut ambularetis in atrijs meis: Ne offeratis ultra sacrificium frustra. Incensum abominatio est mihi. Ne omeniam et sabbatum et festiuitates alias non feram. **Hec dicit dominus. R.** Audite verbum domini gentes et annunciate illud in finibus terre: et in insulis que precul sunt dicite: Saluator noster adueniet. **V.** Annunciate et auditum facite: loquimini et clamate. Saluator no-

Gloria. Saluator. *In ih̄ noct. añ.*
 Nox precessit dies aut̄ appropinquas-
 nit: abijciam⁹ ergo opa tenebrarū et
 induamur arma lucis: sic vt̄ in die bo-
 neste ambulemus. *Ps. Celi enar-*
runt. Gloria. Exaudiat. Glia.
Dñe in virtute. Glia. v. Egre-
tur dñs de loco sc̄to suo. R. Veniet vt̄
saluet populū suū. Sc̄dm matthe.

In illo tempore. um xxi. cap.
Epoze: Cū appropinquas-
 set iesus hierosolymis et
 venisset betphage ad mōtē oli-
 ueti: tunc misit duos discipulos
 dicēs eis: Ite in castellū quod
 contra vos est. Et rel. *Omelia*
beati ambrosij epi. Lectio vii.

Dalbre relictis iudeis
 habitatur⁹ ī mētib⁹ gē-
 tiliū tēplū dñs ascēdit.
 Hoc enī tēplū est qd̄ fidei ser-
 es nō lapidū structura fūdauit.
 Baserunt ergo qui adorāt: eli-
 guntur q̄ amaturi erāt. *R. Ec-*
ce virgo concipiet et pariet filiū et vo-
cabitur nomē eius: Admirabilis: de-
fort. v. Sup solū dauid et sup regnū
ei⁹ sedebit ī efnū. Admi. Lec. viij.

At ideo ad montē venit
 oliueti: vt̄ nouellas oli-
 uas ī sublimi virtute plā-
 taret: quarū mater est illa q̄ sur-
 sum est hierlm̄. In hoc mōte est
 ille celestis agricola: vt̄ planta-
 tiones in domo domini possint
 veraciter dicere: Ego sicut oli-
 ua fructifera in domo domini.

R. Obsecro dñe mitte quē missurus
es: vide afflictionē populī tui: sicut lo-
cutus es: Veni et libera nos. v. A so-
lis ortu et occasu ab aquilone et mari.
Veni et libera. Lectio. ix.

At fortasse ipse xps mōs
 est. Quis enī alius t̄les
 fructus ferret oleaz: nō
 turgescētū vbertate baccarū:
 sed spiritus plenitudine gentiū
 secundaz: Ipse est per quē ascē-
 dimus. Ipse est ianua: ipse ē via
 que aperit et apit qui pulsas ab
 ingredientib⁹ et ab egredienti-
 bus adoras. *R. Ecce dies veniūt*
dicat dominus et suscitabo dauid ger-
men iustū et regnabit rex et sapiēs erit
et faciet iudiciū et iusticiam in terra. Et
hoc est nomē quod vocabūt eū. Dñs
iustus noster. v. In diebus illis salua-
bif iuda et israel habitabit pfident. Et
hoc. Gloria: Dñs. R. Ecce. Hō di-
catur Te deū. per totū aduētū:
nisi in festis sanctorū: sed nonus
responsoriū in omnibus dñicis
repetas. v. Emitte agnū dñe domi-
natozem terre. R. De petra deserti ad
montē filie syon. In laudibus añ.

In illa die stillabūt montes dulcedi-
nem: et colles fluent lac et mel alleluia.
Ps. Dominus regnauit. Añ.
Jocundare filia syon exulta satis filia
hierusalem alleluia. Ps. Jubilate.
Añ. Ecce dominus veniet et omnes
sancti eius cum eo et erit in die illa lux
magna alleluia. Ps. Deus de⁹ me
us. Añ. Omnes sitientes venite ad
aquas. querite dominū dum inueniri
potest alleluia. Ps. Bñdicite. Añ
Ecce veniet propheta magnus et ipse
renouabit hierusalem alleluia. Ps.
Laudate. Ca. Ecce dies. Hym.

Uox clara ecce intonat:
 obscura queq; icrepat:
 pellantur eminus som-
 nia: ab ethre christus promicat
 Mens iam resurgat torpida: q̄
 f iij

sorde extat saucia: sy d⁹ resulget
iam nouū: vt tollat omne noxi-
um. **A** sursum agnus mittitur:
laxare gratis debitū: omnes p
indulgetia vocem demus cū la-
chrymis. **S**ecūdo vt cū fulserit:
mundumq; horroz cinxerit: nō
pro reatu puniat: sed pius nos
tunc ptegat. **L**aus honor. **v.**
Glor clamantis in deserto. **R.** Para-
te viam dñi. **A**d benedi. añ. Spiri-
tus sanctus in te descendet maria: ne ti-
meas: habebis in vtero filiū dei alla.

Ad horas diei añe laudū: q^r
ta ptermissa: et hoc p totū adue-
tum in dñicis obseruet. **A**d pri-
mam. **R.** Jesu xpe fili dei ui mifer-
re nobis. **v.** Qui venturus es in mū-
dum. **H**ic versus dicat ad pma
p totū aduentū etiā in festis san-
ctoꝝ. **A**d iij. cap. Ecce dies. **R.**
Veni ad liberandū nos Bñe de⁹ vir-
tutū. **v.** Ostende faciē tuā et salui eri-
mus: Bñe. Gloria. **Veni.** **v.** Timebūt
gentes nomen tuū dñe. **R.** Et omnes
reges terre gloriā tuam. **A**d vi. cap.

Et diebus illis saluabit
iuda et israhel habitabit
confidenter: et hoc ē no-
mē quod vocabūt eū dñs iust⁹
nr. **R.** Ostēde nob dñe Adificordi-
am tuā. **v.** Et salutare tuū da nobis.
Adificordiā. Gloria. **O**stende. **v.** Adhe-
mēto nostri dñe in beneplacito popu-
li tui. **R.** Visita nos in salutarī tuo.

Arit in no. **A**d ix. cap.
Quissimis diebus prepa-
ratus mons domus do-
mini in vertice mōtiū: et eleua-
bitur super colles et fluēt ad eū
omnes gētes. **R.** Sup te hierusa-
lem Quietur domin⁹. **v.** Et gloria ei⁹

i te videbitur. **Quiet.** Gloria. **Sup.** **v.**
Bñe deus virtutū conuerte nos. **R.**
Et ostende faciē tuā et salui erimus.

Ad vespere. cap. hym. **v.** vt supra
in p^mis vesp^{er}is. **A**d magt añ.
Ne timeas maria iuenisti gratiā ap^d
dominū: ecce cōcipies et paries filiū
alla. **H**uius diei cap. hym. **v.**
et **R.** horarū cū suis. **v.** dicat su-
is locis quādo agit de aduētū
vsq; ad vigiliā natalis domini
exclusiue. **F**eria ij. ad matuti.
inuitato. **R**egem veniūz dominū:
Veni adoremus. **H**oc inuitato-
riū dicat quotidie p aduentū in
p^festis diebus vsq; ad vigiliā
natalis dñi nisi in ieiunijs quat-
tuor temporū. **v.** Ex syon. **F**e-
ria secūda **L**ec. pma ysaie. j. ca.

R Alendas v^{ras} et solē-
nitates vestras odi-
uit anima mea. **F**acta
sūt mihi molesta. **L**a-
boravi sustinens. **E**t cū extēde-
ritis manus v^{ras}: auertaz o-
culos meos a vobis. **E**t cū multi-
plicaueritis orationē: nō exau-
diam. **M**anus em vestre sāgui-
ne plene sunt. **H**ec dicit domi-
n⁹. **R.** Aspiciens. **v.** Excita. **sine** Gloria.

Quamini: mun **L**ec. ij.
di estote: Auferte malū
cogitationum v^{raz} ab
oculis meis. **Q**uiescite agere p-
uerse: discite benefacere. **Q**ue-
rite iudiciū: subuenite opp^{ss}o:
defendite viduā: et venite et ar-
guite me dicit dñs. **H**ec dicit.

R. Aspiciebam. **L**ectio iij.

Si fuerint peccata vestra
vt coccinū: q^{si} nix deal-
babuntur: et si fuerint ru-

bra quasi vermicul⁹ velut lana alba erūt. Si volueritis et audieritis me: bona tre comedetis. Quod si nolueritis et me ad iracundiā puocaueritis: gladius deuorabit vos: quia os dñi locutū est. **Hec dicit dñs de⁹. R.** Missus est. **Ad bñ. añ.** Angel⁹ dñi nunciavit marie et cōcepit de spūsācto allā. **Ad pñā añ.** Veni et libera nos deus noster. **Ad tertiā añ.** Veni domine et noli tardare. relaxa faciora plebis tue isrl. **Ad vi. añ.** Tuā dñe excita potentiā et veni ad saluandum nos. **Ad ix. añ.** In tuo aduentu erue nos dñe. **Precedētes añe dicant in pñstis dieb⁹ ad horas per aduentū. Ad magt añ.** Hierlm respice ad orientē et vide allā. **Feria iij. v.** Egredietur virga. **Ad bñ. añ.** Leua hierlm oculos et vide potentiā regis: ecce saluator venit soluere te a vincul⁹. **Ad magt añ.** Querite dñm dñi iue niri pōt: inuocate eū dñi ppe est allā. **Feria iij. v.** Egrediet dñs. **Lec. i.** **U**rbuz qd̄ ysaie. ij. cap. vidit ysaia filius amos: sup iudam et hierlm. Et erit i nouissimis diebus ppara tus mōs dom⁹ dñi i vertice mōtium: et eleuabit sup colles. Et fluēt ad eū oēs gētes: et ibūt ppli multi: et dicent. **Hec dicit.** **U**enite ascenda. **Lec. ij.** **U**mus ad mōtē dñi: et ad domū dei iacob. Et docebit nos vias suas: et ambulabimus i semitis eius. Quia de syon exibit lex: et verbuz dñi de hierusalē. Et iudicabit gentes: et arguet populos mltos. **Hec dicit dñs deus. Lectio. iij.**

Quod cōflabunt gladios suos i vomeres: et lāceas suas in falces. Nō leuabit gēs cōtra gentē gladiū: nec exercebūt vltra ad preliū. **Domus iacob: venite et ambulemus in lumie dei nri.** Proieci sti em̄ pplm tuū domū iacob q̄a repleti sunt vt olim: et augures habuerūt vt philistīm et pueris alienis adheserūt. **Hec dicit. d.** **Predicti tres. v. dicant paduētum in pñstis diebus scdm ordinē nocturnoz.** **Ad bñ. añ.** Be syon exibit lex et verbū dñi de hierusalē. **Ad magt. añ.** Elēiet fortior me post me: cuius nō sum dignus soluere corrigiam calciamētoz eius. **Feria quinta Lec. i. ysaie iij. cap.**

Quod ce em̄ dñator dñs exercituū auferet ab hierusalē et ab iuda validuz et fortē: omne robur panis et omne robur aque: et fortē et virum bellatorē: et iudicē: et pphetā: et ariolū: et senē: pncipem super q̄nquaginta: et honorabilē vultu et consiliariū: et sapientē de architectis: et prudentē eloquiū mystici. **Hec dicit. d. Lectio. ij.**

Quod dabo pueros pncipes eoz: et effemiati dominabūt eis. Et corruet populus vir ad virū: et vnus q̄sq; ad primū suū. Tumultuabitur puer cōtra senē: et ignobilis cōtra nobile. Apphēdet em̄ vir fratrē suū domesticū patris sui et dicet. **Hec di. Lectio. iij.**

Ustimentū tibi est princeps esto noster: ruina aut hec sub manu tua. **f iij**

Respōdebitq; in die illa dicēs :
Non sum medicus; et in domo
mea non ē panis neq; vestimē-
tum; nolite constituere me prin-
cipem populi. Ruit em̄ hierusa-
lem ⁊ iudas cōcidit; q̄a lingua
eorū ⁊ adinuētiōes eorū cōtra
dominū; vt prouocarēt oculos
maiestatis eius. **Hec dicit do.**
Ad benedi. añ. Benedicta tu i mu-
lieribuset benedict⁹ fructus ventris
tui. **Ad magt. añ.** Expectabo dñm
saluatorē meū ⁊ prestolabor eū dū p-
pe est alleluia. **Feria sexta Lec.**

Quare at; p̄ma: ysa. iij.
Teritis populū meū ⁊ fa-
cies pauperū cōmolit⁹; ⁊
dicit domin⁹ exercitū. Et di-
xit domin⁹ deus; Pro eo q̄ ele-
uate sunt filie syon ⁊ ambulaue-
runt extento collo ⁊ nutib⁹ ocu-
lorū ibāt et plaudebāt ⁊ ambu-
labāt ⁊ pedib⁹ suis cōposito gra-
du incedebāt; decaluabit domi-
nus verticē filiarū syon; ⁊ domi-
nus crinē earū nudabit. **Hec. d.**

Et in die illa aufe; **Lec. ij.**
ret dominus ornāmētū
calciamentorū; ⁊ lunu-
las; ⁊ torques; ⁊ monilia ⁊ ar-
millas; ⁊ mitras; ⁊ discrimina-
lia; ⁊ perichelides; et murenu-
las; ⁊ olfactoriola; ⁊ inmaures;
⁊ anulos; et gemmas in fronte
pendētes; et mutatoria; ⁊ pal-
liola ⁊ lintheamina; ⁊ ac⁹ ⁊ spe-
cula; ⁊ syndōes; ⁊ vittas; ⁊ the-
ristra. **Hec dicit. Lectio. iij.**

Erit p̄ suauī odore fe-
tor; ⁊ p̄ zona funiculus;
⁊ p̄ crispātī crine caluiti-
um; ⁊ p̄ fascia pectorali cilitiū.

Pulcherrimi quoq; viri tui gla-
dio cadēt; ⁊ fortes tui i p̄lio. Et
merebūt atq; lugebūt porte ei⁹;
⁊ desolata in terra sedebit. Et
app̄hendēt septē mulieres virū
vnū in die illa dicētes; Panem
nostꝝ comedem⁹; ⁊ vestimētis
nostꝝ opiemur; tantūmodo in-
uocetur nomē tuū sup nos. au-
fer opprobriū nꝝm. **Hec dicit.**

Ad bene. añ. Ecce veniet de⁹ ⁊ ho-
mo de domo dauid sedere i throno al-
leluia. **Ad magt. añ.** Ex egypto vo-
caui filiū meū veniet vt saluet populū
suū. **Sabbato ad bn. añ.** Syō nos
li timere ecce de⁹ tuus veniet alla.

**Si q̄s voluerit lectiōes ferias
les lōgiores legere poterit a. ij.
capitulo vsq; ad xiiij. ad libitū.**

**Dominica secunda sabbato
p̄cedenti ad vesp̄as. Re.** Ecce
dominus veniet. **Ad magt. añ.** Tes-
ni domine visitare nos in pace vt lete-
mur corā te corde perfecto. **Oratio.**

Excita domine cor-
da nostra ad p̄pa-
randas vnigeniti
tui vias; vt per ei⁹
aduentū purificat⁹
tibi mentib⁹ seruire mereamur.

**Qui tecū. Ad matutinū inuita-
torij.** Rex noster adueniet christ⁹
Quez iohannes predicauit agnū esse
venturū. **Antiphone psalmi ver-
siculi nocturnorū sicut in p̄cedē-
ti dñica. Lec. j. ysa. xiiij. cap.**

Prope est vt veniat tem-
pus eius ⁊ dies ei⁹ non
elongabuntur. Adisere
bitur enim domin⁹ iacob et eli-
get adhuc de israel ⁊ requiesce-
re eos faciet sup humū suū. **Ad**

inungeſ aduena ad eos ⁊ adbe-
rebit domui iacob: et tenebunt
eos populi: ⁊ adducēt eos ī lo-
cuz ſuū: et poſſidebit eos dom⁹
īſrael ſuper terrā domini in ſer-
uos ⁊ ancillas. Et erūt capien-
tes eos qui ſe ceperant ⁊ ſubijci-
ent exactores ſuos. **Hec dicit.**

R. Hieruſalem cito veniet ſalus tua
quare merore conſumeris: nūquid cō-
ſiliarius non eſt tibi quia innouauit te
dolor: Saluabo te ⁊ liberabo te noli ti-
mere. **V.** Iſrael ſi me audieris non erit
in te deus recens neq; adorabis deuz
alienū: ego enim dominus: Saluabo.

A T erit in die illa **Lec. ij.**
cū requiem dederit tibi
deus a labore tuo ⁊ a cō-
cuſſione tua et a ſeruitute dura
qua ante fuiſti: ſumes parabo-
lam iſtā contra regē babilonis
⁊ dices: Quomodo ceſſauit ex-
actor: quieuit tributū: Contri-
uit dominus baculū impioruz:
virgā dominantū cedentē po-
pulos in indignatiōe plaga in-
ſanabili ſubijcientē in furore gē-
tes perſequentes crudeliſ. **Hec**
dicit domin⁹ deus. **R.** Ecce do-
minus veniet ⁊ omnes ſancti eius cū
eo ⁊ erit in die illa lux magna: ⁊ exhibūt
de hieruſalem ſicut aqua munda ⁊ re-
gnabit dominus in eternū: Sup om-
nes gentes. **V.** Ecce dominus cū vir-
tute veniet ⁊ regnū in manu ei⁹ ⁊ po-
teſtas ⁊ imperiū. Super. **Lectio. iij.**

A Onquieuit et ſiluit oīs
terra: gauiſa eſt et exul-
tauit. Abietes quoq; le-
tate ſunt ſuper te: et cedri liba-
ni. Ex quo dormiſti non ascen-
dit qui ſuccidat nos. Infernus

ſubter te cōturbatus ē in occur-
ſum aduentus tui ſuſcitauit tibi
gigantes. **Hec dicit dominus.**

R. Ciuitas hieruſalē noli flere quo-
niam doluit dominus ſuper te. Et au-
feret a te omnem tribulationē. **V.** Ec-
ce domin⁹ in fortitudine veniet ⁊ bra-
chium eius dominabit. Et. **Gl̃a. Et.**

O **Adnes princi Lec. iij.**
pes terre ſurrexerūt de
ſoljz ſuis. omēs pñci-
pes nationū vniuerſi reſponde-
bunt ⁊ dicēt tibi: Et tu vulnera-
tus es ſicut et nos nři ſillis eſſe-
ctus es. Betracta eſt ad iſeros
ſupbia tua: occidit cadauer tuū.
Subter te ſterneſ tineas: ⁊ ope-
rimentū tuū erūt vermes. **Hec**
dicit dñs. **R.** Ecce veniet domin⁹
protector noſter ſanctus iſrael: Coro-
nam regni habēs in capite ſuo. **V.** Et
dominabitur a mari vſq; ad mare et a
flumie vſq; ad terminos orbis terra-
rum. Coronam. **Lectio. v.**

O **Domō cecidiſti de celo**
lucifer q̃ mane orieba-
ris: corruiſti in terras q̃
vulnerabas gentes. Qui dice-
bas in corde tuo: in celum con-
ſcendam ſuper aſtra celi exalta-
bo ſolum meum. Sedebo ī mō-
te teſtamenti in lateribus aqui-
lonis: aſcendam ſuper altitudi-
nē nubiū. ſimilis ero altiſſimo.
Derūtamē ad infernū detrabe-
ris in pfundū laci. **Hec dicit. d.**

R. Sicut mater conſolatur filios ſu-
os: ita conſolabor vos dicit dominus
et de hieruſalem ciuitate quam elegi
veniet vobis auxilium. et videbitis et
gaudebit cor veſtrum. **V.** Babo in ſy-
on ſalutem: et in hieruſalem gloriā

meam. Et gaude. **Lectio. vi.**

Quoniam te viderint ad te inclinabuntur: teque respiciet. Nunquid iste est vir qui conturbavit terram: quod percussit regna: quod posuit orbem desertum: et urbes eius destruxit: vinctis eius non aperuit carcerem: Omnes reges gentium universi dormierunt in gloria: vir in domo sua. **Hec dicit. R.** Hierusalem platab vineam in montibus tuis et exultabis quia dies domini veniet: surge syon convertere ad deum tuum gaude et letare iacob: Quia de medio gentium saluator tuus veniet.

V. Exulta satis filia syon: iubila filia hierusalem. Quia. Gloria. Quia. **Scdm**

En illo tempore **Lucam xxj. cap.** dixit iesus discipulis suis: Erunt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentium pressura sonitus maris et fluctuum arescentibus hominibus pro timore et expectatione quam supervenient universo orbi. **Et reliqua. Omel. bti gre. pape.**

Quoniam dominus noster **Lec. vij.** redemptor noster patos nos invenire desiderat: senescit mundum quod mala sequitur denunciat: ut nos ab eius amore compe-scat. Appropinquate ei: et in medio quanto persecutiones perveniunt innotescit: ut si deum metueret in tranquillitate nolumus: vicinum eius iudicium vel persecutionibus attriti timeamus. **R.** Egredietur dominus de samaria ad portam que respicit ad orientem et veniet in bethleem ambulans super aquas redemptionis iude. Tunc salus erit omnis homo quia ecce veniet. **V.** Et preparabitur in misericordia solium eius et sedes

bit super illud iudicium in equitate. Tunc.

Hic etiam **Lec. viij.** actioni sancti evangelii paulo superius dominus promissit dicens: Exurret gens contra gentem: et erunt terremotus magni pro loca et pestilentie et fames. Et quibusdam interpositis: hoc quod modo audistis adiunxit: Et erunt signa in sole et luna et stellis. **R.** Vocebit nos dominus vias suas. et ambulabimus in semitis eius: Quia de syon erit lex et verbum domini de hierusalem. **V.** Venite ascendamus ad montem domini et ad domum dei iacob. Quia. **Lec. ix.**

Quia facta cernimus alia in proximo ventura formidamus. Nam gentem supra gentem exurgere: earumque pressuram terris insistere plus iam in nostris tribulationibus quam in codicibus legimus. Quod terremotus urbes innumeras subruat ex alijs mundi partibus scitis quam frequenter audimus. Pestilentias sine cessatione patimur. **R.** Rex noster adveniet christus: Quem iohannes predicavit agnum esse venturum. **V.** Super ipsum continebunt reges os suum: ipsum gentes deprecabunt. Quem. Gloria. Quem. **R.** Rex noster. **In laud. an.** Ecce in nubibus celi dominus veniet cum potestate magna alleluia. **Ps.** Dominus regnavit. **An.** Urbs fortitudinis nostre syon saluator ponetur in ea murus et antemurale aperite portas quia nobiscum deus alleluia. **Ps.** Jubilate. **An.** Ecce apparebit dominus et non mentietur si moras fecerit expectantem quia veniet et non tardabit alia. **Ps.** Deus deus meus. **An.**

Montes et colles cātabunt corā deo
laudem ⁊ omnia ligna siluarum plau-
dent manibus quoniam veniet domi-
nus dominator in regnū eternū alle-
luia alleluia. *Canti. Bñ. Añ. Ec-*
ce dominus noster cum virtute veni-
et ⁊ illuminabit oculos seruorū suorū
alleluia. Ps. Laud. Ad benedict⁹
añ. Super solū dauid ⁊ super regnū
eius sedebit in eternum alleluia. Ad
magnificat añ. Beata es maria q̄
credidisti: perficientur in te que dicta
sunt tibi a domino alleluia. Si quis
voluerit lectiones feriales lon-
giores legere poterit a xvi. ca.
vsq; ad xxx. ad libitū. Ferial se-
cunda. Lectio. i. ysaie xvi. cap.

Agnū domine do-
minatore terre: de petra
deserti ad montē filie sy-
on. Et erit sicut auis fugiēs: et
pulli de nido auolātes. Sic erūt
filij moab: in trāscēsu arnō. In
consiliū: coge consiliū: po-
ne quasi noctē vmbzā tuā in
meridie. Hec dicit dominus.

Absconde fu-
gientes: et vagos ne p-
das. Habitabunt apud
te profugi mei. Moab esto lati-
bulum eorū: a facie vastatoris.
Finitus est enim puluis: cōsum-
matus est miser: defecit qui con-
culcabat terram. Hec dicit do-

Aprepara-
bitur in misericordia so-
lū: ⁊ sedebit super eū
in veritate ī tabernaclo dauid:
iudicans ⁊ querēs iudiciū: ⁊ ve-
lociter reddēs qđ iustū est. Au-
diuim⁹ supbiā moab. Supb⁹ est
valde. Supbia ei⁹ ⁊ arrogātia

eius ⁊ indignatio eius plus q̄
fortitudo eius. Hec di. *Ad bñ.*

añ. De celo veniet dñator dñs ⁊ ī ma-
nu eius honor ⁊ imperiū. Ad magt.

añ. Ecce rex veniet dñs fr̄e ⁊ ip̄e au-
feret iugum captiuitatis nr̄e. Ferial

tertia ad bñ. añ. Sup te hierlm ori-
etur dñs: ⁊ gl̄ia ei⁹ in te videbitur. Ad

magt. añ. Uox clamātis ī deserto pa-
rate vias dñi rectas facite semitas dei

nr̄i. Ferial iij. Lec. i. ysa. xvij. c.

Omus damasci: Ecce da-
mascus desinet esse ciui-
tas: ⁊ erit sicut aceruus
lapidū in ruina. Relicte ciui-
tates aruer gregib⁹ erūt ⁊ req̄-
escēt ibi ⁊ nō erit q̄ excreat. Et
cessabit adiutoriū ab effraim et
regnum a damasco ⁊ reliquie si-
rie sicut gl̄ia filiorū isrl̄ erūt dicit
domin⁹ exercitū. Et erit in die
illa attenuabif gloria iacob: et
pinguedo carnis eius emarce-
scet. ⁊ erit sicut cōgregās ī mes-
se qđ restiterit: ⁊ brachiū ei⁹ spi-
cas leget. Hec dicit. *Lectio. ij.*

Aerit sicut querens spi-
cas in valle raphaim: et
relinquet in eo sicut ra-
cem⁹: ⁊ sicut excussio oleee dua-
rū vltiū oliuaz ī summitate ra-
mi siue quattuor aut q̄nq; in ca-
cuminib⁹ ei⁹ fruct⁹ ei⁹: dicit do-
min⁹ de⁹ isrl̄. In die illa inclina-
bif hō ad factores suū et oculi ei⁹
ad sc̄m isrl̄ respiciēt: ⁊ nō incli-
nabitur ad altaria que fecerunt
man⁹ eius: et que operati sunt
digiti eius. Non respicient lu-
cos et delubra. In die illa erūt
ciuitates fortitudinis eius de-
relicte sicut aratra: et segetes q̄

derelictæ sunt a facie filiorum israel.
Hec dicit dominus. *Lectio. iij.*

Quæris deserta: quia ob-
lita es dei saluatoris tui:
et fortis adiutoris tui non
es recordata. propterea platabis
plantationem fidelem: et germen
alienum seruabis. In die planta-
tionis tue labrusca: et mane se-
men tuum florebit. Ablata est mes-
sis in die hereditatis et dolebit
grauiter. De multitudine popu-
lorum multorum ut multitudo ma-
ris sonatis et tumultus turbatus
sicut sonitus aquarum multarum.
Hec dicit dominus deus conuerter.

Ad benedi. añ. Ecce mitto angelum
meum qui preparabit viam tuam ante faciem
tuam. *Ad magt. añ.* Syon renoua-
beris et videbis iustum tuum qui venturus est in te.
Feria v. Lec. i. ysaie xvij. cap.

Ultimam multitudinem populo-
rum multorum ut multitudo
maris sonatis: et tumultus
turbatus sicut sonitus aquarum
multarum. Sonabunt populi si-
cut sonitus aquarum inundantium:
et increpabit eum et fugiet procul.
Et rapies sicut pulvis montium
a facie venti: et sicut turbo coram
tempestate. Hec dicit. *Lectio ij.*

Et tempore vespere et ecce
turbatio: in matutino et
non subsistet. Hec est pes-
corum qui vastauerunt nos: et fors
diripientium nos. De terre cim-
balo alarum que est trans flumen
ethiopiæ: que mittit in mare le-
gatos in vasis papiri super aquas.
Hec dicit dominus: conuertimini
ad me et salui eritis. *Lectio
tertia. ysaie xvij. capitulo.*

Et angeli veloces ad gen-
tem conuulsam et dilace-
ratam: ad populum terri-
bilem post quem non est alius: ad gen-
tem expectantem et conculatam: cuius
dirupuerunt flumina terram
eius: ad montem nominis domini
exercituum montem syon. Omnes
habitatores orbis qui morami-
ni in terra cum eleuatum fuerit si-
gnum in motibus videbitis: et
clangorem tube audietis: quia
hec dicit dominus ad me. Hec di-

Ad benedictus añ. Tu es qui ven-
turus es domine quem expectamus ut
saluum facias populum tuum. *Ad magt.
añ.* Qui post me venit ante me factus est
cuius non sum dignus calciamenta soluere.
Feria vi. Lec. i. ysaie xix. capi.

Omus egypti. Ecce dominus
ascendet super nubem le-
uem: et ingredietur egyptum
et mouebunt simulachra
egypti a facie eius: et cor egypti
tabescet in medio eius. Et con-
currere faciam egyptios aduer-
sus egyptios: et pugnabit vir con-
tra fratrem suum: et vir contra amicum
suum: ciuitas aduersus ciuitatem:
regnum aduersus regnum: et di-
rupens spiritus egypti in visceribus
eius et percutiam eum et precipitabo. Hec.

Quæ interrogabunt *Lec. ij.*
simulachra sua et diuinos
suos: et phitones: et ario-
los: et tradam egyptum in manu do-
minorum crudelium et rex fortis do-
minabitur eorum ait dominus exercituum.
Et arefcet aqua de mari et flui-
us desolabitur atque siccabitur:
et deficient flumina. Attenua-
buntur et siccabuntur riuus agge-

rum. **Hec dicit. Lectio iij.**

Alamus et iuncus marcescent: nudabitur alueus riuus a fonte suo. Et omnis sementis irrigua siccabit: arefcet et non erit. Et merebunt piscatores: et lugebunt omnes mittentes in flumen hamum: et expandentes rete super facies aquarum emarcescent. **Hec dicit dominus. Ad benedi. añ.**

Bicite pusillanimes confortamini ecce dominus deus noster veniet.

Ad magt añ. Cantate domino canticum novum laus eius ab extremis terre.

Sabbato ad benedi. añ. Leuabit dominus signum in nationibus et congregabit dispersos israel.

Domica iij. sabbato precedenti ad vespas. R. Qui venturus est **Ad magt añ.**

Ante me non est formatus deus et post me non erit: quia mihi curuabitur omne genu et confitebitur omnis lingua. **Oratio.**

Adre tuas quesumus domine precibus nostris accomoda et metis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui vivis et regnas.

Ad matutinum invita. Surgite vigilemus venite adoremus: Quia nescitis horam quando veniet dominus.

Antiphona psalmi. v. nocturnorum sicut in prima dominica.

Hec dicit **Lec. j. ysa. xxx.** dominus deus sanctus israel: Si reuertamini et quiescatis: salvi eritis. In silentio et in spe erit fortitudo vestra. Et nolulistis et dixistis. Nequaquam sed ad equos fugiemus. Ideo fugietis. Et super veloces ascen-

demus. Ideo veloces erunt qui persequentur vos. **Hec dicit dominus.**

R. Ecce apparebit dominus super nubem candidam et cum eo sanctorum milia habens in vestimento et in femore suo scriptum: Rex regum et dominus dominantium. **v.** Apparebit in fine et non mentietur si moram fecerit expecta eum: quia veniens veniet. Rex regum. **Lec. ij.**

Mille homines a facie terrores unius: et a facie terrores quinquaginta fugietis donec relinquamini quasi malus navis in vertice montis et quasi signum super colles. Propterea expectat dominus ut misereatur vestri: et ideo exaltabitur parces vobis: quia deus iudicii dominus. Beati omnes qui expectant eum. **Hec dicit dominus deus:** convertimini ad me et salvi eritis. **R.** Berthelem civitas dei summi ex te exiet dominator israel et egresus eius sicut a principio a diebus eternitatis et magnificabitur in medio universae terre et pax erit in terra nostra: Cum venerit. **v.** Loquetur pacem gentibus et potestas eius a mari usque ad mare. **Bñ.**

Opulus enim **Lec. iij.** syon habitabit in hierusalem: plorans nequaquam plorabis. Miserans miserebitur tibi: ad vocem clamoris tui statim ut audieris respondebit tibi. Et dabit vobis dominus panem artum et aquam brevem: et non faciet auolare a te ultra doctorem tuum. **Hec. R.** Qui venturus est veniet et non tardabit ias non erit timor in finibus nostris. Quoniam ipse est saluator noster. **v.** Deponet omnes iniquitates nostras et proiciet omnia peccata nostra. Quoniam. Gloria. **Qm. Lectio iij.**

Eerunt oculi tui videtes
pceptore tuum: et aures
tue audient verbum post
tergum monetis. **H**ec est via am-
bulate in ea et non declinetis: ne-
que ad dexteram neque ad sinistram.
Et contaminabis lamias sculpti-
lium argenti tui: et vestimentum con-
flatilis auri tui: et disperges ea
sicut immundiciam menstruate. Egre-
dere et dices ei: **H**ec dicit. **R.**
Suscipe verbum virgo maria quod tibi a
domino per angelum transmissum est: concipies
et paries deum pariter et homines: Et
benedicta dicaris inter omnes mulieres. **V.**
Paries quidem filium et virginis natiuitatis non
patieris detrimentum. efficieris graui-
da et eris mater semper intacta: Et be-

Edabitur plura. **Lec. v.**
quia semini tuo ubicunque
seminaueris in terra et pa-
nis frugum terre erit vberissimus
et pinguis. Pasce in possessio-
ne tua in die illa agnus pacifice.
Et tauri tui et pulli asinorum qui
operantur terram commixtum migra-
comedet sicut in area ventilatum est.
Hec dicit. **R.** Egypte noli flere. quia
dominator tuus veniet tibi ante cursum con-
spectum mouebunt abyssus: Liberare po-
pulum suum de manu potestatis. **V.** Ecce do-
minator dominus cum virtute veniet. Libera.

Eerunt super omnes. **Lec. vi.**
ne monte excelsum et su-
per omnem collum eleuatum:
riui currentium aquarum in die iter-
fectionis multorum cum ceciderint tur-
res. Et erit lux lune sicut lux solis
et lux solis septupliciter sicut lux se-
ptem diebus die quod alligauerit dominus
vulnere populi sui et percussuram plagam
eius sanauerit. **H**ec. **R.** Prope est

ut veniat tempus eius et dies eius non elonga-
buntur. **A**diserebit dominus iacob. Et israel
saluabitur. **V.** Qui venturus est veniet et
non tardabit: iam non erit timor in finibus
nostris. **A**diserebitur. **B**eth. Et israel.

Secundum mattheum xi. capitulo

In illo tempore: Cum audisset
iohannes in vinculis ope-
ra christi mittens duos de
discipulis suis: ait illi: Tu es qui
venturus es: an alium expectamus?
Et respondit. **O**mel. b. gre. pa. **Lec. vii**

Querendum nobis est fra-
tres karissimi. iohannes
propheta et plusquam propheta
qui venientem ad iordanis baptis-
ma dominum ostendit dicens: Ecce
agnus dei ecce qui tollit pecca-
ta mundi. cur in carcere positus mit-
tere discipulos requirit: tu es qui
venturus es an alium expectamus?
tanquam si ignoraret quem ostende-
rat: et an ipse sit nesciat quem ipsum
esse prophetando baptizando osten-
dendo clamauerat. **R.** Rescen-
dit dominus sicut pluuia in vellus. Orie-
tur in diebus eius iusticia et abundantia pacis
V. Et adorabunt eum omnes reges: omnes
gentes seruient ei. Orie-
Lec. viii.

Ed hec citius questio solui-
tur si gesserit tempus et or-
do pensetur. Ad iordanis
eum fluentia posuit quia ipse redem-
ptor mundi esset asseruit: missus
vero in carcerem: an ipse veniat re-
quirat: non quod ipsum esse mundi redem-
ptorem dubitet. sed quod sciat si
is qui per se in mundum venerat: per se
etiam ad inferni claustra descendat.
Quem enim percurrentem modo nunciaue-
rat: hunc moriendo ad inferos de-
scendendo percurrerebat. **R.** Ueni domine et

noli tunc dare relaxa facinora plebs tue.
Et reuoca dispsos in terrā suā. **V.** Ex-
cita dñe potentiā tuā et veni: vt saluos
facias nos. Et re. **Lectio ix.**

Altergo: Tu es qui vctu-
rus es an alium expecta-
mus? Ac si aperte dicat:
Sicut p homib⁹ nasci dignat⁹
es an etiā mori et ad inferos de-
scendere digneris insinua. vt qui
natiuitatis tue precursor extitit:
moris etiā pcurfor siā: et vctur⁹
inferno te nūciē: quē iā venisse
mūdo nūciaui. **R.** Ecce radix iesu
se ascendit in salutē pploz ipm gētes
depcabūt. Et erit nomē ei⁹ glōsū. **V.**
Erit iusticia cingulū lūboz ei⁹ et fides
cinctoriū renū ei⁹. Et erit. Gloria. Et.
Ecce radix. **In laud. añ.** Veniet do-
min⁹ et nō tardabit et illuminabit absco-
dita tenebray et manifestabit se ad om-
nes gētes alla. **Ps.** Dñs reg⁹. **Añ.**
Hierlm gaud gaudio magno qz veni-
et tibi saluator alla. **Ps.** Jubilate.
Añ. Babo in syō salutē et in hierusa-
lē glām meā alla. **Ps.** Deus de⁹.
Añ. Adōtes et oēs colles humiliabū-
tur et erūt praua in directa et aspa in vi-
as planas: veni dñe et noli tardare all.
Ps. Bñdi. **Añ.** Iuste et pie viuā-
mus expectātes btām spem et aduētū
dñi **Ps.** Lau. **Ad bn. añ.** Johan-
nes aut cū audisset in vincis opa xpi
mittēs duos de discipulis suis ait illi:
tu es qui venturus es an aliū expecta-
mus. **Ad magt añ.** Ite dicite iobā-
nī: ceci vidēt et surdi audiūt: claudi cu-
rantur. leprosi mūdantur. **vel D.**
**Quarta feria post istā domini-
cam semp ieiuniū quattuor tem-
porū celebrat. Sciendum qd
antiphone laudū. que infra nō**

tate sunt ante antiphonas q in-
cipiunt p **D:** debēt dici p sex fe-
rias primas ante vigiliā nati.
dñi suis pprijs dieb⁹. ille scilicet
q ptinet ad secūdā feriā in secū-
da feria. et sic de alijs. **Laud.** au-
tē de feria in qua celebrabit se-
stū scī thome itermittēt illo an-
no **Si quis voluerit lectiōes
lōgiores p ferias habere legat
a xxxiij. caplo vsq; ad. xliij. ad li-
bitum. vel legat sequentes.**

Feria ij. Lec. j. yla. xxxij. ca.

Ut q predar: nōne et ipe
pdaberis: et q spnis nō-
ne et ipe spner: Cū psu-
mauer de pdatiōez de pdaber:
cū fatigat⁹ desier⁹ ptepnere pte-
pneris. Dñe miserere nrī: te em
expectauim⁹. Esto brachiū no-
strū in mane: et salus nrā in tpe
tribulatiōis. **Hec dicit. Lec. ij.**

Aloce angeli fugerūt po-
puli: et ab exaltatiōe tua
dispsē sunt gētes. Et cō-
gregabūtur spolia vestra sicut
colligitur brucus: velut cū fosse
plene fuerint de eo. Magnifica-
tus est dominus quoniam habi-
tauit in excello. Impleuit syon
iudicio: et erit fides in temporib⁹
suis. **Hec dicit dominus.**

Omnitē salutis **Lec. iij.**
sapientia et scientia: ti-
mor domini ipse est the-
saurus eius. Ecce videntes cla-
mabūt foris: angeli pacis ama-
re flebunt. Dissipate sunt vie: et
cessauit transiens p semitā: irri-
tum factū est pactū: piecit ciui-
tates: nō reputauit hoīes. Lu-
xit et elāguit tīra: et psus ē liban⁹

et obscuruit. **Hec dicit dominus.**

Ad bñd. añ. Egredietur virga de radice iesse et replebit omnis terra gloria domini et videbit omnis caro salutare dei.

Ad mag. añ. Eleuare eleuare et surget hierusalem solue vincula colli tui castra priua filia syon. **vel. O.**

Feria iij. ad bñ. añ. Tu bethleem terra iuda non eris minima: ex te enim exiet dux qui regat populum meum israel. **Ad mag. añ.**

Erumpant montes iocunditatem et colles iustitiam: quia lux mundi dominus cum potentia veniet. **vel. O.**

Feria iij. ad matu. iuita. Prope est iam dominus: Venite adoremus. **Scdm**

Lucā.

Erus est angelus gabriel a deo in ciuitate galilee cui nomen nazareth: ad virginem desponsatam viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: et nomen virginis maria. **Et rel. Omelia**

lia bti ambrosii epi. Lectio. i.

Entendit quidem diuina mysteria: nec facile iuxta propheticum dictum quisque hominum potest scire consilium dei, sed tamen ex ceteris factis atque prophetis domini saluatoris possumus intelligere: et hoc propensioris fuisse consilij quod ea potissimum electa est: ut dominum pareret que erat desponsata viro. **R.** Clama in fortitudine qui annuncias pacem in hierusalem: Vix ciuitatibus iude et habitatoribus syon: ecce deus noster quem expectabamus adueniet. **V.** Super montem excelsum ascende tu qui euangelizas syon exalta in fortitudine vocem tuam. Vix ci.

Ar autem non ante. Lec. ij. Quod desponsaretur impleta est: Fortasse ne diceretur

quod conceperat ex adulterio. **Et bene utrumque posuit scriptura: ut et desponsata esset et virgo. Virgo ut expers virilis consortij videretur. Desponsata ne temerarie virginis adurere infamia cui grauis alius corruptele videretur insigne preferre. R.** Quae tur stella ex iacob et exurget homo de israel et confringet omnes duces alienigenarum. Et erit omnis terra possessio eius. **V.** Et adorabunt eum omnes reges omnes gentes seruiunt ei. Et erit. **Lec. iij.**

Maluit autem dominus aliquos de suo ortu quam de matris pudore dubitare. Sciebat enim teneram esse virginis vercundiam et lubricam famam pudoris. **Hec putauit ortus sui fidem matris iniuriis astruendam. Seruat itaque sancte marie sicut pudore integra ita inuiolabilis opinione virginis. Oportet enim sanctos et ab his testimonium habere qui foris sunt. R.** Egredietur dominus et prelabitur contra gentes: et stabunt pedes eius supra montes oliuarum ad orientem. **V.** Et eleuabitur super omnes colles et fluent ad eum omnes gentes. Et stabunt gloria patri. Et stabunt. **Predicta**

tria responsoria et alia que sequuntur feria sexta et sabbato dici tantum debent in diebus in quibus notata sunt: nisi festum sancti thome in sequenti sexta feria vel sabbato euenerit: et tunc responsoria illius diei in quinta feria dicantur. Omelia vero diei in quo festum euenerit omittatur. Ad benedi. añ. Adissus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph. **Oratio.**

Estina quesumus dñe ne
tardaueris: et auxilium
nobis supne virtutis im
pende: vt aduentus tui consola
tionib⁹ subleuent qui in tua pie
tate confidunt. *Qui vivis. Hec
oratio dicatur ad laudes tātū:
ad alias autē horas oratio do
minicalis. Idem fiat de oratio
nibus que sequuntur feria vi. et
sabbato. Ad magt. añ. Quomo
do fiet istud angele dei: quia virū in cō
cipiendo nō pertulit: audi maria virgo
christi: spiritus sanct⁹ supueniet in te et
virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. *vel D.**

*Feria quinta inuitato. Re
gem venturū. Lec. i. ysa. xxxiiij. ca.*

Qui ambulat in iusticijs
et loquit⁹ veritatē: q̄ p
ijcit auaritiā ex calū
nia: et excutit man⁹ suas ab om
ni munere. Qui obturat aures
suas ne audiat sanguinē: et clau
dit oculos suos ne videat malū
Iste i excelsis habitabit: muni
menta saxorū sublimitas eius.
Panis ei datus est: aque ei⁹ fi
deles sunt. *Hec dicit. Lec. ij.*

Regem i decore videbūt
oculi eius cernēt terram
de longe: cor tuū medita
bitur timorē. vbi est litteratus:
vbi verba legis pōderās: vbi ē
doctor paruulorū: Populū im
prudētē nō videbis populū al
ti sermonis ita vt nō possis itel
ligere disertitudinē lingue eius
in quo nulla ē sapiētia. *Hec. d.*

Respice syon ci. *Lec. iij.*
uitatē solennitatis nrē:
oculi tui videbūt hieru
salem habitationē opulentā: ta

bernaculū qđ nequaquā transfer
ri poterit nec auferent⁹ clau⁹ ei⁹
in sempiternū: et omnes funicu
li eius nō rumpent⁹: qz solūmo
do ibi magnificus est dñs deus
noster. Locus flumioꝝ et riu⁹ latif
simi et patētes: nō trāsibit super
eū nauis remigū neq; trier⁹ ma
gna trāsgridiet eū. *Hec dicit.
Responsoria tertij noctur. de hi
storia dñicali nisi festū sc̄i tho
me in vi. feria vel in sabbato ve
nerit. Ad bñ. añ. Vigilate animo
in primo est dñs de⁹ noster. Ad ma
gnificat añ. Letamini cuz hierlm et
exultate in ea omnes qui diligitis eaz
in eternū. *vel D. Feria vi. inui
tatorū. Prope est iā. Scdm Lucā**

Etillo tpe: *p̄mo cap.*
Exurgēs maria abiit in
mōtana cū festinatione
in ciuitatē iuda et intrauit in do
mum zacharie: et salutauit eliza
beth. Et reliqua. *Omelia vene
rabilis bede presbyteri de eadē
lectione. Lectio. i.*

Lectio quā modo audi
uimus sc̄i euāgelij et rez
deptiōis nrē nobis sem
per veneranda p̄mordia p̄dicat
et salutaria semp imitāde humi
litis remedia cōmēdat. Nā qz
peste supbie attacktū gen⁹ huma
nū perierat: decebat vt medica
mentū humilitatis quo sanare
tur p̄m a mor incipiētis salutis
tpa p̄tenderēt. *Re. Precursor p̄ no
bis ingredit⁹: agnus sine macula scdm
ordinē melchisedech pontifex fact⁹ est
In eternum et in seculum sc̄i. V. Ipse
est rex iusticie cuius generatio nō ha
bet finem: In eternum. Lectio. ij.*

Quia per temeritatem
seducte mulieris mors
in mundū introierat: cō-
gruū fuit ut ad iudiciū vitē re-
uertentis mulieres deuote se hu-
militatis inuicē ac pietatis pre-
ueniret obsequiis. *R.* Adodo ve-
niet dñator dñs: Et nomē ei⁹ emanu-
el vocabit. *V.* Oref in diebus ei⁹ in-
sticia ⁊ abūdantia pacis: Et. *Lec. iij.*

Dior ergo nobis bea-
ta dei genitrix ad subli-
mitatē patrie celestiter
ostēdit humilitatis. nō minus
religiōis q̄ castitatis exemplo
venerabilis. Siquidē glia vir-
ginei ⁊ intemerati corpis qual-
sit vita supne ciuitatis ad quā
suspiramus insinuat ubi neq; nu-
bent neq; nubent sed sunt sicut
angeli dei in celis: ac virtutem
mentis eximā qua ad hanc p̄ti-
gere debeam⁹ indicat. *R.* Glide
bunt gētes iustū tuū ⁊ cūcti reges in-
clitū tuū: Et vocabit tibi nomē nouū
qđ os dñi nominauit. *V.* Et eris coro-
na glie in manu dñi ⁊ diadema regni in
manu dei tui: Et vo. Glia. Et vo. *Ad
bñ. aii.* Ex quo facta est vox salutatio-
nis tue in aurib⁹ meis exultauit i gau-
dio infans i vtero meo alla. *Oratio.*

Quanta qm̄s dñe potētia
tuā ⁊ veni: ut hi q̄ in tua
pietate cōfidūt: ab omni
citi⁹ aduersitate liberent. Qui
vius. *Ad magt. aii.* Brā es ma-
ria q̄ credidisti: pficient i te q̄ dicta sūt
tibi a dño alla. *vel Q.* *Sabba-*

to ad matu. inuita. Prope est ias.
Ano Scdm Lucā iij. ca.
Anto decio ip̄ij tiberij ce-
saris. pcurāte pōtio pila-

to iudeā: tetrarcha autē galilee
herode: philippo autem fratre
eius tetrarcha ituree ⁊ trachos-
nitidis regionis ⁊ lisania abili-
ne tetrarcha: sub p̄ncipibus sa-
cerdotū anna ⁊ caypha factum
est verbū dñi sup iohānē zacha-
rie filiū in deserto. Et rel. *Omne
lia bñ grego. pape. Lectio. i.*

Redēptoris p̄curator q̄ te-
pore verbum p̄dicatiōis
acceperit: memorato ro-
mane reipublice principe ⁊ iu-
dee regib⁹ designat. Quia enī
illū predicare veniebat: q̄ ex iu-
dea quosdā ⁊ mltos ex gētibus
redēptur⁹ erat p̄ regē gētium et
p̄ncipes iudeorū p̄dicatiōis ei⁹
tpa designant. *R.* Emitte agnū
dñe dñatorem terre de petra deserti:
Ad montē filie syō. *V.* Ex syon species
decoris ei⁹ dens nr̄ manifeste veniet:
Ad montem. *Lectio. ij.*

Quia autē gētilitas colli-
gēda erat: et iudea pro
culpa p̄fidie disp̄gēda.
Ipsa q̄q; descriptio terreni p̄n-
cipat⁹ ostēdit: qm̄ et in romana
republica vn⁹ p̄fuisse describit:
⁊ in iudee regno p̄ quartā ptem
plūmi p̄ncipabant. Voce etem
nr̄i redēptoris dicif: Omne re-
gnū in seipm̄ diuisum desola-
bit. *R.* Berminauerūt cāpi heremi
germē odoris iisrl: quia ecce de⁹ noster
cū virtute veniet: Et splēdor ei⁹ cū eo.
V. Ecce dñator dñs cū virtute veniet
Et splendor. *Lectio tertia.*

Iquet ergo q̄ ad finem
regni iudea puenerat q̄
tot regib⁹ diuisa subia-
cebat. Aptē q̄ nō solū sub q̄b⁹

regibus sed etiā sub quib⁹ sacer
dotibus actū sit demonstrat: ut
quia illū iohānes baptista p̄di-
cabat q̄ siml rex ⁊ sacerdos exi-
steret: lucas euāgelista predica-
tionis ei⁹ tēpa pregnū et sacer-
dotiū designauit. **R.** Radix ies-
se qui exurget iudicare gentes in eum
gentes sperabūt: Et erit nomē ei⁹ be-
nedictū In secula. **V.** Sup quē ptine-
bunt reges os suū: ipsum gētes dep-
cabunt: Et erit. **Gl̄ia.** In se. **Ad bñ.**
añ. Omnis vallis implebit⁹ ⁊ oīs mōs
⁊ collis humiliabitur ⁊ videbit omnis
caro salutare dei. **Oratio.**

Oeus qui cōspicis qz ex
nostra prauitate affligi-
mur cōcede p̄piti⁹ ut ex
tua visitatiōe cōsolemur. Qui.

Bonica quarta sabbato pre-
cedenti ad vespas. **R.** Nō aufere-
tur. **Ad magt. añ.** **O.** **Oratio.**

Axcita domine potētiaz
tuā ⁊ veni: ⁊ magna no-
bis virtute succurre: ut
p̄ auxilium gratie tue quod nra
peccata p̄pedit: idulgētia tue
p̄piciationis acceleret. Qui vi.
Ad matutinū inuita. Ecce iā ve-
nit plenitudo t̄pis in quo misit de⁹ fili-
um suū natū de virgine: factū sub lege
Glenite adoremus. **Añe. ps. ⁊. v.**
noctur. sicut in prima dñica: ex-
cepto q̄ tertius versicul⁹ nō di-
cet si vigilia natalis dñi hac die
euenerit. **Lectio 1. ysa. l. cap.**

Addite me q̄ seq̄mini qd̄
iustum est ⁊ q̄ritis dñm.
Attēdite ad petrā vñ ex-
cisi estis et ad cauernā laci de q̄
p̄cisi estis. Attēdite ad abrahā
patrē vestr⁹: ⁊ ad sarā que pepe-

rit vos. Quia vnū vocaui eū et
benedixi ei ⁊ multiplicauī eum.
Hec dicit. d. R. Canite tuba in sy-
on: vocate gentes annūciate poplō et
dicite: Ecce de⁹ saluator noster adue-
niet. **V.** Annūciate in finibus terre et
in insulis que procul sunt dicite: Ecce

Onsolabit⁹ er. **Lec. ij.**
Ego dñs syon ⁊ cōsolabi-
tur omnes ruinas ei⁹ et
ponet desertū eius quasi deliti-
as: ⁊ solitudinem eius quasi or-
tum domini. Gaudiū ⁊ leticiaz
inueniet⁹ in ea: gratia ⁊ actio et
vox laudis. Attēdite ad me po-
pule meus ⁊ tribus mea me au-
dite: quia lex a me exiet ⁊ iudici-
um meum in lucē populor⁹ req̄-
escet. **Hec dicit. d. R.** Non aufe-
retur sceptrū de iuda ⁊ dux de femore
eius: donec veniat qui mittēdus est:
Et ipse erit expectatio gētiū. **V.** Pul-
chriores sunt oculi eius vino et dentes
ei⁹ lacte cādidiores. Et ipse. **Lec. iij.**

DRope est iustus meus:
egressus ē saluator me-
us: ⁊ brachia mea po-
pulos iudicabūt. **A**de insule ex-
pectabūt ⁊ brachiū meū sustine-
bunt. **L**euate in celū oculos ve-
stros: ⁊ videte sub terra deorsū
quia celi sicut fumus liquefcent
⁊ terra sicut vestimentū attere-
tur. et habitatores ei⁹ sicut hec
interibūt. **S**al⁹ autē mea in sem-
piternū erit: ⁊ iusticia mea nō de-
ficiet. **Hec dicit. d. R.** **A**de opor-
tet minui illū autē crescere: qui post me
venit ante me factus est: Cuius nō sū
dignus corrigiā calciamenti ei⁹ solue-
re. **V.** Ego baptizo vos aqua: ille autē
baptizabit vos spūs sancto: Cui⁹. **Gl̄ia**
S ij

Cuius non sum.

Lectio quarta.

Addite me qui scitis iustū
populus me⁹: lex mea in
corde eorū. Nolite time-
re opprobriū hominū ⁊ blasphe-
mias eorū ne metuatis. Sicut
enī vestimētū: sic comedet eos
vermis: ⁊ sicut lanā: sic deuora-
bit eos tinea. Salus autē mea in
sempiternū erit: ⁊ iusticia mea ī
generationes generationum.
Hec dicit dominus. **R.** Ecce iam
venit plenitudo tēpis: in quo misit de⁹
filium suū in terris natū de virgine fa-
ctum sub lege: Ut eos q̄ sub lege erant
redimeret. **V.** Propter nimīā charita-
tem suā qua dilexit nos de⁹: filiū suū
misit in similitudinē carnis peccati.
Ut eos. **Lectio quinta.**

Consurge ⁊ surge: īdue
re fortitudinē brachiū
domini. Consurge sicut
in diebus antiq̄s in generatio-
nib⁹ seculorū. Nunquā nō tu per-
cussisti superbū: vulnerasti dra-
conē: Nunquid nō tu siccasti ma-
re: aquā abyssi vehemētis: Qui
posuisti profundū maris viam:
ut transirēt liberati. Hec dicit.

R. Virgo israel reuertere ad ciuita-
tes tuas vsq; quo dolēs auerteris: ge-
nerabis dominū saluatore oblationez
nouam: in terra ambulabunt homīes:
In saluationē. **V.** In charitate perpe-
tua dilexi te ideo attraxi te miserans:
In saluationem. **Lectio sexta.**

Ad nunc qui redēpti sunt
a domino reuertēt ⁊ ve-
niēt in syon laudātes et
leticia sempiterna super capita
eorum. Gaudium ⁊ leticiam te-
nebunt: fugiet dolor ⁊ gemit⁹.

Ego ego ipse consolabor vos.
Hec dicit. **R.** Iurauit dñs: ut
ultra iam non irascar sup terrā mōtes
enim ⁊ colles suscipient iusticiā meā:
⁊ testamentū pacis erit: In hierusalē.
V. Iuxta est salus mea ut veniat ⁊ iu-
sticia mea ut reuelet: In hierlm. Glo-
ria patri et. In hierusalem.

**Quando vigilia natalis do-
mini in hac dominica euenerit:
tres vltime lectiōes fiāt de ome-
lia vigilie, hec autē omelia nō le-
gat illo āno. Scdm Job. 1. ca.**

In illo tpe: Miserunt iu-
dei ab hierosolymis sa-
cerdotes ⁊ leuitas ad io-
hannē ut interrogarēt eū. Tu
quis es: Et reliqua. **Omel. bñi
gregorij pape. Lectio vij.**

Ad huius nobis lectiōis
verbis fratres charissi-
mi iohannis humilitas
cōmendat. Qui cū tante virtu-
tis esset ut xp̄s credi potuisset:
elegit solide subsistere ī se: ne hu-
mana opinione raperet inanitē
sup se. **R.** Non discedimus a te vi-
uificabis nos domine ⁊ nomen tuum
inuocabimus: ostende nobis faciē tu-
am: Et salui erimus. **V.** Memento no-
stri dñe in bñplacito populi tui visita
nos in salutari tuo: Et. **Lec. viij.**

Nam cōfessus est ⁊ nō ne-
gauit. Cōfessus ē qz nō
sum ego xp̄s. Sed qui
dixit nō sum: negauit plane qd
nō erat sed nō negauit qd erat:
ut veritatē loquēs ei⁹ mēbrum
fieret cui⁹ sibi nomē fallacit⁹ nō
vsurparet. **R.** Intuemini quāt⁹ sit
iste qui ingreditur ad saluādas gētes
ip̄e ē rex iusticie: Cuius generatio nō

babet finē. *Ps.* Precursor p nobis in-
greditur scdm ordinem melchisedech
pōtifer fact⁹ est in eternū. Cuius ge.

Quam ergo non *Lec. ix.*
vult appetere nomē xpī:
factus est membrū xpī:
quia dū infirmitatē suā studuit
humilit̄ agnoscere illi⁹ celsitudi-
nem meruit veraciter obtinere.

R. Adōtes isrl ramos vestros expā-
dite ⁊ florete ⁊ fructus facite. Prope
est vt veniat dies dñi. *Ps.* Rozate celi
desup ⁊ nubes pluāt iustū aperiat ter-
ra ⁊ germinet saluatore. Prope. Glo-
ria. Montes. *In laud. añ.* Canite
tuba in syon: quia ppe est dies dñi ec-
ce veniet ad saluandum nos allā allā.

Ps. Dñs regna. *Añ.* Ecce veni-
et desiderat⁹ cunctis gentib⁹ ⁊ reple-
bitur glia dom⁹ dñi allā. *Ps.* Jubi-
late. *Añ.* Erunt praua in directa et
aspera in vias planas: veni dñe ⁊ noli
tardare allā. *Ps.* Deus de⁹ me⁹.

Añ. Domin⁹ veniet occurrere illi di-
centes magnū principiū ⁊ regnū eius
nō erit finis deus fortis dñator: prin-
ceps pacis allā allā. *Canticū.* Be-
nedicite. *Añ.* Omnipotens sermo
tuus dñe a regalib⁹ sedib⁹ venit allā.

Ps. Laudate. *Ad bñd. añ.* Ave
maria gratia plena dñs tecū bñdicta
tu i mulierib⁹ all. *Ad magt. añ. D.*

*Si quis voluerit lectiōes lon-
giores p ferias legat a. liiij. ca.
vsq; ad finē. Feria. ij. Lec. j.*

Iuda ste ysa. liiij. cap.
rilis q nō paris: decāta
laudē ⁊ hymnū q nō pa-
riebas: qm mlti filij deserte ma-
gis q ei⁹ q habebat virum dicit
dñs. Dilata locū tentoriū tui: ⁊
pelles tabernacloꝝ extēde. He

parcas longos fac funiculos tu-
os: ⁊ clauos tuos consolida.
Hec dicit domin⁹. Lectio. ij.

Ad dexterā em et ad leuā
penetrabis: et semē tuū
gētes hereditabit ⁊ ciui-
tates desertas ihabitabit. Nō
li timere qz nō cōfunderis: neq;
erubescēs. Nō em te pudebit qz
cōfusiōis adolescētie tue obliui-
sceris ⁊ opprobriū viduitat⁹ tue
nō recordaberis ampli⁹ qz dñā-
bitur tui qui fecit te. *Hec dicit.*

Omin⁹ exerci *Lec. iij.*
tuū nomē ei⁹ et redem-
ptor tuus sc̄tus isrl de⁹
om̄is terre vocabit⁹: qz vt mul-
erē derelictā ⁊ merentē spū vo-
cauit te dñs: ⁊ vxorē ab adole-
scentia abiectā. Dixit dñs deus
tuus: Ad punctū in modico de-
reliqui te: ⁊ in miseratiōib⁹ ma-
gnis cōgregabo te. In momē-
to indignatiōis abscondi faciem
meā parūp a te: ⁊ in misericor-
dia sempit̄na misert⁹ sū tui: di-
xit redēptor tuus dñs. *Hec di.*
Ad bñd. añ. Bicit dñs penitētiam
agite: appropinquabit em regnū celo-
rum allā. *Ad magt. añ. D.*

Feria. iij. Lec. j. ysa. lxiiij. cap.

Uinā dirūpes celos: ⁊
descēderes. A facie tua
mōtes defluerent: sicut
exustio ignis tabescerent aque
arderēt igni vt notum fieret no-
mē tuū inimicis tuis: a facie tua
gētes turbarentur. Cū feceris
mirabilia nō sustinebim⁹, descē-
disti: ⁊ a facie tua montes deflu-
xerunt. *Hec dicit dominus de.*

Lectio secunda.

Seculo nō audierūt: ne-
q; aurib⁹ pceperūt. Ocu-
lus nō vidit de⁹ absq; te:
que pparasti expectātib⁹ te. Oc-
curristi letātū: et faciēti iusticiā.
In vīs tuis recordabif tui. Ec-
ce tu irat⁹ es et peccauim⁹: i ipis
fuimus semp et saluabimur: et fa-
cti sumus vt immūdi oēs nos:
quasi pann⁹ menstruate vniuer-
se iusticie nrē. *Lectio tertia.*

Ecce cecidimus q̄si folium
vniuersi et iniquitates no-
stre quasi vent⁹ abstule-
runt nos. Non est q̄ iuocet no-
men tuū q̄ cōsurgat et teneat te.
Abscōdisti faciē tuā a nobis: et
allisisti nos i manu iniquitatis
nostre. Et nūc dñe pater noster
es tu: nos vero lutū: et fictor no-
ster tu: et opa manū tuarū om-
nes nos. Ne irascaris dñe sat:
et ne vltra memineris iniquitatis
nostre. Ecce respice: p̄p̄is tu⁹
omnes nos. *Hec dicit. Ad bñ.*

an. Cōsurge et surge iduere fortitudi-
nē brachiū dñi. *Ad magt. an. d.*
Feria. iij. Lec. j. ysa. lrv. cap.

Vos qui dereliq̄stis do-
minū q̄ obliti estis mō-
tem sc̄m meū q̄ ponitis
fortitudinē mēsam et libatis su-
per eam numerabo vos in gla-
dio: et omnes in cede corruetis
p̄ eo q̄ vocaui et nō respōdistis
locut⁹ sū et nō audist: et facieba-
tis malū i oculis meis: et q̄ nolui
elegistis. *Hec dicit dō. Lec. ij.*

Propt̄ h̄ dicit dñs de⁹:
Ecce fui mei comedēt
et vos esuriētis: ecce fui
mei bibēt: et vos sitiet. Ecce fui

mei letabūf et vos pfūdemī. Ec-
ce fui mei laudabūt p̄ exultatiōe
cordis: et vos clamabitis p̄ do-
lore cordis: et p̄ cōtritiōe spirit⁹
vlulabitis. *Hec dicit. Lec. iij.*

Et dimittetis nomen ve-
strū in iuramentū elect⁹
meis: et inficiet te dñs
deus. Et seruos suos vocabit
nomie aliorū in quo q̄ bñdicit⁹ est
sup terrā bñdices in deo amen.
Quia obliuioni tradite sūt an-
gustie p̄ores: et q̄ abscōdite sūt
ab ocul⁹ nr̄is. *Hec dicit. Ad bñ.*

an. Pōnēt dñs gl̄iam et laudē ei in in-
fūlis nunciabūt: quia ecce veniet et nō
tardabit. *Ad magt. an. d. Feria*
quinta Lec. j. ysa. lrv. cap.

Ecce dicit dñs: Celum se-
des mea est: et terra sca-
bellū pedū meorū. Que
est ista dom⁹ quā edificabit⁹ mi-
hi: et q̄s est iste loc⁹ q̄etis mee?
Omnia hec manus mea fecit: et
facta sunt vniuersa ista dicit do-
minus. Ad quē aut aspiciā nisi
ad paupculū et cōtritū spū: et tre-
mentem fm̄oes meos. *Hec di.*

Qui imolat bouē *Lec. ij.*
q̄si q̄ inficiat vīz. Qui
mactat pec⁹ q̄si q̄ excere-
bret canes. Qui offert oblatio-
nem: q̄si q̄ sāguinē suillū offerat
Qui recordat thuris: q̄si q̄ bñ-
dicat idolo. *Hec oīa elegerūt i*
vīs suis: et in abomiatiōib⁹ su-
is aīa eorū delectata ē. Unde et
ego eligā illusiones eorū: et q̄ ti-
mebāt adducā eis. *Hec. Lec. iij.*

Quia vocaui et nō erat q̄
responderet: locut⁹ sū
et nō audierūt: fecerūtq;

malū in oculis meis: et que nolui elegerūt. Audite verbū dñi qui tremitis ad verbū eius. Vixerūt fratres vři odiētes vos et abijciētes ppter nomē meum. Glorificetur dñs et videbimus in leticia vřa: ipi autē cōfundentur. Hec dicit dō. **Ad bñd. añ.** Cōsolamini cōsolamini pple me dicit de vester. **Ad magnificat. añ. O.**

Feria vi. Lec. i. ysaielxvi. ca.

Etamini cū hierlm et exultate in ea: oēs q̄ diligitis eā. Gaudeate cum ea gaudio vniuersi q̄ luget super eaz: vt sugatis et repleamini ab vberibus p̄solatiōis ei: vt mulgeatis et delitijs affluat ab omni moda gl̄ia eius. Quia hec dicit dñs: Ecce ego declinabo super eā quasi flumijs pacis: et q̄si torrentē inundantē gl̄iam gentium quā sugatis. Hec dicit d.

Vbera porta bimini: et sup gēua blādiē vobis. Quomodo si cui mater blandiat ita et ego cōsolabor vos et in hierlm cōsolabimini. Videbit et gaudebit cor vestrū: et ossa vřa quasi herba germinabūt. Et cognosce manus dñi a suis ei: et idignabit inimicis suis. Hec dicit dō.

Quia ecce dñs in igne veniet: et q̄si turbo quadriga ei: reddere ī indignatiōe furorē suū et in crepationem suā in flamma ignis. Quia in igne dñs iudicabit: et in gladio suo ad omnē carnē. Et multiplicabunt interfecti a dño. Et annūciabūt gloriā me-

am gentib: et adducēt oēs fratres vřos de cūctis gētib: dñm dñm in eq̄s et quadrigis et in lecticis et in mulis et in carrucis ad mōtē sc̄m meū hierlm dicit dñs: quō si iſerāt filij iſrl mu-

nus in vase mūdo in domū dñi. Hec dicit. **Ad bñd. añ.** Bies dñi sicut fur ita in nocte veniet et vos esto te parati: q̄ hōra nō putatis fili hōminis vēiet. **Ad magt. añ. O.** **Antiphōe dicēde ī laud. p̄ sex ferias añ vigiliā natal dñi sc̄m ordinē feriaz. Feria. ij. in lau. añ.**

Ecce veniet dñs p̄nceps regū t̄re: bñ q̄ parati sūt occurrere illi. **Ps. Misere re. añ.** Bñ venerit fili hōis putas inueniet fidē sup frā. **Ps. Verba. añ.** Ecce iā venit plenitudo tēporis in q̄ misit de filiū suū in terris.

Ps. Be de. añ. Haurietis aq̄s in gaudio de fōtib: saluatoris. **Ps. Cōfitebor. añ.** Egrediet dñs de loco sc̄o suo: vēiet vt saluet pplm suū. **Ps. Laudate. Feria. iij. in laud. añ.**

Rorate celi desup et nubes pluāt iustū: apiat fra et germiet saluatorē. **Ps. Misere re. añ.** Emitte agnū dñe dñatores t̄re de petra destri ad mōtē filie syon. **Ps. Iudica me de. añ.** Ut cognoscam dñe ī terra viā tuā in oib: gētib: salutare tuū.

Ps. Be de. añ. Ba mercedem dñe sustinētib: te vt pphete tui fideles inueniant. **Ps. Ego dixi. añ.**

Lex p moysen data ē gratia et veritas p iesum xpm facta ē. **Ps. Laudate. Feria. iij. in laud. añ.** Prophete p̄dicauerūt nasci saluatorē de virgine maria. **Ps. Misere re. añ.** Sp̄s dñi sup me euāgelizare paupib: misit me. **Ps. Te decet. añ.** Annūciate

populis et dicite: ecce saluator deus noster venit. **Ps.** Deus deus. **An.** Ecce venit dominus ut sedeat cum principibus et solium glorie teneat. **Canticum.** Exultauit. **An.** Propter syon non tacebo donec egrediar ut splendor iustus eius. **Ps.** Laudate. **Feria quinta in laud.** **An.** Be syon veniet et dominus omnipotens: ut saluum faciat populum suum. **Ps.** Misere. **An.** Convertere domine aliquantulum et ne tardes venire ad servos tuos. **Ps.** Domine refugium. **An.** Be syon veniet qui regnatus est dominus emanuel magnum nomen eius. **Ps.** Deus deus. **An.** Ecce deus meus et honorificabo eum deus patris mei et exaltabo eum. **Canticum.** Cantemus. **An.** Be legifer noster dominus rex noster ipse veniet et saluabit nos. **Ps.** Laudate. **Feria vi. in laudibus.** **An.** Constantes estote videbitis auxilium domini super vos. **Ps.** Misere. **An.** Ad te domine eleuavi animam meam veni et eripe me domine ad te confugi. **Ps.** Domine exaudi. **An.** Ueni domine et noli tardare relaxa faciora plebis tue israel. **Ps.** Be deus. **An.** Be a libano veniet et splendor eius sicut lumen erit. **Canticum.** Domine audiui. **An.** Ego autem ad dominum aspiciam et expectabo deum saluatorem meum. **Ps.** Laudate. **Sabbato in laud.** **An.** Intuemini quantus sit gladius iste qui ingreditur ad salvandos populos. **Ps.** Misere. **An.** Consurge consurge induere fortitudinem brachium domini. **Ps.** Bonum. **An.** Eleuare eleuare consurge hierusalem solue vincula collis tue captiua filia syon. **Ps.** Deus deus. **An.** Expectetur sicut pluuia eloquium domini et descendet super nos sicut ros deus noster. **Canticum.** Audite celi.

An. Paratus esto in occursum domini israel quoniam venit. **Ps.** Laudate.

Sequentes antiphone. sunt dicende septem primis diebus ante vigiliam natalis domini ad magister. In diebus vero in quibus cantantur nec preces dicantur nec prostrationes sunt in vespis faciende. Sed statim post antiphonam subiungatur oratio. **An. prima.** O sapientia que ex ore altissimi prodisti attingens a fine usque ad finem fortiter suauiterque disponens omnia veni ad docendum nos vitam prudentie. **An. ii.** O adonai et dux domus israel qui moysi in igne flammæ rubi apparuisti et ei in syna legem dedisti veni ad redimendum nos in brachio extenso. **An. iii.** O radix iesse que stas in signum populorum super quem continebunt reges os suum: quem gentes deprecabuntur: veni ad liberandum nos iam noli tardare. **An. iiii.** O clavis david et sceptrum domus israel qui aperis et nemo claudit claudis et nemo aperit: veni et educ vincitum de domo carceris sedentem in tenebris et umbra mortis. **An. quinta.** O oriens splendor lucis eterne et sol iusticie: veni et illumina sedentes in tenebris et umbra mortis. **An. sexta.** O rex gentium et desideratus earum lapisque angularis qui facis utraq; vnum: veni salua hominem quem de limbo formasti. **An. vii.** O emanuel rex et legifer noster expectatio gentium et saluator earum: veni ad salvandum nos domine deus noster. **Memoria de aduentu in die sancti thome.** In laudibus. **An.** Nolite timere quinta enim die veniet ad vos dominus noster.

Quando autem transferretur in secundam feriam predictam antiphonam omnino dimittatur: et antiphona ferialis scilicet

Dicit dñs. **ad memorias dicatur.**

In vigilia natalis dñi ad matut. pstrationes nō fiant. Inuitatoriū. Hodie scietis quia veniet dñs. Et mane videbitis gloriā ei⁹.

Hym. Verbu supnum. **Añe et psalmi seriales. v.** Hodie scietis qz veniet dñs. **R.** Et mane videbitis gloriam eius. **Lectio prima vel septima si domica fuerit. Scdm mattheum primo capitulo.**

En illo tpe; Cum esset desponsata mater iesu maria ioseph; anteq; cōuenirent inuenta est in vtero habens de spiritu sancto. Et reliq.

Sermelia origenis. Lectio. 1.

Quod fuit necessitas vt desponsata esset maria ioseph; nisi propterea q̄tenus hoc sacramētū diabolo celaretur et ille malignus fraudis cōmenta aduersus desponsatā virginē nulla penitus inueniret.

R. Sanctificamini hodie et estote parati; quia die crastina videbitis; **Ma**iestatē dei i vobis. **v.** Hodie scietis qz veniet dñs et mane videbitis; **Ma**iestatem. **Lectio secunda.**

Ut ideo desponsata fuit ioseph vt nato infāti vlt ipsi marie curā videret gerere ioseph; siue in egyptum iens vel idē denuo redies. **I**deo desponsata fuit ioseph; nō tamē i cōcupiscentia iuncta. **M**ater inquit eius. mater imaculata. mater incorrupta. mater itacta. **R.** Constantes estote videbitis auxilium dñi sup vos; iudea et hierl'm nolite timere; **C**ras egrediemini et dñs erit vobiscum. **v.** Sanctificamini filij isrl' et esto

te parati. **C**ras egrediemini. **Lec. iij.**

Mater eius. **C**uius ei⁹? **M**ater dei vnigeniti domini et regis omnium plasmatoris et creatoris cūctorum. **I**llius qui in excelsis sine matre; et in terra est sine patre. **I**llius qui in celis scdm deitatem in sinu est patris; et in tris scdm corporis susceptionē in sinu ē matris. **R.** Sanctificamini filij isrl' dicit dñs; in die em crastina descēdet dñs; Et auferet a vobis omnē lāguorē. **v.** Ex syon species decoris eius de⁹ noster manifeste veniet. Et auferet. **G**loria. Et auferet. **H**ac die in laud. et deiceps vsq; ad vs. exclusiue fiat officiū sicut in festo duplici. **v.**

Crastina die delebit iniquitas terre. **R.** Et regnabit sup nos saluator mundi.

In laudibus añ. Iudea et hierusalem nolite timere; cras egrediemini et dominus erit vobiscum. **ps.** Dñs regnauit. **Añ.** Crastina die erit vobis salus dicit dñs exercituum. **ps.**

Jubilate. añ. Hodie scietis qz veniet dñs et mane videbitis gloriā ei⁹. **ps.** Deus de⁹. **Añ.** Propt syon nō tacebo donec egrediat vt splendor iustus eius. **Canticū.** Bñdicite.

Añ. Crastina die delebit iniquitas terre et regnabit super nos saluator mundi. **ps.** Laudate. **Capitulū.**

Propter syon non tacebo et ppter hierusalē nō quiescā donec egrediat vt splendor iustus ei⁹ et saluator ei⁹ vt lampas accendatur.

Hymnus. Vox clara. **v.** Constantes estote. **R.** Videbitis auxilium domini super vos. **Ad Benedictus añ** Cum esset desponsata mater iesu

maria ioseph anteq̃ conuenirēt inuē-
rā est in ytero habens: quod em̃ in ea
natū est de spiritu scō est alla. *O. 10.*

Opus q̃ nos redēptiōis
nre ānua expectatiōe le-
tificat: p̃sta ut vnigēitū
tuum quē redēptores leti susci-
pim⁹: veniētē q̃z iudicē securi vi-
deam⁹. *Bñ nrm.*

*Hec o. 10. di-
cat ad iij. v. j. ix. et vespas. Ad
horas diei aīe. laudū. Ad terti-
am cap. Prop̃t syō nō tacebo.
R. Hodie scietis: Quia veniet dñs.
v. Et mane videbitis gl̃iaz ei⁹. Quia.
Gl̃ia. Hodie. v. Crastina die delecti-
bif.*

Utes iustū tuū et cūcti re-
ges inclytū tuū: et voca-
bif tibi nomē nouū qd os domi-
ni nōiauit. *R. Crastina die: Bele-
bif iniquitas fr̃e. v. Et r̃gnabit sup vos
saluator mūdi. Belebif. Gl̃ia. Crastina
v. Crastina die erit vobis salus. Ad*

Non vocaberis *ix. cap.*
vltra derelicta: et terra
tua nō vocabif ampli⁹
desolata: sed vocaberis volun-
tas mea in ea: et t̃ra tua ihabita-
bif. *R. Crastina die: Erit vobis sal⁹.
v. Bicit dñs exercitū. Erit. Gloria.
Crastina. v. Constantes.*

*Si hec
vigilia in sabbato p̃tigerit: ieiū-
nia quattuor tpm nō in ip̃a heb-
domada sed in p̃cedēti erūt. Si
h̃ vigil. in dñica euenerit h̃ mō
fiat officiū. Ad matu. iuita. Ho-
die scietis. Hym. vt s̃. Sup̃ p̃s. j.
nocf. aī. Sciētes. p̃s. Beatus
vir. et cetera ad ceteros vt. s̃.
in. j. nocf. v. Ex syō In. ij. nocf.
v. Egrediet virga. Sex lectiōes et
sex R. de dñica. In. iij. nocf. v.*

*Hodie scietis. Tres lectiōes vltie
de expositiōe euāgelij. Cū esset
despōsata. et tria. vltia. R. de vi-
gilia. Expositio aut̃ dñical euā-
gelij cū trib⁹ vltis. R. de histo-
ria Canite. et cū laud omittant
v. Crastina In laud. aīe. cap. v. et
aī. ad bñ. et o. 10. de vigil. erunt
post oratiōem de vigil. memo-
ria fiat de dñica. Aīe. cap. R. v
et o. 10. ad horas de vigilia erūt.
Ad ṽs. aī. Rex pacific⁹ magnifica-
tus est: cui⁹ vultū desiderat vniverſa
terra. p̃s. Laudate pueri. Aī.
Magnificat⁹ ē rex pacific⁹ sup oēs re-
ges vniverse fr̃e. p̃s. Laudate. d.
om̃es. Aī. Scitote qz p̃pe ē regnū
dei: amen dico vobis qz nō tardabit.
p̃s. Lauda aīa. Aī. Leuate capi-
ta ṽra ecce appropinq̃bit redēptio ve-
stra. p̃s. Laudate. do. qm̃. Aī.
Cōpleti sūt dies marie: vt pareret fili-
um suū primogenitum. p̃s. Lauda
hierusalem. Capitulum.*

Depulus gentiū q̃
ambulabat in tene-
bris vidit lucē ma-
gnam habitātib⁹ i
regiōe vmbre mor-
tis lux orta ē eis. *R. Judea et hie-
rusalē nolite timere: Cras egrediemī
Et dominus erit vobiscū. v. Constan-
tes estote videbitis auxilium domini
super vos. Cras egredi. Gloria patri.
Et dominus. Hymnus*

Ueni redemptor gentiū
ostende partum virgi-
nis. miretur omne secu-
lum talis decet partus deum.
Non ex virili semine: sed mysti-
co spiramine: verbum dei factū
caro: fructusq̃ ventris floruit.

Alu⁹ tumescit virgīs: claustra pudoris permanēt: vexilla virtutū micant versatur in templo de⁹. **P**rocedēs de thalamo suo pudoris aula regia: gemine gigas substātie alacris vt currat viam. **A**gressus ei⁹ a patre: regressus eius ad patrē: excursus vsq; ad inferos: recursus ad sedem dei. **A**qualis eterno patri carnis tropheo accingere infirma nostri corporis virtute firmans perpetim. **P**resepe iam fulget tuū: lumenq; nox spirat nouū qđ nulla nox interpolet: fideq; iugi luceat. **G**loria tibi domine qui nat⁹ es de virgine: cū patre ⁊ sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. **Iste versus dicatur ad omnes hym. eiusde metri tā de tpe qđ de factis vsq; ad pmas vespas epipha. exclusiue. v.** Tanq; sponsus. **R.** Bñs pcedēs de thalamo suo. **Ad mgt. añ.** Buz ortus fuerit sol de celo videbitis regē regū pcedentē a patre tanq; spō sum de thalamo suo. **Oratio.** Be⁹ qui nos redēptiōis. **Ad cōple. supp. añ.** Completi sunt. **Ad nūc dimittis añ.** Ecce cōpleta sunt omnia qđ dicta sūt p āgelū de virgīe maria. **In natali dñi ad matut. inuitato.** Christ⁹ nat⁹ est nobis: Elenite adorem⁹. **Ps.** Elenite. **Hymn⁹.** **Q**uiste redemptor oīm ex prē patris vnice: sol⁹ añ pncipiū nat⁹ ineffabiliter. **Tu** lumen tu splēdor pñs tu spes phēis omnium: intēde qđs fundunt pces tui p orbē famuli. **M**emeto salutis

auctor qđ nñi quōdā corpis: ex illibata virgine nascēdo formā sumpseris. **H**ic pñs testat dies currēs panni circulū qđ solus a sede patris mūdi salus aduenēris. **H**ūc celum terra hūc mare hunc omne qđ in eis est: actore aduentus tui laudat exultās cātico. **N**os quoq; qui scō tuo redempti sum⁹ sanguīe ob diē natalis tui hymnū nouū cōcinim⁹. **G**loria tibi dñe. **In pmo noctur. añ.** Bñs dixit ad me fili⁹ meus es tu ego hodie genui te. **Ps.** Quare fr. **Añ.** Tanq; sponsus dñs pcedēs de thalamo suo. **Ps.** Celi. **Añ.** Biffusa est gratia in labijs tuis ppterea bñs dixit te deus i eternū. **Ps.** Fructauit. **v.** Verbu caro factū ē. **R.** Et habitauit in nobis. **Rec. i. ysa. ix. ca.** **O**rimo tpe alleuiata est terra sabulō ⁊ terra neptalim: ⁊ nouissimo aggrauata est via maris trās iordanē galilee gentiū. **P**opulus qui ambulabat i tenebris vidit lucē magnā: habitātib⁹ i regione vmbre mortis lux orta ē eis. **M**ultiplicasti gentē: nō magnificasti leticiā. **L**etabunt corā te sicut qui letant i messe: sicut exultant victores capta preda qñ diuidunt spolia. **I**ugū em̄ oneris eius ⁊ virgam humeri ei⁹ et sceptr⁹ exactoris eius superasti sicut i die madiā. **Q**uia oīs violenta predatio cū tumultu ⁊ vestimentum mixtū sanguine erit i cōbustionē et cib⁹ ignis. **P**arvulus em̄ natus est nobis: ⁊ fili⁹ lūis datus est nobis. **H**ec dicit dō. **R.** Hodie nobis celorum rex de

virgine nasci dignatus est ut hominē
perditum ad regna celestia reuocaret
gaudet exercitus angelorū: Quia salū
etna hūano generi appuit. *V. Gloria in
excelsis deo et in terra pax hominibus
bone voluntatis. Quia salū. Lec. ij.*

Consolamini *ysa. xl. cap.*
cōsolamini pple me⁹ di-
cit de⁹ vester. Loq̄mini
ad cor hierlm et aduocate eam:
qm̄ cōpleta est malicia eius: di-
missa est iniquitas illi⁹. Suscepit
de manu dñi duplicia p omib⁹
pctis suis. Vox clamātis in de-
serto. Parate viā dñi: rectas fa-
cite i solitudine semitas dei no-
stri. Omnis vallis exaltabit^r et
omnis mōs et collis humiliabit^r:
et erūt praua i directa et aspera i
vias planas. Et reuelabit^r glia
dñi et videbit omnis caro pari-
ter qd os dñi locutū ē. Hec di-

*R. Hodie nobis de celo pax vera de-
scendit: Hodie p totū mundum mellis
flui facti sunt celi. V. Hodie illuxit di-
es redemptiōis noue reparatiōis an-
tique felicitatis eterne. Hodie illuxit.*

Aon *Lec. iij. ysa. liij. ca.*
surge psurge iduere for-
titudie tua syon: indue
re vestimētis glie tue hierlm ciui-
tas sci: qz nō adijciēt vltra ut p-
trāseat p te incircūcisus et imun-
dus. Excutere de puluere: psur-
ge sede hierlm. Solue vincula
colli tui captiua filia syō: Quia
hec dicit dñs de⁹: Gratias venū-
dati estis et sine argēto redime-
mini: qz hec dicit dñs deus. In
egyptū descēdit ppls me⁹ in pñ-
cipio ut colon⁹ esset ibi et assur-
absq̄ vlla causa calūniat⁹ ē euz.

Et nūc qd mihi est hic dicit do-
minus. Quoniā ablatus ē po-
pulus meus gratis. Domina-
tores eius inique agūt dicit do-
minus: et iugit tota die nomen
meū blasphemaf. Propē h sci-
et popul⁹ me⁹ nomē meū i die il-
la: qz ego ipse q loq̄bar ecce adfū
hec dicit. *R. Descēdit de celis de-*

*us verus a patre genit⁹ introiuit i vre-
rū virginis: nobis ut appareret visibi-
lis indutus carne humana a pthopa-
rente edita et exiuit p clausā portā de⁹
et homo: Lux et vita cōditor mundi. V.*

*Tanq̄ sponsus dñs pcedēs de thala-
mo suo. Lux. Gloria. Lux. In. ij. noct.*

*an. Suscepimus deus misericordiaz
tuā in medio tēpli tui. Ps. Magn⁹*

*dñs. An. Quietur in dieb⁹ dñi abū-
dantia pacis et dñabit. Ps. Be⁹ ius-*

*diciū. An. Veritas de terra orta est
et iusticia de celo pspexit. Ps. Bñ*

*dixisti. V. Notū fecit dñs. R. Salu-
tare suum. Isidorus in sermone*

*de natali domini. Natalis do-
mini dies. Lectio quarta.*

Postq̄ inuidia diaboli
parens primus cecidit:
confestim ille exul et p-
ditus in omni genere suo radi-
cē malicie trāsduxit crescebatq̄
in malum vehemētius omē ge-
nus mortaliū diffusis vbiq̄ sce-
lerib⁹. Volens ergo deus ter-
minare peccatū cōsuluit verbo:
lege: prophetis: signis: plagis:
prodigijs. Sed cum nec sic qui-
dem errores suos admonitus
agnosceret mundus: misit de⁹
filium suum ut carnez indueret:
hoib⁹ appareret et pctōres sana-
ret. Qui ideo in hominē venit:

qz p seipm ab hominib⁹ cognos-
sci nō potuit. Assumpsit autē hu-
manitatē nō amisit diuinitatē:
manens qd erat suscipiēs quod
nō erat: vt liberaret qd fecerat.
**Hec est diei hui⁹ gl'iosa festiui-
tas. R.** Quem vidistis pastores di-
cite. annūciate nobis in terris q's ap-
paruit: Natū vidimus et choros an-
geloz collaudātes dñm. **V.** Dicite qd
nam vidistis et annūciate xpī natiuita-
tem. Natū. **Augustinus in ser-
mone de natali dñi: Legim⁹ san-
ctū moysen. Lectio quinta.**

Quid autē sibilla vatici-
nādo de christo clama-
uerit ī mediū pferam⁹?
vt ex vno lapide vtrozq; fron-
tes pcutiant: iudeoz scilicet at-
q; paganoz. Audite quid dixe-
rit: Iudiciū signū tellus sudore
madescet. Et celo rex adueniet:
p secula futur⁹. Scilicet in car-
ne presens vt iudicet orbē. An-
teu cernent: incredul⁹ atq; fide-
lis. Celsū cū sc'is. cui iā ter-
mino ī ipso. Sic anime cū carne
aderūt quas iudicat ipse. Cū iac-
cet incult⁹ densis in veprib⁹ or-
bis. Reiciēt simulachra viri:
cunctā q's gazam. Exuret trās
ignis pontūq; polūq;. Inqui-
rēs tētri portas effringet auer-
ni. Sctōz sedem cūcte lux libe-
ra carni Tradet: fontes ex t'na
flāma cremabit. Occultos act⁹
retegēs tūc q'sq; loquet. Secre-
ta atq; de⁹ referabit pectora lu-
ci. **R.** Magnū mysteriū et admira-
bile sacramentū: vt animalia viderent
dñm natū: Jacentē in presepio beata
virgo cuius viscera meruerūt portare

dñm christū. **V.** Bñe audiui auditum
tuū et timui: cōsideraui opa tua et expa-
ui in medio duum animalū: Jacentē.
Post hec iterū subiūgit dicēs.
Tunc erit et lu- **Lec. vi.**
ctus stridebūt dentibus
omnes. Eripit solis iu-
bar et chor⁹ interit astris. Sol-
uef celū lunaris splēdor obibit
Deiciet colles: valles extollet
ab imo. Non erit in reb⁹ homi-
nū sublime vel altū. Equantē cā-
pis montes et cerula poti. Om-
nia cessabūt: tell⁹ pfracta pibit.
Sic parit fōtes: torrens flumi-
na igni. Et tuba tūc sonitū: tri-
stem dimittet ab alto. Orbe ge-
mēs facinus: miserz variosq; la-
bores. Tartareūq; chaos mon-
strabit terra dehiscēs. Et coraz
hic dñō reges sistens ad vnum.
Decidet e celo ignisq; et sulphu-
reus amnis. Hec de christi nati-
uitate passiōe et resurrectione:
atq; secūdo eius aduentu ita di-
cta sunt: vt si q's ī greco capita-
horū vsuū discernere voluerit:
iueniet iesus xps yos: theu: so-
ther qd in latinū trāslatis eisdē
versibus apparet: pret q' greca-
rū litteraz proprietates nō adeo
potuit obseruari. **R.** Sācta et im-
maculata virginitas quib⁹ te laudib⁹
efferam nescio: Quia quem celi ca-
pere non poterāt tuo gremio contuli-
sti. **V.** Benedicta tu in mulierib⁹ et be-
nedit⁹ fruct⁹ vētris tui. Quia. Glia.
Quia. **In iij. nocturno añ.** Ipse i-
uocauit me alleluia. pater meus es tu
all. **ps.** Misericordias dñi. **Añ.**
Letent celi et exultet terra añ facie dñi
qmāz venit. **ps.** Cantate. **1. añ.**

Motu fecit dñs salutare suū alla. *Ps.*
Lātate. *ij. v.* Ipse iuocauit me. *R.*
Paf me es tu. *Scdm Lucā. ij. ca.*

En illo tempore exiit edi-
ctū a cesare augusto vt
describeretur vniuersus
orbis. Et reliqua. *Omelia bea-
ti gregoriū pape. Lectio. vij.*

Quia largiente dño mis-
sarū solennia ter hodie
celebraturi sum⁹: loqui
diu de euāgelica lectiōe nō pos-
sumus: sed nos aliquid vel bre-
uiter dicere redemptoris nostri
natiuitas ipsa cōpellit. Quidē
q̄ nascituro dño mund⁹ descri-
bitur: nisi hoc q̄ aperte mōstra-
tur: quia ille veniebat ī carne q̄
electos suos ascriberet in eter-
nitate. Quo contra de re. p̄bis
p̄ pphetā dicitur: Deleantur de
libro viuentiū: et cum iustis nō
scribant. Qui bene etiā in beth-
leem nascitur. Bethleē quippe
domus panis interpretatur. Ipse
nāq̄ est qui ait: Ego suz panis
vini qui de celo descendi. *R.*
Beata dei genitrix maria cuius visce-
ra itacta permanēt: Hodie genuit sal-
uatorē seculi. *v.* Beata que credidit q̄
niam p̄fecta sunt omnia que dicta sūt
ei a domino: Hodie. *Scdm Lucā.*

En illo tpe pa *ij. capi.*
stores loquebant̄ ad ī-
uicem. Transeam⁹ vsq̄
bethleem et videamus hoc ver-
bum quod factū est: quod fecit
dominus et ostendit nobis. Et
reliq̄. *Omel. venerabil' bede ps.*

Nato in beth- *Lec. vij.*
leē dño saluatore sicut
sacra euāgelij testat̄ hī-

storia: pastorib⁹ qui in regione
eadē erāt: vigilātes et custodiē-
tes vigilias noctis sup gregem
suuz: angelus dñi magna cū lu-
ce apparuit: exortū mundo solē
iusticie nō solū celestis voce ser-
monis: verū etiā claritate diui-
ne lucis astruxit. Hui⁹q̄ em̄ ī to-
ta veteris testamēti serie reperi-
mus angelos qui tā sedulo ap-
parere patrib⁹ cū luce apparui-
sse. Sed hoc priuilegium recte
hodierno tēpori seruātū est: qñ
exortū est in tenebris lumen re-
ctis corde: misericors et misera-
tor dñs. *R.* Btā viscera marie vir-
ginis que portauerūt eterni patris fi-
lium: et beata vbera q̄ lactauerūt chri-
stum dominū: Quia hodie pro salute
mundi de virgine nasci dignatus est.

v. Bies sanctificatus illuxit nobis ve-
nite gentes et adorare dñm: Quia ho.
Scdm iohannē. j. capitulo.

En principio erat verbū:
et verbū erat apud deū:
et de⁹ erat verbū. Et re-
liqua. *Omelia venerabilis be-
de presbyteri. Lectio. ix.*

Quia temporalem medi-
atoris dei et hominum
hominis iesu christi na-
tiuitatem: que hodierna die fa-
cta est: sanctorum verbis euā-
gelistarū matthei videlicet et lu-
ce manifeste descriptam esse co-
gnouimus: libet etiā de verbi
id est diuinitatis eius eternita-
te in qua patri manet semper eq̄-
lis: beati iohannis euangeliste
dicta scrutari: qui singularis p̄-
uilegio meruit castitatē vt cete-
ris alti⁹ diuinitatē ipi⁹ capet si et

patefaceret archamus. Alij igitur euangeliste xpm ex tpe natu describunt: iohanes in principio eundem fuisse testat dicens: In principio erat verbum. **R.** Verbum caro factum est et habitauit in nobis cuius gloria vidimus quasi unigeniti a patre: Plenum gratie et veritatis. **V.** In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum: Plenum. Gloria: Plenum. **Postea sequitur Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. In initium sancti euangelij secundum mattheum.** Gloria tibi domine. **I**ber generationis iesu xpi filij dauid: filij abraam. Abraam genuit isaac. Isaac autem genuit iacob. Iacob autem genuit iuda et fratres eius. Iudas autem genuit phares et zarah de thamar. Phares autem genuit esron. Esron autem genuit aram. Aram autem genuit aminadab. Aminadab autem genuit naason. Naason autem genuit salomon. Salomon autem genuit booz de raab. Booz autem genuit obeth ex ruth. Obeth autem genuit iesse. Iesse autem genuit dauid regem. Dauid autem rex genuit salomonem: ex ea que fuit vrie. Salomon autem genuit roboam. Roboam autem genuit abiam. Abias autem genuit asa. Asa autem genuit iosaphat. Josaphat autem genuit ioziam. Ioziam autem genuit oziam. Ozias autem genuit ioathan. Ioathan autem genuit achaz. Achaz autem genuit ezechiam. Ezechias autem genuit manasse. Manasses autem genuit amon. Amon autem genuit iosiam. Josias autem genuit iechoniam et fratres eius in transmigratione babilonis.

Et post transmigrationem babilonis iechonias genuit salathiel. Salathiel autem genuit zorobabel. Zorobabel autem genuit abiuth. Abiuth autem genuit eliachim. Eliachim autem genuit azor. Azor autem genuit sadoch. Sadoch autem genuit achim. Achim autem genuit eliud. Eliud autem genuit eleazar. Eleazar autem genuit mathan. Mathan autem genuit iacob. Iacob autem genuit ioseph virum marie de qua natus est iesus qui vocatur christus. **Te deus lauda. Finito Te deus: si missa immedia te non sequat dicat. V.** Puer natus est nobis. **R.** Et filius datus est nobis. **Deus in adiutorium. Et dicant laudes more solito. In laudibus antiph.** Quos vidistis pastores dicite annunciate nobis in terris quis apparuit: natum vidimus et choros angelorum collaudantes dominum alla alla. **Ps.** Dominus regnavit. **Antiph.** Venit puerpera regem cui nomen eternum et gaudium matris habes cum virginitatis honore nec prima simile visa est nec habere sequentem alla. **Ps.** Jubilate. **Antiph.** Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudium magnum quia natus est nobis hodie saluator mundi alleluia. **Ps.** Deus deus. **Antiph.** Facta est cum angelo multitudo celestis exercitus laudantium et dicentium: gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis alla. **Ps.** Benedicite. **Antiph.** paruulus filius hodie natus est nobis et vocabitur deus fortis alleluia alleluia. **Ps.** Laudate. **Non dicat capitulum neque hymnum neque versum sed immediate post quantam antiph.**

dicatur ad bñ. añ. Gloria in excel-
sis deo et in terra pax hominib⁹ bone
voluntatis alleluia alla. **Oratio.**

Quoniam quesumus omni-
potens de⁹: vt nos vni-
geniti tui noua per car-
nem natiuitas liberet quos suo
peccati iugo vetusta seruit⁹ te-
net. Per eundē. **Beinde** Domi-
nus vobiscū. **vel.** Dñe exaudi. **et** Be-
nedicam⁹ dño. **Predicto modo**
dicant laudes quādo missa nō
celebratur inter matuti. et laud.
Quando vero missa fuerit cele-
branda statim post Te deū lau-
damus inchoet: et dicta comu-
nione absq. v. et absq. Be⁹ in
adiutoriu immediate inchoet añ.
in laud. Quem vidistis. Finita ve-
ro post bñd. añ. dicat sacerdos
post comunionē et subiuncto Do-
minus vobiscū dicat Item missa ē.
et sic missa et laud terminet. Ad
horas diei añe. laudū. Ad pñā
R. Iesu xpe fili dei viui miserere nob
alla alla. **v.** Qui nat⁹ es de virgīe ma-
ria alla. **Versus iste dicat quoti-**
die vsq. ad epiphanīā exclusiue
Ad tertiam Capitulum.

Multipharie multisq. mo-
dis olim deus loquens
patrib⁹ in pphetis: no-
uissime diebus istis locut⁹ ē no-
bis in filio quē cōstituit heredē
vniuersorū p quē fecit et sclā. **R.**
Uerbū caro factū est alla. **v.** Et habi-
tauit in nobis alla. **Glia.** Uerbum. **v.**
Motū fecit dñs. **R.** Salutare suum.
Oratio. Concede. **Ad vj. cap.**

Apparuit benignitas et
hūanitas saluatoris nrī
dei nō ex opib⁹ iusticie q̄

fecim⁹ nos sed scdm suā misicor-
diā saluos nos fecit. **R.** Notum
fecit dñs: Alla alla. **v.** Salutare suū.
Alla. **Glia.** Motū. **v.** Ipse inuocauit
me. **R.** Pater me⁹ es tu. **Ad ix. cap.**

Apparuit gratia dei sal-
uatoris nostri omib⁹ ho-
minibus erudiens nos:
vt abnegantes ipietatē et secu-
laria desideria: sobrie et iuste et
pie viuam⁹ in hoc seculo. **R.** Ipse
inuocauit me: Alla. alla. **v.** Pater me-
us es tu: Alla. **Glia.** Ipse. **v.** Benedi-
ctus qui venit in nomine dñi. **R.** Be-
us dñs et illuxit nob. **Ab hac die vsq.**
q. in crastinu octauarū epipha-
nie exclusiue quotidie dicat re-
sponsorialia horarū cū Alla. exce-
pto festo innocētū qñ extra do-
minicā euenerit. In octa. tamē
eorū dicant cū Alla. Ad ves. añ.

Tecum principium in die virtutis
tue in splendoribus sanctorum ex vte-
ro ante luciferum genui te. **Ps.** Vi-
xit dñs do. **Añ.** Redēptionē mi-
sit dñs populo suo: mandauit in eter-
num testamentū suū. **Ps.** Confite-
bor. **Añ.** Exortum est in tenebris lu-
men rectis corde misericors et misera-
tor et iustus dñs. **Ps.** Beat⁹. **Añ.**
Apud dominū misericordia et copio-
sa apud eū redēptio. **Ps.** De profū-
dis. **Añ.** De fructu ventris tui po-
nam sup sedē tuā. **Ps.** **Ademento.**
Predictae añe. cū suis psalmis
dicantur quotidie ad ves. vsq.
ad octauā epiphanie et in ipsis
octauis Capitulum. Multipha-
rie Hym. v. vt supra i pñis ve-
speris. Ad magt. añ. Hodie xps
natus est: hodie saluator apparuit: ho-
die i fra canūt āgeli: letant archāgeli:

hodie exultant iusti dicentes: gloria in excelsis deo alla. **Oratio.** Concede: Postea fiat memoria de sancto stephano. **Ad cōpleto.** sup ps. añ. Matus est nobis hodie saluator: q̄ est xps dñs in ciuitate dauid. **Ad nunc dimittis añ.** Alla. Verbum caro factū est alleluia et habitauit in nobis alleluia alla. **Predicte añe.** dicant in cōpletorio vsq; ad vigiliā epi phanie exclusiue. **Subscripto.** modo fiat memoria de natali i laudi. et in vespis quotidie vsq; ad p̄mas vesp̄as circūcisio nis exclusiue. **In laud. añ.** Me sciens mater v̄rgo virū pepit sine dolore saluatorē seculorū ip̄m regē angelorū: sola v̄rgo lactabat vberē de celo pleno. **V.** Benedictus q̄ venit. **Oñ.** Concede. **In vesp̄is añ.** Gaudeamus oēs fideles saluator noster natus est in mundū: hodie p̄cessit p̄les magnifici germinis: et perseverat pudor virginitatis. **V.** Tanq; sp̄s. **Oñ.** Concede. **Si festum natalis dñi sancti stephani vel sancti iohannis vel sanctoꝝ innocētum vel sc̄i thome in dñicā euenerit:** illa die de dñica nihil fiat. **Sed in crastino sc̄i thome post memoriam de sc̄is.** **In laud.** fiat memoria de dominica p̄ añ. **Bñ me dñi et p. v̄.** Notū fecit. **et orationē.** Omnipotēs sempit̄ne de⁹. **In vesp̄is verō per antiphonaz.** Erant ioseph. **et p. v̄.** Verbum caro factū est. **et orationē p̄dictā.** **Proxima die post festū sc̄i thome ad matutū. inuitato.** Christus natus. **hym.** Christe redēptor. **Sup psal. añ.** Dominus dixit. **sola dicatur.** **Psalmi.** Quare fremue

runt et ceteri de natiuitate dñi. **v̄.** et tria respōsoria de hystoria natiuitatis sc̄m feriā. **Tres lectiones de expositiōe dñicā euāgelij:** que omittēda est qñ festū sancti siluestri in dñica euenerit. et tūc in hac die sc̄licet post festū sc̄i thome fiant tres lectiones. **Sc̄m Lucā. ij. capitulo.**

E illo tpe: Erāt ioseph et maria mater iesu mirātes sup his que dicebāt de illo. **Et rel. Omel. origenis.**

Qongregemus **Lec. i.** in vnū ea q̄ in ortu dñi iesu dicta scriptaq; sūt de eo: et tunc scire poterim⁹ singula q̄ digna esse miraclo. Quā obre mirabā et pat: sic em ap pellatus ē ioseph qz nutrici⁹ fuit: mirabā et mater sup omib⁹ que dicebant de eo. **Lec. ij.**

Quēā ergo sūt q̄ de par uulo iesu fama disperse rat: Pastores erāt in regione illa vigilātes et obseruātes vigilias noctis sup gregem suum. Venit aut angel⁹ sub ip̄a hora natiuitatis iesu. et ait ad eos: Annūcio vobis gaudium magnū. Ite et inuenietis infantem inuolutū pannis et positū in presepio. **Lectio tertia.**

Necdū angel⁹ verba fini erat et ecce multitudo celestis exercitus laudare cepit et benedicere deū. Cū hoc pastores trepidi p̄sperissent: et angelus recessisset ab eis: dixerūt ad se inuicē: Eamus in beth leem et videam⁹ hoc factū quod dñs ostēdit nobis. **Venerūt et**

inuenerunt paruulū. **Te deū dicatur. v.** Puer nat⁹ est. **In laudi. vna añ.** Quē vidistis. **ps.** Dñs regna. **Cap.** Multipharie multisq. **Hymnus.**

A Solis ortus cardinet ad
vsq; terre limitē: xpm ca-
namus pncipē: natū ma-
ria virgine. **B**eatus auctor se-
culi: seruile corp⁹ induit: vt car-
ne carnē liberans: ne pderet q̄s
cōdidit. **A**ste parētis viscera:
celestis intrat gratia: venē pu-
elle baiulat: secreta q̄ nō noue-
rat. **O**m⁹ pudici pectoris tē-
plū repēte fit dei: intacta nesci-
ens viz vbo pcepit filiū. **A**ni-
ra est puerpera: quē gabriel p-
dixerat: quē matris aluo gesti-
ens clausus iohānes senserat.
Reno iacere ptulit: presepe nō
abhorruit: paruoq; lacte past⁹
ē: per quē nec ales esurit. **G**au-
det chorus celestiu: z angeli ca-
nūt deo: palāq; fit pastorib⁹: pa-
stor creator omniu. **G**loria tibi
dñe. **v.** Bñdictus q̄ venit. **Ad bñ.**
añ. Nesciens mater. **Oio.** Cōce-
de. **Memozia de sanctis. vltio**
de dñica: nisi hic dies i sabbato
euenerit. Tūc em memoria do-
minicalis in crastino reservabi-
tur. Ad memoriaz de dñica añ.
Bum mediū silentiū tenerēt omnia et
nox in suo cursu iter perageret omni-
potens sermo tuus dñe a regalib⁹ se-
dibus venit alla. **v.** Motū fecit dñs.

Omnipotēs sē **Oratio.**
piterne de⁹: dirige act⁹
nostros in beneplacito
tuo: vt i noīe dilecti filij tui me-
reamur bonis operib⁹ abūda-

re. Per eundē. **Ad primam añ.**
Quē vidistis. **Et ere ad ceteras**
horas. Capitla respōsoria ver-
siculi z oratio de die natalis do-
mini. Ad memoriaz de dñica in
vespis añ. Erant ioseph z maria ma-
ter iesu mirantes sup bis que diceban-
tur de illo. **v.** Verbu caro. **Oratio.**
Omnipotēs sempitne de⁹. Si
vero in hac die dñica euenerit.
Ad matut. inuita. hymn⁹ añe.
psalmi v̄siculi respōsoria de na-
tiuitate dñi. Sex lectiones se-
quentes dicant. Et tres vltime
de Omel. Erāt ioseph. **In lau-**
dibus añe. psalmi capitla hym-
versi. de natali. Ad bñ. añ. Ne-
sciens. **Oio.** Concede. **Memo-**
ria de sanctis: vltimo de dñica.
Hoze diei de natali ad vespas
cap. z cetera q̄ sequunt de facto
siluestro erūt z memoria fiat de
natali: deinde de sc̄tis: vltio de
dñica. Dñica ifra octauas na-
tiuitatis Augustin⁹ in sermōe
de natali dñi. Lectio prima.

Audē dñi loquet os me-
um. ei⁹ in quā dñi p quē
facta sunt om̄ia. z qui fa-
ctus est int̄ om̄ia. ipe est p̄ris re-
uelator. fili⁹ dei de p̄re sine ma-
tre. fili⁹ homis de m̄re sine p̄re.
Tu autē domine. **Lectio. ij.**

Omnipotēs fact⁹ est hō vt hō
mo fieret de⁹. formā ser-
ui accepit de⁹ vt su⁹ ver-
teret in dñm. **T**eloz habitator
z cōditor habitauit i tris vt hō
de tris migraret ad celos. **Tu.**

Uerbū patris p **Rec. iij.**
qđ facta sunt om̄ia. tpe
caro factū. natale suū

nobis fecit in tpe. Et i hora hu-
mana habere voluit vnū diē si-
ne cuius nutu diuino null⁹ vol-
uitur dies. ipe q̄ apd patrē pce-
dit cunctā sapiētā scloz. ipe de
matre in hoc die se ingessit cursi-
bus annoz. Tu autē. *Lec. iij.*

Homo fact⁹ ē hominis fa-
cto: vt sugeret vbera re-
gens sydera. vt esuriret
panis. fōs sitiret. dormiret lux.
ab itinere via fatigaret. falsis
testibus veritas accusaret. In-
dex viuoz ac mortuoz a mor-
tali indicaret. ab iustis iusticia
damnares. flagellis disciplina ce-
deret. Spinis boti⁹ coronare-
tur. In ligno fūdamētū suspen-
deret. virt⁹ infirmaret. Salus
vulneraret. vita moreretur. Tu.

Ecce atq; huius *Lec. v.*
modi sustinuit p nobis
indigna vt liberaret in-
dignos quāq; nec aliquid mali
mereret qui p nobis tāta tulit
mala. nec nos aliqd boni mere-
bamur q̄ p eū tāta accepim⁹ bo-
na. Tu autē domine. *Lectio. vi.*

Ed humilitas ei⁹ nostra
sublimitas est. Crux ei⁹
nostra victoria ē. Illius
patibulus noster triūphus est:
Illius mors nostra vita est ppter
hoc ergo q̄ erat ante oīa sc̄la si-
ne initio diez dei fili⁹ in nouissi-
mis diebus dignat⁹ est esse ho-
minis fili⁹. Tu autē. *In circū-*
cisiōe dñi ad vs. cap. Alti phar-
rie. R. Uerbu3 caro. Hym. Ueni
redeptor. V. Tāq; spōsus. Ad ma-
gnificat añ. Qui de terra est de ter-
ra loquit⁹: q̄ de celo venit sup oēs est: z

qd vidit z audiuit hoc testat⁹ z testimo-
niū ei⁹ nemo accipit q̄ aut accepit ei⁹ te-
stimōiū signauit qz de⁹ verax ē. *Orō.*

Deus q̄ nobis nati-
saluatoris diē cele-
brare pcedis octa-
uū: fac nos q̄sum⁹
ei⁹ ppetua diuinita-

te muniri: cui⁹ sum⁹ carnali cō-
mertio reparati. Qui tecum.

Memoria de scō siluestro de in-
de de sc̄is postea de dñica si hac
die euenerit. Ad matur. inuit.

Xps natus est. *Hym. Xpe redem-*
ptor. In. j. noct. añ. Bñs dixit

ad me filius meus es tu: ego hodie ge-
nui te. *Ps. Quat. Añ. In sole po-*

suit tabernaculū suū z ipe tāq; spōsus
pcedens de thalamo suo. *Ps. Celi*

Añ. Eleuamini porte et̄nales z itroi-
bīt rex gl̄ie. Ps. Dñi est terra. V.

Uerbu3 caro. Sermo sc̄i ambrosij
episcopi Lectio prima.

Circūcidit hodie puer
ille q̄ nat⁹ est nobis. fa-

ctus est enī sub lege vt
eos q̄ sub lege erāt lucrifaceret.

Circūcisus aut dñico dign⁹ iu-
dicabat obtuitu: qz ocli dñi su-

per iustos. Circūcisio aut pur-
gationē significat delictorum.

Sed qm̄ humane carnis z men-
tis fragilitas inexplicabilib⁹ vi-

tijs implicat: culpe toti⁹ futura
purgatio: resurrectionis p̄figu-

rabat etate. *R. In principio erat*
verbū z verbū erat apud deū et deus

erat verbū hoc erat in principio apud
deū. Oīa p ipsū facta sūt et sine ip̄o fa-

ctū ē nihil. *V. Qd sc̄m ē i ip̄o vita erat*
z vita erat lux hoīm. Omīa *Orige-*

nes i fm̄e. Qd mortu⁹. Lec. ij.
b ij

Sicut autē xpo cōmortui
sumus illo moriente: sic
et cū eo circūcisi sum⁹. et
solēni purgatiōe mūdati: neq̃
q̃ iā indigem⁹ circūcisiōe carna
li. Unde paul⁹ in quo circūcisi
estis circūcisiōe sine manib⁹ in
expoliatione corpis carnis. Et
mors igit⁹ ⁊ circūcisiō ei⁹ p nob
factē sūt. **R.** Bñdict⁹ q̃ vēit i noie dñi
deus dñs: Et illuxit nobis. **V.** Lapidē
quē reprobauerūt edificātes hic fact⁹
est in caput anguli. Et illuxit. **Le. iij.**

S cū impleti esset dies
circūcidēdi puez: voca
tū ē nomē ei⁹ iesus. Glo
cabulū iesu gl̃osū: omni adora
tu cultuq; dignissimū: nomē qd
est sup omne nomē: non debuit
pmū ab homībus appellari: ne
q; ab eis efferri in mūdū: sed ab
excellētiori quadā maioriq; na
tura. Unde ⁊ signant euāgeli
sta addidit dicēs. Qd vocatum
fuerat ab angelo anteq; cōcipe
ret in vtero. **R.** Ecce agnus dei ec
ce qui tollit pctā mūdi ecce de quo di
cebam vobis. Qui post me venit ante
me factus est: Cuius nō sū dign⁹ cor
rigiā calciāmētī soluere. **V.** Hoc est te
stimoniū qd phibuit iohānes dicēs:
Qui. Gl̃ia. Cuius. **In ij. noct. añ.**
Speciosus forma p filijs hominū dif
fusa est gratia i labijs tuis. **Ps.** Eru
ctavit. **Añ.** Suscepim⁹ de⁹ miseri
cordiā tuaz in medio templi tui. **Ps.**
Magn⁹ dñs. **Añ.** Homo nat⁹ est
in ea ⁊ ipse fundavit eam altissimus.
Ps. Fundamenta. **V.** Notum fe
cit dominus. **Sermo sancti au
gustini in kalendis ianuarij.**

Lectio quarta.

Monemus charitatez
vestram fratres vt memi
neritis quō cātastis. Cā
tastis em̃: Salua nos dñe deus
nr: ⁊ congrega nos de gētibus
Nolite miseri gentib⁹ similitu
dine moꝝ atq; factoꝝ. Bāt illi
strenas date vos elemosynas.
Aduocant illi cantioib⁹ luxu
riaz: aduocemini vos sermoni
bus scripturarū. Currūt illi ad
theatrum: vos ad ecclīaz. Ine
briant illi: vos ieiunate. Si ho
die nō potestis ieiunare saltem
cū sobrietate prādetē. **R.** Nesci
ens mater virgo virū pepit sine dolo
re saluatore scloꝝ. Ip̃m regē angeloz
sola virgo lactabat vberē de celo ple
no. **V.** Btā viscera marie virginis q̃
portauerūt eterni patris filiū. Ip̃suz.

Multi luctabū. **Lec. v.**
tur hodie cū verbo qd
audierūt. Dixim⁹ enīz
vt dicent: nolite strenas dare
pauperib⁹. Parū est vt tātū de
tis: etiā ampli⁹ date. Nō vultis
ampli⁹ vel tātū date. Sed dicis
mibi: Quādo strenas do: acci
pio ⁊ ego. Quid ergo: Quā
do das pauperi: nihil accipies:
Oblitus es illi⁹ pmissiōis vbi
dicis: Qui dat paupib⁹ nūq;
egebit. Oblit⁹ es etiā illd qd di
ctur⁹ ē de⁹ eis q̃ paupib⁹ dederit
Venite bñdicti p̃ris mei p̃cipi
tere gnū. **R.** Sc̃tā ⁊ immaclata vir
ginitas q̃b⁹ te laudib⁹ efferam nescio:
Quia quē celi capere non poterāt tuo
gremio contulisti. **V.** Benedicta tu in
mulieribus et benedictus fructus vē
tris tui. Quia quem celi capere non.

Lectio sexta.

Adite fratres apostolus
qui dixit: Nolo vos soci
os fieri demoniorum. Be
monia delectantur canticis vani
tatis: nugatorio spectaculo: tur
pitudinibus varijs theatrorum:
insania circi: crudelitate amph
theatri: certaminibus animosis
eorum qui pro pestilentibus ho
minibus lites suscipiunt: p mi
mo: pro histrioe: p patomimo:
pro auriga: p venatore. Ista fa
cientes quasi thura ponunt de
monijs. Nolite inquit effici par
ticipes eorum. **R.** Confirmatum est cor

virginis in quo divina mysteria anges
lo narrate suscepit que speciosum forma
p filijs hominum castis concepit visceri
bus. Et benedicta in eternum: Deus
nobis protulit et hominem. **V.** Bonum pu
dici pectoris templum repetere fit dei ita
cta nesciens virum verbo concepit filium:
Et benedicta. Gloria. **Beu.** **In. iij. no.**
cturno an. Exultabunt omnia ligna fil
iarum ante faciem domini quoniam venit.

Ps. Cantate. **1. An.** In principio et
ante secula deus erat verbum: et ipse na
tus est nobis saluator mundi. **Ps.** Do
minus regnavit exul. **An.** Ante
luciferum genitum et ante secula dominum sal
vator noster hodie nasci dignatus est.
Ps. Cantate. **ij. V.** Ipse invocavit
me. **Scdm Lucam. ij. capitulo.**

In illo tempore postquam consum
mati sunt dies octo ut cir
cuncideretur puer: vocatum
est nomen eius iesus. Et reliqua.
Omel. venerabili. bede presbyteri.

Sancta veneranda. **Lec. vij.**
Quidamque presentis festi memo
ria paucis quidem verbis
euangelista comprehendit: sed non

pauca celestis mysterij virtute
gravidam reliquit. Et autem neces
sariam nobis obediendi virtute
principuo comedaret exemplo: fa
ctum sub lege filium suum misit de
in mundum non quod ipse legi quicquam
deberet qui unus magister no
ster: unus est legislator et iudex:
sed ut eos qui sub lege positi le
gis onera portare nequiverant:
sua compassione iuvaret: ac de fuit
li conditione quam sub lege erat ere
ptos: in adoptionem filiorum que
per gratiam est sua largitate redu
ceret. **R.** O regem celi cui talia famu
lantur obsequia: stabulo ponit qui con
tinet mundum: Jacet in presepio et in nu
bibus tonat. **V.** Qui celum terramque regit in
secula solus. Jacet. **Lectio. vij.**

Suscipit igitur circumcisio
nem lege decretam in car
ne: qui absque omni pro
fus labe pollutionis apparuit in
carne. Et qui in similitudine car
nis peccati non autem in carne pec
cati advenit: remedium quo caro
peccati consueverat mundari non
respuit: sicut etiam undam baptis
matis qua nove gratie populos
a peccatorum sordibus lauari voluit:
ipse non necessitatis sed exempli cau
sa subiit. **R.** Congratulamini mihi
omnes qui diligitis dominum: quod cum es
sem parvula placui altissimo. Et de me
is visceribus genui deum et hominem. **V.**
Beatam me dicent omnes generatio
nes quia ancillam humilem respexit de
us. Et de meis. **Lectio nona.**

Sic et enim debet vestra fra
ternitas quia idem saluti
fere curationis auxilium
circumcisio in lege contra origi
nem
b. iij

nalis peccati vuln⁹ agebat: qđ
 nunc baptisimus agere reuela-
 te gratie tempore cōsuevit exce-
 pto qđ regni celestis ianuā nec
 dū intrare poterāt. Qui em̄ nūc
 p euāgelii suū terribilit^r ac salu-
 briter clamat: Nisi q̄s renatus
 fuerit ex aqua et spūscō nō pōt
 intrare regnū dei: ip̄e dudū per
 legē suā clamabat: Nascul⁹ cui-
 ius p̄putij caro circūcisa nō fue-
 rit: pibit anima illa de pplo suo:
 quia pactū meū irritū fecit. **R.**
 Verbū caro factū est et habitauit i no-
 bis cuius gloriā vidimus quasi vnige-
 niti a patre: Plenū gratie et veritatis.
V. In principio erat verbū et verbum
 erat apud deū et de⁹ erat verbū. **Plē-**
nū. Glia. Plēnū. V. Puer natus. **In**
laud. añ. Admirabile cōmertium
 creator generis humani animatū cor-
 pus sumens de virgine nasci dignat⁹
 est: et procedens homo sine semine lar-
 gitus est nobis suā deitatē. **Ps.** Do-
 minus regnauit. **Añ.** Quādo nas-
 tus est ineffabiliter ex virgine tunc im-
 plete sunt scripture: sicut pluuia in vel-
 lus descēdisti: vt saluū faceres genus
 humanū: te laudam⁹ de⁹ noster. **Ps.**
 Jubilate. **Añ.** Rubū quē viderat
 moyses incōbustū conseruatā agnou-
 mus tuā laudabilē virginitatē dei ge-
 nitrix intercede p nobis. **Ps.** De⁹
 de⁹. **Añ.** Germiauit radix iesse orta
 est stella ex iacob virgo peperit salua-
 torē te laudam⁹ de⁹ noster. **Ps.** Be-
 nedicite. **Añ.** Ecce maria gēuit no-
 bis saluatorē quē iohānes videns ex-
 clamabat dicēs: ecce agnus dei: ecce
 qui tollit pctā mūdi allā. **Ps.** Lau-
 date. **Cap.** Altipharie. **Hym.**
 A solis ortus. **V.** Benedict⁹ q̄ ve-

nit. **Ad bñd. añ.** Mirabile mysteriū
 declarat hodie: innouant^r nature de⁹
 homo fact⁹ est: id qđ fuit pmāsit: et qđ
 nō erat assūpsit: nō cōmixtionē passus
 neq; diuisionē. **Ozo.** Deus q̄ no-
 bis. **Memozia de sc̄is. Capla**
respōsoria versū. ad horas sicut
in die natalis cū ozone: De⁹ q̄
nobis Ad vs. cap. hym. v. vti
pmis vs. Ad magt. añ. Angl⁹
 hereditatis mysteriū templū dei fact⁹
 est vterus nesciēs virū: nō est pollut⁹
 ex ea carnē assumēs: omnes gētes ve-
 nient dicentes: glia tibi dñe. **Memo-**
ria de sc̄o stephano añ. Tu pñci-
 patū. **Deinde de alijs sc̄is. Si**
vigilia epiphāie i dñica cōtige-
rit fiāt ix. lectiōes: sex sequētes
et tres de omel⁹ sequēti. Inuita.
hym: añe. psalmi. v. respōsoria
añe. laudu cap. hym. v. de cir-
cūcisiōe. Ad bñd. añ. Reuertere
 in terrā iuda: mortui sunt em̄ q̄ qrebāt
 animā pueri. **Oratio.**

O rda n̄ra qm̄s do-
 mine v̄t ure festiui-
 tatis splendor illu-
 stre: quo mūdi hu-
 ius ten ebriis care-
 re valeamus: et pueniamus ad
 patriā claritatis eterne. **Per.**
Per horas diei añe. cap. respō-
soria. v. de circūcisiōe cū ozone
Orda n̄ra. Si dñica fuerit
Quis tantaz rex Lec. i.
Q uobozq; copia istructus
 existat q̄ hui⁹ diei grāz
 dignis laudib⁹ possit p̄dicare.
 Natalē saluatoris karissimi i q̄
 lumē additū est mūdo et imorta-
 litas que p p̄ctm pier at mortali-
 bus reddita est. **Tu. Lectio. ij.**

DRobat autē virtutē do-
mini ordo nascēdi. Cō-
cipit virgo virilis igna-
ra consortij virt⁹ mūdi nascit^r z
nullus est gemitus parietī. Cla-
cuatur vterus: infans excipitur
nec tamē virginitas violat^r. *L.*

EAs em erat *Lectio. iij.*
vt dño ex virgine scdm
carnem nascente meritū
cresceret castitatis nec per eius
aduentū violarent^r integra qui
venerat sanare corrupta. Masci-
tur ergo puer ponit^r i presepio.
Hec sunt em domini prima cu-
nabula nec regnator celi has d-
dignatur angustias. Tu autē.

REcte ergo *Lectio. iij.*
in eius aduentu celestia
miramur quē de celo ve-
nisse māifeste cognoscim⁹: quē
natum pro nostra salute dei pa-
tris et spīritus sancti virtute cō-
perimus. Tu autem. *Lectio. v.*

Quid preclari⁹ stelle nū-
cio: Quid magorū ma-
nifesta cōfessio. Quid
prophetarū tam similis z tā cō-
tinuata sentētia: Ubique notus
est dominus. Ubique nat⁹ de vir-
gine nunciat^r. In hac die q̄ sal-
uator nascit^r splendor lucis au-
getur: tenebrarū caligo minui-
tur. Tu autem domine. *Lec. vi.*

EIn hac die lux celest⁹ cre-
dentib⁹ reddit^r z in eter-
na nocte diabolica fig-
mēta damnan^t. In hac die lux
crescit ex lumine virtutū virtus
alitur: gloria eternitatis erigit^r.
Reparationē suā domo nascē-
te mundus amplectit^r. Tu autē.

Si vero dominica nō fuerit ita
fiat officiū. Inuitatoriū. Christ⁹
natus. Hymnus. Christe redē-
ptor. *z. Sup ps. añ.* Dixit dñs.
Sola dicat. psalmi vt in circūci-
sione. v. Motū fecit. Scdm mat⁹

Eillo tpe *theu. ij. cap.*
defuncto herode: ecce an-
gel⁹ dñi apparuit in som-
nis ioseph i egypto dicēs: Sur-
ge z accipe puez z matrē eius:
z vade in terrā israel. Et reliq̄.
Sermō venerabil⁹ bede psb⁹ yti.

Quod occisis p *Lec. i.*
dño puer⁹: herodes nō
longe post obiit: et io-
seph monēte angelo dñm cum
matre sua ad terram israel redu-
xit: significat omēs psecutiōes
q̄ ptra eccliaz erāt mouēde. ipo-
rum psecutorū morte vindican-
das: eis deniq; mulctatis psecu-
torib⁹ pacē ecclie denuo reddē-
dam: z scōs q̄ latuerant ad sua
loca fuisse reuersuros. *Re. Cōfir-*
matum est. Lectio secunda.

Dissim⁹ q̄z odium hero-
dis quo pdere iesū volu-
it sup psecutiōib⁹ q̄ apo-
stolorū sūt tēporib⁹ facte i iudea
specialiter accipere: qñ inuale-
scēte inuidia p̄dicat oēs verbi
sūt pene oēs expulsi de puicia:
z in gētib⁹ p̄dicaturi sūt lōge la-
teq; dispsi. Sic z factū est vt gē-
tilitas q̄ p egyptū figurat pec-
catīs ante tenebrosa lumen vbi
pciperet. *Re. O regē celi. Lec. iij.*

Hoc est aut puez iesus z
matrē ei⁹ p ioseph i egy-
ptū trāsserri: dñice scilicet
cet fidē incarnatiōis z ecclie so-
b iij

cietatē p̄doctores sanctos gen-
tibus comitti. **Q**uerant in egypto
vsq; ad obitū herodis indi-
cat figurate fidē xp̄i in gētibus
mansurā: donec plenitudo eaz
introeat: et sic oīs israel salu⁹ fi-
at. **Re.** Cōgratulamini. **Te deū. v.**
Puer natus. **In laudib⁹ sola añ.**
O admirabile. **Ps.** Dñs regna.
Caplm. Multipharie. **Hymn⁹**
A solis ortus. **v.** Benedictus qui
venit. **Ad bñ. añ.** Reuertere. **Ozo**
Corda nra. **Ad p̄mā Cap.** Re-
gi scloz. **Oratio.** In hac hora.
Ad tertiā sextā et nonā añe. ca-
pitula respōsoria et. v. de circū-
cisiōe cū orōne. Corda nra. Ad
vesperas Capitulū.

Surge illuminare hieru-
salem quia venit lumen
tuū: et gloria dñi sup te
orta est. **Re.** In colūbe. **Hymn⁹.**

Hstis herodes impie:
xp̄m venire quid times:
nō arripit mortalia: qui
regna dat celestia. **I**bāt magi
quā viderāt stellā sequētes p̄ui-
am: lumē requirūt lumīe: deum
fatent munere. **L**auacra puri-
gurgitis: celestis agn⁹ attigit:
peccata que nō detulit: nos ab-
luendo sustulit. **N**ouū gen⁹ po-
tētie: aque rubescūt hydrie: vi-
nūq; iussa funderē: mutauit vn-
da originez. **G**loria tibi dñe: q̄
apparuiisti hodie cum patre et
sc̄to spū in sempiterna sclā Amē.

Iste versus dicat ad oēs hym-
nos p̄ octa. epiphanie. v. Re-
ges tharsis et isule munera offerēt. **Re.**
Reges arabū et saba dona adducent.
Ad magt. añ. Magi videntes stel-

lam dixerunt ad inuicē: hoc signū ma-
gni regis est: eam⁹ et inquiram⁹ euz et
offeramus ei munera aux̄tibus et mir-
ram. **Oratio.** Corda nra. **Ad cō-**
pletoriū sup ps. añ. Lux de luce ap-
paruiisti xp̄e cui magi munera offerunt
alleluia alla. **Ad nūc dimittis añ.**
Alla. Omnes de saba veniēt alla aux̄t
et thbus deferentes alla alleluia. **Pre-**
dicte añe dicant ad cōpleto. vs-
q; ad octa. iclusive. In epipha-
nia ad matuti. nō dicat inuita.
neq; hym. sed statim post Bñe la-
bia et Be⁹ in adiutoriū. incipia-
tur añ. Afferte dño filij dei adorare
dñm in aula sancta eius. **Ps.** Ipsū.
Añ. Fluminis impet⁹ letificat alla ci-
uitatem dei alla. **Ps.** Be⁹ nra. **Añ.**
Psallite deo nostro psallite: psallite re-
gi nostro psallite sapiēter. **Ps.** Dēs
gētes. **v.** Reges tharsis. **Rec. i.**

Omnēs sitientes ysa. lv.
venite ad aquas: et q̄ nō
habetis argentū ppe-
rate emite et comedite. venite
emite absq; argēto et absq; vlla
cōmutatiōe vinū et lac. Quare
appenditis argētū non in pani-
bus: et laborē vestrū nō in satu-
ritate: Audite audiētes me et co-
medite bonū: et delectabitur in
crassitudine anima vestra. **Rec.**
Re. Hodie in iordane baptizato dño
aperti sunt celi et sicut colūba sup eum
spiritus māsīt et vox patris intonuit:
Hic est filius me⁹ dilect⁹ in quo mihi
cōplacui. **v.** Descendit spiritus sanct⁹
corporali specie sicut colūba in ipm et
vox de celo facta est. Hic est. **Rec. ij.**

Inclinate aurē vraz et ve-
nite ad me: audite et vi-
uet anima vra. Et feriā

vobiscū pactū sēpit nū: misīcor
dias dauid fideles. Ecce testem
populis dedi eū: ducē ac p̄cepto
rem gentibus. Ecce gentē quā
nesciebas vocabis: et gentes q̄
te nō cognouerūt ad te current
p̄pter dominū deū tuū et sanctū
israel quia glorificauit te. **Hec.**

R. In colūbe specie spīritus sanct⁹ vi
sus est: paterna vox audita est: **Hic** est
filius meus dilectus ī q̄ mibi bene cō
placui. **V.** Celi apti sunt sup eū et vox
patris audita est. **Hic** est fi. **Lec. iij.**

Ouerite dñm dū inueni
ri potest: inuocate eum
dū ppe ē. Berelinquat
impius viā suā: et vir iniqu⁹ co
gitationes suas: et reuertat ad
dominū et miserebitur ei⁹ et ad
deū nostrū quoniā mult⁹ est ad
ignoscendū. **Hec** di. **R.** Reges
tharsis et insule munera offerēt: Reges
arabū et saba dona domino deo addu
cent. **V.** Omnes de saba venient aux
et thus deferentes. Reges. **Blia.** Re
ges. **In. ij. nocturno añ.** Omnis
terra adoret te et psallat tibi psalmū di
cat nomini tuo domine. **Ps.** Jubi
late. **1. añ.** Reges tharsis et insule
munera offerent regi dño. **Ps.** Be
us iudicium. **Añ.** Omnes gentes
quascunq; fecisti venient et adorabunt
corā te dñe. **Ps.** Inclina. **V.** Omnes
de saba venient. **R.** Aurū et thus defe
rentes. **Maximus in sermone:**
Cum plura. Lectio quarta.

Sicut posteritati sue fi
delis mādauit antiqui
tas: hodie saluator cele
stibus ostensus indicijis a chal
deis est adoratus. Hodie chri
stus beati iohannis ministerio

fluenta iordanis benedictione
pprii baptismatis consecrauit.
Hodie inuitat⁹ ad nuptias diui
nitatis sue potētā manifestās:
aquā mutauit in vinū. Aquas
inquā quas sanctificauit in ba
ptismo: nobilitauit in nuptijs.
Tria quidē hec mysteria vnius
diei per vnū dominū dignatio
trinitatis impleuit. **R.** Illumina
re illuminare hierusalem venit lux tua
Et gloria domini super te orta est. **V.**
Et ambulabunt gentes in lumine tuo
et reges in splendore ort⁹ tui. Et glo
ria domini. **Lectio quinta.**

Hodie magus per stellā
repperit quod iude⁹ noluit
credere p̄phetas. Hodie
gētilitas edocta de celo re
dēptorē mūdi īq̄rit vt regē: mu
nerat vt fortē: adorat vt deū.
Recte aut noua stella resplēdu
it: cui⁹ gēs perfida nec radiū oc
cultare possit nec abscondere ve
ritatē: vbi celū ipm vniuersorū
oculis sidereo lumie fulgebat.
Mirabile autē est hoc q̄ ex
iguus stelle radi⁹ alienigenarū
corda pmouit: cū illū iudaicum
populū cui mare diuisū: cui pre
bitum manna de nubibus: nec
igne potuerit de celo micans
columna cōvertere. **R.** Omnes
de saba veniēt aurū et thus deferentes
Et laudem domino annūciantes. **V.**
Reges tharsis et insule munera offe
rent reges arabum et saba dona addu
cent. Et laudem domino an.

Ad hac so. Lectio vi.
Olennitate sacratius: in
q̄ partū virginis q̄ late
bat ī cunis stella fulgētior ceter⁹
b v

coruscavit: i qua vnigenitū dei
in sāctificatiōe sui iordanis vn-
da suscepit. homo spiritus sc̄m
vidit: patrē mund⁹ audiuit. In
qua etiam sobrio illo vini mira-
bilis poclo peccatis ebrīū mor-
tale gen⁹ visitasse se christ⁹ ostē-
dit. Et ideo charissimi i spirita-
libus donis lubrice carnis vo-
luptate deposita spiritalit̄ gau-
deam⁹: vt tenebras cordis no-
stri lumē celestis stelle irradiet:
benedictio paterne vocis illu-
stret: et salutare nos vinum xp̄o
ppinante letificet. **R.** Adagi veni-
unt ab oriente hierosolymā querētes
et dicentes: vbi est qui natus est cuius
stellā vidim⁹? Et venim⁹ adorare eum
V. Vidimus stellā eius in oriente. Et
ve. **B̄tia.** Et ve. **In iij. noctur. añ.**
Venite adoremus deū q̄ ip̄e est domi-
nus deus noster. **Ps̄.** **Ipsuz.** **Pre-**
dicta añ. cū psalmo nō cātes in
fra octauā: sed loco ipsius dica-
tur añ. Homo nat⁹ est in ea et ip̄e fun-
dauit eā altissimus. **Ps̄.** **Fūdamen-**
ta. **Añ.** Adorate dñm allā in aula sā-
cta eius allā. **Ps̄.** **Cantate. j. añ.**
Adorate deū allā. oēs angeli ei⁹ allā.
Ps̄. **Dñs reḡ.** exultet. **V.** Om̄is
fra adoret te de⁹ et psallat tibi **R.** psal-
mū dicat nomini tuo dñe. **Scdm**

Quam nat⁹ esset **mattb.**
Iesus in bethleē iude in
diebus herodis regis:
ecce magi ab oriēte venerūt hie-
rosolymā dicētes: Vbi est q̄ na-
tus ē rex iudeorū? Et res. **Ome-**
lia b̄ti gregoriū pape. Lec. vij.

Sicut ex lectiōe euangeli-
ca fratres audistis celi re-
genato rex terre turba-

tus est: quia nimirū terrena al-
titudo pfundit: dū celsitudo ce-
lestis aperit. Sed querēdū no-
bis ē: qd nā sit q̄ redēptore na-
to pastorib⁹ in iudea angel⁹ ap-
paruit: atq; ad adorādū hūc ab
oriēte magos nō angel⁹ s̄ stel-
la pduxit. Quia videlicet iude-
is tanq; ratioē vtentib⁹ ratio-
nale animal id est angelus p̄di-
care debuit: gētiles vero q; vt
ratione nesciebāt ad cognoscē-
dū deū nō p voces sed p signa p-
ducūt: q; et illi pphetie tāq; fide-
lib⁹ nō infidelib⁹: et ista signa tan-
q; infidelib⁹ nō fidelib⁹ data sūt

R. Stella quā viderant magi in oriē-
te antecedeat eos donec veniēt ad lo-
cū vbi puer erat. videntes aut̄ eā: Ga-
uisi sunt gaudio magno. **V.** Et intrātes
domū inuenerūt puer cū mariā matre
eius: et procidētes adorauerunt eum.
Gauisi sunt. **Lectio octaua.**

Et notandū q̄ redēpto-
rem n̄m cū iā pfecte es-
set etatis: eisdē gentib⁹
apli p̄dicāt eūq; paruulū et nec-
dū p humani corporis officium
loquētē stella gētib⁹ denūciat:
q; nimirū rōnis ordo poscebat:
vt loquētē iā dñm nobis p̄dica-
tores innotescerent et necdū lo-
quētē elemēta muta p̄dicarent.

R. Vidētes stellā magi gauisi sūt gau-
dio magno: et intrantes domum inue-
nerūt puerū cū mariā matre ei⁹ et pci-
dentes adorauerunt eum. Et apertis
thesaur⁹ suis obtulerūt ei munera: auz-
thus: et mirram. **V.** Stella quā vide-
rant magi in oriente antecedeat eos
vsq; dum veniēs staret supra vbi erat
puer. Et apertis. **Lectio nona.**

Sed in oibus signis q̄ vlt
nascēte dño vltioriēte
mōstrata sunt: conside
randuz nobis est quanta fuerit
in quorundam iudeoruz corde
duritia: que hunc nec p̄ pphetie
donū nec per miracula agnouit:
omnia quippe elemēta auctore
suū venisse testata sūt. **R.** Tria
sunt munera p̄ciosa que obtulerūt ma
gi dño in die ista ⁊ habent in se diuina
mysteria. In auro ostendit̄ regis potē
tia: in thure sacerdotē magnū cōside
ra: Et in mirra dominicā sepulturā. **V.**
Salutis nre auctorem magi venerati
sūt in cunabul: ⁊ de thesauris suis my
sticas ei munerū species obtulerunt.
In auro. Gloria. Et in mirra. **Postea
sequit̄** Dñs vobiscū. Et cū spū
tuo. **Sequentia scilicet euāgelij scdm
Lucā.**
E Actū est aut̄ cum
baptizaret̄ omnis p̄plus
⁊ iesu baptizato ⁊ orāte
apertū est celū: ⁊ descendit spū
tus in igne: ⁊ corporalī specie sicut
colūba in ipm. Et vox de celo fa
cta ē: Tu es filius meus dilect⁹
in te cōplacuit mibi. Et ipse ie
sus erat incipiens quasi annorū
triginta vt putabat̄ fili⁹ ioseph
Qui fuit heli. Qui fuit mathā.
Qui fuit leui. Qui fuit melchi.
Qui fuit ianne. Qui fuit io
seph. Qui fuit mathathie. Qui
fuit amos. Qui fuit nauz. Qui
fuit heli. Qui fuit nagge. Qui
fuit maath. Qui fuit mathathie
Qui fuit semei. Qui fuit ioseph
Qui fuit iuda. Qui fuit ioban
na. Qui fuit resa. Qui fuit zoro
babel. Qui fuit salathiel. Qui
fuit neri. Qui fuit melchi. Qui

fuit addi. Qui fuit chosā. Qui
fuit elmadā. Qui fuit her. Qui
fuit iesu. Qui fuit heliezer. Qui
fuit iorā. Qui fuit matath. Qui
fuit leui. Qui fuit symeon. Qui
fuit iuda. Qui fuit ioseph. Qui
fuit iona. Qui fuit heliachim.
Qui fuit melcha. Qui fuit men
na. Qui fuit mathathia. Qui
fuit nathan. Qui fuit dauid.
Qui fuit iesse. Qui fuit obeth.
Qui fuit booz. Qui fuit sal
mon. Qui fuit naason. Qui
fuit aminadab. Qui fuit aram.
Qui fuit esron. Qui fuit phares.
Qui fuit iude. Qui fuit iacob.
Qui fuit isaac. Qui fuit abrahe.
Qui fuit thare. Qui fuit nachor.
Qui fuit seruth. Qui fuit ragau.
Qui fuit phalech. Qui fuit he
ber. Qui fuit sale. Qui fuit cha
ynan. Qui fuit arphaxat. Qui
fuit sem. Qui fuit noe. Qui fuit
lamech. Qui fuit mathusale.
Qui fuit enoch. Qui fuit iared.
Qui fuit malaleel. Qui fuit cha
ynan. Qui fuit enos. Qui fuit
seth. Qui fuit adam. Qui fuit
dei. Iesus aut̄ plenus spūsacto
regressus est a iordane. **Te deū
laudam⁹. V.** Elidim⁹ stellā eius i ori
ente. **R.** Et venimus adorare eū. **In
laud. añ.** Ante luciferū genitus ⁊ an
te secula dominus saluator noster ho
die mūdo apparuit. **Ps.** Domin⁹
regnavit. **Añ.** Tenuit lumē tuū hie
rusalem et gloria domini super te orta
est ⁊ ambulabunt gētes in lumine tuo
alla. **Ps.** Jubilate. **Añ.** Ap̄tis the
sauris suis obtulerunt magi dño auz
th⁹ et mirrā all. **Ps.** Be⁹ de⁹. **Añ.**
Adaria ⁊ flumina bñdicite dño hymnū

dicite fōtes domino alla. **Canticū.**
Benedicite. **Añ.** Tria sunt mune
 ra que obtulerūt magi dñō: aurū: thūs
 z myrrā filio dei regi magno alleluia.
Ps. Laudate. **Capitulum.** Sur
 ge illuminare hierusalem. **Hymn.**
A Patre vnigēit: ad nos
 vēit p virginē: baptisma
 cruce psecrās: cūctos fide
 les generās. **O** De celo celsus p
 dijt: excepit formā hoīs: facturā
 morte redimēs: gaudia vite lar
 giēs. **H**oc te redēptor qm̄s illa
 bere ppiti: clazq; nris sensib
 lumē pbe fidelib. **M**ane nobis
 scū dñe noctē obscurā remoue:
 om̄e delictū ablue piā medelaz
 tribue. **Q**uē iā venisse nouim
 redire itez credim: sub sceptro
 tuo inclyto tuū defēde populū.
Glia tibi dñe qui apparuisti ho
 die. **V.** Adorate dñm. **R.** In aula scā
 eius. **Ad bñd. añ.** Hodie celesti spō
 so iuncta est ecclia qm̄ in iordane lauit
 xps eius crimina: currūt cū munerib
 magi ad regales nuptias: z ex aqua fa
 cto vino letant puiue alla. **O ratio.**
O Eus qui hodierna die
 vnigenitū tuū gētibus
 stella duce reuelasti: cō
 cede ppiti: vt qui iā te ex fide co
 gnouimus vsq; ad cōtēplandā
 speciē tue celsitudis pducamur.
Per eundē. **Ad horas añe.** lau
 dū. **Ad pmā.** **R.** Jesu xpe. **V.** Qui
 apparuisti bodie. **Iste versus dica**
tur vsq; ad octauā iclusue. **Ad**
tertiā caplm. **Surge.** **R.** Reges
 tharsis z insule munera offerēt, alla al
 leluia. **V.** Reges arabum z saba dona
 adducēt. **Alla.** **Glia.** **Reges.** **V.** Dēs
 de saba veniēt. **Ad sextā caplm.**

Super te hierlm oriēs do
 minus: z glia ei in te vi
 debit: z ambulabūt gen
 tes in lumine tuo z reges i splē
 dore ort tui. **R.** Dēs de saba ve
 niēt. **Alla alla.** **V.** Aux z thūs deferēs
 tes. **Alla.** **Glia.** **Dēs.** **V.** Qis fra ad
 oret te deus z psallat tibi. **Ad ix. ca.**
O Dñes de saba venient
 aurū z thūs deferētes:
 z laudē domino annū
 ciantes. **R.** Omnis terra adoret te
 deus z psallat tibi. **Alla alla.** **V.** Psal
 mum dicat nomini tuo. **Alla alla.** **Glo**
ria. **Om̄is.** **V.** Adorate dominū. **R.**
In aula sancta eius. **Ad vespas ca**
pitulū hymnus versicul. **vt i p**
mis ves. **Ad magnificat añ.** **Ab**
oriente venerūt magi in bethleem ad
orare dominū: et apertis thesauris su
is preciosa ei munera obtulerunt: aux
sicut regi magno: thūs sicut deo veror
mirrā sepulture eius alla. **Per octa**
uam epiphanie ad matuti. inui
tatorū. **Christ.** apparuit nobis **Cle**
nite adoremus. **Hymnus.** **Hostis**
herodes. **Quotidie dicat in fes**
rialibus dieb. **vna añ.** **de noct.**
sup psalmos. **prima die post fe**
stum dicat prima: secūda die se
cūda et sic deinceps quot fue
rint necessarie. **Psalmi de festo:**
excepto psalmo. **Vēite: loco cu**
ius dicatur ps. **Fundamenta.**
Versiculi autē lectiones et tria
respōsoria de hystoria scdm or
dinē nocturnorū excepto q qñ
dici contigerit añ. **Om̄is terra.**
dicendus est versiculus. **Reges**
tharsis. **Et quādo dicitur añ.** **Re**
ges tharsis. **dicendus est versicu**
lus. **Dēs de saba.** **Tedeū quotidie**

dicat. *v.* *Uldim?* In laudibus
 p̄ma añ. laudū super psal. Cap.
 hym. *v.* de die. Ad benedi. añ.
 Bescēdit sp̄s sanct⁹ corpali specie si-
 cut colūba in ip̄m ⁊ vox de celo facta ē
 hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ allā. *Oratio*
 sicut in die. hore diei sicut in fe-
 sto. Ad vespas cap. hym. *v.* de
 die. Ad magt. añ. *Uldentes* stel-
 lam magi gauisi sunt gaudio magno ⁊
 intrātes domū obtulerūt dñō aurum
 thrys ⁊ mirrā. *Oratio* vt sup̄. Pre-
 dicte due añe. dicant⁹ quotidie
 infra octauā etiā i dñica. Bescē-
 dit. ad bñd. ⁊ *Uldētes*. ad magt.
 Si dies epiphānie in dñica eue-
 nerit: in sequēti quarta feria le-
 gat⁹ ad matu. Omel. euāgelij.
 Cū factus. In laud v̄o post ora-
 tionē de epiphāia dicat⁹ ad me-
 moriā añ. Fili. cū. *v.* Dis terra et
 oratiōe. *Vota*. In v̄s vero simi-
 liter post orōem de epiphāia
 dicat⁹ ad memoriā añ. Puer iesus
 cū. *v.* Dēs de saba. ⁊ orōne. *Vota*.
 Sabbato autē sequenti post
 orationē. Be⁹ cui⁹ v̄nigenitus
 fiat memoria de dñica sequēti p̄
 añ. *Pctā. ⁊. v.* *Uespertina oratio* p̄
 orōne. Om̄ps sempit̄ne de⁹ q̄
 celestia. Ad laud vero diei seq̄n-
 tis in qua totū officiū de octa.
 epiphānie fiat memoria de dñi-
 ca p̄ añam. *Nuptie. ⁊. v.* Bñs re-
 gna. ⁊ orationē. Om̄ps sempit̄-
 ne. In v̄s. aut p̄ añm. Besciēte.
 ⁊. *v.* *Uirigat. ⁊ orōez p̄dictā*. In
 quarta vero feria seq̄nti ad ma-
 tuti. legat⁹ omelia de nuptijs: ⁊
 totū officiū fiat de feria: ⁊ de s̄-
 cto marcello fiat t̄m memoria.
 Ad laud. aut ⁊ ad horas diei di-

cef oratio Om̄ps sempit̄ne. *Qñ*
 vero infra octa. epiphānie dñi-
 ca euenerit: sic fiat officiū ad ma-
 tuti. inuita. Xps apparuit nobis.
 Hym. Hostis. *Añe. psalmi. v.*
R. de die epiphāie: excepta añ.
Uenite. cū suo psal. loco cui⁹ di-
 cat⁹ añ. Homo nat⁹. cū psal. Fun-
 damēta. In laud. añ. cap. hym.
v. de die. Ad bñd. añ. Bescendit.
Ozo. Be⁹ q̄ hodierna. Beinde
 fiat memoria de dñica p̄ añam.
 Fili. cū. *v.* Dis fra. ⁊ orōne. *Vota*.
 Hora sicut in die epiphānie.
 Ad v̄s. cap. hym. *v.* de epipha-
 nia. Ad magt. añ. *Uldētes. Ozo*
 Deus q̄ hodierna. Beinde fiat
 memoria de dñica p̄ añm. Puer
 iesus. cū. *v.* Dēs de saba. ⁊ oratiōe
Vota. Lectiōes infra octauas
 p̄ferias: ⁊ in dñica. *Maxim⁹ in*
 sermone. Salutare. *Lectio.*

Sicut nascēdo gloriosus
 est filius dei: ita apparen-
 do mirabilis. Mirus q̄
 p̄cessit ex virgīe: magnificus q̄
 ostensus est e celo. Apud iudeā
 in p̄sepi vagiebat: i chaldeā in
 sydera choruscabat. Ap̄d iude-
 os sordebat in p̄anis: ap̄d gēti-
 les fulgebat in glia vt celo ⁊ do-
 minū testimoniū celeste p̄cede-
 ret: ⁊ actorem lucis signū lumi-
 nis reuelaret. *Lectio.*

Nullus ambigat q̄n xps
 in terra degēs fulgeret
 e celo: q̄ sic venit ad ter-
 ras vt nō relinq̄ret celū. Inde ē
 q̄ virgīalē hūc puez laudāt an-
 geli: mirantur pastores: celum
 attestat: venerant⁹ ⁊ magi: q̄a
 mystica ei⁹ natiuitas sempit̄no

gaudio ⁊ terrā letificauit ⁊ ce-
lū. Hūc ergo regē celestiu ⁊ tre-
mit her odes: sed obcecata tene-
bris iude ea sola videre non po-
test: qđ oib⁹ splēdet e celo. *Idē*

in smoe ait pphetaz. Lectio.

Uidim⁹ inqūt magi stel-
lā ei⁹. Bene ei⁹: qđ speci-
aliter ei⁹ nūciabat aduen-
tū. Et ceterē quidem stelle facte
sūt vt mūdi hui⁹ tpa cursuq; di-
stinguerēt. Nec autē pdire ius-
sa ē: vt ipm mūdi dñm: ⁊ regni
celestis adesse tēpus ostēderet.
Stetit ait euāgelista supra vbi
erat puer. Nunqđ nō dicere vi-
debat: h est puer quē natū testa-
bar e celo: hic est rex ille magn⁹
qđ venit celesti iperio regnū so-
ciare tēnū. *Augustin⁹ in smo-
ne de epiphania Lectio pma.*

Ost miraculū virginei
ptus int̄ obscuras cubi-
lis oppōsi latebras ⁊ du-
rissimi p̄sepis āgustias i qđ in-
finita maiestas mēbris p̄tractio-
rib⁹ stabulabat int̄ crepitantes
nescie q̄rele plorat⁹ ac pios infā-
tis tenerosq; vagitus dū pēdet
ad vbera ⁊ vilia de⁹ patis inuo-
luta pānorū repēte nouū hodie
de celo terris syd⁹ illuxit ⁊ toti-
us mūdi dissipata caligine no-
ctē p̄uertit in diē ne dies celare-
tur in nocte. Tu aut. *Lectio. ij.*

O Redat iā deo om̄is fra-
q; e celo loq̄t celū. Xps
nat⁹ in āgulo hodie de-
clarat in celo. Pastorib⁹ ange-
li magis stella demōstrat. vtris-
q; lingua loquit̄ celoz q; ligua
cessauerat pphetaz. *T. Lect. iij.*

O Astores āgelis credūt
et annūciāt. magi i celū
aspiciūt ⁊ adorāt. syd⁹
nāq; igneū arsit ⁊ frigidus gē-
tiles accēdit. Inuēit mag⁹ i no-
cte quē iude⁹ erat p̄ditur⁹ i die.
Tu autē do. *Alio die Lect. j.*

Expauit subito stelliger
axis ⁊ astra tremula fa-
mulant̄ ad cunas. quia
ne de⁹ in carne positus esset ob-
scur⁹ fuit celū ⁊ ipa sydera red-
dunt testimoniū. Aspexit tunc
magus et obstupuit astrolog⁹.
Tu autē domine. *Lectio. ij.*

O Et auere fatū sed signū
fuit. Nā vis certi⁹ id nō
sce: obsequiū p̄buit nō
imperii. adduxit supplices ostē-
dēs hospiciū. Radiavit amplis-
simo lumie tecta nati pfudit sic-
q; discessit heccine est fatū dare
an seruitiū exhibere. Tu autē.

O Infantia cui ⁊ *Lect. iij.*
astra subdunt. Quis ē
iste magnitudinis sup-
ne glorie ad cuius pannos an-
geli excubāt ⁊ sydera obsecun-
dāt reges trepidāt ⁊ sectatores
sapie īgeniculāt. Tu. *Alio die*

O Beatū tuguri *Lect. j.*
um o sedes dei secunda
post celū vbi lucebat nō
lucerna s; stella o celeste palatiū
ī qđ habitat nō rex gēmat⁹ s; de⁹
īcorpat⁹ Cui erāt p̄molli⁹ tho-
ris dura p̄sepia p̄laq̄arib⁹ aure
is fumea culminū tecta s; syder⁹
obsequio deaurata. Tu. *Lect. ij.*

O Electat⁹ deus in lapide
duro cū vult succurrere
mūdo quis est iste talis

actant⁹. Stupeo cū video pan-
nos ⁊ intueor celos. Estuo cū
inspicio in p̄sepio mendicū ⁊ su-
per astra p̄clarū. Subuēiat no-
bis fides q̄ ratio nature deficit
Tu autem domine. *Lectio. iij.*

Ad p̄tū ergo virginis ad-
orandū magi ab oriente
venerūt magnū sacramē-
tū in p̄sepi tūciacebat ⁊ magos
ab oriēte ducebat. abscondēbat ī
stabulo ⁊ agnoscebat ī celo: vt
agnitus ī celo manifestaret. vt
qui in apto celo signis sydereis
mōstrabat in angusto diuerso-
rio quesit⁹ inueniret. Tu autē.

Adorant *Alio die Lec. i.*
magi corpib⁹. honorāt
munerib⁹. venerant⁹ offi-
cijs. Oculis hominem vidēt et
deū obsequijs p̄fitent⁹. videbāt
enī in eo plus esse q̄ animi ho-
minū q̄ q̄ oculi peruiderēt. T.

Uidebatur q̄dē *Lec. ij.*
in p̄sepio sed domiaba-
tur in celo. intra corpus-
sculū erat sed intra se omnia cō-
tinebat natus quidez ex matre
fuerat sed matre suā ipse creauē-
rat. Tu autē domine. *Lec. iij.*

Et ideo se ei magi humi-
liabāt q̄ famulari astra
cernebāt. deum esse cō-
gnouerāt cui celestia seruiebāt
⁊ idcirco ip̄a etiā eorū munera
diuīo mysterio plena erāt. Tu.
Unica infra octauā Fulgētius
in sermōe: Hostis. Lec. p̄ma.

Ep̄se de⁹ q̄ sibi p̄mitias
offerri mandauit homo
natus p̄mitias gētium
hodie suo cultu dedicauit. Paz

stores fuerunt p̄mitie iudeorū
magi fcti sūt p̄mitie gētū. Tu.

Eli de p̄rio ad *Lec. ij.*
ducti isti de lōginq̄ redu-
cti vbi ē inquit q̄ natus
ē rex iudeorū? De herode rege
iudeorū filij iā nati fuerāt. arche-
laus natus est ī palatio: xp̄s in
diuersorio: archela⁹ nat⁹ ī lecto
ē apposit⁹. xp̄s autē in p̄sepio est
collocatus. Tu autē. *Lec. iij.*

Ele forsitan p̄ciosus īuo-
lut⁹ sericis iste vilissimis
īuolut⁹ ē p̄anis. Et tñ il-
le p̄tēnit: iste q̄rit. Ille nullate-
nus nomiat. Ille inuēt⁹ supli-
cit adorat. Spernit⁹ p̄mogēit⁹
regis. et mūerib⁹ honorat⁹ p̄ri-
mogēit⁹ paup̄cule mlieris. Tu.

Quis iste rex iū *Lec. iij.*
deorū paup̄ ⁊ diues hu-
milis ⁊ sublimis q̄ por-
tat vt puul⁹ adoratur vt deus.
Paru⁹ in p̄sepio īmēsus in celo
vilis in p̄anis p̄ciosus ī stell. T.

Quid turbar⁹ he *Lec. v.*
rodes rex iste nō vēit re-
ges pugnādo supare s̄
moriēdo mirabilia subiugare.
Nec nat⁹ ē vt tibi succedat s̄ vt ī
eū mūd⁹ fidelit⁹ credat. Tu autē.

Uenit nō vt pu- *Lec. vi.*
gnet viū⁹ s̄ vt triūphet
occisus. nec vt de genti-
bus auro exercitū q̄rat sed vt p̄
saluādis gētib⁹ p̄ciosū sāguinē
fūdat. hui⁹ pueri regnū nō ē de
hoc mūdo sed p̄ipm regnatur ī
mūdo. Tu. *Scdm Lucā. ij. ca.*

Eillo tempore: Cum fa-
ctus esset iesus annorū
duodecim ascendētib⁹

parentibus eius hierosolymaz
scdm̄ p̄suetudinē diei festi. con-
sumatisq; diebus cū redirēt re-
mansit puer iesus in hierusalez
z nō cognouerūt parētes eius.
Et reliqua. *Omelia venerabilis
bede p̄sbyteri. Lectio vij.*

Quod dñs per om̄es an-
nos cū parētibus in pa-
sca hierosolymā venit:
humane nimirū humilitatē in-
diciū. *Hominiis nāq; est ad of-
ferenda deo sacrificioꝝ spiritua-
lium vota p̄currere: z actorē su-
um oratioib; lachrymisq; sibi
conciliare p̄fusus. Lec. viij.*

Ecce ergo dñs inter ho-
mines homo nat⁹: qđ fa-
ciendū hominib⁹ p̄ age-
los imperauerat deus. Serua-
uit ip̄e legē quā dedit: vt nobis
qui homines sumus seruādū p̄
omnia quicquid de⁹ iubet osten-
deret. Sequamur iter humane
cōuersationis eius: si diuinita-
tis gl̄iam delectamur intueri: si
optamus habitare in domo ei⁹
eterna in celis omnib⁹ dieb⁹ vi-
te nostre. *Lectio nona.*

Quod autē duodēnis in
tēplo sedit in medio do-
ctorū audiēs: z interro-
gans illos: humane est humili-
tatis indicium: immo eximius di-
scende humilitatis exēplū. *Beī
quippe virt⁹ z dei sapiētia: eter-
naq; diuinitas q̄ loquit⁹: Ego
sapiētia habito in cōsilijs: ipsa
hominem induta ad audiēdos
homines venire dignata est: vt
nimirū hominib⁹ q̄uis sumo i-
genio p̄ditis: necessariā discen-*

di verbi formā p̄rogaret: ne si q̄
discipuli veritatis fieri refuge-
rēt: magistri efficerent erroris.

Ad memoriā dñica ad bñ. añ.

Fili quid fecisti nobis sic: ego z pater
tuus dolētes querebam⁹ te: z quid est
q̄ me querebatis nesciebatis qz in his
que patris mei sunt oportet me esse al-
leluia. *Om̄is terra. Oratio.*

Uota quesum⁹ dñe sup-
plicatis ppli celesti pie-
tate p̄sequere: vt et q̄ agē-
da sunt videant: z adimplenda
que viderint p̄ualecant. *Per.*

In vesp̄is ad memoriā añ.

*Puer iesus p̄ficiēbat sapiētia z etate
corā deo z hominib⁹. v. Om̄es de sa-
ba. Oratio. Uota quesum⁹.*

*In octaua epiphaniē i p̄mis vesp̄e-
ris cap. Surge. Hym. Hostis.
v. Reges tharsis. Ad magt. añ.*

*Baptizat miles regē seruus dñm suū
iobānes saluatorē: aqua iordanis stu-
puit: colūba p̄testata est: paterna vox
audita est: hic est filius me⁹. Oratio*

Oeus cui⁹ vnigenitus i
subitātia n̄re carnis ap-
paruit: presta quesum⁹
vt per eū quē simlē nobis foris
agnouim⁹: intus reformari me-
reamur. *Qui tecū. Ad matuti-
nuitato. Christ⁹ apparuit. Hym.
añe. psalmi. v. respōsoria sicut
sup̄ in dñica est notatū. Lec. i.*

Multa mirabilia in ior-
dane facta esse scriptu-
ra cōmemorat. *Puto
aut̄ mirabilius qđ hodie factu⁹
est. Ante retroꝝsū aq̄ puer se fue-
rāt: modo retroꝝsū pctā cōuersa
sūt. Tūc impet⁹ flum̄is aluei sui
cursus p̄didit nūc impet⁹ pctōꝝ*

homines sui erroris amisit. *L.*

Helyas ibi fecit *Lec. ij.*
 diuisione vndarū: chri-
 stus separationē opera-
 tus est peccatorum. Ille stare
 fluēta pcepit: hic crimia. Sub
 helya fluctus primordia fontiu
 de quib⁹ exierūt petierunt: sub
 christo homines ad originē de
 qua in infātia fuerāt exorti sunt
 reuerſi. Tu autē. *Lectio tertia.*

Euuius qui quōdā exsic-
 catuſ est nūc totis ſi po-
 tuiſſet vndis in vnū locū
 congregari voluerat vt dñi cor-
 pus attingeret. Baptizatus est
 christus ⁊ erecti p⁹s demones
 corruerūt: ⁊ mūdato mūdo ge-
 benne ignis extinct⁹ est. Tu at.

Quāgi debem⁹ *Lec. iij.*
 eodē ſōte quo christus
 vt poſſimus eſſe qđ xps
 Nam ſalua fide dixerim grati⁹
 puto hoc baptiſma eſſe quo ab-
 luimur. Hoc em̄ celebraſ p chri-
 ſtum. illud p iohannē: in illo ma-
 giſter ſe excuſat i iſto nos ſalua-
 tor inuitat. In illo iuſticia ſemi-
 plena in iſto trinitas eſt pfecta.

Billud *Lectio quinta.*
 ſanctus venit: ſanctus
 egreſſus eſt ad iſtud pec-
 cator venit ſanct⁹ abſcedit. In
 illo benedictio pfer⁹ myſteri⁹s
 in iſto p myſterium peccata do-
 nanſ. Tūc trinitatē carnalibus
 oculis vidimus: modo eā fidei
 oculis cōtemplamur. *L. Lec. vi*

Quāc xpm vix humanuſ
 vultuſ cōſpexit: nūc eū
 mēs humana cōplectiſ
 Tūc ſpirituſ ſanct⁹ in colūbe ſpe

cie hominē circūfudit: modo ſe
 i interiora infundit. Tūc pater
 i audita voce aduēit. modo ipe
 cū filio ad nos deſcendit. Tu.

Scdm mattheum. iij. capitulo.

Enillo tpe: Vēit ihs a ga-
 lilea i iordanē ad iohē
 vt baptizaret ab eo. Et
 reliqua. *Sermelia venerabil⁹ be-
 de presbyteri. Lectio. vij.*

Lectio ſācti euāgelij quā
 modo fratres audiui⁹
 magnū nobis et in dño
 et i ſeruo dat perfecte humilita-
 tis exemplū. In domo quidē:
 quia cū ſit dñs de⁹ nō ſolum ab
 homine ſeruo baptizari verum
 etiā ipſe ad hūc baptizand⁹ ve-
 nire dignatus eſt. In ſeruo autē
 quia cū ſciret pcurſorē ſe ac ba-
 ptiſtam ſui ſaluatoris eſſe deſti-
 natū: memor tamē pprie fragili-
 tatis inuēctū ſibi officiū humili-
 liter recuſauit dicens: Ego a te
 debeo baptizari: ⁊ tu venis ad
 me. *Lectio octaua.*

Uenit filius dei baptiza-
 ri ab homine: nō anxia
 neceſſitate abluendi ali-
 cui⁹ ſui peccati: qui peccatum
 nō fecit vllū: ſed pia diſpēſatio-
 ne abluendi omnis noſtri cōta-
 gionē peccati: q̄ in multis offē-
 dim⁹ omnes: ⁊ ſi dixerim⁹ qđ
 peccatū nō habem⁹ noſ ipſos ſe-
 ducim⁹. *Lectio nona.*

Uenit baptizari i aquis
 ipſaz cōditor aquarū:
 vt nobis qui i iniquita-
 tibus concepti: ⁊ in delictis ſu-
 mus generati: ſecūde natiuita-
 tis q̄p aquā ⁊ ſpirituſ celebraſ

appetēdū insinuaret mysteriū.
Bignatus est lauari aq̄s iorda
 nicis q̄ mund⁹ erat a sordib⁹ cū
 ctis: vt ad diluendas n̄roz sor
 des scelez omniū fluēta sāctifi
 caret aquarum. **V. Glidimus. Ad
 laudes añ.** Eleterem hominē reno
 uans saluator venit ad baptismum: vt
 naturam q̄ corrupta erat p aquā recu
 peraret incorruptibili veste circūamis
 ctās nos. **Ps. Bñs reg. Añ. Te**
 q̄ i spiritu z igne purificas humana cō
 tagia deū ac redemptorē omnes glo
 rificemus. **Ps. Jubilate. Añ. Ba**
 ptista contremuit z nō audet tangere
 sanctū dei verticem: sed clamat cū tre
 more: sāctifica me saluator. **Ps. Be**
us deus. Añ. Caput draconis sal
uator contriuit in iordanis flumie: ab
 eius potestate omnes eripuit. **Canti**
cum. Benedicite. Añ. Magnus
mysterium declarat hodie: qz creator
 omniū in iordane expurgat nostra fa
 cinora. **Ps. Laudate. Cap. hym**
nus. V. de die. Ad bñd. añ. Pres
 cursor iohānes exultat cū iordane ba
 ptizato dñō: facta est orbis terraz ex
 ultatio: facta est pctōz nostrōz remis
 sio sāctificās aquas: ipsi omnes cla
 memus miserere nobis. **Oio. Be⁹**
cuius vnigenit⁹. Ad horas di
ei añe. lau. cap. R. V. de die epi
phanie. Oratio. Deus cuius.
Ad vs. hymn. V. vt in p̄mis vs.
Ad magt añ. Fontes aquaz sācti
 ficati sunt: christo apparēte in gl̄ia or
 bi terrarū: baurite aquas de fontib⁹
 saluatoris: sāctificauit enim nūc om
 nē creaturā xps de⁹ noster. **Oratio.**
Deus cuius. Si hec octaua in
sabbato euenerit: in vesp̄is fi
at tātū memoria de dñica seqn

ti. Notandus q̄ hystoria. Bñe
ne i ira debet cantari in diebus
 dñicis vsq; ad septuagesimā ex
 clusue. **R.** vero ferialia nisi fe
 stiuitates impediāt omnib⁹ die
 bus infra hebdomadā sūt cātā
 da vsq; ad septuagesimā p̄ter q̄s
 in sabbatis i quib⁹ de beata vir
 gine est agendū. **Prōuidendū**
tamē q̄ quando primū sabbatū
q̄ est post octa. epiphanie fue
rit omnino vacās: ita q̄ nō sit i
 eo festū triū lectionū vel mai⁹:
 tūc in ip̄o sabbato fiat officiū fe
 riale: et cantent̄ respōsoria q̄ p
 sabbato sunt signata. **Hoc aut**
contingit qñcūq; octa. epipha
nie est in dñica: nisi septuagesi
ma fuerit in p̄ia dñica imedia
te videlicet in festo sabiani z se
bastiani: quia tūc festū p̄dictoz
 martyz est in sabbato celebra
 dum: alias vero nūq; cōtingit.
Considerandū est aut̄ diligēt
vtz int̄ octauā epiphanie z se
ptuagesimā tot sunt dies dñici
quot sunt dominicalia officia z
orationes vt in ip̄is dicant̄. Si
vero nō sunt tot dies dñici dicā
tur p̄ferias: tali quidē die si fie
 ri potest in quo nulla sit festiui
 tas. **Qz si necessitas coegerit:**
 vt in illa die dicat̄ officiū domi
 nicale: i qua festū triū lectionū
 occurrit: memoria tantū fiat de
 festo. **Ad matuti. aut̄ omelia et**
añ. ad bñd. z magt. z missa i die
de dñica erūt. Quādo vero int̄
octauā epiphanie z septuagesi
mam nulla est dñica vacās in q̄
possit cantari hystoria: Bñe ne
in ira: tūc respōsoria de primis

que per ferias notata sunt: vel etiam officium de festis trium lectionum si alie ferie non vacauerint sunt intermittenda: et hystoria **Dñe ne iras**: per easdem ferias cāretur. Propter orationes autem et euāgelia: quod post duo officia posita sunt: non debet intermitteri festum trium lectionum: nec in sabbato officium de beata virgine. Sciendum igitur quod si septuagesima, xv. kl. februarii scilicet in festo priscæ euenerit: tunc in quarta feria precedenti quod est immediate post octa, epiphaniæ: hoc est in die felicitis legenda est omelia de nuptiis: et cātāda sunt tria ultima responsoria de hystoria dominicalis: et sequenti die scilicet in festo mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de paulo ad romanos: et cātāda tria prima responsoria hystorie dominicalis. In vi. vero feria scilicet in die marcelli: legenda est omelia. **Cū descendisset** et cātāda sunt tria media responsoria hystorie predicte. Quando vero septuagesima euenerit, xiiij. kl. februarii: tunc in tertia feria precedenti quod erit immediate post octa, epiphaniæ: hoc est in die felicitis legantur tres prime lectiones de paulo et cantentur tria media responsoria hystorie dominicalis. In quarta autem feria sequenti hoc est in die mauri legatur omelia de nuptiis: et cantentur tria ultima responsoria hystorie dominicalis. In quinta vero feria hoc est in die marcelli legatur omelia. **Cū descendisset**, et cantentur tria prima respo-

sonia hystorie predicte. In sexta feria fiat festum antonii: In sabbato vero fiat de beata virgine. Quando autem septuagesima euenerit, xiiij. kl. februarii tunc in secunda feria precedenti quod erit immediate post octa, epiphaniæ legantur tres prime lectiones de epistola pauli ad romanos: et cantentur tria prima responsoria hystorie dominicalis. In tertia feria fiat festum mauri. In quarta feria hoc est in festo marcelli legatur omelia de nuptiis: et cantentur tria ultima responsoria hystorie dominicalis. In quinta feria fiat festum antonii. In sexta feria hoc est in die priscæ legatur omelia. **Cū descendisset** et cantentur tria media responsoria hystorie predicte. In sabbato fiat festum fabiani et Sebastiani. **Dñica prima post octa**, epiphaniæ sabbato precedenti: sic inchoentur vespe. **Deus in adiutorium meum intende. R. Dñe ad adiuvandum me festina.** Gloria patri et. Sicut erat. **Alleluia.** **Hoc modo inchoentur omnes hore et laud.** nisi quod ad completorium permittendus est versiculus: **Conuertere nos deus salutaris noster. R. Et auerte iram tuam a nobis.** et ad matutinum. **V. Domine labia mea aperies. R. Et os meum annuntiabit laudem tuam.** et ante laudes dicitur versiculus. **Excipitur totum triduum ante pascha et dies animarum: et vespe in die pasche et deinceps omnes vespere usque ad vespas sabbati in albis exclusiue: et quod Alla.** post Sicut erat non dicitur in completorio sabbati ante dñicam septuagesime: et deinceps

ceps vsq; ad cōpleto. sabbī pa-
sche exclusiue. *Deinde inchoef*
añ. Bñdictus dñs deus meus. *Ps*
Ip̃m. *Añ.* In eternū et in sc̃m sc̃i.
Ps. Exaltabo te. *Añ.* Laudabo
deū meum in vita mea. *Ps.* Lauda
aīa. *Añ.* Deo nostro iocunda sit lau-
da iō. *Ps.* Laudate dō. q. *Añ.*
Lauda hierlīm dñz. *Ps.* *Ip̃m.* Pre-
dicte aīe cū suis *ps.* dicat i om-
nib; sabbatis p̃ annū qñ de dō
minica agif nisi in tpe paschali.

Benedict; de; *Caplm.*
pater domini nostri ie-
su xpi pater misericordi-
arū et deus toti; consolatiōis q̃
solat nos in omni tribulatio-
ne nra. *R.* Deo gratias *R.* Be-
qui sedes.

Hymnus.

O Lux btā trinitas: et p̃n-
cipalis vnitas: iā sol re-
cedit igneus: infunde lu-
men cordib;. *T.* e mane laudus
carminē te deprecemur vesperite
nra supplex glia per cuncta lau-
det sc̃la. *O* eo p̃zi sit glia: eiusq;
soli filio: cū spiritu paraclito et
nūc et imp̃petuū *Ame.* *v.* Elepti-
na oratio ascēdat ad te dñe. *R.* Et de-
scendat sup nos misericordia tua. *Ca-*
pitulū p̃cedēs hymn; et. v. dicā-
tur omnib; sabbatis ad vespas
vsq; ad q̃dragesimā exclusiue: et
in sabbato post festū trinitatis:
et deinceps in omnib; sabbatis
vsq; ad aduentū exclusiue quan-
do de dñica agif. *Ad magt. añ.*
Petā mea dñe sicut sagitte infixæ sunt
in me: sed anteq; vulnera generēt i me
salua me domine medicamēto penitē-
tie deus. *Predicta añ.* dicatur in
sabbatis vsq; ad septuagesimā

inclusiue ad magt. vl' ad memo-
riam de dñica. *Finita añ.* post
magt. sequitur *Dñs vobiscum.*

Omnipotens *Oratio.*
sempiterne deus q̃ cele-
stia simul et terrena mo-
deraris supplicationes ppli tui
clementer exaudi: et pacē tuā no-
stris cōcede tēporib;. *Per dō.*
Finita oratiōe et respōso. *Ame.*
seq̃t *Dñs vobiscū* nisi memoria
fuerit faciēda. *Tūc em̃ respōso*
Amen nō dicat *Dñs vobiscū* nec
Bñdicamus dñō sed *immediate in-*
choef añ. ad memoriā: qua fini-
ta dicat. *v.* *Deinde absq; Dñs*
vobiscū p̃missio. *Oremus dicat*
oratio: et si alia memoria fuerit
facienda terminet oratio: Per
xpm. vel Per eundem xpm. vel
Qui viuīs et regnas p̃ oīa. et.
sc̃dm varietatē terminationū.
Si vero nō fuerit alia memoria
faciēda vltima oratio terminet
sicut p̃ma: et ea finita subiūgat
Dñs vobiscū et Bñdicam;. *Hoc*
idem in laudibus obseruet res-
pōso: Deo gratias post Bñdica-
mus dicat *Fidelīū anime per miseri-*
cordiam dei requiescant in pace. *Qd*
semper dicēdū est post quamli-
bet horā nisi in die cene: et dein-
ceps vsq; ad comple. sabbati ex-
clusiue et nisi post officiū defun-
ctorū. Quādo vō plures hore
pariter sunt dicēde: tunc solum
in fine vltime hore dicat *Fidelīū*
nisi vt dictū est post officiū defū-
ctorū dicto *Fidelīū vl' Requiescāt*
i pace dicatur *Pater noster* *Ad cō-*
pletoriū sup psalmos añ. *Adise-*
rere mihi domine et exaudi orationem

meam. **Ps.** Luz inuocarē. **Ps.**
In te domine speravi **vsq; ad. v.**
exclusiue Quidisti obfuites **Ps**
Qui habitat. **Ps.** Ecce nunc.

Qui nobis es dñe: **Cap.**
Et nomen sanctū tuū in-
uocātū est sup nos: ne
derelinquas nos domine deus
noster. **R.** In man⁹ tuas dñe: **Cōs-**
mēdo spiritū meū. **v.** Redemisti me
domine deus veritatis. **Cōmēdo.** Glo-
ria. In manus. **Hymnus**

Que lucis ante terminum
rerū creator poscū⁹ vt
solita clementia sis p̄sul
ac custodia. **P**rocul recedant
somnia: et noctiū fātasinata: ho-
stemq; nostrū cōprime: ne pol-
luant corpa. **P**resta pater om-
nipotēs p̄ iesū xp̄m dñm: qui te
cū impetū: regnat cū sctō spi-
ritu **Ame.** **v.** Custodi nos domine
vt pupillā oculi. **R.** Sub ymbra alarū
tuarū p̄tegenos. **Ad nūc dimittis**

añ. Salua nos domine vigilātes: cui-
stodi nos dormientes: vt vigilem⁹ cū
christo et requiescam⁹ in pace. **Kyrie-**
eleyson. **Xp̄eel.** **Kyrieel.** **Pater noster.**
secreto. **Quo dicto: subiungat**
alte. Et ne nos inducas in tērationē
R. Sed libera nos a malo. **v.** In pace
in id ip̄m. **R.** Dormiam et requiescam.
Beinde dicat. **Credo et secreto.**
Quo dicto subiungat alte. Car-
nis resurrectionē. **R.** Vitāz eternam
Amen. **Beinde.** **v.** Signare domi-
ne nocte ista. **R.** Sine peccato nos cu-
stodire. **v.** Bñs vobiscū. **Oremus.**

Usita quesu. **Oratio.**
mus domine habitatio
nem istam: et omnes in-
sidias inimici ab ea longe repel-

le. et angeli tui sancti habitātes
in ea nos in pace custodiāt: et be-
nedictio tua sit sup nos semper.
Per do. Bñs vobiscū. **Bñdicam⁹**
dño. **Beinde detur benedictio.**
Predicta añ. **Adiferere dicat ad**
cōpletoriū sup psalmos per to-
tum annū: nisi in die cene et de-
inceps vsq; ad cōpletorium sab-
bati ante trinitatē exclusiue: et
nisi in vigilia corporis xp̄i et de-
inceps vsq; ad octauas inclusi-
ue: et nisi in vigilia natalis dñi:
et deinceps vsq; i crastinū octa-
epiphāie exclusiue: et nisi qñ de-
btā virgīe agif in cōuētū. psal-
mi vero dicant p̄ totū annū: ni-
si qñ i vigilia pasche: et deinceps
vsq; ad cōpletoriū sabbati in al-
bis exclusiue: et in vigilia p̄the-
costes: et deinceps vsq; ad com-
pletorium sabbati ante festū tri-
nitatis exclusiue inf̄mittit ps.
Qui habitat. Cap. **Tu in nob.**
sep dicat nisi in cena dñi: et de-
inceps vsq; ad cōpletorium sab-
bati in albis exclusiue. R. autē
In manus tuas p̄ totū annū dica-
tur nisi in dñicis et in festis san-
ctorū: ad utrūq; cōpletorium in
quadragesima vsq; ad cōpleto-
riū sabbati ante dñicā in passio-
ne exclusiue: et nisi in cena dñi:
et deinceps vsq; ad cōpletoriū
sabbati in albis exclusiue. hym.
De lucis semp dicat nisi in sab-
bato ante primā dñicā quadra-
gesime: et deinceps vsq; ad sab-
batū ante festū trinitatis exclu-
sive. Versiculus. **Custodi nos: di-**
catur semp nisi in cena dñi et de-
inceps vsq; ad cōpleto. sabbati

in albis exclusiue. *Lāticū:* **Nūc**
dimittis semp dicat. añ. Salua
nos: per totū annus dicat nisi in
sabbato ante primā dñicā qua
dragelime: et deinceps vsq; ad
sabbatū ante trinitate exclusiue
et i vigilia corporis xpi et deinceps
vsq; ad octa. eiusdē inclu
siue et nisi in vigilia natalis do
mini: et deinceps vsq; in crasti
num octa. epiphaniē exclusiue:
et nisi quando de beata virgine
agit in cōuentu. *Preces* vero
quotidie dicant nisi in cena do
mini: et deinceps vsq; ad secun
dam feriā post dñicā i albis ex
clusiue: et nisi in hebdomada pē
the. et nisi infra octa. et in octa.
corporis xpi et nisi infra octa.
natal' dñi et nisi i duplicib; et to
tis duplicib;. *v. Bignare dñe an*
te. **Dñs** vobiscū nō dicat qñ pces
nō dicunt. Similit' nec in pma.
Oratio. **Visita** qñs semp dica
tur nisi in cena dñi: et deinceps
vsq; ad tertiā feriā post pascha
iclusiuē. **Bñdictio** semp def ni
si in die cener: et parascenes: **Ad**
matuti. **Inuitato.** **Venite** exultes
mus dño: **Jubilem?** deo salutari nro.
Quo dicto sequit. *v. Preoccu*
pem? **Hoc** inuitato rñ dicat do
minicis dieb; vsq; ad septuage
simā exclusiue qñ de dñica agit.
Quādo cūq; aut inuitato. dici
tur: dicat etiā ps Vēite. Hym.
Nocte surgētes vigile
mus omēs semp in psal
mis meditemur atq; vi
rib; totis dño canam; dulciter
hymnos. **U**t pio regi parit ca
nentes cū suis sc̄is mereamur

aulam ingredi celi simul et bea
tam ducere vitaz. **P**restet hoc
nobis deitas beata: p̄ris ac na
ti paritq; sc̄is p̄s cui; roboat i
omni glia mūdo Amen. **In p̄**
mo noctur. añ. Seruite dño in ti
more et exultate ei cum tremore. **ps.**
Stūs vir. Quare fre. **Dñe** qd.
Dñe ne. **Glia.** **Añ.** **Dñe** deus me
us inte speraui. **ps.** **Ipsū.** **Dñe**
dñs. **Confitebor.** **In dño.** **Glo**
ria. **Añ.** **Tu dñe** seruabis nos: et cu
stodies nos. **ps.** **Saluū** me fac.
Usq; quo. **Dixit** insipies. **Dñe**
quis. **Glia.** *v. Ademor fui nocte no*
minis tui dñe. **R.** **Et** custodiui legem
tuam. **Beinde** **Pater** noster. **Quo**
dicto subiungat alte: **Et** nē nos.
Et hoc generalit' obseruet an
te primā lectionē et quartā et ses
ptimā nisi i triduo ante pascha.
Lectio. 1. Ro. 1. capitulo.

Daulus fuis christi vo
catus aplūs segregat' i
euāgelii dei qd ante p
miserat p pphetas suos in scri
pturis sc̄tis de filio suo qui fa
ctus est ei ex semine dauid sc̄dm
carnē qui pdestinatus est filius
dei in virtute sc̄dm spiritū sc̄tifi
catis ex resurrectione mortuo
rum iesu xpi dñi nostri: pquē ac
cepimus gratiā et apostolatus
ad obediendū fidei in omib; gē
tibus p nomine eius in quibus
estis et vos vocati iesu xpi: om
nibus qui sūt rome dilectis dei
vocatis sc̄tis: gratia vobis et
pax a deo patre nro et dño iesu
xpo. **Tu aut.** **R.** **Deo** gratias.
Per hāc clausulam **Tu** autem:
terminent **semper lectiōes: nisi**

ubi aliqdē signatū. R. Bñe ne in ira tua arguas me neq; in furore tuo corripas me: Misere mihi domine quoniā infirmus sum. **V.** Timor et tremor venerūt sup me: et cōtexerunt me tenebre et dixi. Misere mei. **Lec. ij.**

Diximus quidē gratias ago dō meo p̄ iesū ch̄ristum p̄ oib⁹ vobis: q̄a fides v̄ra annūciat in vniuerso mundo. Testis em̄ est mihi de⁹ cui serui in spū meo in euangelio filij eius: q̄ sine intermissiōe memoriā v̄ri facio semp in oꝝnib⁹ meis: obsecrās si quo modo tandē aliqn̄ p̄spez iter habeam in voluntate dei veniēdi ad vos. **R.** Deus qui sedes sup thronum et iudicas equitatē: esto refugiu⁹ pauper in tribulatiōe: Quia tu solus laborem et dolorē consideras. **V.** Tibi em̄ derelictus est paup: pupillo tu eris adiutor. Quia. **Lectio tertia.**

Desidero em̄ videre vos ut aliqd̄ impartiar vob⁹ gratie spiritualis ad cōfirmandos vos: id est simul cōsolari in vobis p̄ eā que est inuicē fidem v̄ram atq; meā. Nolo em̄ vos ignorare fratres q̄ sepe p̄posui venire ad vos et prohibitus sū vsq; adhuc: ut aliqn̄ fructū habea in vobis sicut et in ceteris gētib⁹. **R.** A dextris em̄ mihi dñs ne cōmouear: Propter hoc letatū est cor meum: Et exultauit lingua mea. **V.** Cōserua me dñe qm̄ in te speraui: dixi dño deus me⁹ es tu: Propt̄ B̄tha. Et exulta. **In. ij. noctur. añ.** Bonoz meoz nō indiges in te speraui cōserua me dñe. **Ps. Cōfua. Añ** Inclina dñe aurē tuam mihi et exaudi

verba mea. **Ps. Exaudi dñe. Añ** Bñs firmamētū meū et refugiū meū. **Ps. Diligā te. V.** Media nocte surgebā ad p̄fitendū tibi. **R.** Sup iudicia iustificationis tue. **Lectio iij.**

Orecis ac barbaris: sapientibus et insipientib⁹ debitor sū: ita qd̄ in me p̄mptū est et vobis q̄ rome estis euāgelizare. Non enī erubesco euāgelii. virt⁹ em̄ dei est in salutē omni credēti: iudeo p̄mum et greco. Iusticia em̄ dei in eo reuelatur ex fide in fidē: sicut scriptū est: iustus aut ex fide viuit.

R. Notas mihi fecisti dñe vias vite adimplebis me leticia cū vultu tuo: Belectiones in dextera tua vsq; in finē. **V.** Tu es dñe q̄ restitues hereditatem meā mihi. Belecta. **Lectio. v.**

Reuelat em̄ ira dei de celo sup omnē impietatē et iniusticiam hominū eoz qui veritatē dei i iniusticia detinet: q̄ qd̄ notū est dei manifestū est in illis: de⁹ em̄ illis manifestauit. **R.** Diligā te dñe virtus mea: Bñs firmamentū meū et refugiū meū. **V.** Laudās inuocabo dñm et ab inimic⁹ meis salu⁹ ero. Bñs. **Lec. vi**

Euisibilia em̄ ip̄i⁹ a creatura mundi per ea q̄ facta sunt intellecta cōspiciunt. sempiterna quoq; ei⁹ virtus et diuinitas ita ut sint inexcusabiles. Quia cum cognouissent deum nō sicut deū glorificauerunt aut gratias egerūt: sed euauerūt in cogitatiōibus suis et obscuratū est insipiens cor eoz. Dicētes em̄ se esse sapientes: stulti facti sunt. **R.** Domini

est terra et plenitudo eius: Orbis ter-
raz et vniuersi: Qui habitant in eo. **V.**
In manu eius sunt omnes fines terre
et altitudines montium ipsius sunt: Or-
bis. **Glossa.** Qui. **In. iij. noctur. añ.**
Non sunt loquē neque sermones quorum
non audiantur voces eorum. **Ps.** Celi
enarrant. **Añ.** Exaudiat te dominus in
die tribulationis. **Ps.** Ipsum. **Añ.**
Domine in virtute tua letabitur rex.
Ps. Ipsum. **V.** Exaltare domine in vir-
tute tua. **R.** Cantabimus et psallemus
virtutes tuas. **Scdm iohes. ij. ca.**

En illo tpe nuptie facte sunt
in chana galilee et erat
mater iesu ibi: Et reliq̃.

Emelia venerabilis bede psbi.

Quod dominus noster **Lec. vij.**
atque saluator ad nupti-
as vocatus: non solu ve-
nire sed etiam miraculum ibidem quod
conuiuas letificaret facere di-
gnatus est: exceptis sacramen-
torum celestium figuris etiam iuxta
litteram fide recte credentium confir-
mat. **R.** Ad te domine leuavi animam me-
am: Deus meus in te confido non erube-
scam. **V.** Neque irideat me inimici mei
etiam vniuersi qui sustinent te non confun-
dent. Deus. **Lectio octaua.**

Dorro taciari et marcia-
ni ceterorumque qui nupti-
is detrahunt perfidia quod sit
damnabilis insinuat. Si enim
thoro immaculato et nuptiis de-
bita castitate celebrat culpa in-
esset: nequaquam dominus ad has veniret:
nequaquam eas signorum suorum initium
consecrare voluisset. **R.** Audiam
domine vocem laudis tue: Ut enarrem
vniuersa mirabilia tua. **V.** Domine di-
lexi decorum domus tue et locum habita-

tionis glorie tue. **Ut. Lectio nona.**

Nunc autem quia bona est ca-
stitas coniugalitatis: meli-
or continentia vidualitatis:
optima perfectio virginalitatis: ad con-
probendam omnium electionem gra-
duum: discernendum tamen meritum
singulorum ex intemerate marie
virginis utero nasci dignatus est.
a prophetico anne vidue ore mor-
nat? benedictus: a nuptiarum cele-
bratoribus iam iuuenis inuitatus: et
hos sue presentia virtutis hono-
rat. **R.** Abscondi tanquam aux pecca-
ta mea: et celavi in sinu meo iniquitatem
meam. miserere mei deus: Scdm ma-
gnam misericordiam tuam. **V.** Quoniam
iniquitatem meam ego cognosco et delictum
meum contra me est semper tibi soli pecca-
ui: Misereere. **Glossa.** Scdm. **V.** Excel-
sus super omnes gentes dominus. **R.** Et super
celos gloria eius. **In laud. añ.** Re-
gnauit dominus percinctus fortitudine cum
decore virtutum: cuius sedes parata est
in eternum. **Ps.** Dominus regnavit. **cū**
ceteris. Capitulum.

Benedictio et claritas et
sapientia et gratiarum
actio: honor virtutis et for-
titudo deo nostro in secula secu-
lorum Amen. **Hymnus.**

Ecce iam noctis tenuatur
umbra lucis auroz ruz-
tilans coruscat: nixibus
totis rogemus omnes cuncti-
potentem. **U**t deus nostri mise-
ratus omnem pellat languorem
tribuat salutem: donet et nobis
pietate patris regna polorum.
Prestet nobis deitas. **V.** Do-
minus regnavit. **R.** Becorem induit.
Ad bñd. añ. Nuptie facte sunt in cha-

na galilee ⁊ erat ibi iesus cū maria ma-
tre eius. **Predicti hymni:** Nocte
surgentes. ⁊ **Ecce iam noctis:**
dicant om̃ibus dñicis et ferijs
p totū annū qñ de tpe agif ad
matutū. ⁊ ad laud. nisi i quadra-
gesima ⁊ i paschali tpe ⁊ in ad-
uentu dñi. **Añe.** nocturnoz cū
psalmis dicant dñicis dieb⁹ vsq;
q ad dñicā in passiōe exclusiue
qñ de dñica agif. **Versiculi no-**
cturnoz ⁊. v. ante laud dicant
i dñicis vsq; ad quadragesimā
exclusiue. **Añ** super psalmos i
laud. ⁊. v. dicant in dñicis vsq;
ad septuagesimā exclusiue quā-
do de dñica agitur. **Cap. vero.**
Bñdictio: dicat omnib⁹ domi-
nicis qñ d dñica agif vsq; ad q-
dragessimā exclusiue. **Postq; p-**
dicta hystoria: **Bñe** ne in ira in
dñica fuerit cātata. **In reliquis**
dñicis si aliqua fuerit vsq; ad se-
ptuagesimā exclusiue loco no-
ni responsorij dicat. **R.** Honor.
de trinitate **Ad primā hym.**

E Am luc⁹ orto sidere: de-
um p̃cemur supplices: vt
in diurnis actibus nos
seruet a nocentibus. **I** n lingua
refrenans tēpet: ne litis horroz
insonet: visu fouēdo cōtegat ne
vanitates hauriat. **S** int pura
cordis intima: absistat ⁊ vecor-
dia carnis terat supbiam: pot-
cibiq; parcitas. **U** t cū dies abs-
cesserit: nocteq; fors reduxerit:
mundi p abstinetiam: ipsi cana-
mus gloriam. **O** eo patri. **Añ.**
Gloria tibi trinitas: equalis vna dei-
tas: et ante om̃ia secula ⁊ nunc ⁊ in
perpetuum. **Ps.** Deus in nom̃e.

Beati immaculati. Retribue.
Quicunq; vult. **Capitulum.**

R Egi seculorum in mor-
tali iuisibili soli deo ho-
nor ⁊ gloria in secula se-
culorum Amen. **R.** Jesu chris-
te fili dei viui: Misere nobis. **V.** Qui se-
des ad dexteram patris: Misere re-
Gloria. Jesu. **V.** Exurge domine ad-
iuua nos. **R.** Et libera nos prop̃ no-
men tuū. Kyrieleyson. Xp̃eeleyson.
Kyrieleyso. **Pater noster.** **V.** Et ne
nos inducas in tēptationē. **R.** Sed li-
bera nos. **V.** **U**iuat anima mea ⁊ lau-
dabit te. **R.** Et iudicia tua adiuuabūt
me. **V.** Erraui sicut ouis que perijt. **R.**
Quere seruū tuū dñe: qz mandata tua
nō sum oblitus. **Credo in deū.** **V.** Car-
nis resurrectione. **R.** **U**itam eternā
amen. **Deinde** Confiteor deo. **Adi-**
sereatur. **V.** **B**ignare domine die isto
R. Sine pctō nos custodire. **V.** **D**o-
minus vobiscum. **Oremus.** **Oro.**

E **I**n hac hora huius diei
tua nos domine reple mi-
sericordia: vt per totum
diem exultantes in tuis laudi-
bus iugiter delectemur. **Per.**
Bñs vobiscū: Bñdicamus domino.
Et hoc modo terminet tertia se-
xta ⁊ nona Predict⁹ hymn⁹ **Iñ**
lucis: dicat p totū annū ad pri-
mam nisi in cena domini: ⁊ de-
inceps vsq; ad dominicam in al-
bis exclusiue: ⁊ nisi i die anima-
rum **Psalmi vero** semper dicant-
tur: nisi q i septuagesima ⁊ de-
inceps in dominicis vsq; ad pa-
scha exclusiue addunt alij scdm
q in dñica septuagesime sūt no-
tati. **Quicunq; vult dicat semp**
in dominicis: nisi festum totum

duplex euenerit. *Caplm. Regi*
seculorū dicat ad primā omib⁹
dn̄icis ⁊ festi etiā triū lectionū:
⁊ per omnes octauas nisi in ce-
na dn̄i: ⁊ in hebda pasche quā-
do nullū caplm dicat: ⁊ nisi i die
animaz. Dicat etiā in sabbatis
qn̄ de beata virgine agit in cō-
uētū. R. Jesu xpe fili dei. semper
dicat nisi in dn̄ica de passiōe: et
deinceps vsq; ad dn̄icā in albis
exclusiue quādo de tpe agit. v.
Qui sedes. semp dicat nisi in dn̄i-
ca de passione: ⁊ deinceps vsq;
ad diē penthe. exclusiue: ⁊ nisi i
die corporis xpi ⁊ quotidie p octa-
uas ⁊ in octaua ⁊ nisi in aduen-
tu dn̄i: ⁊ deinceps vsq; in crasti-
nū octa. epiphanie exclusiue. et
nisi qn̄ de beata virgine agit in
cōuentu: ⁊ nisi in die animarū.
v. Exurge semp dicat: nisi in die
cene ⁊ deinceps vsq; ad dn̄icā
i albis exclusiue ⁊ nisi in die ani-
marū. Preces etiā quotidie di-
cēde sunt: nisi in cena dn̄i: ⁊ de-
inceps vsq; ad secūdā feriā post
dn̄icā in albis exclusiue: ⁊ ni-
si in hebda. penthe. ⁊ nisi in vi-
gilia corporis xpi ⁊ deinceps vs-
q; ad octauas eiusdē inclusiue:
⁊ nisi infra octa. natalis dn̄i ⁊ i
duplicibus ⁊ totis duplicib⁹: ⁊
nisi in die aiāz. Confiteor. i pma
semp dicat nisi i triduo ante pa-
scha. v. Signare ante Bñs vobi-
scum. nō dicat qn̄ pces nō dicun-
tur. Oratio. In bac hora. semp
dicat qn̄ dicat caplm: Regi se-
culorū. dicat etiā in quatuor die-
bus vltimis in hebda. pasche.
Ad tertiam hymnus.

Nunc scitē nobis spirit⁹:
 vnū p̄i cū filio: digna
 re. p̄mptus ingeri: n̄ro
 refusus pectori. *O* s l̄gua mēs
 sēsus vigor ⁊ p̄fessiōe p̄soet flāme
 scat igne charitas: accendat ar-
 dor: proxios. *P*ra p̄i p̄iūssie: p̄i-
 q; cōpar vnice: cū spū paclito: re-
 gnās p̄ omē se. *An.* Laus ⁊ p̄bēnī
 glia deo patri ⁊ filio sancto simul para-
 clito in scla scloz. *Ps.* Legē pone.
Ps. Admor. *Ps.* Bonitatez.
Deus cha. *Ad etiā cap.*
 ritas ē ⁊ q̄ manet i cha-
 ritate i deo manet ⁊ de-
 us in eo. *R.* Inclina cor meū deus
 In testimonia tua. *v.* Auerte oculos
 meos ne videant vanitatē: in via tua
 viuifica me: In testi. Glia. Inclina. *v.*
 Adiutor meus esto dn̄e: ne derelinqs
 me. *R.* Neq; despicias me de⁹ sa. me⁹
Rector po. *Ad vi. hym.*
 iens verax deus: q̄ tem-
 peras rez vices: splēdo-
 re mane instruis: ⁊ ignib⁹ meri-
 diem. *E*xtingue flāmas litūz:
 aufer calozē noxiū: cōfer salutē
 corporz: veramq; pacē cordiū.
*P*resta pat̄ p̄iūssime. *An.* Glia
 laudis resonet in ore omniū patri ge-
 niteq; pli: spū sc̄to parit̄ resultet laude
 p̄bēni. *Ps.* Defecit. *Ps.* Quo-
 modo dilexi. *Ps.* Iniqs. *Cap.*
Gratia dn̄i n̄ri iesu xpi ⁊
 charitas dei: ⁊ cōmuni-
 catio sc̄tispūs sit semp
 cū oib⁹ vobis Amē. *R.* In etnū
 dn̄e: P̄rmanet v̄bū tuū. *v.* In celo
 ⁊ i scla sc̄lī v̄itas tua: P̄rmaet. Glia.
 In etnū. *v.* Bñs regit me ⁊ nihil mi-
 hi deerit. *R.* In loco pascue ibi me col-
 locauit. *Ad nonam hymnus.*

Rerum de⁹ tenax vigor:
 imotus in te pmanēs:
 lucis diurne tpa succes-
 sibus determinās. **L**argire cla-
 rū vespe q̄ vita nusq̄ decidat: s̄
 p̄miū mortis sacre pennis istet
 glia. **P**resta pat̄ p̄ssime. **Añ.**
 Ex quo oīa: p̄ quē oīa: in quo oīa: ipsi
 glia in sc̄la. **Ps.** Mirabilia. **Ps.**
 Clamavi. **Ps.** Prīcipes. **Cap.**
Ques sunt q̄ testimoniū
 dāt in celo: pat̄ verbū z
 spūssāct⁹: z hi tres vnū
 sūt. **R.** Clamavi in toto corde: Ex-
 audi me dñe. **V.** Justificatiōes tuas re-
 quirā. Exaudi. Glia. Clamavi. **V.** Ab
 occultis meis munda me dñe. **R.** Et
 ab alienis parce seruo tuo. **Predicti**
tres hym. ad tertiā. vi. z. ix. sē-
 per dicant: nisi i cena dñi: z de-
 inceptis vsq̄ ad dñicam in albis
 exclusiue: z nisi q̄ in hebda. pē-
 the. ad tertiā loco. **Nūc scē dici-**
tur: Veni creator z p̄ter q̄ i die
 aīaz. **Psalmi** vero semp dicant-
 tur. **Añ.** Glia tibi trinitas cōlis. ad
 p̄mā. z tres sup̄ posite ad tertiā
 sextā z nonā dicant oīb⁹ dñicis
 vsq̄ ad septuagesimā exclusiue
 qñ de dñica agif. **Tria** vero ca-
 pitula p̄cedētia ad iij. vi. et. ix.
 dicant in dñicis vsq̄ ad p̄mā
 dñicā q̄dragesime exclusiue qñ
 de dñica agif. respōsoria autē
 horaz dicant in dñicis vsq̄ ad
 septuagesimā exclusiue quādo
 de dñica agif. **V.** aut dicāt i do-
 minicis z feriis qñ de tpe agif
 vsq̄ ad p̄mā dñicā in q̄dragesi-
 ma exclusiue. **Ad vs.** añ. **Bixit**
 dñs domio meo sede a dextris meis.
Ps. Ip̄m. **Añ.** Fidelia omīa man-

data eius cōfirmata in sc̄lm sc̄li. **Ps.**
 Cōfitebor. **Añ.** In mandatis ei⁹
 volet nimis. **Ps.** Btūs vir. **Añ.**
 Si t nomē dñi benedictū in sc̄la. **Ps.**
 Laudate pueri. **Añ.** Mos qui vis
 uimus benedicim⁹ dño. **Ps.** In ex-
 itu isrl. **Capitulū.**

Domin⁹ dirigat corda z
 corpora nostra in cha-
 ritate dei z patiētia xp̄i
 Ucis creator. **Hymn⁹.**
Loptime: lucem diez p̄fe-
 res: p̄mordijs lucis no-
 ue: mūdi parans originē. **Q**ui
 mane iunc tū vesperi: diē voca-
 ri p̄cipis: tetruz chaos illabif:
 audi p̄ces cū fletib⁹. **R**emens
 grauata crimie vite sit exul mu-
 nere dū nil phēne cogitat: sese-
 qz culpis illigat. **C**eloz pulset
 intimū vitale tollat p̄miū: vite-
 mus omne noxiū purgem⁹ om-
 ne pessimū. **P**resta pater p̄ssī-
 me. **V.** Dirigat domine oratio mea.
R. Sicut incensū in cōspectū tuo. **Ad**
magt. añ. Deficiēte vino iussit iesus
 impleri hydrias aqua: que in vinū cō-
 uersa est alla. **Predicti psalmi di-**
cant omnib⁹ dñicis in vs. quā-
 do de simplici dñica agif. **Añe.**
 vero sup̄ ps. dicantur in domi-
 nicis vsq̄ ad dñicā in ramis ex-
 clusiue qñ de dñica agif. **Cap.**
Dominus dirigat. dicatur om-
 nibus dñicis in secundis vs. z p̄
 ferias qñ de tpe agif vsq̄ ad di-
 em cinerū exclusiue z in dñica.
De⁹ omnium z deinceps vsq̄ ad
aduentū. **Hym.** Lucis creator:
 z versicul⁹: **B**irigatur dicāt om-
 nibus dñicis diebus in secundis
 vesperis z p̄ ferias quādo de tē

pore agit vsq; ad vespas sabba
 ti ante primā dominicā quadra
 gesime exclusiue. *Dicatur etiā
 in dñica. Deus omnium: et dein
 ceps vsq; ad aduentū exclusiue
 omnib; dñicis in secundis vesp
 ris et per ferias quādo de tēpo
 reagit. Feria. ij. ad matu. in
 uitato. Venite exultem; dñō. quo
 dicto sequit; Jubilem; et. In noc
 turno añ. Dñs defensor vite mee.
 Ps. Dñs illu. An. Adorate dñm
 in aula scā eius. Ps. Afferte. An.
 In tua iusticia libera me domie. Ps.
 In te dñe. An. Rectos decet col
 laudatio. Ps. Exultate. An. Ex
 pugna impugnātes me. Ps. Judi
 ca dñe. An. Reuela dñō viā tuā.
 Ps. Noli emulari. V. Dñe i celo
 misericordia tua. R. Et veritas tua vs
 q; ad nubes. *Lectiōes feriales q̄
 sequit; vñ a. ij. cap. vsq; ad eplaz
 ad choroynthios p̄mā ad libitū.
 Una feria Lectio. i. Ro. ij. cap.**

Excusabilis es o ho
 mo om̄is q̄ iudicas. In
 quo em̄ iudicas alteruz
 teipm̄ p̄demnas. Eadem enim
 agis que iudicas. Scimus enī
 qm̄ iudiciū dei ē scdm̄ veritatē i
 eos qui talia agunt. *L. Lec. ij.*

Cristimas aut hoc o ho
 mo qui iudicas eos qui
 talia agūt et facis ea. qz
 tu effugies iudiciū dei an diuiti
 as bonitatis eius et paciētie et
 longanimitatis p̄tenis? Igno
 ras qm̄ benignitas dei ad peni
 tentiā te adducit. *Tu. Lec. iij.*

Secundū duritiā aut tu
 am et cor impenitēs the
 saurizas tibi iram in die

ire et reuelatiōis iusti iudiciū dei
 qui reddet vnicuiq; scdm̄ opera
 sua. *Tu. Alia feria Lectio. i.*

His quidē qui scdm̄ pati
 entia boni opis gliaz et
 honorē et icorruptionē
 querētib; vitā eternā: his aut q̄
 sunt ex cōtētiōe et qui nō acq̄ie
 scūt veritati credūt autē iniqui
 tati ira et indignatio tribulatio
 et angustia: in omnē aīam homi
 nis operantis malū iudei p̄mū
 et greci. *Tu. Lectio secunda*

Gloria autē et honor et
 pax omni opanti bonū
 iudeo primū et greco.
 Nō ē em̄ p̄sonarū acceptio apd̄
 deū: quicūq; enī sine lege pecca
 uerūt sine lege peribūt: et quicū
 q; in lege peccauerūt p̄ legē iu
 dicabunt. Nō em̄ auditores le
 gis iusti sūt apud deū sed facto
 res legis iustificabunt. *Tu au.*

Omnē enī gētes *Lec. iij.*
 qui legē nō habēt natu
 raliter ea q̄ legis sūt fa
 ciunt eiusmodi legē non haben
 tes ipsi sibi sunt lex: qui ostēdūt
 opus legis scriptū in cordibus
 suis testimoniū illis reddēte cō
 scientia ipsoz et inter se inuicez
 cogitationū accusantiū aut eti
 am defendētū in die cū iudica
 bit deus occulta hominū scdm̄
 euangeliū meū p̄ iesū xpm̄. *Tu.*

R. Quā magna multitudo dulcedi
 nis tue dñe: Quā abscondisti timētib;
 te. *V.* Perfecisti eis q̄ sperāt in te i cō
 spectū filioz hoīm. Quā absco. *R.* Be
 nedicā dñm in om̄i tpe: Sēp laus eius
 i ore meo. *V.* In dñō laudabī aīa mea
 audiāt māsueti et letent. Sēper laus.

R. Belectare i dño: Et dabit tibi petitiones cordis tui. **V.** Spera in dño et fac bonitatem et inhabita terram et pasce ris in diuitijs eius. Et dabit. **Gloria.** Et dabit. **V.** Fiat misericordia tua domine super nos. **R.** Quemadmodum sperauimus in te. **In laud. añ.** Audire me dei deus. **Ps.** Ipsum. **Añ.** Intellige clamorem meum dñe. **Ps.** Verba mea auribus. **Añ.** Deus deus meus ad te de luce vigilo. **Ps.** Ipsum. **Añ.** Conuersus est furor tuus domine et consolatus es me. **Ps.** Confitebor. **Añ.** Laudate dñm de celis. **Ps.** Ipsum. **Capitulum.**

Nox precessit dies autem appropinquauit: abijcimus ergo opera tenebrarum: et induamur arma lucis sic ut in die honeste ambulemus. **V.** In matutinis dñe meditabor in te. **R.** Quia fuisti adiutor meus. **Ad benedictus añ.** Benedictus deus israel. **Dicta. añ. subiungat.** Kyrieley son xpeel. Kyrieel. Pater noster. Et ne nos. Bñs vobiscum. **Beinde oratio** Hoc modo dicant preces ad tertiam sextam et nonam et ad vespas quando sunt prostrationes nisi in parascene et sabbato pasche. **Ad primam añ.** Beatus exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei.

Dacem et veri. **Capitulum.** Pacem diligite ait dominus omnipotens. **Oratio.** Domine deus omnipotens qui nos ad principium huius diei peruenire fecisti: tua nos salua virtute ut in hac die ad nullum declinemus peccatum: sed semper ad tuam iusticiam faciedam nostra precedant eloquia dirigant cogitationes et opera.

Per. Cetera ut supra in prima dominica enotatum. **Capitulum.** Pacem: et oratio Domine deus dicant omnibus diebus profectis ad primam nisi in parascene et in sabbato sancto. **Ad tertiam añ.** Beduc me domine in semitam matorum tuorum. **Capitulum.**

Sana me domine et sana bonum: saluum me fac et saluum ero: quoniam laus mea tu es. **R.** Sana animam meam: Quia peccaui tibi. **V.** Ego dixi domine miserere mei: Quia peccaui tibi. **Gloria pa.** Sana animam. **V.** Adiutor meus. **Ad sextam añ.** Adiuua me et saluum ero domine. **Capitulum.**

Alter alterius onera portate: et sic adimplebitur legem christi. **R.** Benedicam dominum: In omni tempore. **V.** Semper laus eius in ore meo: In omni gloria. Benedicam. **V.** Dominus regit me. **Ad ix. añ.** Aspice in me domine et miserere mei. **Capitulum.**

Eapti estis precio magno glorificate et portate deum in corpore vestro. **R.** Redime me dñe: Et miserere mei. **V.** Pes enim meus stetit in via recta in ecclesijs benedicam te dñe. Et mi. **Gloria.** Redime. **V.** Ab occultis meis munda me dñe. **Ad vs. añ.** Inclinauit dominus aurem suam mihi. **Ps.** Dilexi. **Añ.** Credidi propter quod locutus sum. **Ps.** Ipsum. **Añ.** Laudate dominum omnes gentes. **Ps.** Ipsum. **Añ.** Clamaui et exaudiuit me. **Ps.** Ad dominum. **Añ.** Auxilium meum a domino. **Ps.** Leuaui. **Ad mag. añ.** Magnificat anima mea dominum. **Feria iij. iuita.** Jubilemus deo salutaris nostro.

In noctur. añ. Ut nō delinquaz in lingua mea. **Ps.** Dixi custodiam. **Añ.** Sana domine animā meā qz peccavi tibi. **Ps.** Beatus q̄ itelligit. **Añ.** Eructavit cor meū verbū bonū. **Ps.** Deus aurib⁹. **Añ.** Adiutor in tribulationibus. **Ps.** Deus noster. **Añ.** Auribus percipite q̄ habitatis orbem. **Ps.** Magnus dominus. **Añ.** Deus deoz dominus locutus est. **Ps.** Ipsum. **v.** Immola deo sacrificiū laudis. **R.** Et redde. **R.** Auribus percipe dñe lachrymas meas ne sileas a me remitte mibi: Quoniā incola ego sum apud te ⁊ peregrinus. **v.** Dixi custodias vias meas vt nō delinquam i lingua mea: Quoniā. **R.** Statuit dominus supra petrā pedes meos ⁊ direxit gressus meos de⁹ meus: Et imisit in os meū canticū novum. **v.** Expectans expectavi dominum ⁊ respexit me. Et imisit. **R.** Ego dixi domine miserere mei. Sana animam meā quia peccavi tibi. **v.** Domine ne in ira tua arguas me: neq; in furore tuo corripas me. Sana. Gloria. Sana. **In laud. añ.** Secundū magnam misericordiam tuā miserere mei de⁹. **Ps.** Miserere mei. **Añ.** Salutare vultus mei ⁊ deus meus. **Ps.** Iudica me deus. **Añ.** Ad te de luce vigilo deus. **Ps.** Deus deus. **Añ.** Lunctis diebus vite nostre saluos nos fac domine. **Ps.** Ego dixi. **Añ.** Omnes angeli eius laudate dominū de celis. **Ps.** Laudate dominum. **Ad benedictus añ.** Erexerit domin⁹ nobis cornu salutis in domo dauid pueri sui. **Ad vespas añ.** In domum domini lerantes ibimus. **Ps.** Letatus. **Añ.** Qui habitas i celis miserere nobis. **Ps.** Ad te le-

uavi. **Añ.** Adiutoriū nostrū in nomine domini. **Ps.** Nisi quia. **Añ.** Benefac domine bonis ⁊ rectis corde. **Ps.** Qui confidunt. **Añ.** Facti sumus sicut consolati. **Ps.** In cōuertēdo. **Ad magt. añ.** Exultavit spiritus meus in deo salutari meo. **Feria quarta inuitato.** In manu tua domine omnes fines terre. **In noctur. añ.** Auertit domin⁹ captiuitatē plebis sue. **Ps.** Dixit insipiens. **Añ.** Quoniā in te cōfidit anima mea. **Ps.** Miserere mei de⁹ qm̄ conculcauit. **Ps.** Miserere mei deus miserere mei. **Añ.** Iuste iudicate filiū hominū. **Ps.** Si vere utiq; **Añ.** Ba nobis domine auxilium de tribulatione. **Ps.** Deus repulisti. **Añ.** A timore inimici eripe domine animā meā. **Ps.** Nonne deo. **Añ.** In ecclesijs benedicite domino. **Ps.** Iubilate. **j. v.** Deus vitā meam annūciaui tibi. **R.** Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. **R.** Ne perdidideris me domine cum iniquitatibus meis: Neq; in finem iratus reserues mala mea. **v.** Miserere mei deus miserere mei: quoniam in te p̄fidit anima mea. Neq; **R.** Paratū cor meū deus paratū cor meū: Cantabo ⁊ psallam dicā dño. **v.** Exurge gloria mea exurge psalteriū ⁊ cythara exurgā diluculo: Cantabo. **R.** Adiutor meus tibi psallam: quia deus susceptor me⁹ es: Deus meus misericordia mea. **v.** Eripe me de inimicis meis de⁹ meus: ⁊ ab insurgētib⁹ in libera me. Deus. Gloria. Deus. **In laudib⁹ añ.** Amplius laua me domine ab iniusticia mea. **Ps.** Misere. **Añ.** Te decet hymn⁹ de⁹ in syō. **Ps.** Ipsum. **Añ.** Labia mea laudabunt te in vita

mea deus meus. **Ps.** Deus deus. **An.** Dominus indicabit fines terre. **Ps.** Exultavit. **An.** Celi celorum laudate deum. **Ps.** Laudate. **Ad bñd an.** Salutem ex inimicis nostris: et de manu omnium qui nos oderunt libera nos domine. **Ad vespas an.** Beatus vir qui implevit desiderium suum. **Ps.** Nisi dominus. **An.** Beati omnes qui timet dominum. **Ps.** Ipsi. **An.** Benediximus vobis in nomine domini. **Ps.** Sepe expugna. **An.** De profundis clamaui ad te domine. **Ps.** Ipsi. **An.** Speret israel in domino. **Ps.** Domine non est exaltatum. **Ad magt. an.** Respexisti humilitatem meam domine deus meus. **Feria v. inuitato.** Adoremus dominum: Quoniam ipse fecit nos. **In noct. an.** Domine deus in adiutorium meum intende. **Ps.** Saluum me fac. **An.** Esto mihi domine in deum protectorem. **Ps.** In te domine. **An.** Liberasti virginem hereditatis tue. **Ps.** Quam bonum. **An.** In israel magnum nomen eius. **Ps.** Confitebimur. **An.** Tu es deus qui facis mirabilia. **Ps.** Voce mea. **An.** Propitius esto peccatis nostris domine. **Ps.** Beatus venerunt. **V.** Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi. **R.** Et anima mea quam redemisti. **R.** Deus in te speraui domine non confundar in eternum: in tua iusticia libera me et eripe me. **V.** Esto mihi in deum protectorem et in locum munitum: ut saluum me facias. Libera. **R.** Repleatur os meum laude: ut hymnus dicam glorie tue tota die magnificentie tue noli me proijcere in tempore senectutis cum defecerit virtus mea: Deus ne derelinquas me. **V.** Deus ne elongeris a me: deus in auxilium meum respice. **Beatus.** **R.** Gaudebunt labia mea dum cantauero tibi: Et anima mea quam redemisti

domine. **V.** Sed et lingua mea meditabitur iusticia tua: tota die laudem tuam. Et anima. Gloria. Et anima. **In laudibus an.** Tibi soli peccaui domine miserere mei. **Ps.** Miserere. **An.** Domine refugium factus es nobis. **Ps.** Ipsi. **An.** In matutinis domine meditabor in te. **Ps.** Deus deus. **An.** In eternum dominus regnabit et ultra. **Ps.** Cantemus. **An.** In sanctis eius laudate deum. **Ps.** Laudate. **Ad benedict. an.** In sanctitate seruamus domino et liberabit nos ab inimicis nostris. **Ad vespas an.** Et omnis mansuetudinis eius. **Ps.** Ademento. **An.** Ecce quod bonum et quod iocundum. **Ps.** Ipsi. **An.** Omnia quaecumque voluit dominus fecit. **Ps.** Laudate nomen domini. **An.** Quoniam in eternum misericordia eius. **Ps.** Confitemini. **An.** Hymnus cantate nobis de canticis syon. **Ps.** Super flumina. **Ad magnificat an.** Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltauit humiles christi confitentes. **Feria sexta inuitatorium.** Dominum qui fecit nos venite adoremus. **In nocturno an.** Exultate deo adiutori nostro. **Ps.** Ipsi. **An.** Benedixisti domine terram tuam. **Ps.** Ipsi. Gloria. **An.** Fundamenta eius in montibus sanctis. **Ps.** Ipsi. **An.** Benedictus dominus in eternum. **Ps.** Misericordias. **An.** Cantate domino et benedicite nomini eius. **Ps.** Ipsi. **V.** Beatus homo quem tu erudieris domine. **R.** Et de lege. **R.** Confitebor tibi domine in toto corde meo et honorificabo nomen tuum in eternum. Quia misericordia tua domine magna est super me. **V.** Et eripuisti animam meam ex inferno inferiori. Quia.

R. Misericordia tua dñe magna ē sup
me: Et liberaſti animā meā ex inferno
inferiori. **V.** Deus iniqui inſurrexerūt
in me ⁊ fortes queſierunt animā meā.
Et libe **R.** Factus eſt mihi dñs reſuſ
gitum et deus meus: In auxilium ſpei
mee. **V.** Be⁹ ultionū dñs: deus ultio
num libere egit. In auxi. Gloria. In au.
In laud. añ. Spiritu pñcipali cōfir
ma cor meū deus. **Pſ.** Miſerere.
Añ. In veritate tua exaudi me dñe.
Pſ. Domine exaudi. **Añ.** Illu
mina dñe vultū tuū ſuper nos. **Pſ.**
Deus deus. **Añ.** Dñe audiui au
ditū tuum ⁊ timui. **Pſ.** Ipſū. **Añ.**
In tympano ⁊ choro in cordis ⁊ orga
no laudate dñm. **Ad bñd. añ.** Per
viſcera miſericordie dei noſtri in quib⁹
bus viſitauit nos oriens ex alto. **Ad
vſ. añ.** In conſpectu angeloz pſallā
tibi deus meus. **Pſ.** Conſitebor
Añ. Domine pbaſti me ⁊ cognouiſti
me. **Pſ.** Ipſū. **Añ.** A viro iniquo
libera me domine. **Pſ.** Eripe me d.
Añ. Domine clamaui ad te ⁊ exaudi
me. **Pſ.** Ipſum. **Añ.** Portio mea
domine ſit in ſcra viuentiū. **Pſ.** Vo
ce mea. **Ad magt añ.** Suſcepit de
us iſrael puerū ſuū ſicut locut⁹ ē abra
ham et ſemini eius: ⁊ exaltauit humi
les vſq; in ſclm. **Sabbato inuita.**
Dominū deum noſtrū: Venite ado
remus. **In noctur. añ.** Quia mira
bilis fecit dominus. **Pſ.** Cātate. **ij**
Añ. Jubilate deo omnis terra. **Pſ.**
Ipſum. **Añ.** Clamor meus ad te ve
niat deus. **Pſ.** Domine exaudi. **i.**
Añ. Bñdic aīa mea dño. **Pſ.** Ipſm
Añ. Viſita nos domine i ſalutari tuo.
Pſ. Conſitemini. **ij.** **Añ.** Conſi
tebor domino nimis in ore meo. **Pſ.**
Paratū cor. **V.** Domine exaudi ora

tionē meā. **R.** Et clamor me⁹. **R.** Mi
ſericordiam ⁊ iudiciū cantabo tibi do
mine: Pſallāet intelligā in via imma
culata quando venies ad me. **V.** Per
ambulabaz in innocētia cordis mei in
medio domus mee. Pſallam. **R.** Do
mine exaudi orationē meam: ⁊ clamor
me⁹ ad te pueniat: Quia non ſpernis
deus preces pauper. **V.** Be pſundis
clamaui ad te dñe dñe exaudi vocē me
am. Quia. **R.** Veloci⁹ exaudi me do
mine: Quia defecerūt ſicut fumus di
es mei. **V.** Dies mei ſicut vmbra decli
nauerunt ⁊ ego ſicut ſenū arui. Quia.
Gloria. Dies. **In laud. añ.** Benigne
fac i bona volūtate tua dñe. **Pſ.** Mi
ſerere. **Añ.** Bonum eſt cōfiteri do
mino. **Pſ.** Ipſum. **Añ.** Metuant
dominū omnes ſines terre. **Pſ.** De
us deus. **Añ.** Et in ſeruis ſuis dñs
miſerebitur. **Pſ.** Audite celi. **Añ**
In cymbaliſ benesonantib⁹ laudate
deum. **Pſ.** Lauda. **Ad bñd. añ.**
In viam pacis dirige nos domine.

Sciendū ē qd ordo pcedētis
hebdomade de inuitato. anti
phonis pſalmis ⁊ canticis capi
tulis verſiculis ⁊ horaz reſpo
ſorijſ ita ſeruand⁹ eſt quādo de
ſerā agitur: videlicet inuitato
ria dicant⁹ ab octa epiphanie vſ
q; ad dominicā in paſſiōe capla
vſq; ad feriā quartā in capite ie
iunij excluſiue. verſiculi ⁊ reſpō
ſoria ad horas vſq; ad domini
cā pñmā quadrageſime. Singu
la pdictoz quatuor a **Be⁹ om**
nium vſq; ad aduentū. Itē añe.
laud. vſq; ad ramos palmarū ⁊
a **Deus omnium vſq; ad feriā in**
qua incipiunt añe laud. notate
ante vigiliā natalis domini ex

clusiue. Itē psal. ⁊ cātica laud. usq; ad hebdomadā pasche exclusiue. ⁊ a Be^o omniū usq; ad vigiliā natalis. Itē aīe. ⁊ psal. mi ad vespe. usq; ad cenā domini exclusiue. ⁊ a Deus omnium usq; ad vigiliā natalis dñi. Itē aīe ad benedict^o ⁊ ad magt. dicuntur usq; ad septuagesimā: et a Deus omniū usq; ad aduētū.

Bñica. ij. post octa. epiphāie

Omnipotēs sem. *Ozo.*
piterne deus infirmitatem nostrā ppitius respice: atq; ad ptegedū nos dexteram tue maiestatis extēde.
Per. d. Ad matut. Lectio pma. pma corinth. pmo capitulo.

Paulus vocat^o apostolus iesu xpi: per voluntatem dei et sosthenes frater ecclesie dei que est corinthi: sanctificatis in xpo iesu: vocatis sanctis cū omnib⁹ q̄ inuocāt nomē dñi nostri iesu xpi ī omni loco ipoz et nostro. Gratia vobis et pax a deo patre nostro et domino iesu xpo. *Lec. ij.*

Gratias ago deo meo sēper p vob in gratia dei que data ē vobis ī christo iesu: quia in omnibus diuites facti estis in illo ī omni verbo et in omni scientia sicut testimoniū christi confirmatū est in vobis ita vt nihil vobis desit in vlla gratia expectantib⁹ reuelationē domini nostri iesu christi qui et cōfirmabit vos usq; in finem sine crimine in diem aduētus dñi nostri iesu xpi. *Lec. iij.*

Fidelis autē deus p quē vocati estis in societate filij eius iesu christi dñi nri. Obsecro autē vos fratres per nomen dñi nostri iesu christi: vt idipsū dicatis omēs ⁊ nō sint in vobis scismata. Sitis autem pfecti in eodē sensu ⁊ in eadem scientia. *Lectio quarta.*

Significatū est em̄ mihi fratres mei de vobis ab his qui sunt cloes: quia ptētiōes sunt inter vos. Hoc autē dico: qd vnusq; vestrum dicit: Ego quidē suz pauli: ego aut apollo: ego vō cephe: ego autē xpi. Diuisus est xps: Nunquid paulus crucifixus est pro vobis: aut in nomē pauli baptizati estis? *Lectio quinta.*

Gratias ago dō meo qd neminē vestrū baptizauī nisi crispū ⁊ gaiū: ne quis dicat qd in nomine meo baptizati estis. Baptizauī autem ⁊ stephane domū. Eterum nescio si quem alium baptizauerim. Non em̄ misit me xps baptizare: sed euāgelizare. Nō in sapientia verbi: vt non euacuetur crux christi. *Lectio sexta.*

Verbū em̄ crucis peunib⁹ quidē stulticia est: his aut qui salui fiūt id est nobis: virtus dei est. Scriptum est em̄: Per dā sapiētā sapientiū: ⁊ prudentiā prudentiū reprobabo. Ubi sapiens: Ubi scriba: Ubi conquisitor huius seculi: Nōne stultā fecit de^o sapientiam huius mundi?

Scdm mattheū viij. capitulo.

En illo tempore: Cū de-
scendisset iesus de mon-
te: secute sunt eum turbe
multe. Et ecce leprosus veniens
adorabat eū dicens: Dñe si vis
potes me mundare. Et reliqua.

Sermelia Origenis. Lectio viij.

Descende in monte dñō:
discipuli venerūt ad eū
sicut alacres: sicut do-
mestici: sicut proximi: sicut ami-
ci vñ fratres. Ideo ⁊ domin⁹ ait
ad illos: Vos estis sal terre: vos
estis lux mūdi. Nūc vero descē-
dente eo de monte: turbe secute
sunt eū que in mōtē ascēdere nō
potuerūt: vt pigri populi: vt ne-
gligentes: vt imperfecti. *Lec. viij*

Et filij israel pmitus
in montem ascēdere nō
valuerūt: ad obuiandū
deo p̄gere nō potuerūt ppter su-
am irreligiositatē ⁊ impietatē:
sed solus moyses ascēdit: ⁊ pau-
ci cū eo seniorū israel. Ita ⁊ cū
dñō discipuli soli ī mōtē ascēde-
rūt: ⁊ tardiores deorsū steterūt.

Descēdente *Lectio. ix.*
nūc dñō: hoc ē inclinā-
te se ad infirmitatē ⁊ im-
potentiā ceterorū: misertoq; im-
perfectiōi eorū: vel infirmita-
ti: secute sunt eū turbe mltē: ali-
quanti propter charitatem: ali-
quanti propter doctrinam: ali-
quanti propter admirationem
⁊ curationē. Et ecce homo le-
prosus vn⁹ ex illis: qui leuamen
desiderabāt. Ecce leprosus ve-
niens adorabat eū dicens: Do-
mine si vis potes me mundare.

Ad benedictus añ. Cum autē de-

scendisset iesus de mōte: ecce leprosus
veniens adorabat eum dicens: dñe si
vis potes me mundare: ⁊ extendens
manū tetigit eū dicens volo: mundare

Ad magt añ. Domine si vis potes
me mundare: ⁊ ait iesus volo: munda-

re. *Lectioes feriales sequen-
tes vel a. ij. capitulo vsq; ad epi-
stolam ad galathas ad libitū.*

Una feria Lec. pma. j. cor. ij. c.

Sapientia ⁊ loqmur inter
perfectos. Sapientiam
vero nō huius seculi ne-
q; principū huius seculi qui de-
struunt sed loquimur dei sapiē-
tiam in mysterio: que abscondita
ē: quā p̄destinavit deus ante se-
cula in gloriā vestrā quā nemo
p̄ncipū huius seculi cognouit.

Tu autē. Lectio secunda.

Si em cognouissent nūq;
dñm glorie crucifixisset
sicut scriptū ē: q; oculus
nō vidit nec auris audiuit nec ī
cor hominis ascēdit que p̄para-
uit de⁹ his qui diligūt illū. Ho-
bis autē reuelauit deus per spiri-
tum suum. Spiritus em omnia
scrutatur etiā p̄funda dei. *Tu.*

Quis enim *Lectio. iij.*
scit hominū que sūt ho-
minis nisi spiritus ho-
minis qui in ip̄o est. Ita ⁊ q̄ dei
sunt nemo cognouit nisi spirit⁹
dei. Hos autē nō spiritū huius
seculi accepimus sed spiritū qui
ex deo est: vt sciamus que a deo
donata sunt nobis que ⁊ loqui-
mur nō in doctis humane sapiē-
tie vñ sed in doctrina spūs spi-
ritualib⁹ spūalia cōparātes. *L.*

Alia feria Lectio prima.

Naturalis aut homo nō
percipit ea q̄ sūt spūs dei.
Stulticia enim est illi ⁊
nō potest intelligere quia spiri-
tualit̄ examinā. Spūalis aut
iudicat omnia ⁊ ip̄e a nemine iu-
dicat. Quis em̄ cognouit sen-
sus dñi aut q̄s iſtruxit eū? Nos
aut sensū christi habem⁹. Tu.

Lectio. ij. p̄ma corinth. ij. cap.

Ego fratres nō potui
vobis loq̄ quasi spirita-
libus sed quasi carnali-
bus. Tāq̄ paruulis in xp̄o: lac
vobis potu dedi nō escā. Mōdū
em̄ poteratis sed nec dū quidez
potestis. Adhuc enīz carnales
estis. Tu aut. *Lectio. iij.*

Quam em̄ sit inter vos ze-
lus ⁊ contētio nōne car-
nales est? ⁊ scdm̄ homi-
uē ambulatis? Cū em̄ q̄s dicit
ego quidē sū pauli. ali⁹ aut. ego
sū appollo. Mōne homīes estis
Quid igit̄ ē appollo? Quid ve-
ro paulus? ministri eius cui cre-
didistis ⁊ vnicuiq̄ sicut dñs de-
dit. Tu. *Alia feria Lectio p̄ma.*

Ego plantauī. appollo ri-
gauit. Sed deus incre-
mentū dedit. Itaq̄ ne-
q̄ qui plātat est aliq̄d neq̄ q̄ ri-
gat. sed q̄ incrementū dat deus.
Qui plantat aut et q̄ rigat vnū
sunt. Tu autē. *Lectio secūda.*

Usq̄sq̄ aut p̄riā mer-
cedē accipiet scdm̄ suūz
labore. Bei enī sumus
adiutores. dei agricultura estis
di edificatio est scdm̄ grāz q̄ da-
ta ē mihi vt sapiēs architect⁹ sū-
dām̄tū posui ali⁹ at supēdificat.

Usq̄sq̄ *Lectio. iij.*
autē videat quomodo
supēdificet. Fundamē-
tū em̄ aliū nemo pōt ponere p̄-
ter id qd̄ positū est quod est chri-
stus iesus. T. *Dñica. iij. Q̄to*

Opus q̄ nos ī tātis
piculis cōstitutos
p̄ hūana scis fragi-
litate nō posse sub-
sistere: da nobis sa-
lutē mentis ⁊ corporis: vt ea que
p̄ p̄ctis nr̄is patimur: te adiu-
uante vincam⁹. Per. *Lec. j.*

Aulus *Galath. j. cap.*
apostolus nō ab homi-
nib⁹ neq̄ p̄ hominez: s̄
p̄ iesū xp̄m ⁊ deū patrē q̄ suscita-
uit eū a mortuis ⁊ q̄ mecū sunt
omnes fratres: ecclie galathie:
Gratia vobis ⁊ pax a dō patre
nr̄o ⁊ dño iesu xp̄o: qui dedit se-
metip̄m p̄ p̄cti sn̄ris: vt eripet
nos de p̄nti sc̄lo nequā: scdm̄ vo-
lūtātē dei ⁊ patris nr̄i cui ē glo-
ria in sc̄la sc̄loz Amē. *Lec. ij.*

Oro q̄ sicut cito trāf-
ferimini ab eo qui vos
vocauit in gratiā xp̄i: ī
aliud euāgeliū qd̄ non est aliud
nisi sunt aliq̄ q̄ vos p̄turbāt: et
volūt cōuētere euāgeliū xp̄i.

Ed licet nos *Lec. iij.*
aut angel⁹ de celo euā-
gelizet vob̄ p̄ter q̄ qd̄
euāgelizauim⁹ vob̄: anathema
sit. Sicut p̄dixi ⁊ nūc itēz dico:
Si quis vobis euāgelizauerit
p̄ter id qd̄ accepistis anathema
sit. Mōdo em̄ hoīb⁹ suadeo: an-
deo: An quero hoīb⁹ placere
si adhuc hoīb⁹ placere xp̄i suus

nō essem.

Lectio quarta.

Nō enim vobis facio fratres euāgelium quod euāgelizatum est a me: quia nō est scdm hominem. Neq; em̄ ego ab homine accepi illud: neq; didici: sed p̄ reuelationem iesu xpi. Audistis em̄ p̄uersationē meā aliquā in iudaismo: qm̄ supra modū p̄sequar ecclia dei et expugnabā illā: et p̄ficiēbā in iudaismo supra multos coetaneos meos in genere meo: abundantius emulatores existēs patrum meorum traditionū. **Lec. v.**

Quam autē cōplacuit ei q̄ me segregauit ex vtero matris mee: et vocauit me p̄ gratiā suā: ut reuelaret filiū suū in me: ut euāgelizārē illū in gentibus: cōtinuo nō acq̄ui carni et sanguini: nec veni hierosolymā ad antecessores meos apostolos: sed abij in arabia: et iterū reuersus sū damascū. **Lec. vi.**

Dixit post ānos tres veni hierosolymā videre petrū: et mansi apud eum diebus quindecim. Alius autē ap̄loz vidi neminē: nisi iacobū fratrem dñi. Que autē scribo vobis ecce corā dō: quia nō mētiar. Beinde veni in p̄tes syrie et cilitie. Erā autē ignot⁹ facie ecclesijs iudee q̄ erāt in xpo. Tantū autē auditū habebāt: qm̄ q̄ p̄sequebat⁹ nos aliquā: nūc euāgelizat fides quā aliquā expugnabat: et in me clarificabāt deū. **Scdm matth.**

E illo tpe: Ascēdēte iesu in nauiculā: secuti sūt eum discipuli ei⁹.

Et ecce mot⁹ magn⁹ fact⁹ est in mari: ita ut nauicula op̄iret fluctibus. Et rel.

Omelia origenis

E Agrediēte dō. **Lec. vii.** mino in nauiculā secuti sunt eū discipuli ei⁹: non imbecilles: sed firmi et stabiles in fide: māsueti et p̄i: sp̄nētes mūdū: nō duplici corde sed simplici. Hi ergo secuti sūt eū: non tātū gressus ei⁹ sequētes: s̄ magis scitātē comitātes et iusticiā eius p̄sectātes. **Lectio viii.**

E Ecce tēpestas magna facta est in mari: ita ut nauicula operiret fluctibus. Cū em̄ mltā magna et mirāda ostēdisset in terra: transiit ad mare: ut et ibidē adhuc excellentiora opa demonstraret: quatenus terre marisq; dñm se esse cūctis ostēderet. **Lectio. ix.**

E Aggressus ergo nauiculam: fecit turbare mare: cōmouit vētos concitauit fluct⁹. Cur hoc? Ideo ut discipulos mitteret ī timorē et suū auxiliū postularēt: suāq; potētiam rogātib⁹ manifestaret. Illa tēpestas nō ex se se oborta ē: sed potestati paruit imperātis: ei⁹ q̄ educit vētos de thesauris suis: q̄ terminū mari arenā cōstituit. **Ad bñ. añ.**

Ascēdēte iesu ī nauiculā ecce mot⁹ magn⁹ fact⁹ ē in mari et suscitauerūt eū discipuli ei⁹ dicētes: dñe salua nos perim⁹.

Ad magt añ. Bñe salua nos perim⁹: impera et fac deus trāquillitatē. **Lectiōes feriales sequētes vel a tertio capitulo vsq; ad eplā ad thessalōnenses ad libitum. Una feria**

Lec. p̄ma. Galat̄h. ij. capitulo.

Dum vēisset petr⁹ āthio
chiā in faciē ei restiti q̄a
rephensibilis erat. Pri
us em̄ q̄ venirēt quidā a iaco
bo cū gētib⁹ edebat. Cū aut̄ ve
nissent subtrahēbat ⁊ segrega
bat se timēs eos q̄ ex circūciōe
erāt. Et simulatiōi ei⁹ cōfēserūt
ceteri iudei: ita vt et barnabas
ducere ab eis illā simulatiōē.
Tu autem. **Lectio secunda.**

Sed cū vidissem q̄ nō re
cte ambularēt ad veri
tatem euangelij dixi ce
phe corā omnib⁹ si tu cū iudeis
sis gentiliū viuis ⁊ non iudaice
quomodo gentes cogis iudaiz
zare? Hos natura iudei ⁊ nō ex
gentib⁹ peccatores. **T. Lec. iij.**

Scientes aut̄ q̄ nō iusti
ficatur homo ex operi
bus legis nisi p̄ fidē ie
su christi ⁊ nos ī christo iesu cre
dim⁹ vt iustificemur ex fide chri
sti ⁊ non ex operibus legis p̄p̄
q̄d ex operib⁹ legis nō iustifica
bitur omnis caro. Q̄ si querē
tes iustificari in christo inuen
ti sumus et ipsi peccatores. Nū
quid christ⁹ peccati minister ē?
absit. Si em̄ q̄ destruxi hec iter
reedifico p̄uicatorē me cōsti
tuo. Tu autē. **Alia feria Lec. i.**

Ego em̄ p̄ legē legi mor
tuus sum vt deo viuam
christo p̄fixus sum cru
ci. Vīuo aut̄ iam non ego vīuit
vero in me christus. Q̄ autem
nūc vīuo in carne in fide vīuo fi
lij dei qui dilexit me et tradidit
semetipm̄ p̄ me. Nō abijcio gra

tiam dei. Si em̄ p̄ lege iusticia
ergo christus gratis mortuus
est. **Tu. Lec. ij. Galat̄h. iij. cap.**

O Insensati galathe: q̄s
vos fascinauit non obe
dire veritati ante quorū
oculos christus iesus p̄script⁹
ē ⁊ in vobis crucifix⁹. Hoc solū
a vobis discere volo ex operib⁹
legis spiritū accepistis an ex au
ditu fidei? Sic stulti estis vt cū
spiritu ceperitis nunc carne cō
sumamini. Tu autem domine.

Quanta passa est? **Lec. iij.**
sine causa si tñ sine cau
sa. Qui ergo tribuit vo
bis spiritū ⁊ operat⁹ virtutes in
vobis ex opib⁹ legis an ex audi
tu fidei? Sicut scriptū est abra
ham credidit deo et reputatū ē
ei ad iusticiā. Cognoscite ergo
quia qui ex fide sunt hī sunt filij
abrahe. **Tu. Alia feria Lec. i.**

Demonstans scriptura q̄
ex fide iustificat gentes.
deus. prenūciauit abra
he: quia benedicent⁹ ī te omnes
gentes. Igitur qui ex fide sunt
benedicentur cū fideli abrahā
Tu autem. **Lectio secunda.**

Quicūq̄ em̄ ex operibus
legis sunt. sub maledi
cto sunt. scriptū est enī
Maledict⁹ omnis qui nō p̄mā
serit in omnibus que scripta sūt
in libro legis vt faciat ea. **Tu.**

Quoniam aut̄ in **Lec. iij.**
lege nemo iustificatur
apud deū: manifestū est
quia iustus ex fide vīuit lex au
tem nō ex fide sed qui fecerit ea
vīuet in illis. **Domica. iij. Orō.**

Amiliam tuā quesum?
domine continua pieta-
te custodi: vt que in so-
la spe gratie celestis in itis: tua
semp. ptectione muniatur. Per.

Dulus et fil. *Lec. 1.*
uanus et timotheus
ecclesie thessaloni-
censiū in deo patre
et dño iesu christo
gratia vob et pax. Gratias agi-
mus deo semp. p omnib⁹ vobis
memoriā vestri facientes i ora-
tionibus nostris sine intermis-
sione: memores operis fidei ve-
stre et laboris charitatis et susti-
nētie spei dñi nostri iesu christi
ante deū et patrē nostrū. Scien-
tes fratres dilecti a deo electio-
nem vestrā: quia euāgeliū nr̄m
nō fuit apud vos in sermone tā-
tū sed in virtute et spiritusfacto.
et in plenitudine multa sicut sci-
tis quales fuerim⁹ in vobis p-
pter vos. *Lectio secunda.*

F vos imitatores nr̄i
facti estis et dominū ex-
cipiētes verbū in tribu-
latione multa cū gaudio spirit⁹
facti: ita vt facti sitis forma om-
nibus credentibus in macedo-
nia et achaia. A vobis enī dif-
fatus est sermo domini: non
solum in macedonia et i achaia
sed et in omni loco fides vestra
que ē ad deū pfecta est: ita vt nō
sit vobis necesse quicq; loqui.

Esi enī de vo- *Lec. iij.*
bis annūciant qualē in-
troitū habuim⁹ ad vos:
et quomodo cōuersi estis ad de-
um a simulachris seruire deo vi-

uo et vero: et expectare filiū eius
de celis: quē suscitauit a mortu-
is iesum: qui eripuit nos ab ira
ventura. *Lec. iij. pma thessalo-
nicenses secundo capitulo.*

Nam ipsi scitis fratres i-
troitus nostrū ad vos:
quia non ianis fuit sed
ante passi et cōtumelijs affecti si-
cut scitis in philippis: fiduciam
habuimus in deo nostro loqui
ad vos euāgeliū dei i multa sol-
licitudine. *Lectio quinta.*

Exhortatio em̄ nr̄a non
de errore neq; de imū-
dicia neq; in dolo: sed si-
cut pbatī sumus a deo: vt crede-
retur nobis euāgeliū ita loq-
mur non quasi hominib⁹ placē-
tes: sed deo qui pbat corda no-
stra. *Lectio sexta.*

Neq; enim aliquādo fui-
mus in sermone adula-
tionis sicut scitis neq; i
occasione auaritie: deus testis
est: neq; querentes ab homini-
bus gloriam neq; a vobis neq;
ab alijs: cū possemus oneri vo-
bis esse vt christi apostoli: sed fa-
cti sumus puuli in medio vestz
tanq; si nutrix foueat filios su-
os. Ita desiderantes vos cupi-
de volebam⁹ tradere vobis nō
solum euāgeliū dei: sed etiā ani-
mas nostras quoniam charissi-
mi nobis facti est. *Scdm mat-
theum tredecimo capitulo.*

E illo tpe: dixit iesus di-
scipulis suis parabolas
hāc: Simile est regnum
celorū homini qui semiauit bo-
num semē in agro suo. Et reliq;

Omelia beati hieronymi pres-
byteri *Lectio septima.*

Dimittit turbas iesus: et
domum reuertitur ut ac-
cedant ad eum discipuli:
et interrogant que nec populus
merebatur audire nec poterat.
Nam dimissis turbis venit in do-
mum et accesserunt ad eum discipu-
li eius dicentes: *Ediscere nobis*
parabolam zizaniorum agri. Qui
respondens ait: Qui seminat bo-
num semen est filius hominis.

Erspicue vo *Lec. viij.*
exposuit: quod ager mun-
dus sit: sator filius homi-
nis: bonum semen filii regni. ziza-
nia filii pessimi: zizaniorum sator
diabolus: messis consummatio mun-
di. messores angeli. Omnia ergo
scandala referuntur ad zizanias:
iusti reputantur in filios regni.

Ergo quer *Lectio. ix.*
posita sunt a domino his de-
bemus accommodare fi-
dem. Que autem tacita et nostre
intelligentie derelicta breuiter
sunt intelligenda. Nam homines
dormientes significant ecclesia-
rum magistros: et serui patris
familias angelos: qui quotidie
vident faciem patris. *Ad bernardum. an.*

Bomine nonne bonum semen seminasti
in agro tuo: unde habet zizanias. et ait:
hoc fecit inimicus homo. *Ad magist.*
an. Colligite primum zizanias: et alliga-
te ea fasciculos ad comburendum: triticum
autem congregate in horreum meum
Lectioes feriales sequentes usque
ad tertio capitulo usque ad episto-
lam ad timotheum. Una fe-
ria. Lec. j. prima thessalo. v. ca.

Et temporibus et mo-
mentis fratres non in-
digeris ut scribamus vo-
bis. Ipsi enim vos diligenter
scitis quod dies domini sicut fur in no-
cte ita veniet. Cum enim dixerint
pax et securitas: tunc repentinus
eis superveniet interitus sicut do-
lor in utero habentis et non ef-
fugient. Tu autem. *Lectio. ij.*

Qui autem fratres non estis
in tenebris ut vos dies
illa tanquam fur comprehen-
dat. Omnes enim vos filii lucis
estis et filii diei. Non sumus no-
ctis neque tenebrarum. Igitur non
dormiamus sicut et ceteri sed vi-
gilemus et sobrii simus. Qui enim
dormiunt in nocte dormiunt et qui
ebrii sunt nocte ebrii sunt. Tu.

Nos autem qui diei *Lec. iij.*
sumus sobrii simus indu-
ti lorice fidei et charita-
tis et galeam spem salutis. Quo-
niam non posuit nos deus in iram
sed in acquisitionem salutis per do-
minum nostrum iesum christum qui mor-
tuus est pro nobis ut siue vigile-
mus siue dormiamus simul cum
illo vivamus. Tu autem. *Alia feria*

Rogate quod sola *Lec. j.*
mini invicem et edificate
alterutrum sicut et facitis
Rogamus autem vos fratres ut no-
ueritis eos qui laborant in vobis
et prestant vobis in domino et ad-
monent vos ut habeatis illos ha-
bundantius in charitate et pro-
pter illorum pacem habete cum eis. Tu.

Rogamus autem *Lec. ij.*
vos fratres corripite in-
quietos consolamini pu-

fillanimes: suscipite infirmos: patientes estote ad omnes. Videte ne quis malum pro malo alicui reddat sed semper quod bonum est sectamini in inuicem et in omnes. Tu.

Semper gau- *Lec. iij.*
dete: sine intermissione orate: in omnibus gratias agite. Hec est enim voluntas dei in christo iesu in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere prophetias nolite spernere. Omnia autem probate: quod bonum est tenete. ab omni specie mala abstinete vos. Tu. *Alia feria Lec. j. secunda thessalonicens. ij. cap.*

Nos autem debemus gratias agere semper pro vobis fratres dilecti a deo quod elegerit vos deus promittas in salutem in sanctificatione spiritus et fide veritatis. Tu. *Lectio. ij.*

Etenim qua et vocauit vos per euangelium nostrum. in acquisitionem glorie domini nostri iesu christi. Itaque fratres stete et tenete traditiones quas didicistis siue per sermonem siue per epistolam nostram.

Etsi autem dominus noster *Lec. iij.*
iesus christus deus et pater noster qui dilexit nos et dedit nobis consolationem eternam et spem bonam: in gratia exhortetur corda vestra et confirmet vos in omni opere et sermone bono. Tu

Unica. v. oratio: Familia. Ad matut. Lec. prima. ij. timoth. j. cap.

Dulus apostolus iesu christi per voluntatem dei secundum promissionem vite que est in christo iesu timo-

theo carissimo filio: gratia et misericordia et pax a deo patre et christo iesu domino nostro. Gratias ago deo meo cui sumus a progenitoribus meis in conscientia pura quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis nocte ac die desiderans te videre: memor lachrymarum tuarum ut gaudeo implear: recordationem accipiens eius fidei que est in te non ficta: que et habitauit primum in auia tua loide et matre tua eunice: certum sum autem quod et in te.

Rogant quoniam causa *Lec. ij.*
nam admoneo te: ut resuscites gratiam dei que est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit nobis deus spiritus timoris: sed virtutis et dilectionis et sobrietatis. *Lec. iij.*

Non itaque erubescere testimonium domini nostri neque quod me vincit eius: sed collabora euangelio secundum virtutem dei que nos liberauit et vocauit vocatione sua sancta non secundum opera nostra: sed secundum prepositum suum et gratiam: que data est nobis in christo iesu ante tempora secularia. Manifestata est autem in me per illuminationem saluatoris nostri iesu christi: qui destruxit quidem mortem: illuminauit autem vitam et incorruptionem per euangelium in quo positus sum ego predicator et apostolus et magister gentium. *Lec. iij.*

Omnem causam etiam hec opatio: sed non confundor. Scio enim cui credidi et certus sum quia potens

est depositū meū seruare in illū diem. Formam habens sanorū verborū que a me audisti in fide et dilectione in christo iesu. Bonum depositū custodi per spiritum sanctū qui habitat in nobis.

Sis hoc q̄ *Lectio. v.*
Quia si sunt a me omnes q̄ in asia sūt ex q̄b⁹ ē phigellus et hermo genes. Et misericordias domin⁹ onesiphori domui quia sepe me refrigerauit: et cathenā meā nō erubuit: sed cū romam venisset: sollicitē me q̄siuit et inuenit. Et illi dominus inuenire misericordiam a deo ī illa die: et q̄ta ephesi ministravit mihi tu melius nosti. Tu autē. *Lectio sexta. secunda timothei secundo capitulo.*

Quē ergo fili mi cōfortare in gratia q̄ est in christo iesu: et que audisti a me per multos testes hec cōmēda fidelibus hominibus q̄ idonei erunt et alios docere. Labora sicut bonus miles christi iesu. Nemo militās deo implicat se negocijs secularibus: ut ei placeat cui se probauit. Nam et qui certat ī agone nō coronabitur: nisi legitime certauerit. Tu.

Tres vltime lectiōes de omelia precedentis dominice ad benedictus et ad magnificat antiphone sicut in dominica prece dēti. Lectiōes feriales vel a. iij. cap. vsq; ad finē eplaz ad libitū. Una feria Lec. p̄ma. ij. tbi. iij. c.

Nescito q̄ ī nouissimis temporibus instabunt tēpora periculosa, erūt

homines seipsos amātes: cupidi: elati: supbi: blasphemī: parētibus nō obediētes: ingrati: scelesti: sine affectiōe: sine pace: criminatores: incontinentes: immites: sine benignitate: proditores: pterui: tumidi: voluptatum amatores magis q̄ dei: habētes quidē spē pietatis virtutē autem eius abnegantes. Et hos deuota. Tu autē. *Lec. ij.*

Ex his em̄ sunt qui penetrāt domos et captiuas ducūt mulierculas oneratas peccatis que ducūtur varijs desiderijs et semper discentes et nunq̄ ad sciētiā veritatis peruenientes. Tu. *Lectio. iij.*

Quē admodū autē iamnes et mambres restiterunt moysi ita et hy resistunt veritati. homines corruptimēte reprobi circa fidez. Sed ultra non proficient. insipientia em̄ eorū manifesta erit omnibus sicut et illorum fuit. Tu at.

Alia feria Lectio prima.

Quā autem affecutus es meam doctrinam: institutionem: propositū: fidem: lōganimitate: dilectionē: patiētiā: psecutiōes: passiōes: qualia mihi facte sūt antiochie ichonie: listris. q̄les psecutiōes sustinui: et ex oib⁹ eripuit me dñs. Tu autē. *Lectio secūda.*

Sed omnes qui pie volūt viuere in christo iesu psecutionem patientur. Mali autem homines et seductores proficiunt in peius: errātes et in errorē mittētes. Tu

vero pmane in his que didicisti
et credita sunt tibi sciens a quo
didiceris ⁊ quia ab infantia sa-
cras litteras nosti q̄ te possunt
instruere ad salutē per fidē q̄ est
in christo iesu. Tu. *Lectio. iij.*

Omnis em̄ scriptura di-
uinitus inspirata utilis
est ad docēdū ad arguē-
dum ad corrigendū ad erudien-
dum in iusticia vt pfectus sit ho-
mo dei ad omne opus bonū in-
structus. Tu autem domine mi.

Alia feria Lectio prima. ad

Dulus *tytum. i. cap.*
seruus dei apostol⁹ au-
tem iesu christi scdm̄ fi-
dem electorū dei ⁊ agnitiōē ve-
ritatis que scdm̄ pietatē ē ī spez
vite eterne quam promisit q̄ nō
mentis de⁹ ante tepora secula-
ria māifestauit autē teporibus
suis verbū suū in p̄dicatiōe que
credita est mihi scdm̄ p̄ceptū sal-
uatoris nr̄i dei ⁊ tyto dilecto fi-
lio scdm̄ cōmunē fidem. Gratia
⁊ pax a deo patre ⁊ xp̄o iesu sal-
uatore nostro. Tu. *Lectio. ij.*

Huius rei gratia reliq̄ te
crete vt ea q̄ desint corri-
gas ⁊ constituas p̄ cini-
tates p̄sbyteros sicut ego tibi di-
sposui si quis sine crimine ē vni-
us vxoris vir filios habēs fide-
les nō in accusatiōe luxurie aut
nō subditos. Tu autem domine.

Lectio tertia.

Oportet em̄ episcopū si-
ne crimine esse sicut dei
dispensatorē nō super-
bum: non iracundū: nō vinolē-
tū: nō pcussorē: nō turpis lucri

cupidū: sed hospitalē: benignū:
prudētē: sobriū: p̄modestū: in-
stū: sanctū: cōtinētē amplectē-
tem eū qui scdm̄ doctrinā est fi-
delem sermonē vt potens sit ex-
hortari in doctrina sana et eos
qui contradicunt arguere. Tu.
autem domine miserere nostri.

Alia feria Lectio prima

Sunt enim mlti ⁊ inobe-
dientes vaniloqui ⁊ se-
ductores maxie qui de
circūcisiōe sunt quos oportet
redargui qui vniuersas domos
subuertunt docētes q̄ nō opor-
tet turpis lucri gratia. Tu autē

Oixit quidā *Lectio. ij.*
ex illis pprius ipsorum
ppheta. Creteſes sem-
per mendaces: male bestie ven-
tris pigri. Testimoniū hoc ve-
rum est. Quam ob causā incre-
pa illos dure vt sani sint in fide.
Non intendētes iudaicis fabu-
lis ⁊ mendacijs hominū auer-
santium se a veritate. Tu autē.

Omnia mū *Lectio. iij.*
da mūdis. Coīquina-
tis autem ⁊ infidelibus
nihil mundum sed inq̄nate sunt
eorum et mens et cōsciētia. Cō-
fitentur se nosse deū. factis au-
tem negant cū sint abhominati
⁊ incredibiles ⁊ ad omne opus
bonum reprobi. Loquere que
decent sanam doctrinam. Tu

*Dominica ī septuagesima sab-
bato precedēti ad vesp̄as. R.
Igitur. iij. Ad magnificat aīa.*

DPeccata mea. *Oro.*
Reces populi tui
qm̄s dñe clement

exaudi: vt qui iuste pro peccatis nostris affligimur: pro tui nominis gloria misericorditer libere mur. Per. Benedicamus domino alla alleluia. **Ab hic vsq; ad missam vigilie pasche non dicatur Alleluia: sed in principio horarum post Sicut erat dicatur** Laus tibi domine rex eterne glorie. **Ad matutinum inuitatorium.** Preoccupemus faciem domini: Et in psalmis iubilemus ei. **Predictum inuitatorium non resumatur post** Salutari nostro. **Sp post** Iubilemus ei. **Lectio prima.**

In principio creauit deus celum et terram. Terra autem erat inanis et vacua et tenebre erant super faciem abyssi: et spiritus domini ferebatur super aquas. Dixitque deus: Fiat lux: et facta est lux. Et vidit deus lucem quod esset bona et diuisit lucem a tenebris: appellauitque lucem diem et tenebras noctem. Factumque est vespere et mane dies unus. Tu autem domine nostri mise. **R.** In principio fecit deus celum et terram: et creauit in ea hominem: Ad imaginem et similitudinem suam. **V.** Formauit igitur deus hominem de limo terre. et inspirauit in faciem eius spiraculum vite. Ad ima.

Dixit quoque **Lectio. ii.** deus: Fiat firmamentum in medio aquarum et diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuisitque aquas que erant sub firmamento ab his que erant super firmamentum: et factum est ita. Vocauitque deus firmamentum celum. Et factum est vespere et mane dies secundus. **R.**

In principio creauit deus celum et terram: et spiritus domini ferebatur super aquas. Et vidit deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. **V.** Igitur perfecti sunt celi et terra omnis ornatus eorum. Et vidit. **Lectio tertia.**

Dixit vero deus congregentur aque que sub celo sunt in locum unum et appareat arida. Factumque est ita. Et vocauit deus aridam terram: congregationesque aquarum appellauit maria. Et vidit deus quod esset bonum et ait: Berminet terra herbam virentem et facientem semen et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum: cuius semen in semetipso sit super terram. **R.** Igitur perfecti sunt celi et terra: et omnis ornatus eorum: copleuitque deus die septimo opus suum quod fecerat: Et requieuit: Ab omni opere quod patrarat. **V.** Vidit deus cuncta que fecerat: Et erant valde bona. Et requieuit. Gloria patri. Ab omni.

Et protulit **Lectio. iiii.** terra herbam virentem et afferentem semen iuxta genus suum: lignumque faciens fructum: et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit deus quod esset bonum: factumque est vespere et mane dies tertius. **R.** Formauit igitur deus hominem de limo terre et inspirauit in faciem eius spiraculum vite et factus est homo: In animam viuente. **V.** In principio fecit deus celum et terram et creauit in ea hominem: In animam vi.

Dixit autem deus: **Lec. v.** Fiat luminaria in firmamento celi et diuidant diem et

noctem: et sint in signa et tempo-
ra et dies et annos: et luceant in
firmamento celi et illuminet ter-
ram: et factum est ita. **R.** Tulit er-
go dominus hominem et posuit eum
in paradiso voluptatis: Ut operaretur
et custodiret illum. **V.** Plantauerat autem
dominus deus paradysum voluptatis
ab initio: in quo posuit hominem quem
formauerat: Ut operaretur. **Lec. vi.**

Hec itaque deus duo lumi-
naria magna: luminare
maius ut preesset diei: et lu-
minare minus ut preesset nocti:
et stellas. Et posuit eas in firma-
mento celi ut lucerent super ter-
ram et preessent diei ac nocti: et
diuiderent luce et tenebris. Et
vidit deus quod esset bonum: et factum
est vespere et mane dies quartus.

R. Dixit dominus deus non est bonum
hominem esse solum. Faciamus ei adiutori-
um simile sibi. **V.** Ade vero non inuenie-
batur adiutor similis sibi: dixit quoque
deus. Fa. Gloria. Faci. **Scdm mat.**

In illo tempore: dicit **the. xx. ca.**
xit iesus discipulis suis
parabolam hanc: Simile
est regnum celorum homini patrifa-
miliis: qui exiit primo mane con-
ducere operarios in vineam suam.
Et reliqua. **Omelia beati grego-**
rii pape. Lectio septima.

Explanatio eius multa
ad loquendum facti ena-
gelij lectio postulat: quam
volo si possum sub breuitate per-
stringere: ne vos et extensa perces-
sio et plura expositio videatur
onerare. Regnum celorum patrifa-
miliis simile dicitur qui ad exco-
lendam vineam suam operarios con-

ducit. **R.** Immisit dominus soporem
in adam et tulit vineam de costis eius: et
edificauit costam quam tulerat de adam
in mulierem et adduxit eam ad adam ut vi-
deret quid vocaret eam: Et vocauit no-
men eius virago: quia de viro sumpta est.

V. Cumque obdormiisset tulit vineam de
costis eius: et repleuit carnes per ea: Et

Quis vero paterfamilias? **Lec. viii.**
Tristitiam familiam sicut dicitur
rectius tenet: quam paterfamilias
noster qui regit quos paterfamilias
electos suos sicut in hoc mundo pos-
sident quasi subiectos dominum in
domo. Qui habet vineam vni-
uersam scilicet ecclesiam: que ab
abel iusto usque ad ultimum electum
qui in fine mundi nascitur est quod
sanctos protulit quasi tot palmi-
tes misit. **R.** Ecce adam quasi unus
ex nobis factus est sciens bonum et ma-
lum: Elidete ne forte sumat de ligno vite
et viuat in eternum. **V.** Cherubin colloca-
uit dominus et flammeum gladium atque
versatilem ad custodiendam viam ligni vi-
te et ait: Elidete. **Lectio nona.**

Hec itaque paterfamilias
ad excolendam vineam su-
am: mane hora tertia se-
xta et nona et undecima opera-
rios conducit: quia a mundi hu-
ius initio usque ad finem ad eru-
diendam plebem fidelium predicatorum
congregare non desistit. Ad-
dane etenim mundi fuit ab adam
usque ad noe. **R.** Ubi est abel frater
tuus dixit dominus ad cayn: nescio do-
mine: nunquid custos fratris mei sum
ego. et dixit ad eum quid fecisti: Ecce
vox sanguinis fratris tui abel clamat
ad me de terra. **V.** Maledictus eris super
terram que aperuit os suum et suscepit

sanguinem fratris tui de manu tua.
 Ecce vox. Gloria. Ecce. Elbi. **Nō dicatur**
Te deū: nec deinceps vsq;
q; ad pascha: nisi in duplicibus
et sup̄a: sed nonū repetat respō
forū. In laud. añ. Adiferere mei
 deus et a delicto meo munda me: q; ti
 bi soli peccaui. **Ps.** Ipsū. **Añ.** Cō
 fitebor tibi dñe quoniam exaudisti me.
Ps. Confitemini. **iiij. añ.** Be
 deus meus ad te de luce vigilo. q; fa
 ctus es adiutor meus. **Ps.** Ipsum
Añ. Benedictus es in firmamēto ce
 li et laudabilis in secula de⁹ noster. **Cā**
ticum. Benedicite. **Añ.** Laudate
 dominū de celis. **Ps.** Ipsū. **v.** Do
 mine refugium fact⁹ es nobis. **R.** A ge
 neratione et progenie. **Ad bñd. añ.**
 Simile est regnū celorū homini patri
 familias qui exijt primo mane cōduce
 re operarios in vineā suā dicit dñs.
Ad primā añ. Conuētiōe aut fa
 cta cū operarijs ex denario diurno mi
 sit eos in vineā suā. **Ps.** Deus de
 us me⁹ respice. Dñs regit. Glo
 ria. **Ps.** Dñi ē terra. Ad te do
 mine leuam. Gloria. **Ps.** Judi
 ca me dñe qm̄. Deus in nomie
 Gloria. **Ps.** Dominus regna
 uit. Beati immaculati. Gloria.
Ps. Retribue. Gloria. Quicū
 q; Gloria. **Predicti psalmi di**
cantur p̄dicto modo dominicis
dieb⁹ ad pmā vsq; ad ramos in
clusiue qñ de dñica agitur. Ad
tertiā añ. Ite et vos in vineā meaz:
 et quod iustum fuerit dabo vobis. **R.**
 Spes mea dñe: Aiuuentute mea. **v.**
 In te cōfirmatus sum ex vtero de ven
 tre matris mee tu es me⁹ p̄tor: Aiu
 uēte. Gloria. Spes. **v.** Adiutor me
 us. **Ad vi. añ.** Quid hic statis tota

die ociosi. respōderūt et dixerūt: nemo
 nos p̄duxit. **R.** Esto nobis dñe Tur
 ris fortitudis. **v.** A facie inimici: Tur
 ris. Gloria. Esto. **v.** Dñs regit me. **Ad**
ix. añ. Elocā operarios et redde illis
 mercedē suam dicit dñs. **R.** Educ de
 carcere animā meā: Et cōfiteatur no
 mini tuo dñe. **v.** P̄erijt fuga a me: et
 non est q̄ requirat animā meā. Et cō
 fiteat. Gloria. Educ. **v.** Ab occultis. **Ad**
magt. añ. Dixit pater familias ope
 rarijs suis: qd hic statis tota die ocio
 si. at illi respōdentes dixerūt: q; nemo
 nos cōduxit. ite et vos in vineā meam
 et qd iustū fuerit dabo vob. **Per heb**
domadā qñ de tpe agit: ad be
neditus añ. Ibi nouissimi vna ho
 ra fecerūt et pares illos nobis fecisti q̄
 portauimus pondus diei et estus. **Ad**
magt. añ. Erūt primi nouissimi et no
 uissimi primi multi em̄ sūt vocati: pau
 ci vero electi dicit dñs. **Lectioes**
feriales sequētes vela secundo
capitulo vsq; ad sextū ad libitū.
Feria. ij. Lec. i. Benef. ij. ca.
E Bif p̄fecti sunt celi et ter
 ra: et om̄is ornatus eo
 rum. Cōpleuitq; deus
 die septimo opus suū quod fece
 rat: et requieuit die septimo ab
 vniuerso opere quod patrarat.
 Et benedixit diei septimo: et fā
 ctificauit illū: quia in ipso cessa
 uerat ab omni opere suo quod
 creauit deus vt faceret. **Lec. ij.**
E Ste sunt generationes
 celi et terre quādo crea
 te sunt i die quo fecit de
 us celum et terram: et omne vir
 gultū agri anteq; oriretur i ter
 ra: omnemq; herbam regionis
 priusq; germinaret. Non enim

pluerat dominus deus super terram: et homo non erat qui operaretur terram. Sed fons ascendebat et terra irrigans universam superficiem terre. *Lectio tertia*

Hormavit igitur dominus hominem de limo terre et inspiravit in faciem eius spiritum vitae: et factus est homo in animam viventem. Placuit autem dominus deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat.

Feria quarta. Lectio prima.

Duxit dominus deus de humo omne lignum pulchrum visu: et ad vescendum suave lignum etiam vite in medio paradisi: lignumque scientie boni et mali. Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum: qui inde dividitur in quatuor capita. *Lectio secunda.*

Nomen unius phison. Ipse est qui circumit omnem terram euilath ubi nascitur aurum: et aurum terre illius optimum est. Ibi quoque invenitur bdellium et lapis onychinus. Et nomen fluminis secundi gyon. Ipse est qui circumit omnem terram ethyopie. *Lec. iij.*

Nomen vero fluminis tertii tigris. Ipse vadit contra assyrios. Fluvius autem quartus ipse est euphrates. Tulit ergo dominus deus hominem: et posuit eum in paradisum voluptatis: ut operaretur et custodiret illum precepitque ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede: de ligno autem scientie boni et mali ne comedas. In quacunque enim die

comederis ex eo morte morieris. *Feria quinta. Lectio prima.*

Dixit quoque dominus deus: Non est bonum hominem esse solum: faciamus ei adiutorium simile sibi. Formatis igitur dominus deus de humo cunctis animantibus terre et universis volatilibus celi: adduxit ea ad adam: ut videret quid vocaret ea. Omne enim quod vocavit adam anime viventis: ipsum est nomen eius. *Lectio secunda.*

Apellavitque adam nomenibus suis cuncta animalia: et universa volatilia celi: et omnes bestias terre. Ade vero non inveniēbat adiutor similis ei. Immisitque dominus deus soporem in adam. Cumque obdormivisset: tulit unam de costis eius et replevit carnem per ea.

Edificavit quoque dominus deus. *Lec. iij.* dominus deus costam quam tulerat de adam in mulierem. Et adduxit eam ad adam. Dixitque adam: Hoc nunc os ex ossibus meis: et caro de carne mea. Hec vocabitur virago: quoniam de viro sumpta est. Quandoque relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori sue: et erunt duo in carne una. Erat autem uterque nudus adam scilicet et uxor eius et non erubescerant. *Feria. vi. Lectio prima. Genesis tertio capitulo.*

Sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terre que fecerat dominus deus. Qui dixit ad mulierem: Cur precepit vobis deus: ut non comederetis ex omni ligno

paradisi: Cui respondit mulier: De fructu lignorum quod sunt in paradiso vescimur: de fructu vero ligni quod est in medio paradisi precepit nobis deus ne comedere mus: et ne tangeremus illud: ne forte moriamur. *Lectio. ij.*

Dixit autem serpens ad mulierem: Nequidquam morte moriemini. Scit enim deus quod in quocumque die comederitis ex eo: aperti sunt oculi vestri: et eritis sicut dii scientes bonum et malum. Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum et pulchrum oculis: aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius et comedit: deditque viro suo. Qui comedit: et aperti sunt oculi amborum. *Lectio tertia.*

Quandoque cognouisset se esse nudos: persuerunt folia ficus et fecerunt sibi perizoniata. Et cum audissent vocem domini dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem abscondit se adam et uxor eius a facie domini dei in medio ligni paradisi.

Dominica in sexagesima sabato precedenti ad vespas. R. Benedices ix. Ad magis an. Erunt primi. Oratio.

Deus qui aspiciasque ex nulla nostra actione confidimus: concede propiti ut contra aduersa omnia doctoris gentium protectione muniamur. *P. Ad matut. inuita. Preoccupem? Lec. i.*

Quandoque *Benes. vi. cap.* cepissent homines multiplicari super terram et fi-

lias precessissent: videntes filii dei filias hominum quod essent pulchre acceperunt uxores sibi ex omnibus quas elegerant. Dixitque deus: non permanebit spiritus meus in homine in eternum quia caro est. Eruntque dies eius centum viginti annorum. *R. Noe vir iustus atque perfectus cum deo ambulauit. Et fecit omnia quecumque precepit ei deus. V. Noe autem inuenit gratiam ante dominum deum. Et fecit. Lectio secunda.*

Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii dei ad filias hominum illeque genuerunt: isti sunt potestates a seculo viri famosi. *R. Quadraginta dies et noctes aperti sunt celi: et ex omni carne habente spiritum vite: Ingressi sunt in archam et clausit a foris ostium dominus. V. Noe vero et filii eius uxor eius et uxores filiorum eius: Ingressi sunt. Idem autem de. Lec. iij.*

Usque quod multa malicia hominum esset in terra: et cum cuncta cogitatio cordis intentata esset ad malum omni tempore: penituit eum quod hominem fecisset in terram: et precavens in futurum: et tactus dolore cordis intrinsecus delebo inquit hominem quem creavi a facie terre ab homine usque ad animantia: a reptili usque ad volucres celi. Penitet enim me fecisse eos. *R. Requieuit archa mense septimo super montes armenie: Et aque ibant et decrecebant usque ad decimum mensem. V. Decimo enim mense primo die mensis cacumina montium apparuerunt. Et aque ibant et de. Gloria patri. Et aque. Lectio quarta.*

No vero inuenit gratiam coram domino. Hec sunt generationes noe: Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis: cum deo ambulauit et genuit tres filios sem cham et iaphet. Corrupta est autem terra coram deo et repleta est iniquitate. **R.** Volens noe scire si iam cessassent aque emisit columbam queramum virentis olivae in ore suo deferens: Ad archam reuersa est. **V.** Beferes autem signum clementie dei columba in ore suo: Ad archam. **Lectio quinta.**

Quoniam vidisset deus terram corruptam: omnis quippe caro corrumpat viam suam super terram: dixit ad noe: Finis vniuersae carnis venit coram me. Repleta est terra iniquitate a facie eorum: et ego disperdam eos cum fratre tuo. Facti tibi archam de lignis leuigatis. **R.** Edificauit noe altare domino offerens super illud holocaustum. odoratus est dominus odorem suauitatis et benedixit eis: Crescite et multiplicamini et replete terram. **V.** Ecce statui pactum meum vobiscum et cum semine vestro post vos. Crescite. **Lectio vi.**

Mansiuculas in archa facies et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo archae: quinquaginta cubitorum latitudo: et triginta cubitorum altitudo illius. Fenestras in archa facies et in cubito posumabis summitatem eius. ostium autem archae ponas in latere deorsum. Cenacula et tristega facies in ea. **R.** Pponam arcem meam in nubibus caeli: dixit do-

minus ad noe. Et recordabor federis mei quod pepigi tecum. **V.** Cumque obduxero nubibus caelum apparebit arcus meus in nubibus. Et recorda. Gloria. Et recorda. **Secundum Lucam. viij. cap.**

En illo tempore: Cum turba plurima conueniret: et de ciuitatibus properaret ad iesum: dixit per similitudinem: Exiit qui seminat seminare semen suum. Et reliqua. **Omel. beati gregorii pape. Lectio. vij.**

Lectio sancti euangelij quam modo fratres charissimi laudistis expositione non indiget: sed admonitio. Quam enim per semetipsam veritas exposuit: hanc discutere humana fragilitas non presumit. **R.** Per me metipsum iuravi dicit dominus: non adijciam ultra aquas diluuij super terram: pacti mei recordabor: Et non perdam aquis diluuij omnem carnem. **V.** Arcum meum ponam in nubibus et erit signum federis inter me et inter terram: Et non perdam. **Lectio octaua.**

Quid est quod sollicite in hac ipsa expositione dominica perscrutari debeat. Quia si nos vobis semen verbum: agrum mundum: volucres demonia: spinas diuitias significare diceremus: ad credendum nobis mens forsitan vestra dubitaret. Unde et idem dominus per semetipsum dignatus est exponere quod dicebat: ut sciatis rerum significationes quere etiam in his que per seipsum non luit explanare. **R.** Ecce ego statui pactum meum vobiscum et cum semine vestro post vos: Neque erit deinceps diluuium dissipans terram. **V.** Erit arcus

meus in nubibus et videbo illum et recordabor federis mei sempiterni. *Meq.*

Exponendo *Lectio. ix.* Ergo quod dixit figurate se loqui innotuit: quatenus certos nos redderet: cum vobis nostra fragilitas verborum illius figuras aperiret. Quis enim mihi crederet si spinas diuitias interpretari voluissem. maxime cum ille pungat. iste delectet: Et tamen spine sunt. quia cogitationum suarum punitionibus mentes lacerant: et cum usque ad peccatum pertrahunt: quasi inflicto vulnerere cruentant. *R.* Benedices ergo deus noe ait: nequaquam ultra male dicam terre propter hominem: Ad imaginem quippe dei factus est homo. *V.* Hoc erit signum federis inter me et terram: arcum meum ponam in nubibus celi. Ad imaginem. *Glia.* Ad imaginem. *V.* Benedicens. *In laudibus. an.* Secundum multitudinem miserationum tuarum domine dele iniquitatem meam. *Ps.* Misereere.

An. Deus meus es tu et confitebor tibi deus meus es tu et exaltabo te. *Ps.* Confitemini. *An.* Ad te de luce vigilo deus ut videam virtutem tuam. *Ps.* Deus deus. *An.* Hymnum dicite et superexaltate eum in secula. *Anticum.* Benedicite. *An.* Omnes angeli eius laudate dominum de celis. *Ps.* Laudate. *V.* Bene refu. *Ad benedictus an.* Cum turba plurima conueniret ad iesum et de ciuitatibus properarent ad eum dixit per similitudinem exiit qui seminat seminare semen suum.

Ad primam an. Semen cecidit in terram bonam: et attulit fructum: aliud centesimum aliud sexagesimum. *Ps.* Deus deus meus respice. *Ad terti-*

am an. Semen cecidit in terram bonam et attulit fructum in patientia. *R.* Spes mea domine. *Ad sextam an.* Iesus hoc dicens clamabat: qui habet aures audiendi audiat. *R.* Esto nobis domine.

Ad nonam an. Qui verbum dei retinent corde perfecto et optimo fructum afferunt in patientia. *R.* Educ de carcere. *Ad magt. an.* Vobis datum est nosse mysterium regni dei: ceteris autem in parabolis dixit iesus discipulis suis.

Per hebdomadam quando de tpe agitur ad bnd. an. Semen est verbum dei: sator autem christus: omnis qui audit eum manebit in eternum. *Ad magt. an.* Quod autem cecidit in terram bonam: hi sunt qui in corde bono et optimo verbum retinent et fructum afferunt in patientia. *Lectioes feriales sequentes vlt ab octauo caplo vsq; ad duodecimum ad libitum.*

Feria. ij. Lectio prima.

Ecce ergo noe omnia que mandauerat ei dominus. Eratque sexcentorum annorum quando diluuij aque inunda uerunt super terram. Et ingressus est noe et filij eius: vxor eius et vxores filiorum eius cum eo in archam: propter aquas diluuij. *T. Lec. ij.*

O animantibus quoque mundis et imundis et de volucribus: et ex omni quod mouetur super terram duo et duo ingressi sunt ad noe in archam masculus et femina: sicut preceperat dominus noe. Cumque transissent septem dies: aque diluuij inunda uerunt super terram. *Tu. Lec. iij.*

Inno sexcentesimo vite noe mense secundo septimo decimo die mensis ru-

Inno sexcentesimo vite noe mense secundo septimo decimo die mensis ru-

pti sunt omnes fōtes abyssi ma-
gne: et cataracte celi apti sunt, et
facta ē pluuia sup terrā quadra-
ginta dieb⁹ et quadraginta no-
ctibus. *Feria. iij. Lectio. i.*

En articulo diei illius in-
gressus est noe et sem et
cham et iaphet filij eius
vxoꝝ illius et vxores filioꝝ eius
cū eis in archam ipi et omne ani-
mal scđm genus suū vniuersaq;
iumenta in genere suo: et omne
qđ mouetur sup terrā in genere
suo: cūctūq; volatile scđm gen⁹
suū. *Lectio secunda.*

Universe aues omnesq;
volucres ingressę sunt
ad noe in archam: bina
et bina ex omni carne in qua erat
spirit⁹ vite. Et que īgressę sūt:
masculus et femina ex omni car-
ne introierūt: sicut p̄ceperat ei
de⁹: et inclusit eū dñs de foris.

Ectūq; est *Lectio. iij.*
diluuius quadraginta
diebus super terram: et
multiplicate sunt aque: et eleua-
uerunt archam in sublime a ter-
ra. Vehementer em̄ inundaue-
runt: et omnia repleuerūt in su-
p̄ficie terre. *Feria. v. Lec. i.*

Doro archa ferebat⁹ su-
per aquas: et aque p̄ua-
luerūt nimis sup terrā:
optiq; sunt omnes mōtes excel-
si sub vniuerso celo. Quīdecim
cubit⁹ altior fuit aqua sup mō-
tes q̄s opuerat. *Lectio. ij.*

Qnsūptaq; est omnis ca-
ro q̄ mouebat⁹ sup ter-
ram: volucruꝝ animan-
tiū bestiaꝝ omniūq; reptiliūq;

reptant sup terrā. Vniuersi ho-
mines et cuncta in quibus spira-
culū vite est in terra mortuā sūt

Et deleuit de⁹ *Lec. iij.*
omne substantiā q̄ erat
sup terrā ab homīe vsq;
ad pecus tā reptile q̄ volucres
celi: et deleta sunt de trā. Remā-
sit autē solus noe: et qui cum eo
erant in archa. Obtinuerūtq;
aque trā cetū q̄nquaginta die-
bus. *Feria. vi. Lectio p̄ma*

Recordat⁹ aut dñs noe
cūctoꝝq; animatiū et
omniū iumentoz que
erant cum eo in archa: adduxit
spiritū super terrā et iminute sūt
aque: et clausi sunt fontes aby-
ssi et cataracte celi: et p̄hibite sūt
pluuie de celo. Reuerseq; sunt
aque de terra euntes et redeun-
tes: et ceperūt minui post centū
quinquaginta dies. *Lectio. ij.*

Requieuitq; archa men-
se septimo vicesimo se-
ptimo die mensis super
montes armenie. At vero aque
ibant et decresebāt vsq; ad deci-
mum mensem. *Lectio. iij.*

Quq; transissent qua-
draginta dies aperiēs
noe fenestrā arche quā
fecerat: emisit coruū q̄ egredie-
bat⁹ et nō reuertebat⁹ donec sic-
carentur aque sup terrā. Emisit
quoq; colūbā post eū vt videret
si iā cessassent aq̄ sup faciē terre.
Que cū nō inuenisset vbi req̄e-
sceret pes eius reuersa est ad eū
in archā. *Dominica in quin-
quagesima sabbato precedenti
ad vs. R. Dum stare iij. Ad ma*

gnificat añ. Quod autē. *Oratio.*

DReces nostras q̄
sumus domine cle
menter exaudi: at
q̄ a peccatorū vin
culis absolutos ab
omni nos aduersitate custodi.
Per. *Ad matuti. inuita.* Preoc
cupemus. *Lec. j. Benef. xij. ca.*

Dixit dñs ad abraham:
Egredere de terra tua
et de cognatione tua et
de domo patris tui et veni i ter
ram quā monstrauero tibi: faci
amq̄ te in gētē magnā et bene
dicā tibi et magnificabo nomē
tuum: erisq̄ benedictus. Bene
dicam benedicientib⁹ tibi: et ma
ledicā maledicentib⁹ tibi: atq̄ i
te benedicentē vniuerse cogna
tiones terre. *R.* Locutus est domi
nus ad abraham dicens: egredere de
terra tua et de cognatione tua: et veni i
terram quam mōstrauero tibi et facias
te crescere: In gētē magnā. *V.* Be
nedicēs benedicā tibi et multiplicabo
te: In gētē. *Lectio secunda.*

Egressus est itaq̄ abra
ham sicut preceperat ei
dominus: et iuit cuꝝ eo
loth. Septuagintaquinq̄ an
norū erat abrahā cū egredere
de aran. Tulit quoq̄ sarai vxorē
suā et loth filiū fratris sui vni
uersamq̄ substantiā quam pos
sederāt: et animas quas fecerāt
in aran: et egressi sunt vt irēt in
terram chanaan. *R.* Reuertenti
abraham a cede quatuor regū occur
rit ei rex salē melchisedech offerēs pa
nē et vinū erat em̄ dei sacerdos: Et be
nedixit illi. *V.* Bñdictus abrahā deo

altissimo q̄ creauit celū et terrā. Et be.

Quq̄ venisset *Lec. iij.*
in eam ptransiuit abra
ham terrā vsq̄ ad locuz
sichē et vsq̄ ad cōualle illustrez.
Chanane⁹ autē tunc erat in ter
ra. Apparuit autē dñs abrahā
et dixit ei. Semini tuo dabo ter
ram hanc. Qui edificauit ibi al
tare domio: qui apparuerat ei.
R. Dixit autē dominus ad abrahā:
ego sum et pactū meū tecū: sanctificet
in vobis om̄e masculinū: Et erit signū
inter me et semen tuū. *V.* Ex te namq̄
egredietur in quo omnes gentes be
nedicentur. Et erit. Gloria. Et erit.

Et inde trans *Lec. iij.*
grediens ad montē qui
erat cōtra orientem be
thel: tetendit ibi tabernaculum
suū ab occidēte habēs berthel: et
ab oriēte hay. Edificauit quo
q̄ ibi altare domino: et inuoca
uit nomē ei⁹. Perrexitq̄ abra
ham vadens et vltra progredi
ens ad meridiem. *R.* Dum staret
abraham ad ilicem mambre: vidit tres
viros descendentes per viam: tres vi
dit: Et vnum adorauit. *V.* Cumq̄ ele
uasset oculos apparuerūt ei tres viri
stantes iuxta eum: Et vnum adora.

Acta est au *Lectio. v.*
tem fames i terra. Be
scenditq̄ abrahā i egi
ptuz: vt peregrinaret ibi. Pre
ualuerat enī fames i terra. Cū
q̄ ppe esset vt ingredere egi
ptuz dixit sarai vxori sue: Noui
q̄ pulchra sis mulier: et q̄ cū vi
derint te egyptij: dicturi sunt:
vxor ipsius est: et interficiēt me:
et te reseruabunt. Sic ergo ob
l ij

secro te q̄ soror mea sis vt bñ sit
mibi propter te: ⁊ uiuat anima
mea ob gratiam tui. **R.** Clamor
inquit dominus sodomorū ⁊ gomor-
re venit ad me: Descēdā ⁊ videbo vtrū
clamorem ope cōpleuerint. **V.** Abra-
ham stabat corā deo ⁊ ait: absit a te do-
mine vt p̄das iustum cū impijs: Be.

O Am itaq; īgres **Lec. vi.**
sus essz abrahā egyptū:
viderūt egyptij mulie-
rem q̄ pulchra esset nimis. Et
nunciauerūt p̄ncipes pharao-
ni: ⁊ laudauerūt eā apud illum.
Et sublata est mulier in domū
pharaonis: abrahaz vero bene-
vsi sūt p̄pter illam. Fuerūtq; ei
oues ⁊ boues ⁊ asini ⁊ serui: et
familie ⁊ asine ⁊ cameli. Flagel-
lauit aut̄ dñs pharaonē plagis
maximis: ⁊ domū eius p̄pter sa-
rai vxorem abrahā. **R.** Ascēdēs

ergo deus ab abrahā pluit ignē ⁊ sul-
phur sup sodomā: Abrahā autem ma-
ne confurgens stetit: et euersas vrbes
a longe conspexit. **V.** Recordatus est
deus abrahā ⁊ liberauit loth de sub-
uersiōe sodoine. Abrahā. Glia. Abra.

Scdm Lucā. xviij. capitulo.

I N illo tpe: Assumpsit ie-
sus duodecim discipulos
suos ⁊ ait illis: Ecce ascē-
dimus hierosolimā ⁊ cōsumā-
bunt omnia q̄ scripta sunt p̄ p̄-
phetas de filio homis. Et rel.

Omelia beati gregoriū pape.

R Edēptor no: **Lec. viij.**
ster preuidēs ex passio-
ne sua discipulorū ani-
mos pturbandos: eis lōge an-
te ⁊ eiusdem passionis penaz et
resurrectionis sue gl̄iam predi-

cit: vt cū morientē sicut p̄dictuz
est cernerēt: etiā resurrecturum
non dubitarēt. **R.** Tēptauit de-
us abrahā et dixit ad eū: Tolle filiū tuū
quem diligis isaac ⁊ offeres illū ibi in
holocaustum super vnū montiū quem
dixero tibi. **V.** Vocatus quoq; a do-
mino respondit: adsum. ⁊ ait ei domi-
nus: Tolle. **Lectio octaua.**

S Ed q̄a carnales adhuc
discipli nullo modo va-
lebāt capere verba my-
sterij: venit ad miraculū. Ante
eorū oculos cec⁹ lumē recipit:
vt qui celestis mysterij vba nō
caperent: eos ad fidem celestia
facta solidarent. Sed miracula
domini ⁊ saluatoris nr̄i sic acci-
pienda sunt fratres mei vt ⁊ in
veritate credant facta: ⁊ tamē
p̄ significationē nobis aliqd in-
nuant. Opera quippe eius et p̄-
potentiā aliud ostendūt ⁊ p̄ my-
sterium aliud loquunt. **R.** An-
gelus domini vocauit abrahāz dicēs:
Me extendas manū tuā super pue-
rum eo q̄ timeas dominū. **V.** Cūq;
extendisset manū vt imolaret filiū: ec-
ce āgelus domini de celo clamauit di-
cens: Me extendas. **Lectio nona.**

Ecce quis iuxta hystori-
am cec⁹ iste fuerit igno-
ramus: sed tamen quez
per mysterium significet noui-
mus. Cec⁹ quippe est gen⁹ hu-
manum: quod in parente p̄mo
a paradisi gaudijs expulsus: cla-
ritatē superne lucis ignorans:
damnationis sue tenebras pa-
titur: sed tamen per redempto-
ris sui presentiam illuminatur:
vt interne lucis gaudiū iam p̄

desiderium videat: atq; i via vi-
te boni operis gressus ponat.

R. Deus dñi mei abrahā dirige vi-
am meam. **U**lt cuz salute reuertar: In
domum domini mei. **V.** Obsecro do-
mine fac misericordiam cuz seruo tuo:
Ult cū. Gloria. In. Deus. **In laud.**

an. Auerte domine faciē tuā a pecca-
tis meis: et omnes iniquitates meas de-
le. **Ps.** Misereere. **An.** Fortitudo
mea et laus mea dominus et factus est

mibi in salutē. **Ps.** Confitemini.

An. In matutinis domine meditabor
in te: quia factus es adiutor meus. **Ps.**

Deus deus. **An.** Benedicam⁹ pa-
trē et filiū in secula cum sancto spiritu.

Canticū. Benedicite. **An.** Ju-
venes et virgines senes cū iunioribus

laudent nomen domini. **Ps.** Lau-
date. **V.** Domine refugium. **Ad be-**

neditus an. Ecce ascendim⁹ hic:
rosolymam et cōsumabuntur omnia q̄

scripta sunt de filio hominis: tradetur
enī gentibus et illudetur et flagellabit⁹

et conspuetur et postq̄ flagellauerit oc-
cident eū et tertia die resurget. **Ad p-**

mam an. Iter faciente iesu dñi appro-
pinquaret iericho: cecus clamabat ad

eum vt lumen recipere mereret. **Ps.**
Deus de⁹ meus respice. **Ad. iij.**

an. Transeunte domino clamabat ce-
cus ad euz: misereere mei fili dauid. **R.**

Spes mea. **Ad sextam an.** Cecus
sedebat secus viā et clamabat: misere-

re mei fili dauid. **R.** Esto nobis. **Ad**

nonā an. Cec⁹ magis ac magis cla-
mabat: vt eum dominus illuminaret.

R. Educ de carcere. **Ad magnifi-**

cat an. Stans autez iesus iussit cecū
adduci ad se. et ait illi: quid vis vt faci-

am tibi: domine vt videā. et iesus ait il-
li: respice fides tua te saluū fecit. et con-

festim vidit et sequebatur illū magnifi-
cans deū. **Feria secūda quan-**

do de tpe agit. Le. i. gen. xij. c.

A Scēdit abrahā de egypto ipse et vxor eius et

omnia que habebat: et
loth cū eo ad australē plagam.

Erat autē diues valde: in pos-
sessione auri et argenti. Reuer-

susq; ē piter quo venerat a me-
ridie in bethel vsq; ad locuz vbi

prius fixerat tabernaculū inter
bethel et hay in loco altaris qđ

fecerat prius: et inuocauit ibi no-
men domini. **Lectio secunda.**

S Ed et loth qui erat cum
abrahā fuerunt greges

ouium et armenta et ta-
bernacula: nec poterat cape eos

terra vt habitarent simul. Erat
quippe substantia eorū multa:

et nequibant habitare cōmuni-
ter. Unde et facta est rixa inter

pastores gregū abrahā et loth.

A utē tēpo **Lec. iij.**
re chananæus et fereze⁹

habitabant in terra illa
Dixit ergo abrahā ad loth. Ne

queso sit iurgium inter me et te:
et inter pastores meos et pasto-

res tuos. Fratres enim sumus
ecce vniuersa terra corā te est.

Recede a me obsecro: si ad sini-

stram ieris ego dexteram tene-
bo: si tu dexterā elegeris ego ad

sinistram pergā. **Ad benedi-**

ctus an. Tradetur enim gentib⁹ ad
illudendum et flagellandum et crucifi-

gendum. **Ad magnificat an.** Om-
nis plebs vt vidit dedit laudem deo.

Si quis voluerit lectiōes feria-

les lōgiores legat a xij. capto

vsq; ad decimū sextū ad libitū.
*Feria quarta i capite ieiunij ad
ad maturū. Scdm mattb. vi. ca.*

En illo tpe: dixit iesus di
scipulis suis. Cū ieiuna
tis nolite fieri sicut hy
pocrite tristes. Et reliq;. *Ome
lia beati maximi epi. Lectio. 1.*

Quia nōnullozū est con
suetudo aduenietis q;
dragesime dies deuot
ionis ieiunio preuenire: neces
sario presentis euangelij decur
sa est lectio. in qua dominus no
ster virtutum spiritaliūz retri
butoz: sacratā nobis perfectāq;
dedit regulā ieiunandi dicens:
Cum ieiunatis nolite fieri sicut
hypocrite tristes. Extermināt
enim facies suas: vt appareant
hominibus ieiunātes. *Lec. ij.*

Non enī deo ieiunat: s;
hominibus q; cūq; ostē
tatiōe sui ieiunij glīam
requirit humanā. Exterminant
aut facies suas q; meroze simu
lato religiosū vultū populorūz
oculis mentiuntur. Nō vult em
discipline celest; magister irreligi
ose agi: qd fieri p religiōe pēci
pitur. nec patit inuocantiū se la
borem quib; eternā parat mer
cedem infructuose iactantie vi
tio deperire. *Lectio tertia.*

Non eritis inqt sicut hy
pocrite tristes. si enī ve
re tristes et mest; es q;
i unas nullaz tibi vt ingratus
apud deum gratiaz reservabis:
quia q;uis op; facias bonū: pra
uitate tamē degeneris animi i
uitus operaris. Si aut p qua

dam sanctitatis imagine tristi
ciam simulas: omnem fructū p
missionis diuini obsequij oste
tatoz amittis. *In laudib; cap.*

Qonuertimini ad me in
toto corde vestro in ie
iunio et fletu et planctu
et scindite corda vestra et nō ve
stimenta vestra ait domin; om
nipotens. *Ad bñd. añ.* Cum iei
nat; nolite fieri sicut hypocrite tristes

Resta domi; *Oratio.*
Dne fidelibus tuis vt iei
unioz venerāda solēnia
et cōgrua pietate suscipiāt: et ses
cura deuotione pcurrāt. Per.

*Hac die et deinceps vsq; ad ce
nam domini exclusiue oratiōes
que in singulis ferijs sunt nota
te ad laud. dicant; ad tertiam se
xtam et nonā quādo de tpe agit;
Ad vesp̄as vō dicant; pprie
que notate sunt p singulas feri
as: nisi in sabbatis in quib; sem
per dicitur oratio sequētis dñi
ce. Ad tertiam caplm. Cōuerti
mini. Ad sextam capitulum.*

Derelinquat impius viā
suā et vir iniquus cogi
tatiōes suas: et reuerta
tur ad dominū: et miserebitur ei;
et ad deū nostrū: qm multus est
ad ignoscendū. *Ad nonā cap.*

Range esurienti panēz
tuū: et egenos vagosq;
induc in domū tuā. cūz
videris nudum operi eū et car
nem tuā ne despexeris ait domi
nus omps. *Ad vs. cap. Cōuer
timini. Ad magt añ. Thezauriza
te vobis thezauros i celo: vbi nec eru
go nec tineas demolitur. Oratio.*

Eclīnantes se dñe maie
 stati tue p̃pitiuſ intēde:
 vt q̃ diuino munere ſunt
 reſecti: celeſtib꿿 ſemp nutriā:
 tur auxilijs. *Ps.* **Predicta tria**
capitula dicantꝝ quotidie ad ho
ras ī quibus notata ſunt diebꝰ
p̃feſtis vſqꝫ ad dñicā in paſſiōe.
Hac die ⁊ deinceps q̃tidie dicā
tur veſpere ante prandiū: niſi in
dominiciſ diebus. Feria. v.
Lectio prima Genēſis xiiij. ca.

OAm audiffet abrahā
 captū videlicet loth fra
 trem ſuū: numerauit ex
 peditos vernaculos ſuos trece
 ſos de ceꝝ ⁊ octo ⁊ p̃ſecutus eſt
 eos vſqꝫ ad dan. Et diuiſis ſo
 cijs irruit ſup̃ eos nocte. *Per.*
 cuſſitqꝫ eos et p̃ſecutus eſt eos
 vſqꝫ hoba q̃ ē ad leuā damasci.

REduxitqꝫ om̃ *Lec. ij.*
 nem ſubſtantiaꝝ ⁊ loth
 fratrē ſuū cū ſubſtātia il
 lius: mulieres quoqꝫ ⁊ populū.
 Egreſſus aut̃ rex ſodomorū in
 occuſū eius poſtqꝫ reuerſus ē
 a cede codoꝝloamor ⁊ regū qui
 erant cū eo in valle ſabe: que eſt
 vallis regis. *Lectio tertia.*

Alvo melchizedech rex
 ſalem proferens panes
 ⁊ vinū: erat enim ſacer
 dos dei altiffimi benedixit ei et
 ait: Benedictꝰ abrahā deo ex
 celſo qui creauit celū et terrā: et
 benedictus deus excelfus quo
 protegente hoſtes in manibus
 tuis traditi ſunt ⁊ dedit ei deci
 mas ex omnibus. *Ad bñd. añ.*
 Domine puer meus iacet paralyticꝰ
 in domo ⁊ male torquetꝝ: amē dico tibi

ego veniam ⁊ curabo eū. *Oratio.*

Deus qui culpa offende
 ris: penitētia placaris:
 preces populi tui ſuppli
 cantis p̃pitiuſ respice: ⁊ flagel
 la tue iracundie que p̃ peccatis
 noſtris meremur auerte. *Per.*
Ad magt. añ. Domine non ſum di
 gnus vt intres ſub tectū meū: ſed tan
 tum dic verbo ⁊ ſanabitur puer meꝰ.

DArce domine *Oratio.*
 parce populo tuo: vt di
 gnis flagellationibꝰ ca
 ſtigatus in tua miſeratiōe respi
 ret. *Per.* *Feria. vj. Lec. p̃ma*

HActus ē *Gen. xv. cap.*
 ſermo domini ad abra
 ham p̃ viſionē dicens:
 Noli timere abrahā ego p̃te
 ctor tuus ſum: ⁊ merces tua ma
 gna nimis. Dixitqꝫ abrahā: do
 mine deꝰ q̃d dabis mihi? Ego
 vadam abſqꝫ liberis: ⁊ filius p̃
 curatoris domꝰ mee iſte dama
 ſcus elyezer. *Lectio ſecūda.*

REdiditqꝫ abrahā: *Abi*
 hi autē nō dedisti ſemē:
 ⁊ ecce vernaculus meꝰ
 heres meꝰ erit. Statimqꝫ factꝰ
 eſt ſermo domini ad eū dicens:
 Non erit hic heres tuus: ſed q̃
 egrediet de vtero tuo ipſuꝫ ha
 bebis heredem. *Eduxitqꝫ eum*
foras: ⁊ ait illi: Suspice celū et
numera ſtellas ſi potes. Et di
xit ei: Sic erit ſemē tuū. Lec. iij.

ORedidit abrahā deo et
 reputatū eſt illi ad iuſti
 ciā. dixitqꝫ ad eū: Ego
 dñs qui eduxi te de vr caldeoꝝ:
 vt darē tibi terrā iſtā ⁊ poſſide
 res eam. At ille ait: Domine deꝰ

unde scire possum q̄ possessor
sim eam: Et respondit domin⁹
Sume inquit mihi vaccam tri-
ennē: et capram trimā: et arietē
triū annorū: turturē quoq; et co-
lumbā. **Ad bñd. añ.** Cum facis ele-
mosynam nesciat sinistra tua quid faci-
at dextera tua. **Oratio.**

Echoata ieiunia quesu-
mus domine benigno fa-
uore psequere: ut obser-
uantiam quā corporaliter exhibe-
mus: mentibus etiā sinceris
exercere valeam⁹. Per. **Ad ma-**
gnificat añ. Tu autē cū oraueris intra ī
cubiculū: et clauso ostio ora prēz tuum.

Overe domine po-
pulū tuū et ab oib⁹ pec-
catis clementer emūda:
quā nulla ei nocebit aduersitas
si nulla domine iniquitas. Per.
Sabbato Lec. 1. Gen. xvi. cap.

Sarai vxor abrahā non
genuerat sibi liberos: s̄
habēs ancillā egyptiā
nomine agar: dixit marito suo:
Ecce p̄clusit me domin⁹ ne pare-
rem: ingredi ad ancillā meā
si forte ex illa suscipiā filios. Cū
q; ille acq̄scesceret dep̄cant: tulit
agar egyptiā ancillā suā post an-
nos decē q; habitare ceperāt in
terra chanaā: et dedit eam viro
suo vxorem. **Lectio secunda.**

Oui ingressus ē ad eam
At illa concepisse se vi-
dens desperit dominā
suā. dixitq; sarai ad abrahā:
Znīq; agis contra me: ego dedi
ancillā meā in sinū tuū: que vi-
dens q̄ cōceperit despectui me
habet. iudicet dñs int̄ me et te.

Oui respon. **Lectio. iij.**
dens abrahā: Ecce ait
ancilla tua in manu tua
ē: vtere ea vt libz. Affligēte autē
ea sarai fugā inijt. Cūq; inuenis-
set eam angel⁹ dñi iuxta fontes
aque in solitudine qui est in via
sur ī deserto: dixit ad illā: Agar
ancilla sarai vnde venis et q̄ va-
dis: Que respondit: A facie sa-
rai domine mee: ego fugio. Vi-
xitq; ei angel⁹ dñi: Reuertere
ad dñam tuā: et humiliare sub
manu illius. **Ad bñd. añ.** Quare
ieiunamus et non asperisti: humilias
nim⁹ animas nostras et nescisti. **Oio**

R. Besto domine supplica-
tionibus nostris et con-
cede: vt hoc solenne ie-
iuniū qd̄ animis corporibusq;
curandis salubriter institutū est:
deuoto fuitio celebrem⁹. Per.

Dominica prima in quadra-
gesima sabbato p̄cedenti ad ves-

Ora. **spas Cap.**
mur vos ne in va-
cuū gratiā dei re-
cipiatis: ait em̄: tē-
pore accepto exau-
diuit̄: et ī die salutis adiuuit̄.

R. Emendemus. **Hymnus.**

Adi benigne conditor
n̄ras p̄ces cū fletib⁹: in
hoc sacro ieiunio susas
quadragesario. **S**crutator al-
me cordiū infirma tu scis viriū:
ad te reuersis exhibe: remissiōis
gratiā. **M**ultum quidē peccaui
mus: sed parce p̄fitētib⁹: ad lau-
dem tui nominis cōfer me delaz
lāguidis. **S**ic corpus extra cō-
teri dona p̄ abstinentiā: ieiunet

ut mēs sobriat: a labe p̄sus cri-
minū. **P**resta btā trinitas: p̄ces
de simplex vnitas: ut fructuosa
sint tuis ieiunioꝝ mūera. **A**mē.

V. Angelis suis de⁹ mādauit de te. **R.**
Et custodiāt te in oib⁹ v̄ijs tuis. **Ad**
magt. añ. Ecce nūc tēpus accepta-
bile: ecce nūc dies salutis: in his ergo
diebus exhibeamus nos sicut dei mi-
nistros in multa patiētia in vigilijs in
ieiunijs et in charitate nō ficta. **Orō.**

Deus q̄ eccliam tuaz an-
nua q̄dragesimali obf-
uatioe purificas p̄sta fa-
milie tue: ut qd̄ a te obtinere ab-
stinendo nitit: hoc bonis ope-
ribus exequat. **Per. Ad cōple.**

R. In pace in idipsum: Dormiā et res-
quiescā. **V.** Si dederō somnum oculis
meis et palpebris meis dormitationē.
Dormiā. **Gla.** In pace. **Hocre-
sponsoriū dicat tantū in sabba-
tis et dominicis diebus et festi-
uis i vtroq; cōpletorio vsq; ad
sabbatū ante dñicam in passiōe
exclusiue: ceter⁹ aut̄ dieb⁹ dicat**
R. In manus. **Hymnus**

Oriste qui lux es et dies
noctis tenebras deteg⁹
lucisq; lumē crederis lu-
men beatū p̄dicās. **P**recamur
sc̄tē dñe: desēde nos in hac no-
cte: sit nobis in te req̄es quietā
noctē tribue. **R**e grauis somn⁹
irruat: nec host⁹ nos surripiat:
nec caro illi consentiēs nos tibi
reos statuāt. **O**culi somnū ca-
pian: cor ad te semp vigilet de-
xtera tua p̄tegat famulos qui te
diligūt. **D**efensor noster aspi-
ce: insidiantes rep̄me: governa
tuos famulos: quos sanguine

mercatus es. **M**emēto nostri
domine: in graui isto corpore:
qui es defēsor anime adesto no-
bis domine. **P**resta pater op̄s.
**Predictus hymnus dicat quo-
tidie vsq; ad diem cene exclusi-
ue. Ad nūc dimittis añ.** **E**uigila
super nos eterne saluator ne nos ap̄-
hendat callidus temptator quia tu fa-
ctus es nobis sempiternus adiutor.

**Hec antiphona dicat sup nunc
dimittis. per quindecim dies: ni-
si in annūciatione quādo infra
hoc tempus euenerit. Ad matu-
tias inuitatoriū.** **N**ō sit vobis va-
num mane surgere ante lucē: Quia p̄-
misit dominus coronā vigilantibus.

Simular⁹ **Hymnus.**
Sgitor premiū: spes q̄ es
v̄nica mundi: p̄ces in-
tende seruoꝝ ad te deuote cla-
mātū. **N**ostra te cōsciētia gra-
ue offendisse mōstrat: quā emū-
des supplicam⁹ ab omnib⁹ pia-
culis. **S**i renuis quis tribuet: i-
dolge quia potens es: te corde
rogare mundo fac nos p̄camur
domine. **A**rgo nūc accepta no-
strū qui sacraisti ieiunium: quo
mystice paschalia capiam⁹ sa-
cramēta. **S**umma nobis h̄ cō-
ferat in deitate trinitas: in qua
glorietur vnus per cuncta secu-
la deus. **A**men. **In primo no-
cturno añ.** Seruite domino. **V.** Bi-
cet domino susceptor meus es tu. **R.**
Et refugium meum deus me⁹. **Gre-
gorius in omelia sup euangeli-
um.** Ductus est iesus in desertū.

Quia quadage **Lec. 1.**
sime tps i choam⁹: discu-
tiēdū ē nob: cur hec ab-

stinētia custodit. Moyses enī
ut legem acciperet secūdo: He-
lias etiā in deserto quadragin-
ta diebus abstinuit. Ipse quo-
q; auctor hominū quadraginta
diebus nullū cibū sūpsit. Nos
quoq; annuo quadagesime tē-
pore carnem nostrā per abstine-
tiam affligere conamur. Cur er-
go in abstinentia hic numerus
custoditur: nisi quia virtus de-
calogi per libros quatuor san-
cti euangelij impletur. Benari-
us enī quater ductus ī quadra-
genariū surgit: qz tūc mandata
decalogi perficimus: cū quatu-
or libros euangelij custodim⁹.

R. Ecce nunc tempus acceptabile ec-
ce nunc dies salutis: cōmendem⁹ nos
metipsos in multa patiētia in ieiunijs
multis. Per arma iusticie virtutis dei
V. In omnibus exhibeamus nosmet-
ipsos sicut dei ministros in multa pa-
tientia: Per ar. **Lectio secunda.**

Et hoc etiā mortali cor-
pore ex quatuor elemē-
tis subsistimus: et p vo-
luptatē eiusdem corporis prece-
ptis dominicis cōtraim⁹ q per
decalogū sunt accepta. Qui er-
go p carnis desideria decalogi
mandata cōtēpsim⁹: dignū ē ut
eandē carnē quater decies affli-
gamus. A presenti etiā die vsq;
ad paschalis solēnitatis gaudia
sex hebdomade veniūt quaz di-
es quadraginta duo fiunt ex q;
bus dū sex dies dominici absti-
nentie subtrahunt: nō plus in
abstinentia q; triginta et sex re-
manent. Dū vero per trecētos
et sexaginta sex dies annus du-

citur: nos autem per triginta et
sex dies affligimur: quasi anni
nostri decimas deo damus ut q;
nobis per annū viximus actori
nostro in eius decimis mortifi-
cemur. **R.** In omnibus exhibeam⁹
nos sicut dei ministros in multa pati-
entia: Ut nō vituperetur ministerium
nostrum. **V.** Ecce nunc tempus acce-
ptabile ecce nūc dies salutis nemini dā-
tes vllam offensionē: Ut. **Lec. iij.**

Sicut igitur in lege fra-
tres offerre iubemini de-
cimas rerū: ita offerre
contēdite decimas dierū. Un⁹
quisq; carnē maceret eiusq; de-
sideria affligat: ut hostia viua fi-
at. Hostia quippe et imolat et vi-
ua est: quando ab hac vita non-
dum deficit: et tamē se carnalib⁹
desiderijs occidit. Caro nos le-
ta traxit ad culpam: afflictā re-
ducat ad veniā. A paradisi gau-
dijs per cibum cecidim⁹: ad hec
p abstinentiā resurgamus. **R.**

Emendemus in melius que ignorānt
peccauimus ne subito preoccupati die
mortis queramus spacium penitētie
et inuenire non possimus: Attēde do-
mine et miserere quia peccauimus tibi
V. Peccauimus cum patribus nostris
iniuste egimus iniquitatem fecimus.
Attēde domine. Gloria patri. Attē.

In secundo nocturno. V. Ipse
liberauit me de laqueo venantium. **R.**
Et a verbo aspero. **Lectio quarta.**

Nemo sibi abstinentiam
solam credat sufficere:
cum dominus per pro-
phetam dicat: Nonne hoc est
ieiunium quod elegi: Frange
esurienti panem tuum. Illud

ergo ieiunium deus approbat quod ad eius oculos man⁹ elemosynaz leuat: qđ euz proximi dilectione agitur: quod ex pietate conditur. **R.** Paradisi portas aperiat nobis ieiunij tempus: suscipiam⁹ illud orantes et deprecantes: Ut in die resurrectionis cū domino gloriamur. **V.** Ecce nūc tempus acceptabile ecce nūc dies salutis: cōmendemus nosmetipsos in multa patientia: Ut in. **Lectio quinta.**

Noc ergo qđ tibi subtrahis alteri largire, et vñ caro tua affligit: inde indigentis proximi caro recreetur. Hinc est qđ per prophetaz dominus dicit: Cum ieiunaretis nunquid ieiunastis mihi: Sibi quippe quisq; ieiunat: si ea que sibi ad tps subtrahit non pauperibus tribuit: sed ventri postmodū offerenda custodit. Hinc p̄ Jobel dicit: Sanctificate ieiunium. Ieiunium quippe sanctificare est adiunctis alijs bonis dignā deo abstinentiam carnis ostēdere. **R.** Scidite corda vestra et nō vestimēta vestra: Et cōuertimini ad dominū deū: quia benignus et misericors est. **V.** Reuertimini unusquisq; a via sua mala et a pessimis cogitationibus vestris: Et con.

Offset ira: sopi. **Lec. vi.** plantantur iurgia. In casum enim caro atteritur: si a suis voluptatibus anim⁹ nō refrenatur. cū per pphetā dominus dicat: Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra: et omnes debitores vestros repetitis. Neq; enim qui debito

rem repetit aliquid iniuste facit. Sed dignū est vt quisquis se in penitentia macerat etiā hoc qđ sibi iuste cōpetit interdicat. Sic nobis afflictis a deo dimittitur qđ iniuste egimus: si pro amore illius hoc qđ iuste cōpetit relaxemus. **R.** Abscondite elemosynaz in sinu pauperis et ipsa orat pro vobis ad dominū: Quia sicut aqua extinguit ignem: ita elemosyna extinguit peccatum. **V.** Bate elemosynaz dicit dominus: et ecce omnia munda sunt vobis. Quia. Gloria. Quia. **In tertio noct.**

V. Scapulis suis obumbrabit tibi. **R.** Et sub pennis eius sperabis. **Scdm mattheum quarto capitulo.**

En illo tēpore: Ductus est iesus in desertū a spiritu: vt temptaret a diabolo. Et reliqua. **Sermō beati gregoriū pape. Lectio. vii.**

Obitari a quibusdā solet a quo spiritu ductus sit iesus in desertū. ppter hoc qđ subditur: Assumpsit euz diabolus in sanctā ciuitatē. Et rursus: Assumpsit eū in montes excelsos. Sed vere absq; vlla q̄stione cōuenienter accipit: vt a spiritu sancto in desertū ductus credatur: vt illuc eū suus spirit⁹ duceret vbi hunc ad tēptandū malignus spiritus iueniret. **R.**

In ieiunio et fletu orabant sacerdotes dicētes: Parce dñō pce pplo tuo et ne des hereditatē tuā i pditionē. **V.** In vestibulū et altare plorabāt sacerdotes dicētes: Parce. **Lec. viii.**

Sed ecce cū dicit de⁹ hō vñ excelsū mōtē vñ sanctam ciuitatē a diabolo assūpt⁹

mens refugit: humane hoc au-
dire aures expauescunt. Qui ta-
men nō esse incredibilia ista co-
gnoscimus: si in illo ⁊ alia facta
pensamus. **R.** Tribularer si nesci-
rem misericordias tuas domine: tu di-
xisti nolo mortē peccatoris: sed vt cō-
uertatur ⁊ viuat: Qui chananeam et
publicanū vocasti ad penitentiam. **V.**
Et petrū lachrymantē suscepisti mise-
ricors domine: Qui chananeam.

Querte iniquorū **Lec. ix.**
omniū diabolus caput
est: ⁊ huius capitis mē-
bra sunt omnes iniqui. An non
diaboli membrū fuit pilatus:
An nō diaboli mēbra iudei per-
sequentes ⁊ milites crucifigen-
tes fuerūt: Quid ergo mirū si se
ab illo pmisit in mōtē duci: q̄ se
pertulit etiā ⁊ a membris illius
crucifigi: Nō est indignū redē-
ptori nostro q̄ tēptari voluit q̄
venerat occidi. **R.** Buctus est ie-
sus in desertū a spiritu vt temptaret a
diabolo: Et accedens tēptator dixit
ei: Si fili⁹ dei es dic vt lapides isti pa-
nes fiant. **V.** Et cum ieiunasset quadra-
ginta diebus ⁊ quadraginta noctibus
postea esuriūt: Et accedēs. **Blia.** Si fi-
lius. **V.** In manibus portabūt te.
R. Ne forte offendas ad lapidē pedes
tuos. **In laudibus añ.** Cor mun-
dum crea in me deus ⁊ spiritū rectum
innoua in visceribus meis. **Ps.** Adi-
fere. **Añ.** O domine saluū me fac: o
domine bene prosperare. **Ps.** Con-
fitemini. **Añ.** Sic benedicam te in
vita mea domine ⁊ in nomie tuo leua-
bo manus meas. **Ps.** Deus de⁹.
Añ. In spiritu humilitatis ⁊ in ani-
mo contrito suscipiamur domine a te

⁊ sic fiat sacrificiū nostrū: vt a te susci-
piatur hodie ⁊ placeat tibi domine de-
us. **Canticū.** Benedicite. **Añ.**
Laudate deū celi celorū ⁊ aque omēs.
Ps. Laudate. **Caplm.** Morda-
mur. **Hymnus**

E Am xps sol iusticie: mētē
dehiscant tenebre: vir-
tutū vt lux redeat terris
diem cū reparas. **O**a temp⁹ ac-
ceptabile ⁊ penitens cor tribue
conuertat vt benignitas: quos
longa suffert pietas. **Q**uid dā-
q̄ penitētie da ferre quāuis grā-
dium: maiori tuo munere: quo
demptio sit criminū. **D**ies ve-
nit dies tua in qua refloret om-
nia: letemur in hac vt tue phac
reducti gratie. **T**ererū vniuer-
sitas clemens a dozet trinitas:
⁊ nos noui per veniā: nouū ca-
namus canticū. **Amen.** **V.** Scu-
to circūdabit te veritas eius. **R.** Non
timebis a timore nocturno. **Ad bñd.**
añ. Buctus est iesus in desertū a spi-
ritu vt tēptaretur a diabolo: ⁊ cū ieiun-
nasset quadraginta diebus ⁊ quadra-
ginta noctibus postea esuriūt. **Ad p-**
mam añ. Iesus aut cū ieiunasset q̄-
draginta diebus ⁊ quadraginta nocti-
bus postea esuriūt. **Ad tertiam añ.**
Nō in solo pane viuit homo sed i om-
ni verbo qd̄ pcedit de ore dei. **Cap.**
Mortamur. **R.** Participes me fac
deus omniū timentū te ⁊ custodienti-
um mādata tua. **V.** Aspice in me ⁊ mi-
serere mei scdm iudiciū diligentium
nomen tuum: Et custodientium. **Glo-**
ria patri ⁊ fi. **P**articipem me. **V.** Bi-
cet domino. **Ad sextam antipho.**
Tunc assumpsit eum diabolus in san-
ctam ciuitatem et statuit eum sup pin-

maculum templi et dixit ei: si filius dei es: mitte te deorsum. **Capitulum.**

Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis nemini dantes ullam offensionem: ut non vituperetur ministerium nostrum. **R.** Ab omni via mala prohibui pedes meos: Et custodiam mandata tua domine. **V.** A iudicijs tuis non declinaui quia tu legem posuisti mihi. Et custodiam Gloria. Ab omni. **V.** Ipse liberauit. **Ad nonā. añ.** Glade sathana non temptabis dominum deum tuum. **Capitulum.**

En omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut di ministerios: in multa patientia: in ieiunijs multis per arma iusticie. **R.** Septies in die laudem dixi tibi domine deus meus: Ne perdas me. **V.** Erravi sicut ovis que perierat: require seruum tuum domine quia mandata tua non sum oblitus. Ne perdas. Gloria. Septies. **V.** Scapulis suis. **Predicta responsoria dicantur ad horas per quindecim dies quando de tempore agit. Ad vespas capitulum.** **Mortamur.** **Predicta tria capitula dicantur ad horas in quibus notata sunt in dominicis diebus usque ad vespas sabbati ante dominicam in passione exclusive. Hymnus.** **Audi benigne.** **V.** Angelis suis mandavit. **Predicti hymni et versiculi ad matutini. et ad vespas et ad alias horas in quibus notati sunt dicantur usque ad vespas sabbati ante dominicam in passione exclusive quando de tempore agitur. Ad magnificat añ.** Reliquit eum temptator: et accesserunt angeli et

ministrabant ei. **Feria secunda**
Leo papa in sermone Apostolica. **Lectio prima.**

Sicut in domibus manufactis providendum est ut si quid aut infusione imbrum aut turbine procellarum vel antiquitate fuerit corruptum cito in integrum cura restituatur: ita iugi oportet sollicitudine precaveri ne quid in nostris animis inco positum ne quid inveniatur immundum. **Lectio secunda.**

Quoniam enim edificium nostrum sine ope sui non subsistat artificis: nec fabrica nostra possit esse incolumis: nisi ei protectio prefuerit conditoris: tamen quia rationabiles lapides sumus et viva materies sic nos auctoris nostri extruxit manus: ut cum opifice suo etiam quando reparatur operetur. **Lectio. iii.**

Gratie igitur dei obedientia se humana non subtrahat: nec ab illo bono sine quo non potest bona esse deficiat. At si quid sibi impossibile aut arduum in mandatorum effectibus reperitur: non in se remaneat: sed ad iubentem recurrat: quod ideo dat preceptum ut excitet desiderium et prestet auxilium. **Ad bñ. añ.** Venite benedicti patris mei percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. **Oratio.**

Quoniam certe nos deus salutari nostri et ut ieiunium quod dragesimalis nobis perficiat: mentes nostras celestibus instruat disciplinis. Per. **Ad primam añ.** Ubi non ego dicit dominus nolo mortem peccatoris:

sed ut magis conuertat̃ et uiuat. **Ad
tertiā añ.** Aduenerūt nobis dies pe
nitētie ad redimēda peccata: et saluā
das animas. **Ad vi. añ.** Cōmende
mus nosmetipsos in multa patiētia in
ieiunijs multis per arma iusticie. **Ad
ix. añ.** Per arma iusticie virtut̃ dei
cōmendemus nosmetipsos in mltā pa
tientia. **Añe p̃dicte ad horas di
cantur quotidie in p̃festis die
bus vsq; ad passionem domini.
Ad magt añ.** Quod vni ex minimis
meis fecistis mihi fecistis dicit dñs.

Absolue q̃ms **Oratio.**
dñe nostror̃ vincla pec
catorū: et quicq̃d p̃ eis
meremur p̃pitatus auerte. **P.**

Feria. iij. Leo papa smōe p̃

Quamur di **dicto Lec. i.**
lectissimi saluberrimē tē
poris venerabilib⁹ isti
tutis: et sollicitiore cura cordis
nostri specula tergam⁹. Quan
tūlibet enī caste et sobrie morta
lis hec vita ducatur: quodam ta
mē puluere terrene cogitatōis
aspergit̃: et nitor̃ mentiū ad dei
imaginem cōditarū nō ita a fu
mo totius vanitatis alienus ē
ut nlla possit sorde fuscari: et nō
semp̃ indigeat expoliri. **Lec. ij.**

Quod si etiā castissimis
animis neccariū ē: q̃to
illis amplius est expetē
dum qui tota forte anni spacia
aut securius aut forte negligē
tius transierūt: Quos charita
te debita cōmonem⁹ ut nō ideo
sibimet blādiāf: quia nobis cō
scientie singulor̃ patere nō pos
sunt: cū oculos dei simul vniuer
sa cernentes nō abdita locorū

non parietū septa secludāt: nec
solū ei acta et cogitata verum et
agēda et cogitāda sint cognita.

Ergo sum **Lec. iij.**
mi iudicis sciētia: iste ē
remendus aspect⁹: cui
puium est omne solidū: et aper
tum omne secretū: cui obscura
clarent: muta respōdet: silentiū
p̃fitetur et sine voce mēs loqui
tur. Nemo patiētiā bōitatis
dei de peccator̃ suor̃ ipunita
te cōtemnat: nec ideo illum est
met nō offensur⁹: quia necdū est
expertus iratum. **Ad bñd. añ.**

Intrauit iesus i templū dei et eijciebat
omnes vendentes et ementes: et men
sas numularior̃ et cathedras vendens
tium columbas euerit. **Oratio.**

Respice domine familiā
tuam et presta: ut apud
te mens nostra tuo desi
derio fulgeat: que se carnis ma
ceratiōe castigat. **Per. Ad ma
gnificat añ.** Abijt iesus foras extra
ciuitatem in bethanias: ibiq; docebat
eos de regno dei. **Oratio.**

Rescendant ad te domi
ne p̃ces nostre: et ab ec
clesia tua cunctā repel
le nequitiam. **Per. Feria. iij.**
Petrus rauennas Lectio .i.

Quoniam vernū ieiuniū
et bellozū spiritualiū tē
pus cernimus aduenis
se: sicut milites christi virtutum
armis procedamus ad campū
Bēdimus corpori integrū an
num: paucos demus anime di
es. Impendim⁹ nobis t̃pa: t̃ps
deputem⁹ actori. Quāam⁹ deo
paululū: sclo q̃ vixim⁹ totū. **L. ij**

Sponam⁹ domesticas
curas: ecclesie manea-
mus in castris. Vigile-
mus in acie xpi: iungamur forti-
bus: a delictis separemur. Auri-
bus insonet vox diuina: cib⁹ par-
cus de celesti sumatur annona.
Terreni luxus copie nō querā-
tur. Dispēdijs q̄cqd exuberat:
cōmilito paup assumat. In con-
flictu habet auxiliū: esurientem
fociū qui cibauit. *Lectio tertia.*

Sic muniti fratres indi-
camus bella peccatis:
conflictū vicijis nuncie-
mus securi d̄ victoria: q̄ nec ar-
ma celestia hostes poterūt supe-
rare terreni: nec vigilātes ⁊ so-
brios diabolus poterit pturba-
re. Et quidē ipse neq̄ per se: sit
tamen nequior: puocatus. *Ad
bened. añ.* Generatio hec praua et
p̄uerfa signū querit ⁊ signū nō dabi-
tur ei nisi signū iōne pphete. *Oratio.*

DReces n̄ras quesumus
domine clement̄ exau-
di: et cōtra cūcta nobis
aduersantia dexterā tue maie-
statis extēde. *Per. Ad mag. añ.*
Sicut fuit ionas in vētre ceti trib⁹ die-
bus ⁊ tribus noctibus. ita erit fili⁹ ho-
minis in corde terre. *Oratio.*

Ontes nostras q̄sumus
domine lumine tue cla-
ritatis illustra: vt vide-
re possimus que agēda sunt: et
que recta sunt agere valeamus
*Per do. Feria quinta Petr⁹
rauennas Lectio prima.*

Eiunantib⁹ nobis dia-
bolus esurit: q̄ semp no-
stris satiatur ex culpis.

Satietas illū reficit: q̄n nos lu-
xus soluit: libido stimulat: pō-
pa rapit: ipellit ambitio: vrget
ira: furo: exagitat: succēdit iui-
dia: cupiditas inflammat: cure
solicitat: lites vexāt: lucra ca-
piunt: vsure vinciunt: cirogra-
pha ligant: premunt res seculi:
elidit aurum. *Lectio secunda.*

Satietas diabolū reficit
quando moriuntur vir-
tutes: viuunt vitia: vo-
luptas effluit: honestas perit:
misericordia deperit: habūdat
auaritia: regnat cōfusio: succē-
ditur ira: prosternit disciplina.
Ista sunt que militāt aduersus
christi militē. Iste sunt sathane
cohortes: iste diaboli legiōes.

Esta sūt q̄ mūdū *Lec. iij*
obsederūt: debellarunt
poplos: vastauerūt gē-
tes: orbe totū duxerūt captiuū.
Ista sunt q̄bus null⁹ p se potuit
obire mortal. Et ideo ad vincē-
da ista ipse rex celi ⁊ terre descen-
dit: ipse victor singularis adue-
nit q̄dragesime tps statuēs i p-
cinctur: vt tpa ieiunij muro nos
īexpugnabili munitet. *Ad be-
nedictus añ.* Si vos māseritis i ser-
mone meo vere discipuli mei eritis: et
cognoscetis veritatē: ⁊ veritas libera-
bit vos. *Oratio.*

Orationem populi tui
quesumus domine be-
nign⁹ intēde: vt q̄ p ab-
stinetiā macerant i corpe: p fru-
ctū boni opis reficiant i mēte.
Per. Ad mag. añ. Ego em̄ ex deo
pcessi et veni: neq̄ em̄ a meipso vēi. sed
pater me⁹ ille me misit. *Oratio.*

Daque sumus dñe popu-
lis christianis: et que p-
fitentur agnoscere: et ce-
leste munus diligere qđ frequē-
tant. Per. *Feria sexta Sermo
sancti iohannis epi Lectio. 1.*

Confitemini dño: quo-
niam bonus est. Spiri-
tus sanctus medela pur-
gandi facinoris obtulit: dñ qua-
liter iram dei placaremus ostē-
dit. Nō vult irasci qui instruit.
Sanitati consulit: qui medelas
vulneribus suggerit. Misereri
cupit: qui reo salutis cōsilia tri-
buit. Vult em̄ aboleri offensas:
si qui offendit damnauerit cul-
pam. Tu autē. *Lectio secūda.*

Ult vt p̄fessione iam vi-
uat: qui p̄cepta cōtem-
nit vt pereat. Confessio
enim penitētiā monstrat: peni-
tentia satisfactiōē ostendit: sa-
tisfactio sibi veniā conciliat. O
venerāda pietas dei. Peccam⁹
et parcit: delinquimus et igno-
scit: offendimus et adhuc placa-
tus existit. Tu. *Lectio tertia.*

Quā erga iustos sit mō-
strat: dum talem se erga
p̄ctōres ostendat. Nec
peccator poterit iaz excusari: q̄
legem p̄tempnit vt delinqueret:
et cōfessionis remedia amplecti
noluit vt periret. Cape tu quis-
quis es o peccator remedia: cō-
fessio afferat salutē: cui p̄temp-
tū attulerat mortē. *Ad bñ. añ.* An-
gelus dñi descendebat de celo et mo-

Euebat aqua et sanabat vn⁹.
Sto dñe p̄piti⁹ *Oñ.*
plebi tue: et quā tibi fac-

esse deuotā: benigno refoue mi-
seratus auxilio. Per. *Ad magt
añ.* Qui me sanus fecit: ille mihi p̄ces
pit: tolle grabatū tuū et ābula in pace.

Aaudi nos mise *Oñ.*
ricors deus: et mentib⁹
nostris gratie tue lumē
ostende. Per. *Sabbato Sāct⁹
iohānes episcop⁹ i eodē sermō.*

Cōsilia ad ne. *Lec. 1.*
salutem data p̄ctōr am-
plexare: peccatorū in-
dulgentiā confessione instanti
mercare. Quid horres fateri:
qđ libēter ac p̄prie commisisti:
Cur p̄funderis dicere: qđ nō cō-
fusus es p̄petrare: Cur vereris
domino indicare: quod ipso p̄-
sente nō veritus es cōmittere:
Aut nunqđ eū ignorare q̄ feci-
mus putas: nisi nobis cōfidenti-
bus discat: Peius ē cōfiteri nol-
le: q̄ legē cōtemnere. Peius ē
admissi penitentiā spernere: q̄
monita diuina despiceret: Pei⁹
est dei offensam satisfactiōē nol-
le placare: q̄ peccādo dei boni-
tatē offēdere. Beni⁹q; niniuite
cōfitentur et viuunt: sodomite
obdurātur et pereūt. Filij israel
quotiens peccāt hostibus tra-
duntur: quotiens se peccasse fa-
tentur de ipsorū manibus libe-
rantur. Tu autem. *Lectio. ij.*

Confitemini inquit do-
mino quoniā bon⁹ est.
Qui bonū ostendit: cō-
fiteri persuadet. Peccatorē em̄
bonus absoluit: iustus cōdem-
nat. Bonus indulgentiā tribu-
it: iustus merita peccatorū expū-
git. Apud iudicē bonū cōfessio

mater est indulgentie: apud iu-
stum debitū pene Unde fit vt q̄
bonū sentire cōfiteōdo noluerit:
iustū sentiat reticēdo. *Lec. ij.*

Obare cōsule tibi pctōr
dū licet: dū q̄ offensus
est suadet cū ipse misere-
ri desiderat si qui offendit rogā-
do nō desinat. liceat cōfiteri cui
peccare nō licuit. Cōfessio red-
dat quod peccatū detraxit. Cu-
ret penitētia: quod delictorum
macula sordidarat. Serpētīnū
virus satisfactionis ātidoto re-
curef. Peccatoꝝ venena p̄cum
instantia depellant: vt q̄ nobis
peccantibus fuerat offēsus: cō-
fessione nobis misericōꝝ red-
datur et pius. *Ad bñd. añ.* Assū-
psit iesus discipulos suos et ascendit in
montē et transfiguratus est ante eos.

Depulū tuū q̄ *Oratio*
sumus domīe ppitius
respice: atq; ab eo fla-
gella tue iracūdie clement̄ auer-
te. *Per. Bñca. ij. in quadra-
gesima sabbato p̄cedēti ad vs. R.*
Ber tibi de. ij. Ad magt. añ. Bo-
mine bonū est nos hic esse: si vis facia-
mus hic tria tabernacula: tibi vnū: moy-
si vnū: et helye vnū. *Oratio.*

Deus q̄ sp̄spicis om̄i-
nos vtute destitui:
interius exteriusq;
custodi: vt ab om̄i-
bus aduersitatibus
muniamur in corpore: et a pra-
uis cogitatiōibus mūdēmur in
mente. *Per. Ad matut. inuita.*
Quoniā deus magnus domin⁹ et rex
magnus super om̄es deos. *Hic ver-
sus in psalmo terminat postq̄*

*secunda vice dictū fuerit inuitas-
torū. Lec. j. Bñ. xxvij. cap.*

Senuit isaac et caligaue-
runt oculi eius: et vide-
re non poterat. Eloca-
uitq; esau filiū suū maiore et di-
xit ad eū: Fili mi. Qui respōdit:
adsum. Cui pater. Quides inq̄t
q̄ senuerim et ignore diē mortis
mee. Sume arma tua pharetrā
et arcū et egredere foras. Cūq;
venatu aliquid apphēderis: fac
mibi inde pulmentū sicut velle
me nosti: et affer vt comedā et be-
nedicat tibi anima mea anteq̄
moriar. *R.* Tolle arma tua phare-
tram et arcū: et affer de venatiōe tua vt
comedam. Et benedicat tibi aīa mea.
V. Cūq; venatu aliquid attuleris fac
mibi inde pulmētū vt comedam. Et.

Odod cū audis *Lec. ij.*
set rebecca et ille abiisset
in agrū vt iussione p̄ris
impleret: dixit filio suo iacob:
Audiui patrē tuū loquentē cū
esau fratre tuo et dicentē ei: Af-
fer mibi de venatiōe tua et fac ci-
bum vt comedā et benedicā tibi
corā domīo anteq̄ moriar. *R.*
Ecce odor filij mei sicut odor agri ple-
ni quē benedixit dñs: crescere te faciat
deus meus sicut arenā maris: Et do-
net tibi de roze celi benedictiones. *V.*
Qui maledixerit tibi sit ille maledict⁹:
et qui benedixerit tibi benedictionibus
repleatur: Et do. *Lectio tertia.*

Nunc ergo fili mi acq̄e-
sce consilijs meis et per-
gens ad gregē affer mi-
hi duos edos optimos: vt faciā
ex eis escas patri tuo quibus li-
benter vescitur. Quas cū intū-

leris et comederit benedicat tibi priusque moriat. **R.** Bet tibi de us de roze celi et de pinguedie fre abundantiā: seruiant tibi tribus populi: Esto dominus fratri tuo. **V.** Et incuruetur ante te filij matris tue. Esto. **Blia.** Esto. **Lectio quarta.**

Qui ille respondit: Non isti quia esau frater meus homo pilosus sit et ego lenis. Si attrectauerit me pater meus et senserit: timeo ne putet sibi me voluisse illudere: et inducat super me maledictionem pro benedictione. **R.** Quis igitur ille est qui dudum captā venationem attulit mihi et comedi ex omnibus priusquam tu venires. Benedixique ei et erit benedictus. **V.** Dominum tuum illum constitui et omnes fratres eius seruituti illius subiungam. Benedixique. **Lectio quinta.**

Ad quem mater: In me sit ait ista maledictio filii mei. Tantum audi vocem meam et pergens affer que dixi. Abiit et attulit deditque matri. Parauit illa cibos sicut velle noverat patrem illius. Et vestibus esau valde bonis: quas apud se habebat domi induit eum: pelli culasque hedorum circumdedit manibus et colli nuda preterit. **R.** Bene exiret iacob de terra sua vidit gloriam dei et ait: quod terribilis est locus iste: Non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. **V.** Glorie dominus est in loco isto et ego nesciebam: Non est. **Lectio. vi.**

Deditque pulmentum et panes quos coxerat tradidit: Quibus illatis dixit: Pater mi. Et ille respondit audio. quis es tu fili mi: dixitque

iacob: Ego sum esau primogenitus tuus: feci sicut precepisti mihi. Surge sede et comede de venatione mea ut benedicat mihi anima tua. **R.** Si dominus deus meus fuerit mecum in via ista per quam ego ambulo: et custodierit me et dederit mihi panem ad edendum et vestimentum quo operiar et reuocauerit me cum salute: Erit mihi dominus in refugium: Et lapis iste in signum. **V.** Surgens mane iacob tulit lapidem et erexit in titulum: fundensque oleum desuper ait: Erit. **Blia.** Et.

Scdm mattheum. xv. capitulo

En illo tempore egressus ihs secessit in partes tyri et sidonis. Et ecce mulier chanaanica a finibus illis egressa clamabat dicens ei: Misere mei fili dauid filia mea male a demonio vexatur. Et reliqua. **Omelia**

Origenis. Lectio septima.

Ecce mulier chanaanica Admira res. Mulier caput peccati: arma diaboli: expulsio paradisi: mater delicti: corruptio legis antiquę veniebat ad dominum iesum. **R.** Erit mihi dominus in deum et lapis iste quem erexi in titulum vocabitur domus dei: et de vniuersis que dederis mihi: Becimas et hostias pacificas offeras tibi. **V.** Si dominus deus meus fuerit mecum in via ista per quam ego ambulo et custodierit me: Becimas. **Lectio octaua.**

Qui negotium. Iudei fugiunt: chanaanica sequitur domestici derelinquit alienigena heret. Et ecce mulier: cherubim aspectum eius tremunt in celo: angeli metuant in excelsis: et mulier non veretur in

terris sed loquitur cū eo. **O** miranda res: Sursum tremor: deorsum fiducia. **R.** Dixit angelus ad iacob: Dimitte me auroz ē. respōdit ei: non dimittaz te nisi benedixeris mibi: Et benedixit eū in eodē loco. **V.** Nequaquā vocaberis iacob: sed israel erit nomen tuū. Et bene. **Lectio. ix.**

Propterea inquit descēdit: propterea carnē assumpsit et homo factus est: ut et ego audeam ei loqui. Non perrexit ad diuinos: non vocauit magos: nō alligaturas quesuit: nō impostatrices mulieres adduxit: non ad falsa confugit presidia: sed reliquit omnes diaboli falsitates et vēit ad dominū iesum omnium saluatore rem. **R.** Orauit iacob et dixit: domine qui dixisti mibi reuertere in terram natiuitatis tue: Erue me de manu fratris mei quia valde eum timeo. **V.** Deus in cuius conspectu ambulauerunt patres nostri: dñe qui pascis me a iuuetute mea: Erue. **Glia.** Erue. Oraui.

In laudib⁹ añ. Domine labia mea aperies et os meum annūciabit laudē tuam. **Ps.** Misereere. **Añ.** Dexterā domini fecit virtutē: dextera domini exaltauit me. **Ps.** Confitemini. **Añ.** Fact⁹ est adiutor meus de⁹ me⁹.

Ps. Deus deus. **Añ.** Triū pueros cantemus hymnū quē cantabāt in camino ignis benedicētes dominū **Canticū.** Benedicite. **Añ.** Statuit ea in eternū et in scām seculi: preceptum posuit et nō p̄teribit. **Ps.** Laudate. **Ad bñd. añ.** Egressus iesus secessit in partes tyri et sydonis. et ecce mulier chananea a finibus illis egres-

sa clamabat dicēs: miserere mei domi-

ne fili dauid. **Ad primā añ.** Accedētes discipuli iesu ad eum rogabant eū dicentes: dimitte eaz quia clamat post nos. **Ad terciā añ.** Non suz missus nisi ad oues que perierunt domus isrl' dicit dominus. **Ad sextā añ.** O mulier magna ē fides tua: fiat tibi sicut petisti. **Ad nonā añ.** Glade mulier semel tibi dixi: si credideris videbis mirabilia. **Ad magt. añ.** Dixit dominus mulieri chananee: non est bonum sumere panem filiorū et mittere canib⁹ ad manducandū: utiq; domine: naz et catelli edūt de micis que cadūt de mēsa dominorū suorum. ait illi iesus: mulier magna ē fides tua fiat tibi sicut petisti.

Si quis voluerit lectiones longiores legat in genesi a. xxviii. vsq; a. xxxii. cap. ad libituz. Feria. ii. Lec. i. Gen. xxviii. ca.

Ubi isaac sermonē impleuerat et egresso iacob foras venit esau: coctosq; de venatione cibos intulit patri dicens: Surge pater mi et comedede venatione filij tui ut benedicat mibi anima tua. Dixitq; illi isaac: Quis enim es tu? Qui respondit: ego sum fili⁹ tuus primogenitus esau. **Lec. ii.**

Expauit isaac stupore vehementi et ultra q; credi pōt admirās ait: Quis igitur ille est qui dudū captā venationē attulit mibi: et comedi ex omnib⁹ priusq; tu venires? Benedixiq; ei et erit benedict⁹ Auditis esau sermonibus patris: irrugūt clamore magno: et consternatus ait: Benedic etiam et mibi pater mi. Tu autē.

Lectio tertia

Qui ait venit germanus
tuus fraudulenter: et ac
cepit benedictionē tuā.
At ille subiunxit: iuste vocatus
est nomen eius iacob supplantā
uit enim me: et in altera vice, Pri
mogenita mea antetulit: et nūc
secūdo subripuit benedictionē
meam. *Ad benedictiōem aī.* Ego p̄n
cipiū qui et loquor vobis. *Oratio.*

Desto quesumus omni
potens deus vt familia
tua que se affligēdo car
ne ab alimentis abstinet: sectā
do iusticiā a culpa ieiunet. Per.
Ad magt. aī. Qui me misit mecum
est et nō reliquit me solum: quia que pla
cita sunt ei facio semp. *Oratio.*

Adesto supplicationib⁹
nostris omnipotēs de
us: et quib⁹ fiduciā spe
rande pietatis indulges: p̄sue
te misericordie tribue benign⁹
effectū. Per. *Feria. iij. Lec. j.*

Quauit *Ben. xxviii. c.*
isaaciacob et benedixit
illi: precepitq; ei dicēs:
Noli accipere coniugē de gene
re chanaan: sed vade et p̄fiscice
re in mesopotamiā syrie ad do
mū bathuel patris matris tue et
accipe inde tibi vxorē de filiab⁹
laban auunculi tui. *Lectio. ij.*

Deus autē omnipotens
benedicat tibi: et cresce
re te faciat atq; multipli
cet vt sis in turbas populorū: et
det tibi benedictiones abrahā
et semini tuo post te vt posside
as terram peregrinationis tue
quā pollicit⁹ est auo tuo Cumq;
dimisisset eū ysaac: p̄fectus ve
nit in mesopotamiā syrie ad la
ban filiū bathuel syri fratrem re
becce matris sue. *Lectio. iij.*

Quidens autē esau q̄ be
nedixisset pater suus ia
cob et misisset eū in me
sopotamiā syrie vt in duceret
vxores: et q̄ post benedictionē
precepisset ei dicens: nō accipi
es coniugē de filiabus chanaan
q̄q; obediēs iacob parētibus
suis isset in syriam: probans q̄
q̄ nō libēter aspiceret filias cha
naā pater suus: iuit ad ismaele
et duxit vxorem absq; his quas
pri⁹ habebat melech filiā isma
el filij abrahā sororē nabaioth.

Ad benedictiōem aī. Unus est em̄ ma
gister vester qui in celis est dicit dñs.
Oratio.
Destice quesu
mus domine benignus
in nobis obseruantie san
cte subsidiū vt que te actore faci
enda cognouimus te operante
impleamus. Per. *Ad magt. aī.*
Qui maior est vestrū erit minister ve
ster: quia omnis qui se exaltat humiliā
bitur dicit dominus. *Oratio.*

Propitiare domine sup
plicationibus nostris:
et animarū nostrarū me
dere languorib⁹: vt remissione
percepta ī tua semp benedictio
ne letemur. Per dominum. n.

Feria. iij. Lec. j. Ben. xxviii. c.

Egitur egressus iacob de
bersabee: p̄gebat haraz
Cumq; venisset ad locū
quendam et vellet in eo quiesce
re post solis occubitum: tulit
de lapidibus q̄ iacebāt: et suppo
nēs capiti suo: dormiuit ī eodē

loco. Viditq; in somnis scalam
stantē super terram et cacumē
eius tangens celū: angelos q;3
dei ascēdētes et descēdētes p eā
et dñm innixū scale dicēte sibi:

Ego sum do. **Lectio. ij.**
minus deus abrahā pa
tris tui et de⁹ isaac: ter
ram in qua dormis tibi dabo et
semini tuo: eritq; semen tuū q̄si
pulis terre. Dilataber⁹ ad ori
entem et occidentē et septentrio
nem et meridiē et benedicentur
in te et in semine tuo cuncte tri
bus terre. Tu autem. **Lec. iij.**

Ero custos tu⁹ quo
cūq; perrexeris et redu
cam te in terram hanc:
nec dimittā nisi cōpleuero vni
uersa que dixi. Cūq; euigilass⁹
iacob de somno ait: vere domi
nus est in loco isto: et ego nescie
bam. Dauensq; q̄: terribilis est
inquit locus iste: non est hic ali
ud nisi domus dei et porta celi.

Ad benedictus añ. Ecce ascendi
mus hierosolymā et fili⁹ hominis tra
detur ad crucifigendum. **Oratio**

Depulum tuuz domine
propiti⁹ respice: et q̄s
ab escis carnalibus pre
cipis abstinere: a noxijs quoq;
vicijs cessare concede. Per do.

Ad magnificat añ. Sedere autem
mecū non est meū dare vobis: sed qui
bus paratū ē a patre meo. **Oratio.**

Deus innocentie restitui
tor et amator: dirige ad
te tuorum corda seruo
rum: vt spiritus tui seruoze con
cepto et in fide inueniantur sta
biles: et in opere efficaces. Per

Feria. v. Lec. i. Gen. xxix. e.

DRefect⁹ ergo iacob ve
nit i terrā oriētalē: et vi
dit puteū i agro: tresq;
greges ouium accubantes iux
ta eū. nam ex illo adaquabant⁹
pecora et os eius grandi lapide
claudebatur: morisq; erat vt cū
ctis ouibus cōgregatis deuol
uerent lapidē: et refectis gregi
bus rursus sup os putei pone
rent. **Lectio secunda.**

Dixitq; ad pastores: Fra
tres vnde estis: Qui re
sponderunt: de Aran.
Quos interrogans: nunq̄d ait
nostis labā filiū nachor: Dixe
runt nouimus. Sanus ne ē in
quit: valet inquiunt. Et ecce ra
chel filia ei⁹ venit cū gregesuo.

Dixitq; iacob: **Lec. iij.**
Adbuc multū diei sup
est: nec est tempus vt re
ducant⁹ ad caulas greges. Ba
te antepotū ouibus et sic ad pa
stū eas reducite. Qui respōde
runt: non possumus donec om
nia pecora cōgregē et amoueā
mus lapides de ore putei vt ad
aquemus greges. **Ad bñd. añ.**

Pater abraham miserere mei et mitte
lazarū: vt intingat extremū dīgiti sui
in aquā: vt refrigeret linguā meam.

DResta nobis **Oratio.**
domine quesumus au
xilij gratie tue vt ieiun
ijs et orationibus conuenien
ter intenti: liberemur ab hosti
bus mentis et corporis. Per. d.

Ad magnificat añ. Fili recordare
quia recepisti bona in vita tua et laza
rus similiter mala. **Oratio.**

Adesto domine famulis
tuis ⁊ perpetuam beni
gnitate largire poscen
tibus: ut his q̄ te auctore ⁊ gu
bernatore gloriantur: ⁊ cōgre
gata restaures ⁊ restaurata cō
serues. *Per. Feria. vi. Lec. i.*

Eleuataq; *Ben. xxix. c.*
voce fleuit et indicauit
ei q̄ frater esset patris
eius: et fili⁹ rebecca. At illa festi
nans nūciauit patri suo. qui cū
audisset venisse iacob filiū sozo
ris sue: cucurrit obuiam ei. Cō
plexusq; ⁊ in oscula ruēs: duxit
in domū suā. Auditis autē cau
sis itineris respondit: Os meū
es ⁊ caro mea. *Lectio secūda.*

Et postq̄m expleti sunt
dies mensis vnius: di
xit ei: Num quia frater
meus es: gratis seruiēs mibi?
Vic q̄d mercedis accipies? Ha
bebat vero duas filias: nomen
maioris lya: minor vero appel
labatur rachel. Sed lya lippis
erat oculis: rachel decora facie
⁊ venusto aspectu. Quā diligēs
iacob ait: Seruiā tibi p̄ rachel
filia tua mīore septē ānis. *L. iij.*

Respondit laban. Meli
us ē ut tibi eādem q̄ vi
ro alteri: mane apd me.
Seruiuit igit iacob p̄ rachel
septē annis: ⁊ videbant illi di
es pauci p̄ amoris magnitudīe
Dixitq; ad labā: Da mihi vxo
rem meā: quia iam tempus ex
pletum est ut ingrediar ad eam.

Ad bened. añ. Malos male perdet
⁊ vineam suā locabit alijs agricolis q̄
reddant ei fructū temporibus suis.

Orauesumus *Oratio*
omnipotens de⁹: ut sa
cro nos purificāte ieiun
io sinceras mentib⁹ ad sancta
ventura facias peruenire. *Per.*
Ad magt. añ. Querentes eū tene
re timuerūt turbas: quia sicut prophe
tam eum habebant. *Oratio.*

Orauesumus domine po
pulo tuo salutē mentis
⁊ corpis: ut bonis ope
ribus inherēdo: tue semp virtu
tis mereas p̄tectioē desēdi. *P.*

Sabbato Lec. i. Ben. xxix. c.

Oui vocatis multis ami
corū turbis ad quiniū:
fecit nuptias. Et vespe
re lya filiā suā introduxit ad
eum dās ancillā filie zelphā no
mine. Ad quā ex more cū iacob
fuisset ingressus facto mane vi
dit lya: ⁊ dixit ad socerū suū.
Quid ē q̄d facere voluisti? Nō
ne p̄ rachel seruiui tibi: Quā
re imposuisti mibi? *Lectio. ij.*

Respondit labā: Nō est in
loco nostro consuetudi
nis ut minores ante tra
dantur ad nuptias. Imple heb
domadā dierū huius copule: et
hanc quoq; dabo tibi p̄ ope
re quo seruiturus es mibi septē
ānis alijs. Acquieuit iacob pla
cito laban: ⁊ hebdomada trās
acta rachel duxit vxorē. *Lec. iij.*

Orauesumus potit⁹ opta
tis nuptijs amorē seq̄n
tis priori pretulit: serui
ens apd eū septē ānis alijs. Vi
dens autē dominus q̄ despice
ret lya: aperuit vuluā eius so
rore sterili permanēte. Que cō

ceptū genuit filiū: vocauitq; nomen eius rubē: dicens: vidit dñs humilitatē meam: Nūc amabit me vir meus. **Ad bñd. añ.** Gladā ad prēm meū z dicā ei: pater fac me sicut vnū ex mercenarijs tuis. **Oio.**

D Aquesum? dñe nris es: fectū ieiunij salutare: vt castigatio carnis asumpta: ad nostrarū vegetatiōnem transeat animaz. **Per. d. Bñca. iij. in qdragesima sabb. pcedēti ad vs. R.** Loquēs ioseph **Ad magt añ.** Dixit aut pat ad seruos suos: cito pferre stolā primā z induite illū: z date annulū in manu eius z calciamenta in pedibus eius.

D Aquesum? omps **Oio.** deus vota humiliū respice atq; ad defēsiōes nram dexterā tue maiestatē exstende. **Per. In cōple. ad Nūc dimittis añ.** Medea vita i morte sumus: quē querim? adiutorē nisi te domine: qui p pētis nris iuste irasceris. Sācte de? sctē fortis: sctē z misericors saluator amare morti ne tradas nos. **v.** Ne pūtiās nos in tpe senectutē cū defecerit virtus nra: ne derelinqs nos dñe: Sctē **Precedēs añ. cū suo v. dicat p. xv. dies sup nunc dimittis: nisi in annūciatiōe si infra hoc tps euenerit. Ad matu. inuitat.** **Plorem? corā dño deo nostro qui fecit nos. Lec. 1. Ben. xxx**

E Ioseph cū sede **vij. cap.** cū esset ānoꝝ pascebat gregē cum fratrib? suis adhuc puer. z erat cū filijs bala z zelphe vxorū patris sui. Accusauitq; fratres suos apud prēm crimīe pessimo. Isrl aut dilige-

bat ioseph sup oēs filios suos: eo q in senectute genuissz euz: fecitq; ei tunicā polymita. **R.** Elidētes ioseph a lōge loqbāt mutuo fratres dicētes: ecce sōniator vēr: Elenite occidam? eū z videam? si p sint illi somnia sua. **v.** Cūq; vidissēt ioseph fratres sui q a pēcūctis fratrib? plus amaret: oderāt eū nec poterāt ei qcqs pacifice loq: vnde z dicebāt: Elenite.

U Idētes aut fra **Lec. ij.** tres ei? q a patre plus cūct? filijs amaret: oderāt eū nec poterāt ei qcqs pacifice loq. Accidit qz vt visū sōniū referret fratrib? suis q causa maioris odij semīariū fuit. **R.** Dixit iudas fratrib? suis: ecce israhelīte transeūt vēite venūdet z man? nre nō polluat. Caro em z frat nre ē. **v.** Quid em pdest si occiderim? fratres nrm et celauerim? sanguinē ipsi? meli? est vt venūdet: Caro em. **Lectio tertia.**

D Ixitq; ad eos: Audite sōniū meū qd vidi. Putabā nos ligare manipulos in agro: z quasi cōsurgere manipulū meū z stare: vrosq; manipulos circūstātes adorare manipulū meum. **R.** Respōderūt frēs ei? Nunqd rex noster eris aut subijciemur ditiōi tue? **R.** Nec ergo causa sōniōz atq; sermo num inuidie z odij fomītē ministravit. **R.** Elidens iacob vestimenta ioseph scidit vestimenta sua cum fletu et dixit: Fera pessima deuorauit filium meum ioseph. **v.** Congregatis autem cunctis liberis eius vt delinirent dolorem patris: noluit eos audire: sed dixit: Fera pessima deuorauit filium. Gloria pa. Filium. **Lectio quarta.**
m iij

Aliud quoque vidit somnium quod narras fratribus ait: Vidi per somnium quasi solem et lunam et stellas undecim adorare me. Quod cum patri suo et fratribus retulisset: increpauit eum pater et ait: Quid sibi vult hoc somnium quod vidisti? Nunquid ego et mater tua et fratres tui adorabimus te super terram? Inuidebant igitur ei fratres sui: pater vero rem tacitus considerabat. **R.** Ioseph dum intraret in terram egypti linguam quam non nouerat audiuit. **A**nanus eius in laboribus seruierunt et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. **V.** Diuertit ab oneribus domus eius. **A**nanus. **Lectio quinta.**

Quamquam fratres illi in pascendis gregibus patris sui morarentur in sicchem: Dixit ad eos israhel: fratres tui pascunt oves in sicchemis: veni mitte me ad eos. Quo respondente prelosum ait: Uade et vide si cum cetera prospera sint erga fratres tuos et pecoratus et renuncia mihi quod agas. **R.** Memoro mei dum bene tibi fuerit ut suggeras pharaoni: ut educat me de isto carcere: quia furtim sublatum sum et hic innocens in lacum missus sum. **V.** Tres enim adhuc dies sunt post quos recordabitur pharaoni minister tui: et restituet te in gradum pristinum tunc memoro mei: **Ult.** **Lec. vi.**

Mosis de valle ebron venit in sicchem. Inuenitque eum vir errantem in agro: et interrogauit quid quereretur. At ille respondit: fratres meos quaero: Indica mihi ubi pascant greges. Dixitque ei vir: recesserunt de loco

isto. Audiui autem eos dicentes: Eamus in dothaim. Perrexit ergo ioseph post fratres suos et inuenit eos in dothaim. **R.**

Dixit ruben fratribus suis: nunquid non dixi vobis: nolite peccare in puerum et non audistis me: En sanguis eius exquiratur. **V.** Merito hec patimur quia peccauimus in fratrem nostrum videntes angustiam anime eius: dum deprecaretur nos et non audiuimus: En sanguis. **Glia.** En sanguis. **Secundum Lucam. xi. cap.**

In illo tempore: Erat iesus eiciens demonium et illud erat mutum. Et relictus.

Omel. venerabilis bedae presbyteri

Demoniacus **Lec. vii.** Diste apud mattheum non solum mutus: sed et cecus fuisse narratur. Curaturque dicitur a domino: ita ut loqueretur et videret. Tria generalia signa filii vno homine perpetrata sunt. Cecus videtur: mutus loquitur: possessus a demonio liberatur. **R.** Merito hec patimur: quia peccauimus in fratrem nostrum videntes angustiam anime eius dum deprecaretur nos et non audiuimus: Idcirco venit super nos tribulatio. **V.** Dixit ruben fratribus suis: nunquid non dixi vobis: nolite peccare in puerum et non audistis me: Idcirco.

Nec tunc qui **Lec. vii.** dem carnaliter factum est sed et quotidie completur in conuersione credentium: ut expulso primo demone fidei lumen aspiciant: deinde ad laudem dei tacentia prius ora laxentur. Quidam autem ex eis dixerunt: In beelzebub principe demoniorum eicit demonia. Non hoc aliqui

de turba sed pharisei calūniantes dicebant et scribe: sicut alij euangeliste testant. **R.** Tollite hinc vobiscū munera et ite ad dominū terre et dum inueneritis adorare eū super terrā. Deus autē meus faciat vobis eū placabilē et remittat et hunc fratres vestrum vobiscū et eū quē tenet in vinctulis. **V.** Sumite de optimis terre frugibus in vasis vestris et deferre viro munera: Deus autē meus. **Lectio. ix.**

Quāvis quippe que min⁹ erudite videbāt domin⁹ nī semp facta mirantib⁹ illi ecōtra vlt negare hec que negare nequerāt: sinistra intēpretatione puertere laborabāt. q̄si nō diuinitatis: sed imundi spīritus opera fuissent: id est beelzebub qui deus erat acharon. **R.** Loquens ioseph fratrib⁹ suis dixit: Pax vobis nolite timere: Pro salute enim vestra misit me domin⁹ ante vos. **V.** Eleuauitq; vocē cū fletu quam audierunt egyptij omnisq; dom⁹ pharaonis: et dixit fratrib⁹ suis: Pax. Gloria: Pro sa. Loquens. **In laudibus añ.** Fac benigne i bona volūrate tua: vt edificent domine muri hierusalem. **Ps.** Misere. **Añ.** Dominus mihi adiutor ē nō timebo quid faciat mihi homo. **Ps.** Confitemini. **Añ.** Deus misereatur nostri: et benedicat nobis. **Ps.** Deus de⁹. **Añ.** Uim virtutis sue oblitus est ignis: vt pueri tui liberarentur illesi. **Canticū.** Benedicite. **Añ.** Sol et luna laudate deum: quia exaltatum ē nomē eius solius. **Ps.** Laudate. **Ad benedictus añ.** Et cū eiecisset demonius locut⁹ est mutus et admirare sunt turbe. **Ad p̄mā añ.** Si in digito dei eijcio

demonia: profecto peruenit in vos regnū dei. **Ad. iij. añ.** Bū fortis armatus custodit atrīū suū in pace sūt omnia q̄ possidet. **R.** Bonū mihi dñe q̄ humiliasti me: Bonū mihi lex oris tui super milia auri et argenti. **V.** Manus tue domine fecerūt me et plasmauerūt me da mihi intellectū vt discā mādata tua: Bonū. Gloria. Bonū. **V.** Bicit domino. **Ad sextā añ.** Qui nō colligit mecū disp̄git. et q̄ nō est mecū p̄tra me est. **R.** Seruus tuus ego sum da mihi intellectū dñe. **V.** Ut discā mandata tua: Da mi. Gloria. Seruus. **V.** Ip̄e liberauit. **Ad. ix. añ.** Cū immund⁹ spūs exierit ab homīe ābulat p̄ loca ināq̄sa: q̄rēs requiē et nō inuenit. **R.** Declara sup nos de⁹: Tuā misericordiā. **V.** Declaratio sermonū tuorū dat intellectus dñe: Tuā. Gloria: Declara. **V.** Scapulis suis. **Responsoria prenotata dicunt per quindecim dies ad horas quando de tempore agitur** **Ad magt añ.** Extollens qdā mulier vocē de turba dixit: beat⁹ veni q̄ te portauit et vbera que suxisti. at iesus dixit ei: quinimo bti q̄ audiūt verbus dei et custodiunt illud. **Si quis voluerit lectiones longiores pro ferijs legat a tricesimo tertio capitulo vsq; ad finē ad libitum.** **Feria. ij. Lec. i. Gen. xxxvij. ca.**

Quit iudas fratrib⁹ suis Quid nobis prodest si occiderim⁹ frēm nostz et celauerimus sanguinē ipsius Melius est vt venundet hīsmā elitis: et manus nostre nō poluantur. Frater em̄ et caro nostra ē. Acquieuerūt fratres sermonibus eius: et pretereuntib⁹ madianitis negociatorib⁹ ex

trahentes eū de cysterna vendi-
derūt eū ismahelitis triginta ar-
genteis. Qui duxerūt eū ī egyptum.
Tu autē. Lectio. ij.

Ruerfusq; ruben ad cy-
sternā: nō inuenit pue-
rum: et scissis vestib⁹ p-
gens ad fratres suos ait: Puer
nō cōparet: et ego quo ibo? Tu-
lerūt autē tunicā ei⁹ et in sangui-
ne hedi quē occiderūt tinxerūt:
mittētes qui ferrent ad patrem
et dicerent. *Tu autē. Lect. iij.*

Nanc inuenimus: vide
ut tūca filiū tui sit an-
non. Quā cū cognouis-
set pater ait: tunica filiū mei est:
fera pessima comedit eū: bestia
deuorauit ioseph. scissisq; vesti-
bus indutus est cilicio: lugens
filiū multo tēpore. *Ad benedi.*

*añ. Amen dico vobis quia nemo p-
pheta accept⁹ est in patria sua. Oratio.*

Ordibus nostris que-
sumus domine gratiaz
tuā benignus infunde
ut sicut ab escis corporalib⁹ ab-
stinem⁹ ita qz sensus nros a no-
xijs retraham⁹ excessibus. *P.*

*Ad magt. añ. Iesus autem trāsies
per mediū illoz ibat. Oratio.*

Subueniat nobis domi-
ne misericordia tua ut ab
iminentib⁹ peccatoruz
nostrorum periculis: te merea-
mur protegēte saluari. *Per do.*
Feria. iij. Lec. i. Gen. xxxix. ca.

Ioseph ductus est ī egyptum:
emitq; eū phuti-
sar eunuch⁹ pharaonis
princeps exercit⁹ vir egyptius
de manu ismahelitarū: a quib⁹

pductus erat. Fuitq; dñs cū eo
et erat vir in cunctis pspice agēs
Habitabatq; in domo dñi sui q
optime nouerat esse dñm cū eo:
et omnia que gereret ab eo diri-
gi in manu illi⁹. *Tu autē. Lec. ij.*

Euenit ioseph gratiam
corā dño suo et ministra-
bat ei. a quo pposit⁹ om-
nibus: gubernabat creditā sibi
domuz: et vniuersa que ei tradi-
ta fuerāt. bñdixitq; dñs domui
egyptij ppter ioseph: et mltipli-
cauit tā in edibus qz ī agris cū-
ctam substātiā ei⁹. Nec qz ali-
ud nouerat: nisi panē quo vesce-
bat. *Tu autē. Lectio tertia.*

Rat aut ioseph plēna
facie et decor⁹ aspectu.
Post mltos itaq; dies
iniecit domina oculos suos in io-
seph et ait: Dormi mecum. Qui
nequaq; acq̄escens opi nepha-
rio dixit ad eam: Ecce dñs me⁹
oib⁹ mibi tradit: ignorat qd ha-
beat in domo sua: nec qz ē qd
nō sit in mea potestate vel tradi-
derit mibi preter te q vxor ei⁹ es
*Ad bñ. añ. Si duo ex vobis p̄sente-
rint sup terrā de omī re quācūq; petie-
rint fiet illis a patre meo q ī celis ē di-
cit dñs. Oratio.*

Audi nos ops et miseri-
cors de⁹ et p̄tinētie salu-
taris p̄pitius nobis do-
na cōcede. *P. Ad mag. añ. Elbi
duo vltres p̄gregati fuerint in nomie
meo in medio eozū sū dicit dominus.*

Qua nos dñe *Oratio.*
protectione defende: et
ab omni semp iniquita-
te custodi. Per dominum nō.

Feria. iij. L. j. Ben. xxxix. c.

Accidit autē ut quadam die intraret ioseph domū et opis quāpiā absque arbitris faceret: et illa apprehensa lacina vestimenti eius diceret: dormi mecum. qui relicto in manu eius pallio fugit: et egressus est foras. *Lectio secunda.*

Quāq; vidisset mulier in manibus suis vestem et se esse contemptam: vocavit homines domus sue et ait ad eos: En introduxit virum hebreum: ut illuderet nobis. Ingressus est ad me ut coiret mecum. Cūq; ego succlamassem et audisset vocem reliquit pallium quod tenebam et fugit foras. *Lectio. iij.*

Et argumētum ergo fidei retentū palliū ostendit marito reuertenti domū et ait: Ingressus est ad me servus hebreus quem adduxisti ut illuderet mihi. Cūq; audisset me clamare reliquit palliū quod tenebam et fugit foras. *Ad benedictus añ.* Audite et intelligite traditiones quas dominus dedit vobis.

Resta nobis *Oratio.* quesumus domine ut salutaribus ieiuniis eruditi a noxijs quibus vitijs abstinentes propitiatiōis tuā facilius impetremus.

Ad magt. añ. Non lotis manibus manducare non coinquinat hominem.

Oncede que *Oratio.* sumus omnipotēs deus: ut qui protectionis tue gratiā querimus: liberati a malis omnibus secunda tibi mētes serviamus, per dominum.

Feria. v. Lec. j. Ben. xl. cap.

Accidit ut peccaret duo eunuchi: pincerna regis egypti et pistoz domus suo. Fratres quoque pharao contra eos: Nam alter pincernis preerat alter pistozibus: misit eos in carcerem principis militum in quo erat vinculus et ioseph. Et custos carceris tradidit eos ioseph: qui ministrabat eis. *Lectio. ij.*

Aliquātulum tēporis fluxerat: et illi in custodia tenebatur. Videruntque ambo somnium nocte una: iuxta interpretationem eorum congruam sibi. Ad quos cum introisset ioseph mane et vidisset eos tristes sciscitatus est dicens: Cur tristior est hodie solito facies vestra?

Ouirespon- *Lectio. iij.* derunt. Somnium vidimus et non est qui interpretetur nobis. Dixitque ad eos ioseph: Nunquid non dei est interpretatio: referte mihi quod videritis narravit propositus pincerna rusomnium suum. Videbam coram me vitē in qua erant tres pagines paulatim crescere in gemas: et post flores vuas maturescere calices: quos pharaonis in manu mea. Tu li ergo vuas et expressi in calicem quem tenebam: et tradidi poculum pharaoni. *Ad bñd. añ.* Exibant autem demonia a multis clamantia et dicentia: tu es filius dei: et increpas non sinebat ea loqui: quia sciebant ipsum esse christum. *Oro.*

Oncede quāvis opus deus: ut ieiuniorum nobis sancta deuotio et purificatiō tribuat: et maiestati tue nos red

dat acceptos. Per dominum.
Ad magt añ. Omnes qui habebat
infirmos ducebant illos ad iesum et cu-
rabantur. **Oratio**

Subiectū tibi populū q̄-
sumus domie propitia-
tio celestis amplificet; et
tuis semper faciat seruire man-
datis. Per. **Feria sexta Lec.**
prima. Genesis. xliij. capitulo.

Adiens iacob q̄ alimē-
ta venderentur in terra
egypti; dixit filiis suis:
Quare negligitis? Audiui q̄ tri-
ticū venūdetur in egypto descē-
dite et emite nobis necessaria vt
possimus viuere; et non consu-
mamur inopia. **Lectio secūda.**

Oscendentes igitur fra-
tres ioseph decē vt eme-
rent frumēta in egypto
beniamin domi retēto a iacob
qui dixerat fratrib⁹ suis; ne for-
te in itinere quicq; patiat mali:
ingressi sūt terrā egypti cū alijs
qui pergebant ad emendum.

Erat autem **Lectio. iij.**
fames in terra chanaan
et ioseph princeps erat
egypti atq; ad illi⁹ nutū frumē-
ta populis vendebantur. Cum-
q; adorassent eum fratres sui et
agnouisset eos quasi ad aliēos
durius loquebatur interrogās
eos: Unde venistis? Qui respō-
derunt de terra chanaā vt ema-
mus victui necessaria. et tamen
fratres ipse cognoscens nō est
agnitus ab eis. Recordatusq;
somnia que aliquādo viderat
ait ad eos: Exploratores estis
vt videatis infirmiora terre ve-

nistis. **Ad benedict⁹ añ.** Domi-
ne vt video propheta es tu: patres no-
stri in monte hoc adorauerūt. **Oro.**

Eiunia nostra quesum⁹
domie benigno fauore
psequere: vt sicut ab alijs
mentis abstinemus in corpore
ita a vitijs ieiunemus in mēte.
Per. **Ad magt añ.** Cleri adorato-
res adorabūt patrē i spiritū et veritate.

Oresta quesu. **Oratio.**
mus omnipotens de⁹:
vt qui in tua protectiōe
confidimus: cuncta nobis ad-
uersantia te adiuvāte vincam⁹.
Per. **Sabbō. Lec. i. Genes.**

Enterim fames **xliij. ca.**
omnē terrā vehemēter
premebat: consumptis-
q; cibis quos ex egypto detule-
rant dixit iacob filiis suis. Re-
uertimini et emite nobis pauxil-
lum escarū. Respondit iudas.
Denūciauit nob⁹ vir ille sub at-
testatiōe iurisiurādi dicēs: Nō
videbitis faciē meā: nisi fra-
trem vestrū minimū adduxerit
vobiscū. Tu autem. **Lec. ij.**

Sergo vis euz mittere
nobiscū pergemus pa-
riter et ememus tibi ne-
cessaria. Sin autē non vis non
ibimus. vir em vt sepe dixim⁹:
denūciauit nobis dicēs: nō vi-
debitis faciē meā absq; frē vō
minimo. Dixit eis isrl: In meā
h fecistis miserā: vt iudicaret ei et
aliū habere vos frēm. **Lec. iij.**

Ailli rñdeit: Inroga-
uit nos hō p ordinē no-
stram progeniem: si pa-
ter viueret; si haberem⁹ fratrem

et nos respondimus ei cōsequēter iuxta id qđ fuerat sciscitatus Nunquid scire poteram? qđ diciturus esset: adducite vobiscū fratrem vestrū? **Ad benedictiōem.** Inclinauit se iesus et scribebat in terra quis sine peccato est mittat in eā lapidem. **Oratio.**

D Restat quesum? omnipotens deus: ut qui se affligendo carne ab alimentis abstinens: sectando iusticiā a culpa ieiunet. Per. **Dominica quarta in quadragesima. Sabbato precedenti ad ves. R.** Audi israel. **ix. Ad magt añ.** Nemo te cōdēnavit mlier. nēo dñe. nec ego te pđēnabo iam ampli? noli peccare. **Oro.**

A Oncede quesum? omnipotens deus: ut qđ ex merito nostre actiōis affligimur tue gratie cōsolatione respiremus. Per. d.

Ad matutinas inuitatoriū. Populus domini et oves pascue eius: Venite adoremus dominū. **Lectio. j.**

N Ec sunt **Exodi. j. cap.** nomina filiorū israel: qđ ingressi sunt in egyptū cū iacob: singuli cū domib? suis introierūt. Rubē: simeon: leui: iudas: isachar: zabulō: beniamin: dan et neptalim: gad et aser. Erant igitur omnes anime eorum qui egressi sunt de femore iacob septuaginta. Ioseph autem in egypto erat: Quo mortuo et vniuersis fratribus eius omniq; cognatione sua: filij isrl creuerunt: et quasi germinātes multiplicati sunt ac roborati in

mis impleuerūt terrā. **R.** Locutus est dominus ad moysen dicens: descende in egyptum dic pharaoni ut dimittat populū meū: induratum est cor pharaonis non vult dimittere populū meū nisi: In manu forti. **v.** Et videns vidi afflictionē populī mei qui ē in egypto: et gemitū eius audiui et descēdi liberare eum: In ma. **Lectio secūda.**

S Arrexit interea rex novus super egyptū qui ignorabat ioseph et ait ad populū suū: Ecce popul? filiorū israel mult? et fortior nobis est. Venite sapienter opprimamus eū: ne forte multiplicetur: et si ingruerit cōtra nos bellum addat inimicis nostris: expugnatisq; nobis egrediatur e terra. **R.** Stetit moyses corā pharaone et dixit: hec dicit dominus: Dimitte populū meū ut sacrificet mihi in deserto. **v.** Dominus deus hebreorum misit me ad te dicens: Dimitte. **L. iij.**

D Reposuit itaq; eis magistrōs operū: ut affligerēt eos onerib?. Edificaueruntq; vrbes tabernaculorū pharaoni phiton et rameses. Quātōq; opprimebāt eos: tantō magis multiplicabānt et crescebant. Oderātq; filios isrl egyptij et affligebant illudētes eis: atq; ad amaritudinē pducebant vitā eorū operibus duris luti et lateris omniq; famulatu quo in terre operibus premebatur. Tu autem domine. **R.** Cātemus domino: gloriose enim honorificatus est: equum et ascensore proiecit in mare: Adiutor et protector fact? est mihi dñs in salutē. **v.** Bñs quasi vir

pugnator omnipotens nomen eius:
Adiutor et protector. Gloria. In salu.

Dixit au. *Lectio quarta.*
Tē rex egypti obstetrici-
bus hebreorū: quarum
vna vocabatur sephora: altera
phua p̄cipiēs eis. Quando ob-
stetricabitis hebreas et temp⁹
partus aduenerit: si mascul⁹ fue-
rit interficite illū: si femina reser-
uate. *R.* In mari via tua et semite
tue in aq̄s multis: deduxisti sicut oues
populum tuū: In manu moysi et aarō.
V. Transulisti illos per mare rubrū
et transuexisti eos per aquam nimiam.
In manu moy. *Lectio quinta.*

Qui uerunt autē obste-
trices deū: et nō fecerūt
iuxta preceptum regis
egypti: sed conseruabāt mares.
Quibus ad se accersitis rex ait:
Quid nam est hoc quod facere
uoluistis ut pueros suaretis?
Que responderunt: Non sunt
hebreæ sicut egyptie mulieres:
ipse em̄ obstetricadi habent sci-
entiā: et priusq̄ veniām⁹ ad eas
pariunt. *R.* Qui persequēbant po-
pulum tuū domine demersisti eos in p̄-
fundum: Et in columna nubis ductor
eorum fuisti domine. *V.* Deduxisti si-
cut oues populū tuū in manu moysi et
aaron: Et in columna. *Lec. sexta.*

Bene ergo fecit de⁹ ob-
stetricibus: et creuit po-
pulus cōfortatusq̄ ē ni-
mis. Et quia timuerūt obstetri-
ces deū: edificauit illis domos.
Precepit ergo pharao om̄i po-
pulo suo dicens: Quicquid ma-
sculini sex⁹ natū fuerit in flumē
proijcite: quicquid feminini re-

seruate. *R.* Moyses famulus do-
mini ieiunauit quadraginta diebus et
quadraginta noctibus: Ut legē domi-
ni mereret accipere. *V.* Ascendit moy-
ses in montē sinai: Ut legem. Gloria
patri. Et le. *Scdm̄ Iobez. vi. ca.*

E In illo tēpore: Abijt ie-
sus trās mare galilee qd̄
est tyberiadis: et seque-
bas eum multitudo magna: qz
videbant signa que faciebat su-
per his qui infirmabāt. Et rel.
Omel bñ Augustini epi. l. vii.

Miracula q̄ fecit domin⁹
iesus christ⁹ sunt quidē
diuina opera: et ad itelli-
gendū deū de uisibilib⁹ admo-
nent humanā mentē. Quia em̄
ille non est talis substantia que
videri oculis possit: et miracula
eius q̄bus totū mundū regit:
vniuersamq̄ creaturā admini-
strat assiduitate uiluerūt: ita ut
pene nō dignet̄ attēdere ope-
ra dei mira et stupenda: in quo-
libet seminis grano scdm̄ suam
misericordiā suauit sibi quedā
q̄ faceret oportuno tēpore p̄ter
usitatū cursū ordinēq̄ nature:
ut nō maiora: sed isolitauidēdo
stupèrent: quib⁹ quotidiana ui-
luerūt. *R.* Splēdida facta est facies
moysi dum aspiceret in eum dominus
Et idētes seniores claritatem uult⁹ ei⁹
admirantes timuerunt valde. *V.* Be-
scendit moyses de monte portans du-
as tabulas lapideas in manibus suis
scriptas vtrasq̄ digito dei: Et idētes
seniores clari. *Lectio octaua.*

Quā q̄ppe miraculū ē gu-
bernatio toti⁹ mūdī: qz
saturatio q̄nqz milium

hominū de quinq; panib; et tamē
b nemo mirat. Illō mirant ho
mines nō q; mai; ē: s; q; rar; est.
Quis enim et nunc pascit vni
uersum mundus: nisi ille qui de
pauc; granis segetes creat: **R.**
Ecce ego mitto angelū meū qui prece
dat te et custodiat semp; observa et au
di vocem meā: et inimicus ero inimicis
tuis et affligentes te affligam: Et pce
der te angelus meus **V.** Israel si me
audieris non erit in te deus recēs ne
q; adorabis deum alienū: ego em dñs
Et precedet. **Lectio nona.**

Ecce ergo quō de; **Un**
de em multiplicat de pau
cis granis segetes: in
de in manib; suis multiplicauit
quinq; panes. Potestas enim
erat in manib; suis. Panes au
tē illi quinq; quasi semina erāt:
nō quidē terre mandata: sed ab
eo qui terrā fecit multiplicata.

R. Audi israel precepta domini et
ea in corde tuo quasi in libro scribe: Et
dabo tibi terram fluentem lac et mel.

V. Obserua igitur et audi vocē meam
et inimicus ero inimicis tuis: Et dabo
Gloria. Et dabo. Audi. **In laud. añ**
Tunc acceptabis sacrificiū iusticie si
auerteris faciē tuam a peccatis meis.

ps. Miserere. **Añ.** Bonum ē spe
rare in domino q; sperare in principib;
bus. **ps.** Confitemini. **Añ.** Be
nedicat nos de; de; n; benedicat nos
deus. **ps.** Deus deus. **Añ.** Po
tens es domine eripere nos de manu
mortis liberare nos deus noster. **Cā**

ticū. Benedicite. **Añ.** Reges ter
re et omnes populi laudate deū. **ps.**
Laudate. **Ad bñ. añ.** Abijt iesus
trans mare galilee quod est tyberiadis

et sequebatur eum multitudo magna:
quia videbāt signa super his qui infir
mabant: subiit ergo i mōtē iesus et ibi
sedebat cū discipulis suis: erat autem
proximum pascha dies festus iudeor;

Ad primā añ. Accepit ergo iesus
panes et cum gratias egisset distribuit
discumbentibus. **Ad tertiā añ.** Be

quinq; panibus et duobus piscib; sa
tiauit dominus quinq; milia homi
num. **Ad sextā añ.** Satiavit domi
nus quinq; milia hominū de quinq;
panibus et duobus piscibus. **Ad ix.**

añ. Illi ergo homines cū vidissent si
gnum quod factus fuerat glorificabāt
deum: et dicebant quia hic est saluator
mundi. **Ad magt añ.** Cum subleua
set oculos iesus et vidisset maximā mul
titudinem venientē ad se: dixit ad phi
lippum: unde ememus panes ut man
ducent hi. hoc autē dicebat temptās
eum: ipse enim sciebat quid esset factus

rus **Siquis voluerit lectiones**
feriales longiores legat a. ij. ca
pitulo vsq; ad finē ad libitum.
Feria. ij. Lec. i. Exod. ij. cap.

En dieb; ill; postq; cre
uerat moyses egressus
ad fratres suos vidit af
flictionē eorū et virū egyptiū p
cutientē quendā de hebreis fra
tribus suis. Cūq; circūspexisset
huc atq; illuc et nullū adesse vi
disset: percussū egyptiū abscon
dit sabulo. et egressus die alte
ro cōspexit duos hebreos rixā
tes. Dixitq; ei qui faciebat iniu
riaz: Quare percutis proximū
tuum. **Lectio secunda.**

Qui rñdit: q; s; stitu it te
pncipē et iudicē sup nos:
Nūq; occidere me vis:

sicut occidisti heri egyptiū: *Et* munit moyses et ait quo palaz factū est verbuz istud: Audiuitq; pharao sermonem hūc et querebat occidere moysen. Qui fugiens de cōspectu eius: morat⁹ est ī fra madiā et sedit iuxta puteū.

Erant autē sa: *Lec. iij.* cerdoti madian septem filie q̄ venerūt ad hauriendū aquā: et impletis cānalib⁹ ad aquare cupiebāt greges patris sui. Supuenerē pastores et eiecerūt eas. Surrexitq; moyses: et defensis puellis ad aqua uit oues earū. Que cū reuertissent ad raguel patrem suū dixit ad eas: Cur veloci⁹ venistis solito: Responderūt: Vir egypti us liberauit nos d̄ manu pastorum. *Ad bñ. añ.* Auferte ista hinc dicit dominus et nolite facere domum p̄is mei domū negotiatiōis. *Oratio.*

DRestā quesumus omni potens deus ut obsequationes sacras ānuā deuotione recolētes: et corpore tibi placeamus et mente. *Per. d.* *Ad magt. añ.* Soluite templū hoc dicit dominus et post tridū reedificabo illud. hoc autē dicebat de tēplo corporis sui. *Oratio*

DEprecationē nostrā q̄sumus domīe benign⁹ exaudi: et quibus supplicandi p̄stas affectū: tribue defensionis auxiliū. *Per dominum.* *Feria. iij. Lec. i. Exodi. ij. cap.*

DEst mltū tēporis moratus est rex egypti. Et ingemiscētes filij israel propter opera: vociferati sunt.

Ascendit clamor eorum ad deū ab operibus: et audiuit gemitū eorū. ac recordatus est federis qđ pepigerat cū abrahā isaac et iacob. Et respexit dominus filios israel: et cognouit eos. *Lec. secunda Exodi tertio capitulo*

Moyes autem pascebat oues ietro soceri sui sacerdotis madian. Cūq; minasset gregē ad interiora deserti: venit ad mōtē dei oreb. Apparuitq; ei dominus ī flamma ignis de medio rubi: et videbat qđ rubus arderet et non combureretur. Dixit ergo moyses: Quādā et videbo visionē hāc magnā: quare non comburaf rubus. *Lectio tertia.*

OErnens aut domin⁹ qđ pergeret ad videndum vocauit eū de medio rubi et ait: Moyses moyses. Qui respōdit adsum. At ille ne appropies inquit huc. Solue calceamentum de pedibus tuis. Locus enim in quo stas terra sancta est. Et ait: Ego sū deus patris tui: deus abrahā: et de⁹ isaac: et deus iacob. *Ad bñ. añ.* Quid me queritis interficere hominē qui vera locut⁹ sum vobis. *Oratio.*

SAcce nobis domīe quesumus obseruatiōis ieiunia et pie cōuersationis augmētū et tue p̄tatiōis cōtinuū p̄stet auxiliū. *Per. Ad mag. añ.* Unū op⁹ feci et admiramī qđ totū hominē sanū feci ī sabbato.

Miserere domīe ne populo tuo: et cōtinuis tribulationibus

laborantē p̄pitiuſ respirare cōcedere. *per. Feria. ij. Lec. p̄ma*

Dixit dō *Exod. iij. cap.* Dominus ad moysen: Clamor filiorū israel venit ad me: vidiq; afflictionē eorum qua ab egyptiis opprimuntur. Sed veni mittam te ad pharaonem: vt educas pplm meū filios isrl de egypto. Dixitq; moyses ad deū. Quis ego sum vt vadā ad pharaonē: et educā filios isrl de egypto? *Lectio secunda.*

Qui dixit ei: ego ero tecum. Et hoc habebis signū: q; miserim te. Cū eduxeris populū meum de egypto: imolabis deo sup montem istū. Ait moyses ad deū. Ecce ego vadā ad filios isrl et dicam eis: Deus patrū vestrorū misit me ad vos. Si dixerint: quod ē nomē eius quid dicā eis? *L. iij.*

Dixit dominus ad moysen: Ego sum qui sum. Sic dices filiis isrl. Qui ē misit me ad vos. Dixitq; iterum dominus ad moysen: Nec dices filiis israel: Dominus deus patrū vestrorū deus abraham et deus ysaac et deus iacob: misit me ad vos. Hoc nomē mihi est in eternū. *Ad bñd. añ.* Rabbi q̄s peccauit: hic aut parētes eius q; cec? natus est. respondit iesus et dixit: neq; hic peccauit neq; parētes eius: sed vt manifestent opera dei i illo. *Oratio.*

Deus qui et iustis p̄mia meritorū et peccatorib; per ieiuniū veniā p̄bes miserere supplicib; tuis: vt reatus nostri cōfessio indulgentiā

valeat percipere delictorū. *P.* *Ad magt. añ.* Ille homo qui dicit iesus lutū fecit ex spūto et liniuit oculos meos et modo video. *Oratio.*

Dateāt aures misericordie tue domine precib; suppliantū: et vt petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. *P.* *Feria. v. Lectio. j.*

Respō: *Exodi. iij. cap.* dens moyses: ait ad dominū: nō credent mihi neq; audient vocē meā: sed dicent: nō apparuit tibi dñs. Dixit ergo ad eū: Quid ē qd tenes in manu tua? Respōdit: virga. Dixitq; dominus: pūce in terrā. piecit et versa est in colubrū: ita vt fugeret moyses. Dixitq; dominus: Extēde manū tuā et apprehende caudā eius. *Lectio. ij.*

Extēdit et tenuit: versa q; est in virgā. vt credāt inquit q; apparuerit tibi dominus deus patrū tuorū: deus abrahā et deus isaac et deus iacob. Dixitq; dominus rursum: mitte manū tuā in sinū tuū. Quā cū misisset in sinū ptulit leprosam istar niuis. Retrahe ait manū tuā i sinū tuū. Retraxit et ptulit iterū: et erat similis carni relique. *Lectio. iij.*

Si non crediderint in q̄t tibi neq; audierint sermonē signi prioris: credent verbo signi sequētis. Qd si nec duobus quidē his signis crediderint nec audierint vocē tuam: sume aquā fluminis et fūde eā sup aridam: et quicq; hau

seris de flumio: vertes i sanguinem. **Ad bñd. añ.** Accessit iesus et tetigit loculi. hi autē qui portabāt steterunt et ait: adolescens tibi dico surge: et resedit qui erat mortuus et cepit loq̃.

D Resta q̃ms **Oratio.** Omnipotens de⁹: vt q̃s ieiunia votiua castigāt ip̃a quoq; deuotio sancta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis facilius celestia capiam⁹. **Per. Ad magt. añ.** Prophet̃a magnus surrexit in nobis: et quia deus visitauit plebem suā. **Oratio.**

D Spuli tui deus institutor: et rector: peccata q̃bus impugnat expelle vt semper tibi placit⁹ et tuo munimine sit securus. **Per dñm.**

Feria. vi. Lectio. i. Exo. iij. ca.

R euersus est moyses ad ietro socerū suū: dixitq; ei: Uadā et reuertar ad fratres meos in egyptū: vt videam si adhuc viuāt. Cui ait ietro: vade i pace. Dixit ergo domin⁹ ad moysen in madiā: Uade et reuertere in egyptū: mortui em̃ sunt om̃es qui querebāt animā tuā. **Lectio secunda.**

Q ualit moyses vxorē suā et filios suos: et imposuit eos sup̃ asinū. Reuersusq; est in egyptū: portans virgam dei i manu sua. Dixitq; ei domin⁹ reuertenti in egyptū: Elide vt om̃ia ostensa que posui in ore tuo facias corā pharaone. Ego indurabo cor eius: et nō dimittet pplm. **L. iij.**

Q uiesq; ad eū: Hec dicit dñs: filius meus p̃mo

genitus isrl. Dixi tibi dimitte filium meū vt seruiat mihi. Et noluisti dimittere eū. Ecce ego interficiā filiū tuū primogenitum. Cūq; esset in itinere in diuersorio occurrit ei dominus: et volebat occidere eum. Tulit ilico sēphora acutissimā petraz: et circumcidit p̃puciū filij sui. Tetigitq; pedes eius: et ait: Sponsus sanguinū tu mihi es. **Ad bñ. añ.**

Lazarus amicus noster dormit: eam⁹ et a somno excitemus eū. **Oratio.**

D eus q̃ ineffabilib⁹ mūdum renouas sacramētis: p̃sta quesum⁹: vt ecclesia tua eternis pficiat istitutis: et tēporalibus nō destituat auxilijs. **Per. Ad magt. añ.** Domine si hic fuisses lazarus nō esset mortuus: ecce iam fetet quadriduanus in monumento. **Oratio.**

D a quesumus omnipotens deus: vt qui infirmitatis nostre cōscij de tua virtute pfidim⁹ sub tua semper pietate gaudeamus. **Per.**

Sabbato Lec. i. Exo. v. cap.

T Aggressi sunt moyses et aaron: et dixerunt pharaoni: Hec dicit domin⁹ deus isrl: dimitte populum meū vt sacrificet mihi i deserto. At ille respondit: Quis ē domin⁹ vt audiā vocē eius et dimittam isrl? Nescio dñm: et isrl nō dimittam. **Lectio secūda.**

Dixerūtq; de⁹ hebreorum vocauit nos vt eamus viā triū dierū i solitudine et sacrificem⁹ dño dō nostro: ne forte accidat nobis pe

stis aut gladius. Ait ad eos rex
egypti: Quare moyses et aarō
solicitationis populi ab opibus suis:
ite ad onera vestra. *Lec. iij.*

Dixitque pharao multus est
populus terre. Videtis
quod turba succreuerit: quod
tomagis si dederitis ei requiem
ab operibus. Precepit ergo pha-
rao in die illo perfectis operibus et ex-
actoribus populi dicens nequidquam
vltima dabitur paleas populo ad confi-
ciendos lateres sicut prius: si ipsi
vadant et colligant stipulam: et me-
suram latearum quam prius faciebant im-
ponetis super eos: nec minuetis
quicquam. *Ad benedictus. añ.* Ego
sum lux mundi qui sequitur me nonambu-
lat in tenebris sed habebit lumen vite
dicit dominus. *Oratio.*

Fiat quoniam dominus per gratiam tu-
am fructuosus nostre de-
votionis affectus: quia
tunc nobis prederunt suscepta ieiun-
nia: si tue sint placita pietati. *P.*
Vnica in passione sabbo procedenti

Quare autem ad vespas. cap.
domine sabaoth qui iudi-
cas iuste et probas
renes et corda: vi-
deam ultionem tuam ex-

eis: tibi enim revelavi causam meam
domine deus meus. *R.* Multiplicati sunt.
Non dicat Gloria. sed repetat. R.
Et notandum quod ab hac die usque ad
pasccha exclusiue post. v. respon-
sorij Gloria non dicat. nec ad matu.
nec ad alias horas canonicas:
sed loco Gloria. repetat. R. nisi fe-
stus euenerit. Hymnus.

Urxilla regis prederit: ful-
get crucis mysterium:

quo carne carnis conditor su-
spensus est patibulo. *Q*uo vul-
neratus in lupo mucrone dire la-
cee ut nos lauaret crimine: ma-
nauit vnda sanguine. *I*mples-
ta sunt que percinit: dauid fidelis car-
mine: dicendo nationibus regna-
uit a ligno deus. *A*rbor decora et
fulgida: ornata regis purpura
electa digno stipite: tam sanctam mem-
bra tangere. *B*eata cuius bra-
chii seculi pepedit precium: statera
facta corporis: predam tulit tarta-
ri. *O* crux aue spes unica: huius pas-
sionis tempore: angelus iustitiam: re-
isque dona veniam. *T*esuma deus
trinitas: collaudet omnis spiritus:
quod per crucis mysterium saluas re-
ge per secula. *Amen. v.* Eripe me do-
mine ab homine malo. *R.* A viro inique
eripe me. *Ad magis. añ.* Ego sum qui
testimonium perhibeo de meipso: et testimo-
nium perhibet de me qui misit me pater. *Oro*

Quesumus omnipotens deus fa-
miliam tuam propitius respi-
ce: ut te largiente regas
in corpore et te seruante custodias in
mente. *P.* *Ad compl. R.* In manus
Ad nunc dimit. añ. Rex gloriose in-
sanctos tuos qui semper es laudabilis:
et tamen ineffabilis: tu in nobis es domine
et nomen sanctum tuum inuocatum est super nos
ne derelinquas nos deus noster: ut in
die iudicii nos collocare digneris in-
sanctos et electos tuos rex benedicte. *Hec*
añ. dicat quod die ad nunc dimittil
usque ad cenam domini exclusiue nisi in
annunciatioe si infra hoc tempus eue-
nerit. Ad matu. iuit. Hodie si vo-
ce domini audierit: Nolite obdurare cor-
da vestra. *Hic versus intermitta-*
tur in psalmo: et eo dicto sequitur

Sicut i exacerbatiōe. **In fine** Elēte
Glia nō dicat: sed post vltimum
versū inuitat. bis ex integro re
petatur. **Hymnus**

Dange lingua glōsi: plū
um certamis: et sup cru
cis tropheū: dic triūm
phum nobile: qualiter redēptor
orbis: immolatus vicerit. **O**e
parētis pthoplasti: fraude scētā
p̄dolēs: quādo pomi noxialis:
morte morsu corruit: ip̄e lignū
tūc notauit: dāna ligni vt solue
ret. **H**oc op⁹ nre salutis: ordo
depoposcerat: multiformis p
ditoris: ars vt artem falleret: et
medelam ferret inde hostis vn
de leserat. **Q**uando venit ergo
sacri: plenitudo t̄pis: missus est
ab arce patris: nat⁹ orbis con
ditor: ac de ventre virginali: ca
ro factus p̄dūt. **U**agit infās in
ter arta: cōditus p̄sepiā: mēbra
pannis inuoluta: virgo mat al
ligat: manus pedes atq; crura:
stricta cingit fascia. **G**lia et ho
nor dō vsq; altissimo: vna p̄ri
filioq; iclyto pacyto: cui laus ē
et potestas: p̄etna secula. **A**mē.

In p̄mo noct. añ Quid molesti
estis huic mulieri: opus em bonū ope
rata est in me. **Hec añ. dicat super**
psal. p̄mi noct. cū triplici Gloria
v. Erue a framea deus aiam meā. **R.**
Et de manu canis vnicā meā.

Lec. j. hieremie primo capitulo

Uerba hieremie filij hel
chie de sacerdotib⁹ qui
fuerūt in anathot in ter
ra beniamin. Quod factū ē ver
bum domini ad eū in dieb⁹ iosie
filij amon regis iuda. Et factus

est in diebus ioachim filij iosie
regis iuda vsq; ad consumma
tionem vñdecimi anni Sede
chie filij iosie regis iuda vsq; ad
transmigrationē hierlm in mē
se quinto. **Hec dicit. R.** Isti sunt
dies quos obseruare debetis tempo
rib⁹ suis: Quartadecima die ad vespe
rā pascha dñi ē: et in quintadecima so
lennitatē celebrabitis altissimo dño. **v.**
Locut⁹ est dñs ad moysen dicēs: loq;
re filiis isrl et dices ad eos: Quartade.

Et factū est ver. **Lec. ij.**
bū domini ad me dicēs:
Prinsq; te formare: in
vtero noui te: et anteq; exires
vulua sanctificaui te: et p̄phetā
in gentib⁹ dedi te. Et dixi: A. a.
a. dñe deus. Ecce nescio loq; q̄a
puer ego sum. Et dixit dñs ad
me: Noli dicere puer sum: quo
niam ad om̄ia q̄ mittā te ibis: et
vniuersa q̄cunq; mādauero tibi
loqueris. **N**ec timeas a facie eo
rum: quia ego tecū sum. **Hec. d.**

R. Multiplicati sunt q̄ tribulāt me et
dicunt nō est salus ip̄i in deo eius: Ex
urge dñe saluū me fac de⁹ me⁹. **v.** Ille
quando dicat inimic⁹ me⁹ p̄ualui ad
uersus eū: Exurge. **Lectio tertia.**

Et misit dñm manus
suā et tetigit os meū: et
dixit dñs ad me: Ecce
dedi verba mea i ore tuo. Ecce
constitui te hodie sup gentes et
super regna: vt euellas et destru
as et dispdas et dissipēs et edifi
ces et plantes. **Hec di. R.** Qui
custodiebant animā meā p̄siliū fecerūt
in vñū dicētes: deus dereliquit eū p̄se
quimini et cōprehendite eū qz nō ē qui
liberet eū: deus me⁹ ne elōgeris a me:

Deus meus in adiutorium meum intende.

V. Omnes inimici mei cogitabant mala mihi verbum iniquum mandauerunt aduersus me dicentes: Deus meus in adiutorium: Qui custodie. **Sup. ij. notatur. cum triplici Gloria. An.** Adit: tens hec mulier in corpus meum hoc vnguentum ad sepeliendum me fecit. **V.** De ore leonis libera me domine. **R.** Et a cornibus unicornium humilitatem meam

Et factum est verbum domini **L. iij.** ad me dicens: Quid tu vides hieremia: Et dixi. Virga vigilante ego video. Et dixit dominus ad me: Bene vidisti: quia vigilabo ego super verbo meo ut faciam illud. Et factum est verbum domini secundo ad me dicens: Quid tu vides: Et dixi: Ollam succensam ego video et faciem eius a facie aqilonis. **Hec. R.** Deus meus es tu ne discedas a me. Quoniam tribulatio proxima est et non est qui adiuuet. **V.** Deus deus meus respice in me: Quoniam.

Et dixit dominus ad **Lec. v.** me: ab aquilone pades omne malum super oes habitatores terre: quia ecce ego conuocabo oes cognationes regnorum aqilonis ait dominus. Et veniet et ponet unusquisque solium suum in introitu portarum hierusalem: et super omnes muros eius in circuitu et super vniuersas vrbes iuda Et loquar iudicia mea cum eis super omni malicia eorum qui dereliquerunt me et libauerunt dominus alienis: et adorauerunt opus manuum suarum. **Hec dicit. R.** Tota die contristatus ingrediebar domine quoniam anima mea impleta est illusionibus: Et videntes faciebant qui querebant animam meam. **V.** Et qui inquebant

mala mihi locuti sunt vanitates et dolos tota die meditabantur: Et. **Lec. vi.**

Quero accinge lumbos tuos et surge et loquere ad eos omnia que ego precipio tibi. Ne formides a facie eorum. Nec enim timere te faciam vultum eorum. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam et in columnam ferream et in murum eneum super omnem terram regibus iuda et principibus eius sacerdotibus et populo terre. Et bellabunt aduersum te et non preualebunt: quia ego tecum sum dicit dominus: ut liberem te. **Hec dicit dominus. R.**

Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis et iniqui: Quoniam tu es patientia mea. **V.** Eripe me de inimicis meis deus meus et ab insurgentibus in me libera me Quoniam. Deus. **Super ps. iij. notatur. cum triplici Gloria. An.** Adagister dicit tempus meum prope est: apud te facio pascha cum discipulis meis. **V.** Ne perdas cum impijs deus animam meam. **R.** Et cum viris sanguinum vitam meam. **Scdm iohannem octauo capitulo.**

En illo tempore: Dicebat iesus turbis iudeorum et principibus sacerdotum Quis ex vobis arguet me de peccato: Et reliqua. **Emel' bti gregori pape. Lectio septima.**

Densate fratres charissimi mi mansuetudinem dei: et relaxare peccata venerat et dicebat: Quis ex vobis arguet me de peccato: Non dignatur ex ratione ostendere se peccatorem non esse: qui ex virtute diuinitatis poterat peccatores

iustificare. **R.** Adiutor et susceptor
meus es tu dñe et in verbū tuū suspes
raui: Declinate a me maligni et scruta
bor mandata dei mei. **V.** Iniquis odio
habui et legē tuā dilexi. Declinate.

Sed terribile ē **Lec. viii.**
valde qđ subditur. Qui
est ex deo verba dei au
dit. Propterea vos nō auditis
quia ex deo nō estis. Si em̄ ipse
verba dei audit: qui ex deo est:
et audire vba dei nō potest: qđ
quis ex illo non est: introget se
vnusq̄sq; si vba dei in aure cor
dis percipit et intelliget vnde sit.

R. In te iactatus sum ex utero de vē
tre matris mee: de⁹ meus es tu: ne dis
cedas a me: Qm̄ tribulatio prima est
et non est qui adiuvet. **V.** Salua me ex
ore leonis et a cornibus vnicornū hu
militatē meā. Quoniā. **Lectio. ix.**

O Elestem patriā deside
rare veritas iubet: car
nis desideria pteri: mū
di gliaz declinare aliena nō ap
petere: p̄ria largiri. Penset er
go apud se vnusq̄sq; v̄m si hec
vox dei in cordis eius aure qua
luit. et qđ iaz ex deo sit agnoscit.
Nam sunt nōnulli q̄ p̄cepta dei
nec aure corporis percipere dignant̄.

R. In proximo est tribulatio mea do
mine et non est qui adiuvet: vt fodiant
manus meas et pedes meos libera me
de ore leonis: Ut enarrē nomē tuū fra
tribus meis. **V.** Erue a framea de⁹ ani
mam meā et de manu canis vnicā meā
Ut enarrē. In proximo. **V.** Intende
anime mee et libera eā. **R.** Propter in
imicos meos eripe me. **In laudib⁹**
an̄. Glade dñe afflictionē meā qm̄ ere
ctus est inimicus meus. **Ps.** Adise

rere. **An̄.** In tribulatione inuocauit
dominū et exaudiuit me in latitudine
Ps. Confitemini. **An̄.** Iudicasti
dñe causā anime mee defēsor vite mee
dñe deus meus. **Ps.** Deus deus.
An̄. Popule meus quid feci tibi aut
quid molestus fui responde mihi. **Ps.**
Bndicite. **An̄.** Nunquid redditur
pro bono malū quia foderūt foueā ani
me mee. **Ps.** Laudate. **Cap.** Tu
autē domine sabaoth. **Hymn⁹.**

Lustra sex qui iaz pacta
tps implens corporis: se
volente nat⁹ ad hoc pas
sioni deditus: agnus in cruce le
uas imoland⁹ stipite. **Hic** ace
tum fel harūdo: sputa clauilanz
cea: mite corpus pforat: sāguis
vnda pfluit: terra pōtus astra
mundus quo lauant flumine.

Cruce fidel̄ inf̄ oēs: arbor vna
nobilis: nulla silua talē profert
frōde flore germie dulce lignuz
dulces clauos: dulce pond⁹ su
stinet. **E**lecteramos arbor al
tat: tensa laxa viscera: et rigor lē
tescat ille quez dedit natiuitas:
vt superni mēbra regis mihi ten
das stipite. **S**ola digna tu fui
sti: ferre seculi preciū: atq; portus
p̄parare: nauta mundo naufrā
go: quē sacer cruor perunxit: fu
sus agni corpore. **G**loria et ho
nor deo vsq; quo. **V.** Eripe me de
inimicis meis deus meus. **R.** Et ab i
surgentibus in me libera me. **Ad bñ
dict⁹ an̄.** Quis ex vobis arguet me
de peccato. si veritatē dico vobis: q̄re
vos non creditis mihi qđ ex deo ē ver
ba dei audit: propterea vos nō auditis:
quia ex deo nō estis. **Ad primā an̄.**
Ego demoniū non habeo sed bonorū

fico patrem meum dicit dominus. **In** hac die et deinceps usque ad dominicam in albis exclusiue: non dicatur ad primam. **R.** Jesu christe nisi in festis sanctorum si occurrerint: sed in hac die et deinceps usque ad cenam domini exclusiue: quando de tempore agitur post capitulum immediate subiungat. **V.** Exurge domine adiuua nos. **Ad. iij. añ.** Ego gloriam meam non quero: est qui querat et iudicet. **Cap.** Tu autem domine. **R.** Erue a framea deus anima mea: Et de manu canis unicas meas. **V.** Salua me ex ore leonis et a cornibus unicornium humilitatem meam. Et de. **Erue. V.** Be ore leonis libera me domine. **Ad. vi. añ.** Amen amen dico vobis si quis sermonem meum seruauerit mortem non gustabit in eternum. **Capitulum.**

Hanciem meam non auerti ab increpantibus et conspuentibus in me: dominus deus auxiliator meus et ideo non sum confusus. **R.** Be ore leonis libera me domine: Et a cornibus unicornium humilitatem meam. **V.** Erue a framea deus anima mea et de manu canis unica mea: Et a cornu. **Be ore. V.** Ne perdas cum impiis. **Ad. ix. añ.** Abraham pater vester exultauit: ut videret diem meum: vidit et gaudens est. **Cap.**

O confundatur qui me persequuntur et non confundar ego: paueant illi et non paueam ego. induc super eos diem afflictionis: et duplici contritione contere eos domine deus noster. **R.** Principes persecuti sunt me gratia et a vobis tuis formidauit cor meum: Letabor ego super eloquia tua. **V.** Quasi qui inuenit spolia multa: Letabor.

bor. **Principes. V.** Eripe me de inimicis meis deus meus. **Ad vespas capitulum hymni. V.** ut in primis vesperis. **Ad magt. añ.** Tulerunt lapides iudei: ut iaceret in eum: iesus autem abscondit se et exiit de templo. **Ordo huius diei capitulorum hymnorum versiculorum Rationem ad horas seruatur quotidie usque ad cenam domini exclusiue: quando de tempore agitur. Si quis voluerit lectiones longiores per ferias: legat hieremiam prophetam a secundo capitulo usque ad duodecimum ad libitum. Feria. ij. ad matut. i. uicatorium. Adorem dominum: Qui nos redemit per crucem. Hoc inuitatorium dicat quotidie usque ad cenam domini in ferialibus diebus quando de tempore agitur et in fine psalmi. Venite bis ex integro repetat.**

Feria. ij. Lec. j. hieremie. ij. c.
Hec dicit dominus: Quid inuenerunt patres vestri in me iniquitatis quia elogauerunt a me et ambulauerunt post vanitatem et vani facti sunt. Et non dixerunt ubi est dominus qui ascendere nos fecit de terra egypti qui traduxit nos per desertum per terram inhabitabilem et inuias: per transitis et imaginem mortis: per terras in quibus non ambulauit vir neque habitauit homo. **Hec dicit. Lectio. ij.**

Et induxi vos in terras carmeli: ut comederetis fructum eius et bona illius. Et ingressi contaminastis terram meam: et hereditatem meam

am posuistis in abominationem
Sacerdotes non dixerunt ubi est
dominus: et tenentes legem nescie-
runt me: et pastores peruariati sunt
in me: et prophete prophetizave-
runt in baal et idola secuti sunt. **Hec**
dicit dominus deus conuer.

Propterea ad **Lec. iij.**
huc in iudicio contenda
vobiscum ait dominus: et
cum filiis vestris disceptabo transi-
te ad insulas cethi et videte. Et
in cedar mittite: et considerate ve-
hementer si factum est huiusmo-
di: si mutauit gens deos suos.
Et certe ipsi non sunt dii: popu-
lus vero meus mutauit gloriam
suam in idolum. Obstupescite ce-
li super hoc et porte eius desola-
mini vehementer: dicit dominus.
Hec dicit. R. Isti sunt dies. **cum**
duobus sequentibus. et dicant
similiter in quinta feria. Ad bn.
an. In die magno festiuitatis stabat
iesus et clamabat dicens: si quis sitit ve-
niat ad me et bibat. **Oratio.**

Sanctifica quesumus domine
nostra ieiunia: et cuncta
rum nobis propiti indul-
gentiam largire culpam. Per.
Ad primam an. Anime ipiorum fremen-
bant aduersum me et grauatum est cor me-
um super eos. **Ad tertiam an.** In-
dicasti. **Ad sextam an.** Popule me-
us. **Ad nonam an.** Nunquid red-
ditur. **Predicte tres ane. queran-**
tur in laudibus precedentis do-
minice: et dicantur ad horas in
profestis diebus usque ad cenam
domini. Ad magnificat an. Si
quis sitit veniat ad me et bibat et de ven-
tre eius fluent aque viue. **Oratio.**

Quesumus domine popu-
lo tuo salutem mentis
et corporis: ut bonis ope-
ribus inherendo: tua semper me-
reatur protectione defendi. Per
dominum nostrum. **Feria tertia**
Lectio prima hieremie. ij. cap.

Scito et vide quia malum
et amarum est reliquisse te
dominum deum tuum: et non
esse timorem eius apud te: dicit do-
minus deus exercituum. A secu-
lo confregisti iugum meum: rupisti
vincula mea et dixisti: non serui-
am. In omni enim colle sublimi et
sub omni ligno frondoso: tu per-
sternebaris meretrix. **Hec di-**

Ego autem plangam. **Lectio. ij.**
taui te vineam electam om-
ne semen verum. Quomodo
ergo conuersa es mihi in pra-
uum: vinea aliena: Si laueris
te nitro et multiplicaueris tibi her-
bam borith: maculata es iniqui-
tate tua coram me dicit dominus
deus. Quomodo dicis non sum pol-
luta: post baalim non ambula-
ui: **Hec dicit dominus. Lec. iij.**

Uide vias tuas in qual-
le: scito quid feceris. Cur
sor leuis: explicans vi-
as suas. Onager assuetus in soli-
tudine: in desiderio anime sue at-
traxit ventum amoris sui. Nullus
auertet eam omnes qui querunt
eam non deficiet: in menstruis eius
inuenient eam. Prohibe pedem tu-
um a nuditate: et guttur tuum a si-
ti. **Hec dicit dominus. Ad be-**
nedictus an. Tempus meum nondum
aduenit tempus autem vestrum semper
est paratum. **Oratio.**

Nostra tibi quesum? domine sint accepta ieiunia que nos et expiando gratia tua dignos efficiat: et ad remedia perducant eterna. *Ps.*
Ad magt añ. Elos ascendite ad diem festum hunc: ego non ascendas, quia tempus meum nondum aduenit.

O nobis que? *Oratio*
 sumus domine perseuerantē in tua voluntate famulatū: ut in diebus nostris et merito et numero populus tibi seruiens augeatur. *Per dñm.*

Feria. iij. Lec. 1. bieremie. iij. c.

Et diebus illis ibit domus iuda ad domū isrl: et venient siml de terra aquilonis ad terram quaz dedi patribus vestris. Ego autē dixi. Quō ponā te i filios et tribum tibi terram desiderabilē hereditatē preclarā exercituum gentium: Et dixi: Patres vocabis me et post me ingredi nō cessab. *Hec dicit dominus. Lec. ij.*

Sed quō si ptemnat mulier amatore suū: sic cōtempnit me dom? isrl dicit dominus. Vox in vjs audita est ploratus et ululatus filiorum isrl quoniā iniquā fecerunt viam suā: oblitī sunt domini dei sui. Conuertimini filij reuertētes: et sanabo auersiones vras. *Hec dicit dominus. Lec. iij.*

Ecce nos venimus ad te tu enim es domin? de? noster. Vere mēdaces erant colles: multitudo montium: vere in deo dño nro sal? isrl Cōfusio comedit laborē patrum

nostrorum ab adolescentia nostra greges eorū et armenta eorum filios eorum et filias eorū.

Hec. Ad bñd. añ. Ques mee vocē meam audiunt: et ego dominus agnosco eas. *Oratio.*

Sanctificato hoc ieiunio deus tuorū corda fidelium miserator illustra et quibus deuotionis p̄stas affectū: prebe supplicantib? pium benignus auditū. *Ps. Ad magt.*

añ. Multa bona opa opatus sum in vob? p̄pter qd opus vultis me occidere.

Hesto supplicatioib? nris ops deus: et quib? fiduciā sperande pietatis indulges: p̄sue te misericordie tribue benign? effectū. *Per. Feria. v. Lec. 1. bieremie*

Et tpe illo ait *vij. cap.* dñs eijcient ossa reg? iuda et ossa p̄ncipū ei? et ossa sacerdotū et ossa p̄phetaz: et ossa eorū q̄ habitauerūt hierlm de sepulchris suis: et expādet ea ad solē et lunā et omnē militiam celi q̄ dilexerūt et q̄b? fuerūt et post q̄ ambulauerūt et q̄ q̄sierūt et adorauerūt. *Hec di. Lec. ij.*

Non colligēt et nō sepiēntur. In sterq̄liniis sup facies terre erūt. Et eligent magis mortem q̄ vitā: omēs q̄ residui fuerūt de cognatione hac pessima: in vniuersis locis q̄ derelicta sunt ad q̄ eieci eos dicit dñs exercituum. *Hec.*

Et dices ad eos *Lec. iij.* *Hec dicit dñs:* Nūqd q̄ cadet non resurget: et q̄ auersus ē nō reuertet? Quare

ergo auersus ē p̄p̄s iste ī hierlīm
auersione contenciosa: Appre-
henderunt mendaciū ⁊ nolue-
runt reuerti. Attendi ⁊ auscul-
taui: nemo quod bonū est loq̄-
tur: nullus est qui agat peniten-
tiam super peccato suo: dicens:
Quid feci: Hec dicit. **Ad bene-**
dictus añ. Quid molesti estis huic
mulieri: op̄ enī bonū opata est in me.

D Restā quesu. **Oratio.**
mus omnipotens deus
vt dignitas cōditionis
humane p̄ immoderatiā saucia
ta: medicinalis parsimonie stu-
dio reformet. **P.** **Ad mag. añ.**
Mittens hec mulier in corpus meum
hoc vnguentū ad sepeliendū me fecit.

E Sto quesum. **Oratio.**
domine p̄p̄ci? plebi tue:
vt que tibi nō placēt re-
spuens: tuoz potius repleatur
delectationibus mandatorū.
Per. **Feria. vi. Lectio prima.**
hieremie nono capitulo.

Quis dabit capiti meo a-
quā: ⁊ oculis meis fon-
tem lachrymarū: ⁊ plo-
rabo die ac nocte īterfectos po-
puli mei: Quis dabit me in soli-
tudinē diuersorū viatorū: et
derelinquā populū meū ⁊ rece-
dam ab eis: Quia omnes adul-
teri sunt cet̄ p̄uaricatorū. Hec.

E Extenderūt **Lec. ij.**
linguam suam quasi ar-
cum mendaciū: ⁊ nō ve-
ritatis. Cōfortati sunt in terra:
quia de malo ad malum egressi
sunt: ⁊ me non cognouerunt di-
xit dominus. Unusquisq; a fra-
tre suo se custodiat ⁊ in omī fra-

tre suo nō habeat fiduciā: q̄ om-
nis frater supplantans supplan-
tabit: ⁊ omnis amicus fraudu-
lenter incedit. ⁊ vir fratrē suū
deridebit: ⁊ veritatē nō loquet̄
Hec dicit dominus. **Lectio. iij.**

D Scuerūt enim linguas
suas loqui mendaciū
vt inique agerent labo-
rauerunt. Habitatio tua in me-
dio doli in dolo renuerūt me sci-
re dicit dominus: Propterea hec
dicit dominus exercituum: Ec-
ce ego cōflabo ⁊ probabo eos.
Quid enim aliud faciā a facie fi-
lie populi mei. Hec dicit domi.

Ad benedic. añ. Appropinqua-
bat autē dies festus ⁊ querebant prin-
cipes sacerdotū quomodo iesum int̄-
ficerent sed timebant plebem. **Oro.**

Ordibus nostris que-
sumus domine auxiliū
gratie tue benignus in-
funde: vt peccata nostra castiga-
tione volūtaria cohibētes tem-
poraliter poti⁹ maceremur: q̄
supplicijs deputemur eternis.

Per. **Ad magnificat añ.** Principi-
pes sacerdotum consiliū fecerunt vt
iesum occiderent: dicebant autē nō in
die festo: ne forte tumult⁹ fieret ī p̄plo.

O ncede que. **Oratio.**
sumus omnipotēs de-
us: vt qui protectionis
tue gratiam querimus: libera-
ti a malis omnibus secunda tibi
mente seruiamus. **Per.** **Sab-**

bato Lectio. j. hieremie. xj. ca.

Quid ē q̄ dilectus meus
in domo mea fecit scele-
ra multa: Nūq̄d carnes
sc̄te auferent a te malitias tuas

in quibus gloriata es: Oliuaz
uberem pulchram fructiferam.
speciosaz vocauit dñs nomē tu
um. Ad voces loquele grandis
exarsit ignis i ea: ⁊ cōbusta sūt
frutecta eius. *Hec Lectio. ij.*

Et dominus exercituum
qui plantauit te locut⁹ ē
sup te malū. p malis do
mus isrl ⁊ dom⁹ iuda q fecerūt
sibi ad irritandū melibātes baz
alim. Tu autē domine demon
strasti mihi ⁊ cognoui: q⁹ super
me cogitauerūt ꝑsilia dicentes
Abittamus lignū in panē eius:
⁊ eradam⁹ eū de terra viventū
⁊ nomē eius nō memores am
plius. *Hec dicit. Lectio. iij.*

Quantez dñe sabaotb q
iudicas iuste ⁊ pbas re
nes ⁊ corda: videā vlti
onē tuā ex eis. Tibi em̄ reuela
ui causam meā. ꝑpterea hec di
cit dñs ad viros anathot q que
runt animā meā: et dicunt: Nō
ꝑphetizabis in nomē dñi: ⁊ nō
morieris in manib⁹ nr̄is. ꝑptea
hec dicit dñs exercituum: Ecce
ego visitabo sup eos. *Hec dicit*
Ad bñ. añ. Besiderio dñsideraui hoc
pascha māducaŕ vobiscū āteq⁹ pariar.

Rosiciat qñs do *Oro*
mine plebs tibi dicata
pie deuotionis affectus
vt sacris actionib⁹ erudita quā
to maiestati tue sit gratior: tāto
donis potioribus augeat. *p.*
Vñica in ramis palmarū. Sab
bato precedēti ad vs. R. Circū
dederunt. *Ad magt. añ.* Clarifica
me ꝑ apd temetipm claritate quā ba
bui ꝑusq⁹ mūd⁹ fieret. *Oratio.*

O dñs sēpitne de⁹ q
humano generi ad
imitādum humili
tat⁹ exēplū saluato
rem nostrū carne
sumere ⁊ crucē subire fecisti: cō
cede ꝑpicius: vt et patientie ip̄s
us habere documenta: ⁊ resur
rectionis consortia mereamur.
Per eū. *Ad matuti. inuitatori.*

Ipsi vero nō cognouerūt vias meas:
Quibus iuraui in ira mea si introibūt
in requiē meā. *Dicto vltimo ver*
sup sal. Venite vsq⁹ *dierrant cor*
de: inuitatorium bis ex integro
repetatur. Añe. i nocturnis vt
in precedenti domica. Lectio
prima. hieremie. xij. capitulo.

Estus quidem tu es do
mine si disputem tecum:
verumtamen iusta loqr
ad te. Quare via impiorū ꝑspe
ratur: bene est omnibus qui ꝑ
uaricantur ⁊ inique agūt. Plā
tasti eos ⁊ radicē miserūt. ꝑfici
unt ⁊ faciunt fructū. Prope es
tu ori eorū ⁊ longe a renib⁹ eo
rum. *Hec dicit dominus. R.* In
die qua inuocaui te domine dixisti no
li timere iudicasti causam meam ⁊ libe
rasti me: Deus meus. *v.* In die tribu
lationis mee clamaui ad te quia exau
disti me: Deus meus: *Lectio. ij.*

Et tu domine nosti me vt
disti me ⁊ ꝑbasti cor me
um tecum. Congrega
eos quasi gregem ad victimaz
et sanctifica eos in die occisiōis
vsq⁹ quo lugebit terra: ⁊ herba
omnis regionis siccabit: ꝑro
pter maliciam habitantiū in ea
cōsumptū est animal ⁊ volucre

quā dixerūt nō videbit nouissi-
ma nostra. **Hec dicit. R.** Fratres
mei elōgauerūt a me et noti mei: Quasi
alieni recesserunt a me. **V.** Bereliq-
runt me proximi mei et qui me nouerūt
Quasi. **Lectio tertia.**

Sicut cum peditibus currens
laborasti quō poteris cō-
tendere cū equis: Cum
aut in terra pacis securā nō fue-
ris: quid facies in superbia ior-
danis: Nam et fratres tui et do-
mus patris tui etiā ipi pugna-
uerūt aduersū te: et clamauerūt
post te plena voce: Ne credas
eis cū locuti fuerint tibi bona.
Hec. R. Attēde dñe ad me et audi
vocē aduersarioꝝ meoꝝ: nunquid reddi-
tur pro bono malū quia foderūt foveā
anime mee. **V.** Recordare q̄ steterim
in conspectu tuo vt loquerer p̄ eis bo-
num et auerterē indignationē tuā ab
eis: Nunquid. Attēde. **Lectio. iiii.**

Reliq̄ domū meā: dimisi
hereditatē meā: dedi di-
lectā animā meā in ma-
nus inimicoꝝ eius. Facta ē mi-
hi hereditas mea quasi leo in sil-
ua: dedit cōtra me vocem: ideo
odiu eam. Nunquid quis disco-
loꝝ hereditas mea mihi: nunquid
quis tincta per totū. **Hec dicit.**

R. Conclusit vias meas inimic⁹ in si-
diatoꝝ fact⁹ est mihi sicut leo in absco-
dito repleuit et inebriauit me amaritu-
dine: deduxerunt in lacū mortis vitas
meas et posuerūt lapidē cōtra me: Uti
de domine iniquitates illoꝝ: et iudica
causam anime mee defensor vite mee.
V. Factus sum in derisum omni popu-
lo canticum eorum tota die: Uti de.

Lectio quinta.

Uenite congregamini om-
nes bestie terre p̄pera-
te ad deuorandū. pasto-
res multi demoliti sūt vineā me-
am: cōculcauerunt ptē meā: de-
derūt portionē meā desiderabi-
lem in desertū solitudinis. Pos-
uerūt eā i dissipationē: luxitq̄
sup me. **Hec. R.** Saluū me fac deus
qm̄ intrauerūt aque vsq̄ ad aīas meā:
ne auertas faciē tuā a me: qm̄ tribuloꝝ
exaudi me. **Be⁹ meus. V.** Intēde anis
me mee et libera eam: Deus. **Lec. vi.**

Ueni mibi mater mea qua-
re genuisti me viz rixet
viz discordie in vniuer-
sa terra. Non feneraui: nec fe-
neraui mihi quisq̄: omnes ma-
ledicūt mihi dicit dñs: Si nō re-
liquie tue in bonū: Si nō occur-
ri tibi in tpe afflictiois et in tem-
pore tribulatiois et āgustie ad-
uersus inimicū. **Hec dicit. R.**
Noli esse mihi dñe alienus p̄ce mihi i-
die mala. pfundant omnes qui me p̄se-
quunt: Et nō cōfundar ego. **V.** Con-
fundant omnes inimici mei et q̄ q̄runt
aiam meā vt auferāt eā: Et nō. Noli.

Scdm̄ mattheū. xxi. caplo.

En illo tpe: Cum appo-
pinquasset iesus hiero-
solyms et venisset beth-
phage ad montē oliueti: tūc mi-
sit duos discipulos dicens eis:
Ite in castellū qd cōtra vos est.
Et rel. **Om̄el. ve. be. p̄sb. l. vii.**

Qui diator dei et hoīm hō
xp̄s ihs: q̄ p̄ hūani ge-
ner⁹ salute passur⁹ de ce-
lo descēderat ad fr̄as: appropi-
quante hora passionis appo-
pinquare voluit loco passiois:

ut etiā p hoc claresceret quia nō inuitus: sed sponte pateret. **R.**

Dominus mecum est tanq̃ bellator fortis: propterea persecuti sunt me et iteligerenō potuerunt dñe p̃bans renes et corda: Tibi reuelauī causam meam.

V. Elidisti domine iniquitates eorum aduersū me iudica iudiciū meū: Tibi.

Et a turbis rex appellari

ac laudari voluit: ut etiā

am per hoc erudit⁹ quisq̃ agno-

sceret ipm esse xpm: quez sic illo

uentur⁹ pphetia olim p̃missa si-

gnauerat. Ante q̃nq; dies pas-

che venire voluit: sicut ex iohā-

nis euāgelio didicimus: ut etiā

p hoc ostenderet se esse agnum

immaculat⁹ qui peccata tolle-

ret mundi. **R.** Bixerunt impij apd

se nō recte cogitātes: circūueniam⁹ iu-

stūm qm̃ p̃trarius est opibus nostris:

p̃mittit se scientiā dei habere: filiū dei

se nominat et gloriā patrem se habere

deū: videamus si sermones illius veri

sint: Et si est verus filius dei liberet il-

lum de manibus nostris: Adorte tur-

pissima cōdemnem⁹ eū. **V.** Tanq̃ nu-

gaces estimati sum⁹ ab illo: et abstinet

se a vjs nostris tanq̃ ab imundicijs et

p̃fert nouissima iustorū: Adorte. **L. ix.**

Hic q̃ppe paschalis cu-

ius imolatiōe p̃p̃s isrl̃e

ab egyptiaca seruitute

liberat⁹: ante q̃nq; dies pasche

tiūm q̃ p̃p̃or⁹ gaudio ac lauda-

tiōe deductus venit in templū

dei: et erat quotidie docēs in eo

R. Circūdederunt me viri mēdaces

sine causa flagellis ceciderūt me: Sed

tu dñe defensor vindica me. **V.** Quo-

niam tribulatio p̃xima est et non est q̃

adiuuet: Sed tu. Circūdederunt. **V.**

Intende anime mee. **In laud. añ.**

Dominus deus auxiliator me⁹ et ideo

non sum confusus. **Ps.** Misere.

Añ. Circūdantes circūdederūt me:

et in nomine dñi vindicabor i eis. **Ps.**

Confitemini. **Añ.** Iudica causam

meā defende me quia potēs es domie

Ps. Deus deus. **Añ.** Cum ange-

lis et pueris fideles inueniant triūpha-

tori mortis clamātes: osanna in excel-

sis. **Ps.** Benedicite. **Añ.** Cōfun-

dantur qui me psequunt⁹ et nō confun-

dar ego dñe deus meus. **Ps.** Lau.

Ad benedic⁹ añ. Turba multa q̃

conuenerat ad diē festū clamabat do-

mino: benedictus qui venit in nomine

domini osanna in excelsis. **Ad primā**

añ. Osanna filio dauid benedictus q̃

venit in nomine domini. **Ad tertiā**

añ. Pueri hebreorum vestimenta p̃-

sternebant in via et clamabant dicen-

tes osanna filio dauid benedictus qui

venit in noīe dñi. **R.** Erue. **Ad. vi.**

añ. Pueri hebreorū tollētes ramos

olinarū obuiauerūt domino clamātes

et dicentes: osanna in excelsis. **R.** Be-

ore. **Ad. ix. añ.** Occurrunt turbe cū

floribus et palmis redemptori et victo-

ri triumphanti digna dant obsequia:

filium dei ore gentes predicant: et i lau-

dem christi voces tonāt per nubila o-

sanna. **R.** Principes. **Ad magnifi-**

cat. añ. Leperunt omnes turbe des-

scēdentium gaudentes laudare deum

voce magna super omnibus quas vi-
derant virtutibus dicentes: benedi-
ctus qui venit rex in nomine domini
pax in celo et gloria in excelsis. *Feria. ij. Lec. j. Hieremie. xviij. c.*

Nec dicit dominus: In-
terrogate gentes: Quis
audiuit talia horribilia
quae fecit nimis virgo israel: Nunquid
de petra agri deficiet nix libani
aut auelli possunt aquae erumpentes fri-
gide et defluentes: Quia obli-
tus est populus meus frustra liban-
tes et impingentes in visceribus suis in
semitis seculi: ut ambularent per
eas in itinere non trito ut fieret
terra eorum in desolationem et in si-
bilum sempiternum. *Hec dicit. L. ij.*

Omnis qui preterierit per
illam obstupescet: et mo-
uebit caput suum. Sicut
ventus vrens disperget eos co-
ram inimico: dorsum et non faciem
ostendat eis in die perditionis eorum
Et dixerunt: Venite et cogitemus
protra hie remiam cogitationes. Non
enim prebit lex a sacerdote: neque
consilium a sapiente: nec sermo a pro-
pheta. *Hec dicit. Lectio tertia.*

Venite et percutiamus eum
lingua et non attendamus
ad vniuersos sermones
eius. Attende domine ad me: et au-
di voces aduersarioz meorum.
Nunquid reddis pro bono malum
quia foderunt foueam animae mee.
Recordare quod steterim in conspe-
ctu tuo ut loquerer per eis bonum:
et auertere indignationem tuam
ab eis. *Hec dicit. In lau. an. Fa-*
ciem meam non auerti ab increpantibus et con-
spuentibus in me. Ps. Adhibere. An.

Framea suscitare aduersus eos qui disp-
gunt gregem meum. *Ps. Verba. An.*
Appenderunt mercedem meam triginta ar-
gentis quos appreciatus sum ab eis.

Ps. Beatus deus. An. Inundauerunt
aque super caput meum dixi perij in vo-
cabo nomen tuum domine deus. *Ps. Co-*
sitatebor. An. Labia insurgentium et co-
gitationes eorum vide domine. *Ps. Lau-*
date. Ad bñd. an. Non haberes in
me potestatem nisi desuper datum tibi fuisset

O Aquesumus *Oratio.*
Dominipotes deus ut qui in
tot aduersis ex nostra infir-
mitate deficiamus in te cedente vni-
geniti filij tui passionem respirem.
Per eum. *Ad magt. an.* Potesta-
tem habeo ponendi animam meam et iterum
sumendi eam. *Oratio.*

Adiuua nos deus saluta-
ris noster: et ad beneficia
recolenda quibus nos in-
staurare dignatus es: tribue ve-
nire gaudentes. Per *Feria. iij.*
Lectio prima hieremie. xx. cap.

Seduxisti me domine et sedu-
ctus sum fortior me fui-
stis et inualuisti. Factus sum
in derisum tota die. omnes subsana-
bant me quia olim loquor vociferans iniquitatem et vastitatem cla-
mito. Et factus est mihi sermo domini in
opprobrium et in derisum tota die. et di-
xi: non recordabor eius neque loquar
ultra in nomen illius. *Hec dicit.*

Et factus est in corde *Lec. ij.*
meo quasi ignis exestuans
claususque in ossibus meis.
Et defeci ferre non sustinens. Au-
diui contumelias multorum et terrores
in circuitu: persequimini et persequimini
eum ab omnibus viris qui erant pacifi-

ci mei et custodiētes lat⁹ meum:
si quo modo decipias et p⁹ualeas
mus aduersus eū: et consequa-
mur vltionē ex eo. **Hec dicit, d.**

Domin⁹ aut⁹ me. **Lec. iij.**
Cū est q̄si bellator fortis
idcirco q̄ psequunt^r me
cadent et infirmi erūt. Cōfundē-
tur vehemēter: qz nō intellexe-
runt obprobriū sempiternū qd̄
nunq̄s delebit^r. Et tu dñe exerci-
tuum p̄bator iusti qui vides re-
nes et cor: videā queso vltiones
tuā ex eis Tibi em reuelauī cau-
sam meā. **Hec dicit. In lau. añ.**

Elide dñe et considera quoniā tribulor
velocit^r exaudi me. **Ps. Misere.**

Añ. Discerne causas meā dñe ab ho-
mine iniquo et doloso eripe me. **Ps.**

Judica me deus. **Añ.** Bū tribu-
larer clamaui ad dñm de ventre inferi
exaudiuit me. **Ps. Deus de.**

Añ. Domine vim patior respōde p me q̄a
nescio quid dicā inimicis meis. **Ps.**

Ego dixi in dī. **Añ.** Bixerūt im-
pū opprimamus virū iustū quoniā cō-
trarius est operibus nris. **Ps. Lau-**

date. Ad bñ. añ. Nemo toller aīas
meas: sed ego pono eā et iterū sumo eā.

Omnipotēs sem^r. **Oio.**

pitne de⁹ da nobis ita
dominice passionis sa-
cramenta peragere: vt indulgē-
tiā p̄cipere mereamur. Per eū.

Ad magt. añ. Quotidie apud vos
erā in tēplo docēs et nō me tenuistis et
ecce flagellatū ducit^r ad crucifigendū.

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

O cordia deus et ab omni
subreptione vetustatis
expurget: et capaces sancte no-
uitatis efficiat. **Ps. Feria. iij.**

Lec. j. Hieremie. xxvj. capitulo.

Omn⁹ cōpless^r hieremi-
as loquens omnia que
preceperat ei dominus
vt loqueretur ad vniuersum po-
pulū: apprehenderunt eū sacer-
dotes et prophete et omnis po-
pulus dicentes: Adorte moria^r
Quare prophetauit in nomine
domini dicens sicut sylo erit do-
mus hec: et vrbis ista desolabit^r
eo q̄ non sit habitator. Et con-
gregatus est omnis popul⁹ ad-
uersum hieremias in domū do-
mini. **Hec dicit domin⁹. Lec. ij.**

Et audierunt principes
iuda omnia verba hec: et
ascenderūt de domo re-
gis in domū domini et sederunt
in introitu porte domus domi-
ni noue. Et locuti sunt sacerdo-
tes et prophete ad principes et
ad omnem populum dicentes:
Judiciū mortis est vir o huic: qz
prophetauit aduersū ciuitatem
istam sicut audistis auribus ve-
stris. **Hec dicit domi. Lec. iij.**

Et ait hieremias ad oēs
p̄ncipes et ad vniuersū
populum dicens: Dñs
misit me vt p̄phetarē ad istā do-
mū et ad ciuitatē hāc: oīa vba q̄
audistis. Nūc ergo bonas faci-
te vias vras et studia vra: et au-
dite vocē dñi dei vri: et penite-
bit dño mali qd̄ locut⁹ est aduer-
sum vos ego aut⁹ ecce ī māibus
vris sū: facite mihi vt bonū et re-
ctū est ī oculis vris. **Hec. In lau-**
diibus añ. Libera me de sanguinibus
de⁹ de⁹ meus: et exaltabit lingua mea
iusticiam tuam. **Ps. Misere. Añ.**

Contumelias et terrores passus sum
ab eis: et dominus mecum est tanquam bel-
latoz fortis. *Ps. Te decet. An.* Ipsi
vero in vanum quesierunt animam meam
introducunt in inferiora terre. *Ps. De-
us deus. An.* Omnes inimici mei au-
dierunt malum meum domine letati sunt
quoniam tu fecisti. *Ps. Exultauit. An.*
Alliga domine in vinculis nationes
gentium et reges earum in compedi-
bus. *Ps. Laudate. Ad bñd. añ.*
Simon dormis non potuisti vna ho-
ra vigilare mecum. *Oratio.*

DRestaque sumus omni-
potens deus ut qui no-
stris excessibus incessan-
ter affligimur: per unigeniti tui
passionem liberemur. Qui te.
Ad vespertas non dicant preces
nec fiat prostratio nec aliqua me-
moriam. Ad magis añ. Tanto tem-
pore vobiscum eram docēs in templo
et non me tenuistis et modo flagellatum
ducitis ad crucifigendum. *Oratio.*

Respice quesumus domi-
ne super hanc familiam
tuam: pro qua dominus
noster iesus christus non dubi-
tauit manibus tradi nocentius
et crucis subire tormentum. Qui
tecum. *Cōplet.* solito more absque
prostratione dicat et benedictio
post cōplet. def. In duobus vo-
diebus sequentibus non def be-
nedictio. *An.* de beata virgine
hac die et duobus sequentibus
non dicat. Feria. v. in cena do-
mini et duobus sequentibus ad
matut. non dicat. Domine labia
nec Deus in adiutorium neque in-
uitatorium neque hymn. sed dicto
Pater noster et Credo. postque

signauerint se fratres: quod etiam
fiat ad alias horas statim inci-
piatur in primo noct. añ. Ze-
lus domus tue comedit me et opprobria
exprobrantium tibi ceciderunt super me.
*Ps. Saluum me fac. Hō dicatur
Gloria in fine psalmorum nec can-
ticorum An.* Auertat retro suum et ru-
bescant qui cogitant mihi mala. *Ps.
Deus in adiutor. An.* Deus meus
eripe me de manu peccatoris. *Ps. In-
te domine. ij. v. Exurge domine. R.
Et iudica causam meam. Non pronun-
ciatur Et nemo. sed dicto Pa-
ter noster lector incipiat lege-
re. Et hoc etiam fiat ante quartam
et septimam lectionem. Iube domine
et Tu autem. non dicantur sed fi-
nita lectione siue lamentatione
immediate inchoet. R. Iste mo-
dus ad matut. in duobus diebus se-
quentibus obfuet. Lec. j. Aleph.*

Quomodo Tren. j. ca.
sedet sola ciuitas plena
populo: facta est quasi vi-
dua domina gentium princeps p-
uinciarum facta est sub tributo.
Beth. Plorans plorauit in no-
cte et lachryme eius in maxillis
eius: Non est qui consoletur eam
ex omnibus caris eius. Omnes
amici eius spreuerunt eam et facti
sunt ei inimici. Hierusalem hieru-
salem conuertere ad dominum deum tuum.
R. In monte oliueti orauit ad patres:
pater si fieri potest transeat a me calix
iste: spiritus quidem promptus est: ca-
ro autem infirma: Fiat voluntas tua.
v. Uerum non sicut ego volo sed sicut

Qui vis. Fiat. l. ij. Hymel.
Igrauit iuda propter af-
flictionem et multitudinem

seruitutis habitauit inter gentes nec inuenit requiem. Omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias.

Beleth. Uie syon lugent eo quod non sint qui veniant ad solennitatem. Omnes porte eius destructe: sacerdotes eius gemetes: virgines eius squalide: et ipsa oppressa amaritudine. Hierusalem hierusalem. **R.** Tristis est anima mea usque ad mortem. sustinete hic et vigilate mecum: nunc videbitis turbam que circumdabit me: Glos fugam capietis et ego vadam imolari pro vobis. **V.** Ecce appropinquabit hora et filius hominis tradetur in manus peccatorum: Glos fugam.

Facti sunt **Lec. iij. Be.** hostes eius in capite: inimici eius locupletati sunt quia dominus locutus est super eam. Propter multitudinem iniquitatum eius paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis. **Aan.** Et egressus est a filia syon omnis decor eius: Facti sunt principes eius velut arietes non inuenientes pascua et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequenteris. Hierusalem hierusalem. **R.** Ecce vidimus eum non habentem speciem neque decorem: aspectus eius in eo non est: hic peccata nostra portauit et pro nobis dolens: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: Cuius linore sanati sumus. **V.** Clere lacrimas guores nostros ipse tulit: et dolores nostros ipse portauit: Cuius. **Ecce. In ij. noct. an.** Liberauit dominus pauperem a potente et inopem cui non erat adiutor. **Ps.** Deus iudicium. **An.** Cogitauerunt impij et locuti sunt nequitiam

in iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Ps. O bonus. **An.** Exurge domine et iudica causam meam. **Ps.** Et quid deus re. **V.** Deus meus eripe me de manu peccatoris. **R.** Et de manu contra legem agentis et iniqui.

Beda in omelia super euangelium. Ante diem festum pasche. **Lec. iij.**

Scripturus euangelista Iohannes memorabile illud domini mysterium: quo discipulis pascha priusquam ad passionem iret: pedes lauare dignatus est: primum ipsum nomen pasche quod mystice signaret aperire curauit: ita incipiens: Ante diem autem festum pasche sciens iesus quia venit hora eius ut transiret de hoc mundo ad patrem. Pascha quippe transitus interpretatur nomen ex eo vetus habens quod transierit in eo dominus per egyptum: percutiens primogenita et filios israel liberans: et quod ipsi filii israel transierint illa nocte de egyptiaca seruitute: ut venirent ad terram promissam olim hereditatis et pacis. **R.** Amicus meus osculi me tradidit signo: quem osculatus fuero ipse est tenete eum: hoc malum fecit signum qui per osculum adimpleuit homicidium: Infelix pretermisit precium sanguinis: et in fine laqueo se suspendit. **V.** Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de illo: ve autem homini illi per quem traditur: Infelix. **Lectio quinta**

Mystice autem significat quod in ea dominus transiturus esset ex hoc mundo ad patrem: et quod eius exemplo fideles abiectis temporalibus desideriis: abiecta vitiorum seruitute:

cōtinuis virtutū studijs transi-
re debent ad pmissiones patrie
celestis. Quō autē transierit ie-
sus ex hoc mūdo ad patrē: pul-
chro sermone designat euāgeli-
sta cū dicit: Cum dilexisset suos
qui erāt in mūdo: in finē dilexit
eos: id est in tantū dilexit vt ip̄a
dilectione vitam ad temp⁹ fini-
ret tēporales. mor de morte ad
vitā de hoc mūdo transitur⁹ ad
patrē. Unde recte vterq; transi-
tus legalis videlicet ⁊ euange-
licus sanguine consecratus est.
Iste sanguine fuso in cruce: ille
in crucis modū aspsō in medio
limine. **R.** Un⁹ ex vobis tradet me
hodie: ve illi per quē tradar ego: **Me-**
lius illi erat si natus nō fuisset. **V.** Qui
intingit mecū manū in parapside: hic
me traditurus est in manus peccatorū
Adelius. **Lectio sexta.**

Et cena inquit facta cuz
diabolus misisset in cor
vt traderet eū iudas si-
monis scariothis sciēs qz om̄ia
dedit ei pater in man⁹: ⁊ qz a deo
exiuit ⁊ ad deum vadit: surgit a
cena ⁊ ponit vestimēta sua. Lo-
cuturus de maxima humilitate
assumptę humanitatis pri⁹ cō-
memorat eternitatē diuine po-
testatis: vt ip̄m verū deū homi-
nēq; demonstraret: ⁊ vt nos illi⁹
pcepti admoneat: vt quāto ma-
gni sum⁹ humiliemur in omni-
bus. Homo erat verus qui ho-
minū pedes lauare: ac p homi-
nem tradi poterat. **De⁹** erat ve-
rus cui om̄ia dedit pater in ma-
nus: qui a deo exiuit et ad deū
rediit. **R.** Eram quasi agnus inno-

cens: ductus sum ad imolādū ⁊ nesci-
ebam: consiliū fecerūt inimici mei ad-
uersum me dicentes: Venite mittam⁹
lignū in panē eius ⁊ eradamus eū de
terra viventū. **V.** Omnes inimici mei
aduersus me cogitabāt mala mibi: ver-
bum iniquum mandauerūt aduersum
me dicentes: Veni. **Eraz.** **In tertio**
nocturno añ. Dixi iniquis nolite
loqui aduersus deum iniquitatē. **Ps.**
Confitebimur. **Añ.** Terra tremu-
it et quieuit dum resurgeret in iudiciū
deus. **Ps.** **Moti.** in iudea. **Añ.**
In die tribulatiōis mee deū exquisiui
manibus meis. **Ps.** **Voce mea.** **V.**
Homo pacē mee in q̄ speravi. **R.** Am-
pliauit aduersum me supplantationes

Sciebat do. **Lectio vij.**
minus quia diabol⁹ ias
miserat i cor iude vt tra-
deret eū. Sciebat quia oīa de-
dit ei pater in manus ⁊ int om̄ia
ip̄m traditorē: ⁊ eos quib⁹
tradendus erat: ⁊ mortē quam
erat passurus: vt de his faceret
que vellet. Sciebat quia per hu-
militatem incarnationis a deo
exiuit ⁊ p victoriā resurrectionis
ad deum erat reditur⁹. Sci-
ebat hec om̄ia ⁊ tamen in ma-
gne humilitatis exemplum sur-
git a cena ⁊ non dei domini sed
hominis serui implet officium:
eius pedes abluit cui⁹ manus i
sua traditione nouerat esse pol-
luendas. **R.** Una hora non potui-
stis vigilare mecum qui exhortabami-
ni mori pro me: Vel iudam nō videtis
quō nō dormit: sed festinat tradere me
iudeis. **V.** Dormite iam ⁊ requiescite:
ecce appropinquabit qui me tradet:
Vel iudam. **Lectio octaua.**

Ententia vero qua pe-
tro dictum est: Si non laue-
ro te non habebis par-
tem mecum: aperte monstratum
est quod hec pedum lotio spiritua-
lem purificationem: sine qua ad
confortium christi nemo perue-
nire potest insinuat. non illam quam se-
mel in baptismate datur: sed illam quam
quotidiani reatus: sine quibus in
hac vita non vivimus: quotidiana
dei gratia mundatur. Pedes namque
quibus terram tangimus: ideo
quia eos a contagione pulveris
custodire nequeamus: terrene inhabi-
tationis necessitate designant.
qua inter etiam magni viri a cele-
stium contemplatione revocantur: ut si di-
xerimus quia peccatum non habemus:
nosmetipsos seducimus. **R.**
Seniores populi consilium fecerunt: Ut iesus
dolo teneretur et occideretur: cum gladius et fu-
ribus exierunt: tanquam ad latronem. **V.** Col-
legerunt ergo pontifices et pharisaei con-
cilium: Ut iesum. **Lectio nona.**

Bharus ergo sordium
emundationem quotidie
dicimus: Et dimitte no-
bis debita nostra. Verum hec de
apostolis eorumque similibus di-
cta sunt ad nos: qui divini amo-
ris obliti: iter levium incedimus non
illa levitimatione possumus libe-
rari. Sed maior necesse est in-
quasiatio maiori orationum: vigilia-
rum: ieiuniorum lachrymarum: atque
elemosynarum exercitio purgetur.
Ipso nimirum interius cordis no-
stri maculas mundate qui sedes
in dextera dei per assumptionem ha-
bitum humanitatis quotidie in-
pellat pro nobis. **R.** Revelabunt

celi iniquitatem inde: et terra adversus eum
consurget: et manifestum erit peccatum
illius in die furoris domini: Cum eis
qui dixerunt domino deo: recede a no-
bis scientiam viarum tuarum nolumus. **V.**
In diem perditionis servabitur: et ad
diem ultionis duces. Cum eis qui. Re-
velabunt. **Finis ix. responsorio non
dicatur. V. ante laudem. sed statim in-
choetur in lau. an.** Justificeris do-
mine in sermonibus tuis et vincas cum
iudicaris. **Ps. Audire. An.** Do-
minus tanquam ovium ad victimam ductus
est: et non aperuit os suum. **Ps. Do-
mine refu. An.** Contritum est cor me-
um in medio mei: contremuerunt omnia
ossa mea. **Ps. Deus deus. An.**
Exhortatus es in virtute tua et in refe-
ctione sancta tua domine. **Canticum.**
Cantemus. An. Oblatus est quia
ipse voluit et peccata nostra ipse por-
tauit. **Ps. Laudate. Cap. non di-
catur nec hymnus nec V. sed fini-
ta ultima an: inchoet ad bene-
dictus an.** Traditor autem dedit eis
signum dicens: quem osculatus fuero
ipse est tenete eum. **Finis an. post
benedictus duo fratres stantes
ante gradum altaris dicant: Ky-
rieleyson. et choro idem responde-
te: iterum illi duo fratres dicant:
Kyrieleyson. Deinde alij duo fra-
tres stantes in medio chori dicant.**
Domine miserere. **et chorus respon-
deat.** Christus dominus factus est
obediens usque ad mortem. **Item fra-
tres ante gradum cantent ver-
sum: Qui passus es advenisti propter nos
et chorus dicat. Xpemel. Item fra-
tres ante gradum versum: Qui ex-
pansis in cruce manibus traxisti omnia
ad te scilicet. Item chorus. Xpemel.**

Item fratres ante gradus ver-
sum. Qui pphetice pmissi ero mors
tua o mors. Item chorus. Xpēel.
Deinde fratres in medio chori
stantes dicant: Domine miserere.
et chorus respondeat. Christ⁹ do-
minus. Item fratres ante grad⁹
dicant Kyrieleyson. et chor⁹ Ky-
rieleyson et fratres ante gradus
Kyrieleyson Deinde duo fratres
in medio chori stantes dicant.
Domine miserere. et chorus respō-
deat Christus dñs. Item fratres
ante grad⁹ dicāt alta voce ver-
sum. Ad mortē autē crucis. Finito
versu: Ad mortē autē crucis. proster-
nant se et unusquisq; dicat: Pa-
ter nr̄. Quo dicto duo et duo di-
cāt priuatim psalmū Miserere.
cū oratiōe Respice qm̄s dñe. si-
ne Dñs vobiscū: et sine Orem⁹
et sine Qui tecum. et non dicat.
Amen nec Benedicamus dño
neq; Fideliū: s; dicto post ora-
tionem Pater noster: surgant
omnes. Hac die non fiant pro-
strationes ad horas propt̄ solē-
nitatē cene nisi in hac hora tan-
tum: Usq; ad cōpletoriū sabba-
ti exclusiue nō dicatur Deus in
adiutoriū. in principio horarū
nec Conuerte nos. ad cōpletor-
iū. nec Gloria in fine psalmorum
nec canticorū: nec capitulū. nec
hymnus nec versicul⁹ nec Do-
minus vobiscū nec Orem⁹ nec
Qui tecum nec Benedicamus
nec Fideliū. Post horas more
solito dicat Pater noster. Ad
primā dicto Pat noster et Cre-
do inchoetur añ. Christus factus
est pro nobis obediēs vsq; ad mortē:

mortem autē crucis: **Ps.** Deus in
nomine. **Ps.** Beati immaclati
Ps. Retribue. **Victa** post **ps.**
añ. absq; Kyrieleyson et precib⁹
et sine psalmo Miserere. dicatur
oratio Respice. Confiteor non
dicatur vsq; ad cōpletoriū sab-
bati exclusiue. Preciosa solito
more dicatur sine Gloria. Ter-
tia sexta et nona dicant supra-
dicto modo cū añ Xps factus. et
oratiōe Respice. Ad vs. si mis-
sa precesserit immediate finita cō-
munionē incipiat añ. Calicē salu-
taris accipiam et nomē dñi inuocabo.
Ps. Credidi. **Añ.** Cum his q̄ ode-
runt pacem eram pacificus: cū loque-
bar illis impugnabāt me gratis. **Ps.**
Ad dominū. **Añ.** Ab hominibus
iniquis libera me domine. **Ps.** Eri-
pe me domine. **Añ.** Custodi me a
laqueo quem statuerunt mihi et a scan-
dalis operatiū iniquitatē. **Ps.** Do-
mine clamaui. **Añ.** Considerabas
ad dexteram et videbam et non erat q̄
cognosceret me. **Ps.** Vocem meam.
Finita quinta añ. inchoetur ad
magt. añ. Cenatib⁹ autē illis acces-
sit iesus panes benedixit ac fregit de-
ditq; discipulis suis. Finita post cāt.
añ. sequitur Domīn⁹ vobiscū
et post cōm. Refecti si missa pces-
serit. Deinde Benedicamus. q̄
vero misse nō interfuerint dicāt
orationem Respice eo modo q̄
ad alias horas. Ad cōpletoriū
non dicatur Lectio Fratres so-
brī. sed dicto Pater noster. in-
choetur añ. Christus factus. **Ps.**
Cum inuocarem: In te domine
Qui habitat: Ecce nunc. Can-
ticum Hunc dimittis. Postea

di r añ. Christus factus. **Post**
añ. oratio: **Respice. Feria. vi.**
in parascève ante matut. pro
sternant se fratres et dicto Pat
noster. et Credo: surgāt: et post
q̄ signauerint se incipiat in pri
mo nocturno. añ. Astiterunt reges
terre et principes conuenerunt in vñ
aduersus dñm et aduersus xpm eius.

Ps. Quare fremuerunt. **Añ.** Vi
uiserunt sibi vestimenta mea et sup ve
stem meam miserunt sortē. **Ps.** Be
deus meus respice. **Añ.** Insurre
xerunt in me testes iniqui: et mentita ē
iniquitas sibi. **Ps.** Dominus illu
minatio. **v.** Viuiserunt sibi vestimē
ta mea. **R.** Et super vestem meam mi
serunt sortem. **Le. i. Aleph. Trem.**

Quomodo obte. **ij. cap.**
xit caligie in furore suo
dominus filiā syon: pie
cit de celo i terrā inclytā israel:
et nō est recordatus scabelli pe
dum suorum in die furoris sui.

Beth. Precipitauit dñs nec pe
percit: omnia speciosa iacob de
struxit: in furore suo munitiōes
virginis iuda deiecit in terram
Polluit regnū et principes ei.
Hierusalem. R. Omnes amici mei
dereliquerunt me et preualuerunt insi
diantes mihi: tradidit me quē dilige
bam et terribilibus oculis plaga cru
deli percutiens: Aceto potabant me.

v. Et dederunt in escam meam fel et in
siti mea: Aceto. **Lec. ij. Bimel.**

Qonfregit in ira furoris
sui omne cornu israel.
Auertit retrorsū dexte
ram suam a facie inimici: et suc
cendit in iacob quasi igi ē flam
me deuorantis i gyro. **Beleb.**

Et tendit arcus suum quasi inti
micus: firmavit dexteram su
am quasi hostis: et occidit omne
quod pulchrū erat visu in taber
naculis filie syon: effudit quasi
ignem indignationē suā. **Hie**
rusalem hierusalē. R. Celum tē
pli scissum est et omnis terra tremuit: et
latro de cruce clamabat dicens: Me
mento mei domine dum veneris in re
gnum tuum. **v.** Amen dico tibi hodie
mecū eris in paradiso: **Ademento.**

Act. est do. Le. iij. Be
H minus velut inimic: p
cipitauit isrl: precipitauit
omnia menia ei: dissipauit mu
nitiones eius: et repleuit in filia
iuda humiliatū et humiliatam.
Clau. Et dissipauit quasi hortū
tentoriū suū: demolitus est ta
bernaculū suū. Oblivioni tra
didit dominus in syon festiuita
tem et sabbatū: et in opprobriū
et indignatiōez furoris sui regē
et sacerdotem. **Hierusalem. R.**

Vinea mea electa ego te plāui: Quō
conuersa es in amaritudinē: vt me cru
cifigeres et barrabam dimitteres. **v.**

Ego quidem plāui te vineā meā ele
ctam omne semē verū: Quomodo. **Uli**

nea. **In. ij. noct. añ.** Ulim faciebāt
qui querebant animā meā. **Ps.** Do

mine ne in fu. **ij. añ.** Confundant
et reuereantur qui querunt animā meā:

vt auferāt eam. **Ps.** Expectās
Añ. Alieni insurrexerunt in me et for
tes quesierunt animā meā. **Ps.** Be

us in noīe. **v.** Ab insurgētib⁹ i me.
R. Libera me dñe. **Johes Chryso**

stom⁹ in smōe. Hodie
incipiamus. Lec. iij.

Hodie fratres charissi
o iij

mi crux fixa est et seculū sanctifi-
catum est. Hodie crux fixa ē: et
mors submersa est. Hodie crux
fixa est: et demones dispersi sūt
Hodie crux vicit: et mors deu-
cta est. Hodie diabolus victus
est: et homo absolutus ē: et de-
glorificatus est. Hodie apud iu-
deos terra tremuit: et apud nos
orbis terre firmat⁹ est. Hodie
apud iudeos petre scisse sunt: ho-
die amabilis deo pietas vniuer-
sum consuit orbem: decebat em̄
ea que pietatis erant coniūgi et
ea que infidelitatis disiungi. **R.**
Tanq̄ ad latronem existis cū gladijs
cōprehendere me: quotidie apud vos
eram in templo docens et non me te-
nuistis et ecce flagellatum ducitis: Ad
crucifigendum. **V.** Filius quidem ho-
minis vadit sicut scriptum est de illo:
ve autem homini illi per quem tradet⁹
Ad cruci. **Lectio quinta.**

Hodie apud iudeos sol
obscurat⁹ est: nō em̄ fer-
re poterat creatura iū-
rias creatoris. Retraxit sol ra-
dios suos: ne videret impiorū
facinora. Apud nos autē nox ī
diem conuersa est: fidelibus em̄
nox in diem mutatur: infidelib⁹
autē etiam ipsa lux tenebrescit.
Hodie adam eiectus est de pa-
radiso: et hodie latro paradisu
ingreditur. Exiuit fur et introi-
uit latro. fur exiuit contemptor
verbi et introiuit confitens ver-
bum. Exiuit contēnens salutē.
et introiuit de cruce mercans sa-
lutem. **R.** Tenebre facte sunt dum
crucifixissent iesum iudei: et circa hora
nonam exclamauit iesus voce magna:

de⁹ meus de⁹ me⁹ vt qd me dereliq̄sti.
Et inclinato capite emisit spūm. **V.** Cū
ergo accepisset acetum dixit: consuma-
tum est: Et incli. **Lectio sexta.**

Unde iustum dei iudiciū:
pp̄ter vnū peccatū dā-
natus est adam: et pp̄
vnā fidei vocem latro saluat⁹
est: vnū peccatū deiecit illum: et
vna iusticia ītrodūxit istū. Adā
fact⁹ est exul: et latro habitator
fact⁹ est paradisi. **O** admiran-
da rerū materia. Nullum ante
latronem inuenies paradisi res-
promissionē meruisse. Nō abra-
ham: non isaac: non iacob: non
moysen: nec pp̄hetas: nec apo-
stolos: sed ante omnes reperi-
es latronē. Hodie inquit domi-
nus mecū eris ī paradiso. Mus-
q̄ autē repromissionē paradisi
ante latronē inuenies. **R.** Bar-
rabas latro dimittitur et innocēs chri-
stus occiditur: nam et iudas armidu-
ctor sceleris qui per pacem didicit fa-
cere bellum: Osculando tradidit dñm
iesum christum. **V.** Ecce turba et qui
vocabatur iudas venit: et dum appro-
pinquaret ad iesum. Osculan: Barra-
In tertio nocturno añ. Ab insur-
gentibus in me libera me domine. q̄a
occupauerūt animā meam **Ps.** Eri-
pe me de inimici. **Añ.** Longe fecisti
notos meos a me traditus sum et non
egrediebar. **Ps.** Domine de⁹ sa-
lutis. **Añ.** Captabant in animā iu-
sti et sanguinē innocentē cōdēnabunt.
Ps. De⁹ ultio. **V.** Locuti sunt ad-
uersū me lingua dolo sa. **R.** Et fm̄ oib⁹

Nodij circūdedrūt me. **L. vij**
Ecessarium est querere
cur latroni ante alios et

tales viros dominus paradisu
repromisit: Crediderunt quide
illi: sed modo diuerso dominus
glorie sicut possibile fuit intuen
tes. Iste autē vidit saluatorem
non super thronū regalez: non
adorari in templo: non loquen
tem de celis: nō per angelos di
sponētē: sed in pena sociatum:
cū latrone vidit in tormento et
tanq̃ in gloria adorat: vidit in
cruce et rogat quasi i celis sedē
tem: vidit condēnatum et regē
inuocat dicens: Domine mēme
to mei cū veneris in regnū tuū.

R. Tradiderunt me in manus ipsoꝝ
et inter iniquos proiecerunt me et nō
pepercerunt anime mee: cōgregati sūt
aduersum me fortes: Et sicut gigātes
steterunt contra me. **V.** Astiterunt res
ges terre et principes conuenerunt in
vnum: Et sicut. **Lectio octaua.**

O Admirāda latronis cō
fessio: crucifixum vides
et regem predicas: in li
gno pendere cernis: et celorum
regna meditaris. Nūquid scri
pturas legisti ab iniquitate nō
cessans. Iudei crucifixerunt q̃
nouerunt legem et prophetas:
et tu horū ignarus deum vides
crucifixū et adoras cōdemnatū.
Quis te erudiuit talia dicere:
Non me inquit lex docuit: sed
sol occultans lumen suū. Vidi
quidem crucifixū: sed terremo
tum sensi: et propter patricidas
elementa indignantia intellexi

R. Iesum tradidit impi^s sūmis prin
cipibus sacerdotum et senioribus po
puli: petrus autem sequebatur a lon
ge: Et videret finē. **V.** Et ingressus ē

petrus in atriu principis sacerdotum:
Et videret.

Lectio nona.

Et petre quidem scinde
bantur: sed corda homi
num non metuebant: et
surrexerūt mortui et intrauerūt
in sanctam ciuitatē vt inexcusa
bilem redderent causam eoz. **V.**
Dicebant autem iudei: Nō ha
bemus regē nisi cesarē. Abnue
runt dei regnum: et traditi sunt
regno romanoꝝ qđ petierunt.
Et sanguis christi factus est il
lis ad condēnationē: nobis au
tem ad iustificationē. Et decu
it splendore crucis obcecari in
fideles: et illuminari credentes.
Sola enim christi crux vere sol
uit tenebras: et regnum demo
num dissipauit: et omnem terro
rem malignātū abstulit. Crux
sanctitatē prodit: crux sol iusti
cie facta est: vt illuminati miseri
cordia illius qui pepēdit in ea:
perueniamus ad eū qui est lux
eterna et vera: Amen. **R.** Sicut
ouis ad occisionē ductus est. et dū ma
le tractaretur non aperuit os suū: tra
ditus est ad mortē: Et viuificaret po
pulum suum. **V.** Ipse vulnerat⁹ est p
pter iniquitates nostras: attrit⁹ est p
pter scelera nostra: Et viuificaret. Si
cut ovis. **In laud. añ.** Proprio filio
suo non pepercit deus: sed pro nobis
omnibus tradidit illum. **Ps.** Misere
rere. **Añ.** Anxiatus est in me spirit⁹
meus: in me turbatum est cor meum.
Ps. Domine exaudi orationē.
ñ. Añ. Air latro ad latronem: nos qđ
dem digna factis recipimus: hic autē
quid fecit: memento mei domine dū
veneris in regnum tuū. **Ps.** Deus
o iij

deus. **An.** Dum conturbata fuerit
 anima mea domine: misericordie me-
 moreris. **Canticum.** Domine au-
 diui. **An.** Memoro mei domine de-
 us dum veneris in regnum tuum. **Ps.**
 Lauda. **Ad bened.** an. Posuerunt
 super caput eius causas ipsius scripta
 iesus nazarenus rex iudeorum. **Finis**
ta an. sequitur. Kyrieel. **rc.** sicut
 in precedenti nocte cum his versi-
 bus. **v.** Agno mirabilia cuius lupus de-
 dit venenosa. **v.** Vita in ligno mori-
 infernus et mors lugens spoliatur. **v.**
 Te qui vinciri voluisti nosque a mortis
 vinculis eripuisti. **Ad primam an.**
 Christus factus est. **Ps.** Beatus in no-
 mine. **Ps.** Beati immaculati.
Ps. Retribue. **Finis post ps.**
an. dicatur. Pater noster. et **ps**
Miserere. Quo dicto statim sub-
 sequatur oratio. **Respice.** supra di-
 cto modo. **Hic** modus seruetur
 ad tertiam sextam et nonam hac die et
 in sabbato. **Ad vespertas an.** Ca-
 licem. **Ps.** Credidi. **Cetera ane.**
 cum suis psalmis sicut in die cene.
Ad magis an. Cum accepisset ace-
 tum dixit: consumatus est: et inclinato
 capite tradidit spiritum. **Finis post**
canticum an. dicatur Pater noster.
 et **ps.** Miserere. **Post psalmum**
 dicatur oratio. **Respice.** et sic ve-
 spera finiantur. **Ad completum an.** et
ps. et cant. sicut in die cene: post
an. dicatur Pater noster et **ps.**
Miserere et oratio. **Respice.** In
 sabbato sancto pasche ante ma-
 tutinas fiat sicut in sexta feria di-
 ctum est et postmodum incipia-
 tur in primo nocturno an. In pa-
 ce in idipsum dormiam et requiescam.
Ps. Cum invocare. **An.** Habis

tabit in tabernaculo tuo requiescet in
 monte sancto tuo. **Ps.** Domine quiesce
An. Caro mea requiescet in spe **Ps**
Conserua. **v.** In pace in idipsum. **R.**
 Dormiam et requiescam. **Lectio. i.**
Aleph. Tren. quarto capitulo.

Quomodo obscuratum
 est aurum: mutatus est co-
 lor optimus: dispersi sunt
 lapides sanctuarij in capite om-
 nium platearum. **Beth.** Filij sy-
 on incliti et amicti auro primo
 quomodo reputati sunt in va-
 sa testea opus manuum figuli.
Symel. Sed et lamee nudauerunt
 mamam lactauerunt catulos suos:
 filia populi mei crudelis quasi
 strutio in deserto. **Iherusalem.**
R. Sepulto domino signatum est mo-
 numentum voluentes lapidem ad hosti-
 um monumenti: Ponentes milites qui
 custodirent illud. **v.** Ne forte veniant
 discipuli eius et furentur eus et dicant
 plebi: surrexit a mortuis: Ponentes.

Bhesit Lec. ij. Beeth.
Lingua lactentis ad pa-
 latum eius in siti. **Par-**
 uuli petierunt panem et non erat
 qui frangeret eis. **Be.** Qui ve-
 scebatur voluptuose interierunt
 in vijs. qui nutriebantur in cro-
 ceis amplexati sunt stercoza.
Vau. Et maior effecta est iniqui-
 tas filie populi mei peccato sodomorum
 quam subuersa est in momento: et non ce-
 perunt in ea manus. **Iherusalem.**

R. **Iherusalem** luge: et exue te vestibus
 iocunditatis: induere cinere et cilicio:
 Quia in te est occisus saluator israel. **v.**
 Beduc quasi torrentem lachrymas per
 diem et noctem et non taceat pupilla
 oculi tui: Quia. **Lectio. iij. Zai**

Quididiores nazarei ei⁹
 niue: nitidiores lacte:
 rubicundiores eboze an-
 tiq: saphiro pulchriores. **Beth**
 Benigrata est super carbones
 facies eorū et non sunt cogniti
 in plateis: adhesit cutis eorum
 ossibus: aruit ⁊ facta est quasi li-
 gnum. **Beth.** Melius fuit oc-
 cisis gladio: q̃ interfectis fame
 quoniā isti extabuerūt consum-
 pti a sterilitate terre. Hierusalē
 hierusalē. **R.** Plange quasi virgo
 plebs mea. Ululate pastores in cinere
 et cilicio: Quia vēiet dies domini ma-
 gna et amara valde. **V.** Ululate pasto-
 res et clamate: aspergite vos cinere:
 Quia. **Plan.** **In. ij. nocturno. añ.**
 Eleuamini porte eternales et introi-
 bit rex glorie. **Ps.** Domini est ter-
 ra. **Añ.** Credo videre bona domini
 in terra viventiu. **Ps.** Dñs illumi-
 natio. **Añ.** Domine abstraxisti ab in-
 feris animam meam. **Ps.** Exalta-
 bo te deus. **V.** Tu autem domine mi-
 serere mei. **R.** Et resuscita me et retris-
 buam eis. **Sermio augustini in**
sabbato sancto. Lectio. iij.

Exulta celum ⁊ in leticia
 esto terra: quoniā iste
 dies nobis amplius ex
 sepulchro radiavit q̃ de sole re-
 fulsit. Dolet infernus quia reso-
 lutus est: gaudet quia visitatus
 est. Resultat quia ignotā lucez
 post sc̃la lōga vidit: ⁊ post pfū-
 de noctis caliginem respiravit.
 Pulchra lux que de cādido ce-
 li fastigio promicasti: ⁊ post no-
 ctē perpetuam sedētes in tene-
 bris et umbra mortis subita cla-
 ritate vestisti. Confestim ergo

xpo descēdēte siluit stridor ille
 lugentiū: dirupta ceciderūt vin-
 cula dānatoz. Attonite mētes
 obstupescūt tortoz: oīs q̃ simul
 ip̃ia officina cōtremuit. **R.** Re-
 cessit pastor noster fons aque viue ad
 cui⁹ trāsitu sol obscuratus est nam et il-
 le capt⁹ ē q̃ captiuū tenebat primū ho-
 minē. Hodie portas mort⁹ ⁊ seras pa-
 riē saluator n̄r dirupit. **V.** Destruxit q̃
 dē claustra inferni ⁊ subuertit potētiā
 diaboli. **Ido.** **Lectio quinta**

Quis nā est inquit iste
 terribilis ⁊ niueo splen-
 dore chorusc⁹. Nunq̃
 talē n̄r excepit tartarus: nūq̃ i
 n̄ram cauernā talē euomuit mū-
 dus. Inuasor ē iste nō debitor.
 effractor ē nō pctōr. Iudicē vi-
 dem⁹ nō supplicē: pugnare vēit
 nō succūbere: eripe nō manere
 Perijt potestas cunctis illa sēp
 pplis formidata. Null⁹ sub sede
 n̄ra captiu⁹ palpitat s̃ qd̃ est ge-
 mendū isultat. Nulli iā resonāt
 eiulat⁹: oīs gemētū mugit⁹ ob-
 mutuit. Adhox igit xps in ip̃os
 crudeles penarū mīstros aciez
 dirigit: atq̃ iplacabiles turmas
 framea diuina p̃cidit. **R.** O vos
 oēs q̃ trāsiti p̃ viā attēdite ⁊ videte si ē
 dolor filis sicut dolor me⁹. **V.** Attēdis-
 te vniuersi ppli ⁊ videte dolorē meum

Ristes igit **L. vi.** Si ē.
 mox lugētesq̃ diuī no
 squalore f̃be ppliq̃ ve-
 xati p̃currūt: ⁊ ad pedes salua-
 tor⁹ sui volutāf dicētes: redemi-
 sti viuos cruce tua: eripe mortu-
 os morte tua. pari nobiscū sor-
 te mund⁹ perierat: ⁊ ad aduen-
 tū tuum oīs creatura pēdebat.

Tibi nostra tormenta suspirabāt:
 te semper infernus iste pauebat
 Dum hic es absolueres eos, dum
 ascenderis defende tuos. Dum
 hic es vniuersa claustra soluan-
 tur; dum ascenderis nō claudā-
 tur. Et si redieris ad corpus ma-
 iestate tua; non priuetur infer-
 nus potētia tua. Post auditas
 preces; post compositas leges;
 post dmersos alta voragie fos-
 sa tortores; index noster ab infe-
 ris laureatus exiit; s; et leta cū
 principe suo omnis beatorū tur-
 ba processit. Repedat igitur ad
 stadium suum triumphator ite-
 rum viu?; vt nouerit omnis mū-
 dus quia rediuit ab inferis do-
 minus christus. **R.** Caligauerūt
 oculi mei a fletu meo: quia elongatus
 est a me qui consolabatur me: videte
 omnes populi: Si est dolor similis si-
 cut dolor meus. **V.** O vos omnes qui
 transitis per viam attendite et videte:
 Si. Caligauerunt. **In tertio noct.**
an. Deus adiuuat me et dominus sus-
 ceptor est anime mee. **Ps.** Deus i
 nomine. **An.** In pace factus est lo-
 cus eius et in syon habitatio ei?. **Ps.**
Motus. **An.** Factus sū sicut homo
 sine adiutorio inf mortuos liber. **Ps.**
 Domine deus salutis. **V.** In pa-
 ce factus est locus eius. **R.** Et in syon
 habitatio eius. **Sequens omelia**
legatur sine titulo: scilicet vt nec
scdm mattheū nec omelia beati
hieronymi dicatur. Ad matthei.
In illo tpe: xxviii. cap.
E vespe sabbati q̄ lucefcit i
 p̄ma sabbati: venit ma-
 ria magdalene et altera maria
 videre sepulchrum. Et reliqua

Omelia bti hieronymi psbyste
ri non dicatur. Lectio septima:

Quod diuersa tpa istarū
 mulierū in euangelijs
 describunt; non mēda-
 cū signum est vt impij obijciūt;
 sed sedule visitatiōis officia: dū
 crebro abeunt ac recurrūt et nō
 patiunt sepulchro dñi diu abes-
 se vel longius. **R.** Ecce quomodo
 moritur iustus et nemo pcipit corde: et
 viri iusti tollūt et nemo cōsiderat. a fa-
 cie iniquitatis sublat? est iust?. Et erit
 in pace memoria ei?. **V.** In pace fact?
 ē loc? ei?: et i syō habitatio ei?. Et erit

Ecce terre. **Lec. viij.**
 motus factus ē magn?
 angel? aut dñi descēdit
 de celo. Dñs noster atq; idē fili-
 us hominis iuxta vtrāq; natu-
 rā diuinitatis et carnis nūc ma-
 gnitudinis sue nunc humilitat?
 signa demōstrat. **R.** Estimatur
 cum descendit in lacū: factus sūz
 sicut homo sine adiutorio inter mortu-
 os liber. **V.** Posuerunt me in lacu in-
 feriori in tenebrosis et in vmbra mort:
 factus. **Lectio nona.**

Uade in presēti loco q̄
 q̄ homo sit qui crucifi-
 xus est: q̄ sepl?; q̄ clau-
 sus tumulo: quē lapis opposit?
 cohibet: tñ q̄ foris agunt? osten-
 dūt filiū dei. Sol fugiens: tene-
 bre ingruētes: fra mota: veluz
 scissū: saxa diruta: mortui susci-
 tati: angelorū mysteria q̄ et ab
 initio natiuitatis ei? dñm pba-
 bāt. **R.** Agnus dei xps imolatus ē
 p salute mundi: nā de parentis ptho-
 plasti fraude facta condolens: quan-
 do pomi noxial: morsu morte corruit:

ipse lignum tunc notauit: Bana ligni
vt solueret. **V.** Iustia sex qui iaz pacta
tempus implens corporis: se volente
natus ad hoc passioni deditus agn^o in
cruce leuatur inolandus stipite. **Ba-
na:** Agnus. **In laud. añ.** O mors
ero mors tua morsus tuus ero inferne
Ps. Misere. **Añ.** Plangent eñ
quasi vnigenitū quia innocens domi-
nus occisus ē. **Ps.** Iudica me de-
us. **Añ.** Attendite vniuersi populi ⁊
videre dolorē meū. **Ps.** Deus de^o
Añ. A porta inferi erue domine ani-
mam meam. **Canticum.** Ego di-
xi. **Añ.** O vos oēs q̄ transitis p̄ viā
attēdite et videte si ē dolor sicut dolor
me^o. **Ps.** Laudate. **Ad bñd. añ.**
Mulieres sedentes ad monumentum
lamentabantur flentes dñm. Kyrieel
Et cetera om̄ia sicut in nocte ce-
ne. **Hac die prima tertia sexta ⁊
nōa dicāf. sicut in die besterna.**
Ad ves. añ. Alla alla alla. **tota di-
catur añ.** **Psal.** Laudate do mi-
num omnes gentes. Gloria pa-
tri. **Repetita añ.** post ps sequi-
tur ad magt. **añ.** Vespere autē sab-
bati que lucescit i prima sabbati venit
maria magdalene ⁊ altera maria vide-
re seplchri allā. **Dicto magt ⁊ añ.**
repetita: sequit Dñs vobiscu:
Oremus. **Oratio.**

Spiritum nobis domie
tue charitatis infunde:
vt quos sacramētis pa-
schalib⁹ faciasti tua facias piete-
te cōcorde. Per eiusdem. **Be-
inde Dominus vobiscū et Be-
nedicamus domio alla alla. ni-
si quando vespere ⁊ missa simul
terminant. Cōpl. hac die dicāf
hoc modo. Dicto Confiteor:**

dicatur Conuerte nos. **Be^o in
adiutoriu meū. Postea incipia-
tur añ.** Alla. **Ps.** Luz inuocarē:
In te domine: Ecce nunc. **Can-
ticum:** Hunc dimittis cū Glo-
ria patri dicatur. ⁊ postea sequi-
tur añ. Alla alla alla alla. **Beinde
Dominus vobiscū. Oremus:
Oratio:** Spiritū nobis vt sup.
in vespere. **deinde Dominus
vobiscū: et Benedicam^o do-
mino Postea sequitur benedi-
ctio et añ.** de beata virgine. **In
die pasche ad matuti.** Domine
labia: **Be^o in adiutorium.** In-
uitatoriu. Alla alla alla. **Hac die
⁊ per totā hebdomadā vsq; ad
vesperas sequentis sabbati ex-
clusiue ad horas tam diei q̄ no-
ctis nullus dicatur hymn^o. In
nocturno añ.** Ego sum qui suz ⁊ cō-
siliū meū non est cū impijs: sed in lege
dñi volūtas mea est alla. **Ps.** Btūs
vir. **Añ.** Postulaui patrē meū alla:
dedit mihi gentes alla. in hereditate
alla. **Ps.** Quare. **Añ.** Ego dormi-
ui et somnum cepi ⁊ exurrexi quia dñs
suscepit me alleluia alleluia. **Ps.** Do-
mine quid mul. **V.** Resurrexit do-
minus alleluia. **R.** Sicut dixit vobis
alleluia. **Hic versiculus dicatur i
nocturno i dominica ⁊ feria se-
cunda ⁊ quinta vsq; ad ascēsi-
onem quando de tempore agif.**
Secundum marcum. xvi. cap.

In illo tpe: Maria ma-
gdalene ⁊ maria iaco-
bi et salome emerunt
aromata vt veniētes
vngerēt iesuz. Et val-
de mane vna sabbatorum veni-
unt ad monumentum orto iam

sole, Et reliqua. *Omelia beati
gregorii pape. Lectio prima.*

Ad istis fratres charis-
simi q̄ sancte mulieres
que dominū fuerant se-
cute cū aromatib⁹ ad monumē-
tum venerunt ⁊ ei quem viven-
tem dilexerāt: etiā mortuo stu-
dio humanitatis obsequuntur.
Sed res gesta aliquid in sancta
ecclesia signat gerēdū. Sic q̄p-
pe necesse est vt audiam⁹ que fa-
cta sunt: quatenus cogitemus
etiam que nobis sunt ex eorum
imitatione faciēda. *R.* Angel⁹
domini descendit de celo: ⁊ accedēs re-
uoluit lapidem et super eum sedit ⁊ dixit
mulieribus: nolite timere scio enim
quia crucifixum queritis: Jam surre-
xit: venite ⁊ videte locū vbi posit⁹ erat
dominus alleluia. *V.* Angelus domi-
ni locutus est mulieribus dicens: quē
q̄ritis an iesum queritis: Jam surrexit

Et nos ergo in *Lec. ij.*
eum qui est mortu⁹ cre-
dentes: si odore virtu-
tum resecti cū opinione bonorū
operum dominum querimus:
ad monumentum profecto illi⁹
cum aromatibus venimus. Il-
le autem mulieres angelos vi-
dent: que cum aromatibus ve-
nerunt: quia videlicet ille men-
tes supernos ciues aspiciunt: q̄
cum virtutū odoribus ad deū
per sancta desideria profiscun-
tur. *R.* Angelus domini locutus est
mulieribus dicens: quem queritis an
iesum queritis iam surrexit: Venite et
videte alleluia alleluia. *V.* Iesum que-
ritis nazarenum crucifixum: surrexit
non est hic: Venite. *Lectio tertia.*

Notandum vero nobis ē
quid nam sit q̄ in dexte-
ris angelus sedere cer-
nitur. Quid namq̄ per sinistrā
nisi vita presens: Quid vero p
dexteram nisi perpetua vita si-
gnatur: Unde scriptus est: Le-
ua eius sub capite meo ⁊ dexte-
ra illi⁹ amplexabitur me. Quia
igitur redemptor noster iam p-
sentis vite corruptionē transie-
rat: recte angelus qui nunciare
perhennē ei⁹ vitā venerat in dex-
tera sedebat. *R.* Dum transisset
sabbatū maria magdalene ⁊ maria ia-
cobi: et salome emerunt aromata: Et
veniētes vngerent iesū alleluia allelu-
ia. *V.* Et valde mane vna sabbatorum
veniūt ad monumētū orto iaz sole: Et
ve. *Glia. Alla. Te deū. Et dicat p
totam hebdomadā. V.* In resur-
rectione tua christe alleluia. *R.* Ce. i. ⁊
terra letentur alleluia. *Hic versicu-
lus dicatur quotidie ante laud.
vsq̄ ad ascensionē exclusiue nisi
in festis sanctorū. In laud. añ.*
Angelus autem domini descendit de
celo et accedens reuoluit lapidem ⁊ se-
debat super eū alla alleluia. *Ps.* Do-
minus regna. *Añ.* Et ecce terre-
motus factus est magnus: angelus au-
tem domini descendit de celo alleluia.
Ps. Jubilate dō. *Añ.* Erat autē
aspectus eius sicut fulgur: vestimen-
ta eius sicut nix alleluia alleluia. *Ps.*
Deus deus. *Añ.* Pre timore au-
tem eius exterriti sunt custodes ⁊ fa-
cti sūt velut mortui alla. *Ps.* Bene-
dicite. *Añ.* Respondēs autē angel⁹
dixit mulierib⁹: nolite timere scio enī
q̄ ibm q̄rit⁹ all. *Ps.* Laud. *Post p-
dictā añ. statim incipiat ad bñ. añ.*

Et valde mane vna sabbatorum veniunt
ad monumentum: orto iam sole alleluia.

Eus q̄ ho: **O**ro.

dierna die per vni-
genitum tuum eterni-
tatis nobis aditum
denicta morte rese-

rafit: vota nostra q̄ preueniendo
aspiras: etiam adiuvando prosequi-
re. Per eundem. Benedicamus
domino cum duplici **A**lla. dicat in laud.
et in v̄s. p̄ totam hebdomadam et p̄ hebdomadam p̄
the costes: et in omnibus dominicis
et in festis simplicibus et super v̄s
q̄ ad v̄s. sabbati ante trinitatem
exclusiue. In p̄festis autem diebus
et festis trium lectionum et infra
octavas quando de octava agi-
tur preterquam in dominica dicat
tantum cum vno **A**lla. Ad ceteras
autem horas nunquam dicat cum **A**lla
Ad primam dicto **D**eus in adiu-
torium. et gloria patri statim inchoe-
tur antiphona. similiter et ad alias horas
Et sciendum quod p̄ totam hebdomadam
usque ad v̄s sequentis sabbati
exclusiue: nec capitula nec re-
sponsoria ad horas: nec versiculi
dicuntur nisi in nocturnis et ante
laudes et in memorijs antiphona. Ange-
lus autem domini. Cetera ad ceteras
horas. **P**s. **D**eus in nomi-
ne: **B**eati immaculati: **R**etribue
Finita antiphona post psalmos statim
inchoetur. **R.** **H**ec dies quas fecit
dominus: exultemus et letemur in ea.
sine versu. Et sic dicatur quoti-
die ad omnes horas per hebdomadam
usque ad sabbatum exclu-
siue preterquam ad matutinas. ad
v̄s. autem dicat cum versu illius diei
ei finito responso. **H**ec dies.

Ad primam dicatur: **C**onfiteor
deinde **D**ominus vobiscum: et
oratio. **D**eus qui hodierna. **D**o-
minus vobiscum: **B**enedicam
domino. **P**redicta oratio dica-
tur ad primam hac die et duobus
sequentibus diebus et hoc mo-
do dicatur prima per totam septi-
manam: nisi quod in quarta feria et
deinceps dicat oratio. In hac
hora: et in sabbato loco respon-
sorum **H**ec dies. dicat **A**lleluia. **H**ec
dies. **A**d vespas non dicatur.
Deus in adiutorium: sed dicto
Pater noster sic incipiant: **K**y-
rieleyson kyrieleyson kyrieleyson.
Christeleyson x̄p̄eleyson x̄p̄eleyson
kyrieel. kyrieel. kyrieel. **E**t hoc mo-
do incipiat usque ad sabbatum
exclusiue post ultimum kyrieleyson
statim incipiat vel inchoetur
antiphona. **A**ngelus autem. **P**s. **D**ixit dominus:
Confitebor: **B**eatus vir: **P**redi-
cta antiphona. et predicti tres psalmi dicantur
ad v̄s. quotidie usque ad vespas. se-
quentis sabbati exclusiue. **F**ini-
ta antiphona. post psalmum. sequitur. **R.** **H**ec
dies. **V.** **C**onfitemini domino quoniam bonus:
quonia in seculum misericordia eius. **R.**
non repetatur. **D**einde dicatur
Alleluia. **V.** **P**ascha nostrum immolatus
est christus alleluia. post versum repe-
tatur. **P**ostea sequitur **P**rofa:
Uctime paschali laudes
imolent christiani. **A**gnus
redemit oves x̄ps inno-
cens patri reconciliavit peccato-
res. **M**ors et vita duello confi-
xere mirando dux vite mortu-
us regnat viuus. **D**ic nobis ma-
ria quid vidisti in via. **S**epul-
chrum christi viventis et glorijs

vidi resurgētis. **A**ngelicos tes-
tes sudariū ⁊ vestes. **S**urrexit
christus spes mea pcedet suos i
galilea. **A**redendū ē magis so-
li marie veraci q̄ iudeoz turbe
fallaci. **S**cimus xpm surrexisse
ex mortuis vere tu nobis victor
rex miserere. **Alla.** **P**recedens
prosa dicatur tantum hac die ⁊
duobus sequentibus. postea se-
quitur ad magt aii. Et respiciētes
viderunt reuolutū lapidē: erat quippe
magnus valde: alla. **Ozo.** Deus q̄
hodierna. **Dicte ozone sequit**
R. Christus resurgens ex mortuis iā
non moritur mors illi vltra nō domia-
bitur: Quod em̄ viuit viuit deo allelu-
ia alla. **V.** Biant nūc iudei quō mili-
tes custodientes sepulchrum per dide-
runt regez ad lapidis positionem: q̄re
non seruabant petrā iusticie aut sepul-
tum reddant aut resurgentē adorēt no-
biscum dicentes: Quod. **V.** Bicite in
nationibus alla. **R.** Quia domin⁹ re-
gnauit a ligno alla. **Oratio.**

Deus qui p nobis filius
tuū crucis patibulū sub-
ire voluisti: vt inimici a
nobis expelleres potestātē: cō-
cede nobis famulis tuis: vt re-
surrectionis gratiā conseqm̄ur
Per eum. xpm. **Beinde dicatur**
a ii. Regina celi letare alla quia quem
meruisti portare all: surrexit sicut dis-
xit alla. **Ora** pro nobis deū all. **V.** **Ora**
pro nobis sācta dei gēitrix alla. **R.** Et
digni efficiamur pmissio. **Oratio.**

Gratiam tuaz quesum⁹
domine mentibus nr̄is
infunde: vt qui angelo
nūciante christi filij tui incarna-
tionē cognouimus: per passio-

nem eius ⁊ crucē ad resurrectio-
nis gloriam perducamur. Per
eundem dominū. **Domin⁹ vo-**
biscum. **Bndicam⁹ dño allelu-**
ia alla. **Deo gratias alla all.** **Et**
hoc modo his tribus dieb⁹ ve-
speret terminent **Et sciēdū q̄ in**
uitat. ⁊ aīe ⁊ respōsoria horaz
cum suis versiculis ⁊ om̄es alij
versiculi vsq; ad festū sancte tri-
nitatis exclusiue debent termi-
nari cū alla. **Ad cōpl. a ii.** **Alla al-**
leluia alla alla. **Ps.** **Luz inuocarē:**
In te domine: Ecce nūc. **Fini-**
ta post psal. a ii. dicat. **R.** **Hec di-**
es. **Ad nūc dimittis a ii.** **Alleluia**
Resurrexit dñs alla: sicut dixit vobis
alleluia allel. **Post a ii. ozo.** **Spiri-**
tum nobiscum **Benedicamus**
domino. **Hoc modo dicat cō-**
pletoriū per totā hebdomadaz
vsq; ad sabbatū exclusiue. **exce-**
pto q̄ p̄dicta oratio nō dicat nō
si in duobus diebus sequētib⁹.
Feria. ij. ad matuti. inuitatori.
Surrexit dñs v̄e alla. **Sup noc. a ii.**
Surrexit christus ⁊ illuxit populo suo
quem redemit sanguine suo alla. **Hec**
a ii. dicatur per hebdomadā su-
per noctur. ps. **Cum inuocarē:**
Verba mea: Domine. j. v. **Re-**
surrexit dominus alla. **Scdm Lucā**

E **illo tem** **xxiij. cap.**
poze: Duo ex discipulis
iesu ibant ipsa die in ca-
stellum quod erat in spacio sta-
diorum sexaginta ab hierusalē
nomine emaus. **Et reliq.** **Ome-**
lia beati gregori pape. Lec. j.

E **quotidiana solenni-**
tate nobis laborantib⁹
pauca loquēda sūt ⁊ for-

rasse hec vtili⁹ proderūt. q² sepe
 ⁊ alimenta que min⁹ sufficiunt
 auidius sumunt. Ecce audistis
 fratres charissimi quia duobus
 discipulis ambulanti⁹ in via
 nō quidē credentibus: sed tamē
 de se loquentibus domin⁹ appa
 ruit: sed eis speciē quā recogno
 scerent non ostendit. *R.* Maria
 magdalene ⁊ altera maria ibant dilu
 culo ad monumentū: iesum quē queri
 tis non est hic surrexit sicut locut⁹ est:
 Precedet vos in galileā ibi eū videbi
 tis alleluia alla. *V.* Eito euntes dicite
 discipulis et petro: quia surrexit do
 minus: *Pre.* *Lectio secunda.*

Nec ergo egit foris do
 minus in oculis corpo
 ris: qd apud ipsos age
 batur int⁹ in oculis cordis. Ipi
 namq³ apud semetipos intus ⁊
 amabant ⁊ dubitabant. Eis at
 dominus foris ⁊ p^{ri}s aderat et
 quis esset non ostendebat. De
 se ergo loquentibus presentia⁹
 exhibuit: sed de se dubitantib⁹
 cognitionis sue speciē abscon
 dit. *R.* Surgens iesus dominus no
 ster et stās in medio discipulor⁹ suorum
 dixit: Pax vobis alla: gauisi sunt disci
 puli viso domio alla. *V.* Una ergo sab
 batorū cū fores essent clause vbi erant
 discipuli cōgregati venit iesus ⁊ stetit
 in medio ⁊ dixit eis: Pax. *Lec. iij.*

Uerba quidem contulit:
 duritia intellectus incre
 pauit: scripte sacre my
 steria que de ipso erant aperuit:
 ⁊ tñ q² adhuc in eorū cordibus
 peregrinus erat a fide: ire selō
 gius finxit. Fingere namq³ cō
 ponere dicim⁹: vnde cōposito

res lutifigulos vocam⁹. Nihil
 ergo simplex veritas p duplici
 tatē fecit: sed talem se eis exhi
 buit in corpore: qualis apud il
 los erat in mente. *R.* Congratu
 lamini mihi omnes qui diligitis domi
 num: quia quem querebam apparuit
 mihi. Et dum flerem ad monumentū
 vidi dominum meū alla. *V.* Recedēti
 bus discipulis nō recedebat: ⁊ amoris
 eius igne succēsa ardebā desiderio. Et
 Gloria, Alla. *In laud. añ.* Angls aut
 dñi. *Hec sola añ dicat⁹ quotidie*
per octauam in laudib⁹ sup ps.
Dicta post psal. añ. statim inci
piat añ. ad benedictus et hoc p
totam hebdomadā obseruetur
Ad bened. añ. Qui sunt hi sermōes
 q²s cōfertis ad inuicē ambulātes ⁊ estis
 tristes alla alla. *Oratio.*

Deus qui solēnitare pa
 schali mundo remedia
 contulisti: populum tu
 um quesumus celesti dono pse
 quere vt ⁊ pfectā libertatē pseq
 mereatur: ⁊ ad vitā pficiat sem
 pternā. Per. *Hac die ⁊ sequēti*
bus dieb⁹ p heb⁹. nisi in sabba
to tertia ⁊ sexta et nona dicant⁹
sicut in die pasche cum proprijs
orationibus. Ad vs. R. Hec di
 ces. *V.* Bicat nūc isrl⁹ qm bon⁹. qm in se
 culum misericordia ei⁹. Alla. *V.* Mō
 ne cor nostrum ardēs erat in nobis de
 iesu dū nob loqrēt in via alla. *Seqn*
tia. Victimē. Ad mag. añ. Mō
 nesic oportuit pati xpm ⁊ intrare i glo
 riā suā alla. *Postea seqt añ.* Xps.
Eta sic i pcedēti die Fertia. iij
i noct. ps. Dñe de⁹ me⁹. ps.
Dñe dñs. ps. In dño. v. Sur
 rexit dñs ve al. *R.* Et appuit simōi all⁹.

**Hic versiculus dicatur in nocte
feria tertia et sexta usque ad ascen
sionem quando de tempore agitur.**

Secundum Lucam. xxiii. capitulo.

In illo tempore: Stetit ie
sus in medio discipulo
rum suorum et dixit eis:
Pax vobis. Et rel. **Omelia ve
nerabilis beati presbyteri. Lec. 1.**

Gloriam resurrectionis
sue paulatim discipulis
et per incrementa tempo
ris dominus et redemptor no
ster ostendit: quia nimirum tanta
erat virtus miraculi: ut hanc re
pente totam capere fragilia mor
talius pectora non possent. **Re.**
Surrexit dominus de sepulchro alla.
Qui pro nobis pependit in ligno alla.
V. Letentur celi et exultet terra ante fa
ciem domini: Qui pro. **Lectio. ij.**

Consulens ergo ipse in
becillitati querentium: pri
mo venientibus ad mo
numentum et feminis suo amo
re feruentibus et viris reuolutum
lapidem: et ablato suo corpore
lintheamina quibus inuolutus
erat sola posita monstravit. Be
inde curiosius inquirentibus fe
minis et de eo quod inuenerat:
mente consternatis angelorum vi
sionem ostendit: qui illum resur
rexisse certa manifestatio pate
faceret ac si precurrente fama pa
trate resurrectionis tandem ipse do
minus virtutis et rex glorie appa
rens quanta potentia mortem quaz
ad horas gustauerat deuicisset
aperuit. **Re.** Tulerunt dominum me
um et nescio ubi posuerunt eum. dicit ei an
gelus: noli flere maria: Surrexit sicut

dixit: precedet vos in galileam ibi enim vis
debitis alla alla. **V.** Dum ergo fletet in
clinauit se et prospexit in monumentum
et vidit duos angelos in albis sedentes
qui dicunt ei: Surrexit. **Lectio. iij.**

Quamquam autem ex euangeli
ce lectionis serie inueni
mus: quinquies ipsa que
surrexit die visus est hominibus:
primo marie magdalene ad mo
numentum quando ei desideran
ti pedes eius amplecti dictum est:
Noli me tangere: nondum enim
ascendi ad patrem meum. Deinde
apparuit duabus a monumento
currentibus: nunciare discipulis
que ab angelis de perfecta eius
resurrectione didicerant: de quibus
scriptum est: Quia accesserunt
et tenuerunt pedes eius et ado
rauerunt eum. **Re.** Expurgate ves
tus fermentum ut sitis noua conspersio:
eternam pascha nostrum immolatus est chris
tus: Itaque epulemur in domino. Alla.
V. Non in fermento malitie et nequi
tie: sed in azimis synceritatis et verita
tis. Itaque. Gloria. Alla. **Ad bene. an.**
Stetit iesus in medio discipulorum suorum
et dixit eis: pax vobis alla alla. **Oratio.**

Deus que ecclesiam tuam
nouo semper fetu multi
plicas: concede famulis
tuis: ut sacramentum viuendo
teneant quod fide perceperunt.
Per. **Ad vespertas. Re.** Hec dies.
V. Biscant nunc qui redempti sunt a
domino quos redemit de manu inimi
ci de regionibus congregauit eos: Al
leluia. Surrexit dominus et occurrens
mulieribus ait. auete tunc accesserunt
et tenuerunt pedes eius. **Sequentia**
Victime. Ad magis. an. Videte

manus meas et pedes meos quia ego ipse sum alleluia alla. **Post oratio** nem sequitur añ Christus resurgens. **7c. sicut in die pasche. Feria quarta i noctur. ps.** Saluum me. **1.** Usquequo. Dixit insipies. **v.** Surrexit dominus de sepulchro alleluia. **Hic versiculus dicat i nocturno feria quarta 7 sabbo vsq; ad ascensionem quando de tempore agitur. Scdm iohannem**

E Illotpe: **Ma xxj. cap.** manifestauit se iterum iesus discipulis suis ad mare tyberiadis. Manifestauit autem sic: Erant simul simon petrus 7 thomas q dicitur didim? 7 nathanael q erat a chana galilee: et filij zebedei 7 alij ex discipulis eius duo. Et reliqua. **Omelia beati grego. pape. Lectio pma**

Lectio sancti euangelij q modo in auribus nostris lecta est: fratres charissimi questione animu pulsat: 7 pulsatiõe sua vim discretionis indicat. Queri etenim potest cur petrus qui piscator ante conuersionem fuit: post conuersionem ad piscationem redijt. Et cu veritas dicat: Nemo mittens manus suam ad aratru 7 respiciens retro aptus est regno dei: cur reuertit quod dereliquit? **R.** Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire libri et soluere septem signacula ei? alla alla alla. **v.** Et vnus de seniorib? dixit mihi ne fleueris: dignus est agn? qui occisus est accipere virtutem 7 fortitudinem alleluia. **Lec. ij.**

Sed si virtus discretiõis inspicitur: citius videt

quia nimirum negociu quod ante conuersionem sine peccato extitit: hoc etiam post conuersionem repetere culpa non fuit. Nam piscatore petru: mattheus vero telonariu scimus. Post conuersionem suam petrus ad piscationem redijt. Mattheus vero ad thelonei negocium non resedit. Quia aliud est victum per piscationem querere: aliud thelonei lucris pecunias augere. **R.** Si consurrexistis cu xpo: que sursum sunt querite vbi christus est in dextera dei sedens: Que sursum sunt sapite non q super terram alla. **v.** Mortui em estis 7 vita vra abscondita est cu christo. Que.

Sunt enim ple. **Lec. iij.** raq; negocia q sine peccato exerceri aut vix aut nullatenus possunt. Que ergo ad peccatum implicant: ad hec necesse est vt post conuersionem anim? non recurrat. Queri etiam potest cur discipulis in mari laborantib? post resurrectionem sua dñs i litore stetit: q añ resurrectionem suam coram discipulis suis i maris fluctib? ambulauit. **R.** Surrexit pastor bonus: qui posuit animam suam pro ouib? suis: Et pro suo grege mori dignatus est. Alla alla. **v.** Etenim pascha nostrum immolatus est christus. Et p. Gloria. Alla. **Ad bñd. añ.** Adittite in dexteram nauigij rhete 7 inuenietis alla. **Oratio.**

Deus q nos resurrectionis dominice annua solennitate letificas: concede propitius: vt p temporalia festa que agimus: peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per
p

eundem. **Ad vs. R.** Hec dies. **v.**
 Dexteram domini fecit virtutem: dexte-
 ra domini exaltauit me alla. **v.** Christ⁹
 resurgens ex mortuis: iam nō moritur
 mors illi vltra non dominabitur. **Ad**
magt. añ. Hoc iam tertio manifesta-
 uit se iesus postq̃ resurrexit a mortuis
 alla. **Post orationem fiat memo-**
ria de cruce sicut in die pasche:
excepto q̃ versus añ. scilicet **Bi-**
cant nunc iudei. non dicat: et hoc
q̃tidie fiat i vs vsq; ad vs. sabbi.
exclusiue. memoria vero de btā
virgine non fiat. Feria. v. i no-
cturno ps. Domine quis habita-
bit. ps. Conserua. ps. Exau-
di domine iusticiā. v. Resurrexit
dominus. Ad matuti. Scdm iō

E **illo hannem. xx. cap.**
 tempore: Maria stabat
 ad monumētū foris plo-
 rans. Et reliqua **Omelia beati**
gregoriū pape. Lectio p̃ma.

Maria magdalene q̃ fue-
 rat in ciuitate peccatrix
 amando veritatē lauit
 lachrymis maculas criminis: et
 vox veritatis impletur: qua di-
 citur dimissa sūt ei peccata mul-
 ta quoniam dilexit multū. Que
 enim prius frigida peccādo re-
 manserat: postmodum amādo
 fortiter ardebat. **Responsoria**
sicut in secunda feria. Lectio. ij.

Nam postq̃ vēit ad mo-
 numentum: ibiq; corp⁹
 dominicū nō inuenit:
 sublatum credidit: atq; discipul⁹
 nunciauit. Qui venientes vide-
 runt atq; ita esse vt mulier dixe-
 rat crediderūt. et de eis protin⁹
 scriptū est: Abierunt ergo disci-

puli ad semetip̃os. Deinde sub-
 iungitur: Maria stabat ad mo-
 numentū foris plorans. Qua i
 repensandū est mulieris huius
 mentē quanta vis amoris accē-
 derat: que a monumento domi-
 ni etiam discipulis recedentib⁹
 non recedebat. **Lectio tertia.**

Exquirebat maria que-
 nō inuenerat flebat inq̃
 rēdo: et amoris sui igne
 succensa eius quem ablatū cre-
 didit: ardebat desiderio. Unde
 contigit vt eū sola tūc videret q̃
 remansit vt quereretur: quia nimi-
 rum virtus boni operis perse-
 uerātia ē. **Ad bñ. añ.** Maria sta-
 bat ad monumētū foris plorās vidit du-
 os angelos in albis sedētes et sudariū
 um qđ fuerat super caput iesu alla.

O **Eus qui diuersi. Oio.**
 tatē gentiū in cōfessioe
 tui nominis adunasti:
 da vt renatis fonte baptismatis
 vna sit fides mentium et pietas
 actionū. **Per. Ad vs. R.** Hec di-
 es. **v.** Lapidē quē reprobauerūt edifi-
 cantes hic factus est in caput anguli.
 a domino factū est istud: et est mirabi-
 le in oculis nostris. Alla. **v.** In diere
 surrectionis mee dicit dñs precedam
 vos in galileā. **Ad magt. añ.** Tule-
 runt dominū meū et nescio vbi posue-
 runt eum: si sustulisti eum dicitō mibi:
 et ego eum tollaz alla. **Feria. vj. in**
nocf. ps. Celi enarrāt. ps Ex
audiat. ps. Domine in virtu-
te. v. Surrexit dominus. Scdm
mattheū. xxviij. capitulo.

E **illo tpe: Undecim di-**
 scipuli abierūt in galileaz
 in montē vbi p̃stituerat

illis iesus. Et rel. *Omel. beati hieronymi p'sbyteri Lectio. 1.*

Dist resurrectione iesus in galilea in mote conspiciatur ibique adoratur: licet quidam dubitet: et dubitatio eorum nostra augeat fide. Tunc manifestius ostendit thome et latrone cece pforatur: et manus fixas demonstrat clavis. *Ria. ut in iij. feria.*

Et accedens iesus *Lec. ij.* locutus est eis dicens: Data est mihi omnis potestas in celo et in terra. Illi potestas data est qui paulo ante crucifixus: qui sepultus in tumulo: qui mortuus iacuerat: qui postea resurrexit. In celo autem et in terra ei potestas data est: ut qui ante regnabat in celo: per fidem credentium regnet in terris. *Lectio tertia.*

Entes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine patris et filii et spiritus sancti. Primum docent omnes gentes: deinde doctas intingunt aqua. Non enim potest fieri ut corpus baptismi recipiat sacramentum: nisi ante anima fidei susceperit veritatem. *Ad bñd. añ.* Undecim discipuli in galilea videntes dominum adoraverunt alia. *Oratio.*

Omnipotens sempiternus deus qui paschale sacramentum in reconciliationis humane federe contulisti: da mentibus nostris ut quod professione celebramus imitemur effectui. *P. Ad vs. R. Hec dies. V. Benedictus qui venit in nomine domini deus dominus et illuxit nobis alia. V. Angelus domini descendit de celo et accedens revolvit lapidem et sede-*

bat super eum. *Ad magt. añ.* Data est mihi omnis potestas in celo et in terra alia. *Sabbato in noct. ps. Dominus resgit: Dominus est terra: Judica me deus. V. Surrexit dominus de sepulchro.*

Secundum iohannem. xx. capitulo.

En illo tempore: Una sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre essent ad monumentum: et vidit lapidem sublatum a monumento. Et rel. *Omel. beati gregori. pa. Lec. 1.*

Lectio sancti evangelii quaz modo fratres audistis valde in superficie historica apta est: sed ei nobis sunt mysteria sub brevitae requirenda. Maria magdalene cum adhuc tenebre essent venit ad monumentum. *Ria. sicut in. iij. feria. Lec. ij.*

Extra historiam notat hora. iuxta intellectum vero mysticum requiritur signa intelligentia. Maria enim actorem omnium quem carne viderat mortuum querebat in monumento. Et quia hunc minime invenit furatum credidit.

Huc ergo *Lec. iij.* Erant tenebre cum venit ad monumentum: cucurrit citius: discipulus nuntiavit. Sed illi per ceteris cucurrerunt: qui per ceteris amaverunt: petrus videlicet et iohannes. Currebant autem duo simul sed iohannes precucurrit citius petro: venit prior ad monumentum: sed ingredi non presumpsit. venit vero posterior petrus et intrauit. *Ad benedictus añ.* Currebant duo simul et ille alius discipulus precucurrit citius petro: et venit prior ad monumentum alia. *Oratio.*

Quoniam quoniam opus deus
ut quod festa paschalia ve-
nerando egimus: per hec
pertingere ad gaudia eterna me-
reamur. Per. *Hac die non dicat*
R. Hec dies ad horas, sed dicat
post an. loco. *R.* Alla. *V.* Hec di-
es quam fecit dominus exultemus et letemur
in ea. *Post versum* alla non repetat
*D*ominica in octava pasche sabbo.
precedenti ad versum. Deus in adiuto-
rium. *Ad versum.* alla alla alla. *Ps.*
Benedictus: Exaltabo: Lau-
da anima. Laudate dominum quoniam, Lau-
da hierusalem. *Capitulum.*

Quoniam resurgens ex
mortuis iam non mori-
tur: mors illi ultra
non dominabitur quoniam enim
mortuus est pecca-
to mortuus est semel: quoniam autem
vivit vivit deo. *Hymnus.*

Agnus agni providi et
stolis albis candidi: post
transitum maris rubri
christo canamus principi. *Q*ui cor-
pus sanctissimum in ara crucis
torridum: cruore eius roseo gu-
stando vivimus deo. *P*rotecti
pasche vespe a devastate ange-
lo erepti de durissimo pharaonis
imperio. *I*am pascha nostrum christus
est qui immolat agnus est: since-
ritatis azima caro eius oblata
vere digna hostia pro quam fra-
cta sunt tartara: redempta plebs ca-
ptivata redit ad vite premia. *Q*ui
surgit christus tumultu: victor re-
dit de baratro: tyrannum trudens
victor: et referas paradisum. *Q*ue-
sumus auctor omnium in hoc pascha-
li gaudio: ab omni mortis impetu

tuum defende populum. *G*loria tibi do-
mine qui surrexisti a mortuis. *tc.*
*I*sti duo. *V.* scz. *Q*uesumus, et
*G*loria tibi, dicat in fine omnium hym-
ni eiusdem metri usque ad primas versum.
ascensionis domini: nisi in annunciatio-
ne dominica quam post pascha celebra-
tur. *T*unc enim in fine hymni, dicet.
*G*loria tibi domine qui natus. *tc.* cum pre-
dicto. *V.* *Q*uesumus. et nisi in festo
beati petri martyris et nisi in festo
coronae. *V.* *A*d hanc nobiscum domine alleluia. *R.*
*Q*uoniam ad vesperum alleluia. *H*ic ordo ser-
vatur omni die sabbi. usque ad ascen-
sionem scz de an. sup ps. et de ps.
et de cap. et de hym. et de. *V.* quoniam
dominica agitur. *A*d magis. an. *C*um es-
set sero die illa una sabbatorum et fores es-
sent clausae ubi erant discipuli congregati
stetit iesus in medio et dixit eis: pax vo-
bis alleluia. *Oratio.*

Resta quoniam opus deus ut quod
paschalia festa peragimus
hec te largiente moribus
et vita teneamus. *P.* *P*ostea fiat
memoria de cruce per an. *C*rucem
sanctam subiit qui infernum perfregit accit-
us est potentia surrexit die tertia alleluia. *V.*
*D*icite in nationibus alleluia. *O*ro *D*eus qui
pro nobis. *A*d completum. an. *A*lla alla al-
leluia alleluia. *Ps.* *C*um invocare: *I*n-
te domine: *Q*ui habitat: *E*cce nunc.
*P*redicta an. dicat ad completum. sup
ps. pro totum tempus paschale nisi in an-
nunciatione quando post pascha
celebratur: et in sabbato quoniam de beata
virgine agitur in conventu. *C*apitulum.
Tu in nobis. *R.* *I*n manus tuas do-
mine commendo spiritum meum *A*lla alla. *V.*
*R*edemisti me domine deus veritatis *A*l-
leluia. *G*loria patri et fi. *I*n manus tuas.
Hymnus.

Esu nra redēptio amor
et desideriu: de^o creator
omniū homo in fine tē-
porum. **Q**ue te vicit clemētia:
vt ferres nostra crimina: crude-
lem mortē patiēs: vt nos a mor-
te tolleres. **I**nferni claustra pe-
netrās: tuos captiuos redimes
victor: triūpho nobili: ad dexte-
ram patris residēs. **I**psa te co-
gat pietas: vt mala nra supes:
pcedo et voti cōpotes: nos tuo
vultu facies. **Q**uesum⁹. **G**loria
tibi. **I**ste hym. dicat vsq; ad fe-
stum sancte trinitatis exclusiue
v. Custodi nos. **A**d nūc dimittis
aū. **A**lla. Resurrexit. **P**redicta aū
dicat ad nūc dimitt. vsq; ad ascē-
sionē exclusiue nisi i annūciatio-
ne quando post pascha celebra-
tur et i sabbatis quando de bea-
ta virgine agitur in conuentu
oratio **V**isita. **A**d matutin. in-
uitato. **A**lla surrexit dñs vere veni-
te adoremus alla. **H**oc inuitat. di-
catur singulis dñicis dieb⁹ vsq;
ad ascensionē qñ de tpe agitur.
Auroa lucis **H**ymn⁹.
Rutilat celū laudib⁹ ito-
nat mund⁹ exultās iubi-
lat gemens infern⁹ vlulat. **Q**u-
rex ille fortissimus mortis pfra-
ctis viribus pede cōculcās tar-
tara soluit a pena miseros. **I**lle
qui clausus lapide custodit sub-
milite: triūphās pōpa nobili vi-
ctor surgit de funere. **S**olutis
iā gemitib⁹ et inferni doloribus
qz surrexit dñs: resplendēs cla-
mat angel⁹. **A**ristes erāt apli:
de nece sui dñi: quē pena mortis
crudeli: serui damnarūt impij.

Quesumus. **G**loria. **A**ū. psal. v.
Retia. si cut in die pasche.
Scđm iohannē xx. c. apitulo.

Eillo tpe: Cum esset se-
ro die illo vna sabbato-
ruz et fores essent clause
vbi erant discipuli pgregati p-
pter metum iudeoz venit iesus
et stetit i medio: et dixit eis: pax
vobis. **E**t reliqua **S**melia bea-
ti gregoriij pape. **L**ectio pma.

Dima lectionis huius
euāgelice qstio animuz
pullat: quomodo post
resurrectionē corp⁹ dominicz
veruz fuit: quod clausis ianuis
ad discipulos ingredi potuit. **S**c-
sciēdū nobis est: qz diuina ope-
ratio si ratiōe cōprehendit non
ē admirabilis. nec fides habet
merituz: cui humana ratio pre-
bet experimentū. **L**ectio. ij.

Sed hec ipsa redēptoris
nri opa q ex semetipsis
cōphendi nequāq; pos-
sunt: ex alia eius operatiōe pen-
sanda sunt. vt rebus mirabilib⁹
fidem prebeant facta mirabilio-
ra. **I**llud enī corp⁹ dñi intransit
ad discipulos ianuis clausis: qd
videlicet ad humanos oculos p-
natiuitatē suaz clauso exiit vte-
ro virginis. **L**ectio tertia.

Quid ergo mirū si ianu-
is clausis post resurre-
ctionē suā in eternū iaz
victur⁹ itrauit: q moritur⁹ veni-
ens nō apto vtero virginis exi-
uit: Sed quia illud corp⁹ qd vi-
deri poterat: fides ituetū dubi-
tabat: ostendit eis ptn⁹ man⁹
et latus: palpandam carnem p-

buit: quam clausis ianuis intro
duxit. *V.* In resurrectione tua.

In laudibus añ. sicut in die pasche
que etiā dicantur ad horas.

Cap. Christ⁹ resurgēs. *Hym.*

Sermone blando angelus
predixit mulierib⁹:
in galilea dñs vidend⁹
est qñtoti⁹. Ille dñ pergūt p̄ci-
te aplis hoc dicere: vidētes euz
vivere: osculantur pedes dñi.

Quo agnito discipuli in galile-
am p̄pere: pergūt videre faciez
desideratā dñi. *Alaro pascha:*
li gaudio sol mūdo nitet radio:
cū xpm iā apli visu cernunt cor-
porēo. *O*ffensa sibi vulnera: in
christi carne fulgida: resurrex-
it se dominū voce fatens publica.

Rex christe clemētissime tu cor-
da nostra posside: vt tibi laudes
debitas: reddam⁹ omī tempore

Quesum⁹ auctor. *G*loria tibi do-
mine. *V.* Gaussi sunt discipuli i alla. *R.*

Eliso dño alla. *Ad bñd. añ.* Post di-
es octo ianuis clausis ingressus dñs
dixit eis: pax vobis alla all. *Oratio.*

Presta qñs. *M*emoria de cru-
ce añ. Crucifixus surrexit a mortuis:

redemit nos alla alla. *V.* Dicite in na-
tionibus alla. *R.* Quia. *O*ro. *D*e⁹

qui pro nobis. *P*redicto modo
in vesp̄is ⁊ in laud. post alias

memorias que occurrūt: p̄f-
q̄ de brō dominico fiat memo-

ria de cruce quotidie vsq; ad vi-
giliā ascensiois in vespe. exclu-

siue nisi in inuētiōe sc̄te crucis:
in festis duplicibus ⁊ totis du-

plicib⁹. *Ad primā. R.* Jesu christe
fili dei viui mife re nobis Alla alla. *V.*

Qui surrexisti a mortuis All. *Iste v.*

sus dicat⁹ quotidie vsq; ad ascē-
sionez exclusiue: nisi in festo an-
nunciatiois qñ post pascha ce-
lebrat⁹: ⁊ in sabbatis quādo de
beata virgine agif i uentu. *V.*

Exurge. *Ad tertiā ca.* Xps resur-
gens. *R.* Resurrexit dñs Alla alla.

V. Sicut dixit vobis Alla. *G*loria. *R*es-
sur. *V.* Surrexit dñs vere. *Ad sextā*

Si consurrexistis *Cap.*
cū xpo que sursum sunt
querite: vbi christus est
indextera dei sedens: que sursum
sunt sapite: nō que super terras.

R. Surrexit domin⁹ vere. Alla alla.
Et apparuit simoni alla. *G*loria. *S*urre-
xit. *V.* Surrexit dñs de sepulchro.

Quam autes *Ad ix. cap.*
xps apparuerit vita ves-

tra tunc ⁊ vos appare-
bitis cū ipso in gloria. *R.* Surre-

xit domin⁹ de sepulchro. Alla alla. *V.*
Qui pro nobis pepēdit in ligno Alla

*G*loria. *S*urrexit. *V.* Gaussi sūt. *Ad ve-*
speras supp̄s. añ. Alla alla allelu-

ia. *P̄s.* Dixit dñs: Confitebor:
Beat⁹ vir: Laudate pueri: In

exitu. *P*redicta añ. cū p̄s. dica-
tur omnibus dominicis diebus

vsq; ad ascēsiōē quando de tē-
pore agif. *Cap. hym.* *V.* vt in p̄-

mis. *Vs.* *O*rdo huius diei scilicet
hymnorum versiculorum capitulu-

lorum responsoriorum ad horas
seruetur vsq; ad ascensione ex-

clusiue: tam in dominicis q̄ i fe-
rialibus diebus quando de tē-

pore agif. *Ad magnificat añ.*
Quia vidisti me ⁊ boma credidisti: bea-

ri qui non viderunt ⁊ crediderunt alle-
luia. *P*er hebdomadam quādo

de tēpore agif *Ad benedict⁹ añ.*

Multa quidē et alia signa fecit iesus in conspectu discipulorū suorū alla: Que non sunt scripta in libro hoc alleluia.

Ad magt. añ. Decaūt scripta sunt vt credatis: quia iesus est christus filius dei: et vt credentes vitā habeatis in nomine ipsius alla. **Feria. ij. et deinceps vsq; ad secundā feriam post dñicā.** Deus oīm nō fiant prostratiōes ad matutū. nec ad alias horas. Ad matutū. inuita toriuz. Alla alla alla. **Supps. añ.** Alla. Inuita. et añ. p̄dicta dicāt omib⁹ ferialib⁹ diebus vsq; ad ascensionē quādo de feria agit. **Hebda. p̄ma post octauam pasche. ps. ad matu. sūt hi. Feria. ij. ps. Dñs illumi. Ad te domine. Afferte. Feria. iij. ps. Dixi custodiā. Expectās. Beat⁹ qui intelligit. Feria. iij. ps. Dixit insipiens. Exaudi deus. 1. Miserere. ij. Feria. v. ps. Saluū me fac. ij. Deus in adiutoriū. In te domine. ij. Feria sexta ps. Exultate deo. Deus stetit. Deus quis similis. Sabbato. ps. Cantate. ij. Dñs regnavit irascant. Jubilate. ij. Hebda. ij. Feria. ij. ps. Exaltabo te dñe. In te dñe 1. Beati quorum. Feria. iij. ps. Quemadmodū. Deus aurib⁹. Eructavit. Feria. iij. ps. Miserere. iij. Si vere. Eripe me dñi inimicis. Feria. v. ps. Deus iudicium. Q bonus. Et quid deus **Feria sexta ps. O dilecta. Benedixisti. Inclina. Sabbo. ps. Misericordiam. Domine exaudi. 1. Bñdic. 1. Hebdomada. iij. Feria secunda ps. Exultate iusti. Benedicam. Iudica domi-****

neno. Feria tertia ps. Be⁹ noster. Omnes gentes. Magn⁹ domin⁹. Feria quarta ps. Deus repulisti. Exaudi deus. ij. Nonne deo. Feria quinta ps. Confitebimur. Mor⁹ in. Voce mea. Feria sexta ps. Fundamēta. Domine deus salutis. Misericordias. Sabbato ps. Benedic. ij. Confitemini. 1. Confitemini. ij. Hebdomada quarta. Feria secunda ps. Dixit iniust⁹. Noli emulari. Domine ne in furore. ij. Feria. iij. ps. Audite h. Deus deorum. Quid gloriar⁹. Feria quarta ps. Exaudi deus orationem. Jubilate. 1. Exurgat. Feria quinta ps. Attēdite. Deus venerūt. Qui regis. **Feria sexta ps. Deus ultionum. Cantate. 1. Dominus regnavit exultet. Sabbato ps. Confitemini. iij. Paratū. Deus laudē. Feria. ij. et tertia et. iij. hebdomade quinte dicant ps. sicut in tribus primis feriis prime hebdomade post octauā pasche qñ de tempore agitur. Feria secunda post octauā pasche incipit historia. Signus es. nisi festa impediāt: et cātetur ihac hebdomada et duabus sequentib⁹ quando de tempore agitur. Et legitur de apocalipsi Lectio. 1. apocalipsis. 1. capitulo.**

Apocalypsis iesu christi quam dedit illi deus palam facere seruis suis: q̄ oportet fieri cito: et significant mittens per angelum suū seruo suo iohāni qui testimoniū perhibuit verbo dei et testimoniūz
p iij

iesu christi quicumque vidit. Beatus
qui legit et qui audit verba prophetie
huius et seruat ea que in ea scrip-
ta sunt. *Tempus enim prope est. R. Vi-*
gnus es domine accipe librum et apere signa-
cula eius: quoniam occisus es et redemisti nos
deo: In sanguine tuo allia. V. Fecisti enim
nos deo nostro regnum et sacerdotes: In sancta.

E *Thannes septem. Lec. ij.*
ecclesijs que sunt in asia:
Gratia vobis et pax a
deo: qui est et qui erat et qui ventu-
rus est: et a septem spiritibus qui in
spectu throni eius sunt: et a iesu
christo qui est testis fidelis pri-
mogenitus mortuorum et princeps
regum terre. Qui dilexit nos et
lauit nos a peccatis nostris in
sanguine suo: et fecit nos regnum
et sacerdotes deo patri: Ipse glo-
ria et imperium in secula seculorum. Amen.

R. Ego sicut vitis fructificavi suavis-
tatem odoris allia. Transite ad me om-
nes qui concupiscitis me et a generatio-
nibus meis adimplemini allia allia. V.
Ego diligentes me diligo. et qui mane-
vigilauerit ad me inueniet me: Transite.

E *Ecce venit cum. Lec. iij.*
nubibus et videbit eum
omnis oculus et qui eum
pupugerunt Et plangent se super
eum omnes tribus terre etiam amen.
Ego sum alpha et omega: principium
et finis: dicit dominus deus: qui est et
qui erat et qui venturus est opus. *R.*
Audiui vocem de celo tanquam vocem toni-
trui magni allia. regnabit deus noster
in eternum allia: Quia facta est salus et vir-
tus et potestas christi eius. Allia allia. *V.*
Et vox de throno exiit dicens: laudes
dicite deo nostro omnes sancti eius: et qui
timet deum pusilli et magni. Quia. Glo-

ria. Allia. *In laudibus amen. Allia allia.*
Hec amen. dicatur usque ad ascensionem:
tam in diebus dominicis quam in fe-
rialibus quando de tempore agitur.
Ps. Dominus regnauit. et ceteri dica-
tur per totum tempus paschale. Ad pri-
mam amen. Cognouerunt dominum allia in
fractioe panis allia. Ad. iij. amen. Pax
vobis ego sum allia. nolite timere allia.
Ad. vi. amen. Ecce ego vobiscum sum al-
leluia. omnibus diebus alleluia. Ad. ix.
amen. Noli flere maria allia surrexit dominus
allia. Predicte anime. dicant tamen in
dominicis quam in ferialibus diebus
ad horas usque ad ascensionem qua-
do de tempore agit. Ad. v. super psal.
amen. Allia. Predicte amen. dicant super
psalm. ad. v. in ferialibus diebus usque
ad ascensionem domini quando
de tempore agitur. Feria. iij.
Lectio prima apocalypsis. j. ca.

E *Go iohannes frater ve-*
ster et particeps in tri-
bulatioe et regno et pa-
tientia in iesu: fui in insula que ap-
pellatur pathmos: propter ver-
bum dei et testimonium iesu: fui
in spiritu in dominica die. Et au-
diui post me voces magnas tanquam
tube dicentis: Quod vides scri-
be in libro: et mitte septem eccle-
sijs que sunt in asia epheso et smyr-
ne et pergamo et tyathyre et sar-
dis et philadelphie et laodicie.
Tu autem domine nostri mise.
R. Locutus est ad me vnus de septem
angelis dicens: veni ostenda tibi no-
uam nuptam sponsam agni: Et vidi hieru-
salem descendente de celo ornatam mo-
nilibus suis allia allia allia. V. Et sustulit
me in spiritu in montem magnum et altum
Et vidi. Lectio secunda.

Et conuersus sum ut viderem vocem que loquabatur mecum. Et conuersus vidi septem candelabra aurea: et in medio septem candelabrorum aureorum simile filio hominis vestitum podere et precipitum ad mammillas zona aurea.

R. Audiui vocem de celo angelorum multorum dicentium: Time domini et date claritatem illi et adorare eum qui fecit celum et terram mare et fontes aquarum alleluia alleluia. **V.** Gladii angelum dei volantem per medium celi voce magna clamantem et dicentem. Time. **Lec. iij.**

Quod autem eius et capilli erant candidi tanquam lana alba et tanquam nix: et oculi eius velut flamma ignis: et pedes eius similes auricalcho sicut in camino ardenti: et vox illius tanquam vox aquarum multarum. Et habebat in dextera sua stellas septem: et de ore eius gladius ex utraque parte acutus exibat: et facies eius sicut sol lucet in virtute sua. **R.** Ostendit mihi angelus fontem aque viue. Et dixit ad me alleluia. **V.** Dic deum adora. Alleluia alleluia. **V.** Postquam audissem et vidissem cecidi ut adorarem ante pedes angeli qui mihi hoc ostendebat et dixit: **V.** Dic. Gloria. **All.**

Premisse lectiones possunt resumunt in alijs ferijs vel possunt legi sequentes vel a quarto capitulo usque ad sextum ad libitum. **Feria. iij.** **R.** Gladii portas ciuitatis ad orientem positam et apostolorum nomina et agni super eam scripta: Et super muros eius angelorum custodiam alleluia. **V.** Gladii ciuitatem sanctam hierusalem descendente de celo ornatam tanquam sponsam viro suo: Et

super. **R.** Gladii hierusalem descendente de celo ornatam auro mundo: Et lapidibus preciosis itextam alleluia alleluia. **V.** Abintus finibus aureis circumamicta varietate: Et lapides preciosi fulgebant: Dum perficeretur opus dei. Alleluia alleluia. **V.** Corona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis. Dum perficeretur. Gloria. Alleluia.

Alia feria. Lectio prima apocalypsis. iij. cap.

Et angelo iplis. **ij. cap.** Ephesi ecclesie scribe Hec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum. Scio opera tua et laborem tuum et patientiam tuam. et quia non potes sustinere malos et temptasti eos qui se dicunt apostolos esse et non sunt et inuenisti eos mendaces. **L. ij.**

Et patientiam habes et sustinuisti propter nomen meum. et non defisti. Sed habeo aduersus te pauca quia caritatem tuam primam reliquisti. **M**emor esto itaque unde excideris et age penitentiam et prima opera fac. Sinautem venio tibi et mouebo candelabrum tuum de loco suo nisi penitentiam egeris. **Lec. iij.**

Sed si habes bonum: quia odisti facta nicolaitarum quia et ego odi. Qui habet aure audiat quod spiritus dicat ecclesie. Viciati dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei mei. **Alia feria**

Et angelo smirne **Lec. i.** ecclesie scribe Hec dicit primus et nouissimus qui fuit mortuus et uiuit Scio tribulationem tuam et paupertatem tuam. **Lec. ij.**

Sed diues es et blasphemus ab his qui se dicunt iudeos et non sunt, sed sunt synagoga sathane nihil horum timeas quod passurus es. Ecce missus est dyabolus aliquis ex vobis in carcerem ut temptemini, et habebitis tribulationes diebus decem. Tu autem. *Lectio tertia.*

Sto fidelis usque ad mortem: et dabo tibi coronam vite. Qui habet aurem audienti audiat quod spiritus dicat ecclesie suis. Qui vicerit non ledes a morte secunda. Tu autem. *Bonica prima post octa pasche sabato precedenti ad magist. an.*

Omnipotens deus qui in filii tui humanitate iacetem mundum erexisti: fidelibus tuis perpetuam concede letitiam: ut quos perpetue mortis eripuisti casibus: gaudiis facias semper inuis perfrui. *P. Ad marj. sup. ps. an.* Surrexit christus et illuxit populo suo quem redemit sanguine suo. Alleluia. *Ps.* Beatus vir. Quare fremuerunt. Domine quid. *Predicta an. cum suis ps.* dicat in dominicis diebus usque ad ascensionem quam de tempore agitur. *Secundum iohannem. x. capitulo.*

En illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Ego sum pastor bonus: bonus pastor dat animam suam pro ouibus suis. Et reliqua. *Omelia beati gregorii pape. Lectio prima.*

Audistis fratres charissimi ex lectione euangelica eruditionem vestram: audistis et periculum nostrum. Ecce

ce etenim is qui non ex accidenti domino: sed essentialiter bonus est dicit: ego sum pastor bonus: atque eiusdem bonitatis formam quam nos imitemur adiungit dicens: Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis. *Re. Bignus es.*

Ecce quod monuit: *Lec. ii.* ostendit quod iussit: bonus pastor animam suam pro ouibus suis posuit: ut in sacramento nostro corporis sui et sanguine verteret: et oues quas redemerat: carnis sue alimentum satiare. Ostensa nobis est de contemptu mortis via quam sequimur: appositum est forma cui imitamur. *Re. Ego sum. L. ii.*

Dominum nobis est exteriora nostra misericorditer ouibus ei impendere: postremum vero si necesse sit etiam mortem nostram pro eis de ouibus ministrare. *Apri-*mo autem b. minimo peruenit ad postremum maius. Sed cum incomparabiliter longe sit melior anima quam viuimus eterna substantia quam exteriora posidemus: quod non dat pro ouibus substantiam suam: quod pro his datur est animam suam. *Re. Audiui. Ad bñd. an.* Ego sum pastor bonus qui pascos oues meas et pro ouibus meis pono animam meam alla alla. *Ad magnificat an.* Ego sum pastor ouium: ego sum via veritas et vita: ego sum pastor bonus et cognosco meas et cognoscunt me mee, alleluia alleluia. *Per hebdomadam quando de tempore agitur ad benedictus an.* Pastor bonus animam suam ponit pro ouibus suis alla. *Ad mag. an.* Alias oues habeo que non sunt ex hoc ovili: et illas oportet me adducere et vocem meam audient: et fiet unum ovile et unus

pastor alla. *Feria. ij. Lec. pma.*

Et vidi apocal. vi. cap. qd aperuisset agn⁹ vnu de septē signacul⁹: et audiui vnu de quatuor animalib⁹ dicens tanq³ vocē tonitru⁹: Veni et vide: Et vidi. Et ecce equ⁹ albus et qui sedebat sup illū habebat arcū: et data est ei corona et exiit vincens vt vinceret.

Et cum aperuisset Lec. ij. set sigillum secundum: audiui secundū animal dicens: Veni et vide. Et exiit alius equus rufus. et q³ sedebat super eū datū est illi vt sumeret pacē d⁹ trā et vt iuicē se interficiat: et dat⁹ ē illi gladi⁹ magn⁹. *L. iij.*

Et cum aperuisset sigillum tertium: audiui tertium animal dicēs: Veni et vide. Ecce equ⁹ niger et qui sedebat sup eū habebat stateram in manu sua. Et audiui tāq³ vocem in medio quatuor animalium dicētium: Bilibris tritici denario vno: et tres bilibres ordei denario vno: et vinū et oleū ne leseris. *Feria. iij. Lec. i. apoca.*

Et cū aperuisset vi. cap. sigillum quartū audiui voces quarti animalis dicentis: Veni et vide. Et ecce equ⁹ pallidus et qui sedebat super eū nomē illi mors: et ifern⁹ sequebatur eum: et data ē illi potestas super quatuor ptes terre interficere gladio et fame et morte et bestiis terre. *Lectio. ij.*

Et cū aperuisset sigillum quintum vidi subtus altare animas interfecto

rum propter verbū dei et ppter testimoniū qd habebāt. Et clamabant voce magna dicentes: Usq³ quo dñe sanctus et verus non iudicas et vindicas sanguinem nostrū de his qui habitabant in terra. Tūtem domie nostri miserere. *Lectio tertia.*

Et date sūt illis stole albe: Et dictū est illis vt requiescerēt temp⁹ ad huc modicū: donec cōpleantur conserui eorū et fratres eorū q³ interficiendi sūt sicut et illi. *Lectio. iij. alie feriales sequentes vel a sexto cap. vsq³ ad xvij. ad libitum. Alia feria Lectio pma. apocalipsis viij. capitulo.*

Et vidi septē āgelos stātes in p̄spectu dei et date sūt illis septem tube. Et alius angelus venit et stetit ante altare: habens turibulum aureū. Et data sūt illi icēsa multa vt daret d⁹ oratiōib⁹ scōz omniū sup altare aureū qd est ante thronū. Tu autē. *Lectio. ij.*

Et ascendit fumus incensozū de orationibus sāctorū de manu āgeli corā deo. Et accepit angelus turibulū et impleuit illū de igne altaris et misit in trā. Et facta sūt tonitrua et voces et fulgura et tremotus magn⁹. Et septē āgeli q³ habebant septē tubas p̄paraue rūt se vt tuba canerēt. *L. L. iij.*

Et p̄m⁹ āgel⁹ tuba cecinit et facta ē grādo et ignis mixta i sāguie et missū ē i trā et trā ps trē cōbusta est et trā ps arborum cōbusta est: et

omne fenū viride cōbustū ē. *T.*

Alia feria Lectio prima.

Et secundus angel⁹ tuba cecinit et tanq̃ mōs magn⁹ igne ardēs mis⁹ sus est in mare. Et facta est tertia pars maris sanguis. et mortua est tertia pars creature eorū que habebāt animas in mari et tertia pars nauū interiit. *Tu.*

Et tertius angel⁹ *Lec. ii.* tuba cecinit. et cecidit de celo stella magna ardēs tanq̃ facula et cecidit in tertiam partem fluminum et in fontes aq̃z et nomen stelle dicitur absinthiū. Et facta ē tertia pars aq̃rum in absinthiū. et mlti homines mortui sunt de aquis. quia amarefacte sunt. *Tu. Lec. iii.*

Et quartus angelus tuba cecinit et percussa est tertia pars solis et tertia pars lune et tertia pars stellarū ita vt obscuraret tertia pars eorū et diei nō luceret tertia pars et noctis similiter. Et vidi et audiui vocem unius aquile volantis per mediū celū dicentis voce magna: *Ve ve ve habitantibus in terra.* *Tu aut. Dñica. ii. post octauaz pasche sabbo pcedenti ad magt. añ.* Alias oues habeo.

Deus q̃ errā *Oro.* tibus vt in viā possint redire iusticie: veritatis tue lumē ostēdis: da cunctis qui xpiana p̃fessione censent: et illa respuere q̃ huic inimica sunt nomini: et ea q̃ sūt apta sectari. *P.*

Ad matutinas scdm iohannē

sedecimo capitulo.

En illo tpe: Dixit ihs discipulis suis: *Modicū et iā nō videbitis me: et itez modicū et videbitis me: qz vado ad patrē. Et rel. Omel. b. an. epi.*

N Ec dñi vba vbi *Lec. i.* ait: *Modicū et iā nō videbitis me: et itez modicū et videbitis me: et qz vado ad patrē: ita erāt obscura discipulis anteq̃ id qd dixit esset impletū: vt querētes int se qd esset qd diceret: oīno se nescire fateantur.* *Ria. vt i pcedēti dñica.*

N Ec ē em qd eos *Lec. ii.* mouebat: qz dixit: *Modicū et iā nō videbitis me: et iterū modicū et videbitis me.* *Itaz in pcedētibus qz nō dixerat modicū: s̃ dixerat ad patrē vado: et iā nō videbitis me: tāq̃ aperte visus ē eis locut⁹: nec int se d*

N h aliqd q̃sierūt. *Lec. iii.* *U*nc ergo qd illtūc obscurū fuit: et mox māifestatū ē: iā nob vtiq̃ māifestū est *Post paululū em passus ē: et nō viderūt eū. Rursus post paululū resurrexit et viderunt eū. Ad*

bñd. añ. *Modicū et nō videbitis me dicit dñs: itez modicū et videbitis me qz vado ad patrē alla alla. Ad magt. añ.* *Itez aut videbo vos: et gaudebit cor vestrū alla et gaudiū ṽm nemo tollet a vob̃ alla. Per hebdomadam qñ de tpe agit ad bñd. añ.* *Amē amen dico vobis qz plorabitis et flebitis vos: mundus autez gaudebit: vos autē cōtristabimini: sed tristitia vestra vertet in gaudiū alla. Ad mag. añ.* *Tristitia impleuit cor vestruz: et gau*

dium vestre: nemo tollet a vobis aliam aliam.

Feria secunda Lectio prima apocalipsis. xviii. capitulo.

Et post hec vidi alium angelum descendente de celo: habentem potestatem magnam: et terra illuminata est a gloria eius: et exclamavit in fortitudine dicens: Cecidit cecidit babylon magna et facta est habitatio demoniorum et custodia omnis spiritus imundi et custodia omnis volucris imunde et odibilis: quia de ira fornicationis eius biberunt omnes gentes et reges terre cum illa fornicati sunt: et mercatores terre de virtute deliciarum eius divites facti sunt.

Et audiui aliam **Lec. ii.** vocem de celo dicentem: exi te de illa populus meus et ne participes sitis delictorum eius: et de plagis eius non accipias: quoniam pervenerunt peccata eius usque ad celum: et recordatus est dominus iniquitatum eius.

Lectio tertia.

Redдите illi sicut ipsa reddidit vobis: et duplicite duplicia secundum opera eius. In poculo quem miscuit vobis miscete illi dupliciter: quantum glorificavit se et in deliciis fuit: tantum date illi tormentum et luctum: quia in corde suo dicit: Sedeo regina et vidua non sum: et luctum non video. Ideo in una die venient plaga eius mors et luctus et fames: et igni comburetur: quia fortis est deus qui iudicat illam. **Feria**

tertia Lectio prima.

Et flebunt et plangent super illam reges terre qui cum illa fornicaverunt et in deliciis vixerunt: cum viderunt fumum incendii eius longe stantes propter timores tormentorum eius dicentes: Ave civitas magna babylon: civitas illa fortis quoniam una hora venit iudicium tuum. Tu autem.

Lectio secunda.

Et negotiatores terre flebunt et lugent super illam quoniam merces eorum nemo emet amplius merces auri et argenti lapidis preciosi et margarite et byssi: et purpure et serici et cocci et omne lignum thynum et omnia vasa eboris et omnia vasa de lapide precioso: et eramento et ferro et marmore: et cinamomum et amomum: et odoramentorum et unguentorum: et thuris et vini et olei et simile et tritici: et iumentorum et ovium et equorum et rhedarum et mancipiorum et animarum hominum.

Tu autem domine mihi nostri

Et poma desiderii anime tue discesserunt a te: et omnia pinguis et preclara perierunt a te: et amplius illa non invenient mercatores horum. Qui divites facti sunt ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum eius fletus ac lugentes et dicentes: Ave civitas illa magna que amicta erat bysso et purpura et cocco: et deaurata est auro et lapide precioso et margaritis: quoniam una hora destitute sunt tante divitie. **Lectioes alie feriales sequentes usque ad decimonono capitulo usque ad finem ad libitum.**

Alia feria Lec. j. apo. xx. cap.

Et vidi angelum descē-
dentē de celo habētē
clauē abyssi. et catenam
magnā in manu sua: et apphen-
dit draconē serpentē antiquus
q̄ ē diabol⁹ et sathanas et liga-
uit eū p annos mille. Tu. *Lec. ij.*

Et misit eū in abyssus et
clausit et signauit sup il-
lum: vt nō seducat am-
plius gentes: donec cōsumēnt
mille anni. Et post hec oportet
eū solui modico tpe. Et vidi se-
des et sederūt sup eas et iudiciū
datū est illis. et animas decolla-
torū ppter testimoniū iesu et p-
pter verbū dei. Tu. *Lectio. iij.*

Et q̄ nō adorauerant be-
stiā neq; ymaginē eius
nec acceperunt caracte-
rem eius in frōtibus aut in ma-
nibus suis et vixerūt et regnaue-
rūt cū christo mille annis. Ete-
ri mortuoz nō vixerunt donec
cōsumēntur mille anni. Hec ē
resurrectio prima. Tu. *Alia fe-*

rius et san-ria Lec. j.
Batus qui habet partem
in resurrectione prima
In his secunda mors nō habet
potestātē: sed erunt sacerdotes
dei et christi et regnabūt eūz illo
mille annis. Tu. *Lectio secūda*

Et cū psumati fuerūt mil-
le anni. soluetur satha-
nas d carcere suo. et ex-
ibit et seducet gentes: que sunt
super quatuor angulos terre:
gog et magog et congregabit
eos in preliū quoz numer⁹ ē si-
cut arena maris. Tu. *Lec. iij.*

Et ascēderūt sup latitu-
dinem terre. et circue-
runt castra sanctorū et
ciuitatem dilectaz. et descendit
ignis a deo de celo et deuorauit
eos. Et diabol⁹ qui seducebat
eos missus est in stagnus ignis
et sulphur. vbi et bestia et pseu-
do pphete cruciabūt die ac no-
cte in secula seculorū. Tu autē.

*Domica. iij. post octa. pasche
sabbo. pcedeti ad vs. R. Gliderit
ij. Ad magt. añ. Tristitia. Oio.*

Deus qui fidelium mē-
tes vni⁹ efficit vo-
luntatis: da popu-
lis tuis id amare qd
pcepis: id desidera-
re qd pmittis: vt inf mūdanas
varietates ibi nra fixa sint cor-
da vbi vera sunt gaudia. Per.

Ad matutinas Scdm iohāne

Illo tēpore: rvi. cap.
Edixit iesus discipulis su-
is: Vado ad eum q̄ me
misit: et nemo ex vobis interro-
gat me q̄ vadis. Et rel. *Omel.*
venerabil' bede p'sbyteri Lec. j.

Vado inquit dñs ad eūz
qui me misit et nemo ex
vobis interrogat me q̄
vadis. Ac si apte dicat Reuer-
tar ascendēdo ad eū: q̄ me incar-
nari pstituit: et tāta tāq; manife-
sta erit eiusdē ascēsiōis claritas:
vt nemini vestrum op⁹ sit intro-
gare q̄ vadā vidētib⁹ cunctis qz
ad celos pergā. R. Si oblit⁹ fue-
ro tui allā obliuiscat me dextera mea:
Adhereat lingua mea faucib⁹ meis si
nō memiero tui all. V. Sup flumia bā-
bylōis illic sedim⁹ et fleuim⁹ dñ recoz

daremur tui syon. *Adbe. Lec.*

Bene autē cū de ascensione sua dixisset: vado ad eū qui me misit addidit. Et nemo ex vobis interrogat me quod vadis. Superius namque cum de sua passione prestaret dicens: quod ego vado vos non potestis venire: interrogat eum petrus et ait: domine quo vadis? Responsūque ei: Quo ego vado tu non potes me modo sequi: sequis autem postea: Quia nimirum passionis mortisque eius mysterium: necdum intelligere: necdum poterat imitari. *M*ate statem vero ascensionis statim ut viderunt cognouerunt: totisque animi votis ut sequi mererentur optabant. *R.* Viderunt te aque desus viderunt te aque et timuerunt: Multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes alla alla all. *V.* Illuxerunt coruscationes tue orbi terre comota est et contremuit terra: Multitudo. *Lectio. iij.*

Sed quia hec locutus sum vobis tristitia implevit cor vestrum. Sciebat ipse dominus quid hec sua verba in discipulorum cordibus agerent: quia videlicet tristitiam magis de abscessu quam eos desereret quam de ascensu quo patrem peteret leticiam generarent. Unde benigne consolando subiunxit: Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis ut ego vadam. Expedit ut forma huius vestris subtrahatur aspectibus: quatenus amor diuinitatis artius vestris infigatur mentibus. *R.* Narrabo nomen tuum fratribus meis alla. in medio ecclesie: Laudabo te. Alla alla. *V.* Confite-

bor tibi in ecclesia magna in populo gratum: Laudabo. Gloria. Alleluia. *Ad benedictus añ.* Gladio ad eum qui misit me: sed quia hec locutus sum vobis tristitia implevit cor vestrum alleluia.

Ad magnificat añ. Ego veritatem dico vobis: expedit vobis ut ego vadam: si enim non abiero paraclytus non veniet ad vos alleluia. *Per hebdomadam quando de tempore agitur ad benedictus añ.* Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potest portare modo: cum autem venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem alleluia. *Ad magt. añ.* Ille me clarificabit quia de meo accipiet: et annuntiabit vobis alla. *Feria. ij. Lec. prima. Jacobi primo capitulo.*

Eacobus dei et domini nostri iesu christi frater duodecim tribubus qui sunt in dispersione salutem. Omne gaudium existimate fratres mei cum in temptationes varias incideritis: sciētes quod probatio fidei vere patientiam operatur. Patientia autem operum perfectum habet: ut sitis perfecti et integri in nullo deficientes. *R.* Si oblitus. *Lectio secunda*

Si quis vestrum indiget sapientia postulet a deo qui dat omnibus affluentem et non improperat et dabit ei. Postulet autem in fide nihil hesitans. qui enim hesitat similis est fluctui maris qui a vento mouetur et circumferetur. Non ergo estimet homo ille qui accipiat aliquid a domino. vir duplex animo inconstans est in omnibus vijs suis. *R.* Viderunt. *L. iij.*

Orietur autem frater humilis in exaltatione sua: dives autem in humilitate sua: quoniam sicut flos feni transibit.

Exortus est enim sol cum ardore et arefecit fenum: et flos eius decidit: et decor vultus eius deperijt. ita et diues in itineribus suis marcescet. *R.* Narrabo.

Feria tertia Lectio. i.

Batus vir qui suffert temptationem: quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vite quam re promissit deus diligentibus se. Nemo cum temptatus dicat quoniam a deo temptatus. Deus enim inceptor malorum est. Ipse autem neminem temptat. unusquisque vero temptatur a concupiscentia sua abstractus et illectus. Beinde concupiscentia cum coceperit parit peccatum. Peccatum vero cum consummatum fuerit generat mortem. *R.* In toto corde meo alleluia. Ne repellas me a mandatis tuis alleluia. *V.* Beatus es tu domine doce me iustificationes tuas: Ne repellas. *Lec. ii.*

Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi: Omne datum optimum et omne donum perfectum desursum est descendens a patre luminum: apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis ut simus initium aliquod creature eius. *R.* In ecclesijs benedicite deo domino de fontibus israel. Alleluia. *V.* Cantate domino canticum novum: cantate domino omnis terra. Alleluia. *Lectio. iij.*

Sitis autem fratres mei dilectissimi. Sit autem ois homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum

et tardus ad iram. Ira enim viri iustitiam dei non operatur: propter quod abijciētes omnem immundiciam et abundantiam malicie in maiusuetudine suscipite insitum verbum quod potest saluare animas vestras. *R.* Hymnum cantate nobis alleluia. de canticis syon alleluia: Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena. Alleluia. *V.* Illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos verba cantionum. Quomodo. Gloria. Alleluia.

Lectioes alie feriales sequentes vel vsq; ad finem canonicarum ad libitum. Feria quarta. R.

Beus canticum novum cantabo tibi alleluia. In psalterio decem cordarum psallam tibi alleluia. *V.* Beus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. In psalterio. *R.* Alleluia. audivimus eam in effrata: inuenimus eam in campis silue: Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius alleluia. *V.* Surge domine in requiem tuam tu et archa sanctificationis tue: Introibimus. *R.* Beduc me in semita mandatorum tuorum alleluia: quoniam ipsam volui alleluia: Inclina cor meum in testimonia tua Alleluia. *V.* Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua vivifica me. Inclina. Gloria. Alleluia. *Alia feria Lectio prima. ii. petri primo cap.*

Symon petrus servus et apostolus christi iesu. his qui coequales nobiscum sortiti sunt fides in iusticia dei nostri et saluatoris iesu christi. gratia vobis et pax adimpleatur in cognitione domini nostri iesu christi. quomodo omnia nobis diuine virtutis sue que ad vitam et pietatem

donata sunt: per cognitionem eius qui vocauit nos propria gloria et virtute, per quam maxima et preciosa nobis promissa donauit ut per hoc efficiamini diuine cōsortes nature: fugiētes eius que in mūdo est concupiscentie corruptionē. Tu autē.

Us autē curam *Lec. ij.* Omne subinferentes ministrare ī fide vestra virtutem. In virtute autē scientiaz. In sciētia autē abstinētiā. In abstinētia autē patientiā. In patientia autē pietatē. In pietate autem fraternitatis amorem. In amore autē fraternitatis caritatem. Tu autem. *Lectio tertia.*

Nec enī si vobiscū assint et superent, non vacuos nec sine fructu vos constituent in domini nostri iesu christi cognitione. Qui enim non presto sunt hec: cecus est et manu temptans obliuionē accipiens purgationis veterū suorum delictorū. Tu. *Alia feria*

Lectio prima. i. iobis pmo. ca.

Si dixerimus quoniam peccatū nō habem⁹ ipsi nos seducimus et veritas in nobis nō est. Si confiteamur peccata nostra fidelis et iustus ē ut remittat nob̄ pctā nr̄a. et emundet nos ab omī iniquitate. Si dixerimus quoniam nō peccauimus, mendacē facimus eum, et verbum eius non est in nobis. Tu autem domine miserere nostri. *Lectio secunda. prima iohannis secundo capitulo.*

Illioli mei h̄ scribo vob̄ ut nō peccetis. Sed et si quis peccauerit aduocatum habem⁹ apd̄ patrē iesum christum iustū, et ipse est p̄pitia: tio pro peccatis nostris. Non pro nostris autē tantū, sed etiam pro toti⁹ mundi. Et in hoc scim⁹ quoniam cognouim⁹ eū: si mandata eius obseruem⁹. *T.*

Qui dicit se nō *Lec. iij.* scire deum et mandata ei⁹ non custodit: mendax est et in eo veritas non est. Qui autem seruat verbum eius: vere in hoc caritas perfecta ē. In hoc scimus quoniam in ipso sumus. Qui dicit se ī illo manere: debet sicut ille ambulauit et ipse ambulare. Tu autē. *Domini ca quarta sabbato pcedenti ad magt aī.* Ille me clarificabit. *Oro*

Deus a q̄ bona cuncta procedunt: largire supplicibus tuis: ut cogitemus te inspirāte que recta sunt: et te gubernante eadem faciamus. Per. *Scdm iohānez*

E In illo tpe: *vi. xvj. cap.* Ixit iesus discipulis suis. Amen amen dico vob̄: si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis: Et reliqua. *S melia venerabilis bede presbyteri. Lectio prima.*

Detest mouere ifirmos auditores: quō in capite lectionis huius euāgelice discipulis saluator pmit: tat: si quid inquiring petieritis patrē in nomine meo dabit vo:

bis: cū nō solū nostri siles mltā
que patrē in christi nomine vi-
dentur petere nō accipiant: Ve-
rum etiā ipse apostolus paul⁹
tertio dñm rogauit: vt a se āge-
lus sathane: a q̄ tribulabaf ab-
scederet: nec impetrare potue-
rit.

Reia que in precedēti dñica

Sed hui⁹ motio *Lec. ij.*
q̄stionis antiqua iā pa-
trum explanatiōe rese-
rata ē: quia veraciter intellexe-
runt illos solū in nomine salua-
toris petere: qui ea que ad ppe-
tuā salutē pertinet pet. i. Ideo
q̄ apostolū nō in nomie salua-
toris petisse: vt tēptatiōe careret
quā ob custodiā humilitatis ac-
ceperat: quia si hac caruisset: sal-
uus esse non potuisset. *Lec. iij.*

Otienscunq; ergo pe-
tentes non exaudimur
ideo fit: quia vel contra
auxilium nostre salutis petim⁹:
ac propterea a misericordie pa-
tre beneficij gratia nobis quod
inepte petimus negatur. vel vti-
lia quidem et que ad verā salutē
respiciant petimus: sed ipsi ma-
le viuendo auditū a nobis iusti-
iudicis auertimus: vñ dū p pec-
cantibus quibusdā vt resipiscāt
oramus ⁊ si salubriter petim⁹:
atq; ex nostro merito digni su-
mus auditu: ipsozū tamē puer-
sitas ne impetremus obstitit.

Ad bened. añ. Et sic modo non pe-
tistis quicq; in nomie meo: petite et ac-
cipietis alla. *Ad magt. añ.* Petite
et accipietis vt gaudium vestrum ple-
num sit. ipse enim pater amat vos: q̄a
vos me amastis ⁊ credidistis alla.

*Feria secūda in rogationib⁹
ad marj. Scdm Lucā. xj. caplo.*

E illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis. Quis ve-
strum habebit amicū et
ibit ad illū media nocte ⁊ dicet
illi: amice comoda mihi tres pa-
nes quoniā amicus meus venit
de via ad me et nō habeo qd po-
nam ante illū: Et reliqua *Ome-
lia venerabilis bede psbyteri.*

Rogat⁹ a di *Lec. pma.*
discipulis saluator nō mo-
do formā oratiōis sed ⁊
instantiā frequentiaq; tradidit
orandi. Amicus ergo ad quem
media nocte venit ipse de⁹ intel-
ligitur: cui in media tribulatio-
ne supplicare: ⁊ tres panes idē
intelligentiā trinitatis qua p̄se-
tis vite cōsolent labores effla-
gitare debemus. *Re. Si oblitus.*

Amicus q̄ venit *Lec. ij.*
de via ipse ē noster ani-
mus: qui totiens a nob⁹
recedit q̄tiēs ad appetēda terre-
na et t̄palia foris vagat⁹. Redit
ergo celestiq; alimonia refici d̄-
siderat: cuz in se reuersus supna
ceperit ac spiritalia meditari.
De quo pulchre q̄ petierat ad-
iungit: non se habere quod po-
nat āte illū: quoniā anime post
seli tenebras deū suspiranti: nil
p̄ref eū cogitare: nil loq; nil li-
bet intueri. Solū qd recogno-
uit sūme trinitatis gaudiū con-
tēplari: atq; ad h̄ plen⁹ intuen-
dū peruenire satagit. *Re. Viderē*

Equit⁹: Et ille *Lec. iij.*
respōdēs deint⁹ dicat.
Noli mihi molest⁹ esse:

iam ostium meū clausum est: et pueri mei mecum sunt in cubili non possum surgere et dare tibi. Ostiū amici diuini est intelligētia sermonis: quod sibi apostolus orat aperiri ad loquēdū mysteriū christi. Quod clausū ē tēpore famis verbi cū intelligētia nō datur. *R.* Narrabo. *Ad bñd. añ.* Perite et dabit vobis: querite et inuenietis: pulsate et aperiet vobis alla.

D Restat qm̄s om̄. *Oro.* Nipotens deus vt qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus: contra aduersa om̄ia tua semp p̄tectione muniamur. *Per.* *Hec oratio i hac die et sequenti ad laudes dicatur.* *Ad alias aut horas et ad vs. oratio dñicalis.* Si festum simplex vel mai⁹ in hac feria secūda venerit p̄dicta omel. legatur i tertia feria sequenti nisi aliud festum immediate occurrerit: tūc em̄ omittitur. *Ad mag. añ.* Omnis qui petit accipit et qui querit inuenit et pulsanti aperiet alla. *Auitus archiepiscop⁹ viēnēsis* quēz gignadius nomiat inter viros illustres: et fuit successor bti mamerti q̄ tpe clodouei regis inuenit obseruatiā rogationū.

Feria tertia Lectio prima.

Temporib⁹ bti mamerti archiep̄i viēnēsis: apud viennā cōtigerūt incēdia crebra: terremotus assidui: nocturni sonit⁹: populosis hominū cōuētib⁹ fere siluestres se ingerebāt: intātū vt pauidi cerui per angusta portarū vsq; ad fori loca penetrarēt. Tracta sūt

hec vsq; ad noctē vigiliarū dñice resurrectionis. In qua cū sperarent homines hec finē habere edes publica quā p̄cella incitatis vertice sublimitas i imensum pretulerat: flāmis terribilibus cōflagrare crepuscolo cepit. *R.* In toto corde. *Lectio. ij.*

Enterpollatur solēnitas pleno timoribus p̄plo ecclēsia vacua: p̄stitit aut inuict⁹ atistes festiuis altarib⁹ et calore fidei succensus flumie lachrymarū p̄missā ignib⁹ potestate cōpescuit et tūc cōcepit animo quicqd hodie psalmis ac p̄cibus mundus inclamat. *R.* In ecclesijs. *Lectio tertia.*

Eoluta autē sollemnitate secreta collatiōe tractauit quomō aut quādo fieri deberet qd animo cōceperat. Eligis temp⁹ inf̄ ascēsiōnem dñi et dñicā p̄cedētē: et euz maxima cōpūctiōe et deuotiōe et mltitudine ppli hui⁹ modi obseruantia inchoat. Secute sūt tandē quedā ecclēie galliarū rē tam cōmēdabil exēpli: licet non eisdem tēporib⁹. Tandē crescēte sacerdotū cōcordia ad idē tēpus obseruatiā est redacta. *R.* Hymnū. *Añ. ad bñd. et oratio sic in p̄cedenti feria. ij.* *Ad mag. añ.* Omnis qui petit. *supra in. ij. feria.* *In vigilia ascēsiōis ad matu. inuitato. hym. v. vt. s.* *Scdm iohannem xvij. capitulo.*

En illo tpe: Subleuatis iesus oculis in celū dixit: Pater venit hora clarifica filiū tuū vt filius tuus clarifi-

cette. Et reliqua **Omelia beati augustini episcopi. Lectio. i.**

Dixerat dominus noster unigenitus et coeternus patri in forma sui: et ex forma seruit: si hoc opus esset orare silentio: sed ita patri se exhibere voluit precatorum: ut meminisset se esse nostrum doctorem. Proinde quia fecit orationem pro nobis: notam fecit et nobis: quoniam tanti magistri nostri non solum apud ipsos sermocinatio: sed etiam pro ipsis ad patrem oratio discipulorum est edificatio. **Re. Deus canticum. Lectio. ii.**

Et hoc autem quod dicit: venit hora ostendit omne tempus et quid quando faceret vel fieri sineret ab illo esse dispositum: qui tempori subditus non est: quoniam que futura fuerant per singula tempora in dei sapientia causas efficietes habet: in qua nulla sunt tempora. **Re. Alleluia. audiui. Le. ii.**

Non ergo credatur hec hora fato virgine venisse: sed deo potius ordinata: nec sydere ea necessitas christi conexuit passionem. Absit enim ut sydera mori cogerent syderum conditorum. Non itaque christum tempus ut moreretur ipegit: sed tempus christus quod moreretur elegit: qui etiam tempus quod de virgine natus est cum patre constituit: id quod sine tempore natus est. **Re. Beduc. Ad bened. an.** Clarifica me pater apud te metipsum claritate quam habui priusquam mundus fieret alleluia. **Oratio.**

Dresta quoniam omnipotens deus: ut nostre mentis intentio quam solennitatis ventura gloriosus actor ingressus est spiritus in:

cedat et quod fide pergit peruersatione perveniat. **Ps. Hore diei vt. s. c. u. oroe. d. vigil. Ad vs. sup ps. an.** Ascendens christus in altum captivam duxit captivitatem dedit dona hominibus alleluia. **Ps. Lauda. pu. cum ceteris. Caplm.**

Diximus quidem sermones feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere et docere usque in diem quam precipiens apostolis per spiritum sanctum quod elegerit assumptus est. **Re. Omnis pulchritudo. Hymnus.**

Gloria rex altissime: redemptor et fidelium: quomors soluta deperit: datur triumphus gratie. Scandens tribunal dextere: patris potestas omnium collata iesu celitus: qui non erat humanus. Ut trina rerum machina celestium terrestrium et infernorum condita: flectat genu iam subdita. Tremunt videntes angeli: versa vice mortaliu: culpat caro: purgat caro: regnat deus dei caro. Tu esto nostrum gaudium qui es futurus premium sit nostra in te gloria: per cuncta secula. Gloria tibi domine qui scandis super sydera cum patre. et ceteris. **Isti duo versus scilicet. Tu esto et Gloria tibi domine. dicantur in fine omnium hymnorum eiusdem metri usque ad vigiliam penthecostes in versis. exclusine nisi in festo corone. v. Ele nata est in agnificencia tua alleluia alleluia. Re. Super celos deus alleluia. Ad magis an.** Pater manifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi: nunc autem pro eis rogo: non pro mundo: quia ad te vado alleluia. **Oro. Presta quoniam omnipotens deus ut nostre. Ad nunc di**

mitti. añ. Alla. Ascendēs xps i altū
alla: captiua duxit captiuitatē alla all.

Hec añ. dicatur sup **Hūc dimit-**
tis vsq; ad cōpleto. vigil pēthe.
exclusiue. In die ad matuti. in-

uitato. Alla. Christū dñm ascēden-

tē in celū: Elēite adorem? alla. **Hym-**

nus. Eterne. **In noct. añ.** Ele-

uata ē magnificētia tua sup celos de-

us alla. **Ps.** Dñe dñs. n. **Añ.** Bo-

minus in tēplo scō suo dñs in celo all.

Ps. In dño cōfido. **Añ.** A sum-

mo celo egressio eius et occurfus eius

alleluia. **Ps.** Celi enarrāt. **V.** Ele-

uata est. **Scdm marcū. xvi. cap.**

E In illo tpe: Recubētib?

vndeciz discipulis appa-

rui illis iesus et expro-

brauit incredulitatē illorū et du-

ritiam cordis: q̄a his qui vide-

rant eū resurrexisse nō credide-

runt. Et reliqua **Omelia beati**

gregorij pape. Lectio prima.

Quod resurrectionē do-

mica discipuli tarde cre-

diderūt nō tā illoz infir-

mitas q̄ nostrauit ita dicā futu-

mas q̄ diu dubitauit. Ille etenī

diu dubitādo vulnez cicatrices

tetigit: et de nostro pectore du-

bietatis vuln? amputauit. Ad

insinuandū quoq; veritatē do-

minice resurrectionis notandū

nobis est: quid lucas referat di-

cens: Conuescēs pcepit eis ab

hierosolymis ne discederēt. Et

post pauca videntib? illis eleua-

tus est: et nubes suscepit euz ab

oculis eorū. **R.** Omnis pulchritu-

do domini exaltata ē supra sidera spe-

cies eius in nubi b? celi: Et nomē ei? i

etnū pmāet al. **V.** A summo celo egressio

ei? et occurfus ei? vsq; ad sumū ei?: Et

state verba: **Lec. iij.**

signate mysteria: Con-

uescēs eleuatus est: Co-

medit et ascēdit: vt videlicet per

effectū comestiōis veritas pate-

sceret carnis. **Marc?** vero pri?

q̄ celū dñs ascēdat: eū de cordis

atq; infidelitatis duritia incre-

passe discipulos cōmemorat. **R.**

Uiri galilei quid admiramini aspiciē-

tes in celū: Quēadmodū vidistis eum

ascendentē in celū ita veniet Alla alla

alla. **V.** Cūq; intuerent in celū euntes

illū ecce duo viri astiterūt iuxta illos i

vestibus albis: qui et dixerūt: Quem

admodū. **Glia. All. V.** Ascēdo ad pa-

tre meū et patrē vestrū alla. **R.** Bes-

um meū et deū vestrū alla. **Hic versu-**

culus dicat quotidie p octauas

quādo de tēpe agit et in octaua

die. In laud. añ. Uiri galilei quid

aspicitis in celū: hic iesus q̄ assumpt? ē

a vobis i celū sic vēiet alla. **Ps.** Bo-

min? reg. **Añ.** Cūq; intuerent in

celū euntē illū dixerunt alla. **Añ.** Ele-

uatis m̄anibus ferebatur in celū et bes-

nedixit eis alla. **Añ.** Exaltate regem
regū et hymnum dicite deo alla. **Añ.**
Eidentibus illis eleuatus est ⁊ nubes
suscepit eū in celū alla. **Cap.** Primū
quidem. **Hymnus.**

Quod christe nostrū gaudi
um: manēs olimpo p̄di
tum: mundi regis q̄ fa
bricā: mūdāna vincēs gaudia.
Hinc te p̄cantes q̄m̄s: ignosce
culpīs omnibus: ⁊ corda sursum
subleua: ad te sup̄na gratia. **U**t
cū repente ceperis: clarere nu
be iudicis penas repellas debi
tas: reddas coronas perditas.

Tu esto. **G**loria ti. **V.** A summo ce
lo egressio ei⁹ alla. **R.** Et occursum ei⁹
vsq; ad summū eius alla. **Ad bened.**
añ. Ascendo ad patrē meū et patrem
vestrū deū meū ⁊ deū v̄r̄m all. **Oñ.**

Quoniam concede q̄m̄s op̄s de⁹:
vt q̄ hodierna die vni
genitū tuū redemptorē
nostrū ad celos ascēdisse credi
mus: ip̄i quoq; mēte ī celestib⁹
habitemus. **P**er eundē. **Ad ho
ras añ.** laud. **Ad primā R.** Jesu
x̄pe. **V.** Qui scādis supra sidera. **Iste
v̄sicu.** dicatur quotidie vsq; ad
penthe. exclusiue. **Ad. iij. caplin**
Primū quidē. **R.** Eleuata est ma
gnificētia tua Alla all. **V.** Sup celos
deus alla. **G**loria. Eleuata. **V.** Ascendit
deus in iubi. **Ad sextam Caplin.**

Et cōuescens p̄cepit eis
ab hierosolymis ne dis
cederēt: sed expectarēt
promissionē patris quā audistis
inquit per os meū. **R.** Ascendit
deus in iubilatione. Alla all. **V.** Et do
minus in voce tube alla. **G**loria. Ascen.
V. Ascēdes x̄ps in altū alla. **R.** Capti

uā duxit captiuitatē all. **Ad. ix. cap.**

Qui galilei q̄d stat⁹ aspi
cietes in celū: hic iesus
qui assumptus est a vo
bis in celū: sic veniet quēadmo
dum vidistis eū euntē in celum.

R. Ascendens christus in altū: Alla
all. **V.** Captiua duxit captiuitatē. All.
Gloria. Ascendēs. **V.** A summo celo.

Predicto modo dicantur hore
per octauā quādo de ascēsiōne
agitur. **Ad vs. super ps. añ.** Tri
galilei. **Ps.** Dixit dñs. Cōfite
bor. Beatus vir. Lauda. pueri.

Laudate dñm oēs gē. **Psal.**
dicant per octa. quādo de octa
ua agit cū p̄dicta añ. ⁊ ca. **Pri
mū quidē.** ⁊ **hym.** Eterne rex

⁊ V. Eleuata. **Ad magt añ.** Rex
glorie domine virtutū qui triūphator
hodie sup omnes celos ascendisti: ne

derelinquas nos orphanos: sed mitte
promissum patris in nos spiritū veritatis
alla. **Feria. vj. ad matuti.**

inuitatoriū. Ascēdens x̄ps in altū:
Alla. **Hoc inuitatoriū dicat per
octauā q̄n de octaua agit nisi ī
dñica Hym.** sicut ī die ascēsiōis

Sup ps. añ. Exaltare domine in vir
tute tua cantabimus ⁊ psallemus alla

Ps. Domine in virtute. Exal
tabo te domine. Omnes gen.

V. Ascendit deus in iubilatiōe alla.
Sermo beati bernardi. Lec. 1.

Solennitas ista charissi
mi gliosa est et gaudio
sā in qua et christo glo
ria et nobis leticia exhibet. **Cō
sumatio em̄ et adimpletio est re
liquarū solennitātū: ⁊ felix clau
sura toti⁹ itinerarij filij dei. Qui
enim descēdit: ipse est q̄ ⁊ ascen**

dit hodierna die super omnes ce-
los: vt adimpleret omnia. **R.** Si
enim non abiero paraclytus nō vēiet
ad vos (si aut abiero mittā eū ad vos:
cū autē venerit ille docebit vos omnē
veritatem. **Alla. V.** Non enim loquet
a semetipso: sed quecūq; audiet loque-
tur: et que ventura sunt annūciabit vo-
bis: **Alla. Lectio secunda.**

Nam cū se dominus vni-
uersorū que sunt i terra
et in mari et in inferno
probasset filius dei: nō restabat
nisi vt aeris et celozū se esse dñm
cōprobaret. Terra em̄ cogno-
uit dominū: quia ad vocē ei⁹ la-
zarū mortuū reddidit. Cogno-
uit mare: quia solidū se prebuit
sub pedib⁹ eius. Cognouit in-
fernus: cuius ipse portas ereas
confregit: vbi et ligauit insatia-
bilem homicidā. **R.** Ascēdēs xps
in altū alla: captiuā duxit captiuitatē.
Bedit dona hōinib⁹ alla alla. **V.** Ascē-
dit deus in iubilatiōe et dñs in vocē tu-
be alla: Bedit. **Lectio tertia.**

Haudendā igit tūni-
cā tuā incōsutilē dñe ie-
su: ad pficiendā fidei no-
stre integritatē restat: vt viden-
tibus discipulis p mediū aeris
tanq; dñs ascendas sup omnes
celos. Et tunc pbabis quia do-
minus vniuersorū tu es. Et iaz
tibi pfecto debebis vt in nomi-
ne tuo omne genu flectat cele-
stium terrestriū et infernoz: et
omnis lingua cōfiteat: quia tu
es in gloria et in dextera patris.
R. Non relinqū vos orphanos al-
leluia: vado et venio ad vos: Et gaude-
bit cor vřz **Alla all. V.** Ego rogabo pa-

trem et aliū paraclytū dabit vobis. Et
gau. **Glia. Alla. Per octa. quādo
de octa. agif añ.** Viri galilei: sola
dicat in laudi. nisi in dñica et in
octa. die et caplm et hymn. **V.** et
oratio de die ascēsiōis. **Sequē-
tes vero antiphone dicant per
octauaz etiā in dñica ad bened. vel
ad memoriā. Ad bened. añ.**
Rogabo patrē meum et aliū paracly-
tum dabit vobis alla. **Ad magt. vl
ad memoriā in vs. añ.** Euntes in
mundum vniuersum predicate euan-
gelium omī creature alla: qui credide-
rit et baptizatus fuerit saluus erit all.
qui vero nō crediderit cōdēnabit all.
Sabbato ad matuti. sup ps. añ
Nimis exaltatus es alla sup celos de-
us alla. **ps.** Dominus regnavit
exul. Dñs regnavit irascā ppli
Benedic. **1. V.** Ascēdēs christ⁹ in
altum alla. **R.** Captiuā duxit captiui-
tatem alla. **Idem in eodē Lec. 1.**

Quant⁹ putatis fratres
dolor et timor irruerit
apostolica pectora cuz
viderunt dominū a se tolli et at-
tollī in aera: et si angelico comi-
tatū obsequio: nō tamē sultum
auxilio sed gradientē in multi-
tudinē fortitudinis sue. Dolor
nimis erat quia videbāt illum
propter quez omnia reliquerāt
a suis aspectib⁹ tolli: vt nō pos-
sent ablato spōso sponsi filij nō
lugere. Timor quia orphani re-
linquebant in medio iudeoz
necdū confirmati virtute ex al-
to. Tu autem domine mise. **R.**
Exaltare domine alla. In virtute tua
alla. **V.** Cantabimus et psallemus: In
virtute. **Lectio secunda.**

Benedicēs ergo eis ferebatur in celū forte percussis illius singularis misericordie viscerib⁹: cū miseros suos ⁊ pauperē suā scholā relinqueret. **Q**uē digna ista processio: ad quā nec ipī aplī digni fuerūt admitti: cū ⁊ animarū sanctarū ⁊ celestīū virtutū triūphali pōpa deduct⁹ ē ad patrem. Vere adimpleuit omīa: quia nat⁹ inf homines ⁊ cū hominib⁹ cōuersatus: ⁊ ab hominib⁹ ⁊ p hominibus passus ⁊ mortuus est: et resurrexit: ascēdit: ⁊ sedet ad dexterā dei. **R.** Pōnis nubē ascēsum tuū domie: Qui ambulas sup pennas ventorū alla. **V.** Confessionē et decorem induisti amictus lumine sicut vestimento: Qui ambulas super pennas ventorum. **Lectio tertia.**

Uerūtāmē qd mibi ⁊ solennitatib⁹ istis: Quis me cōsolabit dñe iesu: quia te nō vidi cruce suspens⁹: plagis lividū: pallidū morte: qz non sum crucifixo cōpassus: obsecutus mortuo: vt saltē lachrymis meis loca illa vulnerū delinirem. Quomodo me dereliqisti insalutatū cū te in alta celoz recepisti. Proorsus rēnuisset cōsolari anima mea: nisi me angelī in voce exultatiōis puenisset: qui dixerūt: Hic iesus q assumptus est a vobis in celum: sic veniet quē admodū vidistis eum eunte in celū. **R.** Non turbet cor vestrum ego vado ad patrē: ⁊ dum assumptus fuero a vobis mittam vobis Alla spiritum veritatis: Et gaudebit cor vestrū alla. **V.** Ego rogabo patrē

⁊ aliū paraclytū dabit vobis: Et gaudebit. Gloria. Alla. **Dominica infra octauā ad matutinū inuitatorū hymnus versiculus antiphone responsoria sic in die ascensionis. Scdm iohem. xv. cap.**

En illo tpe: Dixit ihs discipulis suis: Cū venerit paraclytus quē ego mittaz vobis a patre spiritū veritatis qui a patre procedit: ille testimoniū phibebit de me. Et reliq. **Omel. ve. bede ps. Lec. 1.**

Notandum in primis qd dominus spiritū veritatis ⁊ a se mittendū esse testatur: ⁊ eūdē mox a patre pcedere subiungit: Non qz idem spiritus aliter a patre pcedat: qz cū a filio mittitur: sed ideo eū filius ⁊ a se mittit: ⁊ a patre dicit procedere: vt aliā patris aliā esse suā personā designet: ac in eadē distinctiōe personarū vnā esse operationē: ac volūtātē suā cū volūtate patris ⁊ opatione denūciat. **Lectio secunda.**

Quā em̄ eiusdē spiritus gratia dat hominibus: mittitur profecto spiritus a patre: mittit ⁊ a filio. pcedit a patrē: pcedit et a filio. quia eius missio ipsa processio est: q ex patre procedit ⁊ filio. Venit et sua sponte: quia sicut coeqlis est patri et filio: ita eandem habet voluntatem cū patre et filio cōmunē. Spiritus enī vbi vult spirat. Et sicut apostolus enumeratis donis celestibus ait: Hec omnia operatur vnus atqz idem spiritus diuidēs singulis

prout vult. Tu aut. **Lec. iij.**

Huic auct spiritus testimonium de domino perhibuit: qui discipulorum cordibus aspirans omnia que de illo erant sentienda mortalibus clara illis luce reuelauit: quod videlicet equalis et consubstantialis patri erat ante secula: quod consubstantialis factus est nobis in fine seculorum: quod de virgine natus sine peccato vixit in mundo: quod quando voluit et qua morte voluit transiit de mundo: quod veraciter mortem resurgendo destruxit: veram in qua passus est et resurrexit carnem ad celos ascendendo leuauit: atque in paterne dextere gloria constituit: quod omnia prophetarum scripta illi testimonium perhibent: quod confessio nominis eius usque ad fines erat propaganda terrarum: ceteraque fidei illius mysteria spiritus sancti testimonio sunt reserata discipulis. Tu autem domine.

In laudibus añ. Viri galilei cum ceteris. **Ad benedictus añ.**

Rogabo. Oratio. Cede. **Ad memoriam de dominica añ.** Cum venerit paracletus quem ego mittam vobis a patre spiritum veritatis qui a patre procedit: ille testimonium perhibebit de me alleluia. **V.** Ascendit deus in iubilatio ne alleluia. **R.** Et dominus in voce tubæ alleluia. **Oratio.**

Omnipotens sempiternus deus fac nos tibi semper et deuota gerere voluntate: et maiestati tue sincero corde seruire. **Per.** **In vespere ad magistram añ.** Eunt in mundum.

Ad memoriam de dominica añ.

Hec locutus sum vobis ut cum venerit hora eorum reminiscamini: quia ego dixi vobis alleluia. **V.** Ascendens Christus in altum alleluia. **Oratio ut supra feria secunda et tertia et quarta et in octaua repetatur lectio nes de sexta feria et de sabbato supra notate vel legatur sequentes scilicet.** **Feria secunda ad matutinas super psalm. añ.**

Dominus in templo sancto suo: dominus in celo alleluia. **Ps. verliculi et responsoria sicut in die ascensionis.** **Feria tertia ad matutinas super psalm. añ.** Exaltabo te domine quoniam suscepisti me alleluia. **Psalm. ver. et R. sicut in precedenti feria sexta.**

Feria secunda Gregorius in omelia Lectio prima.

Quid est quod nato domino non in albis vestibus: ascendente autem domino in albis vestibus apparuerunt angeli. nisi quod magna tunc solenitas angelis facta est: cum celum dominus penetravit. Quia nascere domino: videbatur diuinitas humiliata. Ascendente vero domino est humanitas exaltata. **Lec. ij.**

Nodierna die deletum est cyrographum damnationis nostre. mutata est sententia damnationis. Illa enim natura cui dictum est terra es et in terram ibis. hodie in celum iuit. Tu

Rogabo. Lectio tertia. **D**naque carnis nostre subleuatione: per figuram beatus iob dominum aures vocat dicens: Semitam ignorauit auis. Quis enim recte appellatus est

dominus: quia corpus carneus
ad ethera librauit. Tu autem.

Feria. iij. Leo papa in sermone

Ouia igitur christi ascensio *Lec. 1.*
nostra puerectio est. et
quo processit gloria capitis.
eo spes vocatur et corporis di-
gnis exultemus gaudijs. et pia
gratiarum actione letemur. Tu autem.

Non die enim non solum *Lec. ij.*
lumen paradisi possessores
firmati sumus. sed etiam
celorum in christo superna penetraui-
mus. amplius adepti per ineffabi-
lem christi gratiam: quam per diaboli
amiseramus inuidiam. Tu autem.

Nam quos virum *Lec. iij.*
letus inimicus a primi
habitaculi felicitate de-
iecit. eos sibi concorporatos dei fi-
lius ad patris dexteram colloca-
uit. Qui viuit et regnat cum deo
patre omnipotente et spiritu sancto: per
omnia secula seculorum Amen.

*Feria. iij. ad matutinam. super psalmum. an-
nuntiabis in syon alleluia: magnus et excelsus al-
leluia. psalmus. v. Kyrie. sic in precedenti
sabbato. Feria quarta augu-
stinus in sermone de ascensione. Lec. 1.*

Ascendit christus in ce-
lum: non turbemur in terra.
Ibi sit mens: et hic erit
requies ascendamus cum christo
interim corde: ut cum dies promissus
aduenerit sequamur et cor-
pore. Si post eum desideramus
ascendere: debemus vicia et pec-
cata deponere. Tu. *Lectio. ij.*

Omnes enim nos quasi qua-
si busdam compedibus pre-
muntur: et peccatorum reti-
bus nos ligare contendant. Et

ideo cum adiutorio dei dirumpamus
vincula eorum. Si ergo re-
cte: si fideliter: si sancte: si pie: ascen-
sionem domini celebramus: ascenda-
mus cum illo: et sursum corda ha-
beamus. Tu autem. *Lectio tertia.*

Sursum corda habeamus
sed ad dominum. Sursum enim
cor non ad dominum: superbia
vocatur. Sursum cor ad dominum: re-
fugium vocatur. Altus est deus: hu-
milia te et venit ad te. Eritis
te: et fugit a te. Humilia de pro-
ximo respicit ut attollat. Alta de-
longe cognoscit ut deprimat. T.

*In octaua ascensionis fiat sicut
in festo simplici. In vespe. pre-
cedenti. super psalmum. an-
nuntiabis. psalmus. Dixit dominus. et cetera.
Cetera omnia ad vespertas et
ad matutinas et ad horas sicut
in die ascensionis. excepto quod re-
sponsorium in primis vespersis non
dicitur: et preces dicuntur in co-
pletorio et in prima. In octaua
augustinus in sermone de ascen-
sione. Lectio prima.*

Dost illuz itaque quomo-
do possumus ascendamus
et corde sequimur illum affe-
ctuque. pariter ascendemus aut si unus
quisque nostrum vicia et passionem
subdere sibi studeat. ac super eas
stare consuecat. et ex ipsis sibi gra-
dum construatur quo possit ad superio-
ra conscendere. Tu. *Lectio secunda*

Aleuabit nos si fuerit in-
fra nos. De vicijis no-
stris scalam nobis facimus si
vicia ipsa calcemus. Nam cum bonitatis
auctore non ascendit malitia: nec
cum filio virginis libido atque luxuria

nec vnq̃ ascenderūt vitia post
virtutū parētē: peccata post iu-
stū: nec infirmitas aut morbo
possunt ire post medicū. Tu at.

Est ut si intrare *Lec. iij.*
medici regnū volumus
custodiamus statū vtri-
usq̃ substantie ne animā nobilio-
rem vtiq̃ portione tartari pars
deuoluat inferior. sed poti⁹ ce-
lum sc̃ificatū corporis acq̃rat
natura glorioz. *Feria. vi.*

*post octauā ascēsiōis ad matu-
tinas inuita. Alla alla alla. Hym.*
Eterne rex. Sup̃s. añ. Regna-
bit deus sup̃ omnes gētes: deus sedet
super sedē sc̃tām suā alla. *Ps. v. et*

R̃ia. sicut in p̃cedēti feria sexta.

En dieb⁹ illis: *Re. Lec. j.*
uer si sūt apostoli hiero-
solyma: a mōte q̃ vocat̃
oliueti qui est iuxta hierlīm sab-
bati habens iter. Et cū introis-
sent in cenaculū ascēderunt vbi
manebant petr⁹ et andreas: ia-
cobus et iohannes: philippus
et thomas: bartholome⁹ et mat-
theus: iacobus alpei et simon
zelotes et iudas iacobi. Hi om-
nes erant pseuerātes vnanimi-
ter in oratione cū mulieribus et
maria matre iesu et fratrib⁹ eius

En dieb⁹ illis: *Lec. ij.*
Exurgēs petrus in me-
dio fratrum dixit: Erat
autem turba hominū fere cētū
viginti. Viri fratres oportet im-
pleri scripturā quā p̃dixit sp̃i-
tus sanctus per os dauid de iu-
da q̃ fuit dux eorū: q̃ cōphende-
rūt ihm: q̃ cōnumerat⁹ erat i no-
bis et sortit⁹ ē sortem ministerij

huius. Tu autem. *Lectio. iij.*

En hic q̃dē possedit ager
de mercede iniquitatis: et
suspensus crepuit medi-
us: et diffusa sunt om̃ia viscera
eius. Et notū factū est om̃ibus
habitātibus hierusalē: ita vt ap-
pellaret̃ ager ille lingua eorum
acheldemach: hoc est ager san-
guinis. Scriptū est enī in libro
psalmoz: Fiat cōmoratio eius
deserta et nō sit qui habitet i ea:
et episcopatū ei⁹ accipiat alter.
*Nō dicat̃ hac die nec seq̃nti Te-
deum nisi festū fuerit: quia qua-
si de feria agif. v.* Ascendo ad pa-
trem. *In laud. añ.* Viri galilei
dicat̃ Cap. hym. v. de ascēsiōe
Ad bened. añ. Cū venerit paracly-
tus quē ego mittā vobis a patre sp̃i-
tum veritatis q̃ a patre p̃cedit ille te-
stim onū perhibebit de me alla. *Ora-
tio de dñica. Ad primā añ.* Viri
galilei. *Cap. Pacē et veritatem.*
Ad ceteras horas diei añ. Cap
*R. v. de ascēsiōe. Oio de do-
minica. Ad vs. añe. psal. caplm*
hym. v. de ascēsiōe. Ad magt.
añ. Hec locutus sum vobis vt cū ve-
nerit hora eorū reminiscamini q̃a ego
dixi vobis alleluia. *Oratio de do-
minica si festum in hac sexta fe-
ria euenerit nulla memoria fiat
de ascensione. In vigilia p̃the-
costes ad matu. inui. Alleluia al-*

leluia alla. Hymnus. Eterne rex.
In noct. añ. Bñs in celo alla para-
uit sedē suā alla. *Ps. v. et. R. si cū*
sabb̃o p̃cedē. Scdm ioh. xiiij. c.

En illo tpe dixit ihs disci-
pulis suis: Si diligitis
me mādāta mea fuate:

et ego rogabo patrē et aliū pa-
raclitū dabit vobis. Et reliqua
Emelia venerabilis bede pres-
byteri. Lectio prima.

Ouia sanctispiritus ho-
die fratres charissimi ce-
lebramus aduentū: de-
bemus ipsi cōgruere solennita-
ti quā colim⁹. Hoc etenī ordine
tāta festiuitatis hui⁹ digne gau-
dia celebram⁹: si nos quoq; do-
mino opitulāte aptos reddide-
rimus ad quos spiritus sanctus
aduenire et in quib⁹ habitare di-
gnetur. *Lectio secunda.*

Eaut solūmodo ratio-
ne aduētū et illustratio-
ne sanctispiritus apti exis-
timus: si et corda nostra diuino
amore repleta: et corpora sint do-
minicis mancipata pceptis. An-
de in exordio lectiōis hui⁹ euā-
gelice discipulis veritas ait: Si
diligitis me mandata mea ser-
uate: et ego rogabo patrē et ali-
um paraclitū dabit vobis. Tu
autem domine miserere nostri.

Paraclytus q̄p: *Lec. iij.*
De consolator int̄p̄reta-
tur: et spirit⁹ sanct⁹ recte
paraclytus vocat⁹ quia corda fi-
deliū ne int̄ hui⁹ scilicet aduersa de-
ficiāt: celestis vite desiderijs sibi
leuat et reficit. Unde in actibus
apostolorū crescente sc̄ta ecclia
dicit⁹: Et edificabatur ambulās in
timore domini: et cōsolatiōe spi-
rit⁹ sc̄i replebatur. *In lau. aii. Eli-*
ri galilei. Ps. Dñs reg. cū ceteris
Cap. hym. v. ut in ascēsiōe. Ad
bñd. aii. Si diligite me mādāta mea
seruate allā allā allā. Oratio.

Resta quāvis op̄s de⁹: ut
claritatis tue super nos
splēdor effulgeat: et lux
tue lucis corda eorū q̄ p grāz tuā
renati sūt sc̄ispiritus illustratiōe cō-
firmet. Per ei⁹. *Hore diei ut in*
pcedēti. vj. feria cū orōne de vi-
gilia. Ad vs. sup ps. aii. Veni s̄a-
ctespiritus reple tuorū corda fideiū et tui
amoris in eis ignē accēde qui p diuer-
sitatē linguarū multarū gētes in vnitāte
fidei cōgregasti allā allā allā. Ps. Lau-
da aīa. Lauda dñm. q. bo. Lau-
da hierlm. Capitulum.

Act⁹ est repente de
celo son⁹ tanq; ad-
uenientis spūs ve-
hemēt⁹: et repleuit
totā domū ubi erāt
ap̄li sedētes. *R. Repleti. Hym.*

Beata nobis gaudia: an-
ni reduxit orbita: cū spi-
ritus paraclytus: efful-
sit in discipulos. *I*gnis vibrā-
te lumie: lingue figurā detulit:
verbis ut essent p̄fluit: et charita-
te feruidi. *I*nguis loquuntur
omniū turbe pauēt gētiliū: mus-
sto madere deputāt: q̄s spūs re-
pleuerat. *P*atrata sūt hec my-
stice pasche pacto t̄p̄e sacro die-
rū numero: q̄ lege sit remissio.
*T*e nūc de⁹ p̄ssime: vultu p̄ca-
mur cernuo: illapsa nobis celi-
tus: largire dona spiritus. *O*u-
dum sacrata pectora: tua reple-
sti gratia: dimitte nunc pecca-
mina et da quēta tempora. *S*it
laus patri cum filio: sacro simul
paraclyto: nobisq; mittat fili⁹:
carissima sanctispiritus. Amen.
Isti duo versus scilicet. Oudū

Sit laus, et c. dicantur in fine
hymnorum per totam hebdomadam, nisi in
hymno. Veni creator. In quo
tantum dicis. Sit laus, v. Reple-

ti sunt omnes spiritus sancto alleluia. **R.** Et cepe-
runt loqui alleluia. **Ad magt. an.** Non
vos relinquit orphanos alleluia. vado et
venio ad vos alleluia: et gaudebit cor
vestrum alleluia. **Oio.** Presta que-

sumus opus. **Ad copl. an.** Alleluia al-
leluia alleluia. **Ps.** Cum invocare.

In te. Ecce nunc, et dicat usque ad
sabbatum exclusive. **Ad nunc di-**

mittis an. Alleluia. spiritus paracletus alleluia
docebit vos omnia alleluia. **De can.**

dicat usque ad coplato, sequentis
sabbati exclusi. In die ad matu-

ritas inuitatorum. Alleluia. spiritus do-
mini repleuit orbem terrarum: Eleute ado-

remus alleluia. **Hymnus.**

E Am christus astra ascen-

derat: regressus vno ve-

nerat: promissum patri
munere: sanctum datur spiritus.

Solennis urgebat dies: quo my-
stico septemplex: orbis voluit se-

pties: signat beata tempora. **O**u ho-
ra cunctis tertia repete mundus

intonat: orantibus apostolis: deum ve-
nisse nunciat. **O** patris ergo lu-
mine: decorus ignis missus est:

quod fida christi pectora calore ver-
bi coplavit. **O**udum. **Sit. An.**

Factus est repete de celo sonus adue-

nientis spiritus vehemens alleluia alleluia.

Ps. Magnus dominus. **An.** Confirma

hoc deus quod operatus es in nobis a te-

plo sancto tuo quod est in hierusalem alleluia

alleluia. **Ps.** Exurgat deus. **An.** Emit

te spiritum tuum et creabuntur: et renouabis

faciem terre alleluia alleluia. **Ps.** Benedic.

ij. v. Repleti sunt omnes.

Secundum iohannem. xiiij. capitulo.

E In illo tempore: Dixit iesus
discipulis suis. Si quis

diligit me sermonem me-
um seruabit: et pater meus dili-

get eum et ad eum veniemus et mansio-
nem apud eum faciemus. **E**t reliqua.

Omel. bti greg. pa. l. i.

L ibet fratres charissimi
euangelice verba lectionis

sub breuitate transcurrere: ut post diutius liceat in con-

templatione tante solennitatis im-
morari. Hodie namque spiritus sanctus

repentino sonitu super discipulos
venit: mentesque carnalium in sui amo-

rem permutauit. **R.** Dum cople-

rentur dies penthecostes erant omnes
pariter dicentes alleluia. et subito factus est

sonus de celo alleluia: Tanquam spiritus vehe-

mentis et repleuit totam domum alleluia alleluia.

V. Dum essent ergo discipuli in unum
congregati propter metum iudeorum: sonus

repente de celo venit super eos: Tanquam

ex foris apertis. **Lectio. ij.**

E parerentur linguis igneis:
intus facta sunt corda flama-

mantia: quia dum deum in ignis vi-

sione suscipiunt: inter per amorem sua-

uiter arserunt. Ipse namque spiritus

sanctus amor est. Unde et io-

hannes dicit: Deus charitas est.

Qui ergo integra mente deum de-

siderat: perfecto habet quem amat.

Neque enim posset deum quisque di-

ligere: si eum quem diligit non habere-

ret. **R.** Repleti sunt omnes spiritu

sancto et ceperunt loqui prout spiritus

sanctus dabat eloqui illis: Et conue-

nit multitudo dicentium alleluia. **V.** Loque-

bantur varijs linguis apostoli magna

lia dei: Et conuenit multitudo.

Sed ecce si vnus **Lec. iij**
 quisq; vestruz requirat
 an diligat deū tota fidu
 cia ⁊ secura mēte respōdet; **Bi**
 ligo. In ipso aut lectiōis exor
 dio audistis quid veritas dixit
 Si quis diligit me sermonē me
 um seruabit. pbatio ergo dile
 ctiōis exhibitio est opis. Hinc
 in epistola sua idem iohānes di
 cit: Si quis dixerit quia diligo
 deū ⁊ mandata ei⁹ nō custodit;
 mendax est. Vere enī diligim⁹
 si mandata ei⁹ seruam⁹. **R.** Spi
 ritus sanct⁹ pcedens a throno: aplozū
 pectora inuisibiliter penetravit nouum
 sanctificatiōis signū: Ut in ore eorum
 omnium genera nascerentur linguaz. **All.**
V. Aduenit ignis diuinit⁹ nō cōburēt
 sed illuminās et tribuit eis carissimatz
 dona: Ut in. **Glia. Alla. Te deū. V.**
 Emitte spiritū tuū et creabunt⁹ alla. **R.**
 Et renouabis faciē terre alla. **Te de**
um. et. V. Emitte dicant⁹ p totaz
hebdomadā. In laud. añ. Bum
 cōplerent⁹ dies penthecostes erāt om
 nes pariter dicentes alla. **Ps.** Dñs
 regnauit. **Añ.** Spiritus dñi reple
 uit orbem terrarū alla. **Añ.** Repleti
 sunt omnes spūscto et ceperūt loq̃ all.
Añ. Fontes et omnia que mouent⁹ in
 aquis hymnū dicite domino alla. **Añ**
 Loquebāt varijs linguis apli magna
 lia dei alleluia alleluia alla. **Caplm.**
 Factus est repente. **Hymn⁹.**
Emplēta gaudent visce
 ra: afflata sancto spiritu:
 voces diuersas intonat
 fantur dei magnalia. **Ex** omni
 gēte cogniti: grecis latinis bar
 baris: cūctisq; admirātibus: lin
 guis loquuntur omnium. **Iu**

dea tunc incredula: vesana tor
 uo spiritu: ructare musti crapu
 lam: alumnos christi cōcrepat.
Sed signis ⁊ virtutib⁹ occurrit
 ⁊ docet petr⁹: falsa pfari pfidos:
 iohelis testimonio. **O**udum.
Sit laus. **V.** Spiritus paraclyt⁹ al
 leluia. **R.** Vocebit vos omnia alla. **Ad**
bñ. añ. Accipite spūmctm quoz res
 miseritis pctā remittunt⁹ eis all. **Oio**

Deus qui hodierna
 die corda fidelū scti
 spiritus illustra
 tiōe docuisti: da no
 bis in eodem spiri
 tu recta sapere: et de eius semp
 cōsolatione gaudere. **Per ei⁹.**
Ad primā. R. Iesu christe. **V.** Qui
 sedes. **Ad tertiam hymnus.**

Ueni creator spirit⁹ mē
 tes tuoz visita: imple
 superna gratia: que tu
 creasti pectora. **Q**ui paracly
 tus diceris donum dei altissimi
 fons viu⁹ ignis charitas: ⁊ spi
 ritualis vinctio. **T**u septiformis
 munere: dextre dei tu digit⁹: tu
 rite promisso patris: sermōe di
 tans guttura. **A**ccende lumen
 sensibus infunde amorem cor
 dibus: infirma nostri corporis
 virtute firmans perpeti. **H**os
 tem repellas longius: pacem
 q; dones protinus ductore sic
 te preuior: vitemus omne noxi
 um. **P**er te sciamus da patrem
 noscamus atq; filium: te vtriū
 q; spiritum credamus omni tē
 pore. **S**it laus. **Iste hymn⁹ di**
catur per totam hebdomadā.
Capitulum. Factus est. R. Re
 pleti sunt omnes spiritus sancto: **Alla**

alla. **V.** Et ceperunt loqui. Alla. Glo-
ria. Reple. **V.** Loquebatur varijs lin-
guis apli alla. **R.** Magnalia dei.

Ad parue. **Ad vi. cap.**
runt aplis dispartite lin-
guet anq; ignis. sedit
q; supra singulos eoz spiritus
sanctus. **R.** Loquebatur varijs lin-
guis apostoli: Alla alla. **V.** Magnalia
dei: Alla. Gloria. Loquebant. **V.** Spiritus
domini repleuit orbē terrarum.

Acta aut. **Ad ix. cap.**
hac voce cōuenit multi-
tudo et mente confusa ē
quoniā audiebat unusq; lin-
gua sua illos loquētes. **R.** Spiritus
domini repleuit orbē terrarum: Al-
leluia alla. **V.** Et hoc qd continet om-
nia scientiaz habet vocis: Alla. Gloria.
Spiritus. **V.** Spūs paraclytus alla.
Ad v. ii. Bū cōpleret. **Ps.** Bi-
xit dñs. Confitebor. Beat⁹ vir
Predicta añ. et hi tres psal. di-
cantur quotidie ad vs. vsq; ad
vs. sequentis sabbati exclusiue
Cap. Hym. **V.** ut in p̄mis vesp.
Ad magt. añ. Hodie cōpleti sūt di-
es penthecostes alla hodie spiritus
ctus in igne discipulis apparuit: et tri-
buens eis carismatū dona: misit eos ī
vniuersum mūdū predicare et testifi-
cari: qui crediderit et baptizatus fue-
rit saluus erit alla. **Feria. ii. p. heb-**
domadā ad matur. inuita. Re-
pleti sunt oēs spūsctō alla. **Hym.** Jā
xps. **In noct. añ.** Factus est. **Le-**
teris diebus dicant cetera sicut
sunt in ordine: et cum dicte fue-
rint reincipiantur. ps. sicut in p̄-
cedenti die: et dicantur per to-
tam hebdomadā. V. Repleti sunt
omnes. **Scdm iobem. ii. caplo.**

In illo tēpore: Dixit ie-
sus discipulis suis: Sic
deus dilexit mundum:
vt filius suum vnigenitus daret
vt omnis qui credit in eum non
pereat sed habeat vitam eternā
Et reliqua **Sermō beati augu-**
stini episcopi. Lectio prima.

Notandum qd eadem de
filio dei vnigenito repli-
cat: que de filio hominis
in cruce exaltato premiserat di-
cens: vt omnis qui credit in euz
nō pereat: sed habeat vitā eter-
nam. Profecto idem cōditor et
redemptor noster filius dei an-
te scla existēs: filius hominis fa-
ctus est in fine seculoz: vt q di-
uinitatis sue potentia nos crea-
uerat ad p̄sruendā vite phēnis
beatitudinē: ipse pro fragilitate
humanitatis nr̄e nos restaura-
ret: ad recipiendā quam perdi-
dimus vitā. **R.** Jam nō dicaz vos
suos sed amicos meos: qz oīa cogno-
uistis que opatus sum in medio v̄ri al-
leluia. Accipite spūmctm ī vobis pa-
raclytū: ipse est quē pater mittet vobis
alla. **V.** Quoz remiseritis pctā remit-
tuntur eis. **Accipite. Lectio. ii.**

Sequitur aut: Nō em̄ mi-
sit de⁹ filiū suū in mūdū
vt iudicet mūdū: sed vt
saluet mūdū p̄ ipm. Ergo quā-
tū in medico ē sanare v̄it egro-
tū. ipse autē se intimit: q̄ p̄cepta
medici seruare non vult. **R.** Bi-
sciplinā et sapiētīā docuit eos dñs alla
firmavit in illis grām spūsccti: Et intel-
lectu adimpleuit corda eoz: alla alla. **V.**
Repentino nanq; sonitu spūs sanctus
super eos venit: Et intellectu.

Uenit salua: *Lectio. iij.*
 tor in mundū. quare sal
 uator dictus est mundi
 nisi ut saluet mūdū: non ut iudi
 cet mundus: saluari non vis ab
 ipso: ex te iudicaberis. vide qd
 ait qui credit in eū nō iudicat:
 qui autē non credit quid dictu
 rum putas nisi iudicat: Quid
 addidit: Jam inquit iudicatus
 est. Nondum apparuit iudiciū
 et iam factū est iudicius. Nouit
 enim dominus qui sunt ei. *Re.*
 Ultimo festiuitatis die dicebat iesus:
 qui in me credit flumina de ventre ei
 fluent aque viue. *Alla. v.* Hoc autem
 dicebat de spiritu quez accepturi erāt
 credentes in eum *Alla. Gloria. Alla.*
In laudibus per hebdomadaz
hec sola añ. Dum compleretur di.
Cap. Factus. Hymn. Imple
 ta. *v.* Spiritus paraclytus. *Ad be*
neditus. añ. Sic deus dilexit mū
 dum: ut filium suum vnigenitū daret:
 ut omnis qui credit in ipsum non pe
 reat: sed habeat vitam eternam *alla.*

Deus qui apo *Oratio.*
 stolis tuis sanctum de
 disti spiritum: concede
 plebi tue pie petitionis effectus
 ut quibus dedisti fidem largia
 ris et pacem. Per eiusdem. *Ad*
horas añ. caplm. Re. de die pre
cedenti et dicatur per totā heb
domadā ad magnificat añ. Nō
 enim misit deus filium suū in mundus
 ut iudicet mundum: sed ut saluet mun
 dus per ipsum *alla. Feria. iij. v.* Lo
 q̄batur varijs. *Scdm iohem. x. c.*

En illo tēpore: Dixit ie
 sus discipulis suis: Amē
 amen dico vobis: q̄ non

intrat per ostiū in ouile ouīū: s̄
 ascendit aliunde ille fur est et la
 tro. Et reliqua. *Omelia bti au*
gustini episcopi. Lectio p̄ma.

Dominus de grege suo
 et de ostio quo itraf ad
 ouile: similitudinē po
 suit in hodierna lectiōe. Vicat
 ergo pagani: Bene viuim⁹ Si
 per ostium non intrant qd eis
 prodest: vnde gloriāf: Ad hoc
 enī debet vniciq; prodesse be
 ne viuere: ut detur illi semper vi
 uere. *Re.* Loquebatur varijs linguis
 apostoli magnalia dei: prout spirit⁹
 sanctus dabat eloqui illis *alla. v.* Re
 pleti sunt omnes spiritus sancto et cepe
 runt loqui: prout. *Lectio secūda.*

Quid enim prodest bñ
 viuere cui non datur sē
 per viuere Quia nec be
 ne viuere dicendi sunt: qui sinez
 bene viuendi: vel cecitate nesci
 unt: vel inflatiōe p̄temnūt. Nō
 est autem cuiq; spes vera et cer
 ta semper viuēdi: nisi agnoscat
 vitam que est christus et per ia
 nuam intret in ouile. Querunt
 ergo plerūq; tales homines p
 suadere hominibus ut bene vi
 uant: et christiani nō sunt. Per
 aliam portam volunt ascendere
 rapere et occidere: nō ut pasto
 conuersare atq; saluare. *Re.* Ap
 paruerunt apostolis dispertite lingue
 tanq; ignis alleluia. Sed itq; supra sin
 gulos eorū spiritus sanctus *alla. v.*
 Spiritus domini repleuit totā domū
 vbi erant apostoli sedētes: Sed itq;.

Querūt quidam *Lec. iij*
 philosophi d virtutib⁹
 atq; vitijs subtilia mltā

tractantes: diuidentes: diffini-
entes: ratiocinationes acutissi-
mas cōcludētes: libros imple-
ntes: sapientiā suā buccis crepā-
tibus ventilātes: qui etiā dice-
re auderēt hominib⁹: Nos seq̃-
mini: sectā nostrā tenete si vultis
beate viuere. Sed q̃ nō intra-
bant p̃ ostiū: perdere volebāt:
mactare ⁊ occidere. **R.** Spirit⁹
domini repleuit orbē terrarū: Et hoc
qđ cōtinet om̃ia scientiā habat vocis
allā allā. **V.** Om̃iū em̃ est artifex om̃-
nem habēs virtutē om̃ia p̃spiciēs: Et
hoc. **Glossa.** Allā. **Ad bñd. añ.** Amē
amen dico vobis qui nō intrat p̃ ostiū
in ouile ouīū sed ascēdit aliūde: ille fur
est ⁊ latro: qui aut̃ intrat per ostiū pa-
stor est ouīū allā. **Oratio.**

Absit nobis dñe quesu-
mus virtus spiritus san-
cti: q̃ ⁊ corda n̄ra clemē-
ter expurget: ⁊ ab omnib⁹ tuea-
tur aduersis. Per ei⁹. **Ad magt
añ.** Ego sum ostiū dicit dñs: per me si
quis introierit saluabit⁹ ⁊ pascua inue-
niet allā. **V.** Spūs dñi. **Feria. iij.**
Scdm̃ ioh̃em. vi. capitulo.

En illo tpe. Dixit ihs tur-
bis iudeorū: Nemo pōt
vēire ad me nisi pater q̃
misit me traxerit eū. Et reliqua
Om̃el. bñi augustini ep̃i. Lec. j.

Magna gratie cōmenda-
tio. Nemo vēit nisi tra-
ctus. Quē trahat ⁊ quē
nō trahat: quare istus trahat et
illū nō trahat noli velle iudica-
re si nō vis errare. Semel acci-
pe et intellige. Modū traheris:
ora vt traharis. **R.** Aduēit ignis
diuinus nō cōburēs: sed illuminās: nō

consumēs sed lucēs et inuēit corda di-
scipulorū receptacula mūda. Et tribu-
it eis carissimā dona allā allā. **V.** Inue-
nit eos concordēs charitate ⁊ illustra-
uit eos: inuēit diuinitas deitat⁹: Et
tribuit. **Lectio secunda**

Quid hic dicem⁹ fratres
Si trahimur ad christū
ergo inuiti credim⁹: er-
go violentia adhibet⁹: nō volū-
tas excitat⁹. Nolite cogitare in-
uitū trahi. Inuitus nō trahitur
animus: sed amor: est quedam
voluptas cordis: cui dulcis est
ille panis celestis. **R.** Facta autē
hac voce cōuenit multitudo ⁊ mēte cō-
fusa est: quia audiebat vnusq̃sq̃ lingua
sua Illos loquētes magnalia dei allā
allā allā. **V.** Nōne om̃es isti qui loquū-
tur galilei sunt: ⁊ quō nos audiuimus
vnusq̃sq̃ lingua sua Illos loquen.

Dico si po. **Lectio. iij.**
Dete dicere licuit: Trahit
sua quēq̃ voluptas: nō
obligatio: sed delectatio: quan-
to forti⁹ nos dicere debem⁹ tra-
hi hominez ad xp̃m: q̃ delectat⁹
vitate: delectat⁹ bñitudīe: delectat⁹
iusticia: delectat⁹ et̃na vita: qđ to-
tū christus est. Da amātē: ⁊ sen-
tit quod dico. da desiderātē: da
feruētē: da in ista solitudīe pere-
grinantē atq̃ sitientē ⁊ ad fon-
tem eterne patrie suspirātē: da
talem ⁊ scit quid dicā. Ramum
viridē ostēdis oui ⁊ trahis eaz.
R. Spiritus sanct⁹ repleuit totaz do-
minum vbi erant apostoli ⁊ apparuerūt
illis dispartite lingue tanq̃ ignis: sedit
q̃ supra singulos eorū: Et repleti sunt
om̃es spiritus sancto allā allā allā. **V.**
Cum essent discipuli in vnū cōgrega-

ti propter metū iudeorū sonus repen-
te de celo venit super eos: Et repleti.
Gloria: Alla. **Ad bened. añ.** Amen
amen dico vobis qui credit in me ha-
bet vitā eternā alla alla **Oratio.**

Quētes nra qm̄s domi-
ne paraclyt⁹ qui a te p-
cedit illuminet: ⁊ indu-
cat in omnē sicut tuus p̄misit fi-
lius veritatē. Qui tecū eiusdē.

Ad magt añ. Ego sum panis viu⁹
qui de celo descendit: si quis māduca-
uerit ex hoc pane viuet ī eternū: ⁊ pa-
nis quem ego dabo caro mea est pro
mundi vita alla alla. **Feria. v. v.**

et Reia de. ij. feria Scdm Lucas

En illo tpe: **Con. ix. cap.**
Euocatis iesus duodecim
apostolis: dedit illis vir-
tutē et potestatē super om̄ia de-
monia ⁊ vt lāguores curarent.
Et reliqua **Omel. beati ambro-
sij episcopi. Lectio prima.**

Quālibet debeat esse q̄ euan-
gelizare regnū dei p̄ci-
pitur: p̄ceptis euāgeli-
cis designat. vt sine virga: sine
pera: sine calciam̄to: sine pane:
sine pecunia: hoc est subsidij se-
cularis ad minicula non requi-
rens: fideiq; tutus putet sibi: q̄
min⁹ ea requirat magis posse su p-
petere. **Lectio secunda.**

Quē possunt qui volunt
ad eum deriuare tracta-
tum: vt spirituale tātū
modo locus iste formare videas-
tur affectū qui velut indumētuz
q̄dā videat⁹ corporis exuisse:
nō solū vtātē r̄iecta p̄tēptisq; di-
uitijs: s; etiā carnis ipsi⁹ illece-
bris abdicatis. **Lectio tertia.**

Sus p̄mo oīm dat pacis
atq; constātie generale
mandatū: vt pacē ferāt:
p̄statiā seruēt: hospitalneCESSi-
tudinis iura custodiāt: alienuz
a p̄dicatore regni celestis astru-
ens cursitare p̄ domos: ⁊ inui-
labil⁹ hospicij iura mutare. **Ad**

bened. añ. Euocatis iesus duode-
cim apostolis: dedit illis virtutē ⁊ po-
testatē sup̄ om̄ia demonia: ⁊ vt lāguo-
res curarent: ⁊ misit illos p̄dicare re-
gnum dei ⁊ sanare infirmos alla alla.

Dicit qm̄s om̄ **Oio.**
nipotēs ⁊ misicors de-
us: vt spūsfact⁹ adueni-
ens templū nos glie sue dignā-
ter inhabitādo pficiat. Per ei⁹.

Ad magt. añ. Egressi duodeci apli
circuibāt p̄ castella: euāgelizātes ⁊ cu-
rantes vbiq; alla alla. **Feria. vi. v.**

et Reia. de feria. iij. Scdm Lucā

En illo tpe: **Factū v. cap.**
est in vna die ⁊ iesus se-
debat docēs: ⁊ erāt pha-
risei sedētes: ⁊ legis doctores:
qui venerāt ex om̄i castello ga-
lilee ⁊ iudee ⁊ hierl̄m. Et reliq̄.

Omel. beati ambrosij ep̄i. Lec. j.

Non ociosa hui⁹ paraly-
tici nec angusta medici-
na ē: qm̄ dñs ⁊ orasse p̄-
mittit: nō vtiq; prop̄ suffragi-
um: sed p̄p̄ exemplū. Imitādi-
enī formā dedit: nō ipetrādi am-
bitū req̄siuit. **Lectio secūda.**

Et cōueniētib⁹ ex omni
galilea ⁊ iudea ⁊ hierl̄s
legis doctorib⁹: inf ce-
terorū remedia debiliū: paraly-
tici isti⁹ medicīa describit⁹. Pri-
mū omniū q̄d ante dixim⁹: vn⁹

quisq; eger petēde precatores salutis debet adhibere: p q̄s vitē nre cōpago resoluta actūq; nostrorū clauda vestigia vbi celestis remedio reformē. *Le. iij.*

Sunt igitur aliqui monitores mentis q̄ animū hominis q̄uis exterioris corporis debilitate torpētē ad supiora erigāt: quorū rursus ad minicul' et attollere et hūiliare se facilius ante iesū locef: dñico dignus videri aspectu. Humilitatē em̄ respicit dñs: q̄ respexit hūilitatē ācille sue. *Ad bñd. añ.*

Factū est in vna dierū z iesus sedebat docens: et erant pharisei sedentes: et legis doctores qui venerāt ex omī castello galilee et iudee z hierlm: z virtus erat dñi ad sanādū eos alla alla. *Oratio.*

Domine ecclesie tue misericors de' vt spūscō congregata: hostili nullatenus incursiōe turbes. Per ei. *Ad magt. añ.*

Tulit ergo paralyticus lectū suū in quo iacebat magnificans deū: z omīs plebs vt vidit dedit laudē deo alla. *Sabbato. v. z. R. vt i. iij. feria Scdm Luc. iij. c.*

En illo tpe: Surgens iesus de synagoga introiuit in domū symōis. Soror autē symōis tenebat magnis febrib'. Et rel. *Om̄. ve. bede psbyteri Lectio prima.*

Domine petri qd̄ dicis: vtus lex intelligis. Sorcrus autē petri synagoga q̄ stimulis inuidie agitabatur aduersus eccliam gentiū: ne locū eius priperet credēdo in christū: z volūtati ei' famulādo. *L.*

Sue aliter pōt *Le. ij.* intelligi: Si virū a demonio liberatū: moraliter animū ab imūda cogitatiōe purgatū: significare dixerim: consequentē femina febrib' tēta s̄ ad ipiū dñi curata: carnē ostēdit a cōcupiscentie sue feruore p cōtinētie pcepta frenatā. *Le. iij.*

Omnis em̄ amaritudo z ira z indignatio et clamor z blasphemia spiritus imūdi furor ē. Fornicatiō nē vō imūditia libidinē pcupiscentiā malā z auritiā q̄ est simulacrorū fuit: s̄ oīa z his filia feb're humane nature possum' accipere: a quibus q̄ diu anime fidelitū tenet: egritudie tāta op̄ssē sunt: vt nequaq; digne deo qd̄ boni opis valeāt exhibere.

Ad bñd. añ. Elepe autē facto cū sol occidisset veniebāt ad iesū omēs male habētes at ille singul' man' iponēs curabat eos alla. *Oratio.*

Omnib' nris q̄sum' dñe spūscō benign' infunde: cuius et sapia cōditi sum' z puidētia gubernamur. Per ei'. *In festo scē trinitatis ad v's. supp's. añ.* O beata et benedicta et gloriosa trinitas: pater et filius et spūssanct'. *Ps. Laud. pueri. cū ceteris. Capitulum.*

O Altitudo diuitiarū sapiētie et scientie dei q̄ incōphensibilia sūt iudicia ei': z inuestigabiles viæ ei'. *R. Honor virt'. vj. Hymn'.*

Estis scē trinitas: par splēdor vna deitas: que
r ij

extas rex omnium: sine fine pñci-
piū. **A**d celoz militiā laudat
adorat pñcat: triplexq; mundi
machia bñdicat pñcla. **H**sum?
et nos cernui te adorātes famli:
vota pñesq; supplicuz: hymnis
iūge celestiū. **A**nū te lumē cre-
dim? qđ et ter idē colim? alpha
et o quē dicim?: te laudat omīs
spūs. **L**aus patri sit ingenito:
laus ei? vnigenito: laus sit san-
cto spiritui trino deo et simplici
Amen. **V.** Benedicam? patrē et filiū
cū scōspū. **R.** Laudem? et superaltem?
eū i scā. **Ad magt añ.** Gratias tibi
deus gratias tibi vera et vna trinitas:
vna et sūma deitas scā et vna vnitas.

Omnipotens **O**ratio.
sepiterne de? qđ dedisti
famul tuis in pñessione
vere fidei eterne trinitatē glām
agnoscere: et i potētia maiesta-
tis adorare vnitatē: qđ: vt eiū-
dē fidei firmitate ab omib? sem-
pñuniamur aduersis. Per. **Ad**
cōpl. añ. Adifere. **Ps.** Cū iuoca-
rē. cū ceteris. **Ad nūc dimit. añ.**
Salua nos. **Ad matuti. inuitato.**
Deū verū vñū in trinitate: et trinitatē
in vnitatē: Glēre adorem? **Hymn?**
Adesto. **In. j. noc. añ.** Adesto de-
us vn? omīs pater fili? et spūsanct?
Ps. Bñe dñs. **Añ.** Te vñū i sub-
stātia: trinitatē i pñois cōfitemur. **Ps**
Celi enar. **Añ.** Te semp idē esse vi-
uere et itelligere pñitemur. **Ps.** Bo-
mini est trā. **V.** Bñdicam? patrez.
**Augustin? in smōe de scā trini-
tate: de vnitatē pñis. et. Lec. j.**

Oxim? alibi ea dici pro-
prie i illa trinitate disti-
cte ad singlas pñōas pñi

nētia: qđ relative dicunt? adinuicē:
cē: sicut pat? et fili? et vtriusq; do-
nū spiritus scētus. **N**ō em pat? tri-
nitas: aut fili? trinitas: aut do-
nū trinitas. **Q**uero ad se singli
dicunt? non dici pluralit? tres: s
vnā ipsā trinitatē: sicut de? pat?:
deus fili?: de? spūsanct?: et bo-
nus pat?: bon? fili?: bon? spūsa-
ctus: et op? pater: op? fili?: om-
nipotēs spūscētus. **R.** Bñdicat
nos de? deus nñ: bñdicat nos de?: Et
metuāt eū omēs fines terre. **V.** Deus
mīseat nñi et bñdicat nos de?: Et me.

Non aut dicim? **Lec. ij.**
tres dñi aut tres boni:
aut tres omīpotētes: s
vnus de? bon? op? ipā trinitas
et qđquid aliđ nō adinuicē rela-
tiue: sed ad se singli dicūt. hoc ē
scōm essentiā dicūt. qđ hoc ē ibi
esse: qđ magnū esse: qđ bonum:
qđ sapiētez esse: et qđ aliđ ad
se: ibi vnaqueq; pñōa vel ipā tri-
nitas dicūt. **R.** Benedict? dñs de-
us isrl? qui facit mirabilia sol?: Et bñdi-
ctū nomē maiestatis eius in eternum.

V. Replebit? maiestate eius omīs ter-
ra fiat fiat. Et benedictū. **Lectio. iij.**

Edeo aut dicim? tres pñō-
nas vltres sbstācias nō
vt aliq intelligat diuer-
sitas essentie: s vt vlt vno aliquo
vocabulo respōderi possit: cum
dicūt qđ tres: vlt quid tria. Tan-
tā siqđ ē esse eqūlitatē in ea trini-
tate dicim?: vt nō solū pat? non
sit maior qđ fili?: qđ attinet ad di-
uinitatē: s nec pat? nec fili? siml?
mai? aliqđ sint qđ spūscētus aut
singla queq; pñōa quelibet tri-
um min? aliqđ qđ ipsa trinitas.

R. Quis deus magnus sicut deus noster. Tu es deus qui facis mirabilia. **V.** Nota fecisti in populis virtutem tuam redemisti in brachio tuo populum tuum: Tu es. **Glossa.** Qui. **In. ij. noc. añ.** Te inuocamus te adoramus te laudamus o beata trinitas. **Ps.** Omnes gentes **Añ.** Spes nostra salus nostra honor noster o beata trinitas. **Ps.** Magnus dominus. **Añ.** Libera nos salua nos iustifica nos o beata trinitas. **Ps.** Benedicendum. **V.** Benedicetur es domine in firmamento celi. **R.** Et laudabilis et gloriosus.

Uerbū ergo dei **Le. iij.** patris: unigenitus filius per omnia patri similis et equalis: deus de deo: lumine de lumine: sapientia de sapientia: essentia de essentia hoc omnino est quod pater: non tamen pater. quia iste filius: ille pater. ac per hoc nouit omnia quae nouit pater: sed ei nosse de patre est sicut esse. Nosse enim et esse ibi unum est. **R.** Magnus dominus et magna virtus eius: Et sapientie eius non est numerus. **V.** Magnus dominus et laudabilis nimis et magnitudinis eius non est finis: Et.

Spiritus autem sanctus **Lec. v.** scilicet secundum scripturas sanctas: nec patris est solus nec filii soli: sed ambo: et ideo commune qua se inuicem diligunt pater et filius nobis insinuat charitatem. Verum cum nos exercet sermo diuinus non dicit scriptura spiritus sanctus: charitas est sed dicit deus charitas est: ut incertum sit: Et ideo requirendum utrum deus pater sit charitas: an deus filius: an deus spiritus sanctus: an deus ipsa trinitas. **R.** Gloria patri geniteque pluri tibi compar utriusque semper spiritus alme

deus unus: Omni tempore scilicet. **V.** Da gaudio premia: da gratiarum munera: dissolue liris vincula: astringe pacis federa. **Omni.** **Lectio sexta.**

Nescio autem cur non sic sapientia et pater dicatur et filius et spiritus sanctus: et simul omnes non tres sed una sapientia ita et pater charitas: et filius charitas: et spiritus sanctus charitas et si omnes una charitas dicatur. Non frustra autem in hac trinitate non dicitur uerbum dei nisi filius: nec donum dei nisi spiritus sanctus: nec de quo genitum est uerbum nisi deus pater. **R.** Honor virtus et potestas et imperium sit trinitati in unitate: unitati in trinitate. In perbenni seculorum tempore. **V.** Trinitati lux perbennis: unitati sit deus propter unum: In perbenni. **Glossa.** In perbenni. **In. iij. noctur. añ.** Charitas pater est: gratia christus: communicatio spiritus sanctus: o beata trinitas. **Ps.** Caelate. **1. añ.** Uerax est pater: ueritas filius: ueritas est spiritus: o beata trinitas. **Ps.** Dominus regnauit exul. **Añ.** Una igitur pater logos paracletusque substantia est: o beata trinitas. **Ps.** Caelate. **ij. v.** Uerbo domini celi firmati sunt. **R.** Et spiritu oris eius omnis uirtus eorum.

Nunc ergo scilicet **Lec. viij.** actum est ut proprie dei uerbum etiam dei sapientia diceretur cum sit sapientia et pater et spiritus sanctus. Si ergo proprie aliquod horum trium charitas nuncupanda est: quid aptius quam ut hoc sit spiritus sanctus: ut scilicet in illa simplici summaque natura non sit aliud substantia et aliud charitas: sed substantia ipsa sit charitas: et charitas ipsa substantia: siue in patre siue in filio

siue in spiritusctō: ⁊ tamē pprie
spūssanct⁹ charitas nūcupet. **R.**
Tibi laus tibi glia tibi gratiarū actio:
In sc̃la sempit̃na o beata trinitas. **V.**
Et benedictū nomē glie tue sc̃tm ⁊ lau
dabile et superaltatū: In sc̃la. **L. viij.**

Quædamus ergo patres
⁊ filiū ⁊ spiritusctm esse
vnus deum: ⁊ vniuerse
creature p̃ditorē atq; rectores.
Nec patrē esse filiū: nec filiū pa
trem esse vel spiritusctm: nec spi
ritusctm vel p̃rē esse vel filiu:
sed trinitatē relatarū adinuicē
p̃sonarū: ⁊ vnitatē equalē essētie
Queram⁹ aut̃ hoc itelligere ab
eo ip̃o quēz itelligere volum⁹
auxiliū p̃cantes. **R.** Benedicam⁹
patrē et filiū cū sanctospū: laudem⁹ et
superaltemus eū: In sc̃la. **B.** Benedi
ctus es dñe in firmamento celi ⁊ lau
dabilis et gl̃osus: In sc̃la. **Lec. ix.**

Quātū aut̃ nobis tribui
tur qđ itelligim⁹ expli
care: tanta cura ⁊ solici
tudine pietatis cupiam⁹: vt eti
am si aliqd aliud p̃ alio dicim⁹:
nihil tamē dicam⁹ indignuz: vt
si quid verbi gratia de patre di
cimus quod patri pprie nō con
ueniat saltem cōgruat aut filio
aut spūsc̃tō aut trinitati. Item
si qđ de spiritusctō qđ pprietatē
spiritus sancti nō deceat: non ta
men alienum sit a patre ⁊ a filio
aut ab vno deo ip̃a trinitate. **R.**
Summe trinitati simplici deo: vna di
uinitas equalis gloria coeterna maies
tas: patri proliq; sc̃tōq; flāmini: Qui
torū subdit suis orbez legib⁹. **V.** Pres
stet nobis gratiaz deitas beata patris
ac nati pariterq; spiritus almi: Qui.

Gloria. Qui. **V.** Magn⁹ dominus et
laudabilis nimis. **R.** Et magnitudis
eius nō est finis. **In laud. añ.** Glia
tibi trinitas equalis vna deitas ⁊ an
te omnia secula et nūc et imperpetuū.

Ps. Dñs reg⁹. **Añ.** Laus et phēn
nis gloria deo patri et filio sc̃to simul
paraclyto in secula sc̃loz. **Añ.** Gloria
laudis resonet in ore omniū patri ge
niteq; proli spiritusctō pariter resul
tet laude phēni. **Añ.** Laus deo patri
pariliq; proli et tibi semp studio phē
ni spiritus nostro resonet ab ore om̃e
per euuz. **Añ.** Ex quo omnia per quē
omnia in quo omnia ip̃i gloria in sc̃la.

Cap. O altitudo diuitiarum.

O Trinitas **Hymnus.**
laudabilis ⁊ vnitatis mi
rabilis in simplici sub
stantia virtus manēs intermīa
Tu charitas tu puritas tu pax
⁊ immortalitas: patris nati para
clyti decore pollēs perpeti. **R.** Des
corona supplicū: in te pie fi
dētū exterge sordes mentium
forti misertus pauperū. **L.** Laus
patri sit ingenito laus. **V.** Sirno
men domini benedictū. **R.** Ex ho nūc
et vsq; in seculum. **Ad benedi. añ.**

Benedicta sit creatrix et gubernatrix
omniū sc̃tā et indiuidua trinitas et
nunc et semper et per infinita seculoz
secula. **O ratio.** Omnipotēs sem
piterne. **⁊c.** **Ad horas añe. lau.**

Ad. iij. cap. O altitudo. **R.** Be
nedicamus patrē et filiū cum sc̃tō spi
ritu. **Alla alla. B.** Laudem⁹ et superal.
eū i sc̃la **Alla. Glia. Bñdi. B.** Bñdict⁹
es dñe in firmamēto celi. **Ad. vj. ca.**

O Ratia dñi nr̃i iesu xp̃i ⁊
charitas dei: ⁊ cōmuni
catio spiritus sc̃ti sit sp

cū omnibus vobis Amen. *R.*
Benedictus es dñe in firmamento ce-
li. *Alla alla. V.* Et laudabilis et glorio-
sus in sc̃la *All. Glia. Bñdi. V.* Verbo
domini. *Ad. ix. capitulū.*

Ques sūt qui testimoni-
um dāt in celo: pat̃: ver-
bum: et spūs sanctus, et
hī tres vnū sunt. *R.* Verbo domi-
ni celi firmati sunt. *Alla alla. V.* Et spi-
ritu oris eius omnis virt̃ eorū. *Alla.*
Glia. Verbo. V. Sit nomen dñi bene-
dictū. *Ad. ij. vs. sup ps. añ.* Gloria
tibi trinitas. *Ps.* Dixit dñs. *Lō-*
sitatebor. *Beat⁹ vir.* Laudate pu-
eri. *Laud dñm omēs gen.* *Cap.*
hym. V. vt i p̃mis. vs. Ad mag.
añ. Te deū p̃ez igēitū: te filiū vnigē-
tū te spūm sc̃m paraclytū: sc̃tām ⁊ idi-
uiduā trinitatē toto corde et ore confi-
temur: laudamus atq; benedicim⁹ ti:
bi glia in secula. *Per octauā qñ de*
octaua agis ad matuti. inuita.
Deum vez vnū in trinitate: Venite
adorem⁹. *Ad bened. vl ad memo-*
riam in laud. añ. Bñdicta sit crea-
trix. *Ad magt. vl ad memoriā in*
vs. añ. Te deū patrē. *Etera per*
octa. fiant sc̃dm ordinē q̃ infra i
rubrica de octa. sanctorū notat⁹
est: vsq; ad vs sequētis serie. iij
exclusiue: ⁊ repetant lectiones
supraposite vel legant sequētes
Feria. ij. Lectio prima.

Quēdā sanctā trini-
tatē, id est patrē et filiū
⁊ spūm sanctū vnū de-
um omnipotentē vnius substā-
tie: vnius essentie: vnius pote-
statis: creatorē omnium creatu-
raz: a quo om̃ia per quē om̃ia:
in q̃ om̃ia. *Tu. Lectio secunda.*

Quēdā patrē a semet-
ipso non ab alio, filiū
a patre genitū, deū ve-
rum de deo vero, lumē verū de
lumine vero nō tamē duo lumi-
na sed vnū lumen, spūm sc̃m a
patre ⁊ filio equaliter pceden-
tem cōsubstātiālē et coeternum
patri et filio. *Tu autē. Lec. iij.*

Pater est plen⁹ deus i se
filius plenus deus a pa-
tre genitus, spūm sanctus
plenus de⁹ a patre ⁊ filio
pcedens. *Nō autem tres deos*
dicimus, sed vnū deum omni
potentē: eternū: inuisibilē: incō
mutabilē: qui totus vbiq; Tu.

Feria. iij. Lectio prima.

Totus vbiq; presens nō
per partes diuisus sed
totus in omnib⁹, nō lo-
caliter sed potentialiter, qui si-
ne mutatione sui mutabilia cū-
cta creauit, et creata gubernat,
semper manens quod est. *Tu.*

Nicquid ac *Lectio. ij.*
cidens esse poterit quia
simplici diuinitatis na-
ture nihil addi vel minui potest
quia semper est quod ē. *Cui p-*
prium est, cui sempiternum est,
cui idem est esse viuere et intel-
ligere. ⁊ hec tria vnus de⁹. Tu
autem domine miserere nostri.

Et idem deus *Lec. iij.*
et dominus vera sempi-
ternaq; trinitas in per-
sonis, vera et sempiterna vnitas
in essentia quia vna est substan-
tia pater et filius et spūm sanctus.
Tu au autem domine.

Feria. iij. Lectio prima.

NEc vero sancta trinitas
nihil ē maius in tribus per-
sonis simul nominatis:
quod in una qualibet persona semel
dicta, quia unaqueque persona ple-
na substantia in se: non tamen tres
substantie sed unus deus una sub-
stantia una potentia una eterni-
tas una magnitudo una boni-
tas pater et filius et spiritus san-
ctus Tu autem domine miserere
nostri. *Lectio secunda.*

NEc aliud est pater in na-
tura quod filius vel spiritus
sanctus, nec aliud filius
vel spiritus sanctus quod pater in na-
tura quibus est una natura. In
patre manet eternitas, in filio equi-
litas, in spiritu sancto eternita-
tis equalitatisque conexio unum
omnes in substantia et essentia:
omnipotentia et deitate. Tu au-
tem domine misere. *Lectio. iij.*

Sicut autem eadem san-
cta trinitas inseparabi-
lis est in substantia: ita
inseparabilis ē in operibus, quod
quedam opera dei quibusdam
personis specialiter conveniunt
sicut patri vox que de celo sonat
it super christum baptizatus: et
ad filij personam humanitatis
pertinet susceptio, et spiritus san-
cti persone congruit illa columba in
cuius specie spiritus sanctus de-
scendit super eundem filium dei
secundum hominem baptizatus. Tu
autem domine miserere nostri.

*Notandum est autem quod sem-
per feria quinta post festum san-
cte trinitatis occurrit celebra-
ndum festum sanctissimi corporis*

*domini nostri iesu christi. Ad po-
mas vespas sup psalmos an.*

Sacerdos in eternum christus domi-
nus secundum ordinem melchisedech pa-
nem et vinum obtulit alleluia. *Ps. Lau-
date pueri dominum, cum ceteris.*

Dominus iesus *Cap.*
sus in qua nocte tra-
debatur accepit pa-
nem et gratias agens
fregit et dixit: acci-
pite et manducate: hoc est corpus
meum quod pro vobis tradetur. *Re-*

llomo quidam fecit cenam magnam
et misit servum suum hora cene dicere
invitatis ut venirent: Quia parata sunt
omnia alla. *V. Venite comedite panem
meum et bibite vinum quod miscui vo-
bis: Quia. Gloria. Quia. Hymnus*

Pange lingua gloriosi cor-
poris mysterium: san-
guinisque preciosi quem
in mundi precium: fructus ven-
tris generosi rex effudit gentium.

Robis natus nobis datus ex
intacta virgine: et in mundo con-
versatus: sparsa verbi semine:
sui moras incolatus: miro clau-
sit ordine. *In supreme nocte ce-
ne recumbens cum fratribus: ob-
servata lege plene cibis in lega-
libus: cibum turbe duodene se-
dat suis manibus. Verbum ca-
ro panem verum verbo carnem effi-
cit: fitque sanguis christi merum
et si sensus deficit ad firmandum
cor sincerum sola fides sufficit.*

*Tantum ergo sacramentum vene-
remur cernui: et antiquum docu-
mentum nouo cedat ritui: pre-
stet fides supplementum sensuum
defectui. Genitori genitoque laus*

et iubilatio salus honor virtus
quoque sit et benedictio procedē
ti ab utroque cōpar sit laudatio.

Amen. *V.* Panem de celo prestitisti
eis alleluia. *R.* Omne delectamentum

in se habentem alleluia. **Ad magni-
ficat aii.** Quod suavis est domine spi-
ritus tuus qui ut dulcedinem tuam in fi-
lios demonstrares pane suauissimo de
celo prestito esurientes replens bonis
fastidiosos diuites dimittis inanes al-
leluia.

Oratio.

Deus qui nobis sub sacra-
mento mirabili passio-
nis tue memoriā reli-
sti: tribue quesumus ita nos cor-
poris et sanguinis tui sacra my-
steria venerari: ut redemptionis
tue fructum in nobis iugiter se-
tiamus. Qui vivis et regnas.

Ad completorium. super psalmos

aii. Adiferere. *Psalm.* Cum inuo-
carem. cum ceteris. **Ad nunc di-**

mittis aii. Alleluia. Verbum caro fa-
ctum est alleluia: et habitavit in nobis
alleluia alleluia. **Ad matutinas in**

uitatorium. Christum regem ado-
remus dominantes gentibus: Qui se
manducantibus dat spiritus pingue-
dinem alleluia. *Psalm.* Venite exul-

temus. **Hymnus**

Sacris solennijs iuncta
sint gaudia: et ex precor-
dijs sonent preconia: re-
cedant vetera noua sint omnia
corda voces et opera. **Noctis**
recolis cena nouissima qua chri-
stus creditur agnum et azima:
dedisse fratribus iuxta legitimi-
ma priscis idulta patribus. **Post**
agnum typicus expletis epulis
corpus dominicum datum disci-

pulis sic totus omnibus quod to-
tum singulis eius fatemur ma-
nibus. **D**edit fragilibus corpo-
ris ferculum: dedit et tristibus sa-
guinis poculum: dicens accipite
quod trado vasculum omnes ex
eo bibite. **S**ic sacrificium istud
instituit: cuius officium committi
voluit: solis presbyteris quibus
sic congruit: ut sumant et dent
ceteris. **P**anis angelicus sit pa-
nis hominum: dat panis celicus
figuris terminum: o res mirabi-
lis manducat dominum pauper
seruus et humilis. **T**etrina dei-
tas unaque poscimus: tu sic nos
visitas sicut te colimus: per tu-
as semitas duc nos quo tendi-
mus ad lucem quam inhabitas.
Amen. **In primo nocturno aii.**

Fructum salutiferum gustandum de-
dit dominus mortis sue tempore alle-
luia. *Psalm.* Beat vir qui non abiit.

Aii. A fructu frumenti et vini multi-
plicati fideles in pace christi requiescunt
alla. *Psalm.* Cum invocares exau-

diuit me deus iusticie mee. **Aii.**

Communionem calicis quo deus ipse
sumitur non vitulorum sanguine con-

gregauit nos dominus alleluia. *Psalm.*

Conserua me domine. *V.* Panem
celi dedit eis alleluia. *R.* Panem an-

gelorum manducauit homo alleluia.

Lectio prima.

Immensa diuine largi-
tatis beneficia exhibi-
ta populo christiano:
inestimabilem ei conferunt di-
gnitatem. Neque enim est aut fu-
it aliquando tam grādis natio
que habeat deos appropinquā-
tes sibi: sicut adest nobis deus

noſter. Unigenit⁹ ſiquideꝝ dei
ſilius ſue diuinitatis volēs nos
eſſe participes: noſtrā naturam
aſſumpſit: vt homines deos fa-
ceret factus homo. Et hoc in ſu-
per quod de noſtro aſſūpſit to-
tū nobis cōtulit ad ſalutē. Cor-
pus nanq; ſuū pro noſtra recō-
ciliatione in ara crucis hoſtiaz
obtulit deo patri. Et ſanguinē
ſuum fudit in preciū ſimul ⁊ la-
uacꝝ vt redempti a miſerabili ſer-
uitute a peccatis omnib⁹ mun-
daremur. **R.** Immolabit bedū mī-
ritudo filiorum iſrael ad vesp̄am pa-
ſche: Et edent carnes ⁊ azimos panes
alla. **V.** Paſcha noſtrū immolatus eſt
chriſtus itaq; epulemur in azimis ſin-
ceritatis et veritatis: Et. **Lectio. ij.**

Ut autē tāti beneficii iu-
gis in nob⁹ maneret me-
moria: corpus ſuū in ci-
bum et ſanguinē ſuū in potum
ſub ſpecie panis et vini ſumen-
dum fidelibus dereliquit. O p̄-
cioſum ⁊ admirandū cōuiuium
ſalutiſerū et omni ſuauiſſitate re-
pletū. Quid enim hoc cōuiui-
o precioſius eſſe poteſt: in quo nō
carnes vitulorū ⁊ hircorum vt
olim in lege ſed nobis ſumend⁹
proponitur chriſtus verus de⁹
Tu autem domine miſerere. n.

R. Comederis carnes ⁊ ſaturabimi-
ni panibus: Iſte eſt panis quem dedit
vobis dominus ad veſcendum alla. **V.**
Non moyses dedit vobis panē de ce-
lo: ſed pater meus dat vobis panē de
celo verum: Iſte eſt. **Lectio. iij.**

Quid hoc ſacramēto mi-
ſerabilius. In ipſo nanq;
panis ⁊ vinū in corpus

⁊ ſanguinē chriſti ſubſtantialit̄
conuertuntur. Ideo q; chriſtus
deus ⁊ homo p̄fect⁹ ſub modi-
ci panis ⁊ vini ſpecie continet̄.
Adhuc ducatur itaq; a fidelibus:
ſed minime lacerat̄: quinimō di-
uiſo ſacramento integer ſub q;
libet diuiſionis particula p̄ſeue-
rat. Accidentia etiā ſine ſubie-
cto in eodem exiſtunt: vt fides
locū habeat: dū inuiſibile viſibili-
ter ſumit̄ aliena ſpecie occulſatū
et ſenſus a deceptione imunes
reddantur: qui de accidentibus
iudicant ſibi notis. **R.** Reſpexit
belias ad caput ſuum ſub cinericiū pa-
nem qui ſurgens comedit et bibit: Et
ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vſq;
ad mōrē dei Alla alla. **V.** Si quis mā-
ducauerit ex hoc pane viuet in eternū
Et. Gloria. Alleluia. **In. ij. noctur-**

no. an. Ademor ſit dominus ſacrifi-
cij noſtri ⁊ holocaustum noſtrum pin-
gue fiat alleluia. **Pſ.** Exaudiat.
An. Paratur nobis menſa domini
aduerſus omnes qui tribulant nos al-
leluia. **Pſ.** Dominus regit. **An.**
In voce exultationis reſonent epulā-
tes in mēſa domini alla. **Pſ.** Quē-
admodum. **V.** Libauit eos ex adipe
frumenti alla. **R.** Et de petra melle ſa-
turauit eos alla. **Lectio. iij.**

Nillum etiam ſacramē-
tum eſt iſto ſalubrius:
quo delentur peccata:
virtutes augentur: ⁊ mens om-
nium ſpiritualium cariſſimum
abundantia impinguatur. Of-
fertur etiam i eccleſia pro viu-
is et mortuis: vt omnibus proſit
qd̄ ē p̄ ſalutē oīm iſtitutū. Sua-
uitatē dñiq; hui⁹ ſacramēti null⁹

exprimere sufficit: per qđ spiritua-
lis dulcedo in suo fonte gustat:
et recolit memoria illius quā in
sua passione xps mōstrauit ex-
celletissime charitatis. *R.* Pa-
nis quē ego dabo caro mea est p mū-
di vitā: litigabāt ergo iudei dicentes:
Quō potest hic nobis dare carnē suā
ad manducādū allā. *V.* Locut⁹ est ppls
contra dñm: anima nra nauseat sup ci-
bo isto lenissimo: Quomō. *Lectio. v.*

Quāde ut arti⁹ hui⁹ modi
charitatis īmensitas fi-
deliū cordib⁹ īfigeret:
in vltima cena qñ pascha cū di-
scipulis celebrato: trāsitur⁹ erat
de hoc mundo ad patrē: hoc sa-
cramentū instituit tāq; sue pas-
sionis memoriale phēne: figu-
rarū veterū impletū: miracu-
loz ab ipso facto: maximū et de
sua cōtristatis absentia solatiū
singulare reliquit. *R.* Cenantib⁹
illis accepit iesus panem et bñdixit ac
fregit deditq; discipulis suis et ait: Ac-
cipite et comedite hoc est corp⁹ meum
allā. *V.* Bixerūt viri tabernaculi mei qđ
det de carnibus eius vt saturent. *Ac.*

Quā nuenit itaq; *Rec. vi.*
deuotioni fideiū solen-
nī recolere institutio-
nem tā salutiferi tāq; mirabilis
sacramenti: vt ineffabilē modū
diuine p̄sentie in sacramēto vi-
sibili veneremur: et laudes dei
potentia que in sacramēto eo-
dem tot mirabilia opat: necnō
et de tā salubri tamq; suau bene-
ficio exsoluant deo gratiaz de-
bite actiones. *Uerū* et si in die
cene quādo sacramentū p̄dictū
noscitur institutū: inter missaz

solennia de institutiōe ipsi⁹ spe-
cialis mentio habeat: totū ta-
men residuū eiusdē diei officiū
ad xpi passionē ptinet circa cui⁹
venerationē ecclia illo tpe occu-
patur. *R.* Accepit iesus calicē post
qđ cenauit dicēs: hic calix nouū testa-
mentū est in meo sanguine. Hoc facite
in meā cōmemorationem *Allā all. V.*
Memoria memor ero et tabescet in me
anima mea. *Hoc c. Gloria. Allā. In. in.*

noctur. añ. Introibo ad altare dei
sumā xpm qui renouat inuentū me-
am allā. *Ps. Judica. Cii.* Libauit
nos dñs ex adipe frumenti et de petra
melle saturauit nos allā. *Ps. Exul-*
tate deo. *Añ.* Ex altari tuo domine
christū sumim⁹ in quez cor et caro nra
exultāt all. *Ps. O dilecta. V.* Edu-
cas panem de terra allā. *R.* Et vinum
letificet cor hominis allā. *Cōmior.*

In illo tpe *bānē. vi. cap.*
Dixit iesus discipul⁹ su-
is et turbis iudeoz: Ca-
ro mea vere est cibus et sanguis
meus vere ē pot⁹. Et rel. *Me-*
lia bñ augusti. epi. Lectio. vii.

Quā cibo et potu id ap-
petāt homines vt nō esu-
riāt neq; sitiāt hoc vera-
cī nō p̄stat nisi iste cib⁹ et pot⁹ qđ
eos a qđ sumit īmortales et in-
corruptibiles facit: id ē ipa socie-
tas scōz vbi pax ē et vnitas ple-
na atq; p̄fecta. Propterea quip-
pe sicut ate nos intellexerūt ho-
mines dei dñs nī ihs xps corp⁹
et sāguinē suū nob ī eis reb⁹ cō-
mēdauit qđ ad vnū aliqd redigū-
tur. Ex mlt; nāq; granis vn⁹ pa-
nis p̄ficif et ex mlt; racemis vinū
in vnū p̄fluit. *R.* Qui manducat

meaz carnem ⁊ bibit meum sanguinē:
In me manet et ego in illo alla. *V.* Nō
est alia natio tā grandis q̄ habeat deos
appropinquantes sibi: sicut deus nō
ster adest nobis: In me. *Lec. viij.*

DEniq; iā exponit quo
modo id fiat quod loq̄
tur: ⁊ quid sit māduca
re corpus ei ⁊ sanguinē bibere
Qui inq̄t māducat meā carne ⁊
bibit meū sanguinē in me ma
net ⁊ ego in eo. hoc ē ergo man
ducare illā escā ⁊ illū bibere po
tū: in christo manere ⁊ illū ma
nentē in se habere. Ac p̄ hoc qui
non manet in xp̄o: ⁊ in quo non
manet xp̄s: p̄culdubio nō man
ducat spiritualiter eius carnem
licet carnaliter ⁊ visibiliter p̄mat
dentib⁹ sacramēta corporis ⁊ san
guinis xp̄i: sed magis tāte rei sa
cramentū ad iudiciū sibi mādu
cat ⁊ bibit: q̄ imūd⁹ p̄sumit acce
dere ad xp̄i sacramētū: q̄ alius
nō digne sumit nisi q̄ imūd⁹ est:
de q̄b⁹ dicit. Beati mūdo cor
de quoniā ip̄i deū videbūt. *R.*
Adiūit me pater viues: et ego viuo p̄
pter patres: Et qui māducat me viuit
p̄pter me alla. *V.* Libauit eū dñs pa
ne vite ⁊ intellectus: Et qui. *Lec. ix.*

Sicut misit me inquit vi
uens pater: ⁊ ego viuo
p̄pter patrē: ⁊ q̄ mādu
cat me ⁊ ipse viuet p̄pter me: nō
em fili⁹ p̄cipatiōe patris sit me
lior: qui ē patri equalis: sicut p̄ci
patione fili⁹ p̄ vnitatem corporis
et sāguinis quā illa māducatio
potatioq; significat: nos melio
res efficit. Quim⁹ ergo nos p̄
pter ip̄m māducātes eū: id est p̄

ip̄m accipiētes vitā eternā quā
nō habem⁹ ex nobis. Quia autē
tē ipse p̄pter patrē missus ab eo
q̄ semetipsum exinanīuit fact⁹
obediens vsq; ad mortē: mortē
autē crucis. *R.* Unus panis et vnū
corpus multi sumus: Omnes qui de
vno pane ⁊ de vno calice participam⁹
Alleluia alla. *V.* Parasti in dulcedine
tua pauperi de⁹ q̄ habitare facis vnas
nimes in domo: Omnes. *Glla. Alla.*
V. Comedi fauū cū melle meo alla.
R. Bibi vinū meū cū lacte meo alla.
In laudi. añ. Sapientia edificauit
sibi domū miscuit vinū ⁊ posuit mensā
alla. *Ps.* Dñs reg. de. *Añ.* An
gelorum esca nutritiisti populū tuū et
panem de celo prestitisti eis alla. *Ps.*
Jubilate. *Añ.* Pinguis est panis
christi: et prebebit delicias regib⁹ alla
Ps. Deus de⁹ me⁹. *Añ.* Sacer
dotes dei incensū ⁊ panes offerūt deo
alla. *Canticū.* Benedicite. *Añ.*
Et in centi dabo manna absconditū ⁊ no
mē nouū alla. *Ps.* Laudate. *Cap.*
Dñs iesus. *Hymnus.*

Uerbū supernū ⁊ diens:
nec patris linquēs de
xterā: ad op⁹ suū exiēs
venit ad vite vespērā. *I*n mor
tem a discipulo suis tradendus
emulis: prius in vite ferculo se
tradidit discipulis. *Q*uib⁹ sub
bina specie carnē dedit ⁊ sāgui
nem: vt duplicis substantie to
tum cibaret hominē. *S*e nascēs
dedit sociū cōuēscēs in eduli
um: se moriens in precium se re
gnans dat in premiū. *O* saluta
ris hostia: que celi pādīs ostiū
bella premūt hostilia: da robur
fer auxiliū. *U*ni trinoq; dño sit

sempiterna gloria: qui vitam sine termino nobis donet in patria Amen. *v.* Posuit fines tuos paces alla. *R.* Ex adipe frumenti satiat te alla. *Ad bñd. añ.* Ego sum panis viuus qui de celo descendit: si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum alla. *O* *io* ut supra in pñis *vs.* *Ad primas* et ad alias horas añe. laud. *R.* Jesu xpe *v.* Qui natus es iste. *v.* dicatur p tota octaua qñ de ipsa agitur. *Ad. iij. Cap.* Bñs in qñ nocte. *R.* Panē celi dedit eis Alla all. *v.* Panē angelorū manducauit homo All. Gloria. Panē. *v.* Libauit eos ex adipe frumenti alla. *R.* Et de petra.

O Notiens cūq; *Ad vij. ca.* manducabitis panem hūc: et calicē bibetis mortē dñi annūciabitis donec veniat. *R.* Libauit eos ex adipe frumenti Alla alla. *v.* Et de petra melle saturauit eos All. Gloria. Libauit. *v.* Educas

O Uicūq; mā. *Ad. ix. ca.* manducauerit panē et biberit calicē dñi indigne reus erit corporis et sanguinis dñi *R.* Educas panē de terra: Alla alla. *v.* Et vinū letificet cor hominis Alla Gloria. Educas. *v.* Posuit fines tuos pacē alla. *R.* Ex adipe frumenti satiat te alla. *Ad vs. supp. añ.* Sapientia edificauit. *Ps.* Dixit dñs. Confitebor. Credidi. Beati omnes. Lauda hierlm. *Cap.* Bñs iesus in qñ nocte. *Hym. v. ut in pñis vs.* *Ad magt. añ.* O sacrū cōmuniū in quo xps sumit: recolit memoria passionis ei⁹ mens implet gratia: et future glie nobis pignus dat all'a alla.

Oratio. Deus qui nobis sub. *Per octauā boc modo fiat offi-*

cium inuitato, sicut in die. Hym. Sacris. Mouē psal. cū vna añ. sicut fit in alijs octa. vñ. et tria Rix scdm feriā. Te deū qñ die dicat In laudi. añ. Sapia. Cap. hym. v. sicut in die. Ad bñd. añ.

Ego sū panis viuus qui de celo descendi qui manducat ex hoc pane viuet in eternum all. *O* *io* sicut in die. Post orationem nulla fiat memoria. Ad horas diei omnia fiant sicut in die. ita q pces nō dicant nec in cōpletorio nec in prima: et responsoria horarū cū alleluia dicantur vsq; ad octauā inclusiue. Ad vespas omnia fiant sicut in die excepto q ad magnificat dicat añ. Memoriam fecit mirabiliū suorū misericors et miserator domin⁹. escā dedit timentibus se alla. *Lectioes p octauā. Feria. vi. Lectio pma*

O T autē pdicta qñta feriā et p octauas seqntes ei⁹ salutaris institutiōis honorificēti⁹ agat memoria: et solēntas de hoc celebrior habeat: tur loco distributionū materialū: q in ecclijs cathedralib⁹ largiunt existētib⁹ in canonicis horis nocturnis parit⁹ q diurnis: pstat⁹ romanus pōtifer eis q huiusmodi horis in hac solēntate psonalit⁹ in ecclijs interfuerint: stipēdia spiritualia apostolica largitiōe cōcessit: qñten⁹ p h fideles ad tāti festi celebritatez auidius et copiosius puenirēt.

O Anib⁹ igit⁹ ve. *Lec. ij.* Repenitentibus et pfectis: q matutiali officio hui⁹ festi psonalit⁹ in ecclia vbi celebrabit⁹ aderūt: cētū dies: q

vo misse totidē. Illis autē q̄ inē
fuerūt in p̄mis ip̄ius festi vesp̄is
similit̄ centū: q̄ vero in secūdis
totidē. Etis q̄q̄ q̄ p̄me tertie se
xte none ac cōpletorij aderūt of
ficijs p̄ q̄libet horaz ip̄az q̄dra
ginta. *Lectio tertia.*

Elis vero q̄ p̄ ip̄ius festi
octauas ī matutinalibus
vesp̄is misse ac horarū
p̄dictarū officijs p̄sentes extite
runt: singlis dieb⁹ octauaz ip̄a
rū cētum dies: de iniunctis sibi
penitētij relaxādo indulgētiā
tribuit p̄petuis tēporib⁹ dura
turā. *Sabbato Ambrosi⁹ de sa
cramētis. 7 de p̄seca. dis. ij. re
uera. Lectio prima.*

Maius sacramenti figu
ra p̄cessit: quādo māna
pluit deus patribus in
deserto: qui quotidiano celi pa
scebant alimēto. Unde dictū ē
Panē angeloz māducauit ho
mo. Sed tamē panē illuz omēs
q̄ māducauerūt mortui sūt ī de
serto. Ista autē esca quā accipit:
iste panis viuus q̄ de celo descē
dit vite eterne substantiā mini
strat. *Lectio secunda.*

Et q̄cūq̄ hūc panē man
ducauerit nō morietur
in eternū: q̄ corp⁹ xp̄i ē
Cōsidera nūc utrū p̄stantior sit
panis angeloz: an caro xp̄i q̄
vtiq̄ est corpus vite. Adhanna il
lud de celo: hoc ē sup̄ celū. Illud
corruptioni obnoxium si in diē al
terū seruaref: hoc alienū ab om
ni corruptione. Quicūq̄ religio
se gustauerit: corruptionē senti
re non poterit. Tu autem domi

ne misere nostri. *Lec. iij.*

Elis aq̄ fluxit de petra:
tibi sanguis ex christo.
Illos ad horaz satiauit
aqua: te sanguis diluit in eter
num. Judeus bibit 7 sitit: tu cū
biberis sitire nō poteris. Et il
lud in vmbra: hoc in vitate. Si
illud qd miraris ē vmbra: quā
tū est istud cui⁹ vmbra miraris?
Audi: quia vmbra est q̄ apd pa
tres facta ē. *Unica infra octa
uam. Lectio prima.*

Bibebāt inquit ait apl⁹
de spiritali p̄seq̄nte eos
petra: petra autem erat
christus. Sed nō in plib⁹ eorū
cōplacitū est deo: nā p̄strati sūt
in deserto. Hec autē facta sūt in fi
gura nostri. Cognouisti potio
ra: potior lux em̄ ē q̄ vmbra: ve
ritas q̄ figura. corpus actoris
q̄ māna de celo. *Lectio. ij.*

Horte dicis: Aliud video
quō tu mihi asser⁹ q̄ cor
pus christi accipia. Et
h nob̄ supest vt p̄bem⁹. Quātis
igitur vtimur exemplis: vt p̄be
mus hoc nō esse qd natura for
mauit: sed quod benedictio cō
secrauit: maioremq̄ vim esse be
nedictionis q̄ nature: q̄ b̄ndi
ctioe etiā natura ipsa mutatur.

Urgaz tenebat *Lec. iij.*
moyses proiecit eam et
facta est serpens. Rur
sus apprehendit caudam serpē
tis: 7 in virge naturam reuer
titur. Vides ergo prophetica
gratia bis naturā mutatā esse:
et serpentis et virge. Curre
bant egypti flumina puro mea

tu aquarum: subito de fontibus
venis sanguis cepit erumpere:
nec erat pot⁹ i flumib⁹. Rursus
ad pphete pces cruor fluminis
cessavit: agru natura remeavit

O Et totius *Lectio. iij.*
mundi operibus legisti
Quia ipse dixit et facta
sunt ipse mandavit et creata sunt.
Sermo igitur qui potuit ex nihilo
facere quod non erat nonne potuit
ea que sunt in aliud mutare quod non
erat: non est enim minus dare quam mu-
tare novas naturas rebus. *Le. v.*

Sed quod argumentis uti-
mur: suis utamur exem-
plis: incarnationisque astru-
amus mysterii veritatem. Numquid
nature usus presensit: cum dominus iesus
ex maria nasceretur. Si ordinem qui-
rim⁹: viro mixta femina generari
psuenerat. Licet igitur quod preter na-
ture ordinem virgo generavit: et hoc
quod conficimus corpus ex vir-
gine est. *Lectio sexta.*

Ouid hic quis nature or-
dinem in christi corpore:
cum preter naturam ipse sit
dominus iesus partus ex virgi-
ne: Vera utique caro christi que cruci-
fixa est: que sepulta est vere ergo il-
lius carnis sacramentum est. Ipse
clamat dominus noster iesus: Hoc est
corpus meum. Ante benedictio-
nem celestium verborum alia speci-
es nominatur post consecrationem
corpus signatur. *Tres ultime
lectiones de omelia dominicali.*

Feria. ij. Lectio prima.
Dignis est in altari usita-
tus ante verba sacramen-
torum, ubi accessit consecra-

tio de pane fit caro christi. Quod au-
tem esse potest quod panis est cor-
pus christi: Consecratione. Igitur
quibus verbis et quibus sermonibus
est: Domini iesu. Nam per reliqua omnia
que dicuntur laus deo offertur

O Ratione per. *Lectio. ij.*
titur pro populo pro re-
gibus pro ceteris. Ubi
autem sacramentum conficitur
iam non suis sermonibus sacer-
dos: sed utitur sermonibus christi.
Ergo sermo christi hoc con-
ficit sacramentum. Quis sermo
christi: Hic nempe quo facta sunt
omnia. Iussit dominus et facta sunt ce-
lum terra et maria. *Lectio. iij.*

Uides ergo quod operator
sit sermo christi. Si ergo tam-
ta vis est in sermone domini
iesu christi ut inciperet esse quod non
erat: quanto magis operatorius est
ut sint que erant et in aliud conver-
tantur: Et sic quod erat panis ante
consecrationem iam corpus christi est
post consecrationem: quia sermo
christi creaturam mutat. Et sic ex
pane fit corpus christi: et vinum
cum aqua mixtum fit sanguis con-
secratione verbi celestis.

Feria tertia. Lectio prima.
Sed forte dicis: Speciem
sanguinis non video: sed
habet similitudinem. Si-
cut enim mortis similitudinem susci-
pit: ita etiam similitudinem sanguinis
christi bibis: ut nullus horroz cru-
oris sit: et precium tantum operetur redem-
ptionis. Vidicisti quia corpus ac-
cipis christi: vis scire quia ver-
bis celestibus consecratur. Accipe que
sunt verba que sacerdos dicit. *Lec. ij.*

HAc nob̄ inquit hāc oblationez: ascriptā ratā: rationabilē: acceptabilem et cetera. Inde om̄ia verba illa euāgeliste sūt vsq; ad id: Accipite siue corp⁹ siue sanguinē. Inde verba christi sunt: Accipite et bibite ex hoc omnes hic est sanguis meus. *Lectio tertia.*

Quāde singla: Qui pridie q̄ pateret accepit inqt̄ in sanctis manibus panem: qui anteq̄ cōsecrēt panis est: vbi autē verba christi accesserint: corpus christi est: dein de audi dicentē: Accipite et comedite ex hoc omnes: hoc ē em̄ corp⁹ meū. Et ante verba christi calix est vino et aqua plen⁹: vbi autē vba christi operata fuerint: ibi sanguis efficit: qui plebem redemit. Ergo vide q̄ potens est sermo christi vniuersa cōvertere. Beinde ipse iesus testificatur q̄ corp⁹ suū et sanguinem suū accipimus: de cuius fide et testificatiōe dubitare non debemus. *Feria. iij. augustinus in epistola ad bireneū et de consecra. distin. ij. Lec. prima.*

Christ⁹ panis est de quo q̄ māducat viuit in eternum: de quo ipsemet dixit: Et panis quē ego dabo caro mea est pro mūdi vita: determinat quō sit panis vite: nō solum scdm̄ verbū quo viuunt omnia: sed et scdm̄ carnē assūptā p̄ mundi vita. Humana em̄ caro que erat peccato mortua: carni munde vnita: incorporata: vnū cū illo effecta viuit de spiritu ei⁹

sicut viuit corpus de suo spiritu. Qui vero nō est de corpore xp̄i: non viuit de spū xp̄i. *Augustinus de trinitate et de cōsecratione distinctione. ij. Lectio. ij.*

Corpus et sanguinē xp̄i dicimus illud qd̄ de fructibus terre acceptū: et prece mystica consecratū recte sumimus ad salutē spirituale in memoriam dominice passiōis: qd̄ cū per manus hominis ad illam visibiles speciem deducit nō sanctificatur: vt sit tā magnum sacramentū: nisi operante inuisibili sp̄itu sancto: cū hec omnia que per corporales motus in illo opere sūt: deus operet.

Nec sacramentum pietatis: est signum vnitatis. et est vinculum charitatis. Qui vult viuere accedat et credat: et incorporet hūc cibū et potū societate vult intelligi corporis et mēbrozū suoz quod est ecclesie in p̄destinatis. *In octaua die. Lectio prima.*

Teraz quottidie hec oblatio: licet christ⁹ semel passus ē in carne p̄ vnaz eandemq; mortis passionē semel saluauerit mūdū. Ex qua morte idem resurgens ad vitā: mors illi vltra nō dominabit: qui profecto sapientia dei patris necessariuz pro multis causis b̄ prouidit. *Lectio secunda.*

Primo quidez qz quottidie peccam⁹: saltē in peccat⁹ sine quib⁹ mortalis infirmitas viuere non potest: quia licet om̄ia peccata cō-

donata sint in baptismo: infirmitas tamē peccati adhuc manet in carne. *En psalmista Bñ dic aīa mea dñō: qui propitiat oībus iniquitatibus tuis: q̄ sanat omnes infirmitates tuas.*

Et ideo quia q̄ *Lec. iij.* tidie labimur: quotidie pro nobis christus mystice imolat: et passio xpī in mysterio tradit: vt qui semel moriendo mortē vicerat: q̄tidie recidiua delictorū per hec sacramenta corporis et sanguinis peccata relaxet. Unde oram⁹: *Dimitte nobis debita nra.* Quia si dixerimus quia peccatū nō habemus ipi nos seducim⁹ et veritas in nobis non est. *Lectio. iij.*

Et eratur hoc mysteriū et hoc obcomemoratio nem passionis christi sicut ipse ait: *Hoc quotienscūq; feceritis: in meā comemoratio nem facite.* Quotienscūq; ergo hūc panē sumitis et bibitis hunc calicē: mortē domini annuntiabitis donec veniat. *Nō itaq; sic accipiendum est donec christi mors veniat. q̄a iā ultra non moriet: sed donec ipse dñs ad iudiciū veniet.* *Lectio. v.*

Et iterim autē semp mors christi est pro seculi vita posteris nuncianda: vt discant qua charitate dilexit suos: qui pro eis mori dignat⁹ est. Cui omnes vicē debem⁹ repēdere charitatē: quia ad hoc nos prior dilexit: cuz essem⁹ gebēne filiū: vt diligeremus eū a morte iam liberati. *Lectio sexta.*

Vtruz sub figura an sub veritate hoc mysticum calicis sacramentū fiat. Veritas ait: *Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est pot⁹* alioquin quō magnū erit: panis quē ego dabo: caro mea ē p mūdi vita: nisi vera sit caro.

Sed quia chri *Lec. vii.* stuz fas vorari dentib⁹ non est: voluit domin⁹ hunc panē et vinū in mysterio vere carnē suā et sanguinē suū consecratione spiritus sancti potentialiter creari: et quotidie p mundi vita mystice imolari: vt sicut de virgine per spiritū sanctū vera caro sine coitu creat: ita p eundē ex substantia panis et vini mystice idē corp⁹ christi consecratur. *Lectio octaua.*

Opus igitur christi et veritas et figura ē. Veritas dum christi corp⁹ et sanguis in virtute spirit⁹ ipsius et panis et vini substantia efficitur. Figura vero id qd exteri⁹ sentitur. Intra catholicā ecclesiam in mysterio corporis christi nihil a bono mai⁹ nihil a malo minus perficitur sacerdote: quia non i merito cōsecrantis: sed in verbo efficitur creatoris et in virtute spiritus sancti. Tu.

Sed enim i merito *Lec. ix.* esset sacerdos: nequaquā ad xpm ptineret. Nunc autē sicut ipse est q̄ baptizat: ita ipse q̄ p spūm sc̄m hāc suā efficit carnē: et trāsit vinū in sanguinē. Unde et sacer dos: iube in q̄t h p ferri p man⁹ sc̄i āgeli tui in sblis

me altare tuū: in cōspectu diuī-
ne maiestatis tue. **Unica pri-**
ma post festū trinitatis: et de in-
ceps vsq; ad primā dominicam
augusti exclusiue: quādo de tpe
agitur cātes historia: De om-
nium et legantur lectiōes de li-
bris regū. Sabbato vero pce-
denti ad vs. aīe. psalmi ca. v. si
cūt i sabbato post octa. epipha.
Re. Dñs qui eripuit. Ad magt. aī
Loquere domie quia audit seru⁹ tu⁹.
Oratiōes dominicales vsq; ad
aduētū exclusiue: sicut infra i or-
dine omel. sunt notate. Ad ma-
tuti. inuita. Venite exultem⁹ dño:
Jubilemus deo salutarī nro. Hoc i-
uitato. dicat vsq; ad aduentū
domini exclusiue in dñicis quā-
do de dominica agit. In pmo
noctur. aī. Pro fidei meritis voc-
tatur iure beatus: legē qui domini me-
ditatur nocte dieq;. Ps. Beat⁹ vir
qui. Quare fremuerūt. Bomi-
ne qd multi. Dñe ne. i. Gloria pa-
tri. Aī. Iuste deus iudex fortis pati-
ensq; benignus in te sperantes muni
miserando fideles. Ps. Dñe deus
meus. Dñe dñs noster. Confite-
bor tibi domine. In dño con-
fido. Gloria patri. Aī. Surge et
in eternū serua munimine sacro: custo-
dies tuos astripotens famulos. Ps.
Saluus me fac deus. Usq; quo
domine. Dixit insipies in cor-
de. Dñe qd habitabit. Gloria pti.
v. Admor fui nocte nomis tui domie
Re. Et custodiui legē tuā. Lectio pri-
ma. i. regū primo capitulo.

Hic vir vnus de rama-
thaim sophim de mōte
effraim: et nomen eius

helchana filius ieroboā filij heli
liu filij thau filij suph effrate⁹. et
habuit duas vxores: vni nomē
anna: et nomē secūde fenenna.
Fuerūtq; fenenne filij: Anne au-
tem nō erant liberi. **Re. De om-**
nium exauditor est: ipse misit angelū suū
et tulit me de ouib⁹ patris mei: Et vn-
xit me vinctiōe misericordie sue. v. Dñs
qui eripuit me de ore leonis: et de mā-
nu bestie liberauit me: Et vn. Lectio. ij.

Ascendebat vir ille de
ciuitate sua statutis die-
bus vt adoraret et sacri-
ficaret dño exercituum in sylo.
Erant aut ibi duo filij heli ofni-
et finees sacerdotes dñi. Venit
ergo dies et imolauit helchana
deditq; fenēne vxori sue et cun-
ctis filiis eius et filiab⁹ pres. **Re.**
Domine qui eripuit me de ore leo-
nis: et d manu bestie liberauit me: Ipse
me eripiet de manib⁹ inimicorū meorū.
v. Misit deus misericordiā suā et ve-
ritatē suā animā meā eripuit de medio
catulorū leonū. Ipse Lectio. iij.

Ane autē dedit partē
vnā tristis: qz annā dili-
gebat. dñs aut cōcluse-
rat vuluā eius. Affligebat quo-
q; eā emula eius et vehementer
angebāt intātū: vt exprobraret
q; clusisset dñs vuluā ei⁹. Sic
q; faciebat per singlos ānos cū
redeūte tpe ascēderēt in domū
dñi et sic puocabat eā. **Re. Ego te**
tuli de domo patris tui dicit dñs: et po-
fui te pascere gregē populi mei: et fui te
cum in omnib⁹ viciisq; ambulasti: Fir-
mās regnū tuū: In eternū. v. Feci
tibi nomē grande iuxta nomē magnorū
qui sunt in terra: et requiē dedi ti-

bi ab omnibus inimicis tuis. Firmas regnū. Gloria. In eternū. **In. ij. noct.**

an. Nature genitor conserva a morte redēptos: facq; tuo dignos seruitio famulos. **Ps.** Conserva me. **An.**

Pectora nostra tibi tu cōditor orbis adure: igne pio purgans atq; cremando probas. **Ps.** Exaudi dñe. **An.**

Tu populū humilē saluasti a morte redemptor: atq; superba tuo colla p̄mis iaculo. **Ps.** Diligam te. **V.** Ades

dia nocte surgebā. **Lectio. iij.**

Dorro illa flebat et nō ca piebat cibū. Dixit ergo ei helchana vir su? **An.**

na cur flet et quār nō comedis? et q̄obzē affligit cor tuū? Nunquid nō ego melior sum tibi q̄ decē filij? **R.**

Preparate corda vestra domino et servite illi soli: Et liberabit vos de manibus inimicorū v̄orū.

V. Auferte deos alienos de medio vestri: Et. **Lectio quinta.**

Surrexit aut anna post q̄ comederat in sylo et biberat: et heli sacerdos

se sedente super sellam ante portes domus domini: cū esset amaro animo: oravit dominū flens

largiter et votum vouit dicens: Domine exercitūz si respiciēs videris afflictionē famule tue:

et recordat⁹ mei fueris nec oblitus ancille tue: dederisq; serue tue sexū virilē: dabo eū domio

omnibus diebus vite ei⁹: et non uacula nō ascēdet sup caput ei⁹. **R.**

Percussit saul mille et dauid decem milia: quia manus domini erat cū illo percussit philisteum: Et abstulit opus

probitū ex israel. **V.** Nonne iste est dauid de quo canebant in choro dicētes

saul percussit mille: et dauid decem milia in milibus suis: Et abstulit. **Lec. vi.**

Actū est aut cū illa multiplicaret p̄ces corā domino: ut heli obfueret

os eius. Porro anna loquebatur in corde suo: tātūq; labia illius mouebant et vox penitus

non audiebat. Estimauit ergo eam heli temulentaz dixitq; ei: Usq; q̄ ebria eris: Bigere paulisper vinū quo mades. Tu. **R.**

Adōres gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos: Ubi ceciderūt: Fortes isrl. **V.**

Omnes montes in circuitu eius visitet dominus a gelboe autem transeat: Ubi. Gloria. Fortes. **In. iij. noctur. an.**

Sponsus ut e thalamo processit christus in orbē descendens celo iure salutifero. **Ps.** Celi enar.

An. Auxilium nobis saluator mitte salutis: et tribuas vitam t̄pē p̄petuo. **Ps.** Exaudiat. **An.**

Rex sine fine manens miseris tu parceruinitis p̄mia concedens et tua cuncta regens. **Ps.** Domine in vir. **V.**

Exaltare domine. **Predicte ane. ps. et. v. nocturnorū dicant omnib⁹ dominicis quādo de domica agis**

vsq; ad aduentū domini exclusiue. R. vij. Audi domine hymnū et orationem quā seruus tuus orat corā

te hodie: ut sint oclī tui aperti et aures tue intente: Super domum istam die ac nocte. **V.**

Respice domine de sanctuario tuo et de excelso celorū habitaculo: Super. **R. viij.**

Peccaui super numerum arene maris et multiplicata sunt peccata mea et non sum dign⁹ vi-

dere altitudinē celi p̄ multitudinē iniquitatis mee: quoniā irritaui irā tuam Et malū corā te feci. **V.** Quoniā iniqu-

tatē meam ego agnosco: et delictū meū
coram me est semper tibi soli peccaui.
Et malū. **R. ix.** Factū est dū tolleretur
dominus belīā p turbinē in celū belī
seus clamabat dicens: Pater mi pat
mi currus israel et auriga eius. **V.** Oro
domine ut fiat spūs tuus duplex i me.
at ille inquit: si videris quando tollar
a te erit qd petisti: Pater. **Glia.** Pat.

**In qualibet dñica a Beº om
nium vsq; ad aduētū exclusi. qñ
de dñica agit. R.** Honor virtus:
loco noni respōsorij dicat post
q; dominical historia siue in do
minica siue in ferijs fuerit cāta
ta. **In lau. añ. psal. cap. hym. V.**
sicut in dñica. **Dominene i ira.**
Añe. vero ad bñdi. et ad magt.
scdm q; infra in serie euāgelioz
cū oratiōib; sunt notate dicant
ad pñā. Et ad alias horas añ.
cap. **R. V.** dicat sicut i historia
Dominene in ira. Et hic ordo
in laud. et in horis seruet omni
bus dominicis diebus quando
de dominica agit vsq; ad aduē
tum domini exclusi. **Sequen
tes añe.** sunt dicende dieb; sab
batorū suo ordine ad magt; vel
ad memoriā vsq; ad sabbatū an
te primam dominicam auāusti
exclusiue. **Añ.** Cognouerunt omēs
a dan vsq; bersabee: q; fidelis samuel
ppbeta esset domini. **Añ.** Preualuit
dauid in philistēū in funda et lapide i
nomine dñi. **Añ.** Mōne iste est dauid
de quo canebāt in choro dicētes: saul
percussit mille: et dauid decem milia in
milibus suis. **Añ.** Iratus rex saul di
xit: mibi mille dederūt et filio isay de
derunt decem milia. **Añ.** Quis enim
in omnibus sicut dauid fidelis inuen

tus est in regno tuo egrediēs et regres
diens et pergens ad imperium regis.

Añ. Voleo super te frat mi ionatha
amabilis valde super amorem mulier;
sicut mater vniciū amat filiū: ita te dili
gebam: sagitta ionathe nūq; abiit re
trofus: nec declinauit clipeus eius in
bello et hasta eius non est auersa. **Añ.**

Bixitq; dauid ad dñm cū vidisset an
gelū cedentē populū: ego sum q; pecca
ui: ego inique egi: isti qui oues sunt qd
fecerunt. **Añ.** Mōtes gelboe nec ros
nec pluuia veniant super vos: quia ibi
abiectus est clipeus fortiū: clipeº saul
quasi non esset vinctus oleo: quō ceci
derunt fortes in prelio ionathas in ex
cellis tuis interfectus est: saul et iona
thas amabiles et decori valde in vita
suar in morte quoq; non sunt separati.

Añ. Rex aut dauid cooperto capite i
cedens lugebat filiū dicens: absolon fi
li mi fili mi absolon q; mibi det ut ego
moriar p te fili mi absolon. **Lectio
nes feriales a secundo capitulo
vsq; ad septimū ad libitū. Bñi
ca. ij. Lec. dñma. i. regū. vij. cap.**

Uenerunt viri cariatia
rim et reduxerūt archā
domini et intulerūt eaz
in domū aminadab in gabaa.
Eleazarū aut filium eius sancti
ficauerunt ut custodiret archā
domini. Et factū est ex qua die
māsit archa domini i cariatia
rim multiplicati sunt dies. Erat
quippe iaz annus vigesimus: et
requieuit omnis domus israel
post dominū. **Lectio secunda.**

Autē samuel ad vni
uersam domū israel di
cens: Si in toto corde
vestro reuertimini ad dominū

auferte deos alienos de medio vestri baalim et astaroth: et preparate corda vestra domino: et fruite illi soli: et eruet vos de manu philistinum. Abstulerunt ergo filij israel baalim et astaroth et seruierunt domino soli. *Lec. iij.*

Dixit autem samuel. Congregate vniuersum israel in masphat ut ore p vobis dominum. Et conuenerunt in masphat hauseruntque aquam et effuderunt in conspectu domini: et ieiunauerunt in die illa. Et dixerunt Tibi peccauimus domine. Iudicauitque samuel filios israel in masphat. Tu.

Audierunt *Lec. iij.* philistinum quod congregati esset filij israel in masphat et ascenderunt satrape philistinorum ad israel. Quod cum audissent filij israel timuerunt a facie philistinorum: Dixeruntque ad samuelem: Ne cesses p nobis clamare ad dominum deum nostrum: ut saluet nos de manu philistinorum.

Alit autem samuel *Lec. v.* el agnum lactentem unum: et obtulit illum holocaustum integrum domino. Et clamauit samuel ad dominum pro israel et exaudiuit eum dominus. Factum est autem cum samuel offerret holocaustum domino: philistinum intrepeliu contra israel. Intonuuit autem dominus fragore magno in die illa super philistinum et exterruit eos: et celi sunt a facie israel. *Le. vi*

Egressique filij israel de masphat: persecuti sunt philisteos: et percusserunt eos usque ad locum qui erat subter beth-

char. Tulit autem samuel lapidem unum et posuit eum iter masphat et inter sen: et vocauit nomen loci illius lapis adiutorij. Dixitque: Ducusque auxiliatus est nobis dominus et humiliati sunt philistinum: nec apposuerunt ultra ut veniret in finios israel. *Lectioes feriales sequentes vltab. viij. cap. vsque ad. x. ad libitum. Feria. ij. L. pma. j. re.*

Actum est autem *xvi. ca.* cum senuisset samuel: posuit filios suos iudices in israel. Fuitque nomen filij eius primogeniti iobele et nomen secundum abia: iudicum in bersabee. Et non ambulauerunt filij illi in vijs eius: sed declinauerunt post auaritiam: acceperuntque munera et puerturunt iudicium. Tu. *Lectio. ij.*

Congregati ergo vniuersi maiores natu israel conuenerunt ad samuelem in ramatha: dixeruntque ei: Ecce tu senuisti et filij tui non ambulat in vijs tuis. Constitue nobis regem: ut iudicet nos: sicut et vniuersae habent nationes. Displicuitque sermo in oculis samuelis: eo quod dixissent: da nobis regem ut iudicet nos. Et orauit samuel ad dominum.

Dixit autem dominus *Lec. iij.* ad samuelem: Audi vocem populi in omnibus que loquuntur tibi. Non enim te abiecerunt sed me ne regnem super eos. Iuxta omnia opera sua quae fecerunt a die qua eduxi eos de egipto usque ad diem hanc: sicut derelinquerunt me et seruierunt dominis alienis: sic faciunt etiam tibi. Nunc ergo vocem eorum audi. *Uerum*

tamen contestare eos: et predic
eis ius regis qui regnaturus est su
per eos. *Feria. iij. Lectio. i.*

Dixit itaque samuel omnia
verba domini ad popu
lum qui petierat a se re
gem: et ait: Hoc erit ius regis
qui imperaturus est vobis: Fi
lios vestros tollet et ponet in cur
ribus suis: facietque sibi equites
et precursores quadrigarum sua
rum: et constituet sibi tribunos
et centuriones: et aratores agro
rum suorum: et messores segetum:
et fabros armorum et currum suo
rum. Tu autem. *Lectio secunda.*

Hilias quoque vestras fa
ciet sibi vnguentarias et
focarias et panificas.
Agros quoque vestros et vineas
et oliueta optima tollet: et dabit
seruis suis. Sed et segetes vestras
et vinearum redditus ad decima
bit: ut det eunuchis et famulis
suis. Seruos etiam vestros et an
cillas et iuvenes optimos et asi
nos auferet: et ponet in opere
suo. Breves quoque vestros ad
decimabit: vosque eritis ei serui.

Et clamabitis in *Lec. iij*
die illa a facie regis ve
stri quem elegistis vo
bis et non exaudiet vos dominus
in die illa: quia petistis vobis re
gem. Noluit autem populus audi
re vocem samuelis sed dixerunt.
Nequaquam. rex enim erit super nos:
et erimus nos quoque sicut om
nes gentes: et iudicabit nos rex
noster: et egredietur ante nos:
et pugnabit bella nostra pro no
bis. *Feria. v. Lectio prima.*

primo regum nono capitulo.

Erat vir de beniamin
nomine Elis: filius abi
el: filius seor: filius bechor:
filius sareth filius aphia filius virige
mini fortis robore. Et erat ei fi
lius vocabulo saul electus et bo
nus: et non erat vir de filiis israel
melior illo. Ab humero et sursum
eminebat super omnem populum.
Perierant autem asine cis patris
saul. Et dixit cis ad saul filium su
um: Tolle tecum unum de pueris:
et consurgens vade et quere asi
nas. Tu autem do. *Lectio. ij.*

Qui cum transissent per mo
tem effraim et per terram
salisa et non inuenissent:
transierunt etiam per terram salim:
et non erant: sed et per terram ge
mini et minime reppererunt. Cum
autem venissent in terram suph: di
xit saul ad puerum qui erat cum eo:
Veni et reuertamur ne forte di
miserit pater meus asinas et sol
licitus sit pro nobis. Qui ait ei:
Ecce vir dei est in ciuitate hac: vir
nobilis: omne quod loquitur sine am
biguitate venit. Nunc ergo ea
mus illuc: si forte indicet nobis
de via nostra propter quam veni
mus. Tu autem. *Lectio. iij.*

Dixitque saul ad puerum su
um: Ecce ibimus. Quid
feremus ad virum dei:
panis deficit in sartibus nostris:
et sportulam non habemus ut demus
homini dei: nec quicquam aliud. Rur
sum puer respondit sauli et ait: Ecce
inueta est in manu mea quarta ps
tateris argenti: domus homini dei: ut
indiceret nobis viam nostram. Olim

in isrl' sic loq̄bat' vn' q̄sq; vadēs
psulere deū: Vēite ⁊ eam' ad vi
dētē. *Feria, vi. Lectio p̄ma.*

Quāq; ascēderēt cliuū
ciuitatis iuenerūt puel
las egrediētes ad hau
riēdā aquā ⁊ dixerūt eis: Nūq̄d
hē vidēs: Querēdētes dixerūt
hic ē: ecce ante te. Festina nūc.
Hodie em̄ venit in ciuitatē: q̄a
sacrificiū ē hodie ppli in excelsō.
Ingrediētes vrbē: statū iuenie
tis eū anteq; ascēdat excelsū ad
vescēdū. Tu aut. *Lectio. ii.*

Neq; em̄ cōmessur' ē po
pul' donec ille vēiat: qz
ipse bñdicet hostie: ⁊ de
inceps comedēt qui vocati sūt.
Nūc ergo p̄scēdite: qz hodie re
perietis eū. Et ascēderūt in ciui
tatē. Cūq; ambularēt in medio
vrbis apparuit samuel egrediēs
obuiā eis: vt ascēderet ī excelsū.

Omin' aut re. *Lec. iii.*
Quelauerat auriculaz sa
muelis ante vnā diē q̄
veniret saul dicēs: Hac ip̄a ho
ra q̄ nūc ē: cras mittaz vīz ad te
de terra beniamin ⁊ vnges eūz
ducē sup pplm meum isrl'. Et sal
uabit pplm meū de manu philis
tinorū: qz respexi pplm meum.
Venit enī clamor eorū ad me.
Cūq; aspexisset samuel saulez:
dñs dixit ei: Ecce vir quē dixerā
tibi. Iste dñabit pplō meo.

Bñica. iii. Le. p̄ma. i. re. xvi. ca.

Locut' ē aut samuel ad
pplm legē regni: ⁊ scri
psit ī libro ⁊ reposuit co
rā dño. Et dimisit samuel oēm
pplm singlos ī domū suā. Sed

et saul abiit in domū suā in ga
baa. Et abiit cū eo pars exerci
tus quorū tetigerat de' corda.
Filij vero belial dixerūt: Num
saluare nos poterit iste: Et de
spexerūt eū ⁊ nō attulerūt ei mu
nera. Ille vō dissimilabat se au
dire. *Lectio. ii. p̄mo re. xi. cap.*

Ascēdit aut naas āmo
nites et pugnare cepit
aduersū iabes galaad.
Dixerūtq; oēs viri iabes ad na
as. Habeto nos federatos ⁊ s̄
uiem' tibi. Et rñdit ad eos na
as āmonites. In hoc feriāz vo
biscū sedus: vt eruā omniū vīm
oculos dextros. ponamq; vos
opprobriū in vniuerso isrl'. *L. ii.*

Et dixerūt ad eūz senio
res iabes: Cōcede nob
septē dies vt mittamus
nūcios ad vniuersos terminos
isrl': ⁊ si nō fuerit q̄ defēdat nos
egrediemur ad te. Venerūt er
go nūcij in gabaā saulis: ⁊ locu
ti sūt vba h: audiēte pplō. Et le
uauit oīs ppl's vocē suā ⁊ fleuit.

Ecce saul ve. *Lec. iii.*
niebat seq̄ns boues de
agro ⁊ ait: Quid habet
ppl's q̄ plorat. Et narrauerūt ei
vba viroz iabes. Et insiliūt spi
rit' dñi in saul: cū audisset verba
h: ⁊ irat' ē furor ei' nimis. Et as
sumēs vtrūq; bouē cōcidit ī fru
sta misitq; in oēs terminos isrl'
p manū nūcioz dicēs: q̄cūq; nō
exierit secutusq; fuerit saul ⁊ sa
muel: sic fiet bob' ei'. *Lec. v.*

Euasit ergo timor dñi
pplm ⁊ egressi sūt q̄si vir
vn': ⁊ recēsuit eos in bez
s iij

zeth. Fueruntque filiorum israel trecenta milia: viroꝝ autem iuda triginta milia. Et dixerunt nuncijs qui venerant: sic dicetis viris qui sunt in iabes galaad: cras erit vobis salus cum incaluerit sol. **Lectio sexta.**

Uenerunt ergo nuncijs et nuntiaverunt viris iabes. Qui letati sunt et dixerunt: Adhuc exhibimus ad vos et facietis nobis omne quod placuerit vobis. Et factum est cum venisset dies crastinus: constituit saul populum in tres partes: et ingressus est media castra in vigilia matutina: et percussit amon usque dum incaleresceret dies. Reliqui autem dispersi sunt: ita ut non relinquerent ex eis duo pariter. **Lectioes feriales sequentes vlt. a. xvi. cap. vsq. ad xxviii. ad libitum. Feria. ii. Lectio prima. i. regum. xvi. capitulo.**

Dixitque dominus ad samuelem: Quisquid tu luges saul: cum ego piecerim eum ne regnet super israel. Imple cornu tuum oleo et veni ut mittam ad te isai bethleemitem. puerum enim in filiis eius mihi regem. Et ait samuel: Quomodo vadam? Audiet enim saul et interficiet me. Et ait dominus: Utulum d' armento tolles in manu tua: et dices. Ad imolandum domino veni.

Et vocabis isai. **Lec. ii.** ad victimam. et ego ostendam tibi quid facias: et vnges quemcumque monstrauero tibi. Fecit ergo samuel sicut dixit ei dominus. venitque in bethleem. Et ammirati sunt seniores ciuitatis: occurrentes ei. Dixeruntque: Pacificusne est ingressus tuus: Et

ait: pacificus. Ad imolandum domino veni. Sanctificamini, et venite mecum ut imolem. **Lec. iii.**

Sanctificauit ergo isai et filios eius: et vocauit eos ad sacrificium. Cumque ingressi essent: vidit eliab et ait: Num coram domino est christus eius? Dixit dominus ad samuelem: Ne respicias vultum eius: neque altitudinem stature eius: quoniam abieci eum: nec iuxta intuitum hominis ego iudico. Homo enim videt ea que parent: dominus autem intuetur cor. **Feria. iii.**

Adduxit itaque. **Lec. i.** isai septem filios suos coram samuele. Et ait samuel ad isai: Non elegit dominus ex istis. Dixitque samuel ad isai: Numquid iam completi sunt filij? Qui respondit: adhuc reliquus est paruulus et pascit oues. Et ait samuel ad isai: Mitte et adduc eum. Nec enim discubemus pusque huc ille veniat. Misit ergo et adduxit eum. **Lec. ii.**

Crat autem rufus et pulcher aspectu: decoraque facie. Et ait dominus: Surge et vnge eum. ipse est enim. Tulit ergo samuel cornu olei: et vngit eum in medio fratrum eius. Et directus est spiritus domini a die illa in dan: et deinceps. Surgensque samuel abiit in ramatha. Spiritus autem domini recessit a saul: et exagitabat eum spiritus nequam a domo.

Dixeruntque serui. **Lec. iii.** saul ad eum. Ecce spiritus domini malus exagitat te. Iubeat dominus noster rex: et serui tui qui coram te sunt querent hominem sciens psallere cithara: ut quando

arripuerit te spūs dñi mal⁹: psal
lat manu sua: ⁊ leuius feras. Et
ait saul ad seruos suos: Proui
dete ergo mihi aliquē bene psal
lentē et adducite euz ad me. Et
respōdēs vn⁹ de pueris ait: Ec
ce vidi filiū isai bethleemitē sci
entē psallere: ⁊ fortissimū robo
re: ⁊ virū bellicosū: ⁊ prudētem
in verbis: ⁊ virū pulchrū: ⁊ do
minus est cū eo. *Feria, v. Le. 1.*

Quit ergo saul nuncios
ad isai dicēs: Misit ad
me dauid filiū tuū: q̄ est
i pascuis. Tulit itaq; isai asinus
plenū panib⁹: ⁊ lagenā vini: et
bedū de capris vnū: ⁊ misit per
manū dauid filij sui sauli. Et ve
nit dauid ad saul: ⁊ stetit coram
eo. At ille dilexit eū nimis: et fa
ctus est eius armiger. Misitq;
saul ad isai dicēs: Stet dauid in
cōspectu meo. Inuenit enī gra
tiam in oculis meis. *Lectio. ij.*

Estur qñcūq; spīrit⁹ do
mini malus arripiebat
saul: dauid tollebat ci
tharā et percutiebat manu sua:
⁊ refocillabatur saul: ⁊ leui⁹ ha
bebat. Recedebat em̄ ab eo spi
ritus malus. Congregātes au
tē philistīm agmina sua in plū
cōuenerūt in sochot iude: ⁊ ca
stra metati sūt int̄ sochot ⁊ aze
cha in finibus domini. Tu aut̄.

Lectio tertia. 1. regū. xvij. cap.

Dixit ergo saul et viri israel
congregati: venerūt in
valle terebintbi: et dire
xerunt aciem ad pugnandū cō
tra philistīm. Et philistīm sta
bant super montē ex parte hac:

et israel stabat supra montes ex
altera parte vallis: que erat int̄
eos. Tu. *Feria, vi. Lec. p̄ma.*

Egreffus est vir spū
us de castris philistino
rum nomie goliath de
geth: altitudinis sex cubitorū:
⁊ palmo: ⁊ cassis erea super ca
put eius: et lorica hamata idue
batur. Porro pōdus lorice eius
quinq; milia siclorū eris erat: ⁊
ocreas ereas habebat in cruri
bus: et clypeus ere⁹ tegebat hu
meros eius. Hastile autē haste
eius erat quasi liciatorū texen
tiū. Ipsum autem ferrum haste
eius sexcentos siclos habebat
ferri. Et armiger eius eum an
tecedebat. *Lectio secunda.*

Sūq; clamabat aduer
sum phalāgas israel: ⁊
dicebat eis: Quare ve
nistis parati ad preliū? Nunq̄d
ego nō sum philiste⁹: ⁊ vos ser
ui saul? Eligite ex vobis virum
et descendat ad singulare certa
men. Si quiverit pugnare me
cum et pcusserit me erimus vo
bis serui. Si autē ego preuale
ro et percussero eū: vos fui eri
tis et seruietis nobis. Tu autē
domine miserere. *Lectio iij.*

Aiebat philiste⁹ Ego
exprobraui agminibus
isrl hodie. Date mihi vi
rū ⁊ ieat mecū singulare certamē
Audiēs aut̄ saul ⁊ oēs israelite
sermōnes philistei huiuscemo
di: stupebant ⁊ metuebāt nimis
Dauid aut̄ erat fili⁹ viri effratei
de quo supra dictū est de bethle
em iuda: cui nomē erat isai: qui

habebat octo filios: et erat vir in diebus saul senex et grandævus iter viros. *Unica. iij. Lec. pma*

Actū ē autē in *1. re. xvij. c.* diebus illis: Congregaverunt philistim agmina sua ut pparent contra isrl ad bellū. Dixitq; achis ad dauid: Sciens nūc scito quoniam mecū egredieris in castris tu et viri tui. Dixitq; dauid ad achis: nūc scies que facturū est seruus tuus. Et ait achis ad dauid: Et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus. *Lectio. ij.*

Samuel autē mortuū est: Planxitq; eū omnis isrl et sepelierūt eū in ramatha vrbe sua. Et saul abstulit magos et ariolos de terra. Congregatiq; sūt philistim: et venerūt et castra metati sūt in sunam.

Congregavit *Lec. iij.* autem saul vniuersum isrl et vēit in gelboe: Et vidit saul castra philistim et timuit et expauit cor eius nimis. Cōsuluitq; dñm et nō rñdit ei: neq; psona neq; p sacerdotes: neq; per pphetas. Dixitq; saul suis suis: querite mihi mulierē habentē phitonē et vadā ad eā: et sciscitabo per illam. *Lectio quarta.*

Et dixerūt sibi ei ad eū: Est mulier habēs phitonē in endor. Mutauit ergo habitū suū: vestitusq; ē alijs vestimentis et abiit ipse et duo viri cum eo. Venerūtq; ad mulierē nocte et ait: Diuina mihi in phitonē et suscita mihi quez dixerō tibi. Tu autē. *Lectio. v.*

Et ait mulier ad eū: Ecce tu nosti quāta fecerit saul: et quō eraserit magos et ariolos de terra. Quare ergo insidiaris anime mee ut occidas? Et iurauit illi saul in dño dicēs: Quia dñs qz nō eueniet tibi quicq; mali ppter hāc rē. Dixitq; ei mulier: Quez suscitabo tibi? Qui ait: Samuelem suscita mihi. Tu autē. *Lectio sexta.*

Quā autē vidisset mulier samuelem exclamauit voce magna et dixit ad saul: Quare imposuisti mihi? Tu es em saul. Dixitq; ei rex: Noli timere. Quid vidisti? Et ait mulier ad saul: Deos vidi ascēdētes de terra. Dixitq; ei: Qualē forma ei? Que ait: Vir senex ascēdit: et ipse amictus est pallio. *Lectioes feria. seqntes vl'a. xxvij. ca. pmi libri vsq; ad. ij. regū ad libitū. Feria. ij. Lec. pma. 1. re.*

Congregata *xxix. cap.* sūt ergo philistim vniuersa agmina in aphec. Sed et isrl castra metatus ē sup forte q erat in iezrahel. Et satrape q de philistim incedebāt ī cēturijs et militib; dauid autē et viri eius erāt ī nouissimo agmīe cū achis. Dixerūtq; pncipes philistim ad achis: Quid sibi volūt hebrei isti? *Lectio. ij.*

Et ait Achis ad pncipes philistim: Nūqd ignoratis dauid q fuit seruus saul: regis israel: et est apud me multis diebus vel annis? Et nō inueni in eo quicq; ex die qua tras fugit ad me vsq; ad diem hanc.

Frati sunt autem aduersus eum principes philistinum: et dixerunt ei: Reuertatur vir et sedeat in loco suo in quo constituisti eum: et non descendat nobiscum in prelium: ne fiat nobis aduersari cum preliari ceperimus. Tu

Lectio. iij.

Quomodo enim aliter poterit placare dominum suum nisi in capitibus nostris: Nonne iste est dauid cui cantabant in choris dicentes: percussit saul in milibus suis: et dauid in decem milibus suis: Vocauit ergo achis dauid: et ait ei: Quia dominus: quia rectus es et bonus in conspectu meo: et exitus tuus et introitus tuus mecum est in castris. Et non inueni in te quicquam mali: ex die qua uenisti ad me usque in diem hanc: sed satrapis non places. Revertere ergo et vade in pace: et non offendas oculos satraparum philistinum.

Feria quarta Lectio prima.

Dixitque dauid ad achis: Quid enim feci: et quid inuenisti in seruo tuo a die qua fui in conspectu tuo usque in diem hanc: ut non veniam et pugnem contra inimicos domini mei regis? Respondens autem achis: locutus est ad dauid: Scio quod bonus es tu in oculis meis sicut angelus dei: sed principes philistinorum dixerunt: Non ascendet nobiscum in prelium. Tu autem domine miserere nostri.

Lectio. ij.

Exiturusque surge mane tu et fui domini tui qui uenerunt tecum: et cum de nocte surrexeritis et ceperit dilucescere pgi-

te. Surrexit itaque de nocte dauid ipse et viri eius ut perficeretur mane et reuerteretur ad terram philistinum: Philistinum autem ascenderunt in iezrahel.

Lectio. iij.

Quando uenisset dauid et viri eius in sicelech die tertia: amalechite impetum fecerant ex parte australi in sicelech et percusserant sicelech et succederant eam igni. Et captiuas duxerant mulieres ex ea a minimo usque ad magnum: et non interfecerant quemquam: sed secum duxerant: et pergebant itinere suo.

Feria. v. L. prima. j. re. xxx. c.

Quando ergo uenisset dauid et viri eius ad ciuitatem: et inuenisset eam succensam igni: et uxores suas et filios suos et filias ductas esse captiuas: leuauerunt dauid et populus qui erat cum eo voces suas: et plauerunt donec deficerent in eis lachryme. Si quidem et due uxores dauid captiue ducte fuerant: achinoe iezrahelites: et abigail uxor nabal carmeli.

Lectio secunda

Et tristatus est dauid valde volebat enim eum populus lapidare: quia amara erat anima uni cuiusque viri super filiis suis et filiabus. Confortatus est autem dauid in domino deo suo: et ait ad abiathar sacerdotem filium achimelech: Applica ad me ephod. Et applicauit abiathar ephod ad dauid: et consuluit dauid dominum dicens: Persequar latrones hos: et comprehendam eos an non? Tu autem domine.

Lectio. iij.

Dixitque ei dominus: Persequere: absque dubio enim comprehendes eos.

et excuties predam. Abijt ergo dauid ipe ⁊ sexcenti viri q̄ erant cū eo: ⁊ venerūt vsq; ad torrentem besor ⁊ lassī quidā substiterunt. Persecutus est autē dauid ipe ⁊ quadringēti viri cū eo: s̄bstitērāt enī ducenti q̄ lassī trāsire nō poterāt torrentē besor.

Feria. vi. Lec. p̄ma. i. regum

Dilistīm autē *xxxj. ca.* pugnabāt aduersū isrl. Et fugerūt viri isrl ante faciē philistīm: ⁊ ceciderūt interfecti in mōte gelboe. Irrueruntq; philistīm in saul ⁊ in filios eius: ⁊ pcusserūt ionathan: et abinadab et melchisue filios saul: totūq; pōd⁹ plū versū ē in saul. Et consecuti sunt eū viri sagitarij: ⁊ vulnerat⁹ est vehemēter a sagittarijs. *Lectio secūda.*

Dixitq; saul ad armiger suū: Euagina gladiū tuū ⁊ pcute me: ne forte veniant incircūcisi isti et interficiant me illudētes mihi. Et noluit armiger eius: fuerat enī nimio terrore p̄territus. Arripuit itaq; saul gladiū suū ⁊ irruit sup eū. Quod cū vidisset armiger eius videlicet q̄ mortu⁹ esset saul: irruit etiā ipe sup gladiū suū ⁊ mortu⁹ ē cum eo.

Mortuus est er *Lec. iij.* ergo saul et tres filij eius: ⁊ armiger illius et vniuersi viri eius in die illa pariter. Videntes autem filij israel qui erant trās vallē ⁊ trās iordanē q̄ fugissent viri israhelite: et q̄ mortu⁹ esset saul ⁊ tres filij ei⁹: reliq̄runt ciuitates suas ⁊ fuge-

runt. Veneruntq; philistīm: et habitauerūt ibi. *Dñica. v. Lectio p̄ma. ij. regū p̄mo cap.*

Actū est autē postq̄ est mortuus saul vt dauid reuerteret a cede amalech ⁊ maneret in sicelech duos dies. In die autem tertia apparuit homo veniēs de castris saul veste p̄scissa ⁊ puluere p̄persus caput. Et vt vēit ad dauid cecidit sup faciē suā ⁊ adorauit. *L. ij.*

Dixitq; ad eū dauid. Unde vēis? Qui ait ad eū: De castris isrl fugi. Et dixit ad eū dauid: Qd ē v̄bū qd factū ē? Indica mihi. Qui ait: Fugit p̄ls ē plio: ⁊ mlti corruētes ex p̄lo mortui sūt. Sed saul ⁊ ionathas filij eius interierūt. Dixitq; dauid ad adolescentē qui nunciabat ei: Unde scis q̄ mortuus est saul ⁊ ionathas filij ei⁹? Tu autem domine miserere.

Et ait adolescēs *Lec. iij.* qui nunciabat ei: Casu veni in montes gelboe: et saul incubebat sup bastā suā. Porro currus et equites appropinquabāt ei. Et cōuersus post tergum suū vidensq; me vocauit. Cui cū respōdissez ad sū. Dixit mihi: Quis nā es tu? Et aio ad eum: Amalechites sum. Tu autem domine. *Lectio. iij.*

Quocūq; locutus ē mihi: Stasuper me ⁊ interfice me quoniam tenent me angustie ⁊ adhuc tota anima mea in me est. Stansq; super eum occidi illum. Sciebam enim q̄ viuere non poterat post ruinam.

Et tulit diadema quod erat in capite eius et armillam de brachio illius: et attulit ad te dominum meum huc. *Lectio quinta.*

Apprehendens autem david vestimenta sua scindit: omnesque viri qui erant cum eo: et planxerunt et fleuerunt: et ieiunauerunt usque ad vesperam super saul et super ionatham filium eius: et super populum domini: et super domum israel: eo quod corruisset gladio. Dixitque david ad iuuenem qui nuntiauerat ei: Unde es tu? Qui respondit: Filius hominis adueniens amalechites ego sum. *Le. vi*

Quare ait ad eum david: Quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres christum domini? Vocatusque david unus de pueris suis ait: Accedens irruere in eum. Qui percussit illum et mortuus est. Et ait ad eum david: Sanguis tuus super caput tuum. Os enim tuum locutus est aduersum te dicens: Ego interfeci christum domini. *Lectioes feriales sequentes vel a secundo capitulo secundum regum usque ad undecimum ad libitum. Feria. ii. L. prima. i. re. ii. c.*

Egitur post hec consuluit david dominus dicens: Num ascendam in unam de civitatibus iuda? Et ait dominus ad eum: Ascende. Dixitque david: Quo ascendam? Et respondit ei: In ebron. Ascendit ergo david et due uxores eius achinoen iezrahelites et abigail uxor nabal carmeli: sed et viros qui erant cum eo duxit david singulos cum domo sua: et manserunt in oppidis ebron.

Ueneruntque viri iuda et vixerunt ibi david: ut regnaret super domum iuda. Et nuntiatus est david quod viri iabes galaad sepelissent saul. Misit ergo david nuncios ad viros iabes galaad dixitque ad eos: Benedicti vos a domino qui fecistis misericordias hanc cum domino vestro saul: et sepelivistis eum. Et nunc retribuere vobis quidem dominus misericordias et veritatem: et ego reddam gratiam eo quod fecistis verbum istud. Confortetur manus vestre: et estote filii fortitudinis. *Lectio. iiij.*

Abner autem filius neri princeps exercitus saul: tulit isboseth filium saul: et circumduxit eum per castra: regemque constituit super galaad: et super gesuri: et super iezrahel et super efraim: et super beniamin: et super israel uniuersum. Quadraginta annorum erat isboseth filius saul cum regnare cepisset super israel: et duobus annis regnavit. *Feria. iiij. L. i.*

Sola autem domus iuda sequabatur david. Et fuit novem dies quos commoratus est david impetrans in ebron super domum iuda septem annorum et sex menses. Egressusque est abner filius neri: et pueri isboseth filii saul de castris in gabaon. *Lectio. ii.*

Dixitque ioab filius saruie et pueri david egressi sunt et occurrerunt eis iuxta piscinam gabaon. Et cum in unum convenissent: e regione sederunt hi in una parte piscine: et illi ex altera. Dixitque abner ad

ioab: Surgant pueri et ludant
corā nobis. Et respondit ioab:
Surgant. *Lectio tertia.*

Surrexerunt ergo et tran-
sierunt numero duodeci
de beniamin ex pte isbo-
seth filij saul: et duodecim de pue-
ris dauid. Apprehensoq; vnus
q; capite cōparis sui: defixit
gladiū in latus cōtrarij: et ceci-
derunt simul. Vocatumq; ē no-
men loci illius ager robustorū
in gabaon. *Feria. v. Lectio. i.*

Eortū est bellū durū sa-
tis in die illa: fugatusq;
ē abner et viri isrla pue-
ris dauid. Erant aut ibi tres fi-
lij saruie: ioab et abisai et asabel
Porro asabel cursor velocissi-
mus fuit quasi vnus de capreis
que morant i siluis. Perseqba-
tur aut asabel abner: et nō decli-
nauit ad dexterā siue ad sinistrā
omittens persequi abner. *Le. ij.*

Resperxit itaq; abner p-
tergū suū: et ait: Tu ne
es asabel. Qui respōdit
Ego suz. Dixitq; ei abner: Ua-
de ad dexterā siue ad sinistrā: et
apprehende vnū de adolescenti-
bus: et tolle tibi spolia ei. Nō
luit aut asabel omittere quin v-
geret eū. Rursūq; locutus est
abner ad asabel: Recede et noli
me sequi: ne forte cōpellar cōfo-
dere te in terrā: et leuare nō po-
tero faciē meā ad ioab fratrē tu-
um. Qui audire cōtēpsit: et nō
luit declinare. *Lectio tertia.*

Dercussit ergo eū abner
auersa hasta in inguine
et trāssodit: et mortuus

ē in eodē loco. Omnesq; q; trans-
ibant per locū illum in quo ceci-
derat asabel et mortu⁹ erat: sub-
sistebant. Persequentibus au-
tem ioab et abisai fugientes ab-
ner: sol occubuit. Et venerunt
vsq; ad colles aqueductus qui ē
ex aduerso vallis et itineris de-
serti in gabaon. *Feria. vi. Le. i.*

Congregatiq; sunt filij
beniamin ad abner et cō-
globati in vnum cuneū
steterunt in sūmitate tumuli vni-
us. Et exclamauit abner ad io-
ab: et ait: Nū vsq; ad internitio-
nem tuus mucro defeniet? An
ignoras q; periculosa sit despe-
ratio? Alq; quo nō dicis popu-
lo vt omittat psequi fratres su-
os? Tu autem domie. *Le. ij.*

Ait ioab: Eluit domi-
nus: si locut⁹ fuisses ma-
ne: recessisset populus
persequens fratrem suū. Inso-
nuit ergo ioab buccina: et stetit
omnis exercitus nec persecuti
sunt vltra israhel: neq; iniere cer-
tamen. Abner autem et viri ei⁹
abierunt p campestria moab to-
ta nocte illa: et transierunt ior-
danem: et lustrata omni betho-
ron venerunt ad castra. *Le. iij.*

Dixit ergo ioab reuersus ob-
misso abner congrega-
uit omnē populū: et de-
fuerunt de pueris dauid decem
et nouem viri excepto asabele.
Serui autez dauid percusserunt
de beniamin et de viris qui erāt
cū abner trecētos sexaginta: q;
et mortui sūt. Tulerūtq; asabel
et sepeliē eū i seplebro pāis sui

in bethleem. Et ambulauerunt tota nocte et viri qui erant cum eo: et in ipso crepusculo puenerunt in ebzon.

Dñica. vi. Lectio. i.

Actū ii. regū. xi. cap.

Est autem vertete anno eo tempore quo solet reges ad bella procedere: misit dauid ioab et seruos suos cum eo et uersum isrl: et vastauerunt filios ammō et obsederunt rabba. Bauid autem remansit in hierlm.

Le. ii.

Quam hec agerentur: accidit quadam die ut surgeret dauid de stratu suo post meridiem et deambularet in solario domus regie: viditque mulierem se lauante ex aduerso super solariū suū: erat autem mulier pulchra valde. Misit ergo rex et requisivit que esset mulier. Nunciatumque est ei quod ipsa esset berfabee filia heliā vxor vrie ethei.

Quam itaque nuncius dauid tulit eā. Que cum ingressa esset ad illum dormiuit cum ea. Statimque sanctificata est ab imunditia sua: et reuersa est in domū suā cōcepto fetu. Mittensque nūciauit dauid et ait: cōcepi. Misit autem dauid ad ioab dicens: mitte ad me vriam etheum: misitque ioab vriam ad dauid.

Lectio quarta.

Et venit vrias ad dauid quesivitque dauid quare ageret ioab et populus: et quomodo administraret bellū. et dixit dauid ad vriam: vade in domum tuam et laua pedes tuos. Egressusque vrias de domo regis: secutusque est eū cibus regi.

autem domine. *Lectio quinta.*

Dormiuit autem vrias ante portā domus regie cum alijs seruis domini sui et non descendit ad domū suā. Nunciatumque est dauid a dicentibus: Non iuit vrias ad domū suū. Et ait dauid ad vriam: Numquid non de via venisti quare non descendisti in domum tuā? Tu

Lectio sexta.

Et ait vrias ad dauid: Archa dei et israel et iuda habitant in papilionibus et dominus meus ioab et serui domini mei super faciem terre manent: et ego ingrediar domum ut comedam et bibam et dormiam cum vxore mea. Per salutem tuam et per salutem aie tue non faciam rem hanc.

Lectio septima. v. ab. xi. ca. vsq. ad. ii. regū ad libitū. Feria secunda. Lec. i. ii. regū. xii. ca.
Misit ergo dñs nathā ad dauid. Qui cum venisset ad eū: dixit ei: Respōde mihi iudiciū. Duo viri erant in ciuitate vna: vnus diues et alius pauper. Diues habebat oues et boues plurimos valde: pauper autem nihil habebat omnino prout ouem vnā puellā quāz emerat et nutrierat: et quā creuerat apud eū cum filiis eius: simul de pane illius comedēs et de calice eius bibēs: et in sinu illius dormiens: eratque illi sicut filia.

Quam autem peregrinus quidam venisset ad diuites: petens ille sumere de ouibus et de bobus suis ut exhiberet puerum illi quod venerat ad se: tulit ouem viri pauperis et prout parauit cibos homini quod venerat ad se

Iratus autē indignatione dauid aduersus hominē illū nimis dixit ad nathan: *Quid dominus quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Quem reddet in quadruplū: eo quod fecerit verbis istis et non pepercerit.* *Lectio tertia.*

Dixit autē nathan ad dauid: *Tu es ille vir qui fecisti hanc rem. Hec dicit dominus deus israel: Ego vixi te in rege super israel: et ego erui te de manu saul: et dedi tibi domum domini tui et uxores domini tui in sinu tuo: dediq; tibi domum israel et iuda et si parua sunt ista adiūcia tibi multo maiora. Quare ergo contempsisti verbum domini ut faceres malum in conspectu meo?*

Feria quarta Lectio prima.

Et dixit dauid ad nathan: *Peccaui domino. Dixitq; nathan ad dauid: Dominus quoq; transtulit peccatum tuum. Non morieris. Venerunt autē quoniam blasphemare fecisti inimicos nomen domini propter verbum hoc: filius qui natus est tibi morte morietur. Et reuersus est nathan in domum suam. Percussitq; dominus paruulum quem peperit uxor virie dauid: et desperatus est.* *Lectio secunda.*

Deprecatusq; est dauid dominus pro paruulo: et ingressus seorsū iacuit super terram. Venerunt autē seniores domus eius cogētes eū ut surgeret de terra. Qui noluit nec comedit cū eis cibū. Tu autem domine mise. *Lectio tertia.*

Ecce autē die septima ut moreretur infans: timueruntq; serui dauid nūciare ei quod mortuus esset paruulus: *Dixerunt enim. Ecce cum paruulus adhuc viueret loquebamur ad eum et non audiebat vocem nostram: quanto magis si dixerimus mortuus est puer se affliget.* *Feria. v. Lectio. i.*

Quam ergo dauid audiuit seruos suos misitantes: intellexit quod mortuus esset infantulus. Dixitq; ad seruos suos: *Non mortuus est puer: Qui responderunt ei. Mortuus est. Surrexit ergo dauid de terra: et lotus vinctusq; est. Cūq; mutauit vestem: ingressus est domum domini et adorauit: et venit in domum: petiuit ut poneret ei panem et comedit.* *Lectio. ii.*

Iherunt autē ei serui sui: Quis est sermo quem fecisti? Propter infantem cū adhuc viueret ieiunasti et flebas: mortuo autem puero: surrexisti et comedisti panem. Qui ait: Propter infantem dum adhuc viueret ieiunavi et fleui.

Dicebā enim: *Quis scit si forte donet eū mihi dominus et viuat infans? Hunc autem quia mortuus est quare ieiuno? Nunquid potero reuocare eum amplius? Ego vado magis ad eum: ille vero non reuertetur ad me.*

Feria. vi. Lectio prima.

Et consolatus est dauid berisabee uxorem suam: ingressusq; ad eam dor-

miuit cū ea. Que genuit filium:
et vocauit nomen eius salomō:
et dominus dilexit eū. Misitq;
eū in manu nathā pphete: et vo-
cauit nomē eius amabilis dñs:
eo qd diligeret eū dñs. *Lec. ij.*

Edis pugnabat ioab cō-
tra rabbath filiorū am-
mon: et expugnabat vr-
bem regiā. Misitq; ioab nūciof
ad dauid dicens: Dimicauī ad-
uersū rabba: et capiēda est vrbs
aquarū. Nūc igit cōgrega reli-
quā ptē populi: et obside ciuita-
tem: et cape eam: ne cū a me va-
stata fuerit vrbs: nomini meo
ascribatur victoria. *Lectio. iij.*

Qongregauit itaq; da-
uid omnē populū et pfe-
ctus est aduersum rab-
ba. Cūq; dimicasset cepit eam.
Et tulit diadema regis eorū de
capite eius pondo auri talētuz
habens gemmas p̄ciosissimas:
et impositū est sup caput dauid.
Sed et predā ciuitatis asporta-
uit multā valde: populū quoq;
eius adducēs ferrauit: et circū-
egit super eos ferrata carpēta.
Diuisitq; cultris: et trāsduxit in
typo laterū. Sic fecit vniuersis
ciuitatibus filiorū ammon. Et
reuersus est dauid et omnis ex-
ercitus in hierlm. *Bñica vij.*

Lectio prima. iij. regū. j. caplo.

Erex dauid senuerat:
habebatq; etatis pluri-
mos dies. Cūq; opiref-
vestibus nō calefiebat Dixerūt
ergo ei serui sui: queramus do-
mino nostro regi adolescētulaz
virginē et stet corā rege: et foue-

at eū dormiatq; in sinu suo et ca-
lesfaciat dominū nostrū regem.

Quesierūt ergo *Lec. ij.*
adolescētulā speciosā
in omib⁹ finibus isrl: et
iūenerūt abisac sunamitē et ad-
duxerūt eā ad regē. Erat autē
puella pulchra nimis. dormie-
batq; cū rege et ministrabat ei:
Rex vero nō cognouit eam.

Adonias autē *Lec. iij.*
fili⁹ agith eleuabat di-
cēs: Ego regnabo. Fe-
citq; sibi currū et equites et qn-
quaginta viros qui ante eū cur-
rerent: nec corripuit eū pater su-
us dicens: Quare hoc fecisti?
Erat autē et ipse pulcher valde
secūdus natu post absalon. Et
sermo eius cū ioab filio sarnie
et cū abiathar sacerdote qui ad-
iuuabāt partes adonie. *Lec. iij.*

Sadoch vero sacerdos
et banaias filius ioiade
et nathā ppheta et semei
et cerethi et phelethi: et omne ro-
bur exercitus dauid nō erat cū
adonia: immolatis ergo ado-
nias arietibus et vitulis et vni-
uersis pinguib⁹ iuxta lapides
zoelēth: qui erat vicinus fonti
rogel: vocauit vniuersos frēs
suos filios regis: et omēs viros
iuda seruos regis. *Lectio. v.*

Nathan autē pphetam et
banaia et robustos qsq;
et salomonē fratrē suū
non vocauit. Dixitq; nathā ad
bersabee matrē salomonis: Nū-
audisti qd regnauerit adonias
filius agith et dominus noster
dauid hoc ignorat: Nunc ergo

veni et accipe cōsiliū a me et salua animā tuā et filiū tuū salomonis. Tu autem domine. *Lec. vi.*

Uade et ingredere ad regē dauid et dic ei: Nōne tu domine mi rex iurasti mihi ancille tue dicens: Quia salomō filius tuus regnabit post me et ipse sedebit in solio meo: Quare ergo regnat adonias: Et adhuc ibi te loquente cū regē: ego veniā post te et cōplebo sermones tuos. *Lectioes feriales sequētes vltima secūdo cap. iij. regū vsq; ad. x. ad libitum.*

Feria. ij. Lec. prima. iij. re. j. ca.
Ad huc bersabee loquente cū rege: nathā ppheta venit. Et nunciauerunt regi dicētes: Adest nathā propheta. Cūq; introisset in cōspectu regis et adorasset eū pñ in terrā dixit nathā: Domine mi rex tu dixisti: adonias regnet post me: et ipse sedeat super thronū meum: Tu autem domine. *Lec. ij.*

Quia descendit hodie et immolauit boues et pinguis et arietes plūmos: et vocauit vniuersos filios regis et principes: abiathar quoq; sacerdotē: illisq; vescētib; et bibentibus coram eo: et dicētib;: viuat rex adonias: me seruū tuum et sadoch sacerdotem: et banaiam filiū ioiade: et famulū tuum salomonē nō vocauit. Tu.

Nunquid a domino meo rege exiuit huius verbum: et mihi nō indicasti seruo tuo quis sessurus esset super thronū domini mei regis

post eum: Et respondit dauid dicens: Vocate ad me bersabee. Que cum fuisset ingressa coram rege et stetisset ante eum: iurauit rex et ait: Viuit dñs qui eruit animā meā de omni angustia quia sicut iuravi tibi per dominū deū isrl' dicēs: salomon filius tuus regnabit post me: et ipse sedebit super solium meū pro me facia hodie. Summissoq; bersabee in terrā vultu: adorauit regem dicens: Viuat dominus meus rex dauid in eternū.

Feria quarta Lectio prima.

Dixit quoq; rex dauid: Vocate mihi sadoch sacerdotē et nathan ppheta: et banaiā filiū ioiade. Qui cū ingressi fuissent corā rege: dixit ad eos: Tollite vobiscū seruos domini vestri: et imponite salomonē filiū meū super mulam meā: et ducite eū in gion: et vngat eū ibi sadoch sacerdos et nathan ppheta in regem super isrl'.

Et canetis bucina atq; dicetis: Viuat rex salomon. Et ascendetis post eum: et venietis in hierusalem: et sedebit super solium meum: et ipse regnabit pro me: illiq; precipias vt sit dux super isrl' et super iudā. Tu autem domine. *Lec. iij.*

Respondit banaias filiū ioiade regi dicens: Amen. Sic loquatur dominus deus domini mei regis. Quō fuit dominus cum dño meo rege: sic sit cū salomone: et sublimius faciat solium eius a solio domini mei regis dauid

Descendit ergo sadoch: et nathan propheta: et banaias filius ioiade: et cerethi et pheleti: et imposuerunt salomone super mulam regis dauid: et adduxerunt eum in gion. *Feria. v. Lec. i.*

Sumpsitque sadoch sacerdos cornu olei de tabernaculo: et unxit salomonem: et cecinerunt buccina. et dixit omnis populus: Vivat rex salomon. Et ascendit universa multitudo post eum: et populus canentiis tibijs: et letantium gaudio magno: et insonuit terra a clamore eorum. Tu autem. *Lectio. ii.*

Adiiit autem adonias et omnes qui inuitati fuerant ab eo. Iamque conuiuium finitum erat. Sed et ioab audita voce tube ait: Quid vult sibi clamor civitatis tumultuantis? Adhuc eo loquente: ionathas filius abiathar sacerdotis venit. Cui dixit adonias: Ingredere quia vir fortis es: et bona nuncians. Tu autem. *Lectio. iii.*

Responditque ionathan adoniam: Nequaquam. Dominus enim noster rex dauid regem constituit salomonem: misitque cum eo sadoch sacerdotem et nathan prophetam et banaiam filium ioiade et cerethi et pheleti: et imposuerunt eum super mulam regis. Anxeruntque eum sadoch sacerdos et nathan propheta regem in gion et ascenderunt inde letantes: et insonuit civitas. Hec est vox quam audistis. Sed et salomon sedet super solium regni. Tu. *Feria. vi. Lec. prima.*

Et ingressi servi regis benedixerunt domino nostro regi dauid dicentes: Amplificet deus nomen salomonis super nomen tuum et magnificet thronum eius super thronum tuum. Et adoravit rex in lectulo suo: insuper et hec locutus est: Benedictus dominus deus israel qui dedit hodie sedentem in solio meo videtibus oculis meis. *Lec. ii.*

Queriti sunt ergo et surrexerunt omnes qui inuitati fuerant ab adonia: et iuit unusquisque in viam suam. Adonias autem timens salomonem surrexit et abiit in tabernaculum domini: tenuitque cornu altaris. Et nuntiaverunt salomoni dicentes: Ecce adonias timens regem salomonem: tenet cornu altaris dicens: *Lec. iii.*

Et ait mihi rex salomon hodie quod non interficiat servum suum gladio. Dixitque salomon: Si fuerit vir bonus: non cadet nec unusquisque dem capillus eius in terram: sin autem malum inuentum fuerit in eo morietur. Misit ergo salomon et eduxit eum ab altari et ingressus adoravit regem salomonem. Dixitque ei salomon: Vade in domum tuam. Tu autem domine mise.

Dominica octava Lectio prima tertio regum. x. capitulo.

Regia saba audita fama salomonis in nomine domini venit temptare eum in enigmatibus. Et ingressa hierusalem cum multo comitatu et divitijs et camelis portantibus aromata: et aurum infinitum nimis: et

gemmas preciosas: venit ad regem salomonē et locuta ē ei vniuersa que habebat in corde suo et docuit eam salomon oīa verba que proposuit. Non fuit sermo qui regē posset latere: et nō responderet ei. *Lectio secūda.*

Uidens autē regina saba omnem sapientiā salomonis: et domū quā edificauerat: et cibos mense ei⁹ et habitacula seruorū ordines ministrantiū vestesq; eorū et pincernas et holocausta que offerebat in domo domini: non habebat vltra spūm. *Lectio tertia.*

Dixitq; ad reges: verus est sermo quem audiui in terra mea super fimo nibus tuis et sup sapientia tua: et non credebā narrantibus mihi: donec ipsa veni et vidi oculis meis et probaui qd media ps mihi nūciata nō fuerit. Maior est sapientia tua et opera tua qd rumor quem audiui. *Lec. iij.*

Beatī viri tui et beatī serui tui: hi qui stant corā te semper et audiunt sapientiam tuam. Sit domin⁹ deus tuus benedict⁹ cui cōplacuit: et posuit te super thronū isrl: eo qd dilexerit dominus israhel in sempiternum: et cōstituit te regem vt faceres iudiciū et iusticiam. Tu autem do. *Lectio. v.*

Dedit ergo regi cētū viginti talēta auri: et aromata multa nimis et gēmas preciosas. Nō sunt allata vltra aromata tam multa q; ea que dedit regina saba regi salo-

moni. Sed et classis hiram que portabat aurum de ophir attulit de ophir ligna tyna multa nimis et gēmas p̄ciosas. *Lec. vi.*

Ecce rex de lignis tyni fulcra domus domini et domus regie et cytharas lirasq; cantorib⁹. Non sunt allata huiusmodi ligna tyna neq; visa vsq; in presentē diē. Rex autem salomon dedit regine saba omnia que voluit et petijt ab eo: exceptis his que vltro obtulerat ei munere regio. q̄ reuerſa est et abiit in terrā suā cum seruis suis. *Lectioes feriales sequentes vel ab. xj. capitulo vsq; ad quartū regum ad libitū. Feria secūda Lectio prima tertū regum. x. capitulo.*

Sed et omnia vasa de quibus potabat rex salomō erant aurea et vniuersa suppellex domus salt⁹ libani de auro purissimo. Non erat argētum nec alicuius precij putabatur in diebus salomōis: qz classis regis per mare cū classe hiram semel per tres ānos ibat in tharſis: deferens inde aurū et argētum et dentes elephantorū et simias et pauos. *Lectio secūda.*

Agnificat⁹ est ergo rex salomon super omēs reges terre diuitijs et sapientia: et vniuersa terra desiderabat vultū salomonis vt audiret sapientiam eius quāz dederat deus in corde eius et singuli deferebant ei munera: vasa argēta et aurea vestes et arma bellica: aromata quoq; et equos et

mulos pānos singulos. *Lec. iij.*

Ongregauitq; salomō
currus et equites: et fa-
cti sūt ei mille quadrin-
gēti currus: et duodecim milia
equitum et disposuit eos per ci-
uitates munitas: et cū rege ī hie-
rusalē. Fecitq; vt tāta esset abū-
dantia argenti in hierusalē: qn-
ta et lapidū: et cedrozū prebuit
multitudinē quasi sycomoros
que nascuntur in campestribus.
Et educebantur equi salomoni
de egypto et de choa.

*Feria
iij. Lectio prima. iij. re. xj. cap.*

Rex aut salomō adama-
uit mulieres alienigēas
multas: filiā quoq; pha-
raonis et moabitidas: et amo-
nitidas idumeas et sidōias et ce-
theas: de gētib⁹ sup quib⁹ dixit
domin⁹ filijs isrl: Nō ingredie-
mini ad eas: neq; de illis ingre-
dientur ad vestras. Certissime
enim auertēt corda vestra vt se-
quimini deos earum. *Lec. ij.*

Nis itaq; copulatus est
salomō ardentissimo
amore fuerūtq; ei vx-
res quasi regine septingente: et
concubine trecente. Et auerte-
runt mulieres cor eius. Tuncq;
iam esset senex: deprauatū ē cor
ei⁹ per mulieres vt sequeretur deos
alienos: nec erat cor eius perfe-
ctū cū domino deo suo sicut cor
dauid patris ei⁹ sed colebat sa-
lomō astharten deam sydonio-
rum: et chamos deum moabita-
rum et moloch ydolū ammoni-
tarum. Tu autem domine mise-
rere nostri. *Lectio tertia.*

Fecitq; salomō qd nō
placuerat coram domi-
no: et nō adimpleuit vt
sequeretur dominū sicut dauid
pater eius. Tunc edificauit sa-
lomō fanū chamos ydolo mo-
ab in monte qui est contra hie-
rusalem: et moloch idolo filioꝝ
ammon. Atq; in hunc modum
fecit vniuersis vxorib⁹ suis alie-
nigenis: que adolebāt thura et
immolabant dñs suis.

Feria quinta. Lectio prima.

Estir iratus est domi-
nus salomoni qd auersa
esset mens eius a domi-
no deo israhel q apparuerat ei se-
cūdo: et preceperat de verbo h-
ne sequeretur deos alienos: et
non custodiuit que mādauit ei
dominus. Dixit itaq; dominus
salomoni. Tu. *Lectio secunda.*

Ouia habuisti hoc apud
te et non custodisti pa-
ctum meū et precepta
mea que mandauit tibi: dirūpēs
scindam regnū tuum: et dabo il-
lud seruo tuo: verūtamē in die-
bus tuis non faciā propter da-
uid patrem tuum. De manu fi-
lij tui scindam illud: nec totum
regnum auferam sed tribū vnā
dabo filio tuo propt dauid ser-
uū meum et hierusalem quā ele-
gi. Tu autem do. *Lectio tertia.*

Suscitauit autem domi-
nus aduersarium salo-
moni adad idumeus de
semine regio qui erat in edom.
Cum enī esset dauid in idumea
et ascendisset ioab princeps mi-
litie ad sepeliendū eos qui fue-
runt

rant interfecti: et occidisset om-
ne masculinū in idumea: sex em̄
mensibus ibi moratus est ioab
et om̄is isrl̄ donec interimeret
omne masculinū in idumea: fu-
git adad ip̄e et viri idumei de ser-
uis patris eius cum eo vt ingre-
deretur egyptuz.

Feria sexta

Quoniam audisset *Lec. i.*
adad in egypto dormis-
se dauid cū patribus su-
is: et mortuū esse ioab principē
militie: dixit pharaoni: Dimit-
te me vt vadā in terrā meā. Vi-
xitq; ei pharao: Qua enī re apd
me indiges vt queras ire ad ter-
ram tuā? At ille respōdit: Nul-
la. Sed obsecro te vt dimittas
me. Tu autem.

Lectio. ii.

Suscitauit quoq; ei de-
aduersariū razon filiūz
eliadan qui fugerat ad
adezer regem saba dominū suū
et congregauit cōtra eū viros.
et factus est princeps latronum
cū interficeret eos dauid: abie-
runtq; damascū et habitauerūt
ibi: et constituerūt eū regem in
damasco: eratq; aduersari⁹ isrl̄
cunctis diebus salomōis. Tu.

Et hoc est malū Lec. iii.

Adad et odiūz cōtra isrl̄:
regnavitq; i syria. Hie-
roboā quoq; filius nabath eu-
frateus de sareda seru⁹ salomo-
nis: cuius mater erat nomine
Serua mlier vidua: leuauit ma-
num cōtra regē. Et hec est cau-
sa rebelliois aduersus eū: quia
salomō edificauit mello: et coe-
quauit voraginez ciuitatis da-
uid patris sui.

Dominica no

Deuaricat⁹ *na Lec. i.*
Est autē moab in israhel:
postq; mortu⁹ ē achab.
Cecidit ochozias p cācellos ce-
naculi sui: quod habebat in sa-
maria et egrotauit: misitq; nun-
cios dicens ad eos: Ite consuli-
te beelzebub deū accarō vtrum
viuere queā de infirmitate mea
hac. Tu autem. *Lectio secūda.*

Angel⁹ autē domini lo-
cutus est ad helyā thes-
byte dicens: Surge ascē-
de in occursum nūctorū regis sa-
marie: et dices ad eos: nunquid
non est de⁹ in israhel: vt eatis ad
consulendū beelzebub deū acca-
ron: Quāobrez hec dicit domi-
nus: Be lectulo sup quē ascēdi-
sti nō descēdes: s; morte morie-
ris. Et abiit helias. *Lectio. iii.*

Reuerſiq; sunt nuncij ad
ochoziā. Qui dixit eis:
Quare reuerſi estis? At
illi responderunt ei: Vir occur-
rit nob; et dixit ad nos: Ite et re-
uertimini ad regē qui misit vos
et dicetis ei: Hec dicit domin⁹:
Nunquid quia non erat deus i
israhel: mittis vt consolatur beel-
zebub deus accarō: Idcirco de
lectulo super quem ascēdisti nō
descendes: sed morte morieris.

Qui dixit eis: *Lec. iii.*
Cuius figure et habit⁹
Est vir ille q̄ occurrit vo-
bis et locutus ē verba hec: At
illi dixerunt: Vir pilosus et zo-
na pellicea accict⁹ renib⁹. Qui
ait: Helias thesbytes ē. Misit-
q; ad eū quinquagenariūz prin-
cipez: et quinquaginta viros q̄

erant sub eo: qui ascendit ad eū.

Sed et in *Lec. v.*
vertice montis ait: Homo
dei rex precepit ut de-
scendas. Respondensque helias
dixit quinquagenario: Si ho-
mo dei sum descendat ignis de
celo et deuoret te et quinquagi-
ta tuos. Descendit itaque ignis
de celo et deuorauit eū et quinquā-
ginta qui erant cū eo. *Lec. vi.*

Rursum misit ad eū prin-
cipem quinquagenari-
um alterum: et quinquā-
ginta cū eo. Qui locutus est ei:
Homo dei hec dicit rex: Festi-
na descende. Et respondens he-
lias ait: Si homo dei sum descē-
dat ignis de celo et deuoret te et
quinquaginta tuos. Descendit
ergo ignis de celo et deuorauit
illū et quinquaginta eius. *Lec.*

ctiones feriales vel a secūdo ca-
pitulo quarti regū vsq; ad octa-
uum ad libitū. FERIA SECUNDA
Lectio prima. iij. regū. ij. cap.

Actum est autē cū leua-
re vellet dominus heli-
am per turbinem in ce-
lum: ibant helias et heliseus de
galgalis. Dixitque helias ad he-
liseum: Sede hic: quia dominus
misit me vsq; in bethel. Cui ait
heliseus: Viuit dominus: et vi-
uit anima tua: quia nō derelin-
quam te. Cūque descendissent
bethel: egressi sunt filij prophe-
tarum qui erant in bethel ad he-
liseum: et dixerunt ei. Nunquid
nō nosti quia hodie dominus tol-
let dominum tuum a te: Tu au-
tem domine mise. *Lectio. ij.*

O Vir rēdit: Et ego noui.
Silete. Dixit autē he-
lias ad heliseum: Sede
hic quia dominus misit me in hie-
richo. Et ille ait: viuit dominus:
et viuit anima tua quia non de-
relinquam te. Cūque venissent
hiericho accesserūt filij prophe-
tarum: qui erant in hiericho ad
heliseum. et dixerūt ei: Nunquid
nō nosti: quia dominus hodie tol-
let dominū tuū a te: Et ait: Et
ego noui. Silete. Dixit autem
ei helias: Sede hic: quia domi-
nus misit me vsq; ad iordanem.
Qui ait: Viuit dominus et viuit
anima tua: quia nō derelinquā
te. Tu autem domine. *Lec. iij.*

Eerunt igitur ambo pa-
riter: et quinquaginta vi-
ri de filiis prophetarum
secuti sunt eos. Qui et steterūt
econtra a lōge. Illi autē ambo
stabant super iordanē. Tulitque
helias palliū suū et inuoluit il-
lud: et percussit aquas que diui-
se sunt in vtrāque partē: et trāsie-
runt ambo per siccū. Cūque trās-
issent: helias dixit ad heliseum:
Postula quod vis: ut faciam ti-
bi anteq; tollar a te. Dixitque he-
liseus: Obsecro ut fiat in me du-
plex spiritus tuus. Qui respon-
dit: Rem difficilem postulasti.
Attamen si videris me quando
tollar a te erit quod petisti: si au-
tem non videris non erit. Tu.

Feria. iij. Lectio prima.

O Cūque pergerent et ince-
dentes sermocinarent:
ecce currus igne et equi
ignei diuiserunt vtrūque. Et ascē-
t iij

dit helias per turbine in celum: heliseus autē videbat: et clama-
bat: Pater mi pater mi: currus
israel et auriga eius. Et non vi-
dit eum amplius. Apprehēdit
q̄ vestimenta sua: et scidit illa
in duas partes. Et leuauit pal-
liū helie quod ceciderat ei. Re-
uersusq; stetit super ripam ior-
danis et pallio helie quod ceci-
derat ei percussit aquas et nō sunt
diuise. Et dixit: Ubi est de⁹ he-
lie etiam nūc? Percussitq; aq̄s:
et diuise sūt huc atq; illuc: et trā-
sijt heliseus. Tu autē. *Lec. ij.*

Uidentes autē filij pro-
phetarū qui erāt in hie-
richo decōtra dixerūt:
Requieuit spiritus helie super
heliseū. Et veniētes in occur-
sum eius adorauerūt euz promi-
in terram. dixeruntq; illi: Ecce
cum suis tuis sūt quinquagin-
ta viri fortes qui possunt ire: et
querere dominū tuum ne forte
tulerit eū spirit⁹ domini et pro-
iecerit eū i vnū mōtiū aut i vnā
vallū. Qui ait: Nolite mittere
Coegeruntq; eū: donec acquie-
sceret et diceret: Mittite. Et mi-
serūt quinquagita viros. Qui
cū quesissent tribus diebus: nō
inuenērūt. Et reuersi sūt ad eū.
At ille habitabat in hiericho: et
dixit eis: Nunquid non dixi vo-
bis: nolite mittere. Tu autē do-
mine miserere. *Lectio. iij.*

Dixerūt quoq; viri ciui-
tatis ad heliseum: Ecce
habitatio ciuitatis hu-
ius optima est sicut tu ipse domi-
ne pspicis: s̄ aque pessime sunt:

et terra sterilis. At ille ait: Af-
ferte mihi vas nouum: et mitti-
te in illud sal. Quod cū attulis-
sent egressus ad fontē aquarū
misit in illud sal et ait: Hec dicit
dominus: Sanauit aquas has:
et non erit vltra in eis mors ne-
q; sterilitas. Sanate sunt ergo
aque vsq; in diē hanc iuxta ver-
bum hel' sei qđ locutus ē. Ascē-
dit autē inde heliseus in bethel
Cūq; ascenderet per viā pue-
ri parui egressi sunt de ciuitate:
et illudebant ei dicentes: Ascē-
de calue: ascende calue. Qui cū
respexisset vidit eos et maledi-
xit eis in nomie domini. Tu au-
tem domine miserere nostri.
*Feria quinta Lectio prima. iij.
regum tertio capitulo.*

Eoram vero fili⁹ achab:
regnavit super israel in
samaria: anno decimo-
octauo iosaphat regⁱ iude. Re-
gnauitq; duodecim annis: et fe-
cit malum corā domino: sed nō
sicut pater suus et mater. Tulit
enim statuas baal quas fecerat
pater eius: verūtamē in pecca-
tis hieroboā filij nabath qđ pec-
care fecit isrl' adhesit: nec reces-
sit ab eis. Tu autem domine.

Doro mesarex *Lec. ij.*
moab nutriebat peco-
ra multa: et soluebat re-
gi israel centū milia agnorum et
centum milia arietum cū velle-
ribus suis. Cūq; mortu⁹ fuisset
achab: preuaticatus est sed⁹
quod habebat cum rege israel.
Egressus est igitur rex ioram i
die illa de samaria et recensuit

uniuersum israel: misitq; ad iosaphat regem iuda dicens: Rex moab recessit a me: veni mecum contra eum ad prelium. Qui respondit: Ascendaz. Qui meus est tuus est: populus meus populus tuus: et equi mei equi tui. Tu autem domine. *Lectio. iij.*

Dixitq;: Per quas viam ascendam? at ille respondit: Per desertum idumee. Perrexerunt igitur rex israel et rex iuda et rex edom: et circumierunt per viam septem dierum: nec erat aqua exercitui et iumentis que sequebantur eos. Dixitq; rex israel: heu heu heu. Congregauit nos dominus tres reges ut traderet in manu moab. Tu autem domine miserere nostri.

Feria sexta Lectio prima.

Et ait iosaphat: Estne hic propheta domini: ut deprecemur dominum per eum? Et respondit vnus de seruis regis israel: Est hic heliseus filius saphat qui fundebat aquam super manus helie. Et ait iosaphat: Est apud eum sermo domini? Descenditq; ad eum rex israel et iosaphat rex iuda: et rex edom. Tu autem domine.

Dixit autem heliseus ad regem israel: Quid mihi et tibi est? Vade ad prophetas patris tui et matris tue. Et ait illi rex israel: Quare congregauit dominus tres reges hos ut traderet eos in manus moab? Dixitq; ad eum heliseus: Viuit dominus exercituum in cuius conspectu sto: quod

si non vultum iosaphat regis iude erubescerem: non attendissem quidem te: nec respexissem. Nunc autem adducite mihi psalterium. Tu autem domine. *Lectio. iij.*

Quoniam caneret psalter: facta est super eum manus domini. Et ait: Hec dicit dominus: Facite alueus torrentis huius fossas et fossas: Hec enim dicit dominus: Non videbitis ventum neque pluuiam: et alueus iste replebitur aquis: et bibetis vos et familie vestre et iumenta vestra. Parumque est hoc in conspectu domini: insuper tradet etiam moab in manus vestras. Tu autem domine miserere. n.

Dominica decima Lectio. i. quarti regum octauo capitulo.

Neliseus locutus est ad mulierem cuius viuere fecerat filium dicens: Surge vade tu et domus tua: et peregrinare vbicumque repereris. Vocabit enim dominus fame: et veniet super terram septem annis. Que surrexit et fecit iuxta verbum hominis dei. Et vadens cum domo sua peregrinata est in terra philistinim diebus multis. Tu autem domine miserere. n.

Quoniam finiti essent septem anni reuersa est mulier de terra philistinim et ingressa est ut interpellaret regem pro domo sua et pro agris suis. Rex autem loquebatur cum giezi puero viri dei dicens: Narra mihi omnia magnalia que fecit heliseus. Cumque ille narraret regi quod mortuum suscitasset: apparuit mulier cui

us uiuificauerat filiū clamās ad
regē pro domo sua ⁊ pro agris
suis. Tu autem domine. *Lec. iij.*

Dixitq; giezi: Domine
mi rex hec ē mulier et h
est filius eius quem su
scitauit heliseus. Et interroga
uit rex mulierē: que narrauit ei
vera esse. Beditq; ei rex eunu
chum vnus dicens: Restitue ei
omnia que sua sūt: ⁊ vnuerfos
redditus agroꝝ a die qua re
liqui terram vsq; ad presens.

Uenit quoq; *Lec. iij.*
heliseus damascū: ⁊ be
nadab rex syrie egrota
bat. Nunciauerūtq; ei dicētes:
Vēit vir dei huc ⁊ ait rex ad aza
bel: Tolle tecū munera et vade
in occursum viri dei: ⁊ consule
dominum per eum dicens: Si
euadere potero de infirmitate
mea hac? *Lectio quinta*

Exit igitur azabel in oc
cursum eius habens se
cū munera ⁊ omnia bo
na damasci onera quadraginta
camelozū. Cūq; stetisset coraz
eo ait: filius tuus benadab rex
syrie misit me ad te dicēs: Si sa
nari potero de infirmitate mea
hac? Dixitq; ei heliseus: vade ⁊
dic ei. Sanaberis. porro osten
dit mibi dominus q; morte mo
rietur. Tu autem. *Lectio. vi.*

Seditq; cum eo et con
turbat⁹ ē vsq; ad suffu
sionem vultus: fleuitq;
vir dei cui azabel ait: Quare do
min⁹ me⁹ flet? At ille respōdit:
Quia scio que factur⁹ sis fili⁹
israel mala. Ciuitates eozū mu

nitās igne succēdes: ⁊ iuuenes
eozū interficies gladio: ⁊ par
uulos eozū elides: ⁊ pregnan
tes diuides. *Lectiōes feriales*
seq̃ntes ṽl a. xiiij. capitū. quarti
regū vsq; ad finem ad libitum.
Feria. ij. Le. p̃ma. iij. re. xij. ca.

Neliseus autem egro
tabat infirmitate qua ⁊
mortuus est. Bescēdit
q; ad eum ioas rex israel: et fle
bat coram eo. dicebatq;: pater
mi p̃r mi curr⁹ isrl ⁊ auriga ei⁹.
Et ait illi heliseus. Affer arcum
et sagittas. Cūq; attulisset ad
eum arcum et sagittas: dixit ad
regem israel: Pone manū tuā
super arcum. *Lectio secunda.*

Et cum posuisset ille ma
num suā supposuit he
liseus manus suas ma
nibus regis: et ait: Aperi fene
stram orientālē. Cūq; aperuis
set: dixit heliseus: Jace sagittā.
Et iecit. Et ait heliseus: Sagit
ta salutis domini ⁊ sagitta salu
tis contra syriam. Percutiesq;
syriā in aphec donec consumas
eā. Et ait: Tolle sagittas. *L. iij.*

Quā cum tulisset: rursū
dixit ei: Percute iaculo
terram. Et cum percus
sisset tribus vicib⁹ ⁊ stetisset: ira
tus vir dei contra eū. ⁊ ait: Si
percussisses quinquies aut sexies
siue septies: percussisses syriā vsq;
ad cōsumationē. Nūc aut trib⁹
vicib⁹ pcuties eam. *Feria. iij.*

Mortu⁹ ē ergo he *Lec. i.*
lise⁹ ⁊ sepelierūt eū. La
trūckl aut d moab vene
rūt i terrā i ipo āno. Quidā aut

sepelientes hominem viderunt latrunculos: et piecerunt cadauer in sepulchro helisei. Quod cum tetigisset ossa helisei: reuixit homo: et stetit super pedes suos.

Erit azabel rex *Lec. ij.* syrie afflixit israel cunctis diebus ioathan. Et misertus est dominus eorum: et reuersus est ad eos propter pactum suum quod habebat cum abraham et isaac et iacob: et noluit disperdere eos neque proijcere penitus usque in presens tempus. *Lec. iij.*

Quartus est autem azabel rex syrie: et regnavit benadab filius eius pro eo. Porro ioas filius ioathan tulit urbes de manu benadab filii azabel quas tulerat de manu ioathan patris sui iure patris Tribus vicibus percussit eum ioas: et reddidit ciuitates israel. *Feria quinta Lectio prima, iij. regum, xiiij. ca.*

Erat anno secundo filii ioathan regis israel regnavit amasias filius ioas regis iuda. Viginti quinque annorum erat cum regnare cepisset. Viginti autem et nouem annis regnavit in hierusalem. Nomen matris eius ioaden de hierusalem. Et fecit rectum coram domino: verumtamen non ut dauid pater eius. Iuxta omnia que fecit ioas pater suus fecit: nisi hoc tantum quod excelsa non abstulit. Adhuc enim populus adolebat et imolabat incensum in excelsis.

Quandoque obtinuit *Lec. ij.* regnum: percussit seruos suos qui interfece-

rant regem patrem suum: filios autem eorum qui occiderant non occidit: iuxta quod scriptum est in libro regum moysi sicut precepit dominus dicens: Non morientur patres pro filiis neque filii pro patribus: sed unusquisque in peccato suo morietur. *Lectio. iij.*

Erat percussit edom in valle salinarum decem milia: et apprehendit petras in prelio: vocauitque nomen eius iezechel usque in presentem diem. Tunc misit amasias nuncios ad ioas filium ioathan filii iehu regis israel dicens: Veni et videamus nos. Remisitque ioas rex israel ad amasiam regem iuda dicens: Carduus libani misit ad cedrum qui est in libano dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem. *Feria. vi. Lectio prima.*

Ascenditque ioas rex israel: et viderunt se ipse et amasias rex iuda in bethsames oppido iude. Percussusque est iuda coram israel: et fugerunt unusquisque in tabernacula sua. Amasiam vero regem iuda filium ioas filii ochozie cepit ioas rex israel in bethsames: et adduxit eum in hierusalem. *Lectio. ij.*

Et interrupit murum hierusalem a porta ephraim usque ad portam anguli quadringentis cubitis. Tulitque omne aurum et argentum et vniuersa vasa que inuenta sunt in domo domini et in thesauro regis et obsides: et reuersus est in samariam. Reliqua autem verborum ioas que fecit et fortitudo eius quam pugnavit

contra amasiam regē iuda: nō
ne hec scripta sūt in libro fmo
num dierum regū israel: *Le. iij.*

Ormuitq; ioas cū pa
tribus suis ⁊ sepult⁹ est
in samaria cū regibus
isrl ⁊ regnavit hieroboaz filius
eius pro eo. *Exiit autē amasi
as filius ioas rex iuda: postq;
mortuus est ioas filius ioathā
regis isrl viginti quinq; annis.
Reliqua autem sermonū ama
sie nōne hec scripta sunt in libro
sermonum dierū regū iuda: Fa
cta q; est contra eū coniuratio ī
hierusalem: at ille fugit in lachis:
miseruntq; post eū lachis ⁊ in
terfecerunt eū ibi: ⁊ asportave
runt in eqs: sepultusq; ē in hie
rusalem cū patribus suis in ciui
tate dauid.* *Dominica prima
augusti: ⁊ deinceps vsq; ad pri
mam dominicā septēbris exclu
sive cantetur historia: In prin
cipio quādo de tpe agitur: ⁊ le
gant lectiones de libris sapien
tie. Et notandū q; dñica prima
mensis appellatur illa que ppi
nquior est kalēdis: siue precedat
siue sequatur siue sit in ipsis ka
lendis Si igitur kalēde fuerint
in dominica: ibi est historia que
illi dominice assignatur: nisi fe
stum impediāt inchoanda. Si
vō kalēde fuerint. ij. iij. vj. iij.
feria: tunc in pcedēti dominica
inchoetur historia. Si autē. v.
vel. vj. feria vel sabbato kalē
de fuerint: inchoari debet in se
quenti dominica. Sabbato an
te primā dominicā augusti ad
vespe. *R. Birum celi. Ad magni**

ficat añ. Omnis sapientia a domino
deo est: et cū illo fuit sēp et est ante eū.
Lectio pma puerbio .j. caplo.

DArabole salomonis fi
lij dauid regis israel: ad
sciēdā sapientiam ⁊ di
sciplinā: ad itelligēda vba pru
dentie ⁊ suscipiendaz eruditio
nem doctrine iusticiā et iudiciū
⁊ equitatē vt def paruulis astu
tia: ⁊ adolescenti scientia ⁊ itel
lectus. *Tu. R.* In principio deus
anteq; terram faceret: priusq; aby
sos constitueret: priusq; produceret
fontes aquarū: anteq; montes collo
carentur: Ante omnes colles genera
uit me dominus. *v.* Quādo prepara
bat celos aderā cū eo cuncta cōponēs

Adiens sapiēs *Lec. ij.*
sapiēti⁹ erit: ⁊ intelli
gens gubernacula pos
sidebit. Animaduertet parabo
lam ⁊ interpretationem: verba
sapientum ⁊ enigma eorū. *Ti
mor domini principiū sapiētie.
Sapientiam atq; doctrinā stul
ti despiciunt. R.* Birum celi circui
ui sola et in fluctibus maris ambulau
i et in omni gente: et in omni populo p
matum tenui. Superborū ⁊ sublimiū
colla ppria virtute calcanti. *v.* Ego in
altissimis habito et thronus me⁹ in co
lumna nubis. *Supboz. Lectio .iij.*

Adi fili mi disciplinam
patris tui ⁊ ne dimittas
legē matris tue: vt ad
das gratia capiti tuo ⁊ torques
collo tuo. Fili mi si te lactaue
rint peccatores ne acquiescas
eis. Si dixerint veni nobiscum
insidemur sanguini: absconda
mus tendiculas contra infontē

frustra: deglutiamus eum sicut
infernus viventem: et integroz
quasi descendentes in lacu: Om-
nem preciosam substantiam re-
periemus: implebimus domos
nostras spolijs: sorte mitte no-
biscum: mar supiū vnū sit omni-
um nostrum: fili mi ne ambules
cum eis. *Tu. R.* Emitte domine sa-
pientiam de sede magnitudinis tue vt
mecū sit et mecū laboret: Ut sciam
quid acceptum sit coram te: Omni tē-
pore. *V.* Ba mihi domine sedium tua-
rum assitricem sapientiam: Ut sciam.
Gloria. *Omni. Lectio quarta.*

D Robibe pedē tuum a se-
ditis eorū. Pedes enī
illorū ad malū currūt et
festinant vt effundāt sanguinē.
Frustra aut iacis rete ante oculos
pennatorum. Ipsi quoq; cō-
tra sanguinē suū insidiantur: et
moliuntur fraudes contra ani-
mas suas. Sic semite omnis aua-
ri animas possidentū rapiunt.
R. Ba mihi domine sedium tuarum
assitricem sapientiam et noli me repro-
bare a pueris tuis: Quoniam seru⁹ tu
us ego sum et fili⁹ ancille tue. *V.* Adit
te illā a sede magnitudinis tue: vt me-
cū sit et mecū laboret: Quoniā. *Le. v.*

S Apiētia foris predicat:
in plateis dat vocem su-
am: in capite turbarum
clamat: in foribus portarū vr-
bis pfert vba sua dicens: Quisq;
paruuli diligitis infātiā: et stul-
ti ea que sibi sunt noxia cupient
et imprudentes odibunt scienti-
am: Tu autem domine mi. *R.*
Domine pater et de⁹ vite mee ne de-
relinquas me in cogitatu maligno: ex-

tollentiā oculorū meorū ne dederis mi-
hi et desiderū malignum auerte a me
domine: aufer a me cōcupiscentiā. Et
animo irreuerenti et infrumito ne tra-
das me domine. *V.* Ne derelinquas
me domine: ne accrescant ignorantie
mee et multiplicētur delicta mea. *Et.*

Q Onuertimini *Lec. vi.*
ad correptionem meā.
En proferam vobis spi-
ritum meum et ostēdam vobis
verba mea. Quia vocaui et re-
nuistis: extendi manum meā et
non fuit qui aspiceret. Desperi-
stis omne consiliū meū et in-
crepationes meas neglexistis.
Ego quoq; in interitu vestro ri-
debo et subsannabo cum vobis
quod timebatis aduenerit. *R.*
Super salutem et omnē pulchritudi-
nem dilexi sapientiam: et proposui pro
luce habere illam: Uenerunt mihi om-
nia bona pariter cum illa. *V.* Dixi sa-
pientie soror mea es et prudentiā vo-
caui amicā meā. Uenerūt. Gloria.
Uenerūt. *R.* Initium sapiētie timor
domini: intellectus bonus omnib⁹ fa-
cientibus eū: Laudatio eius manet in
seculū seculi. *V.* Bilectio illius custo-
dia legū est: quia omnis sapientia timor
domini: Laudatio. *R.* Magna enim
sunt indicia tua domine et enarrabi-
lia verba tua: Magnificasti populum
tuum et honorasti. *V.* Beduxisti sicut
oues populum tuum in manu moysi et
aaron: Magnificasti po. *R.* Uerbis
iniquum et dolosū longe fac a me dñe
Diuitias et paupratē ne dederis mihi
Sed tantū victui meo tribue necessaria
V. Duo rogaui te ne deneges mihi an-
teq; moriar: Diuitias. Gloria. Sed tan-
tum. *Sequentes anie sunt dicēs*

de in sabbatis ad magnificat vñ
ad memoriā q̄dū cantabif hī-
storia: In principio. **Añ.** Sapiē-
tia edificauit sibi domū excidit colum-
nas septē: subdidit sibi gentes: supbo-
rumq; et sublimū colla propria virtù-
te calcavit. **Añ.** Sapiētia clamat
in plateis: si quis diligit sapiētiā ad
me declinet ⁊ eam inueniet: ⁊ cum eaz
inuenierit beat⁹ est si tenuerit eā. **Añ.**
Dominus possedit me ab initio viarū
suarum anteq̄ quicq̄ faceret a princi-
pio: necdum erant abyssi et ego partu-
riebar: quando preparabat celos ade-
ram cū eo cōponēs omnia. **Añ.** Ego
in altissimis habito et thronus me⁹ in
columna nubis. **Lectioes ferias**
les per totum mēsem vsq; ad se-
ptembrem per quinq; libros sa-
lomonis ad libitum.

In aliqua feria de mense au-
gusti **Lectio prima ecclesiastes**
Verba ecclesiē pmo cap.
Astes filiū dauid regi hie-
rusalem: Vanitas vani-
tatuꝝ dixit ecclesiastes: vanitas
vanitatuꝝ ⁊ oīa vanitas. Quid
habet ampli⁹ homo de vniuer-
so labore suo quo laborat sū so-
le. Generatio p̄terit et genera-
tio aduenit: terra autē in eter-
num stat. Tu autem. **Lec. ij.**

Oris sol et occidit: et ad
locū suū reuertitur: ibi
q̄ renascēs gyrat p̄ me-
ridiem ⁊ flectit ad aquilonem.
Lustrās vniuersa in circuitu p̄-
git spiritus: et in circulos suos
reuertitur. Omnia flumina in-
trant in mare: et mare nō redū-
dat. Ad locū vnde exeunt flumi-
na reuertuntur vt iterum fluāt

Omniteres diffi- **Lec. iij.**
ciles: nō potest eas ho-
mo explicare sermone.
Non saturatur oculus visu nec
auris auditu implet. Quid est
quod fuit: Ipsum quod futurū
est. Quid ē quod factū ē: Ipsū
quod faciendū est. Nihil sub so-
le nouum: nec valet quisq; dice-
re: ecce hoc recens est: iam enī
precessit in seculis que fuerunt
ante nos. Tu autem domine.

In alia feria **Lectio prima.**

Non est priorum memo-
ria: sed nec eorū quidē
que postea futura sunt
erit recordatio apud eos qui fu-
turi sunt in nouissimo. Ego ec-
clesiastes fui rex israel in hieru-
salē: et proposui in animo meo
querere ⁊ inuestigare sapienter
de omnibus que fiunt sub sole.

Nunc occupatio **Lec. ij.**
nem pessimā dedit de-
us filiis hominū: vt oc-
cuparent in ea. Vidi cuncta q̄
fiūt sub sole: ⁊ ecce vniuersa va-
nitas ⁊ afflictio spiritus. Per-
uersi difficile corrigunt: ⁊ stul-
torum infinitus est numerus.

Locus sum i **Lec. iij.**
corde meo dicēs: Ecce
mag⁹ effect⁹ sum ⁊ p̄-
cessi omnes sapiētia qui fuerūt
ante me i hierusalē et mēs mea
contēplata est multa sapienter
⁊ didici: deditq; cor meū vt scirē
prudētiā atq; doctrinā erroresq;
⁊ stulticiā. Et agnoui q̄ i his
quoq; esset labor ⁊ afflictio spi-
ritus: eo q̄ in multa sapientia
multa sit indignatio. ⁊ q̄ addit

scientiam; addit et laborem. *T.*
*In alia feria Lectio. 1. Cant. cantu-
 corum primo capitulo.*

Osculet me osculo oris
 tui. Quia meliora sunt
 vbera tua vino: fragran-
 tia unguentis optimis. Oleus
 effusum nomen tuum: ideo adole-
 scentule dilexerunt te. Trahe me
 post te. Curremus in odore un-
 guentorum tuorum. Introduxit
 me rex in cellaria sua. Exultabi-
 mus et letabimur in te: memores
 vberum tuorum super vinum. Recti
 diligunt te. *Lectio secunda.*

Nigra sed formosa fi-
 lie hierusalem sicut taber-
 nacla cedar: sicut pelles
 salomonis. Nolite me considera-
 re: quia fusca sum: quia decolorauit
 me sol. Filij matris mee pugna-
 uerunt contra me: posuerunt me
 custodem vineis. Vineam meam non
 custodiui. *Lectio. iii.*

Endica mihi quem diligit
 anima mea: ubi pascas:
 ubi cubes in meridie: ne vagari in-
 cipiā post greges sodalium tuorum.
 Si ignoras te o pulcherrima in-
 ter mulieres egredere et abi post
 vestigia gregum tuorum: et pascere
 oves tuas iuxta tabernacula pa-
 storum. Equitavi meo in curribus pha-
 raonis assimilaui te amica mea.

In alia feria Lectio prima.

Delchre sunt gene tue si-
 cut turturis: collum tuum
 sicut monilia. Aurenu-
 las aureas faciemus tibi: vermi-
 culatas argento. Vixisset rex
 in accubitu suo: nardus mea de-
 dit odorem suum. *Lectio. ii.*

Asciculus mirre dilectus
 meus mihi inter vbera
 mea commorabitur. Bo-
 trus cypri dilectus meus mihi: in vi-
 neis engaddi. Ecce tu plebs es
 amica mea: ecce tu plebs: oculi
 tui colubas. Ecce tu pulcher es
 dilecte mi et decorus. Lectulus
 noster floridus: tigna domorum
 nostrarum cedrina: laquearia no-
 stra cypressina. Tu autem do.

Lectio tertia. 1. cant. ii. caplo.

Ego flos campi et lilium
 conuallium. Sicut lilium
 inter spinas: sic amica
 mea inter filias. Sicut malus in-
 ter ligna silvarum sic dilectus me-
 us inter filios. Sub umbra illius
 quem desideraueras sedisti: et
 fructus eius dulcis gutturi meo.
 Introduxit me rex in cellam vinar-
 iam: ordinavit in me charitatem

In alia feria vacante Lectio. 1.

Ostendite mihi sapientiam. 1. cap.
 Iudicia qui iudicatis ter-
 ram. Sentite de domi-
 no in bonitate et in simplicitate
 cordis querite illum: quoniam in-
 uenietur ab his qui non temptant il-
 lum: apparet autem eis qui fidem
 habent in illum. Peruerse enim co-
 gitationes separant a deo: pro-
 bata autem virtus corripit insi-
 pientes. Quoniam in malum
 animam non introibit sapi-
 entia: ne habitabit in corpore
 subdito peccatis. *Lectio. ii.*

Spiritus enim sanctus
 discipline effugiet fictum:
 et auferet se a cogitationi-
 bus quae sunt sine intellectu: et corri-
 piet a superueniente iniquitate.

Benignus est enim spiritus sapi-
entie: et non liberabit maledictum
a labijs suis: quoniam renum illius tes-
tis est deus: et cordis illius scruta-
tor est verus et lingue eius ad-
iutor. Tu autem. *Lectio. iij.*

Quoniam spiritus domini re-
pleuit orbem terrarum: et
hoc quod continet omnia sci-
entiam habet vocis. Propter hoc
qui loquitur iniqua non potest
latere: nec preteriet illum corripi-
ens iudicium. In cogitationibus
enim impij interrogatio erit: ser-
monum autem illius auditio ad de-
um veniet: ad correptionem iniqui-
tatum illius. Quoniam auris zeli
audit omnia: et tumultus mur-
murationum non abscondetur.

In alia feria Lectio prima.

Questodite ergo vos a mur-
muratione quod nihil prodest
et a detractatione parci-
te lingue. Quoniam sermo ob-
scurus in vacuum non ibit: os au-
tem quod mentis occidit animas.
Nolite zelare mortem in errore
vite vestre: neque acquiratis prodi-
tione in operibus manuum ves-
trarum. Tu autem. *Lectio. ij.*

Quoniam deus mortem
non fecit: nec letas in pro-
ditiōe vinorum. Creavit
enim ut essent omnia et sanabiles
fecit nationes orbis terrarum:
et non est in illis medicamentum
exterminij nec inferorum regnum in
terra. Tu autem. *Lectio. iij.*

Iusticia enim perpetua
est et immortalis: iniusticia
autem mortis acquisitio.
Impij autem manibus et verbis

accerfuerunt illam et estimantes il-
lam amicum: defluerunt et spoli-
ationes posuerunt ad illam: quoniam
am morte digni sunt qui sunt ex
parte illius. *In alia feria vacante Lectio prima. ecclesiast. 1. cap.*

Quoniam sapientia a domi-
no deo est et cum illo fu-
it semper: et est ante eum.
Arenarum maris et pluvie guttas
et dies seculi quis dinumeravit:
Altitudinem celi et latitudinem
terre et profundum abyssi quis
dimensus est: Sapientiam dei
precedentem omnia: quis investi-
gavit: Prior omnium creata est
sapientia et intellectus pruden-
tie ab evo. Tu autem. *Lec. ij.*

Homines sapientie verbum
dei in excelsis: et ingres-
sus illius mandata eter-
na. Radix sapientie cui revelata
est et astutias illius quos cognovit.
Disciplina sapientie cui revelata est et
manifestata: et multiplicationem in-
gressus illius quis intellexit: Tu
autem domine. *Lectio. iij.*

Quoniam est altissimus crea-
tor omnium: omnipotens
et rex potens et metuendus
nimis: sedes super thronum
illius: et dominans deus. Ipse
creavit illam in spiritu sancto: et vi-
dit et dinumeravit et mensus est
Et effudit illam super omnia ope-
ra sua: et super omnem carnem secundum da-
tum suum. et prebet illas diligen-
tibus se. Tu autem domine mi.

In alia feria. Lectio prima.

Amor domini gloria et
gloriatio: et leticia et co-
rona exultationis. Ti-

mor domini delectabit cor et dabit leticiam et gaudium in longitudine dierum. Timenti deus bene erit in extremis: et in die defunctionis sue benedicetur. *Lec. ij.*

Dilectio dei honorabilis sapientia: quibus autem apparuerit in visu: diligunt eam in visione et in agnitione magnarum suorum. Initium sapientie timor domini: et cum fidelibus in vulva concreatur est: et cum electis feminis graditur: et cum iustis et fidelibus agnoscitur.

Amor domini *Lec. iij.* Sciencie religiositas. Religiositas custodiet et iustificabit cor iocunditate: atque gaudium dabit. Timenti deus bene erit: et in diebus consolationis illi benedicetur. Plenitudo sapientie timere deum: et plenitudo a fructibus illius.

Dominica prima septembris et deinceps usque ad tertiam dominicam eiusdem mensis exclusive. id est per quindecim dies tantum: quando de tempore agitur: canitur historia. Si bona, et legatur de libro iob. Sabbato vero precedenti ad vesperas. R. Antequam. Ad magist. an. Cum audisset iob nuntiorum verba sustinuit patienter et ait: si bona suscepimus de manu domini: mala autem quare non sustineamus? in omnibus non peccavit iob labijs suis: neque stultum aliquid contra deum locutus est. Si hec dominica in kalendis occurrerit: fiat sicut infra octavas beati augustini in festo sancti egidii est notatum. Sequenti sabbato ad magist. an. In his omnibus non pecca-

vit iob labijs suis neque stultum quid contra deum locutus est. *Lectio prima.*

Uir erat *Job. primo ca.* in terra bus nomine iob et erat vir ille simplex et rectus ac timens deum et recedens a malo. Nati sunt ei septem filii et tres filie: et fuit possessio eius septem milia ovium et tria milia camelorum: quingenta quoque iuga bouum: et quingente asine: ac familia multa nimis. *R.* Si bona suscepimus de manu domini: mala autem quare non sustineamus? dominus dedit dominus abstulit. Sicut domino placuit ita factum est: sit nomen domini benedictum. *V.* Nudus egressus sum de utero matris mee: et nudus reuertar illuc: Sicut. *Lectio secunda.*

Eratque vir ille magnus inter omnes orientales. Et ibant filii eius et faciebant pueritia per domos uniusque usque in die sua: et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent et biberent cum eis. Cumque in orbem transissent dies pueritiam mittebat ad eos iob et sanctificabat illos. *R.* Antequam comedam suspiro et antequam inundatis aquis rugitus meus: quia timor quem timebam evenit mihi: et quod verebar accidit: nonne dissimulaui nonne silui: nonne quievi: Et venit super me indignatio tua domine. *V.* Ecce non est auxilium mihi in me: necessarij quoque mei recesserunt a me: Et venit super me. *Lectio tertia.*

Onsurgensque diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim: Ne forte peccaverint filii mei et benedixerint deo in cordibus suis

is. Sic faciebat iob cunctis diebus. Quadā autē die cū venisset filij dei vt assisteret corā dñō: affuit etiā inter eos sathan. Cui dixit dñs: Unde venis? Qui respondēs ait: Circuiui terrā et perambulauī eam. **R.** Utinā appēderentur peccata mea quibus irā merui et calamitas quā patior: In statera. **V.** Quasi arena maris hec grauior appareret: In. Gloria. In. **Lectio. iij.**

Dixitq; dñs ad eū: Nunquid cōsiderasti seruū meū iob q̄ nō sit ei similis in terra? Homo simplex et rectus actimēns deū et recedens a malo. **R.** Quare detraxistis sermonibus veritatis: ad increpandum verba cōponitis: et subuertere nitimini amicū vestrū: Querūtamen q̄ cogitastis explete. **V.** Quod iustū est iudicate et nō inuenietis in lingua mea iniquitatem: Querūtamen. **Lectio quinta.**

Qui respōdēs sathā ait: Nunquid frustra iob timebat deū? Nōne tu vallaſti eū ac domū eius vniuersaq; substantiā eius per circuitū: Operibus manū eius benedixisti et possessio eius creuit in terra. Sed extende paululū manū tuā et tange cuncta que possidet nisi in faciē benedixerit tibi. **R.** Induta est caro mea putredine et foribus pulueris cutis mea aruit et cōtracta est. Memento mei domine: quā ventus est vita mea. **V.** Dies mei sicut umbra declinauerūt et ego sicut venūz arui: Memento. **Lectio sexta.**

Dixit ergo dominus ad sathā. Ecce vniuersa q̄ habet in manu tua sūt:

tantū in eū ne extēdas manū tuā. Egressusq; est sathan a facie domini. Cum autē quadam die filij eius et filie comederēt et biberent vinū in domo fratris sui primogeniti: nūcius venit ad iob qui diceret: Boues arābāt et asine pascebant iuxta eos: et irruerunt sabei tulerūtq; omnia et pueros percusserunt gladio: et euasi ego solus: vt nūciarē tibi. **R.** Paucitas dierū meorū finiet breui dimitte me domine: vt plāgam paululū dolorē meū anteq; vadā Ad terrā tenebrōsā et opertā mortis caligine. **V.** Remitte mibi vt refrigerer priusq; abeā. Ad. Gloria. Ad. **R.** Memento mei deus quia ventus est vita mea: Nec aspiciet me visus hoīs. **V.** Et nō reuertet oculus meus vt videat bona. Nec. **R.** Ne abscondas me domine a facie tua manū tuā longe fac a me Et formido tua nō me terreat. **V.** Corripe me domine in misericordia et nō in furore tuo ne forte ad nihilū redigas me: Et for. **R.** Nocte os meum perforatur doloribus et qui me comedūt nō dormiunt: a multitudine eorum cōsumitur vestimentū meū. Cōparatus sum luto: Et assimilatus sum fauilli et cineri. **V.** Custos hominū quare me posuisti contrariū tibi et factus sum mihi metipsi grauis: parce mihi domine nihil enī sunt dies mei. Cōparatus. Gloria. Et assimila. **In p̄ma feria Lectio p̄ma. Job. ij. capitulo.**

IActus est autē cū quadā die venissent filij dei: et staret corā domino: venisset quoq; sathan inter eos: et staret in cōspectu eius: vt diceret dominus ad sathan: Unde

venis: Qui rñdens ait: Circui-
ui terrā ⁊ pambulauī eā. Et di-
xit dominus ad sathan: Nūqd
considerasti seruū meum iob q̃
non sit ei similis in terra vir sim-
plex ⁊ rectus actimēs deū ⁊ re-
cedēs a malo: ⁊ adhuc retinens
innocentiā: *Lectio secunda.*

Quātem cōmouisti me
aduersus eū: vt afflige-
rem euz frustra. Cui re-
spondens sathan ait: Pellem p
pelle ⁊ cuncta que habet homo
dabit pro anima sua. Alioquin
mitte manum tuā: ⁊ tāge os ei⁹
et carnē: ⁊ tunc videbis: q̃ in fa-
ciem benedicat tibi. *Lec. tertia.*

Dixit ergo dominus ad
sathā: Ecce ī manu tua
est: verū tamen animā ⁊
illi⁹ serua. Egressus igit sathā
a facie domini: percussit iob vlce-
re pessimo a plāta pedis vsq; ad
vtricē ei⁹. Qui testa sanie rade-
bat sedens in sterquilinio.

In alia feria Lectio prima.

Dixit autē illi vxor sua:
Adhuc tu permanes in
simplicitate tua: Bene-
dic deo ⁊ morere. Qui ait ad il-
lam: Quasi vna de stultis mu-
lieribus locuta es. Si bona sus-
cepimus de manu domini: mā-
la quare non sustineam? *Le. ij.*

Et in oībus his non pecca-
uit iob labijs suis. Igit
audiētes amici iob om-
ne malū quod accidisset ei: ve-
nerunt singuli de loco suo: eli-
phas themāites ⁊ baldach sui-
tes ⁊ sopher naamathites. Cō-
dixerāt enī vt pariter veniētes

visitarēt eū ⁊ psolarēt. *Lec. iij.*

Quātem eleuassent pcul-
oculos suos nō cogno-
uerunt eū. Et exclamā-
tes plorauerūt: scissisq; vestib⁹
sparserūt puluerē sup caput suū
in celū. Et sederūt cū eo in terra
septem diebus ⁊ septē noctib⁹:
⁊ nemo loquebatur ei verbum.
Videbant enī dolorē esse vehe-
mentē. *Dominica. iij. septem-
bris ⁊ deinceps vsq; ad primā
dominicā octobris exclusiue cā-
tef historia de Thobia iudith
⁊ Hester: quādo de tēpore agi-
tur: ⁊ legantur lectiones de eis-
dem libris. Sabbato vero pce-
dēti ad vs. R. Omni tempore. Ad
magt. añ.* Ingressus āgelus raphas
el ad tobiam salutauit eum dicēs gau-
dium tibi semper sit. cui tobias ait: q̃le
gaudium mihi erit qui in tenebris se-
deo et lumen celi non video. cui ange-
lus inquit: forti animo esto in proximo
est vt a deo cureris. *Lec. priā robie*

Tobias ex tri-
bu ⁊ ciuitate neptalim:
que est in superioribus
galilee supra naason post viam
que ducit ad occidētē: ī sinistro
habens ciuitatē sephet: cum ca-
ptus esset in diebus salmanasar
regis assyriorū ī captiuitate ta-
men positus: viam veritatis nō
deseruit: ita vt omnia que habe-
re poterat: quotidie cū captiuis
fratribus qui erant ex eius ge-
nere impartiret. *R. Peto domie
vt de vinculo improperij huius absol-
uas me: aut certe desuper terram eri-
pias me: ne reminiscaris delicta mea
vel parentū meorum: neq; vindictam*

sumas de peccatis meis : Quia eruis
sustinentes te dñe. *V.* Omnia iudicia
tua iusta sunt et omnes vie tue miseri-
cordia et veritas et nunc dñe memento
mei: Quia eruis. *Lectio secunda.*

Quoniam esset iunior omni-
bus in tribu neptalim :
nihil tamē puerile ges-
sit in opere. Veniq; cū irēt om-
nes ad vitulos aureos q̄s hie-
roboam rex israel fecerat: hic so-
lus fugiebat cōsortia omniū et
p̄gebat ad hierusalē ad tēplum
dñi: et ibi adorabat dñm deum
israel. *R.* Omni t̄p̄e benedic deū et
pere ab eo vt vias tuas dirigat. Et om-
ni t̄p̄e consilia tua in ip̄o p̄maneāt. *V.*
Inquire vt facias que placita sunt ei i
vitate et i tota virtute tua. Et. *Le. iij.*

Nec et his filia scdm legē
dei celi puerulus obser-
uabat. Cū v̄o fact⁹ fuisset
vir: accepit vxorē annā de tri-
bu sua: genuitq; ex ea filium no-
men suū imponēs ei. Quem ab
infantia timere deum docuit et
abstinere ab omni peccato. *R.*
Tempus est vt reuertar ad eum q̄ me
misit: vos autē bñdicite deū: Et enar-
rate omnia mirabilia eius. *V.* Confite-
mini ei corā omnibus viuentibus. quia
fecit vobiscū misericordiā suā: Et enar-
Gloria. Et ena. *Lectio quarta.*

Estur cū p captiuitatez
deuenisset cū vxore sua
et filio in ciuitatē ninīuē
cū omni tribu sua: et omnes ede-
rent ex cibis gentiliū iste custo-
diuit animā suā et nunq; cōtami-
natus est in escis eorū. Et quo-
niam memor fuit dñi i toto cor-
de suo: dedit illi deus gratias in

conspectu salmanasar regis: et
dedit illi potestatez q̄cunq; vel-
let ire habens libertatē quecū-
q; facere voluisset. Pergebat er-
go per omes qui erant in capti-
uitate et monita salutis dabat
eis. Tu. *R.* Adonai dñe deus ma-
gne et mirabilis qui dedisti salutē i ma-
nu femine: Exaudi preces seruoꝝ tuo-
rum. *V.* Benedictus es domine q̄ nō
derelinquis presumētes de te et de tua
virtute glorianes humilias: Exaudi.

Quoniam aut puenisset *Lec. v.*
set i rages ciuitatē me-
dorum: et ex his q̄b⁹ ho-
noratus fuerat a rege habuisset
decē talenta argenti: et cū multa
turba generis sui gabelū egen-
tem videret qui erat ex tribu ei⁹
sc̄i ciro grapho dedit illi memo-
ratū pond⁹ argenti. *R.* Bomia-
tor dñe celozū et terre creator aquarū
rex vniuerse creature tue: Exaudi ora-
tiones seruoꝝ tuorum. *V.* Tu do-
mine cui humiliū semper et mansuetorū
placuit dep̄catio: Ex. *Lectio. vi.*

Dest multū vero tempo-
ris mortuo salmanasar
rege cū regnaret senna-
cherib filius ei⁹ pro eo: et filios
israel exosos haberet in cōspe-
ctu suo: tobias pergebat p om-
nē cognationē suā et cōsolabatur
eos. *R.* Spes in aliū nūq; habui p̄-
ter in te de⁹ isrl Qui irasceris et p̄piti⁹
eris: Et oia pctā hominū in tribulatio-
ne dimittis. *V.* Bñe de⁹ celi et terre re-
spice ad hūilitatē nrām: Qui ira. Glā.
Et oia. *R.* Cōforta me rex scōꝝ p̄nci-
patū tenēs: Et da sermonē rectū et be-
nesonantē in os meū. *V.* Ba nobis do-
mine locū penitētie et ne claudas ora

canētū te dñe: Et da. **R.** Laudate do-
minū deū nr̄m: Qui nō deseruit spe-
rātes in se et in me adimpleuit misicor-
diā suā quā pmisit domui isrl̄. **V.** Lau-
date dñm oēs gētes et collaudate euz
omnes populi: Qui. **R.** Bñe rex om-
nipotēs in diritōe tua cūcta sūt posita:
et nō ē qui possit resistere volūtati tue:
libera nos: **Prop̄** nomē tuū. **V.** Ex-
audi dñe orationē nostrā et cōuerte lu-
ctū nostrū in gaudiū. **Prop̄**ter. **Gl̄ia.**
Prop̄ter. **In alia feria Lec. 1.**

Dest hec vero cū esset di-
es festus dñi et factū es-
set prandiū bonū in do-
mo tobie: dixit filio suo: Uade
et adduc aliq̄s de tribu nostra ti-
mētes deū: ut epulēf nobiscū.
Cumq; abisset: reuersus nūcia-
uit ei vnū ex filiis isrl̄ iugulatus
iacere in platea. **Lectio secūda.**

Statimq; exiliēs de ac-
cubitu suo: relinquens
prandiū: ieiunus puēit
ad corpus. tollēsq; illud porta-
uit ad domū suā occulte: ut duz
sol occubuiſſet caute sepeliret eū
Cumq; occultasset corpus mādu-
cauit panē cū luctu et tremore:
memorās illū sermonē quez di-
xit dominus p̄ amos p̄phetāz:
Dies festi vestri cōuertent̄ ī la-
mentationē et luctū. **Lectio. iij.**

Quam vero sol occubuiſ-
set abiit et sepeliuit euz.
Arguebāt aut̄ eū omēs
primi ei⁹ dicētes: Jam hui⁹ rei
causa interfici iussus es: et vix ef-
fugisti mortis imperiū: et iterū
sepelis mortuos. Sed tobias
plus timens deū q̄ regē rapie-
bat corpa occisorū et occultabat

ī domo sua: et medijs noctibus
sepeliebat ea. **In alia feria. Lec.**

Ontigit aut̄ **ctio p̄ma.**
ut quadā die fatigat⁹ a
sepultura veniēs domuz
iactasset se iuxta parietez et ob-
dormiuiſſet: et ex nido hirundi-
num dormiēti illi calida sterco-
ra inciderēt sup̄ oculos ei⁹: fie-
retq; cecus. **Lectio secūda.**

Nunc enī tēptationē ido-
pmisit dñs euenire illi:
ut posteris daref exem-
plū patiētie ei⁹: sicut et sc̄ti iob.
Nā cū ab infātia sua semp deuz
timuerit: et mādata ei⁹ custodie-
rit: nō est cōtristat⁹ p̄tra deuz q̄
plaga cecitatis euenerit ei⁹: s̄ im-
mobilis in dei timore p̄mansit:
agēs grās deo omnib⁹ diebus
uite sue. Tu autem. **Lectio. iij.**

Nam sicut beato iob īsul-
tabāt reges: ita isti pa-
rētes et cognati ei⁹ irri-
debāt vitā ei⁹ dicentes: Ubi est
spes tua p̄ q̄ elemosynas et sepl-
turas faciebas: Tobias incre-
pabat eos dicēs: Nolite ita lo-
qui: qm̄ filij sc̄tōz sum⁹ et vitā il-
lam expectam⁹ quā de⁹ datur⁹ ē
his qui fidē suā nūq; mutant ab
eo. **Due sequētes añe. dicant̄**

**in sabbatis ad magt. vel ad me-
morā añ.** Ne reminiscaris dñe deli-
cta mea vel parentū meoz: neq; vindi-
ctā sumas de p̄ctis meis. **Añ.** Ado-
nai dñe deus magne et mirabilis q̄ de-
disti salutē in manu femie exaudi p̄ces
seruozū tuozū. **Si vnū sabbatum**
tātum fuerit dimittat̄ añ. Ado-
nai. **Feria. iij.** ī ieiunijs q̄tuor
tēpoz septēbris leo papa in ser-

mone. Scio quidē. Lectio. i.

Ouia sacerdotalis officiū est erga omnes ecclesie filios curā habere cōmunē: q̄ et rudibus p̄sit et doctis. quos simul diligimus parit̄ incitamus: ut ieiuniū qđ nobis septimi mensis recursus indicit si de alacri p̄ castigationez animi et corporis celebremus. *Lec. ii.*

Ut aut̄ mens rationabilis salubrit̄ exteriora castiget: debet etiā p̄pria exercere ieiunia. Ieiunās ergo ab his que caro expetit: ieiunet et ab his que male interior substantia concupiscit. Pessim⁹ enī cibus animē ē velle qđ nō licet. Et noxia cordis delectatio ē: q̄ aut turpi lucro pascit: aut superbia extollit: aut ultione letat.

Olebret igitur *Lec. iii.* dilectissimi verū et spirituale ieiunium qđ corp⁹ et animā sui puritate sanctificet. Cordis nr̄i secreta rimemur: et q̄b⁹ reb⁹ aut tristit̄ aut gaudeat iusto discutiam⁹ exanīe. aut si q̄s amor vane gl̄ie: si q̄ radix auaritie: si qđ vir⁹ inest inuidie: nihil taliū anima sumat escarū: s̄ virtutū itēta delicijs: celestes eoulas terrene p̄ferat voluptati.

Ser. vi. Sermo sci augu. Le. i.

Ouia ieiuniorū tēp⁹ ē fratres charissimi: de ieiunio cuz scit̄ate v̄ra tractandū est. Ieiunia xp̄iano rū spiritualit̄ poti⁹ q̄ carnalit̄ exercēda sunt. Vñ et pct̄is p̄ncipaliter ieiunem⁹: ne ieiunia nr̄a sicut iudeoz a dño respuant.

Ouale est enī ut *Lec. ii.* a cibis q̄s dñs creauit nescio quis ip̄stor abstineat: et peccatorū sagina pinguescat: Non tale ieiuniū ego elegi dicit dñs. Prauū est etiā ieiuniū abstinere a peccatis nisi addam⁹ et bona. Porro ieiunij nostris etiā illd̄ oportet accedere qđ dñs ait: Cū ieiunatis nolite fieri sic hypocrite tristes

Ieiuniū ē qđ p̄ *Lec. iii.* bat altissimus non solū intermissa corporis resectio: v̄z etiā a malis actibus facta discessio. Itaq; cura hōne mens tua grauef̄ opp̄ssa pct̄is: neq; animus tuus vitiōrum illecebris delectet: et digna deo exsoluisti ieiunia. Aliē magis horres q̄ places deo. *Sabbato ex*

eodem sermone sci augustini

Unc ergo *epi. Lec. i.* erunt accepta ieiunia: si opib⁹ sc̄is fuerit expiata p̄sciētia. Quale est enī humiliari cibo et augeri pctō: Qui igitur corpi suo ieiunia deuot⁹ indicit: cupiditatum fomites cōprimat: frangat impet⁹ mētis: libidines vincat. *Lectio. ii.*

Aces auaritie ardētes extinguat: latiusq; facti vim dilectiōis extēdat: atq; i alimēto pauperū abrupti apparat⁹ impēdia largiat. Ceterum si flectas ut circulum ceruicē tuā: cilitiū et cinerē subternas: nec sic vocabo inqt̄ ieiunium acceptum. *Lec. iii.*

Sed solue omnē nodum iniq̄tat⁹ et obstinationē

malorum: dimitte quassatos in requiem. Nec sunt enim quibus homo refectus cibo frequent impetrat quod exoptat: et ieiunans maiora premia consequitur sanctitatis. *Lectio
nes de iudith Lec. prima Judith*

Arphaxat itaque .i. cap. rex medorum subiugauerat multas gentes imperio suo: et ipse edificauit ciuitatem potentissimam quam appellauit egbathannis. Et lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius in altitudine cubitorum septuaginta et in latitudine cubitorum triginta. Tu autem. *Lectio secunda.*

Quod res vero eius posuit in altitudine cubitorum centum: per quadrum vero earum latus utrumque vicenorum pedum spacio tenebatur. Posuitque portas eius in altitudine turrium: et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui et in gloria quadrigarum suarum. *Lec. iij.*

Anno igitur duodecimo regni sui nabuchodonosor rex assyriorum qui regnabat in ninive ciuitate magna pugnauit contra arphaxat: et obtinuit eum in campo magno qui appellatur ragau: circa eufraten et tigrin et iadason in campo erioch regis elicorum. *Lectio quarta.*

Quoniam exaltatum est regnum nabuchodonosor et cor eius eleuatum est. Et misit ad omnes qui habitabant in ciliicia et damasco et libano: et ad gentes que sunt in carmelo et cedar: et habitantes galileam in campo magno esdrelon: et ad omnes qui erant in sa-

maria et trans flumen iordanem usque ad hierusalem et ad omnem terram iessie quousque pueniatur ad montes ethiopiae. Tu autem. *Lectio quinta.*

Ad hos omnes misit nuncios nabuchodonosor rex assyriorum: qui omnes uno animo pertraxerunt et remiserunt eos vacuos: ac sine honore abiecerunt. Tunc indignatus nabuchodonosor rex ad omnem terram illam iurauit per thronum suum et regnum quod defenderet se de omnibus his. *Lec. vi. Judith. ij. c.*

Anno tertio decimo nabuchodonosor regis: vigesima et secunda die mensis primi: factum est verbum in domo nabuchodonosor regis assyriorum ut defenderet se. Vocauitque omnes maiores natum: omnesque duces bellatores suos: et habuit cum eis mysterium consilii sui. Dixitque cogitationem suam in eo esset: ut omnem terram suo subiugaret impio. *In alia fer. 2. 1. be-*

Actu est autem cum cessassent loqui: indignatus holofernes vehementer: dixit ad achior: Quoniam prophetasti nobis dicens: quod gens israel deservatur a deo suo: ut ostendam tibi: quoniam non est deus nisi nabuchodonosor: cum percusserim eos omnes sicut hominem unum: tunc et ipse cum illis assyriorum gladio iteribis: et omnis israel tecum perditione disperiet: et probabis quoniam nabuchodonosor dominus sit vniuersae terre.

Quoniam et gladius militie mee transiet per latera tua: et confixus ca-

des inter vulneratos isrl: et nō
respirabis vltra donec extermin-
neris cū illis. Porro aut si pro-
phetiā tuā verā existimas nō cō-
cidat vultus tuus et palloz qui
faciē tuā obtinet abscedat a te:
si vba mea hec putas īplere nō
posse. Tu autem. *Lectio. iij.*

Quā aut noueris qz simul
cū illis hoc expieris: ec-
ce ex hac hora illorū po-
pulo sociaberis: vt duz dignas
mei gladij penas exceperit: ipe
simul vltioni subiaceas. Tunc
holofernes pcepit suis suis: vt
comprehenderet achior: et du-
ceret eū in bethuliā: et traderet
in manus filiorum isrl.

Lectio prima hester. j. capitulo

En diebus assueri qui re-
gnauit ab india vsqz ad
ethiopiā sup centū vigi-
tiseptē puincias: quādo sedit ī
solio regni sui: susa ciuitas re-
gni eius exordium fuit. Tercio
igit anno impij sui fecit grande
cōuiuiū cūctis pncipibz et pue-
ris suis fortissimis psarū et me-
dorū inclitis et pfectis puincia-
rum corā se: vt ostēderet diuiti-
as glorie regni sui ac magnitu-
dine atqz iactantiā potētie sue
multo tpe: cētū videlicet et octo-
ginta diebus. Tu. *Lectio. iij.*

Quāqz īplereñt dies cō-
uiuij inuitauit omnem
populū q inuēt⁹ est su-
sis a maximo vsqz ad minimum
Et iussit septē dieb⁹ cōuiuiuz p-
parari ī vestiblo horti et nemo-
ris: qd regio cultu et manu cōsi-
tū erat. Et pendebāt ex omni p-

te tētoria aerei color: et carbasi-
ni et hiacinthini sustētata funib⁹
bissinis ac purpureis q eburne-
is circulis iserti erāt et colūnis
marmoreis fulciebant. *Lectio. iij.*

Lectuli qz aurei et argē-
tei sup pauimētū smar-
agdino et vario stratū la-
pide dispositi erāt: qd mira va-
rietate pictura decorabat. Bi-
bebāt aut q inuitati erāt aureis
poclis et alijs atqz alijs vasis ci-
bi inferebantur. *Lectio. iij.*

Quā quoqz vt magnifi-
cētia regia dignuz erat
abundās et pncipū po-
nebatur. Nec erat qui noletes
cogeret ad bibenduz: sed sic rex
statuerat: pponēs mēsis singu-
los de pncipib⁹ suis vt sumeret
vnusquisqz qd vellent. *Lectio. v.*

Uasthi qz regīa fecit cō-
uiuiū feminarū in pala-
cio vbi rex assuerus ma-
nere cōsueuerat. Itaqz die septi-
mo cuz rex esset hilarior et post
nimīā potationē icaluisset me-
ro: pcepit mauman et bazata et
arbona et bagatha et abgatha
et zarath et charchas septem eu-
nuchis: q in cōspectu eius mini-
strabāt vt introducerēt reginā
vasthi corā rege posito sup capi-
te eius diademate: vt ostēderet
cunctis pplis: et pncipib⁹ illius
pulebritudinē. Erat em pulchra
valde. Que rēnuīt: et ad regis ī-
periū qd p eunuchos mādaue-
rat venire cōtēpsit. *Lectio. vj.*

Unde irat⁹ rex et nimio
furore succēsus: iterro-
gauit sapiētes q ex mo-

re regio semp aderat ei: et illorum faciebat cuncta consilio scientium leges ac iura maiorum. Erant autem primi et proximi charsena et zethar et admatha et tharsis et mares et marsana et mamucha septem duces persarum atque medorum: qui videbant faciem regis et primi post eum residere soliti erant: cui sententie vasti regia subiaceret: qui assueri regis imperium quod per eunuchos mandauerat facere noluisse.

Unica prima octobris et deinceps usque ad primam dominicam novembriis exclusive cantetur historia: Adaperiat et legatur de libris machabeorum quando de tempore agitur. Sabbatum precedenti ad vesperum. R. Tua est potentia. Ad magist. an. Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis et faciat pacem. Lec. prima 1. machabeorum primo capitulo.

Et factus est postquam percussit alexander philippi macedo qui primus regnavit in grecia: egressus de terra cethim darium regem persarum et medorum: constituit prelia multa et omnium obtinuit munitiones: et interfecit reges terre et pertransiit usque ad fines terre. **R. Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in diebus vestris: Et concedat vobis salutem et redimat vos a malis. V. Exaudiat dominus orationes vestras et reconcilietur vobis: nec vos deserat in tempore malo: Et. Lectio secunda.**

Et accepit spolia multitudinis gentium: et siluit terra in conspectu eius. Et congregavit virtutes: et exerci-

tum fortē nimis: et exaltatum ē et eleuatū cor ei: et obtinuit regiones gentium et tyrānos: et facti sunt illi in tributū. **R. Exaudiat dominus orationes vestras et reconcilietur vobis: Nec vos deserat in tempore malo. V. Deser vobis cor omnibus ut colatis eum et faciatis ei voluntatem: Nec vos deserat. Lectio. iij.**

Et post hec decidit in lectum et cognovit quod more ref: et vocavit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuventute: et dimisit illis regnum suum cum adhuc viveret. Et regnavit alexander annis duodecim et mortuus ē. **R. Tua est potentia tuum regnum domine tu es super omnes gentes: Da pacem domine: In diebus nostris. V. Creator omnium deus: terribilis et fortis iustus et misericors: Da. Gloria. In. L. iij.**

Et obtinuerunt pueri eius regnum unusquisque in loco suo et imposuerunt sibi omnes diademata post mortem eius: et filij eorum post eos multis annis: et multiplicata sunt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccati antiochus illustris filius antiochi regis: qui fuerat rome obses: et regnavit in anno centesimo tricesimo et septimo regni grecorum. **R. Congregati sunt inimici nostri: et gloriantur in virtute sua: cōtere fortitudinem illorum domine et disperse illos: ut cognoscant quod non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. V. Disperge illos in virtute tua et depone eos protector noster domine: Ut cognoscant quia nō.**

Et in diebus illis: **Lec. v.** Exierunt ex israel filij impii et suaserunt multis dicentes: Eamus et disponamus

testamentum cum gentib⁹ q̄ cir
ca nos sunt: quia ex quo recessi
mus ab eis inuenerunt nos ma
la multa. Et bonus visus ē ser
mo in oculis eorum. **R.** Impe
tū inimicorū ne timuerit: memores esto
re quomodo salui facti sūt patres no
stri: Et nūc clamem⁹ in celū et miserebi
tur nostri deus noster. **V.** Admēto
mirabiliū ei⁹ que fecit pharaoni et ex
ercitui eius in mari rubro: Et. **Le. vi.**

Et destinauerunt aliqui
de populo et abierūt ad re
gē et dedit illis potesta
tem vt facerent iusticiā gentiū
Et edificauerunt gymnasiū in
hierosolymis scdm̄ leges natio
num: et fecerūt sibi p̄putia: et re
cesserunt a testamento sancto:
et iuncti sunt nationib⁹ et venū
dati sunt vt facerent malū. **R.**
Refulsit sol in clipeos aureos et resplē
derūt mōtes ab eis: Et fortitudo gē
tium dissipata est. **V.** Erat enī exercit⁹
magnus valde et fortis et appropiauit
iudas et exercitus ei⁹ in plū: Et forti.
B̄lia. Et for. **R.** Dixit iudas simoni
fratri suo: elige tibi viros et vade libera
fratres tuos in galileā ego autē et iona
thas frater meus ibim⁹ in galadithim
Sicut fuerit volūtas in celo sic fiat. **V.**
Accingimini et estote filij potentes q̄
niam melius est nobis mori in bello q̄
videre mala gentis nostre et sanctorū.
Sicut. **R.** In hymnis et cōfessionib⁹
benedicebant dñm: Qui magna fecit
in isrl̄ et victoriā dedit illis dñs omni
potēs. **V.** Ornauerunt faciem tēpli co
ronis aureis et dedicauerūt altare do
mino: Qui. **R.** Ornauerūt faciē tem
pli coronis aureis et dedicauerūt alta
re domino: Et facta est leticia magnat

In populo. **V.** In hymnis et cōfessionib⁹
bus benedicebāt dominū. Et fa. B̄lia.
Inpo. **Sequentes añe dicē de sunt
in sabbatis ad magt. vel ad me
moriam q̄ diu cātatur historia:**
Adaperiat. **Añ.** Da pacē dñe i die
bus nostris quia nō est aliū q̄ pugnet
p nobis nisi tu de⁹ noster. **Añ.** Tua ē
potentia tuum regnum domine: tu es
super omnes gentes: da pacem dñe in
diebus nostris. **Añ.** Accingimini fi
lij potentes et estote parati pugnare i
prelio. quoniā melius est nobis mori i
bello q̄ videre mala gētis nostre et sā
ctorū: sicut fuerit volūtas in celo sic fi
at. **Añ.** Exaudiat dñs orationes ve
stras: et reconciliet vobis: nec vos des
serat in tpe malo. **Lectioes feria
les sequētes vel ab illo loco: Et
veritus ē in pmo caplo pmi ma
chabeorū vsq; ad locū illū: Tūc
cōgregata est in. ij. capitulo.**

**Feria. ij. Lectio prima. j. ma
chabeorum primo capitulo.**

Et post duos ānos die
rū misit rex p̄ncipē tri
butorū in ciuitates iu
da: et venit hierusalē cum turba
magna. Et locut⁹ ē ad eos ver
ba pacifica i dolo: et crediderūt
ei. Et irruit sup ciuitatē repēte
et percussit eā plaga magna: et p
didit pplm multū ex isrl̄. **Lec. ij.**

Et accepit spolia ciuita
tis: et succendit eā igni:
Et destruxit domos ei⁹
et muros ei⁹ in circuitu et capti
uas duxerūt mulieres et natos
et pecora possederunt. Et edifi
cauerunt ciuitatez dauid muro
magno et firmo et turrib⁹ firmis
et facta est illis in arcē. **Lec. iij.**

Et posuerunt illic gentes peccatrice: viros iniquos et conualuerunt in ea. Et posuerunt arma et escas: et congregauerunt spolia hierusalem et re: posuerunt illic: et facti sunt in laqueum magnum. Et factum est ad insidias sanctificationi et in diabolum malum israel. Et effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis: et cotaminauerunt sanctificationem. *Feria. iij. Le. i.*

Et fugerunt habitatores hierusalem propter eos: et facta est habitatio exterorum: et facta est exterum semini suo: et nati eius reliquerunt eam. Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo. dies festi eius conuersi sunt in luctum: sabbata eius in opus probrium: honores eius in nihilum. Secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius: et sublimitas eius conuersa est in luctum.

Et scripsit rex antiochus omni regno suo ut esset omnis populus unus. Et reliquerunt unusquisque legem suam: et consenserunt omnes gentes secundum verbum regis antiochi. Et multi ex israel consenserunt ei: et sacrificauerunt idolis: et coniungauerunt sabbatum. *Lectio. iij.*

Et misit rex antiochus libros per manus nuntiorum in hierusalem: et in omnes ciuitates iude: ut sequerentur leges gentium terre: et prohiberetur holocausta et sacrificia et placationes fieri in templo dei. et prohiberetur celebrari sabbatum et dies solennes. Et iussit coniungere

ri sancta et sanctum populum israel.

Feria. v. Lectio prima.

De quinta decima mensis casleu quanto et quadragesimo et centesimo anno edificauit rex antiochus abominandum idolum desolationis super altare dei: et per vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerunt aras: et ante ianuas domorum et in plateis incendebant thura et sacrificabant. *Lectio. ij.*

Et libros legis dei perbusserunt igni scidetes eos. et apud quemcumque inueniebant libri testamenti domini: et quicumque obseruabat legem domini secundum edictum regis trucidabant eum. In virtute sua faciebant hec populo israel: qui inueniebant in omni mense in ciuitatibus. Et quinta et vicesima die mensis sacrificabant super aram que erat contra altare: et mulieres que circumcidebant filios suos trucidabantur secundum iussus regis antiochi.

Et suspēdebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos eorum: et eos qui circumciderant illos trucidabant. Et multi de populo israel diffinierunt apud se: ut non manducarent immunda: et elegerunt magis mori quam cibis coniungi immundis: et noluerunt infringere legem dei sanctam: et trucidati sunt. Et facta est ira magna super populum israel valde.

Feria. vi. Le. prima. i. macha. ij. c.

Et diebus illis surrexit mathathias filius iohannis filij symeonis sacerdos ex filiis ioachim ab hierusalem: et coſedit

in monte modin. Et habebat filios quinque: ioannan qui cognominabatur gaddis: et symone qui cognominabatur thasi: et iudam qui vocabatur machabeus: et eleazarum qui cognominabatur abarodon et ionatham qui cognominabatur apphus. Hi viderunt mala que fiebant in populo iuda et in hierusalem.

Et dixit matathi *Lec. ij.*
as: Ve mihi. Et quod natus sum videre contritionem populi mei et contritionem civitatis sancte: et sedere illic cum datur in manibus inimicorum: Sancta in manu extraneorum facta sunt: templum eius sicut homo ignobilis. Vasa glorie eius captiva abducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis et iuvenes eius ceciderunt in gladio inimicorum.

O gens non *Lec. iij.*
hereditavit regnum eius: et non obtinuit spolia eius. Omnis compositio eius ablata est. Que erat libera: facta est ancilla. Et ecce sancta nostra et pulchritudo nostra et claritas nostra desolata est et coinquinaverunt eam gentes. Domica. ij. Lec. prima. j. mach. ij. c.

Quoniam congregata est ad eos synagoga iudeorum fortis viribus ex israel omnis voluntarius in lege, et omnes qui fugiebant a malis additi sunt ad eos: et facti sunt illis ad firmamentum: et collegerunt exercitum: et percusserunt peccatores in ira sua: et viros iniquos in indignatione sua: et ceteri fugerunt ad nationes ut evaderent. Tu autem domine. *Lectio. ij.*

Et circumivit matabias et amici eius et destruxerunt aras: et circumciderunt pueros incircumcisos quantum inveniunt in finibus israel in fortitudine. Et persecuti sunt filios superbie: et precepsatum est opus in manibus eorum: et obtinuerunt legem de manibus gentium et de manibus regum: et non dederunt cornu peccatori.

Et appropinquavit *Lec. iij.*
veritas dies matathie moriendi: et dixit filiis suis. Nunc confortata est superbia et castigatio: et tempus eversiois et ira indignationis. Nunc ergo o filii emulatores estote legis: et date animas vestras per testamentum patrum: et memoretur operum patrum que fecerunt in generationibus suis: et accipietis gloriam magnam et nomen eternum. Tu autem. Lec. iij.

Habraham nonne in temptatione invenit se fidelis: et reputatum est ei ad iusticiam: Ioseph in tempore angustie sue custodiivit mandatum: et factus est dominus egypti. Phinees pater noster zelando zelum dei accepit testamentum sacerdotum eternum. *Lectio quinta.*

Esus dum implevit verbum factus est dux in israel. Caleph dum testificatus est ecclesie accepit hereditatem. David in sua misericordia persecutus est sedem regni in secula. Helias dum zelat zelum legis recepit eum in celum. *L. vi.*

Hanias azarias et misabel credentes liberati sunt de flamma. Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. Et ita cogitate per generationes et

generationē: q̄a om̄es qui sper-
rāt in eū nō infirmant. Et a ver-
bis viri peccatoris ne timueri-
tis: q̄ gloria eius stercus ⁊ ver-
mis est. Hodie extollit et cras
non inueniet. Tu autē.

*Lcōnes feriales sequētes vel
a tertio ca. vsq; ad secūdu libru
machabeorū ad libitū. Fei. ij.
Lcō p̄ma. j. machabeorū. iij. ca.*

Et congregauit apollo-
nius gētes ⁊ a samaria
virtutē multā ⁊ magnā
ad bellādū contra israel. Et co-
gnouit iudas et exiit obuiā illi
et percussit ⁊ occidit illū et ceci-
derūt vulnerati multi et reliqui
fugierūt: et accepit spolia eorū.
Et gladiū apolloniū abstulit iu-
das: et erat pugnās in eo omni-
bus diebus. Tu. *Lectio. ij.*

Et audiuit seron p̄nceps
exercitus syrie: q̄ p̄gre-
gauit iudas p̄gregatio-
nem fideliū ⁊ ecclesiā secū ⁊ ait:
Faciaꝝ mihi nomē ⁊ glificabor
in regno: et debellabo iudam ⁊
eos qui cum ipso sunt: qui sper-
nebant verbū regis. Et prepa-
rauit se: ⁊ ascēderūt cū eo castra
impiorū fortes auxiliarij: vt fa-
ceret vindictā in filios israel.

Et appropin- *Lcō. iij.*
querūt vsq; betheron:
et exiit iudas obuiam
illis cum paucis. Et autē vide-
runt exercitus venientē sibi ob-
uiam: dixerūt iude: Quomō po-
terimus pauci pugnare contra
multitudinē hanc tantā et tam
fortem: Et nos fatigati sumus
ieiunio hodie. Tu autem.

Feria quarta. Lectio p̄ma.
Et ait iudas: Facile ē cō-
cludi mltos ī manu pau-
corū: ⁊ non est differen-
tia in conspectu dei celi liberare
in multis ⁊ in paucis: quoniam
non in multitudine exercit⁹ vi-
ctoria belli: s̄ de celo fortitudo
est. Ipsi veniunt ad nos in mul-
titudine contumaci ⁊ superba:
vt disperdant nos ⁊ vxores no-
stras ⁊ filios nostros: ⁊ vt spo-
lient nos. Tu. *Lectio secunda.*

Nos vero pugnabimus
pro animabus nostris
⁊ pro legibus nostris et
ipse dominus cōteret eos āte fa-
ciem nostrā. Vos autē ne timue-
ritis eos. Et cessauit autē loq;: ī-
siluit in eos subito: ⁊ p̄trit⁹ ē se-
ron ⁊ exercit⁹ ei⁹ in p̄spectu ip̄i⁹
⁊ p̄secut⁹ est eū in descēsu betho-
ron vsq; in cāpū. *Lectio tertia.*

Et ceciderūt ex eis octi-
gēti viri: reliqui autē fu-
gerūt ī terrā philistīm.
Et cecidit timor iude ac fratrū
ei⁹ ⁊ formido sup oēs gentes in
circuitu eorū: ⁊ p̄uenit ad regē no-
mē ei⁹: ⁊ de p̄lijs iude narrabāt
om̄es gētes. *Feria. v. Lec. j.*

Taudiuit autē rex an-
tiochus sermōes istos:
iratus est animo et mi-
sit ⁊ congregauit exercitū vni-
uersi regni sui castra fortia val-
de. Et aperuit erariū suū: ⁊ de-
dit stipiēda exercitui in annū:
⁊ mandauit illis vt essent para-

Eti ad omnia. *Lectio. ij.*
T vidit q̄ d̄fecit pecūia
d̄thesaur⁹ suis ⁊ tributa

regionis modica ppter dissen-
sionē ⁊ plagā quā fecit in terrā:
vt tolleret legitima que erant
a primis dieb⁹. Et timuit ne nō
haberet ⁊ semel ⁊ bis in sumpt⁹
et donaria: q̄ dederat ante lar-
ga manu: ⁊ abūdaauerat sup re-
ges: qui ante eū fuerant. *Lec. iij.*

Et consternat⁹ erat ani-
mo valde: et cogitauit
ire in persidē et accipe-
re tributa regionū ⁊ cōgrega-
re argentū multū. Et reliquit ly-
siam hominē nobilez de genere
regali super negocia regia a flu-
mine euphraten vsq; ad flumen
egypti: ⁊ vt nutrirer antiochuz
filiū suū donec rediret. *Feria*

Et rex assum⁹ *vj. Lec. j.*
psit partes exercitus re-
lidui: et exiuit ab anti-
ochia ciuitate regni sui āno cen-
tesimo ⁊ quadragesimo septio:
⁊ transfretauit euphratē flumē
⁊ pābulabat supiores regiōes.

Et elegit lysias *Lec. ij.*
ptolomeū filiū dorimi-
ni ⁊ nicanorē ⁊ gorgiā
viros potētes ex amicis regis:
⁊ misit cū eis quadraginta mi-
lia virozū ⁊ septē milia equitū:
vt veniret in terrā iuda ⁊ disp-
derent eā scdm verbū regis. Et
processerūt vt irent cū vniuersa
virtute sua ⁊ venerūt ⁊ applicue-
rūt āmaū i terra cāpestri. *L. iij.*

Et audierūt mercatores
regionū nomen eoz: ⁊
acceperunt argentuz ⁊
aurū multuz valde: ⁊ pueros ⁊
venerunt in castra vt acciperēt
filios israel in seruos: et additi

sunt ad eos exercit⁹ syrie ⁊ ter-
re alienigenarū. *Unica tertia*
Lectio pma. ij. machabe. j. cap.

His trib⁹ qui sūt p egyptū
iudeis: salutē dicūt
fratres qui sunt in hie-
rosolymis iudei ⁊ qui in regio-
ne iudea ⁊ pacē bonā. Benefa-
ciat vobis deus ⁊ meminerit te-
stamenti sui: quod locutus ē ad
abraham ⁊ isaac ⁊ iacob seruo-
rum suoz fideliz: ⁊ det vobis
cor omnibus vt colatis eū ⁊ fa-
ciatis eius volūtātē corde ma-
gno ⁊ animo volenti. *Lec. ij.*

Haberiāt cor vestrum
in lege sua ⁊ i preceptis
suis ⁊ faciat pacez: Ex-
audiat orationes vrās ⁊ recon-
cilietur vobis nec vos deserat i
tempore malo. *Lectio tertia.*

Et nūc hic sumus orātes
p vobis. Regnāte de-
metrio āno cētesimo se-
ragesimo nono nos iudei scri-
psim⁹ vobis in tribulatiōe ⁊ im-
petu q̄ supueit nobis in istis an-
nis: ex q̄ recessit iason a sc̄tā ter-
ra ⁊ a regno. Portā succēderūt
⁊ effuderūt sanguinē innocētē.

Et orauim⁹ ad *Lec. iij.*
dñm ⁊ exauditi sum⁹ et
obtulim⁹ sacrificiū ⁊ si-
milaginē: ⁊ accēdim⁹ lucernas
⁊ proposuimus panes. Et nūc
frequentate dies scenophegie
mensis casleu. *Lectio quinta.*

Hāno cētesimo octoge-
simo octauo ppls qui ē
hierosolymis ⁊ i iudea:
senat⁹ q̄ ⁊ iudas: aristobolo ma-
gistro ptolomei regis qui ē de

genere christorum sacerdotum: et
his qui in egypto sunt iudeis sa-
lutem et sanitatem. De magnis pe-
riculis a deo liberati magnifice
gratias agimus ipsi: utpote qui
aduersus talem regem dimicauimus.
Tu autem. *Lectio sexta.*

Ergo enim ebullire fecit de
perfidie eos qui pugnaue-
runt contra nos et san-
ctam ciuitatem. Nam cum in per-
fide esset dux ipse: et cum ipso im-
mensus exercitus: cecidit in templo
nanees: consilio deceptus sacer-
dotum nanees. Et enim cum eo ha-
bitaturus venit ad locum anti-
ochus et amici eius: et ut accipe-
ret pecunias multas dotis no-
mine. *Lectioes feriales se-
quentes vel a. ij. cap. secundi ma-
chabeorum: usque ad sextum cap. ad
libitum. Feria. ij. Lec. prima. ij.*

Orationes macha. i. ca.
autem faciebant omnes sa-
cerdotes dum consumma-
retur sacrificium ionatha inchoan-
te: ceteris autem respondentibus.
Et neemie erat oratio huncha-
bens modum. Domine deus omnium
creator: terribilis et fortis: iustus
et misericors: qui solus es bonus
rex: solus prestans: solus iustus
et omnipotens et eternus qui li-
beras israel de omni malo: qui fe-
cisti patres electos et sanctifica-
sti eos: accipe sacrificium pro uni-
uerso populo tuo israel et custodi par-
tem tuam et sanctifica. *Le. ij.*

Ongrega dispersionem no-
stram: libera eos qui serui-
unt gentibus: et contemptos et ab-
ominatos respice: ut sciatur gen-

tes quia tu es deus noster. Af-
flige opprimentes nos: et con-
turbam facientes in superbia. Con-
stitue populum tuum in loco sancto
tuo: sicut dixit moyses. *Lec. iij.*

Sacerdotes autem psalle-
bant hymnos usque ad psal-
mum esset sacrificium. Cum au-
tem psalmus esset sacrificium: ex resi-
dua aqua neemias iussit lapides
maiores perfundi. Quod ut factum est
ex eis flamma accensa est: et ex lumi-
ne quod refulsit ab altari psalmus est.

Fer. iij. L. prima. ij. macha. ij. c.

Ergo autem in descriptioni-
bus hieremie prophete qui
iussit eos ignem accipere qui
transmigrabant: ut significatum
est: et ut mandauit transmigratis
Et dedit illis legem ne obliuiscer-
entur precepta domini: et ut non
exerraret mentibus videtes si-
mulachra aurea et argentea et or-
namenta eorum. Et alia huiusmodi
dicens hortabatur: ne legem amo-
ueret a corde suo. *Lectio. ij.*

Erat autem in ipsa scriptura
quod tabernaculum et ar-
cam iussit propheta diui-
no responso ad se facto comitari
secum usque ad montem: in quo moy-
ses ascendit et vidit dei heredita-
tem. Et veniens ibi hieremias in-
uenit locum speluncæ: et tabernacu-
lum et arcam et altare incensum tulit il-
luc: et ostium obstruxit. *Lec. iij.*

Et accesserunt quidam simul
qui sequebantur ut no-
tarent sibi locum: et non
potuerunt inuenire. Et autem
cognouit hieremias: culpam il-
los dixit quod ignoraret locum do-

nec congreget deus congrega-
tionem populi: et propitius fiat
Et tunc dominus ostēdet hec:
Et apparebit maiestas domini:
et nubes erit sicut et moysi ma-
nifestabatur: et sicut cū salomō
petiit vt locus sanctificaret ma-
gno deo manifestabat hec.

Feria quinta Lectio prima.

De iuda vō machabeo et
fratribus eius: et de tē-
pli magni purificatiōe:
et de are dedicatione sed et de p-
liis que pertinent ad antiochū
nobilem: et filiū eius eupatorē:
et de illuminatiōibus que de ce-
lo facte sūt ad eos qui p iudeis
fortiter fecerunt: ita vt vniuer-
sam regionē cū pauci essent vin-
dicarent: et barbarā multitudi-
nem fugarent: et famosissimum
in toto orbe templū recupera-
rent: et ciuitatē liberarent: vt le-
ges que abolēde erant restitue-
rentur domino cum omni tran-
quillitate ppitio facto illis. *L.*

Et emq; ab iaso *Lec. ij.*
ne cyreneo quinq; libris
cōprehēsa temptauim?
nos vno volumie breuiare. Cō-
siderantes enim multitudinē li-
brorum et difficultatem volēti-
bus aggredi narratiōes histo-
riarum: propter multitudinem
rerum curauimus volentib; q;
dem legere vt esset animi oble-
ctatio: studiosis vō vt facile pos-
sint memorie cōmēdare: oib; at
legētib; vtilitas cōferat. *L. iij.*

Et nobis quidem ipis q;
hoc opus breuiāde cau-
sa suscepimus non faci-

lem laborē: immo vero negoti-
um plenum vigiliarum et sudo-
ris assumpsimus. Sicut hi qui
preparant puuiū et querūt alio-
rum voluntati parere: propter
multorū gratiā libenter laborē
sustinemus: veritatem quidem
de singulis auctoribus cōcedē-
tes: ipi aut scdm datā formā bre-
uitati studentes. *Feria sexta*
Lec. prima. ij. machabeo. iij. ca.

Estur cū sancta ciuitas
habitaretur in omī pa-
ce: leges aut adhuc opti-
me custodirentur propter omīe
pontificis dispositionē et pieta-
tē et animos odio habētes ma-
la: fiebat vt et ipi reges et princi-
pes locum summo honore dignū
ducerent: et templum maximis
muneribus illustrarēt: ita vt se-
leucus asie rex de redditibus su-
is prestaret omnes sumptus ad
ministeriū sacrificiorū pertinē-
tes. Tu autem. *Lectio secūda.*

Simon autē de tribu be-
niamin prepositus tem-
pli constitutus: cōtēde-
bat obsistēte sibi principe sacer-
dotum iniquū aliquid in ciuita-
te moliri. Sed cū vincere omīa
non posset venit ad appolloniū
tharsee filiū q; illo tpe erat dux
celestyrie et pbenicis: et nuncia-
uit ei pecunijs innumerabilibus
plēnū esse erariū hierosolymis:
et omnes copias imensas esse q;
nō ptinēt ad ratiōez sacrificiorū:
esse autē possibile sub potestate

Oregis cadere vniuersa.
Anq; retulisset *L. iij.*
ad regem apolloni de

pecunijs que delate erāt: ille ac-
citū heliodorus qui erat sup ne-
gocia eius: misit cū mādatis vt
pdictā pecuniam transportaret
Statimq; heliodorus iter ē ag-
gressus: specie quidē quasi pce-
lessyriam ⁊ phenicē ciuitates ef-
set peragraturus: reuera autez
regis propositū perfecturus.

*Dominica. iiii. Lec. pma. ij.
machabeorū. v. capitulo.*

Quam venisset appolloni-
us hierosolymā pacem
simulās quieuit vsq; ad
diē scām sabbati: Et tunc feria-
tis iudeis arma capere suis pce-
pit: omnesq; qui ad spectaculū
pcesserāt trucidauit ⁊ ciuitates
cū armatis discurrens īgētē mul-
titudinē pemit. *Lectio secūda.*

Eidas aut machabeus
qui decim⁹ fuerat: seces-
serat ī desertū locū: ibi-
q; inter feras in mōtibus vitaz
cū suis agebat. Et feni cibo ve-
scētes demorabant: ne pncipes
essent coīnquinationis. *Lectio
tertia. iiii. machabeorū. vi. cap.*

Non post mltū tps: mi-
sit rex senē quēdā anti-
ochenū q; cōpelleret iu-
deos vt se transferēt a patrijs ⁊
dei legib⁹ cōtaminare etiam qd
ī hierosolymis erat tēplū: ⁊ co-
gnominare iouis olympij et in-
garizim put erāt hī qui locū in-
habitabāt iouis hospital. *L. iiii*

Dessima aut ⁊ vniuersis
grauis malorū erat in-
cursio. Nam tēplū luxu-
ria ⁊ cōmessatiōib⁹ erat plenū:
⁊ scortantiū cū meretricib⁹: sa-

cratisq; edibus mulieres se vl-
tro ingerebāt introferētes ea q
nō licebāt. *Lectio quinta*

Hitare etiā plenū erat il-
licitis que legibus phi-
bebāt. Neq; em sabbā-
ta custodiebant: neq; dies solē-
nes patrij seruabant: nec simpli-
citer iudeū quisq; se cōfitebāt.
Ducebant aut cū amara neces-
sitate in die natalis regis ad sa-
crificia. Tu autē. *Lectio sexta*

Et cum liberi sacra cele-
brarentur: cogebantur
hedera coronati libero
circuire. Secretū aut exijt ī pri-
mas gentiliū ciuitates suggerē-
tibus ptolomeis: vt pari modo
⁊ ipsi aduersus iudeos agerēt
vt sacrificarēt. Eos autē q nol-
lent trāsire ad instituta gentiliū
interficerēt. *Lectioes feriales
sequentes vela. vij. cap. vsq; ad
nonū ad libitū Ferial. ij. Lec.
pma. ij. machabeorū. vi. caplo.*

Estus eleazarus vn⁹ de
pncipibus scribarū: vir
etate puer⁹ ⁊ vultu de-
corus aperto ore hians cōpelle-
batur carnē porcīnā manduca-
re, at ille gloriosissimā mortem
magis q; odibilē vitā cōplectēs
volūtariē pibat ad supplicium.

Estus aut que *Lec. ij.*
admodū oporteret acce-
dere: patient sustinens
destinavit non admittere illici-
ta ppter vite amorē. Hi autem
qui astabant iniqua miseratiōe
cōmoti prop antiquā viri amī-
citiā tollētes eum secreto roga-
bāt afferri carnes quibus vesci

ei licebat: vt simularet mandu-
casse sicut rex impauerat de sa-
crificij carnibus: vt hoc facto a
morte liberaret. ⁊ propt̃ vete-
rem viri amicitia in eo faciebāt
humanitatē. *Lectio tertia.*

Alle cogitaŕ cepit eta-
tis ac senectutis sue emi-
nentiā dignā: ⁊ ingeni-
te nobilitatē canitiē: atq; a pue-
ro optime cōuersatiōis act⁹: et
scdm̃ sancte ⁊ a deo cōdite legis
pstituta: respōdit cito dicēs: p-
mitti se velle in infernū. *Feria*
q̃rta. Lec. p̃ma. ij. macha. vij. c.

Ontigit aut̃ septē frēs
vna cūz matre apphen-
sos cōpelli a rege edere
contra fas carnes porcinas fla-
gris ⁊ taureis cruciatos. Un⁹
autē ex illis qui erat p̃m⁹ sic ait:
Quid queris ⁊ quid vis discere
a nobis: Parati sum⁹ mori ma-
gis q̃ patrias dei leges p̃uari-
cari. Tu aut̃. *Lectio secūda*

Erat itaq; rex iussit sar-
tagines et ollas eneas
succendi: quibus statim
succensis: iussit ei q̃ prior fuerat
locutus amputari linguā: ⁊ cu-
te capitis abstracta sumas q̃q;
manus ⁊ pedes ei p̃cidi: ceteris
eius fratribus ⁊ matre inspiciē-
tibus. Tu autem. *Lectio. iij.*

Ecū iam p̃ omnia inuti-
lis fact⁹ esset: iussit ignē
admoueri: ⁊ adhuc spi-
ratē torrerī in sartagine: in q̃ cū
diu cruciaret: ceteri vna cū ma-
tre iuicē se hortabant̃ mori for-
titer dicentes: Dñs de⁹ aspici-
et vitatē: ⁊ cōsolabit̃ in nobis:

quēadmodū in p̃testatiōe cātis
ci declarauit moyses: ⁊ ī seruis
suis cōsolabit̃. *Feria. v. Lec. i.*

Mortuo itaq; illo primo
hoc modo sequentē de-
ducebāt ad illudēdum:
⁊ cute capitis eius cūz capillis
abstracta: interrogabāt si man-
ducaret priusq; toto corpore p
mēbra singla puniret. *Lec. ij.*

Alle respōdens patria
voce dixit: Non facias.
Propter qd̃ ⁊ iste sequē-
ti loco primi tormenta suscepit:
⁊ ī ultimo spiritu p̃stituit̃ sic ait:
Tu quidē scelestissime ī p̃nti vi-
ta nos p̃dis: sed rex mūdi defun-
ctos nos p̃ suis legibus eterne
vite resurrectiōe suscitabit. Tu.

Dist hunc terti⁹ *Lec. iij.*
illudis: ⁊ linguā postu-
latus cito ptulit: ⁊ ma-
nus cōstanter extendit. ⁊ cūz fi-
ducia ait: E celo ista possideo:
sed ppter dei leges nūc hec ipsa
despicio: qm̃ ab ip̃o me ea rece-
pturū spero. Ita vt rex ⁊ q̃ cum
ip̃o erāt mirarēt̃ adolescēt̃: aīn-
q; tāq; nihil duceret cruciatus
Et hoc ita defuncto quartū ve-
xabant similiter torquētes. *L.*
Feria sexta Lectio prima.

Supra modū aut̃ mater
mirabilis ⁊ bonorū me-
morā digna: q̃ p̃ceun-
tes septē filios sub vnius diei tē-
pore p̃spiciēs bono animo fere-
bat propter spem quā in deū ha-
bebat: singulos illorū hortaba-
tur voce patria fortiter: repleta
sapiētia: ⁊ femineē cogitationi
masculinū animū: inserēs dixit

ad eos. Tu. **Lectio secūda**

Nescio qualiter in vtero meo apparuistis. Neque enim ego spūm et aīam donauī vobis et vitā: et singulorum mēbra nō ego ipsa cōpegi. Sed enim mundi creator: q̄ formauit hominis natiuitatē: q̄q̄ omnīū inuēit originē: et spiritū vobis iterū cū misericordiā reddet et vitā: sicut nūc vosmetipsos despiciatis ppter leges ei⁹. **L. iij.**

Antiochus autē cōtēni se arbitrat⁹ sūm exprobātis voce despecta: cum adhuc adolescētior sup̄esset: nō solū verbis hortabatur: sed et cū iuramento affirmabat diuitem se et beatū facturū: et trāslat⁹ a patrijs legibus amicū habitur⁹ et res necessarias ei pbiturum. Sed ad hec cū adolescēs neq̄q̄ inclinaret: vocauit rex matrem et suadebat ei vt adolescenti fieret in salutē. **Si vigilā omniū sanctorū vel symōis et iudei sabbato post quartā dñicā euerit: legant sequētes lectiōes**

Quam autē multis **Lec. i.** eā verbis esset hortat⁹: p̄misit suāsuram se filio suo. Itaq; inclinata ad illū: irridens crudelē tyrānū ait patria voce: Fili mi miserere mei q̄ te i vtero nouē mensib⁹ portauī: et lac triennio dedi: et alui: et i etatem istā p̄duxi. **Lectio secūda.**

Deto nate vt aspicias ad celum et terrā et ad omnia que in eis sūt et itel ligas qz ex nihilo fecit illa deus et hominū genus: ita fiet vt nō

timeas carnificē istū: sed dign⁹ fratrib⁹ tuis effect⁹ p̄iceps suscipe mortē: vt in illa miseratio ne cū fratrib⁹ tuis te recipiā.

Quam hec illa ad **Lec. iij.** huc diceret: ait adolescens: Quē sustinetis: Non obedio p̄cepto regis: sed p̄cepto legis que data est nobis p moysen. Tu vero qui inuētor omnis malicie factus es i hebreos nō effugies manū dei. Nos enī p̄ptis nostris hec patimur. **Wmca. v. Lec. p̄ma. ij. machab. beorū. ix. capitulo.**

Eodem tpe antioch⁹ in honeste reuertebatur de p̄side. Intrauerat enim in eā q̄ dicit⁹ p̄sopolis: et tēptauit expoliare tēplū et ciuitatē opprimere sed multitudīe ad arma cōcurrente in fugā vsi sūt. Et ita cōtiguit vt antiochus post fugā turpiter rediret. **Lectio. ij.**

Et cū vēisset circa egbaathanā recognouit q̄ erga nichanorē et thimotheū gesta sunt. Elatus autē ira arbitrabatur se iniuriā illorū q̄ se fugauerāt posse i iudeos retorquere. Ideoq; iussit agitari currū sine intermissiōe agens iter: celesti eū iudicio purgēte: eo q̄ ita supbe locut⁹ est se venturum hierosolymā: et cōgeriez sepulchri iudeorū eā facturū. **Lec. iij.**

Sed qui vniuersa cōspicit dñs de⁹ isrl̄ pcussit eū i sanabili et iuisibili plaga. Et em̄ finiuit hūc ipm s̄mone: app̄hēdit eū dir⁹ dolor viscerū et amara interiorū tormēta.

Et quidē satis iuste: quippe qui multis et nouis cruciatib⁹ alioz rōtorserat viscera: licet ille nullo modo a sua malicia cessaret.

Sper b̄ aut̄ su. *Lectio. iij.*
Superbia replet⁹ ignē spīrās animo in iudeos: et p̄cipiēs accelerari negotiū: cōtigit illū in impetu euntē de curru cadere: et graui corporis collisione membra vexari. Isq; qui sibi videbatur etiā fluctib⁹ maris impare: supra humanū modū supbia replet⁹ et montiū altitudines in statera appendere: nūc humiliat⁹ ad terrā in gestatorio portabatur manifestā dei virtutē in semetip̄o p̄testās: ita vt de corpore impij vermes scaturirēt: ac viuētes in doloribus carnes eius effluerēt: odore etiā illius et fetore exercitus grauarietur. Tu. *Lectio quinta*

Et q̄ paulo añ sidera celi cōtingere se arbitrabatur: eū nemo poterat ppter intolerantiā fetoris portare. hinc igif cepit ex graui supbia deduct⁹ ad agnitionē suū venire diuina admōit⁹ plaga p̄ momenta singla dolorib⁹ suis augmenta capiētibus. *Lectio. vi.*

Et cū nec ip̄e fetore suū ferre posset sic ait: Iustum ē subditū esse deo et mortalem nō paria deo sentire. Orabat aut̄ hec scelestus dominū a quo nō esset misericordiam p̄secutus: et ciuitatē ad quā festinās veniebat: vt eā ad solū deduceret: ac sepulchrū p̄gestorū faceret: nūc optat liberā red-

dere. *Lectioes feriales sequētes vel a nono capitulo vsq; ad finē ad libitū. Lect. p̄ma. ij. machabeorū nono capitulo.*

Sed non cessantib⁹ dolorib⁹ supuenerat em̄ i eū iustus dei iudiciū desperās scripsit ad iudeos in hūc modus de p̄catiōis epistolā hec cōtinēt. Optimis ciuib⁹ iudeis plurimā salutē et bene ualere et esse felices rex et p̄nceps antiochus. Tu aut̄. *Lectio. ij.*

Si bene ualetis et filij vestri et ex sētētia vob̄ cūcta sūt maxias agimus gratias et ego i infirmitate constitutus vestri aut̄ memor benigne reuersus de p̄sidis locis et infirmitate graui ap̄phēsus necessariū duxi p̄ cōmuni vtilitate curam habere. Tu aut̄. *Lectio. iij.*

Oro itaq; vos et p̄eto memores b̄nficiorū publice et priuatim vt vn⁹ q̄sq; p̄seruet fidē ad me et ad filios meum. Cōfido enī eū modeste et humane acturū et sequentem propositum meū cōmunē vobis fore. *Alia feria Lectio prima ij. machabeorū. x. capitulo.*

Achabeus aut̄ et qui cū eo erant domino se p̄te gēte templū quidē et ciuitatē recepit: aras autē quas alienigene per plateas extruxerant itemq; delubra demolitus est: et purgato templo aliud altare fecerūt et de ignitis lapidibus igne concepta sacrificia obtulerunt post biennium. Tu aut̄ tem domine. *Lectio secunda.*

Et incensū et lucernas et panes propositionis posuerunt. Quibus gestis rogabant dominū prostrati in terrā ne amplius talibus malis inciderent. Sed et si quādo peccassent: ut ab ipso mitius corripere et non barbaris ac blasphemis hominibus traderent.

Qua die autem *Lec. iij.* templū ab alienigenis pollutū fuerat: contigit eadem die purificationē fieri vicesima et quinta mensis qui fuit casleu. Et cum leticia diebus octo egerūt in modū tabernaculorum. *Dominica prima nouembus et deinceps usque ad primā domini tam aduentus exclusiue quando de tempore agitur cantetur historia: Vidi dominum. et legantur ezechiel et daniel et duodecim prophete. Et notandum quod cum legitur liber ezechielis lectiones de primo capitulo p. Tu autē. a secundo et deinceps per. Hec dicit dominus: finiuntur. Et sabbato precedenti ad vesp.* *R. Aspice domine de sede. ij. Ad magnificat añ.* Vidi dominū sedentē super solium excelsum et eleuatū: et plena erat omnis terra maiestate eius et ea que sub ipso erant replebant templū.

Lectio prima ezechielis. 1. cap.

Et factum est in tricesimo anno in quarto mense in quinta mensis cum essem in medio captiuorum iuxta fluuiū chobar aperti sunt celi et vidi visiones dei. In quinta mensis ipse est annus quintus transmigrationis regis ioachim fa-

ctū est verbum domini ad ezechielem filium buzi sacerdotē in terra chaldeorum secus flumē chobar. *R. Vidi dominū sedentē super solium excelsum et eleuatū et plena erat omnis terra maiestate eius: Et ea que sub ipso erant replebant templum. V.* Seraphim stabant super illud sex ale vni et sex ale alteri: *Etea. Lectio. ij.*

Et facta est super eū ibi manus domini. Et vidi: et ecce vetus turbinis veniebat ab aq̄lone et nubes magna et ignis inuoluēs: et splendor in circuitu eius. et in medio eius quasi species electri: id est de medio ignis. *R. Aspice domine de sede sancta tua: et cogita de nobis inclina deus meus aurem tuam et audi: Aperi oculos tuos et vide tribulationem nostram. V.* Qui regis israel intende qui deducis velut ouē ioseph: *Aperi oculos. Lectio tertia.*

Et in medio eius similitudo quatuor animalium et hic aspectus eorum. Similitudo hominis in eis: et quatuor facies vni et quatuor pennis vni. et pedes eorum pedes recti: et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli et scintille quasi aspectus eris candētis: et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus. *R. Aspice domine quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs. sedet in tristitia domus gentium: Non est qui consoletur eam nisi tu deus. V.* Ploras plorauit in nocte et lachryme eius in maxilla eius: *Non*

Blia. Non. Lectio. iij. Et facies et pennas per quatuor partes habebat

iuncteque erant penne eorum alte-
rius ad alterum. Non reuerteba-
tur cum incederent: sed unusquisque
ante faciem suam gradiebatur. Si-
militudo autem vultus eorum facies
hominis: et facies leonis a dextris
ipsorum quatuor: facies autem bo-
vis a sinistris ipsorum quatuor: et
facies aquile desuper ipsorum qua-
tuor. **R.** Super muros tuos hierusalem
constitui custodes tota die et nocte non
tacebunt: Laudantes nomen domini.
V. Predicabunt populis fortitudinem
meam et annuntiabunt in gentibus glo-
riam meam: Laudantes. **Lectio. v.**

Et facies eorum et penne
eorum extente desuper.
Due penne singulorum
iungebantur et due tegebant cor-
pora eorum: et unusquisque eorum
coram facie sua ambulabat. Ubi
erat impetus spiritus illuc gra-
diebantur nec reuertebantur cum
ambularent. **R.** Aduro tuo impu-
gnabili circumcinge nos domine et ar-
mis tue potentie protege nos semper.
Libera domine deus israel clamantes
ad te. **V.** Erue nos in mirabilibus tuis
et da gloriam nomini tuo: Libera nos.

Similitudo autem **Lec. vi.**
malium et aspectus eorum
quasi carbonum ignis ar-
dentium et quasi aspectus lampa-
darum. Hec erat visio discurrens
in medio animarum: splendor ignis et
de igne fulgur egrediens. Et ani-
malia ibant et reuertebant in si-
militudinem fulguris coruscan-
tis. **R.** Sustinuimus pacem et non ve-
nit: quesiuimus bona et ecce turbatio.
cognouimus domine peccata nostra:
Non in perpetuum obliuiscaris nos. **V.**

Peccauimus cum patribus nostris: iniu-
ste egimus iniquitatem fecimus: Non i.
Gloria. Non. **R.** Angustie mihi sunt
vindicte et quid eligam ignoro: Melius
est mihi incidere in manus hominum
quam derelinquere legem dei mei. **V.** Si
enim hoc egero mors mihi est: si autem
non egero non effugiam manus vestras:
Melius. **R.** Misit dominus angelum suum et
conclusit ora leonum et non me comi-
minauerunt: Quia coram eo iusticia in-
uenta est in me. **V.** Misit deus miseris
cordiam suam et veritatem suam animas
meam eripuit de medio catulorum leo-
num: Quia. **R.** Laudabilis populus
quem dominus exercituum benedixit
dicens opus manuum mearum es tu: He-
reditas mea israel. **V.** Beata gens cui-
us est dominus deus eorum populus
electus in hereditate. Hereditas. Glo-
ria. Hereditas. **Sequentes an-
tiphona dicende sunt in sabba-
tis ad magnificat vel ad memo-
riam quod diu cantat historia: Vi-
di dominum. An.** Aduro tuo impu-
gnabili circumcinge nos domine et armis
tue potentie protege nos semper deus
noster. **An.** Qui celorum contines thoro-
nos et abyssos intueris domine rex re-
gum montes ponderas: terrarum palmo
concludis: exaudi nos domine in ge-
mitibus nostris. **An.** Sustinuimus pa-
cem et non venit domine: quesiuimus
bona et ecce tribulatio: cognouimus do-
mine peccata nostra: non in eternum
obliuiscaris nos deus israel. **An.** Aspi-
ce domine quia facta est desolata ciui-
tas plena diuitijs: sedet in tristitia do-
mina gentium: non est qui consoletur
eam nisi tu deus noster. **Per me-
sem nouembrem legantur per fe-
rias lectiones que sunt signate**

in dominicis quia per totū illū
mensē nō sunt nisi tres dies fe-
riales. *Dñica. ij. Lec. 1. ezechie.*

Et fact⁹ est *lis. vij. cap.*
sermo domini ad me di-
cens: Et tu fili hominis
hec dicit dñs de⁹ terre isrl: Fi-
nis venit: venit finis sup quatu-
or plagas terre. Nunc finis sup
te: et imittā furorē meū in te: et
iudicabo te iuxta vias tuas: et
ponā cōtra te oēs abhomiatio-
nes tuas. *Hec dicit. Lec. ij.*

Et non p̄cet oculus me⁹
us sup te et nō misebor
sed vias tuas ponā sup
te: et abhomiatiōes tue ī medio
tui erūt. Et scietis: qz ego dñs.
Hec dīc dñs de⁹: Afflictio vna:
afflictio ecce venit. Finis venit
venit finis. Enigilaui aduersū
te: ecce venit. Venit p̄tritio sup
te qui habitas in terra. *Hec di-
cit dominus. Lectio tertia.*

Uenit t̄ps: p̄pe est dies
occisionis et nō glorie
montiū. Nunc de p̄p̄
quo effundā irā meā sup te: et cō-
plebo furorē meū in te: et iudica-
bo te iuxta vias tuas: et impo-
nam tibi om̄ia scelera tua et non
p̄cet oculus me⁹: neq; misebor:
sed vias tuas imponā tibi: et ab-
hominatiōes tue ī medio tui
erunt. Et scietis quia ego sū do-
minus percutiēs. *Lectio. iij.*

Ecce dies: ecce venit.
Egressa ē cōtritio: Flo-
ruit virga: germinauit
superbia: iniquitas surrexit in
virga impietatis. Non ex eis et
non ex poplo: neq; ex sonitu eo-

rum: et non erit requies in eis.
Hec dicit dominus. *Lectio. v.*

Uenit t̄ps: appropinqua-
uit dies. Qui emit non
letetur: et qui vendit nō
lugeat: qz ira sup om̄e populū
er⁹. Quia q̄ vēdit ad id qd vēdi-
dit nō reuertet: et adhuc in vine-
tib⁹ vita eorū. Visio em̄ ad oēm
multitudinē eius nō regrediet⁹
et vir in iniquitate vite sue nō con-
fortabitur. *Hec dicit dominus.*

Quante tuba p̄: *Lec. vi.*
parentur omnes et non
est qui vadat ad p̄eliū.
Ira enim mea super vniuersum
populū eius. Gladius foris: pe-
stis et fames intrinsecus. Qui ī
agro est gladio morietur: et q̄ ī
ciuitate pestilētia et fame deuor-
abuntur. Et saluabunt⁹ q̄ fuge-
runt ex eis: et erūt in montib⁹ q̄
si colūbe cōuallū: om̄es trepidi
vnusquisq; in iniquitate sua.

Dñica. iij. Lec. 1. dan. p̄mo cap.

Anno tertio regni ioa-
chim reg⁹ iuda: Venit na-
buchodonosor rex ba-
bylonis hierlm et obsedit eam.
Et tradidit dominus in manu
eius ioachim regē iude et partē
vasorū domus dei. Et asporta-
uit ea in terrā sennaar in domū
dei sui: et vasa intulit in domum
thezauri dei sui. Tu autē. *Lec. ij.*

Et ait rex affenez p̄posi-
to eunuchorū vt intro-
duceret de filiis israhel et
de semine regio et tyrānoꝝ pue-
ros in q̄bus nulla esset macula
decoros forma et eruditos om̄i
sapientia: cautos scientia et do-

ctos disciplina: et qui posset stare in palatio regis ut doceret eos litteras et linguam chaldeorum. Tu autem domine. **Lectio tertia.**

Et constituit eis rex annos nam per singulos dies de cibis suis et de vino unde bibebat ipse: ut enutriti tribus annis postea staret in conspectu regis. Fuerunt ergo inter eos de filiis iude: daniel: ananias: misabel et azarias. et imposuit eis prepositus eunuchorum nomina: danieli balthasar: ananie sidrac misabeli misac: et azarie abdenago. Tu autem domine. **Lectio. iij.**

Deposuit autem daniel in corde suo ne pollueretur de mensa regis neque de vino potus eius. et rogauit eunuchorum prepositum ne contaminaretur. Dedit autem deus danieli gratiam et misericordiam in conspectu principis eunuchorum. **Le. v.**

Ait princeps eunuchorum ad daniellem: Timeo ego dominum meum regem qui constituit vobis cibum et potum. Qui si viderit vultus vestros macilentiores pre ceteris adolescentibus coeuis vestris prodegnabitur caput meum regi. **Le. vi.**

Et dixit daniel ad malsar quem constituerat princeps eunuchorum super daniellem ananiam: misabel et azariam: Tempta nos obsecro seruos tuos diebus decem et dentur nobis legumina ad vescendum: et aqua ad bibendum: et contemplantur vultus nostros et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio: et si

cut videris sic facias cum suis tuis. **Domnica. iij. Le. i. osee. i. ca.**

Urbem domini quod factum est ad osee filium beeri in diebus ozie ioatham achaz ezechie regum iuda: et in diebus hieroboam filii ioas regis israel. Principium loquendi domino in osee. Et dixit dominus ad osee: Vade sume tibi uxorem fornicationum: et fac tibi filios fornicationum quia fornicabitur terra a domino. Et abiit et accepit gomer filiam de belaim: et peperit ei filium. **Lectio. ij.**

Et dixit dominus ad eum: Voca nomen eius iezrahel: quoniam adhuc moritur: et visitabo sanguinem iezrahel super domum iherusalem: et quiescere faciam regnum domus israel et in illa die ceteram arcum israel in valle iezrahel. Et concepit adhuc et peperit filiam. et dixit ei: Voca nomen eius absque misericordia: quia non addam ultra misereri domui israel sed oblivione obliviscar eorum: et domui iuda miserebor: et salvabo eos in domino deo suo et non salvabo eos in arcu et gladio et in bello et in equis et in equitibus. Hec dicit. **Lectio tertia.**

Et ablactavit eas quod erat absque misericordia. Et concepit et peperit filium et dixit: Voca nomen eius non populus meus: quia vos non populus meus et ego non ero vester deus. Et erit numerus filiorum israel quasi arena maris quod sine mensura est et non numerabitur. Et erit in loco ubi dicebat eis non populus meus vos: sed dicebat eis filii dei viventis. Et congregabuntur filii

lij iuda et filij israel pariter: et ponet sibi met caput vnu et ascendet de terra: quia magnus dies iezrahel. *Hec dicit. L. iij. osee. ij. ca.*

Dixite fratribus vestris populus meus: et sorori vestre misericordiam consecuta. Iudicate matrem vestram iudicate: quoniam ipsa non uxor mea et ego non vir eius. Auferat fornicationes suas a facie sua et adulteria sua de medio uerberum suorum: ne forte expoliet eam nudam et statuam eam secundum diem natiuitatis sue. Tu autem. *Lectio quinta.*

Et ponam eam quasi solitudinem: et statuam eam velut terram inuiam: et inficiam eam siti et filiorum illius non miserebor: quoniam filij fornicationum sunt: quia fornicata est mater eorum. Confusa est que concepit eos quia dixit: Gladia post amatores meos qui dant panes mihi: et aquas meas et lana meam et linum meum et oleum meum et potum meum. *Hec dicit. Lec. vi.*

Dixi propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis: et sepiam eam maceria: et semitas suas non inueniet et sequetur amatores suos et non apprehendet eos. Et queret eos et non inueniet: Et dicet: Gladia et reuertar ad virum meum priorem: quia mihi bene erat tunc magis quam nunc.

Dominica quinta Lectio prima michee primo capitulo.

Uerbum domini quod factum est ad micheam mo-rasthibitem in diebus ioathan achaz et ezechie regum iu-

da: quod vidit super samariam et hierusalem. Audite populi omnes et attendat terra et plenitudo eius: et sit dominus deus vobis in testem dominus de templo sancto suo: Quia ecce dominus egredietur de loco suo: et descendet et calcabit super excelsa terre. *Hec dicit dominus con.*

Et consumetur. *Lectio. ij.*
Et tur montes subtus eius: et valles scindentur sicut cera a facie ignis sicut aque que decurrunt in preceps. In scelere iacob omne istud et in peccatis domus israel. Quod scelus iacob: Nonne samaria: Et que excelsa iude: Nonne hierusalem? *Hec dicit dominus conuerti.*

Et ponam. *Lectio. iij.*
Et samariam quasi aceruum lapidum in agro cum plantatur vinea. Et detrahā in vallem lapides eius. Et fundamēta eius reuelabo: et omnia sculptilia eius concident. Et omnes mercedes eius comburentur igni. et omnia idola eius ponā in perditionem: quia de mercedibus meretricis congregata sunt et usque ad mercedem meretricis reuertentur. *Lectio quarta.*

Sicut huius plagam et ululabo: vadā spoliatus et nudus: faciam plactum velut draconum: et luctum quasi strutionum: quia desolata est plaga eius: quia venit usque ad iudam: tetigit portam populi mei usque ad hierusalem. *Lectio quinta.*

Et geth nolite annuciare lachrymis ne ploret. In domo pulueris: puluere vos conspergite et transite:

vobis habitatio pulchra: cōfu-
sa ignominia. Nō est egressa q̄
habitat in exitu. Placuit do-
mus vicina accipiet ex vobis q̄
stetit sibi met: qz infirmata est in
bonū que habitat in amaritudi-
nibus. Quia descēdit malum a
dño in portā hierlm: tumultus
quadrigę stuporis habitati la-
chis. Nec dicit. *Lectio. vi.*

Dincipiū peccati est fi-
lie syon: qz in te inuenta
sunt scelera israel. Pro-
pterea dabit emissarios sup be-
reditatē geth: domos menda-
cij in deceptionē regibus israel
Adbuc heredē adducā tibi q̄ ha-
bitas in maresa vsq; odollā ve-
nit glia israel. *Dñica p̄ma post*

O*trinitatis Oratio.*
Eus ī te speratū for-
tudo adesto ppiti-
inuocatōib⁹ nris ⁊ qz
sine tenihil potest mortalis in-
firmitas: p̄sta auxiliū gratie tue
vt in exequēdis mādatīs tuis ⁊
volūtate tibi ⁊ actiōe placeam⁹
Per. *Scdm Lucā. xvi. caplo.*

Eillo tpe: Dicebat ihs
turbis iudeoz ⁊ phari-
seoz: Homo quidā erat
diues ⁊ iduebat purpura ⁊ bys-
so: ⁊ epulabat quotidie splēdi-
de. Et rel. *Omel bti gre. pape.*

Olem fratres *Lec. vii.*
charissimi diues iste q̄
iduebat purpura ⁊ bys-
so ⁊ epulabatur quotidie splen-
dide: nisi iudaicum populū desi-
gnat: qui cultus vite exteri⁹ ha-
buit: q̄ accepte legis delicijs ad-
mitore vsus est: nō ad vtilitatē.

Quem vero lazarus vlceribus
plenus nisi gentilem populū si-
guraliter expmit: Qui dū puer-
sus ad deū cōfiteri pctā sua non
erubuit: huic vuln⁹ in cute fuit.

E cutis q̄ppe *Lec. vii.*
vulnere virus a visceri-
bus trahit et foras erū-
pit. Quid est ergo pctōz cōfes-
sio nisi quedam vulnez ruptioz
Quia peccati vir⁹ salubrit ape-
ritur in cōfessione: quod pestife-
re latebat in mēte. Vulnere ete-
nim cutis in superficie trahit hu-
morē putredinis. Et cōfitendo
peccata quid aliū agim⁹ nisi ma-
lum quod in nobis latebat ape-
rimus: Tu autē *Lectio nona.*

Sed lazarus vulneratus
cupiebat saturari de mi-
cis que cadebant de mē-
sa diuitis ⁊ nemo illi dabat: q̄a
gentile quēq; ad cognitionē le-
gis admittere supbus ille popu-
lus despiciebat. Qui dū doctri-
nam legis non ad charitatē ha-
buit: sed ad elationē quasi de ac-
ceptis operibus intumuit: ⁊ qz
ei verba defluebāt de sciētia q̄si-
mice cadebāt de mēsa. *Ad bñd.*

añ. Homo quidā erat diues ⁊ indue-
batur purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabat q̄ti-
die splēdide: ⁊ erat qdā medic⁹ nomie
lazarus q̄ iacebat ante ianuā ei⁹ vlce-
ribus plen⁹ cupiēs saturari de micis q̄
cadebāt de mēsa diuitis: ⁊ nemo illi das-
bat: sed ⁊ canes veniebāt ⁊ linge-
bāt vl-
cera eius. *Ad magnificat añ.* Pa-
ter abraham miserere mei: ⁊ mitte laza-
rum vt intingat extremūz digiti sui in
aqua vt refrigeret linguam meam.

Dominica secunda Oratio.

Sancti nominis tui domine timores pariter et amores fac nos habere perpetui: quia nunquam tua gubernatione destituis: quos in solitudine tue dilectionis instituis. *P. Scdm Lucam. xiiij. capitulo.*

En illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis similitudinem hanc: Homo quidam fecit cenam magnam et vocavit multos et re. *Ome. bti gre. pa. Lec. vij.*

Ovis igitur est iste homo fratres charissimi: nisi ille de quo per prophetam dicitur: homo est et quis cognoscit eum: Qui fecit cenam magnam quia satietatem nobis interne dulcedinis preparavit. Qui vocavit multos: sed pauci venerunt: quia non nunquam ipsi qui ei per fide subiecti sunt: eterno eius convivio male vivendo contradicunt. *Tu.*

Quod autem suum *Lec. viij.* suum hora cene dicere invitatis: ut veniret. Quid hora cene nisi finis est mundi: In quo nimirum nos sumus sicut iam dudum paulus testatur dicens: Nos sumus in quos fines seculorum deveniunt. Si ergo hora cene iam est cum vocamur: tanto minus nos excusare debemus a convivio dei quando appropinquare iam cernimus fine mundi. Quo enim pensamus quod nihil est quod restat: eo debemus expauescere: ne tempus gratie quod presto est pereat. *L. ix.*

Escirco autem hoc convivium dei non prandium: sed cena nominatur: quia post prandium cena: post cenam vero convivium

nullum restat: et quia eternum dei convivium nobis in extremo preparabitur rectum fuit ut hoc non prandium sed cena vocaretur. Sed quis per hunc suum qui a patrefamilias ad invitandum mittitur: nisi predicatorum ordo signatur: *Ad bened. an.* Homo quidam fecit cenam magnam et vocavit multos et misit servum suum hora cene dicere invitatis ut veniret: quia omnia parata sunt alla.

Ad magt. an. Exi cito in plateas et vicos civitatis et pauperes ac debiles cecos et claudos compelle intrare: ut impleatur domus mea alla. *onica. iij.*

Oratione non *Oro.* Ostram quam dominus benigne exaudi: et quibus supplicam dispensas affectum: tribue defensionis auxilium. *P. Scdm Lu. xv. c.*

En illo tempore: Erant appropinquantes ad iesum publicani et peccatores: ut audiret illi. et murmurabant pharisei et scribe dicentes: quia he peccatores recipit et manducat cum illis. Et reliqua. *Omel. beati gre. pa. Lec. vij.*

Redistis ex lectione evangelica fratres mei: quia peccatores et publicani accesserunt ad redeptorem nostrum: et non solum ad colloquendum: sed etiam ad quesendum recepti sunt. Quod videtes pharisei indignati sunt. Ex qua colligitur quia vera iusticia compassione habet: falsa vero iusticia odignationem: quibus et iusti recte soleant peccatoribus indignari. Sed aliud est quod agitur typo superbie aliud quod zelo discipline. *Tu autem*

Oedi *Lectio octava.* Ognatur iusti: sed non dedignantes desperant:

sed non desperantes persecutio-
nem commouent; sed amantes.
Quia et si foris increpationes p[er]
disciplinā exaggerēt; int[er] tamē
dulcedinē per charitatē seruāt.
Preponunt sibi in animo iusti
ip[s]os plerūq[ue] quos corrigunt;
meliores existimant eos quoq[ue]
quos iudicāt. Q[uo]d uidelicet agē-
tes et per disciplinam subditos;
et per humilitatē custodiunt se-
metip[s]os. Tu. *Lectio nona.*

Hic contra hi q[ui] de falsa iu-
sticia superbire solent;
ceteros quosq[ue] despici-
unt; nulla infirmantib[us] miseri-
cordia cōdescendunt. Et quo se
peccatores esse non credūt; eo
deterius peccatores fiunt. Be-
quorū profecto numero phari-
sei extiterūt: qui diiudicātes do-
minū q[uod] peccatores susciperet;
arenti corde ipsum fontē miseri-
cordie reprehēdebāt. *Ad bñd.*

añ. Quis ex vobis homo qui habet
cētū oues et si p[er]diderit vnā ex illis nō
ne dimittit nonaginta nouē in deserto
et vadit ad illā que perierat donec inue-
niat illā all[am]. *Ad magt. añ.* Que mu-
lier habēs dragmas decem et si perdi-
derit dragmā vnā nōne accēdit lucer-
nā et euertit domū et querit diligenter
donec inueniat. *Bñca. iij. Dñs.*

Director in te speratū
deus: sine quo nihil est
validū; nihil sanctū; m[ul]-
tiplica super nos misericordias
tuas: vt te rectore te duce sic trā-
seam[us] p[er] bōa t[em]p[or]alia: vt nō amitta-

Emus et na[m] p[er]. *Scdm Tu.*
In illo tēpore *vi. cap.*
Dixit iesus discipulis su-

is: Estote misericordes sicut et
pater vester misericors est. No-
lite iudicare et nō iudicabimini.
Et reliqua. *Omel. venerabilis*
bede presbyteri. Lectio. vij.

Benignus est de[us] super
ingratos et malos: vel
multiplici scilicet sua mi-
sericordia qua etiā et iumēta sal-
uat tēp[or]alia bona largiēdo: vt
celestia dona singlari gratia q[ue]
electos suos solū glorificat in-
spirando. Sed siue hoc siue illud
siue vtrūq[ue] itelligas: magna dei
bonitate fit: que nobis imitan-
da precipitur si filij dei esse volu-
mus. Tu autem. *Lectio. viij.*

Nolite inquit iudicare et
non iudicabimini: No-
lite cōdemnare et nō cō-
dēnabimini. Hoc loco nihil ali-
ud precipi existimo: nisi vt ea fa-
cta que dubiū est quo animo fi-
ant in meliōrē partē interprete-
mur. Quia autem scriptum est:
A fructibus eorum cognoscetis
eos: de manifestis dictū est. que
nō possunt bono animo fieri si-
cut stupra vel blasphemie v[el] fur-
ta vel ebrietates et si qua sunt ta-
lia: d[icitu]r q[uo]d nōb[is] iudicare p[er]mittit[ur].

De genere autē ci-
u[il]i[um]. *L. ix.*
bon[orum]: q[ui] p[oss]unt bono a[n]i[m]o et
simplici corde sine vitio
p[er]cupiscētie q[ui]cūq[ue] hūani cibi in-
differēt sumi: phibet apl[us] iudi-
cari eos q[ui] carnib[us] v[er]sebant[ur] et
bibebant vinum: ab eis qui se
ab his alimentis tēperabant.
Qui enim māducat inquit non
manducantē nō spernat: et q[ui] nō
māducat māducatez nō iudicet

Ad bñd. añ. Estote ergo misericordes sicut et pater vester misericors est dicit dominus. **Ad magt. añ.** Noli te iudicare et non iudicabimini: in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini: dicit dominus. **Bñca. v. Oratio.**

D Anobis quesumus domine ut et mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigas: et ecclesia tua tranquilla deuotione letetur. **Per. Scdm Lucā**

E In illo tempore: cum turbæ v. cap. be irruerent ad iesum ut audiret verbum dei et ipse stabat secus stagnū genēsareth. **Et reliqua. Omelia venerabilis beati presbyteri. Lectio. vij.**

S Tagnū genēsareth idē dicitur esse quod mare galilee vel mare tyberiadis. sed mare galilee ab adiacente prouincia dictū est: mare tyberiadis a prima ciuitate quā olim cenereth vocata: sed ab herode tetrarcha instaurata in honorem tyberij cesaris tyberias ē appellata. Tu autē. **Lectio. vij.**

D Oro genesar a lacu ipsius natura qua crispantibus aquis de seipso excitare aurā phibet greco vocabulo quasi generās sibi aurā dicif. Neque enim in stagni more sternetur aqua: sed frequētibz auris spirantibus agitatur: haustu dulcis et ad potandū habilis sed hebraice lingue consuetudine omnis aquarum congregatio siue dulcis sit siue salsa mare nūcupatur. **Lec. ix.**

D Etia ergo stagnū siue mare prius scilicet designat dominus secus mare stat post

quam vite labentis mortalitatem deuincens in ea qua passus est carne stabilitatem perpetue quietis adiut. Turbarū conuentus ad eū getius in fide concurrentium typus est. de quo isaias: et fluent inquit ad eū omnes gentes et ibunt populi multi. **Ad bened. añ.**

Ascendit iesus in nauis: et sedes docebat turbas alla. **Ad mag. añ.** Preceptor per totā noctē laborātes nihil cepimus: in verbo autē tuo laxa bo rete. **Bñca. vi. Oratio.**

D Eus qui diligētibus te bona inuisibilia preparasti: infunde cordibus nostris tui amoris affectū: ut te in omnibus et super omnia diligētes promissiones tuas quā omne desiderium superat consequamur. **Per. Scdm mat. v. cap**

E In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Amē dico vobis: nisi abundauerit iusticia vestra plus quam scribarum et phariseorum non intrabitis in regnū celorum. **Et rel. Omel. vi. be. ps.**

H Adisti frēs charissimi dominum in euāgelio discipulos admonētē. et in illis oēs nos nisi inquantē abundauerit iusticia vstra plus quam scribarum et phariseorum non intrabitis in regnū celorum. Iusticia namque scribarum et phariseorum ē ut non occidant. Iusticia vero illorum quā intraturū sunt in regnū celorum ut non irascantur sine causa. Tu autem domine miserere. **Lectio octaua.**

Quia propter quod docet ut non irascamur: non solum legem ne occidamus: sed implet potius ut et foris dum non occidimus et in corde dum non irascimur in ocēti

am custodiam⁹. Audistis inq̃t
quia dictū est antiq̃s. *Nō occi-*
des: qui aut occiderit reus erit
iudicio. Ego aut dico vobis qz
omnis qui irascit^r fratri suo re⁹
erit iudicio. Sed qd̃ interest in-
ter reū iudicio: ⁊ reū cōsilio: et
reum gebēne ignis. *Nō em̃ rea-*
tus haberet grad⁹ nisi etiā gra-
datim pctā cōmemorarentur.

Gradus igit^r *Lectio. ix.*
sunt ī istis peccatis. In
primovnu est: id est ira
sola. In secūdo duo: ira scilicet
⁊ vox que iram signat. In ter-
tio vero tria ira scz ⁊ vox q̃ iras
significat: ⁊ in voce ip̃a vitupe-
ratiōis exp̃ssio. Unde etiā triuz
reatuum iudiciū cōsiliū gebenne
ignis diuersitatis aliqd̃ interes-
se fateri cogit ip̃a distinctio. *Ad*
bened. añ. Audistis qz dictū ē anti-
quis nō occides: qui aut occiderit re⁹
erit iudicio. *Ad magt. añ.* Si offer-
mun⁹ tuū ante altare ⁊ recordat⁹ fue-
ris qz frater tu⁹ habet aliqd̃ aduersus
te relinque ibi mun⁹ tuū ante altare ⁊
vade prius recōciliari fratri tuo: et tūc
venies offeres mun⁹ tuū allā.

Dominica. viij. Oratio.

Deus virtutū cui⁹ est to-
tū qd̃ est optimū: insere
pectorib⁹ nostris amo-
rem tui nominis: ⁊ presta no-
bis religionis augmentū: vt q̃
sūrbona nutrias: ac pietat^r stu-
dio que sunt nutrita custodias.
Per dominum nostrum iesu.

Scdm marcū. viij. capitulo.

E illo tpe: Cū turba mlt̃
ta esset cū iesu nec habe-
rēt qd̃ māducarēt: cōuo-

catis discipulis ait illis: *Miser-*
eor sup turbā: qz ecce iā triduo
sustinēt me: nec habēt qd̃ mādu-
cēt. Et rel. *Om̃el. ve. be. p̃sbyti*

In hac lectiōe *Lec. viij.*
cōsiderāda ē ī vno eodē
qz redēptore nōo distin-
cta opatio diuinitatis ⁊ hūanitas
atqz euthectis error q̃ vnaz
tantū in xpo opationē dogma-
tizare p̃sumpsit: pcul a xpianis
finibus expellēdus. Quis enī
nō videat hoc qz sup turbā mise-
retur dñs: ne vl̃ inedia vl̃ vie lō-
gioris labore deficiat affectū es-
se ⁊ cōpassionē humane fragili-
tatis: Qz vero de septē panib⁹
⁊ pisciculis paucis q̃tuor milia
hoīm saturauit: diuine op⁹ esse
virtutis: Tu autē domine mise-
rere nostri. *Lectio octaua.*

Mystice aut hoc miracu-
lo designat qz vitā p̃se-
tis sc̃li aliter incolumē
trāsire neq̃m: nisi nos gr̃a redē-
ptoris nōi alim̃to vbi sui refici-
at. Hoc vero typice in hāc refe-
ctionē: ⁊ illaz q̃nqz panum atqz
duoz pisciū distat: qz ibi littera
veteris testamēti spiritali gra-
tia plena esse signata ē: h̃ aut no-
ui veritas ac gr̃a testamēti fide-
libus ministrāda mōstrata est.

Sane vtraqz refe-
L. ix.
ctio in mōte celebrata ē
vt alioz euāgelistaruz
narratio declarat: q̃a vtriusqz
scriptura testamēti recte intel-
lecta: altitudinem nobis celesti-
um p̃ceptoz mādat ⁊ p̃mioruz:
atqz altitudinē xp̃i: q̃ ē mōs do-
mus dñi ī vertice motiū cōsona

voce p̄dicat. **Ad bñd. añ.** Adise-
reor super turbam: quia ecce iā triduo
sustinent me nec habēt quod māducēt
z si dimiserō eos ieiunos: deficiēt i via
alla. **Ad magt. añ.** Et accipiens ie-
sus septē panes gratias agens bene-
dixit z fregit z dedit discipulis suis vt
apponerēt z apposuerūt turbe alla.

Dominica octaua Oratio.

Deus cui⁹ prouidētia in
sui dispositiōe nō fallit:
te supplices exoramus:
vt noxia cuncta submoueas: et
omnia nobis p̄futura pcedas.
Scdm mattheū. vii. capitulo.

En illo tpe: Dixit ihs di-
scipulis suis: Attendite
a falsis p̄phetis q̄ veniūt
ad vos in vestimentis ouiu: in-
trinsecus autē sūt lupi rapaces.
Et reliqua. **Omelia Origenis**

Quod paulo su. **Lec. vii.**
perius spaciosam z la-
tam viam dñs nomina-
uit: hic nūc apertius falsos pro-
phetas ostendit: per quos mul-
ti in p̄ditionez abhominabilem
abierūt. Qui p̄mo i iudea mul-
ti apparuerūt z modo p̄fidia sua
totū repleuerūt mūdū. **Le. viii.**

Sed illi q̄ p̄us falsi p̄phe-
te fuerūt: verissimos do-
mini prophetas vsq; ad
mortē persecuti sunt sicut hiere-
miā z micheā: aliosq; multos.
Isti autē nūc falsi p̄phete z falsi
xp̄iani qui sūt: veraces xp̄ianos
sine misericordia psequūt z op-
primūt: aliqñ si detur eis copia
gladij etiā: sine ītermissiōe autē
suis prauis moribus z exēplis
corrumpunt. Idcirco omēs p̄-

ueniens dominus adhortatus
est dicens: Attendite a falsis p̄-
phetis. Tu. **Lectio nona.**

Atendite diligentius:
obseruate cauti⁹: vt nō
seducamini: vt nō circū-
ueniamini: vt nō fallamini. At-
tendite ergo hoc est considera-
te: quia non sunt oues sed lupi i
vestimento ouiu. quia non sunt
religiosi: sed irreligiosi i figura
religiositatis: quia nomine so-
lum sunt christiani: sed veritate
vacui christianorū p̄secutores.

Ad bened. añ. Attēdite a falsis p̄-
phetis qui veniūt ad vos in vestimē-
tis ouiu intrinsecus autē sūt lupi rapa-
ces: a fructibus eorū cognoscetis eos.

Ad magt. añ. Non omnis qui di-
cit mihi domine dñe intrabit in regnū
celorū: sed qui facit voluntatez patris
mei q̄ in celis est ipse intrabit in regnū
celorū alla. **Unica. ix. Oratio.**

Largire nobis quesum⁹
domine semper spiritus
cogitandi que recta sūt
propitiis z agendi: vt qui sine
te esse nō possumus: scdm te vi-
uere valeam⁹. **Scdm Lucā.**

En illo tempo. **xvi. cap.**
re: Dixit iesus discipulis
suis parabolā hāc. Mo-
mo quidaz erat diues qui habe-
bat villicū: z hic diffamatus est
apud illū quasi dissipasset bona
illius. Et reliqua. **Omelia bea-
ti hieronymi presbyteri. L. vii.**

Uillicus proprie ville gu-
bernator est: iconom⁹
tam pecunie q̄ frugum
z omniū que dominus possidet
dispēsator ē. iste igit dispēsator

accusatus est apud dominū suū
q̄ dissipasset substantiam eius.
Quo vocato dixit: quid hoc au-
dio de te, redderatiōē dispen-
sationis, neq; em̄ in ea ultra di-
spēsabis, qui dixit in semetip̄o:
quid faciā q̄ dñs meus aufert a
me dispēsatiōē: fodere nō va-
leo: medicare erubesco. *L. viij.*

Si dispēsator iniquū mam-
mone dñi voce laudat:
q̄ de re iniquā sibi iustici-
am p̄parauit: et passus dispēdi-
um dñs laudat dispēsatoris pru-
dentiā q̄ aduersus dñm quidez
fraudenter: sed p se prudentē
egerit: quātomagis x̄ps q̄ nul-
lū potest sustinere damnum: et p-
nus est ad clemētiā laudabit di-
scipulos suos si in eos qui sibi
crediti sunt misericordes fuerit

DEniq; post pa- *Lec. ix.*
rabolā intulit et ego di-
co vob; facite vob; ami-
cos de iniquo mammona. Mam-
mona aut nō hebreorū: sed syro-
rum lingua diuitie nūcupant:
eo q̄ de iniquitate collecte sint.
Si ergo iniquitas bene dispēsata
vritur in iusticiā: quātomagis
sermo diuinus in quo nlla ē ini-
quitas: qui aplis creditur est: si
bene dispensatus fuerit dispēsa-
tores suos leuabit in celus. *Ad*

bened. añ. Dixit dñs villico: qd hoc
audio de te redde ratiōē villicatiōis
tue alla. *Ad magt. añ.* Quid facias
quia dñs meus aufert a me villicatio-
nem: fodere nō valeo: mendicare eru-
besco: scio quid faciā vt cuz amor fue-
ro a villicatiōe recipiāt me in domos
suas. *Dominica. x. Oratio.*

Dateant aures misicor-
die tue dñe p̄cibus sup-
plicantiū: et vt petētib;
desiderata cōcedas: fac eos q̄ ti-
bi placita sunt postulare. *Per.*

Scdm lucam. xix. capitulo.

En illo t̄p̄e: Cū appropi-
quaret iesus hierosoly-
mam vidēs ciuitatē fle-
uit sup illā dicēs: Quia si cogno-
uisses et tu. Et reliqua. *Omel.*
beati gregoriū. pa. Lectio. viij.

Quod flente dño illa hie-
rosolymorum subuersio
describatur: q̄ a vespasi-
ano et tito romāis p̄ncipibus
facta est null⁹ qui historiā euer-
sionis eiusdē legit ignorat. Ro-
mani enī p̄ncipes denūciātur:
cū dicif: Quia veniēt dies in te
et circūdabūt te inimici tui val-
lo: et circūdabūt te et coangusta-
bunt te vndiq; et ad terrā p̄ster-
nent te: et filios tuos q̄ in te sūt.

Nec quoq; qd *Lec. viij.*
additur: et nō relinquet
in te lapidē sup lapidez
etiā ipsa iam eiusdem ciuitatis
transmigratio testat: q̄ dū nūc
in eodē loco p̄structa est: vbi ex-
tra portā dominus fuerat cruci-
fixus: prior illa hierlm vt dicif
funditus est euersa. Cui ex qua
culpa euersiōis sue pena fuerit
illata subiūgit: eo q̄ nō cogno-
ueris t̄ps visitatiōis tue. *L. ix.*

OReator quippe omnīū
hanc p̄ icarnatiōis sue
mysteriū visita digna-
tus est: sed ipsa timoris et amo-
ris illius recordata nō ē. vñ etiā
am p̄ p̄betā ad increpationem

cordis humani aues celi ad testimonium deducuntur: cum dicis: Diluvius in celo cognovit tempus suum: Turtur et hirundo et ciconia custodierunt tempus adventus sui: populus autem meus non cognovit iudicium domini. **Ad bened. añ.**

Cum appropinquaret dominus hierosolimam: videns civitatem fleuit super illam et dixit: quia si cognovisses et tu quod venient dies in te et circumdabunt te et coangustabunt te undique et ad terram prosternent te eo quod non cognovisti tempus visitationis tue alla. **Ad magt. añ.**

Scriptum est enim quod domus mea domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum et erat quotidie docens in templo.

Unica undecima Oratio

Deus qui omnipotens am tuam precor maxime et miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam: ut ad tuam promissam currentes celestium bonorum facias esse portos. **P. Scdm Lu. viij. c.**

En illo tempore: Dixit ihesus ad quosdam qui in se confidebant tamquam iusti: et aspernabantur ceteros pabulam istam: Duo homines ascenderunt in templum ut orarent: unus phariseus et alius publicanus. **Et re. Omel. venerabilis beatus psaltery. Lectio. vij.**

Superbi cum nequaquam omnia sed modicum quod eorum que precepta sunt faciunt: non solum morum suam iusticiam presumunt: sed et infirmos quosque despiciunt atque ideo quasi fide vacui cum oraverint non exaudiuntur. Tu autem domine miserere. **Lectio. vij.**

Publicanus autem humiliter orans: ad illa prefate videtur hoc est ecclesie membra pertinet: de quibus supra dicis: Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamatum ad se. Phariseus autem merita iactans ad ea de quibus terribilis in conclusione sententia subditur: Verumtamen filius hominis veniens putas inveniet fidem in terra: Tu autem. **Lectio nona.**

Phariseus autem stans apud se orabat: Deus gratias ago tibi: quod non sum sicut ceteri homines: raptores: iniusti: adulteri: velut etiam hic publicanus. Quatuor sunt species quibus omnis tumor arrogantius demonstratur: cum bonum aut a semetipso habere se estimat: aut sibi datum de super credunt sed pro suis se habere accepisse meritis putant: aut certe cum iactant se habere quod non habent: aut despectis ceteris singulariter videri appetunt habere quod habent. **Ad bened. añ.**

Duo homines ascenderunt in templum ut orarent. unus phariseus et alius publicanus: descendit hic iustificatus in domum suam ab illo alla. **Ad magt. añ.** Stratus a longe publicanus nolebat oculos ad celum levare: sed percutiebat pectus suum dicens: deus propiti esto mihi peccatori. **Unica. xij. Oratio.**

Omnipotens sempiternus deus. qui abundantia pietatis tue et merita supplis cum excedis et vota: effunde super nos misericordiam tuam ut dimittas quod conscientia metuit: et adicias quod oro non presumit. **P. Scdm Mar. vij. ca.**

En illo tempore: Phariseus et exiit iesus de finibus tyri

venit p̄sidonez ad mare galilee
inf̄ medios fines decapoleos.
Et rel. *Om̄e. ve. be. p̄sby. L. vii*

Surdus ille et mutus quez
mirabiliter curatus a do-
mino: mō cū euāgeliz
legeret̄ audiuit̄: genus desi-
gnat humanū in his q̄ ab erro-
re diabolice deceptiōis diuina
merent̄ gratia liberari. Obsur-
duit nāq; hō ab audiēdo vite v̄-
bo: postq; mortifera serpentis
verba p̄tra deū tumidus audiuit.

Quotus a *Lectio. viij.*
laude p̄ditoris effectus ē:
ex quo cū seductore col-
loquiū habere p̄sumpsit. et meri-
to clausit aures ab audiēda inf̄-
āgelos laud̄ creatoris: q̄s ad au-
diendā eiusdē creatoris vitupe-
rationē sermōib; hostis incau-
tus apuit: merito clausit os a p̄-
dicādā cū angelis au de creato-
ris: qd̄ velut ad meliorādū eius-
dem opus creatoris: cibi veriti-
p̄uaricatiōe superb; impleuit.

Tu autem *Lectio nona.*

Non mihi generis hūa-
ni defectus: qd̄ i radice vi-
ciosū germiauit: vicio-
sius multo dilatari cepit in p̄pa-
gine ramoz; ita vt veniēte i car-
ne dñō exceptis pauc; de iudea
fidelib; totus pene mūdus ab agni-
tiōe et p̄fessiōe veritatis surdus
erraret et mutus. sed vbi abunda-
uit delictū: sup̄abundauit et gra-
tia. *Ad bñd. añ.* Exiens iesus de fi-
nibus tyri venit p̄sydonē ad mare ga-
lilee inf̄ medios fines decapoleos all.

Ad magt. añ. Bene om̄ia fecit: sur-
dos fecit audire: et mutos loqui.

Dominica. xij. Oratio.

Omn̄is et misericors deus:
de cuius munere venit: vt
tibi a fidelib; us tuis di-
gne et laudabiliter seruias: tribue
quesum; nobis: vt ad p̄missio-
nes tuas sine offēsiōe curramus.
Per. *Scdm̄ Lucā. x. capitulo.*

En illo tpe: Dixit ihs di-
scipulis suis: bñi oculi q̄
vident que vos videtis.
Et rel. *Om̄e. ve. be. p̄s. L. vii.*

Non oculi scribar et pha-
riseoz q̄ corp; tātū dñi
videre: s; illi bñi oculi qui
ei; possunt cognoscere sacramē-
ta. de q̄b; dicit: et reuelasti ea p̄-
uulis: bñi oculi puuloz q̄b; et se-
et patrē fili; reuelare dignatur.
Dico em̄ vobis qd̄ mlti reges et
p̄phete voluerūt videre q̄ vos vi-
detis et nō viderunt: et audire q̄
auditis et nō audierūt. *L. viij.*

Hababā exultauit vt vi-
deret diem xp̄i: vidit et
gausius ē. isaias q; et
micheas et multi alij p̄phete vi-
derūt gloriā dei et p̄pterea vidē-
tes sūt appellati: s; hi om̄es a lō-
ge aspicientes et salutātes p̄spe-
culū et i enigmate viderūt: apli
aut in p̄sētiāz habētes dñm cō-
uescētēsq; ei et q̄ voluissēt inter-
rogātes discētes neq; p̄ ange-
los aut varias visionū spēs op̄
habebāt doceri. *Lectio nona.*

Ecce qdā legispi; sur-
rexit tēptās eū et dicēs:
Magister qd̄ faciendo
vitā eternā possidebo: Legispi-
tus q̄ de vita eterna dñm tēptās
interrogat occasionē vt reor tē-

ptādi de ipsis domini sermoni-
bus supsit: vbi ait: *S*audete au-
tem q̄ nomia vestra scripta sūt
ī celis. sed ipsa sua tēptatiōe de-
clarat: q̄ vera sit illa dñi p̄fessio:
qua patri loquit: *Q*uia abscon-
disti hec a sapientibus et prudē-
tibus: et reuelasti ea paruulis.

Ad bened. añ. Homo quidam de-
scendebat ab hierusalē in hiericho et
cidit in latrones qui etiā despoliauerūt
eū et plagis impositis abierūt semini-
uo relicto. **Ad magt añ.** Quis ti-
bi videtur proximus fuisse illi qui inci-
dit in latrones. et ait: ille qui fecit mise-
ricordiā in illū: vade et tu fac similē al-
leluia. **Dñica. xiiij. Oratio.**

Omnipotēs sempiternē
deus: da nobis fidei spei
et charitatis augmen-
tum: et vt mereamur assequi qd̄
pmittis: fac nos amare qd̄ p̄ci-
pis. **Per. Scdm Lucā. xvij. ca.**

Eillo tpe: Bū irēt ihs ī
hierlm trāsibat p mediā
samariā et galileā: et cū
ingredere quoddā castellū oc-
currerūt ei decē viri leprosi. Et
reliqua **Omelia venerabil' bed'**
presbyteri. Lectio septima.

Leprosi nō absurde ītel-
ligi possūt: qui scientiā
verē fidei non habētes:
varias doctrinas p̄fētur erro-
ris. Non enim vel abscondūt im-
peritiā suā: s̄ p̄ summa peritiā
p̄ferūt in lucē: et iactatiā sermo-
nis ostēdūt. nlla porro falsa do-
ctrina est: que nō aliq̄ vera int̄-

misceat. **Lectio. viij.**
Uera ergo falsis inordi-
nate p̄mixta ī yna dispu-

tatiōe vlnarratiōe hominis: tāq̄
in vni⁹ corporis colore apparētia
significāt leprā: tāq̄ ver⁹ falsis:
q̄ color locis hūana corpa va-
riantē atq̄ maculatē. Hi aut tā-
vitādi sūt ecclie vt si fieri pōt lō-
gi⁹ remoti magno clamore chri-
stū interpellēt. Unde et apte s̄b-
iungit: q̄ steterūt a lōge et leua-
uerūt vocē dicētes: *J*esu p̄ceptor
miserere nostri. **Lectio nona.**

Et bene vt saluent̄ iesus
p̄ceptorē nōināt. Quia
em̄ in ei⁹ verbis se erras-
se significāt hūc saluādi hūiliter
p̄ceptorē vocāt. Cūq̄ ad cogni-
tionē redēptoris redeunt: mox
ad formā salutis recurrūt. *M*az
seq̄t: Quos vt vidit dixit: *I*te
ostēdite vos sacerdotibus. et fa-
ctū est dū irēt mūdati sūt. **Ad be-
ned. añ.** Bū ingredere iesus qd̄dā
castellum occurrerunt ei decem viri le-
prosi q̄ steterūt a lōge et leuauerūt vo-
cē dicētes: iesu p̄ceptor miserere nr̄i.

Ad magt. añ. Mōne decē mūdati
sūt et nouē vbi sūt: nō est inuēt⁹ q̄ redi-
ret et daret gloriā deo nisi hic alienige-
na: vade qz fides tua te saluū fecit alla.

Dominica. xv. Oratio.

Ostodi dñe q̄s eccliam
tuā p̄pitatiōe p̄petua:
et qz sine te labit hūana
mortalitas: tuis sēp auxilijs et
abstrahat a noxijs: et ad saluta-
riā dirigat. **P. Scdm mat. vi. c.**

Eillo tpe: Dixit ihs di-
scipulis suis. Nemo po-
test duob⁹ dñis seruire.

Etre. Ome. be. hie. ps.
Ammōa smōe Le. viij.
Syriaco diuitie nūcupā-

tur: nō potest deo seruire ⁊ mā-
mone: audiat hoc auarus: audi-
at hoc qui censet vocablo chri-
stiano: non posse simul diuitijs
xpoq; seruire. ⁊ tamē nō dicit: q̄
habet diuitias: sed q̄ fuit diui-
tys. q̄ em̄ diuitiarū suus est: di-
uitias custodit vt suus: q̄ autē
seruitutis excussit iugū: distri-
buit eas vt dñs. *Lectio. viij.*

Ne solliciti sitis anime ve-
stre q̄d māducaueritis: neq;
corpori vestro q̄d indua-
mini. In nonnullis codicib⁹ ad-
ditū ē: neq; q̄d bibatis: ergo qd̄
natura omnib⁹ tribuit: ⁊ iumē-
tis ac bestijs: hominib⁹ q̄q; cō-
mune est et ab hui⁹ cura penit⁹
liberamur: ⁊ p̄cipit nobis ne so-
liciti simus q̄d comedam⁹. ⁊ q̄a
in sudore vult⁹ p̄param⁹ nobis
panē labor exercend⁹ est solici-
tudo tollenda. *Lectio nona.*

Ne qd̄ dicis: ne solliciti
sitis anime vestre q̄d co-
medatis: neq; corpori
vstro q̄d induamini: de carnali cibo
ac vestimento accipiam⁹. Eter⁹
de spūalib⁹ cibis ⁊ vestimēt⁹ sēp
debem⁹ eē solliciti. nōne aīa nra
pl⁹ ē q̄ esca: ⁊ corp⁹ pl⁹ q̄ vesti-
mētū: qd̄ dicit isti⁹ mōtē q̄ maio-
ra p̄stitit vtiq; ⁊ minora p̄stabit
Ad bñd. añ. Nolite solliciti esse dicē-
tes: qd̄ manducabim⁹ aut qd̄ bibem⁹:
scit em̄ pater vester celestis qd̄ vobis ne-
cesse sit allā. *Ad magt. añ.* Querite
primū regnū dei ⁊ iusticiā ei⁹ ⁊ hec oīa
adijcient vobis allā. *Ps̄lca. xvi.*

Eccliam tuā dñe *Ps̄lca.*
miseratio p̄tinuata mū-
det ⁊ mūiat: ⁊ qz sine te

nō potest salua p̄sistere: tuo sem-
p munere gubernet. *Ps̄lca. Scdm.*

In illo tpe: *Lucā. viij. ca.*
ibat iesus ī ciuitatē q̄ vo-
caf nayim: ⁊ ibāt cū illo
discipuli ei⁹ ⁊ turba copiosa. Cū
aut appropinquaret porte ciuita-
tis: ecce defunct⁹ efferebat filius
vnicus matris sue. Et rel. *Omē-
lia venera. bede p̄sbyteri. Le. viij.*

Offuer⁹ hic q̄ extra por-
tā ciuitatis multis ē in-
tuētib⁹ elat⁹: significat
homine letali criminū funere so-
poratū eūdēq; insup aīe mortē
nō cordis adhuc cubili tegēte:
sed ad mltorū noticiā p locutio-
nis opis ve iudiciū q̄si p sue ciui-
tatis hostia p̄palantē. *Lec. viij.*

Et bene fili⁹ vnic⁹ mris
sue fuisse p̄hibet: qz licet
emltis collecta psonis
vna sit perfecta ⁊ imaclata vir-
go mater ecclia: singuli tamē q̄-
q; fideliz vniuersalis se esse ec-
clesie filios rectissime fatē. Ele-
ctus q̄libet quādo ad fidē ibuit
filius ē: qñ alios imbuit mater.

In nō materno *Lec. ix.*
erga puulos angebat
affectu q̄ ait: Filioli mei
quos iter p̄turio donec forme-
r̄ xps in vobis. Portā vero ciui-
tatis qua defunct⁹ efferebat: pu-
to aliquē de sēlib⁹ eē corporeis.
q̄ em̄ seminat int̄ fratres discor-
dias q̄ iniquitatē in excelsio loq̄t:
poris portā extrahit mortuus.

Ad bñd. añ. Ibat iesus in ciuitates
q̄ vocaf nayim: ⁊ ecce defunct⁹ effere-
bat filius vnic⁹ matris sue. *Ad ma-
gnificat añ.* Accepit aut omnes ti-

mor et magnificabatur deus dicentes: quia propheta magnus surrexit in nobis: et quia deus visitauit plebem suam. *Beata*

Quoniam nos qui *xvii. dno.*
sumus domine gratia semper
et perueniat et sequatur: ac
bonis operibus iungitur praestet esse inter-
tos. *Per. Scdm Lu. xii. cap.*

En illo tempore: Cum intraret
Iesus in domum cuiusdam prae-
cipis phariseorum sabbato
manducare panem. et ipsi obfue-
bant eum: Et ecce homo quidam hydropi-
cus erat ante illum. Et relictus. *Omne.*

Hydropsis morbus ab aqua
so humore vocabulum
trahit: grece enim hydor
aqua vocatur. Est autem humor suc-
cutaneus de vitio vesice natus cum
inflatione turgescit: et anhelitu fe-
rido. Propriusque hydropici est quod
tomagis abundat humore inor-
dinato: tanto amplius sitire. et ideo
recte comparatur ei quae fluxus car-
naliu voluptatu exuberans ag-
grauat. Tu autem. *Lectio. viii.*

Comparatur etiam diuiti-
auarum: quod quanto est copio-
sior diuitius quibus non be-
ne utitur tanto ardentius talia con-
cupiscit. Et respondens Iesus dixit
ad legisperitos et phariseos. Si li-
cet sabbato curare: At illi tacue-
runt. Quod dicens respondisse Iesus
ad hoc respicit quod promissum est: et
ipsi obseruabant eum. Dominus enim no-
uit cogitationes hominum. *Le. ix.*

Sed merito interrogati
tacet: quod contra se dictus
quicquid dixerint videtur:
nam si licet sabbato curare: quare

saluatore an curet obfueat: Si
non licet: quare ipsi sabbato pecora
curant: Ipse vero apprehensum sana-
uit eum ac dimisit. *Ad bnd. an.*

Dixit Iesus ad legisperitos et pharise-
os: si licet sabbato curare: at illi tacue-
runt ipse vero apprehendens hydropicum sa-
nauit eum ac dimisit. *Ad magt. an.*
Cum vocatus fueris ad nuptias recum-
be in nouissimo loco: ut dicat tibi quod te in-
uitauit: amice ascende superius tunc erit ti-
bi gloria coram simul discubentibus alla.

Beata. xvii. Oratio.
Domine pro populo tuo dia-
bolica vitare contagia: et
te solus dominum pura mente
sectari. *Per. Scdm mat. xxii. c.*

En illo tempore: Pharisei au-
diens quod Iesus silentius
imposuisset saduceis: con-
uenerunt in unum: et interrogauit
eum unus ex eis legis doctor tem-
ptans eum: magister quod est mandatum
magnum in lege: Et relictus. *Omnia.*

Quoniam Iohannis episcopi. *Lec. vii.*
conuenerunt ut multitudi-
ne vincerent quae ratio-
ne superare non poterant.
A veritate nudos se esse professi
sunt: qui multitudine se armaue-
runt. dicebant enim apud se: unus loquatur
pro omnibus: et omnes loquamur per
unum: ut si quidem vicerit: omnes vi-
deamur victores: si autem victus
fuerit: vel solus videatur confusus.

Pharisei qui *Lec. viii.*
omnia propter homines co-
gitatis et facitis primum
quidem venientes cum uno vincendi
estis per unum. Tamen pone quod uno
victo homines non intelligunt vos
omnes esse victos: nunquid conscientie
y iiij

vestre nō sentiūt se esse cōfusos:
Leuis em̄ est ei cōsolatio q̄ in se
ipso cōfusus est q̄ ab alijs igno
ratur. Tu aut̄. *Lectio nona.*

Magister quod est māda
tū magnū i lege: Ma
gistrū vocat cuius non
vult esse discipulus. Simplicis
simus interrogator: et malignis
simus insidiator. de magno mā
dato interrogat: q̄ nec minimū
obseruat. Ille em̄ debet interro
gare de maiore iusticia: q̄ iā mi
norē cōpleuit. Dñs aut̄ sic ei re
spondit vt interrogatiōis eius
fictā cōscientiā statim in primo
responsō pcuteret. *Ad bñd. añ.*

Magister quod est mandatū magnū
in lege ait illi iesus: diliges dominum
deū tuū ex toto corde tuo all. *Ad ma
gnificat añ.* Quid vob videt de xpo
cuius fili⁹ est: dicūt ei om̄es: dauid. di
xit eis iesus: quō dauid i spiritu vocat
eū dñm dicēs: dixit dñs dño meo sede
a dextris meis. *Om̄ica. xix. Or̄o.*

Dirigat corda nra qm̄s
dñe tue miseriatiōis ope
ratio: q̄ tibi sine te pla
cere nō possum⁹. Per. *Scdm̄
mattheum nono capitulo.*

In illo tpe: Ascendēs ie
sus in naiculā trāstreta
uit et venit in ciuitatē su
am. Et rel. *Om̄elia beati iohā
nis epi. Lectio septima.*

Christus ecclie nauē sc̄li
fluctū semp mitigatur⁹
ascēdit: vt credētes in se
ad celestē patriā trāquillā navi
gatiōe pducatur: et municipes ci
uitatis sue faciat esse consortes
Nō ergo xps indiget navi: sed

navis indiget christo. q̄ sine ce
lesti gubernatore navis ecclie
per mundanū pelagus p̄talia et
tanta discrimina ad celestē por
tū nō valet puenire. *Lec. viij.*

Ascēdēs inq̄t in naicu
lā trāstretavit: et vēit
in ciuitatē suā. Creator
reus orbis terre dñs postea q̄ se
p̄ter nos nostra angustavit in
carne: cepit habere humanā pa
triā: cepit ciuitatis iudaice esse
ciuis: parētes habere cepit pa
rentū omniū ip̄e parēs: vt inui
taret amor: attraheret chari
tas: vinceret affectio: suaderet
hūanitas quos fugarat dñatio
met⁹ dispserat: et fecerat vis po
testatis extorres. *Lectio. ix.*

Et vidēs iesus fidē illorū
dixit paralytico: Cōfi
de fili remittūf tibi pec
cata tua. O mira hūilitas despe
ctū et debile totisq̄ mēbroz cō
pagibus dissolutus: filiū vocat:
quē sacerdotes nō dignabass⁹
p̄tingere. aut certe ideo filiū: q̄
dimittunt⁹ ei peccata sua. audit
veniā et tacet paralytic⁹: nec vl
lā respōdet grām: q̄ plus cor
poris q̄ anime tēdebat ad curā

Ad bñd. añ. Dixit dñs paralytico:
cōfide fili remittūf tibi peccata tua.

Ad magt. añ. Glidētes aut̄ turbe ti
muerūt et glorificauerūt deū qui dedit
potestatē talē hominib⁹. *Om̄ica. xx.*

Omnipotēs et mi
sericors de⁹ vniuersa nō
bis aduersātia p̄pitiat⁹
excludet: vt mente et corpore pa
ri⁹ expediti: q̄ tua sunt liberis
mentib⁹ exequamur. Per do.

Scdm mattheum, xxiij. caplo.

En illo tpe: Dicebat ihs turb parabolā hāc: Si-
mile factū est regnū celo-
rum homini regi qui fecit nupti-
as filio suo: et misit seruos suos
vocare inuitatos ad nuptias et
nolebant venire. Et rel. *Omelia beati grego. pape. Lec. viij.*

Ouerendū nobis prius
est an hec apud matthe-
um ipsa sit lectio q̄ apd
lucā sub appellatione cene descri-
bitur. Et quidē sūt nōnulla q̄ si-
bi dissona vident: quia hic prā-
dium illic cena memorat: hic q̄
ad nuptias nō dignis vestib⁹ i-
trauit repulsus est: illic null⁹ q̄
intraisse dicif repulsus esse per-
hibetur. *Lectio octaua.*

Ouia ex re recte colligif
q̄ et hic p nuptias pñs
ecclesia: et illic per cenā
eternū et vltimū cōuiuium desi-
gnatur: quia et hāc nōnulli exi-
turi intrant: et ad illd quisq̄s se-
mel intrauerit vlti⁹ nō exibit.
At si quis forte ptendat hāc eā-
dem esse lectionē ego meli⁹ pu-
to salua fide alieno itellecui ce-
dere: q̄ cōtentiōibus deseruire
quoniā et intelligi cōgrue forsi-
tan potest: quia et de pietate eo
qui cū nuptialiveste nō venerat
quod lucas tacuit mattheus di-
xit. Tu autem domi. *Lectio. ix.*

Ouod vero pilluz cena:
per hunc aut prandium
dicif: nequaq̄ vel hoc
nostre intelligentie obsistit: qz
cū ad horā nonā apd antiquos
quotidie prandiū fieret: ipsum

quoq̄ prandium cena vocaba-
tur. Sepe em̄ iaz me dixisse me-
mini: quia plerūq̄ in sācto euā-
gelio regnū celozū pñs ecclesia
nominat. Congregatio q̄ppe
iustozū regnū celozū dicif. *Ad
bened. añ.* Bicitē inuitatis ecce prā-
dium meū parauī: venite ad nuptias
dicit dominus. *Ad magt. añ.* Nus-
prie quidē parate sunt: sed qui inuita-
ti erant non fuerunt digni: ite ergo ad
exitus viarū et quoscūq̄ inuenerit⁹ vo-
cate ad nuptias dicit dominus.

Dominica. xxi. Oratio.

Largire quesumus do-
mine fidelibus tuis in-
dulgentiā placat⁹ et pa-
cem: vt pariter ab omnib⁹ mun-
dentur offēsis: et securā tibi mē-
te deseruiant. Per. *Scdm iohā*

En illo tpe: *nē. iij. cap.*
erat quidam regul⁹ cui⁹
fili⁹ infirmabat capbar-
naum. Et rel. *Omelia bti gre-
gorij pape. Lectio septima.*

Nec nob solūmodo fra-
tres de sancti euangelij
expositiōe video eē req̄-
rendū: cur is qui ad salutē petē-
dam venerat audiuit nisi signa
et pdigia videritis nō creditis.
Qui em̄ querebat salutē filio p-
culdubio credebat: neq̄ em̄ ab
eo quereretur salutē quem nō cre-
deret saluatore: Quā ergo di-
cif: nisi signa et pdigia viderit⁹
nō creditis: cū ante crederet q̄
signū videret. *Lectio octaua.*

Sed mēntote qd petijt:
et apte cognoscetis qz i
fide dubitauit. Pōpo-
scit em̄ vt descēderet et sanaret

filium eius. Corporalem ergo
presentiam domini regulus q̄
rebat: qui per spiritum nusq̄
deerat. *¶* Dominus itaq̄ in illū cre
didit: quē nō putabat posse salu
tem dare filio: nisi p̄sens esset et
corpore. *Tu autem. Lectio. ix.*

Seniz perfecte credidisset: proculdubio sciret
quia non esset loc⁹ ubi
non esset deus. Ex magna ergo
parte diffusus est: qui honorem
non dedit maiestati: sed p̄sentie
corporali. Salutē itaq̄ filio pe
tuit et tamē in fide dubitauit: q̄a
eum ad quem venerat: et poten
tē ad curandū credidit: et tamē
morienti filio esse absentē deus
putauit. *Ad bñd. añ.*

Erat quidaz
regulus cuius fili⁹ infirmabat capbar
naum: hic cū audisset q̄ iesus aduēiret
in galileā: rogabat eū vt descēderet et
sanaret filiū ei⁹. *Ad magt. añ.* Co
gnouit ergo pater quia illa hora erat i
qua dixit iesus: filius tuus uiuit et cre
didit ip̄e et domus eius tota. *Bñica*

Amilias. *xxij. Oratio.*
tuam qm̄s dñe cōtinua
pietate custodi: vt a cū
ctis aduersitatib⁹ te p̄tegēte sit
libera: et in bonis actib⁹ tuo no
mini sit deuota. *P. Scdm mat.*

Etillo *theū. xvij. cap.*
tpe: Dixit iesus discipu
lis suis: Simile ē regnū
celorū homini regi q̄ voluit ra
tionē ponere cū seruis suis. Et
reliqua *¶ Omelia bñ hiero. p̄sby*

Amiliane *terti. Lec. vii.*
est syris et maxime pale
stinis ad omnē sermo
nem suū parabolas iungere: vt

qđ p̄ simplex preceptum teneri
ab auditorib⁹ nō potest: p̄ simi
litudinē exempli teneat. Prece
pit itaq̄ dñs petro sub cōpara
tione regis et dñi et serui q̄ debi
tor: decē miliū talentorū a dño
rogans veniā impetrauerat: vt
ipse quoq̄ dimittat cōseruis su
is minora peccantib⁹. *Lec. viij.*

Senim ille rex et domi
nus seruo suo debitori
decē milia talentorum
tā facile dimisit: q̄tō magis ser
ui debēt p̄seruis suis minora di
mittere: quod vt manifest⁹ fi
at dicamus sub exēplo: si quis
nostrū cōmiserit adulteriū: ho
micidiū: sacrilegiū: maiora cri
mina decē milia talentorū rogā
tibus dimittit: si et ipsi dimitta
mus minora peccatib⁹. *Lec. ix.*

Sicut ob factā cōtume
liā simus implacabiles:
et p̄pter amari⁹ verbuz
p̄petes habeam⁹ discordias: nō
ne nobis videmur recte redigē
di in carcerē: et sub exēplo ope
ris nostri hoc agere: vt maiorū
nobis delictorū venia relaxet.
Oblatus est enī vn⁹ q̄ debebat
decē milia talētorū. *Tu. Ad be
nedi. añ.* Dixit autē dñs seruo: redde
quod debes. p̄cidens autē suus illerō
gabat eū dicēs: patiētiā habe in me et
om̄ia reddā tibi. *Ad magt. añ.* Ser
ue neq̄ omne debitū dimisi tibi quoni
am rogasti me: nonne ergo oportuit et
te misereri conserui tui sicut et ego tui
misertus sum dicit dominus. *Bñi*

Deus re. *ca. xxiij. Oratio.*
fugiu⁹ nostrū et virtus:
adepto p̄is ecclie tue p̄

cibus actor: ipse pietatis et pre-
sta: ut quod fideliter petim: ef-
ficaciter consequamur. *P. Scdm
mattheum. xxi. capitulo.*

En illo tpe: Abeūtes pha-
risei cōsiliū inierūt ut ca-
perēt iesū in sermōe. Et
reliqua *Omēl. bti iohānis chry-
sostomi. Lectio septima.*

Abierūt et cōsiliū accepe-
runt: Quo abierūt: Ad
herodianos. Nā ex eo
q̄ nō dicit cōsiliati sūt: sed cōsili-
um acceperūt: et ex eo q̄ pariter
cū herodianis venerūt: apparet
q̄ cū illis eiusmodi circūuētio-
nis cōsiliū tractauerūt. Homi-
nes coloni cui? terrā possidēt:
eius auxilio opus habēt. Qui
iusticiā tenet: nulli? patrocini-
o indiget nisi dei. *Lectio octaua.*

Oui in diaboli iniquita-
tibus ambulat: diabo-
li adiutorium necessarium
habet. Coloni enī dei diaboli
auxiliū nō requirūt: coloni? aut
diaboli auxiliū dei et si quesierit
nō inueniet. Vidisti aliquādo
euntē ad furtū deū orare ut be-
ne prospere in furto. aut q̄ va-
dit ad fornicationem: nunq̄d si-
gnū crucis ponit sibi in frontē:
ut nō app̄hedat in crimine. Qd
si fecerit nō uiuat: q̄ nescit iusti-
cia dei patrociniū dare crimini-
bus. Tu autem. *Lectio nona.*

Sic et isti xpm expugna-
re cupiētes cōueniētes
nō ad seruos dei viros
religiosos: sed ad gētiles id est
herodianos se cōtulerūt. quale
cōsiliū: tales et cōsiliatores.

Quis aut poterat dare cōsiliū
contra christū nisi diabolus: q̄
erat aduersarius christi: Logi-
tabāt enī apud se sacerdotes si
nos soli eūtes iterrogauerim?
christū: Quis dixerit: quia non
licet cesari dare tributū: tamen
nemo nobis credet dicentibus
contra eum. Jam enī omnes sci-
unt quia inimici eius sum. *Ad
bened. añ. Magister scim? quia ve-
races et viam dei in veritate doces al-
leluia. Ad magt. añ. Reddite ergo
que sunt cesaris cesari et q̄ sunt dei deo
alla.onica. xxiij. Oratio.*

Absolue quesumus do-
mine tuorū delicta po-
pulozū: ut a peccatorū
nostrozū nexibus que p nostra
fragilitate cōtraximus: tua be-
nignitate liberemur. *P. Scdm*

En illo tpe: Lo *mat. ix. c.*
quēte iesu ad turbas. ec-
ce princeps vnus acces-
sit et adorabat eū dicēs: Dñe fi-
lia mea modo defūcta est. Et re-
liqua *Omēl. bti hieronymi ps-
byteri. Lectio septima.*

Octauum signū est: in q̄
princeps postulabat su-
scitari filiā suā nolēs de
mysterio circūcisionis excludi.
Sed subintrauit mulier sangui-
ne fluens et octauo loco sanat:
ut principis filia de hoc exclusa
numero veniat ad nonū: iuxta
illud qd in psalmo dicit: Ethio-
pia pueniet manus ei? deo. et cū
intrauerit pleitudo gētiū: tunc

Eoīs isrl salu? erit. *L. viij*
Ecce mulier q̄ sangui-
nis fluxum patiebatur

duodecim annis: accessit retro
et tetigit fimbriam vestimenti eius
In euangelio secundum lucam scribitur
quod filia principis duodecim annos
haberet etatis. Nota ergo quod eo
tempore hec mulier: id est gentium po-
pulus ceperat egrotare quo ge-
nus credidit iudeorum. nisi enim ex
comparatione virtutum vicium non
ostenditur. Tu. **Lectio nona.**

Nec mulier sanguine flu-
ens: non in domo non in
urbe accedit ad dominum: quia
iuxta legem ab urbibus excludeba-
tur: sed in itinere ambulante domino
ut dum pergit ad aliam: alia curaret.
Unde dicunt apostoli: Vobis quidem
prius oportebat predicari ver-
bum dei. sed quoniam vos indignos
iudicatis salute: transgredimur
ad gentes. **Ad bened. an.** Loquens
iesu ad turbas: ecce princeps vnus
accessit et adorauit eum dicens: domine filia
mea modo defuncta est: sed veni im-
pone manum tuam super eam et viuere. **Ad ma-
gnificat an.** Confide filia fides tua
te saluam fecit: et sanata est mulier ex
illa hora alla. **Domnica. xxv. Oio.**

Exalta quoniam domine tuorum
fidelium voluntates: ut di-
uini operis fructum prope-
sius exequentes: pietatem tue re-
media maiora percipiant. Per. d.
Secundum iohannem. vi. capitulo.

In illo tempore: Cum subleuaf-
set oculos iesus et vidis-
set quia multitudo ma-
xima venit ad eum: dixit ad philip-
pum: Unde emimus panes ut
manducent hi? Et res. **Sermelia**
venerabilis bedae presbyteri.
Lectio septima.

Quod subleuasse oculos
iesus: et venientes ad se
multitudinem vidisse per-
hibetur: diuine pietatis indicium
est: quia videlicet cunctis ad se
venire querentibus: gratia mi-
sericordie celestis occurrere con-
suevit. et ne querendo errare pos-
sint lucem sui spiritus aperire cur-
rentibus sollicitus est. Nam quod ocu-
li iesu dona spiritus eius mysti-
ce designent: testatur in apoca-
lipsi iohannes: qui figurate de
illo loquens ait: Et vidi agnum stante
tamquam occisum habentem cornua septem
et oculos septem: qui sunt septem spiritus
dei missi in omnem terram. **Le. vii.**

Quod autem philippum tem-
ptat dominus: prouida utique
dispensatione facit: non
ut ipse que non nouerat discat: sed
ut philippus tarditatem fidei sue
quam magistro sciente ipse nescie-
bat temptatus agnoscat: et mira-
culo facto castiget. Neque enim du-
bitare debuerat presente rerum
creatore: qui educit panem de ter-
ra: et vino letificat cor hominis
paucorum denariorum panes suffi-
cere turbam milibus non paucis
ut vnusquisque sufficienter accipe-
ret et iam saturatus abiret. **Le. ix.**

Quoniam autem panes quibus
multitudinem populi satura-
uit: quoniam sunt libri moy-
si: quibus spirituali intellectu pa-
refactis: et abundantiore iam sensu
multiplicatis: auditorum fidelium
quotidie corda reficit. Qui be-
ne ordeacei fuisse referunt: prope
austeriora legis edicta et regu-
menta littere grossiora que in

teriora spiritualis sensus quasi medullam celabat. **Ad bñd. añ.**

Cū subleuasset oculos iesus et vidisset maximā multitudinē venientē ad se dixit ad philippū: vnde ememus panes vt māducet hi hoc añt dicebat rēptās eum: ipse enī sciebat quid esset factur⁹. **Ad magt. añ.** Illi homines cū vidisset qđ fecerat signū glificabāt deū et dicebāt qđ hic est saluator mundi.

Sciendū autē qđ a dñica **Be⁹ oīm: vsq; ad aduētū exclusiue sunt. xxviij.** hebde: qñ pluri⁹ ē tps spaci⁹ qñ vero breui⁹. xxij. **Euangelia vō dñicalia cū orōib⁹. xxv.** et totidē añe. ad bened. et totidē ad magt. **Qñ igit tñ. xxij fuerit hebdomad: vltie omel. triū euāgeliorū legat p fei. xxij. hebde: si vacauerit: et dicat orōes cū añ. ad bñ. et ad magt. Qñ si tot fei. nō vacauerit qđ sūt ome. ome. euāge. Loqñte i bu cū orōe sua et añis. dimittat. Si aut. xxij. fuerint hebde. due residue omel. legant infra vltias hebde. p dicto mō. Si vō. xxiiij. omel euāge. Cū subleuasset legat i aliq fei. vacante eo dē mō. Si aut. xxv. qlibet ome. legat i sua dñica. Si vero. xxvi omel. euāge. Loqñte i bu: repetat in. xxv. dñica et euāge: Cū subleuasset legat in. xxvi. Si vō xxvij. fuerit hebde. euāge. Loqñte i bu: legat in. xxiiij. et. xxv. dominica et euāge. Cū subleuasset legat i. xxvi. et. xxvij. Hoc tñ sciendū qđ qñ sūt. xxvi. vl. xxvij. hebdo. postq; omel. lecta fuerit in sua pma hebde. siue i dñica siue i aliq alia fei. si i seqñte dñica i q**

repeti debuerat festū occurrerit vl oct. non est vlti⁹ repetēda.

De officio dedicationis.

Nstandū qđ in pmo añ: no dedicationis ecclie officii i choaf in missa: in hora vō q seqt missa: et deinceps in omib⁹ horis vsq; ad cōpl. seqntis dei exclusi. fiat offi. totū du. et dicat orō. **Be⁹ q inuisibiliter:** ad oēs horas pterq; ad cōple. et pma: in vs. diei quo ecclesia dedicata est cantet. **R.** et die seqnti in matu. fiat. ix. lec. vl. iij. tpe paschali. oct. vō si celebrāda fuerit: celebrabit reuoluta hebde. eo die quo dedicatio fctā fuerit et dicet orō: **Be⁹ q inuisibiliter:** quotidie p oct. qñ de ipis agendū fuerit. Secūdo aut añ: no et deinceps singlis annis in anniuersario fiat officii sicut in toto duplici: et octa. celebret pterq; i aduētū: et deinceps vsq; ad octa. epiphanie: et in. lxx. et deinceps vsq; ad octauā pasche: et in diebus rogationum et deinceps vsq; ad dominica: **Be⁹ omnium** Quando autē octaue non fiunt infra octauas: memoria non fiat de dedicatione. **Qñ** si hoc festum infra octauā alicuius sancti euenerit durantibus octa. de sācto: fiat memoria de octaua dedicationis. **Fratres** d puetū i q festū hmoi celebrat: tā int⁹ q; extra faciant officii de dedicatione. **Frēs etiā** hospites dū sunt presentes in conuentu: aliq: faciāt officii sic fit i puetū tam de festo dedicationis q; de alijs q; uis pordinē generaliter

nō fiāt: Postq̃ vero recesserint
de conuentu ad officiū cōsuetus
redeāt. *In dedicatiōe ecclie ⁊
in anniuersario eiusdem. Ad ve
sp̃as sup̃ ps̃. añ.* Sāctificauit do
minus tabernaculū suū hec est dom⁹
domini: in qua inuocetur nomē ei⁹: de
qua scriptum est: erit nomen meum ibi
dicit dominus. *Ps̃. Laud. pueri.*

U Adiciū ⁊ ceteri. *Cap.*
tatē sāctā hierlīm nouas
descendentes de celo a
deo paratā sicut sponsam orna
tam viro suo. *R̃. Terribilis est.*

U R̃bs beata *Hymn⁹.*
hierlīm dicta pacis visio:
que cōstruit in celis: vi
uis ex lapidibus: ⁊ angelis co
ornata vt sponsata comite. *No
ua* veniens e celo nuptiali tha
lamo: p̃parata vt sp̃sata copu
lata domino platee ⁊ muri eius
ex auro purissimo. *P*orte nitēt
margaritis aditis patentib⁹: et
virtute meritorū illuc introdu
citur: omnis qui ob xp̃i nomen
hic in mūdo premis. *U*nsioni
bus pressuris expoliti lapides:
suis coaptant locis per manus
artificis: disponunt permāsuri
sacris edificijs. *G*loria ⁊ hono
r deo vsq; quo altissimo: vna pa
tri filioq; inclyto paraclyto: cui
laus est ⁊ potestas p̃ eterna se
cula. *Amen. Ṽ. Bonū tuam domi
ne decet sanctitudo. R̃. In longitudi
ne dierum. Ad magt. añ.* D̃q̃ me
tuēdus est locus iste: non est hic aliud
nisi domus dei ⁊ porta celi. *In p̃mo*

D Eus q̃ in ui anno *Ozo.*
sibiliter omnia cōtines
⁊ tamē pro salute gene

ris humani signa tue potentie
visibiliter ostendis: templum b̃
potentia tue inhabitationis il
lustra: vt omnes qui huc dep̃ca
turi conueniunt: ex quacūq;
tribulatione ad te clamauerint:
consolationis tue beneficia cō
sequantur. *Per. In secundo
anno ⁊ deinceps oratio.*

D Eus qui nobis per sin
gulos annos huius sā
cti templi tui consecra
tionis reparas dies: ⁊ sacris se
per mysterijs representas inco
lumes: exaudi p̃ces populi tui:
⁊ presta: vt quisq; hoc tēplum
beneficia petitur⁹ ingreditur:
cuncta se ipetrasse letetur. *Per
dominum nostrum iesum xp̃m:
Ad matutinū inuitatoriū.* Exul
temus domino regi summo qui suum
sanctificauit tabernaculum. *Hymn⁹
Urbs beata. In primo noctur
no añ.* Tollite portas principes ves
stras et eleuam⁹ porte eternas et in
troibit rex glorie. *Ps̃. Domini est
terra. añ.* Uidit iacob scalam: sum
mitas eius celos tangebar: et descen
dentes angelos et dixit: vere loc⁹ iste
sanctus est. *Ps̃. De⁹ noster. añ.*
Cum euigilasset iacob de sōno ait: ve
re locus iste sanctus est. *Ps̃. Ma
gnus dominus. Ṽ. Bonum tuas
domine. Ricard⁹ in exceptio
nibus parte secunda libro deci
mo Lectio prima.*

S Anctificauit tabernacu
lum suum altissim⁹. *Ha
bet* charissimi taberna
culum dñi: id est sancta ecclesia
lapides cemētū ⁊ alia mltā q̃ sa
cramentis sunt plēa: ⁊ spūalia

preferunt documenta. Singuli lapides sūt singuli fideles: quādrī stabilitate fidei: et firmi virtute patiēdi. Cementū est charitas: que singulos coaptat atq; viuificat: et ne per aliquā discoridia inuicē discrepēt vniformitē equat. **R.** In dedicatione tēpli decantabat popul⁹ laudē: Et in ore eorū dulcis resonabat sonus. **V.** Obtrulēt sacrificiū super altare domini et ceciderunt in facies suas et adorauerū eū: Et in ore. **Lectio secunda.**

Fundamentū aplī sūt et pphete sicut scriptū est: Superedificati sup fundamentū aploz et pphetaz. Parietes sunt pteplatiui: fundamēto vicini. terrena deserētes: celestibus adherētes. Tectum in edificio spirituali nō vt in materiali sursum eminet sed deorsū pēdet. Tectū ergo sunt actiui terrenis actiōib⁹ proximi ppter imperfectionē suā min⁹ celestibus intēdentes: ac necessitatib⁹ proximorū terrenas res administrātes. **R.** Fundata est domus domini super vetricem montiū: et exaltata est super omnes colles: et venient ad eā omnes gentes: Et dicēt gloria tibi domine. **V.** Venientes autē veniēt cum exultatione portantes manipulos suos: Et di. **Lectio tertia.**

Longitudo ecclie considerat scdm diuturnitatem populoz: altitudo scdm differentiā meritorū. In longitudine nāq; plōgat dū scdm tria tpa scilicet naturalis et scripte legis et gratie: a pmo iusto vsq; ad vltimū extendit. In la-

titudine vero distendit: dū multorū populorū numerositate dilatatur. In altitudine erigit: dū p minorū et maiorū differētiā eleuatur: dū super laicos ordo sacerdotalis et sup sacerdotales episcopalis: et sup hūc archiepiscopalis: sup omēs deniq; papa collocatur. **R.** Adane surgens iacob erigebat lapidem in titulū fūdesq; oleū desup: votū vouit dño: Uere locus iste sanctus est: Et ego nesciebat. **V.** Vidit iacob scalam sūmitas ei⁹ celos tangebāt et descendentes angelos et ait: Uere. Bliā. Et ego. **In. ij. nocturno añ.** Non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. **ps.** Quidilecta. **Añ.** Erexit iacob lapidem in titulum: fundens oleum desuper. **ps.** Benedixisti. **Añ.** Erūt mibi dominus in deum et lapis iste vocabit⁹ dom⁹ dei. **ps.** Fundamēta. **V.** Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Sanctuariū ecclie **L. iij.** sic signat ordinē virginum: choris ordinem continentium: nauis ordinem iugatorum. Stricti⁹ enim est sanctuariū q̄ choris: et choris q̄ nauis. sic pauciores sūt virgines q̄ p̄tinetes et isti q̄ cōiugati. sacratioz etiā est loc⁹ sanctuarij q̄ choris: et chor⁹ q̄ nauis: sic et dignior choris virginū q̄ ordo cōtinētū: et ordo cōtinētū dignior est q̄ ordo cōiugatoz. **R.** Bndic dñe domū istā quā edificasti nomī tuo: veniētū i locū istuz: Exaudi p̄ces in excelsis solio glie tue. **V.** Bñe si puerus fuerit ppl⁹ tu⁹ et orauerit ad sanctuariū tuū: Exau. **L. v.**

Trium sunt falsi xpiani
qui sanctificati sunt et ba-
ptizati sunt pleni putredi-
ne cadauerum: id est corruptioe vi-
tiorum. De quo scriptum est: Atri-
um quod foris est noli metiri: quia
piectum est et datum gentibus. Falsi
namque christiani damnabuntur cum
gentibus: et dabuntur ad punien-
dum demonibus. Altare christus est
super quem non solum sacrificia bo-
norum operum: sed etiam orationum
offerimus dicentes: Per dominum. **R.**
Quod metuendus est locus iste: Non est
hic aliud nisi domus dei et porta celi. **V.**
Adane surgens iacob: votum vouit do-
mino: et dixit: Non est. **Lectio sexta**

Turris est nomen domini sic
scriptum est: Turris for-
tissima nomen domini:
ad eam fugiet iustus et saluabitur.
Cymbala vero predicatorum in-
telliguntur: qui verba dei loquun-
tur. Fenestre vitree sunt viri spi-
rituales per quos diuina cogni-
tio nobis illucet. Interior deal-
batura significat munditiam cor-
dium: exterior vero munditiam cor-
porum. Duodecim cerei: duode-
cim sunt apostoli: qui vexillum crucis
et fide passionis christi predicauerunt
per quatuor partes mundi. **R.**
Orantibus in loco isto: dimitte domi-
ne peccata populi tui: et ostende eis vi-
am bonam per quam ambulet: Et da glo-
riam nomini tuo. **V.** Domine exaudi
orationem meam: et clamor meus ad
te veniat. Et da. Gloria pa. Et da. **In**
iiij. noctur. an. Qui habitat in adiu-
torio altissimi in protectione dei celi con-
morabitur. **Ps.** Ipsum. **An.** Bo-
num istam protege domine: et angeli

tui custodiant muros eius. **Ps.** Cate-
tate **primus. An.** Fundata est do-
mus domini super vertice montium
et exaltata est super omnes colles. **Ps.**
Dominus regnauit exul. **V.** Beati
qui habitant in domo tua domine:
R. In secula seculorum laudabunt te.

In illo tempore: **Scdus Lu. xix**
Ingressus iesus pabula-
bat hiericho Et ecce vir
nomine zacheus et hic erat prin-
ceps publicanorum et ipse diues. Et
reliqua. **Omel. venerabilis be-**
de presbyteri. Lectio septima.

Quia impossibilia sunt apud
homines possibilia sunt
apud deum. Ecce enim came-
lus deposita gibbi sarcia per fora-
men acus transiit. Hic est diues et
publicanus qui relicto onere diui-
tiarum contemptoque censu fraudulenter
angustam portam artemque viam que
ad vitam ducit ascendit. **R.** Lapi-
des preciosi omnes muri tui: Et tur-
res hierusalem gemmis edificabuntur.
V. Hec est domus domini firmiter edi-
ficata: bene fundata supra firmam pe-
tram: Et turres. **Lectio octaua.**

Quia mira deuotione fidei
ad videndum saluatores
quod natura minus ha-
buerat ascensu supplet arboris:
atque ideo iuste quis ipse roga-
re non audeat: benedictionem do-
minice susceptionis quam desi-
derabat accepit. Mystice autem
zacheus qui interpretatur iusti-
ficatus: credentem ex gentibus
populum significat ablutum: san-
ctificatum in nomine domini no-
stri iesu christi et in spiritu dei nostri.
R. Domus mea domus orationis vocabitur.

dicit dominus: In ea omnis qui petit accipit et qui querit inuenit et pulsanti aperietur. **V.** Bonum tuum domine decet sanctitudo in longitudine dierum. In ea omnis. **Lectio nona.**

Qui intrat hiericho saluatore videre querebat: sed per turba non poterat: quia gratie fidei quam mundo saluator attulit: participare cupiebat: sed in solita vitiorum consuetudo ne ad votum pueniret obstiterat. Eadem namque turba noxie consuetudinis quam supra cecum clamantem ne lumen peteret increpabat: etiam suscipientem publicanum ne iesum videat tardat. Sed sicut cecus turbamur voces magis ac magis clamando deuicit: ita pusillitas necesse est turbe nocentis obstaculum altiora petendo transcedat: terrena relinquat: arboris crucis ascendant. **R.**

Terribilis est locus iste: non est hic aliud nisi domus dei et porta celi: Utere etenim dominus est in loco isto: Et ego nesciebam. **V.** Cum vigilasset iacob quasi de graui somno ait. Utere. Gloria. Et ego.

V. Bene dilexi decorum domus tue. **R.** Et locum habitationis glorie tue. **In laudi.**

an. Domum tuam domine decet sanctitudo in longitudine dierum. **Ps.** Dominus regnauit. **An.** Hec est domus domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petram. **An.** Bonus mea domus orationis vocabitur. **An.** Bene fundata est domus domini supra firmam petram. **An.** Lapides preciosi omnes muri tui et turres hierusalem gemmis edificabuntur.

Cap. Vidi ciuitatem. **Hymnus.** **A**ngulare fundamentum lapis christi missus est: qui copage parietum in vitro

que necris: quem syon sancta suscepit: in quo credens permanet. **O**mnis illa deo grata et dilecta ciuitas: plena modulis in laude et canoro iubilo trinum deum unicumque cum fauore predicat. **H**oc in templo summe deus exorat adueni et clementi bonitate precum vota suscipe largi benedictionem hic infunde iugiter. **H**ic promereant omnes petita accipere: et adepta possidere cum sanctis penitus paradysum introire translati in requiem.

Gloria et honor deo. **V.** Bonum mea. **R.** Bonus orationis vocabitur.

Ad magis. an. Adane surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum vouit domino: vere locus iste sanctus est: et ego nesciebam.

Ad horas anime laudem. Ad terciam cap. Vidi ciuitatem. **R.** Bonum tuum domine decet sanctitudo. **Alla.** alleluia. **V.** In longitudine dierum. **Alla.** Gloria patri et filio. Bonum tuum.

V. Hec est domus domini firmiter. **Ad sextam capitulum.**

Ecce tabernaculum dei cum hominibus et habitabit cum eis: et ipsi populus eius erunt et ipse deus cum eis erit eorum deus. **R.** Hec est domus domini firmiter edificata. **Alleluia** alleluia. **V.** Bene fundata est supra firmam petram. **Alleluia.** Gloria. **Hec.** **V.** Beati qui habitant in domo tua domine. **R.**

In secula seculorum laudabunt te. **Ad nonam capitulum.**

Fundamentum aliud nemo potest ponere preter id quod positum est quod est christus iesus. **R.** Beati qui habitant in domo tua domine **Alla** alleluia.

V. In secula seculorum laudabunt te. *Alfa.*
Gloria. Beati. V. Domus mea domus
 orationis. **Ad vs. añ.** Bonum tuum.
Ps. Credidi: Letatus sum: *Alfa.*
 si dominus: Laudate dominum quoniam:
 Lauda hierusalem. *Caplin. hym.*
V. vt in primis vs. Ad magt. añ
 Zachee festinas descende: quia hodie
 domo tua oportet me manere: at ille fe
 stinans descendit et suscepit illum gau
 dens in domum suam: hodie huic domui
 salus a deo facta est. **Per octauas et**
in octaua inuita. de die. Ad be
nedi. et ad magt. añ. de die. Ce
tera fiant secundum modum octavarum
de sanctis: et legantur sequentes le
ctiones de sermone ex supradicto
sermone Ricardi in exceptioni
bus parte secunda: libro decimo.

N *Feria. ii. Lectio prima.*
 Abet igitur ecclesia singulos
 lapides per singulos fide
 les: cemetum per charitatem: fundamen
 tum per prophetas et apostolos: parietes per
 contemplatiuos: tectum per actiuos.
 Habet longitudinem per diuinitatem
 temporum: latitudinem per multitu
 dinem populi: altitudinem per differē
 tiam meritorum. Habet factuari
 um per ordinem virginum: chorum
 per ordinem continentium: nauem per or
 dinem coniugatorum. Habet altare
 per christum: turrum per nomen do
 mini: cymbala per predicatorum:
 vitreas fenestras per viros spi
 rituales. Habet interiorē deal
 baturam per mundiciam cordium: exte
 riorē per mundiciam corporum: duodeci
 cereos per duodecim apostolos. *Le. ii.*

S Equitur potifex christi si
 gnificans: qui circuiuit
 ecclesiam suam: primum in te

porē naturalis legis: eam admo
 nendo per patriarchas. de hinc in
 tempore scripture legis admonendo
 per prophetas. tandem in tempore gratie
 per semetipsum eandem circuiuit et in
 troiuit: foris scilicet erudiendo per
 doctrinam: et interius sanctificando
 per gratiam. In primo circuitu
 dixit: Carnem cum sanguine non co
 medetis. In secundo non occidet
 In tertio vero: qui irascitur fratri suo
 reus erit iudicio. *Lectio tertia.*

O *Alti autem estimant in h*
 edificio spirituali per sancti
 tatem pertinere: qui tamen
 longe ab ipso per prauitatem sunt
 remoti. extra ipsius quippe sunt
 imundi: fornicarii: ebriosi: fene
 ratores: auari: rapaces: odiosi:
 medaces: et qui fratri suo fatue di
 cunt: et qui mulierem ad concupiscen
 dum aspiciunt: non enim sunt illi edi
 ficij lapides: qui charitatis non sunt
 participes. Talem ergo vitam
 fratres agamus ut dei lapides
 esse possimus. Tu autem domi
 ne miserere. *Feria tertia au*
gustinus in sermone de dedicatio

O *Elebritas ne. Lec. i.*
 huius congregationis de
 dicatio est domus ora
 tionis. Domus orationum nostrarum
 domus est dei. Nos ipsi edifice
 mur. Edificatio habet labores.
 dedicatio exultationes. Quod
 hic fiebat quando ista surgebant.
 hoc modo fit quando congrega
 mur credentes in christum. Tu au
 tem domine. *Lectio secunda.*

O Redendo enim quasi de siluis
 et motibus ligna et lapi
 des percipiunt. Cum vero ca

thezizantur: baptizantur: infor-
mantur, tanq̃ inter manus sa-
brozū ⁊ opificū dolant colliniū-
tur complanant: verūtāme do-
mus dei nō fiunt nisi qñ carita-
te compaginantur. Tu autem
domine misere. *Lectio tertia.*

Ligna ista et lapides si
nō sibi certo ordine co-
hererēt: si nō se pacifice
inecterēt: si nō se inuicē coherē-
do sibi quodāmodo amarēt: ne-
mo huc intraret. Tu autem do-

Feria quarta idem vbi supra

Deinde quan- *Lectio. i.*
do vides ī aliqua fabri-
ca lapides et ligna sibi
bene coherere: secur⁹ intras. rui-
nam nō times. Volēs ergo do-
min⁹ intrare ⁊ in nobis habita-
re: tāq̃ edificādo dicebat: *Mā-*
datū nouū do vobis: vt vos in-
uicē diligatis. Tu autem domi-

Uteres em̃ *Lectio. ii.*
eratis: domū mibi non-
dum faciebatis. Et er-
go eruamini de vestre ruine ve-
rustate: vos inuicē amate. Cō-
sideret charitas vestra edificari
adhuc domū istā: sicut pmissus
est orbi terrarū. Tu autem do-

O Am em̃ edi *Lectio. iii.*
ficare: dom⁹ post capti-
uitatē. psalm⁹ dicit: Cā-
tate dñō canticū nouum. Quod
ibi dixit canticū nouū. hoc dñs
dixit. mandatū nouū. Cantare
enim amantis est. Tu autem.

Feria quinta q̃ supra Lec. i.

Recte festa hui⁹ domus
scilicet ecclesie colūt: q̃
se ecclesie filios esse co-

gnoscut. Hec enim omniū cre-
dentiū mat̃ est: q̃ natos ad mor-
tē regenerat ad salutē hec est q̃
dē post synagogā vocata: s̃ āte

N synagogā pmissa. *L. ii.*
Ec in primo homine p-
figurata est. Mā sicut ex
adelatere eua fabricata est: ita
hec ex corpore christi ⁊ vulnere
redēpta creuit ecclesia. Hec in-
tra arcam inundāte diluuiō ser-
uata: crucis beneficiū ⁊ baptis-
matis mysteriū p̃signauit. Tu
autem domine *Lectio tertia.*

Nanc sara steril⁹ ⁊ despe-
rata: in senectute vnico
pignore secūda p̃cūuit
Ecclesia em̃ vnicū id ē dilectiss-
mū deo populū: seculo iaz sene-
scente progeniuit. Tu autē do-
mine miserere nostri.

*Feria sexta bernardus in ser-
mone de dedicatione. Lectio. i.*

Olim rex gloriosus ⁊ p-
pheta dñi s̃act⁹ dauid:
religiosa cepit cogita-
tione moueri: indignū iudicās
q̃ nullā adhuc domin⁹ sabaoth
domū haberet in terris. ip̃e ve-
ro domū īhabitalet regie digni-
tatis. Tu autē domine mi.

Noc ip̃m fra- *Lectio. ii.*
tres decet nos cogitare
fideliter. ⁊ viriliter effe-
ctui mācipare. Mā licet deo pla-
cuerit cogitatio illa prophete.
opus tamen reseruatum est sa-
lomoni. Tu autem domine mi-
serere nostri. *Lectio tertia.*

E Am vō o anima tu q̃dez
sublimi ī domo habitas
q̃ a deo tibi fabricata est

corpus hoc dico, quod sic cōpe-
git, quod sic aptauit, qđ sic or-
nauit, vt gloriose et delectabili-
ter habitares in eo. Tu autem
domine miserere nostri.

*Sabbato idēz bernard⁹ vbi
supra. Lectio prima.*

Sed et corpi domū fecit
excelsā aptissimāz ⁊ de-
corā. Dico autē sensibile
hunc ⁊ habitabile mūdū. Non
ne ergo indignū reputas: vt tu
ei templū edificare dissimiles.

DPropterea iam *Lec. ij.*
nō dederis somnū ocu-
lis tuis ⁊ palpebris tu-
is dormitationem: donec inue-
nias locū dño tabernaculū deo
iacob. Sed vbi inuenis huius
edificij loc⁹? Tu. *Lectio. iij.*

Quāribularer valde et an-
xiarer sup me spirit⁹ me-
us: nisi qđ audio d qđdā
dicēte qz ego ⁊ pat ad eū venie-
mus ⁊ mansionē apđ euz facie-
mus, itaq; iā scio vbi parāda sit
domus ei: quādo nō capit eū ni-
si ymago sua. Tu autē. *In octa-
ua bernard⁹ vbi supra. Lec. i.*

Et atq; studeam⁹ ei tēplū
edificare in nobis. Pri-
mo quidē i singulis de-
inde omnib⁹ quia nec singulos
dedignat nec vniuersos. *Lec. ij.*

Drimo igit studeat vn⁹
quisq; ne dissideat a se-
metipso, quoniā om̄e re-
gnū in seipsum diuisū desolabi-
tur, et dom⁹ supra domū cadet.
nec intrabit christus vbi parie-
tes fuerint inclinati, ⁊ macerie
depulse. Tu autē. *Lectio tertia.*

Oqueat igitur anima ne
a se inuicē dissideāt mē-
bra ei⁹, id est ratio: vo-
lūtas: atq; memoria. Sit ergo
sine errore ratio, talē enī volun-
tas amat, sit volūtas sine iniq̄-
tate, quoniā ratio talem appro-
bat. Tu autem. *Lectio quarta.*

Sit memoria sine sorde
vt nullū in ea peccatum
maneāt, qđ nō dignis
penitentie fructibus deleatur.
Alioquin consciētia in qua pec-
catum latet, ⁊ voluntas odit, ⁊
ratio execratur. Tu autem do.

Bonū proin *Lectio. v.*
de habitaculum deo pa-
rat, cuius nec ratio de-
cepta nec volūtas peruersa nec
memoratio fuerit iquinata. Iā
vero sic se exhibentibus singu-
lis: etiam nos omnes connecti
necesse est mutua caritate: que
est vinculū perfectionis. *L. vi.*

Nam cognitio perfecta i
hac vita haberi nō po-
test forsitan nec oportet.
In celesti qđez domo cognitio
dilectiōis est nutrimentuz: hic
vero esse poterit detrimentum.
Tu autem domine. *Lectio. vij.*

Ebi iocunda erit cogni-
tio vbi macula iam non
erit. Illa domus conne-
xa est firmitus tanq; in eternum
mansura: hec tanq; tabernacu-
lum bellatorum min⁹ solide co-
pulata. Tu autem domine.

Ela nimiz *Lectio. viij.*
domus ē leticie, ista mi-
litie. Illa domus lau-
dis: ista oratiōis. Hec inquam

urbs fortitudinis nostre illa est
ciuitas requiei nostre. Tu aut.

D Propterea *Lectio. ix.*
si victoriosi fuerim⁹ hic:
illic erim⁹ gloriosi. ha-
bentes loco galee dyadema sce-
ptrum et palmam pro gladio.
pro scuto clamidē deauratā. p-
thorace stolā iocūditatis. Tu.
Tempore paschali sic fiat offici-
um. Ad vespertas vt supra. Ad

matutinū inuitatoriū. hymnus
v. vt supra. Tres psalmi cū anti-
phomis et versiculis et tribus re-
sponsorijs scdm feriā et ordines
nocturnorū. In laudibus et ad
horas vt supra. Post Gloria. ves-
ro responsoriorū repetatur Al-
leluia. et antiphone omnes et ver-
siculi et responsoria terminen-
tur cum alleluia.

Finis.

